การเปรียบเทียบกฎหมาย 3

การเปรียบเทียบกฎหมายของประเทศคู่แข่งและประเทศคู่ค้าที่สำคัญประกอบด้วย

หน่วยที่ 3.1 กฎระเบียบ/มาตรการทางการค้าของประเทศคู่แข่ง

หน่วยที่ 3.2 กฎระเบียบ/มาตรการทางการค้าของประเทศคู่ค้า

หน่วยที่ 3.3 การเปรียบเทียบกฎหมายทางด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย ประเทศจีน อินโดนีเซีย เวียดนาม

หน่วยที่ 3.4 การเปรียบเทียบกฎหมายทางด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย ประเทศสหรัฐอเมริกา อังกฤษ ญี่ปุ่น

หน่วยที่ 3.1 กฎระเบียบ/มาตรการทางการค้าของประเทศคู่แข่ง

มาตรการ		รายละเอียดมาตรการทางการค้า		
		จีน	เวียดนาม	อินโดนีเซีย
1	ต้องขออนุญาตนำเข้า	1. สินค้าจำนวนมาก ต้องขอใบอนุญาตจากกระทรวงพาณิชย์จีน จำนวน 59 ประเภท 2. ผู้นำเข้าชะมด ต้องขอใบอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตตามอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดของสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้จะสูญพันธุ์ (CITES) ของประเทศที่จะส่งสัตว์ป่าหรือซากของสัตว์ป่าไปยังจีน 3. ต้องขอใบอนุญาตนำเข้า (Animal &Plant Import License) จากหน่วยงาน Entry-Exit Inspection and Quarantine State Administration for Entry-Exit ณ กรุงปักกิ่งเท่านั้น ได้แก่สินค้าอาหารที่ทำจากสัตว์นำเข้าจากต่างประเทศ (ตีนไก่, ปลายปีก, กึ๋นและชิ้นส่วนอื่นๆ) เนื้อไข่และสัตว์ปีกรวมไก่ เนื้อสุกรและผลิตภัณฑ์ 4. ต้องผ่านการตรวจสอบคุณภาพจาก สำนักงานควบคุมการนำเข้าและส่งออกของจีน (Entry-Exit Inspection and Quarantine bureau, P.R China) ก่อนแจ้งยังคณะรัฐมนตรีของจีนเพื่อขออนุมัติการนำเข้าสินค้าอาหารนั้นๆ ได้แก่ วัตถุดิบกุ้งและซูริมิ		
2	ควบคุมการนำเข้า	1. ผู้นำเข้าต้องขอใบอนุญาตจากกรมประมงของจีน (เนื่องจากรัฐบาลจีนต้องการคุ้มครองเกษตรกรผู้เลี้ยงตะพาบน้ำในประเทศ) 2. ต้องขอใบอนุญาตจากกระทรวงพาณิชย์จีน 3. ต้องขอใบอนุญาตนำเข้าธัญพืชจากคณะกรรมการวางแผนของแต่ละมณฑลและต้องแสดงใบทะเบียนนำเข้าสินค้าพิเศษ (Registration Special Commodity Import) มาประกอบการขอหนังสืออนุญาตนำเข้า	1. เป็นสินค้าที่จัดอยู่ในหมวดสินค้าควบคุมพิเศษ ได้แก่ น้ำมันพืชกลั่นแล้ว โซดาเหลว หีบห่อการบรรจุผลิตโดยพลาสติก กระเบื้องเซรามิค แกรนิต เซรามิค (รวมถึงสุขภัณฑ์) กระจก ท่อเหล็กขนาด 20-114 ม.ม. ตะกรันโลหะ เครื่องมอเตอร์ที่ประกอบเสร็จ พัดลมไฟฟ้า	สำหรับน้ำตาลต้องขอใบอนุญาตนำเข้า

หน่วยที่ 3.1 กฎระเบียบ/มาตรการทางการค้าของประเทศคู่แข่ง

มาตรการ		รายละเอียดมาตรการทางการค้า		
		จีน	เวียดนาม	อินโดนีเซีย
2	ควบคุมการนำเข้า (ต่อ)	4. ข้าวสาลี รัฐบาลกำหนดให้มีผู้นำเข้าเพียงรายเดียว สำหรับการนำเข้าสินค้าวัตถุดิบบางชนิด ที่มีความจำเป็นต่อเศรษฐกิจของประเทศ และความเป็นอยู่ของประชาชน เพื่อควบคุมราคาสินค้า 5. สินค้าจำนวนมาก ผู้นำเข้าต้องขอใบอนุญาตจากกระทรวงพาณิชย์จีน 6. เคมีภัณฑ์ เคมีอินทรีย์ ผู้นำเข้าต้องขอใบอนุญาตจากกระทรวงอุตสาหกรรมเคมี 7. บุหรี่ รัฐบาลกำหนดให้ผู้นำเข้าเพียงรายเดียว ได้แก่ คณะกรรมการวางแผนแห่งรัฐ (State Planning Commission) เป็นผู้ควบคุมโควต้านำเข้าสำหรับสินค้าวัตถุบางชนิด ที่มีความจำเป็นต่อเศรษฐกิจของประเทศ และความเป็นอยู่ของประชาชน เพื่อควบคุมราคาสินค้า 8.โซเดียมไซยาไนด์ ขอใบอนุญาตนำเข้าจากกระทรวงอุตสาหกรรมเคมี โดยผู้นำเข้าจะต้องแสดงหนังสือรับรองโควต้านำเข้าจากคณะกรรมการวางแผนแห่งรัฐ (State Planning Commission) ซึ่งเป็นผู้ควบคุมโควต้า 9.ยาสมุนไพร ต้องได้รับอนุญาตนำเข้าจากกระทรวงสาธารณสุขจีน ตามกฎหมาย Regulations on the Issues of Import Drugs Pemics ลงวันที่ 8 มิถุนายน 2530 10. สารเคมีที่มีพิษร้ายแรงที่สามารถนำไปใช้สร้างอาวุธเคมีที่ร้ายแรงได้จะต้องขอใบอนุญาตนำเข้าจากกระทรวงอุตสาหกรรมเคมี ตามปกติจะให้บริษัทส่งออกและนำเข้าสินค้าเคมีภัณฑ์แห่งชาติจีน (China National Chemicals Import and Export Corporation) และ บรรษัทเหาฮัวเคมีภัณฑ์ (China Hoahua Chamicals Group Corporation) เป็นผู้นำเข้า	1. (ต่อ) ยานพาหนะ ขนาด 15-50 ที่นั่ง รถพยาบาลที่ใช้แล้ว รถยนต์สำหรับบรรทุกของ รถบรรทุกต่ำกว่า 5 ตัน อะไหล่ที่ใช้แล้วของรถยนต์ รถจักรยานยนต์ รถจักรยาน 2. ต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบการนำเข้าของกระทรวงเกษตรและพัฒนาชนบท ได้แก่ อาหารและวัตถุดิบอาหารไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ 3. ต้องมีใบอนุญาตการนำเข้าและใบอนุญาตประกอบธุรกิจตามระเบียบของกระทรวง หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่น้ำตาลบริสุทธิ์ น้ำตาลที่นำมาใช้เป็นวัตถุดิบแอลกอฮอล์ วัตถุระเบิด กระดาษเขียนและพิมพ์ชนิดต่างๆ กระจก สำหรับก่อสร้าง ไข่มุก เพชร พลอย หินมีค่าและของประดับ เหล็กและเหล็กกล้า ยานพาหนะท่องเที่ยว 12 ที่นั่ง หรือน้อยกว่า และสินค้าทั่วไป 4. ต้องปฏิบัติตามกฎ ระเบียบการนำเข้าของกระทรวงข่าวสารและวัฒนธรรม ได้แก่ สิ่งพิมพ์ อุปกรณ์การพิมพ์ ภาพยนต์ และวิดีโอ 5. ต้องปฏิบัติตามกฎ ระเบียบการนำเข้าของทบวงไปรษณีย์ ได้แก่ เครื่องรับส่งคลื่นวิทยุ โทรทัศน์ เครื่องโอเปอเรเตอร์	

หน่วยที่ 3.1 กฎระเบียบ/มาตรการทางการค้าของประเทศคู่แข่ง

มาตรการ		รายละเอียดมาตรการทางการค้า		
		จีน	เวียดนาม	อินโดนีเซีย
2	ควบคุมการนำเข้า (ต่อ)	11. ยารักษาโรค ต้องมีหนังสือรับรองการนำเข้ายา (Certificates for Imports of Drugs) ได้รับอนุญาตจากกระทรวงสาธารณสุข ตามกฎหมาย Regulations on the Issues of Import Drugs Permics ลงวันที่ 8 มิถุนายน 2530 12. สินค้าหลายชนิด เช่น ยาสมุนไพร เม็ดพลาสติก เหล็กและเหล็กกล้า เป็นต้น เป็นสินค้าที่มีแผนเป้าหมายและถูกควบคุมปริมาณนำเข้าโดยบริษัทการค้าต่างประเทศ (Foreign Trade corporation) 13. เครื่องสำอาง ต้องขอใบอนุญาตนำเข้าจากกระทรวงสาธารณสุขจีน 14. วัสดุไวต่อสี ต้องขออนุญาตนำเข้าจากคณะกรรมการวางแผนของแต่ละมณฑลและต้องแสดงใบทะเบียนนำเข้าสินค้าพิเศษ (Registration Special Commodity Import) มาประกอบการขอใบอนุญาตนำเข้า 15. จีนกำหนดโควต้านำเข้ายางพาราจากไทยในปีแรกกำหนดโควตานำเข้ายางพาราปริมาณ 429,000 ตัน และจะขยายโควต้าเพิ่มขึ้น 15 % ต่อปี จนถึงปีที่ 5 (2547) จะยกเลิกโควต้านำเข้า 16. ไม้ซุง ไม้อัด รัฐบาลกำหนดให้มีผู้นำเข้าเพียงรายเดียว สำหรับนำเข้าวัตถุดิบบางชนิดที่มีความจำเป็นต่อเศรษฐกิจของประเทศ และความเป็นอยู่ของประชาชน เพื่อควบคุมราคาสินค้า 17. โลหะทอง เงิน ให้นำเข้าได้เฉพาะ China National Gems and Jewelry Import and Export CO.,	6. สินค้านำเข้าที่ต้องมีใบอนุญาตการนำเข้าและใบอนุญาตประกอบธุรกิจตามระเบียบของกระทรวงหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ นมผงใช้เลี้ยงทารก ปูนซิเมนต์ น้ำมันหล่อลื่น เครื่องจักรและอุปกรณ์การผลิต เครื่องจักรที่มีผลกระทบต่อความปลอดภัยของผู้ใช้แรงงาน รถยนต์และชิ้นส่วน พาหนะใช้แล้ว รถจักรยานยนต์และอุปกรณ์ชิ้นส่วน 7. ไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ กำหนดมูลค่าการนำเข้า และผู้นำเข้าต้องเสนอแผนการนำเข้าเพื่อขออนุมัติจากกระทรวงการคลัง และต้องปฏิบัติตามระเบียบของทบวงศุลกากร 8. นมผงใช้เลี้ยงทารก และสารเคมี ต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบการนำเข้าของกระทรวงอุตสาหกรรม นมผงใช้เลี้ยงทารกและสารเคมี 9. อุปกรณ์และเครื่องจักรพิเศษเฉพาะใช้ในกิจการธนาคาร ต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบการนำเข้าของธนาคารชาติเวียดนาม 10. ต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบการนำเข้าของกระทรวงสาธารณสุข ได้แก่ อุปกรณ์ทางการแพทย์และเครื่องมือแพทย์	

หน่วยที่ 3.1 กฎระเบียบ/มาตรการทางการค้าของประเทศคู่แข่ง

มาตรการ		รายละเอียดมาตรการทางการค้า		
		จีน	เวียดนาม	อินโดนีเซีย
2	ควบคุมการนำเข้า (ต่อ)	18. ตะกั่วและอลูมิเนียม ต้องจดทะเบียนกับคณะกรรมการวางแผนแห่งรัฐ (State Planning Commission) เป็นผู้ควบคุมโควต้า 19. เครื่องจักรกล สินค้าเครื่องจักรที่อยู่ในขบวนการผลิตขั้นปฐมภูมิ อนุญาตให้นำเข้าได้โดยผ่านวิธีการเปิดประมูลสาธารณะ การนำเข้าอยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานนำเข้าและส่งออกสินค้าเครื่องจักรและอิเล็คทรอนิกส์ (State Machinery and Electronics Import & Export office) 20. เครื่องหนัง อนุญาตนำเข้าได้เฉพาะบริษัทที่มีสิทธิทางการค้า (Trading Right) เท่านั้น	11. สำหรับสินค้าทั่วไป กระทรวงการค้า (Ministry of Trade) และกระทรวงการวางแผนและการลงทุน (Ministry of Planning) and Investment) จะร่วมกันกำหนดเป้าหมายการนำเข้าสินค้าที่ต้องจำกัดการนำเข้าและกระทรวงการค้าจะเป็นผู้กำหนดโควต้าการนำเข้าหมายถึงปริมาณการนำเข้าสำหรับสินค้าที่ต้องการควบคุมและแจ้งรายชื่อบริษัทที่ได้รับอนุญาตการนำเข้า 12.สินค้าอุปโภคบริโภคที่ใช้แล้ว (Second Hand Consumer Goods) มีการกำหนดมูลค่าการนำเข้า และผู้นำเข้าต้องเสนอแผนการนำเข้า เพื่อขออนุมัติจากกระทรวงการค้า	
3	สุขอนามัย	1. มีหนังสือรับรองสุขอนามัยและเป็นโรงงานที่ได้รับการรับรองมาตรฐานโรงงานจากหน่วยงานตามข้อกำหนดของประเทศคู่ค้า (กรมปศุสัตว์ไทย) สำหรับสินค้าอาหารที่ทำจากสัตว์นำเข้าจากต่างประเทศ (ตีนไก่, ปลายปีก, กึ๋นและชิ้นส่วนอื่นๆ) และเนื้อไข่และสัตว์ปีกรวมไก่ เนื้อสุกรและผลิตภัณฑ์ 2. มีหนังสือรับรองคุณภาพในการส่งออกของประเทศต้นทาง (ต้องมี Health Certificate ระบุไม่มีสารไนโตรฟูแรน, คลอแรมเฟนิเคิล (โครโรมัยเซติน), อ๊อกซีเทตราไซคลิน, กรดอ๊อกโซลินิค และกลุ่มซัลฟา และมีการสุ่มตรวจ) สำหรับวัตถุดิบกุ้งและซูริมิ	1. ยาและผลิตภัณฑ์ยา ยาระงับประสาทและสารเสพติด ต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบการนำเข้าของกระทรวงสาธารณสุข 2. ยารักษาโรคสัตว์และโรคพืช ต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบการนำเข้าของกระทรวงเกษตรและพัฒนาชนบท	1. สำหรับสัตว์และผลิตภัณฑ์จากสัตว์ต้องมีใบรับรองสุขอนามัยจากหน่วยงานปศุสัตว์หรือหน่วยงานควบคุมโรคสัตว์ในประเทศต้นทางและต้องมีใบอนุญาตนำเข้าที่ออกโดยกรมปศุสัตว์อินโดนีเซีย

หน่วยที่ 3.1 กฎระเบียบ/มาตรการทางการค้าของประเทศคู่แข่ง

มาตรการ		รายละเอียดมาตรการทางการค้า		
		จีน	เวียดนาม	อินโดนีเซีย
3	สุขอนามัย (ต่อ)	3. สินค้าห้ามใส่ยาสำหรับวัตถุดิบกุ้งและซูริมิ 4. สินค้าจำนวนมาก ต้องมีหนังสือรับรองการตรวจสอบมาตรฐาน (Inspection Certificate) ที่ออกโดย Commodity Inspection Authority ของประเทศผู้ส่งออก 5. เข้มงวดในเรื่องการตรวจโรคพืชและสัตว์ก่อนนำเข้า โดยสัตว์น้ำมีชีวิตทุกประเภทจะต้องผ่านการตรวจสอบของมณฑลที่ขอนำเข้า 6. เข้มงวดในการตรวจสอบการปนเปื้อนจุลินทรีย์ที่ทำให้เกิดโรคในสัตว์น้ำมีชีวิตและป้องกันการติดเชื้อโรคจากตะพาบน้ำมีชีวิตที่นำเข้าจากต่างประเทศ 7. จีนได้กำหนดให้บริษัทของจีน (CCIC) เป็นผู้ตรวจสอบและออกหนังสือรับรองด้านสุขอนามัยของข้าวโดยการตรวจสอบการนำเข้าจากไทยนั้น ประมาณร้อยละ 70 จะดำเนินการตรวจสอบโดยบริษัท CCIC (Thailand) Co., Ltd. ณ ท่าเรือกรุงเทพฯ ส่วนที่เหลือจะตรวจสอบ ณ ท่าเรือในประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน 8. ผักและผลไม้ ต้องมีหนังสือรับรองสุขอนามัยจากกรมวิชาการเกษตรไทยกำกับมาพร้อมนำเข้า ต้องผ่านการตรวจสอบปลอดจากโรคพืชโดย State Administration for Entry-Exit Inspection and Quarantine (CIQ) ประจำท่าที่นำเข้า	3. ยารักษาโรคสำหรับใช้ในกิจการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบการนำเข้าของกรมประมง 4. ผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางที่อาจมีผลต่อสุขภาพ ต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบในการควบคุมสินค้า	2. สำหรับน้ำตาลกำหนด กฎ ระเบียบเกี่ยวกับมาตรฐานสินค้าและมาตรฐานสุขอนามัยที่เข้มงวด
4	บรรจุภัณฑ์ และหีบห่อ (ระบุเป็นภาษาจีน)	1. สำหรับสินค้าอาหารสำเร็จรูปที่รับประทานโดยตรงต้องมีการบรรจุหีบห่อเป็นซองเล็กแล้วบรรจุรวมเป็นซองใหญ่ วัสดุที่ทำเป็นภาชนะสำหรับบรรจุหีบห่อ ต้องสะอาดไม่มีพิษ ด้านนอกจะต้องติดฉลากระบุชื่อสินค้า แหล่งที่มาของประเทศผู้ส่งออก (มีผลตั้งแต่ 10 มี.ค. 46)		

หน่วยที่ 3.1 กฎระเบียบ/มาตรการทางการค้าของประเทศคู่แข่ง

มาตรการ		รายละเอียดมาตรการทางการค้า		
		จีน	เวียดนาม	อินโดนีเซีย
4	บรรจุภัณฑ์ และหีบห่อ (ต่อ)	2. สิ่งที่ต้องแสดงในฉลากสินค้าอาหารที่นำเข้าจากต่างประเทศประกอบด้วย—Products Name (ชื่อผลิตภัณฑ์), Ingredients (ส่วนผสม) Standard Code (มาตรฐานสินค้า)Approved Label (ฉลากที่ได้รับการรับรอง) Production Date (วันที่ผลิต) Preservation Period (ระยะเวลาเก็บรักษา) Storage Method (วิธีการเก็บรักษา) Manufacture's Name and Address (ชื่อและที่อยู่ผู้ผลิต) Quarantine and Sanitary Registration and Certificate Registration Number (เลขที่หนังสือรับรองมาตรฐานสุขอนามัย)		
5	ห้ามนำเข้า	1. เมล็ดพันธุ์พืช ต้นไม้ หนังสือหรือนิตยสารที่มีลักษณะอนาจาร เสื้อผ้าใช้แล้ว วัตถุกัมมันตภาพรังสี รถยนต์ใช้แล้ว รถจักรยานยนต์ใช้แล้ว ลูกระเบิด ยาปฏิชีวนะเร่งการเติบโตของพืชและสัตว์ 2. ภาพยนตร์และเทปบันทึกเสียงที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงทำลายศิลปวัฒนธรรมของจีนลามกอนาจารละเมิดลิขสิทธิ์ ต้องผ่านการตรวจสอบจากกระทรวงวัฒนธรรมแห่งชาติจีน 3. ห้ามนำเข้ากากของเสียอุตสาหกรรม เมื่อใช้เป็นวัตถุดิบ ยกเว้นการนำเข้าโดยรัฐซึ่งจะต้องขออนุญาตนำเข้าจากสำนักงานป้องกันและดูแลสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (National Environment Protection Administration Bureau) หรือหน่วยงานด้านสิ่งแวดล้อมของรัฐบาลท้องถิ่น	1. สารเคมีมีพิษ อาวุธยุทโธปกรณ์ ยาเสพติด รถยนต์พวงมาลัยขวา ประทัดและของเด็กเล่นที่เป็นอันตราย 2. ยกเว้นการนำติดตัวไม่เกินปริมาณที่กำหนด ได้แก่ บุหรี่ 3.เวียดนามประกาศใช้มาตรการห้ามนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภคที่ใช้แล้ว ตั้งแต่วันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2543 ประกอบด้วยโต๊ะ หน้าต่าง ฝาและพื้นห้อง พัดลมติดเพดาน เครื่องปรับอากาศและชิ้นส่วน ตู้เย็นและชิ้นส่วน รวมทั้งเครื่องใช้ไฟฟ้าที่ใช้แล้ว	1. ห้ามนำเข้ายานพาหนะขนาดต่ำกว่า 10 ที่นั่ง ระบบ Two drive-axle system ที่มีลูกสูบ 5,000 ซีซี หรือสูงกว่า หรือมีราคา FOB ตั้งแต่ 40,000 เหรียญสหรัฐขึ้นไป 2. ห้ามนำเข้ายานพาหนะประเภท CBU ขนาดต่ำกว่า 10 ที่นั่ง ประเภทซีดาน / สเตชั่นเวกอน ที่มีปริมาณลูกสูบ 4,000 ซีซี หรือสูงกว่าหรือมีราคา FOB ตั้งแต่ 40,000 เหรียญสหรัฐขึ้นไป

หน่วยที่ 3.1 กฎระเบียบ/มาตรการทางการค้าของประเทศคู่แข่ง

มาตรการ		รายละเอียดมาตรการทางการค้า		
		จีน	เวียดนาม	อินโดนีเซีย
6	จำกัดปริมาณนำเข้า	1. ธัญพืช แป้งสาลี แป้งธัญพืช เป็นสินค้าที่มีแผนเป้าหมาย และถูกควบคุมปริมาณนำเข้า โดยบริษัทการค้าต่างประเทศ (Foreign Trade Corporation) 2. แป้งสาลีและแป้งธัญพืชอื่นๆ บุหรี่ ซิการ์เป็นสินค้าที่มีแผนเป้าหมาย และถูกควบคุมปริมาณนำเข้า โดยบริษัทการค้าต่างประเทศ (Foreign Trade Corporation) 3. ปุ๋ยเคมี แผ่นโพลิเมอร์ เส้นใยอะซีเตท เป็นต้น ต้องขอใบอนุญาตนำเข้าจากกระทรวงพาณิชย์จีนโดยผู้นำเข้าต้องแสดงหนังสือรับรองโควต้านำเข้า	กำหนดโควต้านำเข้าและจัดสรรให้แก่บริษัทที่ได้รับการแต่งตั้ง ได้แก่ ปุ๋ยเคมี	กำหนดมาตรการกีดกัน เพื่อควบคุมการนำเข้า เช่น การกำหนดให้หน่วยงานบางหน่วยเป็นผู้นำเข้าสินค้าบางรายการ การกำหนดโควต้าหรือสัดส่วนการนำเข้าและการห้ามนำเข้าสินค้าบางรายการ ได้แก่ สำหรับอิเล็คทรอนิคส์
7	กำหนดเงื่อนไขการนำเข้า	1. ข้าว ให้ Ceroil Foods ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐบาลที่มีอำนาจในการนำเข้าและทำสัญญาซื้อขายกับผู้ส่งออกแต่เพียงผู้เดียว 2. บุหรี่ ขอใบอนุญาตนำเข้าจากกระทรวงพาณิชย์ต่างประเทศพร้อมแสดงหนังสือรับรองโควต้านำเข้า 3. บุหรี่ จะอนุญาตให้นำเข้าจากต่างประเทศ แต่ประเทศผู้นำเข้าจะต้องมีแผนการที่จะนำเข้าบุหรี่จากจีนไปจำหน่ายในประเทศนั้นด้วย ซึ่งจะนำเข้าในลักษณะฝากขาย โดย State Tobacco Import & Export General Corporation เป็นผู้ดำเนินการนำเข้าและจำหน่ายแต่เพียงผู้เดียว 4. เม็ดพลาสติก และเส้นใยโพลีเอสเตอร์ ผู้นำเข้าต้องเป็นรัฐวิสาหกิจ/ธุรกิจจีน ที่ได้รับการอนุมัติให้นำเข้าหรือธุรกิจอื่นที่ได้วางเงินค้ำประกันต่อสำนักงานศุลกากรจีนโดยเปิดบัญชีผ่านธนาคารจีน (Bank of China) เงินประกันพร้อมดอกเบี้ยจะได้รับ คือ เมื่อผู้นำเข้าส่งออกสินค้าสำเร็จรูปที่ผลิตจากวัตถุดิบดังกล่าวไปต่างประเทศ 5. ยางธรรมชาติ จะต้องได้รับโควต้าและใบอนุญาตนำเข้าจากกระทรวงพาณิชย์จีน		1. การนำเข้าข้าวของหน่วยงาน BULOG ซึ่งเป็นภาครัฐจะใช้วิธีประมูลเสนอราคาโดยไม่เลือกปฏิบัติว่าบริษัทในท้องถิ่นหรือต่างชาติ แต่ต้องมีหลักฐานหรือเอกสารครบถ้วน ตามเงื่อนไขที่ BULOG กำหนดไว้ 2. สำหรับอิเล็กทรอนิคส์ขั้นตอนการนำเข้าของสินค้าอินโดนีเซียในทางปฏิบัติเข้มงวดมาก ต้องผ่านความเห็นชอบจากหน่วยงานรัฐที่ดูแลด้านกฎระเบียบต่าง ๆ และจะต้องใช้เอกสารประกอบตามพิธีศุลกากรเป็นจำนวนมาก ทำให้สินค้าถึงมือผู้บริโภคล่าช้าและก่อให้เกิดความเสียหายต่อสินค้าบางชนิด รวมทั้งส่งผลกระทบต่อผู้ส่งออกไทยต้องเสียเวลาและค่าใช้จ่ายในการส่งออกสินค้าไปยังอินโดนีเซียมากขึ้น

หน่วยที่ 3.1 กฎระเบียบ/มาตรการทางการค้าของประเทศคู่แข่ง

มาตรการ		รายละเอียดมาตรการทางการค้า		
		จีน	เวียดนาม	อินโดนีเซีย
7	กำหนดเงื่อนไขการนำเข้า (ต่อ)	6. เส้นใยสังเคราะห์ เหล็ก ผู้นำเข้าต้องเป็นรัฐวิสาหกิจ/ธุรกิจจีนที่ได้รับการอนุญาตให้นำเข้า หรือธุรกิจอื่นที่วางเงินค้ำประกันต่อสำนักงานศุลกากรจีนไว้โดยเปิดบัญชีผ่านธนาคารจีน 7. เหล็ก ต้องมีความต้องการภายในประเทศ และผู้ผลิตภายในประเทศไม่สามารถผลิตสินค้าดังกล่าวได้ 8. รถยนต์สำเร็จรูปและรถยนต์ที่นำเข้ามาประกอบในประเทศอนุญาตให้นำเข้าได้เฉพาะท่าเรือ 5 แห่ง ได้แก่ ต้าเหลียน เทียนสินเซียงไฮ้ เขตเศรษฐกิจพิเศษไห่ เซินเจิ้น 9. สินค้าทั่วไป รัฐบาลกลางของจีนได้มอบอำนาจให้รัฐบาลท้องถิ่นเรียกเก็บภาษีศุลกากรและภาษีต่างๆ ดังนั้น สินค้าที่นำเข้าท่าเรือแต่ละแห่ง จึงจัดเก็บภาษีและค่าบริการท่าเรือในอัตราที่แตกต่างกัน แม้ว่าจะเป็นสินค้าชนิดเดียวกันการนำเข้าสินค้ารัฐบาลจีนจะอนุญาตให้นำเข้าได้เฉพาะบริษัทที่มีสิทธิทางการค้า (Trading Rights) เท่านั้น สินค้าบางชนิดที่มีมูลค่าทางการค้าสูงรัฐบาลจีนจะผูกขาดการนำเข้าแต่เพียงผู้เดียว		
8	จดทะเบียนการนำเข้า	ธัญพืช ต้องจดทะเบียนกับคณะกรรมการวางแผนแห่งรัฐ (State Planning Commission)		ผู้นำเข้าข้าวและผลิตภัณฑ์ข้าวจะต้องเป็นบริษัทที่ได้รับอนุญาตนำเข้าจากกระทรวงอุตสาหกรรมและการค้าของอินโดนีเซีย
9	จดทะเบียนผู้นำเข้า	1. น้ำมันดิบ รัฐบาลกำหนดให้มีผู้นำเข้ารายเดียวสำหรับสินค้าวัตถุดิบบางชนิดที่มีความจำเป็นต่อเศรษฐกิจของประเทศและความเป็นอยู่ของประชาชนเพื่อควบคุมราคาสินค้า 2. วัสดุไวต่อสี ยาฆ่าแมลง พลาสติก เม็ดพลาสติกยาง สังเคราะห์ ไม้อัด เสื้อผ้าใยสังเคราะห์ เยื่อหินทนไฟ เหล็กและเหล็กกล้า ตะกั่ว อลูมิเนียม ต้องจดทะเบียนกับคณะกรรมการวางแผนแห่งรัฐ (State Planning Commission)		ผู้นำเข้ายานพาหนะประเภท CBU ต้องเป็นบริษัทที่มีเลขประจำตัวผู้นำเข้าหรือมีเลขประจำตัวแบบ Limited import's denity number โดยผู้นำเข้ายื่นเอกสารตามที่กำหนดและต้องจดทะเบียนรถยนต์ที่นำเข้ากับ Director-General Metal, Machine, Electronic, Mutifurious Industries

หน่วยที่ 3.1 กฎระเบียบ/มาตรการทางการค้าของประเทศคู่แข่ง

มาตรการ		รายละเอียดมาตรการทางการค้า		
		จีน	เวียดนาม	อินโดนีเซีย
10	โควต้าภาษี	1. สินค้าเกษตรภายใต้โควต้านำเข้า 10 ชนิดประกอบด้วย ข้าว ข้าวสาลี ข้าวโพด น้ำมันปาล์ม น้ำมันถั่วเหลือง น้ำตาล ฝ้าย น้ำมันเรฟสีด (rapeseed oil) ขนสัตว์ และผ้าขนสัตว์ ผู้นำเข้าต้องยื่นขอรับการจัดสรรโควต้าจากหน่วยงาน Planning Commissions ในระดับมณฑล ภูมิภาค และเทศบาลขึ้นไป ทั้งนี้รัฐบาลกลางกรุงปักกิ่งเป็นผู้อนุมัติ หากผู้ได้รับจัดสรรโควต้าใช้ไม่หมด จะต้องคืนส่วนที่เหลือให้กับ State Development Planning and committee (SDPC) ก่อนวันที่ 15 กันยายน ของทุกปี และ SDPC จะจัดสรรให้กับผู้ต้องการโควต้าต่อไป ผู้ประกอบการจะได้หนังสือรับรอง "The Certificate of Import Tariff Quota of Agricultural Products" เพื่อนำไปแสดงต่อศุลกากร โดยไม่ต้องเปลี่ยนเป็นใบอนุญาตนำเข้าที่กรมการค้าต่างประเทศและความร่วมมือทางเศรษฐกิจ กระทรวงพาณิชย์จีน หนังสือรับรอง "The Certificate of Import Tariff Quota of Agricultural Products" มี 2 ชนิด คือ ประเภท A สำหรับสินค้า (Import Tariff Quota)		รัฐบาลอินโดนีเซียได้เปิดให้เอกชน นำเข้าเสรี แต่ต้องเสียภาษีนำเข้า น้ำตาล ร้อยละ 20-25 แล้วแต่ประเภทน้ำตาลและลักษณะการใช้ตั้งแต่ วันที่ 1 มกราคม 2543 สำหรับน้ำตาล
10	โควต้าภาษี(ต่อ)	ประเภทของการจัดสรรโควต้า 1.ประเภท A โควต้านำเข้าปกติ รวมการนำเข้าโดยใช้วิธีการค้าต่างๆ นอกจากการนำเข้าเพื่อการแปรรูป 2.ประเภท B โควต้านำเข้าเพื่อการแปรรูป นำเข้าเพื่อแปรรูปในเขตปลอดภาษีและเขตแปรรูปเพื่อการส่งออก สินค้าเหล่านี้ กำหนดโควต้าภาษีขึ้นกับชนิดของสินค้า ได้แก่ ข้าวโพด ข้าว ข้าวสาลี น้ำมันปาล์ม น้ำมันถั่ว เม็ดน้ำมันพืช น้ำตาล ฝ้าย ขนแกะ ขนสัตว์ ยางธรรมชาติ ยางรถยนต์ กระจกรถยนต์ รถยนต์สำเร็จรูป และรถยนต์ที่นำเข้ามาประกอบในประเทศ รถจักรยนต์และเครื่องยนต์		

หน่วยที่ 3.1 กฎระเบียบ/มาตรการทางการค้าของประเทศคู่แข่ง

มาตรการ		รายละเอียดมาตรการทางการค้า		
		จีน	เวียดนาม	อินโดนีเซีย
11	แหล่งกำเนิดสินค้า	สินค้าผักและผลไม้ ต้องมีหนังสือรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า (Form E)		
12	การเก็บค่าธรรมเนียมพิเศษ			1. การนำเข้ายานพาหนะขนาดต่ำกว่า10 ที่นั่ง รวมคนขับต้องเสียภาษีสินค้าฟุ่มเฟือยในอัตราที่แตกต่างกันตามขนาดปริมาตรลูกสูบ ตั้งแต่ร้อยละ 50 ยกเว้นรถพยาบาล รถตำรวจทหาร รถราชการ และรถที่นำเข้าแบบCKD (Completely Knocked Down) โดยบริษัทผู้ประกอบรถยนต์ 2. การนำเข้ามอเตอร์ไซค์ (two wheel motor vehicle with propeller engine) ขนาดลูกสูบไม่เกิน 250 ซีซี ต้องเสียภาษีสินค้าฟุ่มเฟือย (Sale tax on luxury goods) อัตราร้อยละ 50 สำหรับรถยนต์ประเภท CBU กำหนดมาตรการกีดกันเพื่อควบคุมการนำเข้า เช่น การกำหนดให้หน่วยงานเป็นผู้นำเข้าสินค้าบางรายการ การกำหนดโควต้าหรือสัดส่วนการนำเข้าและการห้ามเข้าสินค้าบางรายการ
13	จำกัดปริมาณนำเข้า		1. กำหนดโควต้านำเข้าปีละ 3,000 คัน สำหรับรถยนต์ขนาดต่ำกว่า2 ที่นั่ง 2. กำหนดโควต้านำเข้าปีละ 350,000 คัน สำหรับรถจักรยานยนต์และอุปกรณ์ชิ้นส่วน	

หน่วยที่ 3.1 กฎระเบียบ/มาตรการทางการค้าของประเทศคู่แข่ง

มาตรการ		รายละเอียดมาตรการทางการค้า		
		จีน	เวียดนาม	อินโดนีเซีย
14	ขออนุญาตนำเข้า	1. สินค้าจำนวนมาก ผู้นำเข้าจะต้องขอใบอนุญาตจาก กระทรวงพาณิชย์จีน 2. สินค้าจำนวนมาก ต้องขอใบอนุญาตนำเข้าจากคณะ กรรมการวางแผนของแต่ละมณฑล และต้องแสดงใบทะเบียน นำเข้าสินค้าพิเศษ (Registration Special Commodity Import) มาประกอบการขอใบอนุญาตนำเข้า 3. ยางธรรมชาติ ต้องมีใบอนุญาตนำเข้า (ยกเว้นกรณีที่นำเข้า เพื่อผลิตสินค้าและส่งออก จะสามารถนำเข้าเสรีและขอ คืนภาษีนำเข้าได้ กรณีผู้นำเข้ารายเล็ก จะต้องนำเข้าผ่าน บรรษัทของรัฐ ที่ได้รับการจัดสรรโควตาและมีใบอนุญาต นำเข้า เช่น SINOCHEM กรณีสินค้าตกค้างที่ท่าเรือ เกินกว่า 30 วัน ไม่มีผู้มารับสินค้า ทางการจีนจะถือว่า เป็น สินค้าไม่มีเจ้าของ โดยจะยึดเป็นของรัฐ (ควรทำสัญญาเช่า โกดัง เก็บสินค้าในนิคมอุตสาหกรรมส่งออกบริเวณใกล้ ท่าเรือนำเข้าสินค้า เป็นการล่วงหน้า หากการนำเข้ามีปัญหา สามารถนำยางไปเก็บไว้ในโกดัง ก่อนหาทางเสนอขายให้ ผู้นำเข้าฯ ในปี 2548 จีนจะยกเลิกระบบโควต้าการนำเข้า รวมทั้งลดภาษีเป็น 15% จากเดิมอัตรา 30% 4. สินค้าผักและผลไม้ ต้องขออนุญาตใบอนุญาตนำเข้าจาก เมืองที่ขออนุญาตเข้าโดยความเห็นชอบของหน่วยงาน Administration of Entry-Exit Inspection and Quarantine Bureau ที่ปักกิ่ง		

หน่วยที่ 3.1 กฎระเบียบ/มาตรการทางการค้าของประเทศคู่แข่ง

มาตรการ		รายละเอียดมาตรการทางการค้า		
		จีน	เวียดนาม	อินโดนีเซีย
15	มาตรฐานสินค้า	1. ต้องมีหนังสือรับรองการตรวจสอบมาตรฐาน (Inspection Certificate) ที่ออกโดย Commodity Inspection Authority ของประเทศผู้ส่งออก 2. เหล็กที่นำเข้าต้องมีคุณสมบัติที่มีมาตรฐานสูง 3. สินค้านำเข้าต้องได้รับหนังสือรับรองคุณภาพสินค้าและเครื่องหมายความปลอดภัย ซึ่งออกโดย State Administrative of Import and Export commodity Inspection (SACI) มาแสดงประกอบการนำเข้า	1. เวียดนามได้ออก กฎระเบียบควบคุมมาตรฐานสินค้า สำหรับพันธุ์สัตว์ พันธุ์พืช ผลิตภัณฑ์จากพืช ผลิตภัณฑ์ชีวภาพเพื่อการเกษตรและปศุสัตว์ อาหารและอาหารสำเร็จรูป เครื่องดื่มไวน์ อาหารสัตว์ ยาฆ่าแมลงอุปกรณ์ด้านการประมงและตาข่ายจับปลา เครื่องจักรผลิตยา 2. สำหรับหมวกกันน็อคต้องได้มาตรฐาน ISO1873-1977 โดยสำนักทะเบียนสินค้าจะทำการตรวจสอบคุณภาพและออกใบประกาศนียบัตรและแสตมป์ติดที่หมวก	
16	จะต้องได้มาตรฐาน "CCC" (China Compulsory Certificate)	ยางรถยนต์		
17	ภาษีต่อต้านการทุ่มตลาด	กระทรวงการค้าและความร่วมมือระหว่างประเทศของจีน (MOFTEC) ได้ตรวจสอบการทุ่มตลาดสินค้าโพลิเมอร์ของสไตรีนในลักษณะขั้นปฐมที่นำเข้าจากไทย	สินค้าทั่วไป ที่นำเข้าจากต่างประเทศจำหน่ายในราคาที่ต่ำกว่าที่ควรจะเป็น และเป็นผลให้เกิดความเสียหายแก่อุตสาหกรรมในประเทศที่ผลิตสินค้าประเภทเดียวกัน หากมีการฟ้องร้องจากผู้ผลิตในประเทศว่าเป็นการทุ่มตลาด (Anti-Dumping) และในระหว่างการสอบสวนยังมีการนำเข้าสินค้า ผู้นำเข้าจะถูกเรียกเก็บ Anti-Dumping Bond ในอัตรา 2 เท่าของราคาที่ควรจะเป็น (ราคาประเมิน) และหากสอบสวนหาข้อเท็จจริงสรุปได้ว่าเป็นการทุ่มตลาดจริงก็จะเรียกเก็บ Anti-Dumping Duty	เก็บภาษีต่อต้านการทุ่มตลาด 24.33% สำหรับคาร์บอนแบล็ก

หน่วยที่ 3.1 กฎระเบียบ/มาตรการทางการค้าของประเทศคู่แข่ง

มาตรการ		รายละเอียดมาตรการทางการค้า		
		จีน	เวียดนาม	อินโดนีเซีย
18	ควบคุมการส่งออก		ข้าว ต้องมีใบอนุญาตการส่งออกและใบอนุญาตประกอบธุรกิจตามระเบียบของกระทรวงหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	
19	ควบคุมการนำเข้าเพื่อความมั่นคงของประเทศ วัฒนธรรมและจริยธรรมของประชาชนจีน	สิ่งพิมพ์ ต้องจัดส่งตัวอย่างสินค้าไปยัง State Administration for Entry-Exit Inspection and Quarantine of P.R China หรือสาขาประจำมณฑลต่างๆ เพื่อตรวจสอบก่อนได้รับอนุญาตนำเข้า		
20	ควบคุมเพื่อความปลอดภัยในชีวิตและสุขอนามัยของคน สัตว์ พืช และสิ่งแวดล้อม และการอนุรักษ์ธรรมชาติ	การบังคับใช้เครื่องหมาย "CCC Mark" (China Compulsory Certification) สำหรับสินค้าเครื่องใช้อุปกรณ์ไฟฟ้าและอิเล็คทรอนิกส์ จำนวน 132 รายการ รายละเอียดสินค้าที่ต้องยื่นขอใบอนุญาตติดเครื่องหมาย "CCC Mark" ดังนี้ 1. สายไฟและสายเคเบิ้ล (Electrical wire and cables 5 items) 2. สวิตช์วงจรไฟฟ้า และเครื่องมือติดตั้งเพื่อป้องกัน และเชื่อมต่ออุปกรณ์ (Switches for circuits, Installation protective and connection devices 6 items) 3. เครื่องใช้ไฟฟ้าแรงต่ำ (Low-voltage Electrical Apparatus 9 items) 4. มอเตอร์ที่มีกำลังต่ำ (Small power motors 1 items) 5. เครื่องมือไฟฟ้า (Electric tools 16 items) 6. เครื่องจักรเชื่อมโลหะ (Welding machines 15 items) 7. เครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน 8. อุปกรณ์เครื่องเสียง และวิดีโอ 9. เครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ 10. เครื่องมืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่ให้แสงสว่าง 11. เครื่องมือการสื่อสาร 12. รถยนต์ และอุปกรณ์ที่ให้ความปลอดภัยภายในรถยนต์		

หน่วยที่ 3.1 กฎระเบียบ/มาตรการทางการค้าของประเทศคู่แข่ง

มาตรการ		รายละเอียดมาตรการทางการค้า		
		จีน	เวียดนาม	อินโดนีเซีย
20	ควบคุมเพื่อความปลอดภัยในชีวิตและสุขอนามัยของคน สัตว์ พืช และสิ่งแวดล้อม และการอนุรักษ์ธรรมชาติ (ต่อ)	13. ยางรถยนต์ (Motor Vehicles Tyres 3 items) 14. แว่นตา (Safety Glasses 3 items) 15. เครื่องจักรกลการเกษตร (Agricultural Machinery 1 items) 16. ผลิตภัณฑ์ยาง (Latex Products 1item) 17. เครื่องมือแพทย์ (Medical Devices 7 items) 18. เครื่องมือดับเพลิง (Fire Fighting Equipment 3 items) 19. ระบบสัญญาณเตือนภัย (Detectors for Intruder Alarm System 1item)		
21	กฎระเบียบควบคุมฉลากบนบรรจุภัณฑ์และหีบห่อ	1. สินค้าอาหารทุกชนิดที่นำเข้าจากต่างประเทศ สินค้าอาหารห้ามใส่ยา แต่ไม่รวมสินค้าอาหารที่ทำด้วยยา สำหรับสินค้าอาหารสำเร็จรูปที่รับประทานโดยตรงต้องมีการบรรจุหีบห่อเป็นซองเล็กแล้วบรรจุรวมเป็นซองใหญ่ วัสดุที่ทำเป็นภาชนะสำหรับบรรจุหีบห่อ ต้องสะอาดไม่มีพิษ 2. ด้านนอกจะต้องติดฉลากระบุชื่อสินค้า แหล่งที่มาของประเทศผู้ส่งออก (มีผลตั้งแต่ 10 มี.ค. 46) 3. สิ่งที่ต้องแสดงในฉลากสินค้าอาหารที่นำเข้าจากต่างประเทศประกอบด้วย Products Name (ชื่อผลิตภัณฑ์) Ingredients (ส่วนผสม) Standard Code (มาตรฐานสินค้า) Approved Label (ฉลากที่ได้รับการรับรอง) Production Date (วันที่ผลิต) Preservation Period (ระยะเวลาเก็บรักษา) Storage Method (วิธีการเก็บรักษา) Manufacture's Name and Address (ชื่อและที่อยู่ผู้ผลิต) Quarantine and Sanitary Registration and Certificate Registration Number (เลขที่หนังสือรับรองมาตรฐานสุขอนามัย) ระบุเป็นภาษาจีน	กำหนดให้สินค้าที่วางจำหน่ายในเวียดนามต้องปิดฉลากสินค้า โดยระบุรายละเอียด ดังนี้ 1.ชื่อสินค้า 2. ชื่อที่อยู่ของผู้ผลิต 3. ปริมาณสินค้าสุทธิ ตามมาตราเมตริก 4. ส่วนประกอบของสินค้า 5. ดัชนีบ่งชี้คุณภาพและประสิทธิภาพของสินค้า 6.วันผลิตและวันหมดอายุ	ตามระเบียบ 608/MPI/kep/10/1999 ซึ่งมีผลบังคับใช้ ตั้งแต่วันที่ 14 ตุลาคม 2542 กำหนดให้สินค้าประเภทเครื่องไฟฟ้าและอิเล็คทรอนิคส์นำเข้า ต้องพิมพ์คู่มือการใช้เป็นภาษาอินโดนีเซีย สำหรับปั๊มน้ำในบ้าน เครื่องปรับอากาศ เตาแก๊สหุงต้ม ตู้เย็น ตู้แช่ เครื่องซักผ้า เตาอบไมโครเวฟ วิทยุแคสเซ็ท เครื่องบันทึกวีดีโอ เครื่องพิมพ์คอมพิวเตอร์ จอมอนิเตอร์ คอมพิวเตอร์ เครื่องรับโทรทัศน์
22	ควบคุมการส่งออกโดยมีใบอนุญาต	รายการสินค้าฯ ที่ควบคุมการส่งออกมีจำนวน 52 ชนิดได้แก่ วัวมีชีวิต หมูมีชีวิต ไก่มีชีวิต เนื้อวัว เนื้อหมู เนื้อไก่ กระเทียม ใบชา ข้าวสาลี ข้าวโพด ข้าว เป็นต้น		

หน่วยที่ 3.1 กฎระเบียบ/มาตรการทางการค้าของประเทศคู่แข่ง

มาตรการ		รายละเอียดมาตรการทางการค้า		
		จีน	เวียดนาม	อินโดนีเซีย
23	มาตรการด้านสิ่งแวดล้อม		ต้องปฏิบัติตามระเบียบของกระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ เครื่องจักรและอุปกรณ์การผลิตพาหนะที่ใช้แล้ว	
24	มาตรการด้านแรงงาน		ต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบของกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมได้แก่ เครื่องจักรที่มีผลกระทบต่อความปลอดภัยของผู้ใช้แรงงาน	

หน่วยที่ 3.2 กฎระเบียบ/มาตรการทางการค้าของประเทศคู่ค้า

มาตรการ		รายละเอียดมาตรการทางการค้า		
		สหรัฐอเมริกา	ญี่ปุ่น	อังกฤษ
1	การแจ้งล่วงหน้าก่อนการนำเข้าสินค้าอาหารในสหรัฐอเมริกา	1. FDA ภายใต้กฎหมายว่าด้วยการก่อการร้ายทางชีวภาพ (The Bioterrorism Act) กำหนดให้การนำเข้าอาหารทุกชนิด จะต้องได้รับแจ้งข้อมูลรายละเอียดของการนำเข้าสินค้าอาหารก่อนเวลา 12.00 น. (เที่ยงวัน) ตามวันปฏิทิน ก่อนวันที่สินค้าจะเดินทางมาถึงพรมแดนของสหรัฐฯ จริง 2. การส่งข้อมูลสินค้าจะกระทำในรูปอิเล็คทรอนิกส์ผ่านเครือข่ายอินเตอร์เน็ทของ FDA ตลอด 24 ชั่วโมง		
2	การปิดฉลากและบรรจุภัณฑ์	1. กระทรวงสาธารณสุขสหรัฐฯ (Department of Health and Human Services- HHS) ประกาศกฎระเบียบกำหนดให้ระบุจำนวนของ Trans Fatty acids หรือ Trans fat (ไขมันอิ่มตัวหรือ Saturated Fat และคลอเรสโตรอล) ไว้บนฉลากสำหรับสินค้าอาหารหรืออาหารเสริมสำหรับลดน้ำหนัก 2. สินค้าเครื่องประดับเทียมที่นำเข้า ทุกรายการต้องสลักชื่อประเทศ แหล่งกำเนิดสินค้าอย่างถาวรบนตัวสินค้า(Country of Origin Marking) 3. การปิดฉลากไวน์ ตามกฎหมายมีข้อบังคับดังนี้ 1. ต้องมี Government Warning ตามกฎหมายเกี่ยวกับการปิดฉลาก Public Law 100-690 ได้กำหนดให้ปิดฉลากเตือนผู้บริโภคถึงอันตรายที่อาจเกิดขึ้นต่อสุขภาพจากการดื่มเครื่องดื่มที่มีเอลกอฮอล์ที่มีการบรรจุขวดในวันที่หรือหลังวันที่ 18 พฤศจิกายน 1989 สำหรับข้อความเตือนตามกฎหมาย กำหนดให้ระบุ คือ Government Warning ตามที่กำหนด 2. ข้อมูลบนฉลากจะต้องระบุข้อความสำคัญตามที่กำหนด 2.1 ชื่อ ยี่ห้อ	1. ตามข้อกำหนด Food labeling หน่วยงานรับผิดชอบคือ Center for Food Quality, Labeling and Consumer Service 2. ต้องมีการตรวจสอบตาม JAS Law 3. ปฏิบัติตาม JAS Law เกี่ยวกับบรรจุภัณฑ์ข้าวที่ขัดสีและไม่ขัดสี และมีเอกสารรับรองหน่วยงานของประเทศผู้ส่งออกรับรองคุณภาพข้าว 4. เครื่องประดับ การปิดฉลากโดยสมัครใจเพื่อทำให้เป็นมาตรฐาน ในการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค 5. เครื่องสำอางและสิ่งปรุงแต่งเพื่อบำรุงผิวต้องให้ข้อมูล Product name (trade name) ชื่อและที่อยู่ของผู้นำเข้า ปริมาณสินค้า (น้ำหนักหรือหน่วยรับ) หมายเลขสินค้าหรือรหัสสินค้า รายละเอียดส่วนผสมทุกชนิด และวันหมดอายุ สำหรับบรรจุภัณฑ์ที่	1. สินค้าประมง ต้องระบุหมายเลขที่อนุญาตของโรงงาน (Establishment) อย่างชัดเจนทั้งภายนอกและบนหีบห่อบรรจุสินค้า หากไม่มีการพิมพ์หมายเลขที่อนุญาตสินค้าจะถูกส่งกลับหรือทำลาย 2. ผลิตภัณฑ์สิ่งทอ ผู้ผลิตและผู้จำหน่ายจะต้องปิดฉลากระบุชนิดและจำนวนของวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตสิ่งทอ

หน่วยที่ 3.2 กฎระเบียบ/มาตรการทางการค้าของประเทศคู่ค้า

มาตรการ		รายละเอียดมาตรการทางการค้า		
		สหรัฐอเมริกา	ญี่ปุ่น	อังกฤษ
2	การปิดฉลากและบรรจุภัณฑ์ (ต่อ)	2.2 รายละเอียดว่าเป็นไวน์ Class ใด (ตามกฎหมายมาตรฐานไวน์ที่กำหนดโดย BATF) 2.3 ระบุจำนวนเอลกอฮอล์ในไวน์ที่มีเอลกอฮอล์เกินร้อยละ 14 โดยปริมาตร 2.4 ชื่อและที่อยู่ของผู้บรรจุขวด ให้ใช้คำว่า "bottled by ...." 4. การส่งไวน์ เข้าสหรัฐฯ ในรูปของ bulk containers หรือบรรจุภัณฑ์ขนาดใหญ่ ที่มีขนาดบรรจุเกิน 1 แกลลอนขึ้นไป ศุลกากรจะปล่อยสินค้าให้เฉพาะกับบุคคลที่ได้รับสิทธิตามกฎหมายให้ขายหรือให้จัดการกับสินค้าแอลกอฮอล์ ในรูปของบรรจุภัณฑ์ขนาดใหญ่เท่านั้น	อาจจะเป็นอันตราย ต้องมีข้อความเตือนตามกฎหมาย High Pressure Gas Safety Law และ Fire Service Law สำหรับการนำเข้าสินค้าเครื่องสำอางหรือสินค้ากึ่งยา (quasi – drugs) ต้องระบุรายละเอียดต่าง ๆ ที่บรรจุภัณฑ์ เพื่อความปลอดภัยในการใช้ อาทิ ชื่อสินค้า ปริมาณน้ำหนักบรรจุ รหัสที่ผลิต ส่วนผสม วันที่หมดอายุภายใต้กฎหมาย Act Against Unjustifiable Premium and Misleading Representations ผู้จำหน่ายเครื่องสำอางและสบู่ จะต้องปฏิบัติตามข้อแนะนำเรื่องการปิดฉลากโดยสมัครใจในการให้ข้อมูลแก่ผู้ซื้อ 6. ผ้าไหม เคหะสิ่งทอที่จำหน่ายในญี่ปุ่นจะต้องติดฉลากให้เป็นไปตามข้อบังคับกฎหมาย (Household Goods Quality Labeling Law) 7. การนำเข้าเฟอร์นิเจอร์ วิธีการติดฉลากการดำเนินงานตามมาตรฐาน JIS เป็นไปโดยสมัครใจ 8. ไฟแช็ก (Cigarette lighter) ตามกฎหมาย the Container and Packaging Recycling laws และกฎหมาย The Laws for Promotion of Effective Utilization of Resources กำหนดให้มีรายละเอียดปิดบนบรรจุภัณฑ์ เป็นไปตามข้อกำหนด Labeling Requirements	

หน่วยที่ 3.2 กฎระเบียบ/มาตรการทางการค้าของประเทศคู่ค้า

มาตรการ		รายละเอียดมาตรการทางการค้า		
		สหรัฐอเมริกา	ญี่ปุ่น	อังกฤษ
2	การปิดฉลากและบรรจุภัณฑ์ (ต่อ)		9. อุปกรณ์เครื่องตกปลา 9.1 กฎหมายปิดฉลาก ไม่มีกฎหมายที่ให้ปิดฉลากที่ตัวสินค้าเครื่องอุปกรณ์เครื่องตกปลา แต่ภายใต้กฎหมายThe Law for Promotion of Effective Utilization of Resources การบรรจุหีบห่อโดยใช้กระดาษหรือพลาสติกห่อของแต่ละชิ้นนั้น ต้องแจกแจงรายละเอียดด้วยว่าวัสดุที่ห่อของด้านนอกนั้นทำจากวัสดุอะไร 9.2 Voluntary Labeling based on Provision of Law เบ็ดตกปลามีสิทธิที่จะได้รับเลือกในการขอติดฉลากตามระบบการติดฉลาก JIS Mark ได้ ภายใต้ข้อกำหนดของกฎหมายมาตรฐานอุตสาหกรรม โดยที่แหล่งผลิตสินค้าดังกล่าวอยู่ในต่างประเทศ และโรงงานดังกล่าวได้รับคำรับรองก็สามารถติดฉลากดังกล่าว	

หน่วยที่ 3.2 กฎระเบียบ/มาตรการทางการค้าของประเทศคู่ค้า

มาตรการ		รายละเอียดมาตรการทางการค้า		
		สหรัฐอเมริกา	ญี่ปุ่น	อังกฤษ
3	มาตราฐานความปลอดภัย		1. การนำเข้าสินค้าอาหาร มีกฎหมายที่เกี่ยวข้อง 1.1 Food Sanitation Law เป็นกฎหมายที่ว่าด้วยการป้องกันผลเสียที่เกิดจากอาหารและการบรรจุหีบห่อ ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงสาธารณสุข แรงงานและสวัสดิการ(MHLW) 1.2 Plant Quarantine Law เป็นกฎหมายที่ว่าด้วยการป้องกันอันตรายจากการนำเข้าพืชที่มีโรคพืชและโรคแมลง อยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงเกษตร ป่าไม้และประมง (MAFF) 1.3 Domestic Animal Disease Control Law เป็นกฎหมายที่ป้องกันโรคติดต่ออันเกิดจากสัตว์เข้ามาแพร่ระบาดในประเทศญี่ปุ่น อยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงเกษตรป่าไม้และประมง (MAFF)	

หน่วยที่ 3.2 กฎระเบียบ/มาตรการทางการค้าของประเทศคู่ค้า

มาตรการ		รายละเอียดมาตรการทางการค้า		
		สหรัฐอเมริกา	ญี่ปุ่น	อังกฤษ
3	มาตราฐานความปลอดภัย (ต่อ)		2. การนำเข้าเฟอร์นิเจอร์ กำหนดมาตรฐานวัสดุก่อสร้างและตกแต่งอาคาร(Japan's building Standards law) ลดปัญหาการแพ้สารเคมีที่ติดมากับวัสดุก่อสร้างตกแต่ง (sick house syndrome) มีเกณฑ์ดังนี้ 2.1 ต้องอยู่ในคุณภาพ (เกรด) 3 ดาว 2.2 ห้ามใช้วัสดุที่มีสาร Chlorpyrifos 2.3 กำหนดมาตรฐานสาร Formaldehyde emission rate ของวัสดุที่ใช้ระหว่าง 5-20 μg/m²h 3. การนำเข้าเฟอร์นิเจอร์ ผู้ผลิตจะใช้ฉลากที่เป็นรูปภาพแสดงการใช้หรือการระวังรักษาบนสินค้าของตน ผู้ผลิตต้องใช้ฉลากระบุ Danger, Warning หรือ Caution เพื่อเตือนผู้ซื้อขอใช้โลโกรับรองความปลอดภัยต่อสุขภาพผู้ใช้เฟอร์นิเจอร์ไปยังสมาพันธ์ผู้ผลิตเฟอร์นิเจอร์ในญี่ปุ่น (Federation of Japan Furniture Manufacturer Association) พร้อมใบรับรองจากหน่วยงานตรวจสอบคุณภาพวัสดุในญี่ปุ่นด้วย การนำเข้าเฟอร์นิเจอร์ตามกฎหมาย Product Liability Law กำหนดให้ผู้ผลิต ผู้แปรรูปหรือผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์เฟอร์นิเจอร์ ที่มีความบกพร่องที่ก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือร่างกายหรือทรัพย์สินของบุคคล ต้องชดใช้ค่าเสียหายที่เกิดจากความสูญเสียนั้น	

หน่วยที่ 3.2 กฎระเบียบ/มาตรการทางการค้าของประเทศคู่ค้า

มาตรการ		รายละเอียดมาตรการทางการค้า		
		สหรัฐอเมริกา	ญี่ปุ่น	อังกฤษ
4	สุขอนามัย	1. Sanitary and phytosanitary measures กำหนดมาตรการด้านสุขอนามัยตามชนิดของสินค้า 2. กำหนดกระบวนการผลิตตามระบบ HACCP (Hazard Analysis and Critical Control Point) ขึ้นกับชนิดของสินค้า 3. ตาม Federal Regulation ห้ามนำ Chloramphenicol ไปใช้ผสมอาหารเลี้ยงสัตว์ (จะมีเจือปนได้ไม่เกิน 0.3 ppb) 4. ผักและผลไม้สด ใช้เงื่อนไขทางด้านสุขอนามัยพืช โรคแมลงศัตรูพืชในการกีดกันการนำเข้า 5. มีการกำหนดความปลอดภัยและการคุ้มครองโรคพืชรวมทั้งกฎระเบียบเกี่ยวกับยาฆ่าแมลงตกค้าง 6. สำหรับน้ำตาล ปฏิบัติตามข้อกำหนดของ Animal and Plant Health Inspection Service (APHIS) Agricultural Marketing Service (AMS) Grain Inspection Packers and Stockyards Administration (GIPSA) Food and Drug Administration Service (FDA) U.S. Customs Service U.S. Department of Commerce 7. ผลิตภัณฑ์ข้าวฯ สามารถนำเข้าจำหน่ายในสหรัฐ ฯได้ จะถูกกักกันเพื่อตรวจสอบการปนเปื้อน ณ ด่านนำเข้า (Automatic Detention without Examinaiton) จาก FDA และนำผลไปให้ FDA เพื่ออนุญาตให้นำเข้าและจำหน่ายได้	1. กฎหมายที่เกี่ยวข้องคือ 1.1 กฎหมายกักกันพืชและสัตว์เพื่อป้องกันโรคที่นำไปสู่การติดเชื้อโรคระบาด (โรคไม่มีในประเทศผู้นำเข้า แต่อาจนำไปสู่ประเทศนำเข้าโดยพาหนะนำเข้า เช่น ทางเรือ และทางเครื่องบิน) แต่ทั้งนี้จะตรวจสอบผลิตภัณฑ์จากสัตว์น้ำจากบางประเทศได้ 1.2 กฎหมายควบคุมโรคสัตว์ติดเชื้อในประเทศ สำนักงานสุขอนามัยสัตว์ระหว่างประเทศญี่ปุ่น จะควบคุมดูแล และกำหนดระบบการป้องกันการขยายและติดต่อโรคที่มากับการค้าระหว่างประเทศ ประกอบด้วย (1) สัตว์ที่มีกีบที่เท้า รวมถึงม้า ไก่ ไก่งวง นกกระทา ห่าน กระต่าย (2) ไข่ของไก่ เป็ด ไก่งวง นกกระทา และห่าน (3) กระดูกต่างๆ ไขมัน เลือด ผม หนัง เขาสัตว์ กีบเท้าสัตว์ เอ็น และเครื่องในของสัตวาตามที่ระบุในข้อ (1), (2) 1.3 กฎหมายป้องกันพืช ครอบคลุมพืชและผลิตภัณฑ์ 3 กลุ่มคือ (a) เป็นสินค้าต้องห้าม ไม่อนุญาตให้นำเข้าตามกฎหมายได้แก่พืชที่แมลงและกาฝากชอบเกาะอาศัยอยู่	1. สัตว์มีชีวิต ต้องมีใบรับรองสุขอนามัย (Health Certificate) ซึ่งออกโดยกรมปศุสัตว์ของไทยประกอบการนำเข้าตามแบบฟอร์มที่สหภาพยุโรปกำหนด 2. Pierled Eatfish Vinegar ตรวจพบ Clostridium Perfrigens 3. สินค้าประมง ต้องมีใบรับรองสุขอนามัย (Health Certificate) ซึ่งออกโดยกรมประมงของไทย ประกอบการนำเข้าตามแบบฟอร์มที่สหภาพยุโรปกำหนด ต้องมีใบรับรองด้าน HACCP ประกอบการนำเข้า 4. กล้วยไม้ ตรวจพบเพลี้ยไฟ 5. ผัก ผลไม้ ต้องมีใบรับรอง Phytosanitary Certificate จากกรมวิชาการเกษตรของไทยมาแสดงประกอบการนำเข้า 6. นำเข้าได้เฉพาะส้มโอที่ปอกเปลือกแล้ว 7. ปลากระป๋องในน้ำส้มสายชู ตรวจพบ Clostridium Perfrigens 8. สินค้าที่มีส่วนผสมของสัตว์ทะเล ต้องมีใบรับรอง HACCP ประกอบการนำเข้า 9. ซอสถั่วเหลือง ตรวจพบสาร 3–MCPD เจือปนในซอสถั่วเหลืองที่ผลิตในอังกฤษ และใน EU เกือบ 50% ของตัวอย่าง และมี 14 ตัวอย่างที่เกิน 1 PPM. Food Advisory Committee กำหนดไม่เกิน 0.01 PPM

หน่วยที่ 3.2 กฎระเบียบ/มาตรการทางการค้าของประเทศคู่ค้า

มาตรการ		รายละเอียดมาตรการทางการค้า		
		สหรัฐอเมริกา	ญี่ปุ่น	อังกฤษ
4	สุขอนามัย(ต่อ)	8. กฎระเบียบการนำเข้าผัก/ผลไม้ของ FDA 9. ใน Farm Security Act ตามบทบัญญัติที่ Sec. 934 ห้ามสินค้าปลาดุกนำเข้าจากต่างประเทศ และมิได้อยู่ในตระกูล Ictaluriidae ปิดฉลากว่าเป็น Catfish 10.กระเทียม มีใบอนุญาตนำเข้าจาก US.FDA และใบกำกับตรวจโรคพืช หน่วยงานของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (ไทย) 11. FDA กำหนดระดับมาตรฐานของจำนวนสารตะกั่วที่จะรั่วไหลออกมาจากภาชนะใส่อาหารที่ทำจากเซรามิกเข้าสู่อาหาร สำหรับสินค้าเซรามิกที่จะส่งเข้าไปจำหน่ายในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย จะต้องปฏิบัติตามมาตรฐานพิเศษที่กำหนดโดยการขอ FDA Compliance Policy Guidelines for Lead in Ceramics 12. เครื่องสำอางค์ กฎระเบียบของ USFDA จะดูแล 3 เรื่อง คือ ด้านความปลอดภัยของสินค้า (Product Safety), ฉลากสินค้า (Labeling), และส่วนผสมในการผลิต (Cosmetic Ingredients)	(b) พืช ผักที่ต้องผ่านการตรวจสอบก่อนนำเข้า ได้แก่ ต้นไม้อ่อน เมล็ดผลไม้ ผัก เมล็ดข้าว เมล็ดพืช ผัก จำพวกถั่ว วัตถุดิบสำหรับทำอาหารที่มีรสเผ็ด และวัตถุดิบสำหรับทำยาจีน (c) ผลิตภัณฑ์จากพืชที่ผ่านการแปรรูปอย่างมากแล้ว เช่น ชาแปรรูป 2. ต้องมีการตรวจสอบตาม Food Sanitation Law 3. นำเข้าจะต้องมีเอกสารรับรองการปลอดโรค (Health Certificate) ที่ออกโดยหน่วยงานของประเทศผู้ส่งออก 4. ตรวจสอบ ณ Quarantine Station ซึ่งเจ้าหน้าที่จะทำการตรวจสอบ bleaching agents, antibiotics and antibacterial Residualที่อาจปนไปกับสินค้า 5. จัดทำระบบ Prior Notification System โดยให้ผู้นำเข้าจัดส่งตัวอย่างและเอกสารเข้ารับการตรวจสอบก่อนสินค้าส่งมอบ 6. กุ้ง ต้องตรวจสอบตาม Food Sanitation Law ณ จุดตรวจสอบ สำหรับสารตกค้างตาม Quarantine Act เพื่อตรวจเชื้ออหิวาต์และสารปรุงแต่งโดยการสุ่มตรวจ	10. ของเล่นเด็กที่ทำจากหนังสัตว์ ตรวจพบเชื้อ Samonella EU กำหนดให้การฆ่าเชื้อต้องใช้ Heat Treatment ณ อุณหภูมิสูง

หน่วยที่ 3.2 กฎระเบียบ/มาตรการทางการค้าของประเทศคู่ค้า

มาตรการ		รายละเอียดมาตรการทางการค้า		
		สหรัฐอเมริกา	ญี่ปุ่น	อังกฤษ
4	สุขอนามัย(ต่อ)		7. ปลาทูน่าและปลาดาบ ยกเว้น Albacore เป็นสินค้าที่มีการค้าเสรี การนำเข้าในรูปปลาสดแช่เย็น แช่แข็งหรือปลาที่แล่แล้ว ต้องมีการยืนยันการนำเข้าจาก Minister of International Trade and Industry 8. ต้องมีการตรวจสอบตาม Food Sanitation Law กฎหมายนี้บังคับใช้กับอาหารเพื่อสุขภาพเปรียบเสมือนอาหารทั่วไป 9. อาหารพร้อมปรุง ต้องมีการตรวจสอบตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ (1) Staple Food Law หน่วยงานรับผิดชอบ คือ Plant Products Safety Bureau, Ministry of Agriculture, Forest and Fisheries (2) Plant Protection Law หน่วยงานที่รับผิดชอบ คือ Plant Protection Division, Food Safety and Consumer Affairs Bureau, Ministry of Agriculture, Forestry and Fisheries (3) Food Sanitation Law หน่วยงานรับผิดชอบ คือ Policy Planning and Communication Division, Department of Food Safety Pharmaceutical and Food Safety Bureau, Ministry of Health, Labour and Welfare	

หน่วยที่ 3.2 กฎระเบียบ/มาตรการทางการค้าของประเทศคู่ค้า

มาตรการ		รายละเอียดมาตรการทางการค้า		
		สหรัฐอเมริกา	ญี่ปุ่น	อังกฤษ
4	สุขอนามัย(ต่อ)		10. พืช ผัก จะต้องสุ่มเก็บตัวอย่างเพื่อตรวจสารพิษตกค้างก่อนส่งออกไปญี่ปุ่น 11. ข้าวต้องปฏิบัติตาม Plant Protection Law, Food Sanitation Law, JAS Law ผู้ส่งออกจะต้องมีเอกสาร Phytosanitation Certificate ออกโดยกรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ 12. เป็นไปตามมาตรฐานด้านสุขอนามัย หรือ Hazard Analysis Critical control Point (HACCP) 13. ตามกฎหมาย Pharmaceutical Affairs Law และ High Pressure Gas Safety Law ภายใต้ Pharmaceutical Affairs Law กำหนดให้สินค้าที่ใช้เพื่อการป้องกันอาการวิงเวียนและดับกลิ่นต่างๆ รวมทั้งป้องกันผื่นคันจากความร้อน ปลูกและป้องกันผมร่วงและที่มีลักษณะคล้ายกัน เป็นสินค้ากึ่ง และสินค้าที่ใช้เพื่อล้าง หรือบำรุงให้เกิดความงามเป็นเครื่องสำอาง กฎหมายกำหนดให้ผู้นำเข้าสินค้าทั้งสองกลุ่มต้องได้รับใบอนุญาต (Licence) จากผู้ว่าราชการของจังหวัดที่บริษัทตั้งอยู่ (Governor of Prefecture) การนำเข้าสินค้ากึ่งยา (Quasi - drugs) ต้องได้รับความเห็นชอบและได้รับอนุญาตให้นำเข้าสินค้าแต่ละรายการ	

หน่วยที่ 3.2 กฎระเบียบ/มาตรการทางการค้าของประเทศคู่ค้า

มาตรการ		รายละเอียดมาตรการทางการค้า		
		สหรัฐอเมริกา	ญี่ปุ่น	อังกฤษ
4	สุขอนามัย(ต่อ)		การนำเข้าต้องทำการตรวจสอบความปลอดภัยของสินค้า ระบุรายละเอียดของเครื่องปรุง/ส่วนผสมของเครื่องสำอางค์บนบรรจุภัณฑ์สินค้า 14. ดอกไม้แห้งและผลิตภัณฑ์ที่มีกลิ่นหอม เป็นสินค้าที่นำเข้าได้เสรีตามกฎหมาย ได้แก่ Plant Protection Law ผู้นำเข้าจึงต้องยื่นเอกสารแบบฟอร์มขอรับการตรวจสอบ และ Phytosanitary Certificate ที่ออกโดยหน่วยงานที่รัฐบาลของประเทศส่งออกให้การรับรอง กลุ่มสเปรย์ปรับอากาศบรรจุกระป๋องต้องผ่านการตรวจสอบภายใต้กฎหมาย The High Pressure Gas Safety และ Law for Control of Household Product Containing Harmful Substance 15. ตามกฎหมาย Food Sanitation Law กำหนด ต้องรับการตรวจและรับรองคุณภาพจากหน่วยงาน Industrial Standardization Law (JIS Mark) Pottery Manufacturer Federation เพื่อขอใช้เครื่องหมายรับรอง Ceramic Ware Safety Mark บนบรรจุภัณฑ์สินค้า	

หน่วยที่ 3.2 กฎระเบียบ/มาตรการทางการค้าของประเทศคู่ค้า

มาตรการ		รายละเอียดมาตรการทางการค้า		
		สหรัฐอเมริกา	ญี่ปุ่น	อังกฤษ
4	สุขอนามัย(ต่อ)		16. ไม้ตัดดอกและใบไม้ เข้มงวดอย่างมากเรื่องคุณภาพ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง คือ Plant Protection Law ห้ามนำเข้าส่วนประกอบของพืชและแมลงที่เป็นอันตราย และพืชที่มีส่วนผสมของดิน รวมทั้งพืชหายากตามข้อกำหนดของ Washington Convention เพื่อป้องกันการแพร่กระจายของโรคพืชและแมลง และการคุ้มครองพันธุ์พืชหายาก โดยกำหนดให้พืชและส่วนของพืชที่นำเข้าต้องมีเอกสาร Phytosanitary Certificate ออกให้โดย Competent Government Agency ของประเทศผู้ผลิต และต้องนำสินค้าเข้ารับการตรวจสอบทุกครั้ง ผู้นำเข้าต้องแจ้ง Plant Protection Sanitation ก่อนการนำเข้า Seed and Seedling Law เป็นกฎหมาย เพื่อส่งเสริมและให้ความคุ้มครองแก่ผู้พัฒนาพันธุ์ไม้	
5	นำเข้าเสรี		1. ยางรถยนต์ ยางธรรมชาติ เครื่องประดับ วัสดุเครื่องเขียน และของใช้ในสำนักงาน (ไม่รวมเฟอร์นิเจอร์ เครื่องคอมพิวเตอร์ ส่วนประกอบและอุปกรณ์)	

หน่วยที่ 3.2 กฎระเบียบ/มาตรการทางการค้าของประเทศคู่ค้า

มาตรการ		รายละเอียดมาตรการทางการค้า		
		สหรัฐอเมริกา	ญี่ปุ่น	อังกฤษ
5	นำเข้าเสรี		2. การนำเข้าสินค้าเครื่องประดับ มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องคือ Customs Tariff Law (ห้ามนำเข้าสินค้าที่ทำปลอมหรือของเทียม, สินค้าที่ละเมิดเครื่องหมายการค้า ตราสินค้าเครื่องประดับหรือออกแบบ รวมทั้งเลียนแบบผลงานของผู้ออกแบบที่เป็นที่รู้จัก) 3. Washington Convention (ชิ้นงานที่ทำจากงาช้าง หรือปะการัง หรือตามรายชื่อที่กำหนดห้ามนำมาใช้เป็นเครื่องประดับ) Act against Unjustifiable Premiums and Misleading Representation (เป็นกฎหมายป้องกันการเข้าใจผิดในสินค้าของผู้บริโภค)	
6	มาตรฐานทางการเกษตรของญี่ปุ่น(Japan Agricultural Standard : JAS จะมีการปรับปรุงทุกๆ 5 ปี ครั้งต่อไปปี 2005		เป็นกฎหมายเกี่ยวกับการรักษาคุณภาพมาตรฐาน (Standardization) และการกำหนดฉลาก (Labeling) ให้สอดคล้องกับระบบมาตรฐานสากลต่างๆ เช่น มาตรฐานอาหารระหว่างประเทศ CODEX ได้แก่ ผลิตภัณฑ์เกษตร ป่าไม้ และสัตว์น้ำ หน่วยงานรับผิดชอบ คือ กระทรวงเกษตร ป่าไม้และประมง ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับรองคุณภาพมาตรฐาน จะได้รับเครื่องหมาย JAS (JAS symbol) โดยสามารถใช้เครื่องหมายดังกล่าวกับสินค้าที่ผลิตได้	

หน่วยที่ 3.2 กฎระเบียบ/มาตรการทางการค้าของประเทศคู่ค้า

มาตรการ		รายละเอียดมาตรการทางการค้า		
		สหรัฐอเมริกา	ญี่ปุ่น	อังกฤษ
7	โควต้าภาษี	กำหนดปริมาณนำเข้าขึ้นกับชนิดของสินค้า	ข้าว ควบคุมการนำเข้าตาม Law for Stabilization of Supply, Demand and Prices of Staple Food (Staple Food Law) กำหนด ผู้ส่งออกจะสามารถส่งออกได้ 2 กรณีคือ 1.นำเข้าตามโควต้าที่กำหนดตาม WTO หรือ Minimum AccessRice จำนวนประมาณ 690,000 ตันต่อปี นำเข้าด้วยวิธีเปิดประมูลในลักษณะ คือ General Bidding และ Simultaneous Buy and Sell (SBS Bidding) มี Food agency เป็นผู้บริหารภายใต้ Ministry of Agriculture, Forestry and Fisheries 2. ข้าวนอกโควต้า WTO นำเข้าได้จำนวนไม่จำกัด แต่เสียภาษีอัตราสูงถึง 341 เยน/กิโลกรัม การนำเข้าข้าวส่วนนี้มีเพียงประมาณ 300 ตันต่อปี	

หน่วยที่ 3.2 กฎระเบียบ/มาตรการทางการค้าของประเทศคู่ค้า

มาตรการ		รายละเอียดมาตรการทางการค้า		
		สหรัฐอเมริกา	ญี่ปุ่น	อังกฤษ
8	มาตรฐานการผลิต	1. ต้องผ่านการรับรองโรงงานจากหน่วยงานของสหรัฐอเมริกา และต้องได้มาตรฐานของสหรัฐอเมริกา สำหรับเนื้อไก่ กุ้งสดแช่เย็น อาหารทะเลแช่แข็ง เป็นต้น 2. ปลาทูน่ากระป๋อง ตามกฎหมายอาหารและยาของสหรัฐอเมริกา ได้กำหนดให้ผู้ผลิต ผู้นำเข้าและผู้จัดจำหน่ายต้องปฏิบัติตามมาตรฐานสินค้าระบบ CGMP (Current Goods Manufacture Practice) กำหนดให้มีใบรับรองคุณภาพและมาตรฐานสินค้าจากหน่วยงานที่รับผิดชอบของประเทศผู้ผลิต และต้องผ่านการตรวจสอบจากหน่วยงานรับผิดชอบของประเทศผู้นำเข้า รวมทั้งการผ่านการตรวจสอบของ USFDA		
9	ควบคุมการนำเข้า	1. การขออนุญาตนำเข้าเนื้อไก่มีความยุ่งยากซับซ้อน มีขั้นตอนการตรวจสอบที่เข้มงวด เสียเวลา และมีค่าใช้จ่ายสูง 2. ผลิตภัณฑ์เภสัชและเครื่องมือแพทย์ ภายใต้กฎหมาย Federal Food, Drug and Cosmatic Act กฎหมาย Medical Devices Amendments ภายใต้การควบคุมดูแลของ FDA 3. สำหรับไวน์ หน่วยงานรัฐบาลกลางสหรัฐฯ (Bureau of Alcohol, Tobacco and Firearms: BATF) Department of Treasury ควบคุมการนำเข้าและอนุญาตการใช้ฉลากสินค้าตามกฎหมาย Federal Alcohol administration Act	1. อาหารทะเล ต้องขอโควต้านำเข้าจากกระทรวงเศรษฐกิจการค้าและอุตสาหกรรม หรือ METI ปกติพิจารณาปีละ 1 ครั้ง 2. ปลาแซลมอนและปลาเทร้าห์ เป็นสินค้าที่มีการค้าเสรี แต่สินค้าที่นำเข้าหรือส่งออกจากท่าเรือในจีน เกาหลีเหนือและไต้หวันต้องได้รับอนุญาตก่อนนำเข้า 3. การนำสินค้าอาหารเพื่อสุขภาพ ควบคุมโดยกฎหมายต่างๆ ดังนี้ 3.1 Plant Protection Law กฎหมายนี้เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดต่อซึ่งจะเป็นอันตรายต่อพืชผลและป่าไม้ของประเทศญี่ปุ่น	1. สัตว์มีชีวิต สินค้าประมง นม เนย ไข่ ต้องขอใบอนุญาตนำเข้าจากกระทรวงเกษตรสหราชอาณาจักร 2. ข้าว (ภายใต้โควต้าสหภาพยุโรป) ต้องขอใบอนุญาตนำเข้าจากกระทรวงเกษตรสหราชอาณาจักร 3. ผลิตภัณฑ์สิ่งทอ ต้องแนบใบอนุญาตการส่งออกและใบรับรองแหล่งกำเนิดสินค้าประกอบการนำเข้า 4. อาวุธปืน ผลิตภัณฑ์เหล็ก ผลิตภัณฑ์สิ่งทอ ต้องขออนุญาตนำเข้าจากกระทรวงการค้าและอุตสาหกรรมสหราชอาณาจักร

หน่วยที่ 3.2 กฎระเบียบ/มาตรการทางการค้าของประเทศคู่ค้า

มาตรการ		รายละเอียดมาตรการทางการค้า		
		สหรัฐอเมริกา	ญี่ปุ่น	อังกฤษ
9	ควบคุมการนำเข้า (ต่อ)	4. สินค้าหัตถกรรม ผู้ที่จะมีสิทธิขออนุญาตนำเข้าจะต้องเป็นผู้ที่อาศัยอยู่ในสหรัฐฯ และมีสถานที่อยู่แน่นอนในสหรัฐเท่านั้น หน่วยงานที่รับผิดชอบ คือ Animal and plant Health Inspection Service (HPHIS) กระทรวงเกษตรสหรัฐฯ ข้อจำกัดในการนำเข้าหรือข้อบังคับ เช่น ให้ทำการรมควัน (fumigation), การจัดการรักษา (treatment)	3.2 Domestic Animal Infectious Disease Control Law กฎหมายนี้เพื่อป้องกันโรคติดต่ออันเกิดจากสัตว์เข้ามาแพร่ระบาดในประเทศญี่ปุ่น 4. อาหารพร้อมปรุง(Food preparation) ขอโควต้านำเข้าแต่ละปี 5. อนุญาตให้นำเข้าผลไม้สดเฉพาะที่ปลอดจากโรคพืชและแมลงอันตราย หรือได้ผ่านกรรมวิธีฆ่าแมลงที่ปลอดภัยตามกฎหมาย Plant Protection Law และ Food Protection Law สามารถศึกษารายละเอียดได้ที่ Plant Protection station, Ministry of Agriculture, Forestry & Fisheries Japan (Import Quarantine) 6. กล้วยหอมดิบ จะต้องมีเอกสาร Phytosanitary certificate และ plant quarantine certificate ออกโดยกรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ แสดง ณ จุดตรวจ (Plant Protection Station) ห้ามนำเข้ากล้วยสุกเข้าญี่ปุ่น	

หน่วยที่ 3.2 กฎระเบียบ/มาตรการทางการค้าของประเทศคู่ค้า

มาตรการ		รายละเอียดมาตรการทางการค้า		
		สหรัฐอเมริกา	ญี่ปุ่น	อังกฤษ
9	ควบคุมการนำเข้า (ต่อ)		7. พืช ผัก ปฏิบัติตามกฎหมาย Plant Protection Law และ Food Sanitation Law โดยผู้นำเข้าต้องมีเอกสารแสดงความจำนงของนำเข้า (Application for Import Inspection of Plants and Import Prohibited Articles) โดยแนบเอกสาร Phytosanitary Certificate ที่ออกโดยหน่วยงานที่รัฐบาลของประเทศผู้ส่งออกมอบหมาย (กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์) (Competent Government Agency) 8. ปลาเลี้ยง กำหนดโดยกฎหมาย the Foreign Exchange and Foreign Trade Law ภายใต้ข้อตกลง the Washington Convention (CITES) 9. การนำเข้าสินค้าของขวัญ ของชำรวย ขึ้นอยู่กับประเภทสินค้า มีกฎหมายที่เกี่ยวข้อง คือ 9.1 ตามกฎหมาย Food Sanitation 9.2 ตามกฎหมาย Electrical Applince and Material Law 9.3 ตามกฎหมาย Household Goods Qaulity Labeling Law 9.4 ตามกฎหมาย Product Liability	

หน่วยที่ 3.2 กฎระเบียบ/มาตรการทางการค้าของประเทศคู่ค้า

มาตรการ		รายละเอียดมาตรการทางการค้า		
		สหรัฐอเมริกา	ญี่ปุ่น	อังกฤษ
9	ควบคุมการนำเข้า (ต่อ)		10. ผลิตภัณฑ์ตกแต่งให้กลิ่นหอม (fragrance) ตามกฎหมาย Plant Protection Law เพื่อป้องกันโรคพืชและแมลงที่เป็นอันตราย ผู้นำเข้าต้องยื่นแบบฟอร์มขอรับการตรวจสอบและมีเอกสารรับรอง Phytosanitary Certificate จากกรมวิชาการเกษตรฯ ตามกฎหมาย The High Pressure Gas Safety และ Law for Control of Household Product Containing Harmful Substance กรณีที่สินค้าเป็นสเปรย์ปรับอากาศบรรจุกระป๋อง 11. เครื่องสำอางค์และสิ่งปรุงแต่งเพื่อบำรุงผิว (HS. 3304) 1.จะต้องมีใบอนุญาตนำเข้าและจำหน่าย ตามประเภทของสินค้าว่าด้วยกฎหมายเภสัชภัณฑ์ (The Pharmaceutical Affairs Law) 2. กฎหมายว่าด้วยความปลอดภัยเกี่ยวกับแก๊สที่มีความกดดันสูง (The High Pressure Gas Safety Law) โดยจะต้องระบุคำเตือนการใช้ชนิดและปริมาณของสินค้าที่เป็นอันตรายและอื่น ๆ 12. ผ้าไหม การนำเข้าต้องเป็นไปตามกฎหมาย Foreign Exchange and Foreign Trade Law (Import Trade Control Order)	

หน่วยที่ 3.2 กฎระเบียบ/มาตรการทางการค้าของประเทศคู่ค้า

มาตรการ		รายละเอียดมาตรการทางการค้า		
		สหรัฐอเมริกา	ญี่ปุ่น	อังกฤษ
10	ไม่ควบคุมการนำเข้า		ของเล่น ของเล่นเกมส์และของใช้ที่จำเป็นในการกีฬา (HS 95) กฎหมายที่เกี่ยวข้องคือ Food Sanitation Law, Electrical Appliance and Material Safety Law	
11	มาตรฐานสิ่งแวดล้อม	1. ห้ามนำเข้ากุ้งทะเลที่ไม่มีโครงการหรือกฎหมายคุ้มครองเต่าทะเลเทียบเท่าสหรัฐอเมริกา 2. กุ้งทะเลที่นำเข้าต้องเป็นกุ้งที่ถูกจับโดยเครื่องมือ TEDs ที่ได้รับการรับรอง Certification 3. ควบคุมการนำเข้ากุ้ง เหตุผลการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เช่น เรื่องอนุรักษ์ปลาโลมา อนุรักษ์เต่าทะเล เป็นต้น 4. ห้ามนำเข้าปลาทูน่า และผลิตภัณฑ์ปลาทูน่าจากประเทศที่ทำการประมงด้วยอวนล้อม และเป็นอันตรายต่อปลาโลมา 5.นำเข้าปลาสวยงาม เงื่อนไขตาม CITES ต้องได้รับใบอนุญาตนำเข้า (Import Iicensing Requirement) จาก United States Fish and Wildlife Service (FWS) ก่อนการนำเข้ากำหนดนำเข้าต้องผ่านเมืองท่า (13 แห่ง) สำนักงาน FWS ให้ความสำคัญเรื่อง Endangered Spicies 6. ดอกไม้ทุกชนิดที่นำเข้าสหรัฐฯ จะต้องผ่านการตรวจสอบ ณ ด่านแรกที่เข้าประเทศ มีหนังสืออนุญาตเกี่ยวกับพืชอนุรักษ์ (CITES Permit) ประกอบด้วย 6.1 หนังสืออนุญาตนำเข้าพืชอนุรักษ์ (CITES Import Permit) จากประเทศผู้นำเข้า 6.2 หนังสืออนุญาตส่งออกพืชอนุรักษ์ (CITES Export Permit) จากประเทศผู้ส่งออก	1. ตามกฎหมาย Containers and Packaging Recycling และกฎหมายเพื่อส่งเสริมการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ (Law Concerning Promotion of Effective Use of Resources) นำเข้าต้องมี Recycling Identification Marks บังคับใช้ และกำหนดให้แสดงเครื่องหมายบ่งชี้การนำกลับมาใช้ใหม่บนกระป๋องของเครื่องดื่มทั้งที่มีและไม่มีแอลกอฮอล์ที่ทำจากวัสดุดังกล่าว รวมทั้งขวดซีอิ๊ว ภาชนะและบรรจุภัณฑ์ที่ทำจากพลาสติก กระดาษ PET เหล็กและอลูมิเนียม 2. ตามกฎหมาย Container and Packaging Recycling Law ในการส่งเสริมการนำบรรจุภัณฑ์เดิมกลับมาใช้ และรักษาสิ่งแวดล้อม	

หน่วยที่ 3.2 กฎระเบียบ/มาตรการทางการค้าของประเทศคู่ค้า

มาตรการ		รายละเอียดมาตรการทางการค้า		
		สหรัฐอเมริกา	ญี่ปุ่น	อังกฤษ
11	มาตรฐานสิ่งแวดล้อม (ต่อ)	6.3 หนังสือรับรองการส่งออกพืชลูกผสมของพืชที่อยู่ในบัญชีพืชอนุรักษ์ (CITES Other Certificate) จากประเทศผู้นำเข้า และ/หรือผู้ส่งออก		
12	กฎระเบียบการนำเข้าสินค้าอาหารของ USFDA	ระเบียบ Low-Acid Canned Food		
13	จำกัดปริมาณนำเข้า	1. ภายใต้ The Plant Quarantine Act of 1912 "ห้ามหรือจำกัดการนำเข้าผักและผลไม้จากบางประเทศ เพื่อป้องกันการเผยแพร่หรือการแพร่กระจายของศัตรูพืชที่เป็นของใหม่หรือที่ยังไม่มีการแพร่ระบาดอย่างกว้างขวางในสหรัฐฯ เพื่อป้องกันการนำเข้าโรคและแมลงต่างๆ ที่อาจติดมากับผลไม้สดที่จะนำเข้าสหรัฐฯ" 2. การอนุญาตให้มีการนำเข้าผักหรือผลไม้จากพื้นที่หรือแหล่งผลิตของประเทศที่เป็นแหล่งกำเนิด ที่สามารถทำการกำจัดแมลงที่เป็นอันตรายต่อผักและผลไม้ได้ด้วยวิธีการจัดการ ** (treatment) หรือด้วยขบวนการอื่นๆ ที่อาจจะได้กำหนดไว้แล้วโดย หน่วยงาน Animal and Plant Health Inspection Service (APHIS) ของกระทรวงเกษตรสหรัฐ 3. การอนุญาตจาก USDA ภายใต้หลักเกณฑ์ที่สำคัญอันหนึ่งคือ ผลไม้ชนิดนั้นจะต้องไม่มี injurious insects ซึ่งรวมถึง fruit and melon files (Tephritidae) 4. สำหรับการทำ treatment ผลไม้เมืองร้อนด้วยรังสีแกมม่าเพื่อกำจัด fruit fly ได้รับการยอมรับโดยกระทรวงเกษตรสหรัฐฯ มาตั้งแต่ปี 1989		กำหนดโควต้านำเข้าตามข้อตกลงสิ่งทอ

หน่วยที่ 3.2 กฎระเบียบ/มาตรการทางการค้าของประเทศคู่ค้า

มาตรการ		รายละเอียดมาตรการทางการค้า		
		สหรัฐอเมริกา	ญี่ปุ่น	อังกฤษ
13	จำกัดปริมาณนำเข้า(ต่อ)	5. สินค้าผลไม้กำหนดมาตรฐานและการปิดฉลาก 6. จำกัดปริมาณนำเข้าตามความตกลงสิ่งทอ		
14	มีใบอนุญาตนำเข้า	1. ผัก/ผลไม้นำเข้าสหรัฐฯ จากไทยได้คือ cannonball fruit มะพร้าวลอกกาบออกแล้ว และไม่มีน้ำมะพร้าวเหลืออยู่ เมล็ดฝักบัว พืชในตระกูล Agave (Maguey), เห็ดสด, St.Johnbread, เมล็ดมะขาม, เห็ดสดที่มีสีดำ (Truffle), กระจับ (waterchestnut) และ waternut 2. สมุนไพรและสินค้าที่ทำจากสมุนไพรจะนำเข้าได้ แต่ต้องได้รับอนุญาตจากกระทรวงเกษตรสหรัฐฯ ล่วงหน้าก่อนที่จะทำการส่งสินค้า โดยใบอนุญาตจะออกให้แก่ผู้นำเข้าสหรัฐเท่านั้น		
15	กฎระเบียบ California Proposition 65	สารเคมีต้องห้ามหรือถูกควบคุม ที่เชื่อว่าเป็นอันตรายอาจก่อให้เกิดโรคมะเร็ง ความผิดปกติในเด็กแรกเกิดและอันตรายอื่นๆต่อการเจริญพันธุ์ของมนุษย์ รวมถึงสีสำหรับย้อมผ้า (dyes), ตัวละลายล้าง (solvents), ยาฆ่าแมลง (pesticides), ยา (drugs), food additives, สารเคมีอันตรายอาจก่อโรคมะเร็ง หรือ carcinogens, ยาปฏิชีวนะประเภท Chloramphenicol และ by-products		

หน่วยที่ 3.2 กฎระเบียบ/มาตรการทางการค้าของประเทศคู่ค้า

มาตรการ		รายละเอียดมาตรการทางการค้า		
		สหรัฐอเมริกา	ญี่ปุ่น	อังกฤษ
16	มาตรฐานสินค้าเกษตรอินทรีย์ของสหรัฐฯ (National Organic Standards)	1. อาหารเกษตรอินทรีย์ หรืออาหารประเภทปลอดสารพิษ (organic food) เป็นไปตามกฎระเบียบ USDA และมีเครื่องหมาย "USDA Organic" 2. คำว่า "organic" จะใช้ได้เฉพาะสินค้าเกษตร (รวมถึงสัตว์น้ำที่จับจากแหล่งน้ำธรรมชาติและที่มาจากการเพาะเลี้ยง และอาหารสำหรับปศุสัตว์) ที่เป็นสินค้าดิบและผ่านขบวนการแล้ว รวมถึงผลิตภัณฑ์เกษตรที่นำมาใช้ในลักษณะที่เป็นเครื่องปรุง (ingredient) ที่ได้รับการผลิตและจัดการเป็นไปตามกฎระเบียบ USDA ว่าด้วยการรับรองว่าเป็นสินค้า organic		
18	ภาษีต่อต้านการทุ่มตลาด (AD)	เก็บภาษีต่อต้านการทุ่มตลาดตามชนิดของสินค้า ได้แก่ ข้อต่อท่อเหล็ก เส้นด้าย เป็นต้น		
19	แหล่งกำเนิดสินค้า	1. กระเทียม มีใบรับรองแหล่งกำเนิด กรมการค้าต่างประเทศ 2. สหรัฐอเมริกาได้ดำเนินการแยกพิกัดสินค้าที่นำมาฟอกย้อม พิมพ์ลาย และตกแต่งสำเร็จ ออกจากสินค้ารายการที่ถูกควบคุมโควต้าของไทย สหรัฐฯ ใช้หลักเกณฑ์พิจารณาแหล่งกำเนิดสินค้าสำหรับผ้าผืนที่ผลิตจากประเทศที่ 3 แล้วนำมาฟอก ย้อม พิมพ์ลาย และตกแต่งสำเร็จในประเทศผู้ส่งออก และส่งออกไปยังสหรัฐอเมริกาต้องประทับตราแหล่งผลิตสินค้าเป็นประเทศผู้ผลิตผ้าผืน		
20	สวัสดิภาพแรงงาน	นำเข้าสิ่งทอ ต่อต้านการใช้แรงงานเด็ก		

หน่วยที่ 3.2 กฎระเบียบ/มาตรการทางการค้าของประเทศคู่ค้า

มาตรการ		รายละเอียดมาตรการทางการค้า		
		สหรัฐอเมริกา	ญี่ปุ่น	อังกฤษ
21	มาตรการปกป้อง (safeguard meassure)	สหรัฐฯ ประกาศใช้มาตรการปกป้องกับสินค้าเหล็ก โดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายการค้ามาตรา 201 เพิ่มภาษีนำเข้าเหล็กในอัตรา 30% เป็นเวลา 3 ปี มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 20 มีนาคม 2545 เพื่อช่วยเหลืออุตสาหกรรมเหล็กภายในประเทศ		
22	ควบคุมการส่งออก	1. กำหนดให้การส่งออก รวมถึงการส่งต่อ (reexport) สินค้าเทคโนโลยีประเภท Microprocessor ที่มีความเร็วในการประมวลผลตั้งแต่ 6,500 million theoretical operations per second (MTOPS) หรือมากกว่าไปยังประเทศต่างๆ ได้โดยไม่ต้องขออนุญาต (License) การส่งออกไปประเทศที่ถูกจัดอยู่ในกลุ่มให้การสนับสนุนการก่อการร้าย ได้แก่ เกาหลีเหนือ ซูดาน ซีเรีย คิวบา อิหร่าน อิรัก และลิเบีย ต้องขออนุญาตส่งออกทุกกรณี (license requirement) การส่งออกไปยังประเทศกลุ่ม D1 โดยผู้ส่งออกทราบหรือคาดว่าจะนำไปใช้ในทางทหาร (military end-uses and military end-user) หรือได้รับแจ้งว่าจะนำไปใช้ในทางทหาร จะต้องขอใบอนุญาตเช่นกัน		
23	ขออนุญาตนำเข้าตามกฎระเบียบของ FDA	ตามกฎหมาย Federal Food Drug and Cosmatic Act บังคับให้ผู้ผลิตยาในต่างประเทศ ที่จะจำหน่ายยาและยาสมุนไพร จะต้องขออนุญาตนำเข้าจาก FDA ก่อน ยาสมุนไพรที่จำหน่ายในรูปยารักษาโรค (Drugs) ผู้ผลิตจะต้องมีหลักฐานแสดงว่าได้มีการศึกษาทดลองการผลิตด้วยวิธีทางการแพทย์ (clinical test), ปลอดภัย และมีผลต่อการรักษาโรคจริง โดยมีข้อมูลประกอบและอ้างอิงได้		

หน่วยที่ 3.2 กฎระเบียบ/มาตรการทางการค้าของประเทศคู่ค้า

มาตรการ		รายละเอียดมาตรการทางการค้า		
		สหรัฐอเมริกา	ญี่ปุ่น	อังกฤษ
24	กฎระเบียบของ FDA	สำหรับไวน์ กฎหมายของ FDA ที่สำคัญ คือ การใช้ฉลากสินค้า, การทำเครื่องหมายการค้า, บรรจุภัณฑ์, การตั้งชื่อ, การผลิต, การนำเข้า		
25	กฎระเบียบการกระจายสินค้า	กฎระเบียบการกระจายสินค้า มี 3 ขั้นตอน 1. ผู้ผลิตไวน์จะต้องขายสินค้าให้แก่ผู้ค้าส่งเป็นผู้ขายต่อให้แก่ลูกค้าที่มีการจัดตั้งธุรกิจอยู่แล้วในรูปของค้าขายของชำ หรือตลาด ร้านขายเหล้า (liquor stores) โรงแรมหรือภัตตาคาร 2. โรงกลั่นไวน์สามารถจัดทำระบบการกระจายสินค้าโดยขายตรงให้แก่ผู้บริโภค 3. การจัดทำระบบการขายตรงโดยผ่านทาง mail order หรือระบบผ่าน internet		
26	กฎระเบียบการนำเข้าย่อยของแต่ละมลรัฐ	แต่ละมลรัฐในสหรัฐฯ มีสิทธิอำนาจในการควบคุมการจำหน่ายไวน์ภายในมลรัฐของตนเอง ดังนั้นควรศึกษากฎระเบียบของแต่ละมลรัฐ ก่อนที่จะทำการขนย้ายสินค้าข้ามรัฐ เนื่องจากอาจเป็นการผิดกฎหมายของอีกมลรัฐได้ ทั้งนี้จะสอบถามโดยตรงจาก State Liquor Control Boards ของแต่ละมลรัฐ		
27	ต้องขอใบอนุญาตนำเข้า	1. ไวน์ผู้นำเข้าจะต้องขอใบอนุญาต "Importer's and/or Wholesaler's Basic Permit" (ATF Form5100.24) จาก BATF สำหรับเอกสารขออนุญาต จะต้องระบุวิธีการผลิตและรายการส่วนผสมทุกอย่างที่ใช้ในการผลิตจะต้องระบุชื่อที่อยู่ของธุรกิจ (Letterhead) ลงนามและลงวันที่โดยเจ้าหน้าที่ของโรงงานผลิต		

หน่วยที่ 3.2 กฎระเบียบ/มาตรการทางการค้าของประเทศคู่ค้า

มาตรการ		รายละเอียดมาตรการทางการค้า		
		สหรัฐอเมริกา	ญี่ปุ่น	อังกฤษ
27	ต้องขอใบอนุญาตนำเข้า (ต่อ)	2. การขออนุญาตนำเข้าสินค้าหัตถกรรม ที่ผลิตจากข้าว หรือส่วนต่างๆ ของต้นข้าว (Rice Straw, Wheat Straw) จะต้องกระทำก่อนสินค้าถึงด่านศุลกากรนำเข้า		
28	มาตรฐานสินค้า	BAFT กำหนดกฎระเบียบและมาตรฐานของไวน์ ดังนี้ ตามกฎหมายได้กำหนดมาตรฐานไวน์โดยได้ระบุชนิด หรือ "Standard of Identity" ของไวน์แต่ละ Class ระบุส่วนผสม ขบวนการผลิต ปริมาตรของแอลกอฮอล์ ขบวนการที่ทำให้ไวน์มีคุณสมบัติแตกต่างออกไปใน และ Class แต่ถ้าไวน์นำเข้ามีขบวนการผลิตที่แตกต่างไปจากมาตรฐานการระบุชนิด (Standard of Identity) ถือว่าเป็น "Specialty Products" จะต้องแจ้งรายละเอียดส่วนผสมและวิธีการผลิตต่อสหรัฐฯ เช่นกัน ชนิดของไวน์มีตามที่กำหนด		
29	การควบคุมนำเข้าที่เข้มงวด	จำกัดในการนำเข้า แต่หากข้าวโพดและส่วนต่างๆ ของข้าวโพดที่นำมาผลิตเป็นสินค้าได้ผ่านขบวนการ เตรียมการผลิตที่ทำให้แน่ใจได้ว่าปลอดจากศัตรูพืชแล้วอาจจะสามารถนำเข้าสหรัฐฯได้		

หน่วยที่ 3.2 กฎระเบียบ/มาตรการทางการค้าของประเทศคู่ค้า

มาตรการ		รายละเอียดมาตรการทางการค้า		
		สหรัฐอเมริกา	ญี่ปุ่น	อังกฤษ
30	ห้ามนำเข้า		1. ฝิ่น ยาเสพติดชนิดอื่นๆ อุปกรณ์ที่ใช้ในการสูบฝิ่น สารกระตุ้น และ psychotropic substances (excluding those designated by an ordinance of the Ministry of Health, Labour and Welfare) 2. อาวุธปืน (ปืนพก, ปืนเล็กยาว, ปืนกล เป็นต้น) กระสุนชนิดต่างๆ รวมทั้งชิ้นส่วนอาวุธปืน 3. ของปลอม หรือได้ดัดแปลง เหรียญปลอม เงินปลอม หรือหลักทรัพย์ปลอม 4. หนังสือ ภาพเขียน สิ่งแกะสลัก	ใบมะกรูด ผลมะกรูด

หน่วยที่ 3.3.1 กฎหมายแรงงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
1	สิทธิของลูกจ้าง		1. คนงานทุกคนมีสิทธิที่จะมีสุขภาพดี มีความปลอดภัย และศีลธรรมอันดี ได้รับการดูแลเหมาะสมตามคุณค่าของคนและศาสนา 2. คนงานชายและหญิงต้องได้รับค่าจ้างเท่ากันในลักษณะงานที่เหมือนกัน	1. รัฐบาลส่งเสริม สร้างสภาวะหรือยินดีช่วยในกิจกรรมซึ่งทำให้เกิดการจ้างงานหรือการเป็นผู้ประกอบการ เช่นการสอนงานและกิจกรรมที่ทำให้เกิดการผลิตและธุรกิจที่ทำให้เกิดการจ้างงานจำนวนมาก 2. คนงานได้รับการจ่ายเงินเดือนตามที่ตกลงกับผู้ว่าจ้าง แต่ต้องไม่ต่ำกว่าเงินเดือนขั้นต่ำที่รัฐบาลกำหนด 3. คนงานต้องได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย และมีสภาวะการทำงานที่มีสุขภาพดีและมีความปลอดภัย และได้รับค่าจ้างและมีวันหยุดสำหรับการทำงานและวันหยุดประจำปี และได้รับการประกันสังคมตามกฎหมาย 4. คนงานมีสิทธิ์ที่จะทำสัญญากับนายจ้าง และศึกษากฎหมายและทำตามกฎหมาย 5. คนงานมีสิทธิ์ที่จะหยุดงานประท้วงได้ตามกฎหมาย 6. ถ้าคนงานทำงานมากกว่า 1 ปี สถานประกอบกิจการน่าจะมีผลประโยชน์ประจำปีเป็นรางวัลให้กับคนงาน	1.ให้นายจ้างปฏิบัติต่อลูกจ้างชายหญิงโดยเท่าเทียมกันในการจ้างงาน 2. ห้ามมิให้นายจ้างซึ่งเป็นหัวหน้างาน ผู้ควบคุมงาน ทำการล่วงเกินทางเพศต่อลูกจ้างซึ่งเป็นหญิงหรือเด็ก 3. ห้ามมิให้นายจ้างให้ลูกจ้างทำงานล่วงเวลาหรือทำงานในวันหยุดในงานที่อาจเกิดอันตรายต่อสุขภาพและความปลอดภัยของลูกจ้าง 4. ให้ลูกจ้างมีสิทธิลาป่วยเท่าที่ป่วยจริง การลาป่วยตั้งแต่ 3 วันขึ้นไป อาจต้องแสดงใบรับรองแพทย์ 5. ให้ลูกจ้างมีสิทธิลาเพื่อทำหมัน ทำธุรกิจที่จำเป็น ลาเพื่อเข้ารับราชการทหารในการเรียกพลเพื่อตรวจสอบ เพื่อฝึกวิชาทหาร ลาเพื่อฝึกอบรมหรือพัฒนาความรู้ได้ 6. ห้ามมิให้นายจ้างให้ลูกจ้างทำงานยก แบก หามหรือเข็นของหนักเกินอัตรา	พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 หมวด 1 มาตรา 15 - 16 และมาตรา 2 ข้อ 31- 37 ให้ไว้ ณ วันที่ 12 ก.พ. 2541

หน่วยที่ 3.3.1 กฎหมายแรงงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
1	สิทธิของลูกจ้าง (ต่อ)			7. รัฐบาลส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือกัน มีการส่งเสริมให้คนงานมีหุ้นส่วนในบริษัท มีการให้เงินประจำปีซึ่งเกิดจากผลกำไรของบริษัท 8. ถ้ามีการหยุดการทำงานที่เกิดจากนายจ้าง ลูกจ้างต้องได้รับเงินค่าจ้างเต็ม ถ้าการหยุดงานเกิดจากลูกจ้าง ลูกจ้างจะไม่ได้รับค่าจ้าง ถ้าเกิดจากสาเหตุอื่นให้ทั้ง 2 ฝ่ายตกลงกัน 9. เมื่อลูกจ้างต้องเปลี่ยนงานไปทำงานอื่นต้องแจ้งก่อนไม่น้อยกว่า 3 วัน งานต้องเหมาะกับสุขภาพและเพศของคนงาน ถ้างานใหม่เงินเดือนน้อยกว่า ต้องจ่ายเงินเดือนเท่าเดิมเป็นเวลา 1 เดือน แล้วเงินเดือนสำหรับงานใหม่ต้องไม่น้อยกว่า 70%ของเงินเดือนเดิม และต้องไม่ต่ำกว่าเงินเดือนขั้นต่ำ 10. สำหรับคนงานผู้รับเหมาต้องได้รับการดูแลเช่นเดียวกันกับลูกจ้างในเรื่อง การจ่ายเงิน ความปลอดภัยในการทำงาน การสุขาภิบาลของแรงงาน	7.งานที่มีลักษณะหรือสภาพงานที่ไม่อาจให้ลูกจ้างหยุดทำงานในวันหยุด เช่น กิจการโรงแรมและสถานมหรสพ ร้านขายอาหาร เป็นต้น 8. งานที่ไม่ให้ลูกจ้างที่เป็นเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปีทำ ได้แก่ งานเกี่ยวกับความร้อน ความเย็น วัตถุมีพิษ วัตถุระเบิด สาร กัมมันตภาพรังสี เป็นต้น	กฎกระทรวงฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2541) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 ให้ไว้ ณ วันที่ 19 ส.ค. 2541 กฎกระทรวงฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2541) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 ให้ไว้ ณ วันที่ 19 ส.ค. 2541

หน่วยที่ 3.3.1 กฎหมายแรงงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
1	สิทธิของลูกจ้าง (ต่อ)			11. ถ้าบริษัทล้มละลาย ลูกจ้างมีสิทธิ์ที่จะได้รับเงินเดือน ค่าชดเชย ประกันสังคมและสิทธิอื่นๆตามกฎหมาย 12. ข้อกำหนดของกฎหมายแรงงานในด้านต่างๆเช่น เวลาทำงาน เวลาพัก ความปลอดภัยและสุขาภิบาลในที่ทำงาน การคุ้มครองทรัพย์สิน การทำผิดกฎระเบียบ มาตรการลงโทษต้องมีการติดประกาศให้ทราบ		
2	สัญญาการจ้างงาน	1.สถานประกอบการต้องมั่นใจว่าสัญญาการจ้างระหว่างสถานประกอบการและลูกจ้างต้องมีเรื่องการคุ้ครองความปลอดภัยในการทำงานของคนงาน การป้องกันอันตรายจากการประกอบอาชีพ และการประกันการบาดเจ็บจากอุตสาหกรรม		1. นายจ้างและลูกจ้างสามารถทำสัญญากันโดยเคารพเกียรติและศักดิ์ศรีซึ่งกันและกัน เป็นการตกลงกันโดยสมัครใจ เท่าเทียมกันเคารพข้อตกลงร่วมกัน 2. สัญญาการจ้างงานประกอบด้วย ลักษณะงาน ช่วงเวลาทำงาน เวลาพัก เงินเดือน สถานที่ทำงาน สภาวะการทำงาน ความปลอดภัยและสุขาภิบาลในที่ทำงาน การประกันสังคม 3.สัญญาการจ้างงานจะหยุดลงชั่วคราวเมื่อถูกเรียกไปเป็นทหาร		

หน่วยที่ 3.3.1 กฎหมายแรงงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
2	สัญญาการจ้างงาน (ต่อ)			4. สัญญาการจ้างจะสิ้นสุดเมื่อสิ้นสุดสัญญา คนงานติดคุก คนงานเสียชีวิต หรือคนงานหายไป 5. การทำสัญญาจ้างมีตั้งแต่ 1 - 3 ปี สัญญาเป็นฤดูกาล สัญญากับงานเฉพาะอย่างสัญญาน้อยกว่า 1 ปี อาจมีการเลิกสัญญาได้ เนื่องจาก ไม่ได้ทำงานตามสัญญา ไม่ได้รับค่าจ้างตามที่ตกลงกัน การดูแลไม่ดี สามารถเลิกสัญญาได้แต่ต้องแจ้งล่วงหน้าตามที่กำหนด 6. การเลิกสัญญา มีข้อห้ามในกรณี ลูกจ้างกับนายจ้างทำผิดสัญญา ผู้ที่ผิดสัญญาต้องมีการจ่ายค่าชดเชยให้อีกฝ่ายหนึ่งตามที่กำหนด 7. การทำสัญญาร่วมกันระหว่างกลุ่มคนงานกับนายจ้าง ในเรื่องการใช้แรงงาน สิทธิ ความสนใจทั้ง 2 ฝ่าย มีการตกลงกันโดยความสมัครใจ มีความเท่าเทียมกันและเปิดเผยและเป็นไปตามกฎหมายแรงงานและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง รัฐบาลสนับสนุนการทำสัญญาแบบนี้ สัญญามีช่วงเวลาระหว่าง 1- 3 ปี		

หน่วยที่ 3.3.1 กฎหมายแรงงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
2	สัญญาการจ้างงาน (ต่อ)			8. ถ้ามีบริษัทหรือธุรกิจมากกว่า 1 แห่ง ทำสัญญาร่วมกันระหว่างกลุ่มคนงานกับนายจ้างต้องกำหนดโดยรัฐบาล		
3	การฝึกงาน			ทุกคนมีสิทธิในการเลือกงานและฝึกงานตามความจำเป็นในอนาคต คนที่จะเข้าฝึกงานต้องมีอายุมากกว่า 13 ปี		
3.1	การทดลองงาน			ช่วงทดลองงานมีระยะเวลาทำงานไม่น้อยกว่า 60 วันสำหรับงานที่มีความชำนาญสูง และ 30 วันสำหรับงานอื่น และได้รับเงินเดือนอย่างน้อย 70% ในช่วงทดลองงาน และสามารถยกเลิกการจ้างงานโดยไม่ต้องจ่ายค่าชดเชย		
4	เวลาทำงาน			1. คนงานทำงานวันละ 8 ชั่วโมง และ 48 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และต้องแจ้งให้คนงานทราบล่วงหน้าสำหรับงานหนัก งานอันตรายตามรายการที่กำหนดระยะเวลาทำงานควรสั้นลง 1- 2 ชั่วโมง	1. ให้ลูกจ้างทำงานวันละ 8 ชั่วโมง หรือ 48 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ถ้าเป็นงานที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพและความปลอดภัยให้ทำงานวันละไม่เกิน 7 ชั่วโมงหรือ 42 ชั่วโมงต่สัปดาห์ 2. การทำงานล่วงเวลาต้องได้รับความยินยอมจากลูกจ้าง	พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 หมวด 2 มาตรา 23 - 24 ให้ไว้ ณ วันที่ 12 ก.พ. 2541

หน่วยที่ 3.3.1 กฎหมายแรงงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
4	เวลาทำงาน(ต่อ)			2. การทำงานของคนที่ไม่สมบูรณ์หรือคนพิการจะทำงานไม่เกิน 7 ชั่วโมงต่อวันหรือ 42 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ 3. การทำงานล่วงเวลาต้องมีการตกลงกันระหว่างนายจ้างและลูกจ้างแต่ต้องไม่เกิน 4 ชั่วโมงต่อวัน และ 200 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ 4. เวลาทำงานกลางคืนให้นับเวลาจาก 22.00 - 06.00 น. หรือ 21.00 -05.00 น. 5. เวลาทำงานของเด็กต้องไม่เกิน 7 ชั่วโมงต่อวัน และ 42 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ 6. การใช้แรงงานเด็กทำงานนอกเวลางานหรืองานกลางคืน ต้องทำตามที่กระทรวงกำหนด 7.นายจ้างต้องไม่ให้คนท้อง 7 เดือนหรือมากกว่า หรือคนที่มีลูกอายุน้อยกว่า 12 ปี ทำงานนอกเวลางาน ทำงานกลางคืน หรือทำงานในที่ห่างไกล	3. ห้ามมิให้นายจ้างให้ลูกจ้างทำงานในวันหยุด เว้นแต่ถ้าหยุดจะเสียหายแก่งาน นายจ้างให้ลูกจ้างทำงานในวันหยุดได้เท่าที่จำเป็น	พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 หมวด 2 มาตรา 25 ให้ไว้ ณ วันที่ 12 ก.พ. 2541

หน่วยที่ 3.3.1 กฎหมายแรงงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
4	เวลาทำงาน(ต่อ)			8. คนงานที่ตั้งครรภ์ 7 เดือนหรือมากกว่า ควรจัดให้ทำงานเบา และให้ลดชั่วโมงการทำงานลง 1 ชั่วโมงโดยรับค่าจ้างเต็มวัน 9. เวลาทำงานของคนที่ไม่สมบูรณ์หรือคนพิการต้องไม่เกิน 7 ชั่วโมงต่อวัน และ 42 ชั่วโมงต่อสัปดาห์		
5	เวลาพัก			1.คนงานมีเวลาพักอย่างน้อย 30 นาทีสำหรับการทำงาน 8 ชั่วโมง 2.คนงานทำงานกะกลางคืนมีเวลาพักอย่างน้อย 45 นาทีต่อช่วงเวลาการทำงาน และมีเวลาพักอย่างน้อย 12 ชั่วโมงก่อนเริ่มกะการทำงานใหม่ 3. คนงานหญิงปกติมีเวลาพัก 30 นาที คนงานที่มีลูกอายุน้อยกว่า 12 ปี มีเวลาพัก 60 นาทีต่อวัน	1. ลูกจ้างมีเวลาพักระหว่างการทำงานวันหนึ่งไม่น้อยกว่า 1 ชั่วโมง 2. ลูกจ้างมีวันหยุดประจำสัปดาห์ สัปดาห์หนึ่งไม่น้อยกว่า 1 วัน โดยวันหยุดประจำสัปดาห์ต้องมีระยะห่างกันไม่เกิน 6 วัน 3. ลูกจ้างมีวันหยุดตามประเพณี ปีหนึ่งไม่น้อยกว่า 13 วัน 4. งานต่อเนื่องกันมาครบ 1 ปีแล้วมีสิทธิลาพักผ่อนประจำปีได้ปีหนึ่งไม่น้อยกว่า 6 วัน	พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 หมวด 2 มาตรา 27 - 30 ให้ไว้ ณ วันที่ 12 ก.พ. 2541

หน่วยที่ 3.3.1 กฎหมายแรงงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
5	เวลาพัก (ต่อ)			4. ใน 1 สัปดาห์คนงานต้องมีเวลาพักอย่างน้อย 1 วันหรือ 24 ชั่วโมง ในวันอาทิตย์หรือวันอื่นๆ ก็ได้ ต้องจัดให้มีวันพักอย่างน้อย 4 วันต่อเดือน 5. กำหนดให้วันทำงานเป็นวันหยุดได้แก่วันสำคัญที่มีกำหนดตามกฎหมาย 7 วันให้ถือเป็นวันหยุด 6. คนที่ทำงานครบปีจะได้มีวันหยุดประจำปีปกติ 12 วันต่อปี 14 วันสำหรับคนทำงานหนัก 16 วันสำหรับคนที่ทำงานหนักมากในสภาพความเป็นอยู่ที่ไม่ดี การเพิ่มวันหยุดขึ้นกับระยะเวลาทำงาน อาวุโส คนงานจะได้วันหยุดเพิ่ม 1 วันสำหรับการทำงานทุกๆ 5 ปี การใช้วันหยุดประจำปีต้องกำหนดล่วงหน้า ถ้าคนงานไม่ใช้วันหยุดประจำปี เขาสามารถจะได้รับเงินแทนได้ 7. ลูกจ้างจะได้รับการจ่ายเงินเมื่อลาไปทำกิจธุระส่วนตัวบางอย่างเช่น แต่งงานได้หยุด 3 วัน แต่งงานบุตร-ธิดาได้หยุด 1 วัน คนในครอบครัวเสียชีวิตได้หยุด 3 วัน วันหยุดในกรณีอื่นๆ ไม่ได้รับการจ่ายเงินค่าจ้าง		

หน่วยที่ 3.3.1 กฎหมายแรงงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
6	การใช้แรงงานหญิง			1. รัฐบาลจะได้มีการคุ้มครองคนงานหญิงและคนงานในบางสาขาอาชีพ และห้ามการใช้แรงงานหญิงในทางมิชอบ (Abuse) โดยเด็ดขาด 2. รัฐบาลให้สิทธิเท่าเทียมกันทั้งชายและหญิงและมีนโยบายที่จะให้ผู้หญิงทำงานโดยมีการจัดระบบงานที่ไม่กำหนดเวลาทำงานที่แน่นอน เช่น มีการทำงานน้อยกว่า 1 วัน และน้อยกว่า 1 สัปดาห์และการนำงานไปทำที่บ้าน 3. รัฐบาลกำหนดโยบายและมาตรการที่จะขยายการจ้างงานทีละขั้น ปรับปรุงสภาพแรงงานเพิ่มมาตรฐานวิชาชีพ ดูแลสุขภาพและเพิ่มสวัสดิการของคนงานหญิง เพื่อให้คนงานหญิงมีการพัฒนาความสามารถในการทำงานและสามารถนำงานมารวมกับชีวิตครอบครัวได้เป็นอย่างดี	1. ห้ามมิให้ลูกจ้างที่เป็นหญิงทำงานเหมืองแร่หรืองานก่อสร้าง ใต้ดิน ใต้น้ำ ในถ้ำ งานที่ต้องนั่งบนนั่งร้านสูงกว่าพื้นดินตั้งแต่ 10 เมตรขึ้นไป งานผลิตหรือขนส่งวัตถุระเบิดหรือวัตถุไวไฟ 2. ห้ามมิให้นายจ้างให้ลูกจ้างที่เป็นหญิงมีครรภ์ทำงานระหว่างเวลา 22.00 - 06.00 น. ทำงานล่วงเวลา ทำงานในวันหยุด หรือทำงานอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่กำหนด 3. กรณีที่นายจ้างให้ลูกจ้างที่เป็นหญิงทำงานระหว่างเวลา 24.00 - 06.00 น. และพนักงานตรวจแรงงานเห็นว่างานนั้นอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ให้นายจ้างเปลี่ยนเวลาหรือลดเวลาทำงานได้ตามสมควร	พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 หมวด 3 มาตรา 38 - 40 ให้ไว้ ณ วันที่ 12 ก.พ. 2541

หน่วยที่ 3.3.1 กฎหมายแรงงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
6	การใช้แรงงานหญิง (ต่อ)			4. มีการจัดฝึกอบรมคนงานหญิงและสถานประกอบการที่จ้างแรงงานหญิง รัฐบาลจะมีการลดภาษีให้ 5. ห้ามการกีดกันทางเพศต่อแรงงานผู้หญิง นายจ้างต้องทำให้เท่าเทียมกันระหว่างคนงานชายและหญิง ในการรับคนงาน การเพิ่มค่าจ้าง เป็นต้น 6. ห้ามนายจ้างเลิกการจ้างคนงานผู้หญิงเพราะการแต่งงาน การตั้งครรภ์ การมีบุตร เป็นต้น 7. คนงานหญิงสามารถยกเลิกสัญญาการจ้างโดยไม่ต้องจ่ายค่าชดเชยเมื่อมีใบแพทย์แสดงว่าการทำงานต่อไปจะเป็นอันตรายต่อเด็กในครรภ์ 8. ห้ามนายจ้างให้ผู้หญิงทำงานหนัก งานอันตราย ซึ่งมีสารที่อันตรายต่อการสืบพันธุ์ และการตั้งครรภ์ ถ้ามีคนงานผู้หญิงทำงานที่อาจเป็นอันตรายให้เปลี่ยนเป็นงานที่เหมาะสมหรือลดเวลาทำงานลง หรือปรับปรุงสภาพงาน	4. ลูกจ้างหญิงที่มีครรภ์มีสิทธิลาคลอดบุตรครั้งหนึ่งไม่เกิน 90 วัน 5. ในกรณีที่ลูกจ้างซึ่งเป็นหญิงมีครรภ์มีใบรับรองแพทย์แผนปัจจุบันชั้นหนึ่งว่าไม่สามารถทำหน้าที่เดิมได้ ให้ลูกจ้างนั้นมีสิทธิขอให้นายจ้างเปลี่ยนงานในหน้าที่เดิมให้เป็นการชั่วคราวก่อน และให้นายจ้างพิจารณาเปลี่ยนงานที่เหมาะสมให้แก่ลูกจ้างนั้น 6. ห้ามมิให้นายจ้างเลิกจ้างลูกจ้างที่เป็นหญิงเพราะเหตุมีครรภ์	พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 หมวด 3 มาตรา 41 - 43 ให้ไว้ ณ วันที่ 12 ก.พ. 2541

หน่วยที่ 3.3.1 กฎหมายแรงงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
6	การใช้แรงงานหญิง (ต่อ)			9. ห้ามผู้หญิงทำงานประจำในเหมืองหรืองานที่ทำในน้ำ 10. คนงานหญิงสามารถลาคลอดบุตร 4-6 เดือน รัฐบาลกำหนดระยะเวลาหยุดสำหรับคลอดบุตรตามลักษณะงาน ถ้ามีการคลอดบุตรคนที่ 2 หรือมากกว่าจะได้หยุดเพิ่มอีก 30 วัน ถ้าครบกำหนดแล้วต้องการหยุดต่ออีกสามารถหยุดได้โดยไม่รับเงินเดือน 11. คนงานลาคลอดบุตรสามารถกลับมาทำงานก่อนได้ถ้าแพทย์รับรองว่าการกลับมาทำงานไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ต้องแจ้งแรงงานก่อนกลับมาทำงาน เมื่อกลับมาทำงานสามารถได้รับเงินสำหรับวันหยุดที่กลับมาทำงานก่อนพร้อมกับค่าจ้าง 12. สถานที่ที่มีคนงานหญิงทำงานต้องมีที่เปลี่ยนเสื้อผ้า ห้องน้ำ มีการจัดการสุขาภิบาล ในกรณีที่มีคนงานหญิงจำนวนมากทำงาน นายจ้างมีความรับผิดชอบในการจัดให้มีสถานที่เลี้ยงดูเด็ก เพื่อช่วยลดค่าใช้จ่ายสำหรับคนงาน		

หน่วยที่ 3.3.1 กฎหมายแรงงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
6	การใช้แรงงานหญิง (ต่อ)			13. ในช่วงที่คนงานผู้หญิงต้องหยุดไปทำภารกิจของครอบครัว เช่น ดูแลลูก จะได้รับเงินช่วยเหลือจากการประกันสังคม 14. คนงานที่เป็นหญิงมีครรภ์เมื่อลาไปคลอดบุตร จะได้รับการรับรองว่าเมื่อกลับไปทำงานจะยังมีตำแหน่งงานรออยู่		
7	การใช้แรงงานเด็ก		1. คนงานต้องมีอายุไม่น้อยกว่า 15 ปี โดยเริ่มต้นได้กำหนดอายุคนงานไว้ที่ 14 ปี 2. คนงานที่ทำงานที่มีอันตรายต่อสุขภาพหรือ จริยธรรมต้องมีอายุไม่น้อยกว่า 18 ปี	1.คนงานต้องมีอายุไม่น้อยกว่า 15 ปี โดยทั่วไปมีอายุอย่างน้อย 18 ปี 2. เมื่อมีการจ้างคนงานที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี ต้องมีการบันทึกชื่อ วันเกิด งานที่ทำ ผลการตรวจสุขภาพ ซึ่งต้องเตรียมข้อมูลไว้เพื่อการตรวจสอบ เด็กที่อายุต่ำกว่า 15 ปีห้ามทำงานยกเว้นงานบางชนิดที่กำหนดให้ทำได้ และต้องได้รับการยินยอมจากบิดามารดา	1. ห้ามมิให้นายจ้างจ้างเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี เป็นลูกจ้าง 2. ในกรณีที่นายจ้างจ้างเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปีต้องทำดังนี้ แจ้งการจ้างต่อพนักงานตรวจแรงงาน จัดทำบันทึกสภาพการจ้างไว้ที่สถานประกอบกิจการ และแจ้งการสิ้นสุดการจ้างต่อพนักงานตรวจแรงงาน 3. ให้จัดเวลาพักให้ลูกจ้างซึ่งเป็นเด็กมีเวลาพักไม่น้อยกว่า 1 ชั่วโมงหลังจากที่ลูกจ้างทำงานมาแล้วไม่เกิน 4 ชั่วโมง	พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 หมวด 4 มาตรา 44 - 46 ให้ไว้ ณ วันที่ 12 ก.พ. 2541

หน่วยที่ 3.3.1 กฎหมายแรงงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
7	การใช้แรงงานเด็ก (ต่อ)		3. เด็กอายุน้อยกว่า 12 ปี ห้ามทำงานระหว่างเวลา 23.00 - 05.00 น.และห้ามทำงานในโรงงาน ในสถานที่ทำงานที่ปิดทึบ ที่ถนนหรืองานก่อสร้างหรือดูแลรักษาอาคาร งานในบริษัทรถไฟ งานที่ท่าเรือ ในเรือ งานขนส่งสินค้า เป็นต้น	3. นายจ้างที่จ้างคนงานอายุน้อยต้องจัดงานให้เหมาะสมกับสุขภาพ ต้องมั่นใจว่าลูกจ้างจะมีการพัฒนาทางร่างกาย จิตใจ และบุคลิกภาพและมีความรับผิดชอบในเรื่องค่าจ้างและการศึกษาของเด็กระหว่างที่ทำงานอยู่ 4. ห้ามคนงานที่เป็นเด็กทำงานหนัก ทำงานเกี่ยวข้องกับสารพิษ	4. ห้ามมิให้นายจ้างให้ลูกจ้างซึ่งเป็นเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปีทำงานในระหว่างเวลา 22.00-06.00 น. ทำงานล่วงเวลา หรือทำงานในวันหยุด 5. ห้ามลูกจ้างที่เป็นเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปีทำงาน 13 รายการตามที่กำหนด 6. ห้ามลูกจ้างที่อายุต่ำกว่า 18 ปีทำงานในโรงฆ่าสัตว์ สถานที่เล่นการพนัน สถานที่เต้นรำ ร่ำวง หรือสถานที่อื่นๆตามที่กำหนด 7. ห้ามมิให้ลูกจ้างจ่ายค่าจ้างของคนงานที่เป็นเด็กให้แก่บุคคลอื่น 8. ให้ลูกจ้างที่เป็นเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปีลาเพื่อเข้ารับการอบรม ประชุม สัมมนา เพื่อการพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการทำงาน	พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 หมวด 4 มาตรา 47- 52 ให้ไว้ ณ วันที่ 12 ก.พ. 2541
8	แรงงานผู้ใหญ่			1. คนงานสูงอายุผู้ชายอายุ 60 ปี ผู้หญิงอายุ 55 ปี ในช่วงปีสุดท้ายก่อนเกษียณ คนงานสูงอายุจะทำงานน้อยกว่าปกติวันละ 1 ชั่วโมง หรือทำงานน้อยกว่าคนอื่น 1 วันตามที่กำหนด		

หน่วยที่ 3.3.1 กฎหมายแรงงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
8	แรงงานผู้ใหญ่ (ต่อ)			2.นายจ้างอาจตกลงกับแรงงานสูงอายุให้ขยายสัญญาแล้วทำงานต่อได้จะมีรายได้ 2 ทาง จะได้บำนาญด้วย 3. นายจ้างต้องดูแลคนงานสูงอายุ ที่ทำงานหนักหรือทำงานกับสารพิษว่าจะมีผลต่อสุขภาพ		
9	คนงานที่สุขภาพไม่ดีหรือพิการ			1. คนงานที่ได้รับอันตรายต้องให้การรักษาหรือฟื้นฟูการทำงาน รัฐบาลจะให้กู้เงินดอกเบี้ยต่ำ เพื่อให้คนงานเหล่านี้สามารถจะทำงานได้ด้วยตนเอง 2. สถาบันที่รับฝึกงานให้กับคนที่ไม่สมบูรณ์จะได้รับการลดภาษี เงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ เพื่อให้คนเหล่านี้เรียนรู้การค้าขาย 3.รัฐบาลกำหนดให้สัดส่วนของคนพิการหรือไม่สมบูรณ์ทำงานในบางอาชีพหรืองานบางชนิด ถ้าธุรกิจใดไม่รับคนเหล่านี้ ต้องจ่ายเงินเข้ากองทุนการจ้างงานเพื่อช่วยให้เกิดการจ้างงานสำหรับคนพิการ สำหรับธุรกิจใดที่รับคนพิการเข้าทำงานก็จะได้รับการช่วยเหลือจากรัฐบาลในด้านต่างๆตามที่กำหนด		

หน่วยที่ 3.3.1 กฎหมายแรงงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
9	คนงานที่สุขภาพไม่ดีหรือพิการ(ต่อ)			4. สถานที่ซึ่งจ้างคนที่ไม่สมบูรณ์ทำงานต้องตรวจสอบก่อนว่ามีสภาวะการทำงานที่เหมาะสม เครื่องมือมีความปลอดภัย ต้องดูแลสุขภาพของคนงานด้วย 5. ห้ามใช้คนพิการที่สูญเสียความสามารถมากกว่า 51% ทำงานในช่วงนอกเวลางานหรืองานกลางคืน 6. นายจ้างต้องไม่ให้คนพิการทำงานอันตราย งานที่ต้องสัมผัสสารพิษ		
10	แรงงานที่มีความชำนาญทางด้านเทคนิคที่เป็นมืออาชีพ			1. คนงานที่มีความชำนาญสูง ฝีมือดีจะทำงานหลายอย่างหลายตำแหน่งโดยทำสัญญากับนายจ้างหลายคน เขาจะต้องแจ้งให้นายจ้างทุกคนทราบด้วย		

หน่วยที่ 3.3.1 กฎหมายแรงงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
10	แรงงานที่มีความชำนาญทางด้านเทคนิคที่เป็นมืออาชีพ(ตอ)			2. คนงานที่มีความสามารถสูงเขาอาจทำงานที่ได้จดลิขสิทธิ์เมื่อเขาค้นพบสิ่งใหม่ ถ้างานที่ทำได้รับทุนจากธุรกิจเขาจะได้มีส่วนในผลทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นตามสัญญา 3. คนงานที่มีความสามารถสูงเขาอาจจะลางานเพื่อทำวิจัยเพื่อปรับปรุงมาตรฐานของตัวเขา ขณะที่เขายังทำงานหรือทำธุรกิจกับนายจ้าง 4. ถ้าคนงานที่มีความสามารถสูงเปิดเผยความลับทางธุรกิจเขาจะถูกลงโทษ		

หน่วยที่ 3.3.1 กฎหมายแรงงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
11	ค่าจ้างค่าล่วงเวลา		1. ทุกบริษัทต้องให้คนงานมีวันหยุดเพิ่มจากวันหยุดปกติอย่างน้อย 7 วันก่อนวันหยุดทางศาสนา 2. กำหนดค่าจ้างขั้นต่ำสำหรับการทำงานเหมือง 3. ค่าจ้างขั้นต่ำใช้สำหรับคนงานชั่วคราว คนงานทดลองงานหรือคนงานประจำที่ยังทำงานไม่ครบปี สำหรับคนงานที่ทำงานมากกว่า 1 ปี การทบทวนค่าจ้างเป็นข้อตกลงระหว่าง คนงาน สหภาพแรงงาน และสถานประกอบการ	1. เงินเดือนขึ้นกับการตกลงกันเงินเดือนจ่ายตามผลผลิต คุณภาพ และประสิทธิภาพของงานแต่ต้องไม่น้อยกว่าค่าจ้างขั้นต่ำ 2. รัฐบาลจะประกาศค่าจ้างขั้นต่ำ แยกตามพื้นที่และค่าจ้างขั้นต่ำมีการเปลี่ยนแปลงตามพื้นที่ 3. การจ่ายค่าจ้างผู้ว่าจ้างจะจ่ายเป็นรายชั่วโมง วัน สัปดาห์ เดือน หรือค่าจ้างเหมาจ่าย และต้องแจ้งคนงานเรื่องรูปแบบการจ่ายค่าจ้าง และต้องจ่ายค่าจ้างเต็มตามจำนวนที่ตกลงกัน ถ้ามีการลดเงินเดือนหรือมีการหักเงินเดือนต้องปรึกษากับลูกจ้างหรือกรรมการบริหารสหภาพแรงงานของท้องถิ่น และต้องตัดเงินไปไม่มากกว่า 30% ของเงินเดือน	1. ในกรณีที่งานลักษณะเดียวกัน คุณภาพอย่างเดียวกัน ให้กำหนดค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ให้แก่ลูกจ้างเท่าเทียมกันระหว่างผู้หญิงและผู้ชาย 2. ให้นายจ้างจ่ายค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา การทำงานในวันหยุดและเงินผลประโยชน์อื่นๆ เป็นเงินไทย ให้แก่ลูกจ้าง ณ ที่ทำงานของลูกจ้าง 3. ให้นายจ้างจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างเท่ากับค่าจ้างในวันทำงานสำหรับวันหยุด	พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 หมวด 5 มาตรา 53 - 56 ให้ไว้ ณ วันที่ 12 ก.พ. 2541

หน่วยที่ 3.3.1 กฎหมายแรงงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
11	ค่าจ้างค่าล่วงเวลา (ต่อ)			4. การจ่ายค่าล่วงเวลาในการทำงานปกติต้องจ่ายเป็น 150% ของอัตราค่าจ้างปกติ ค่าล่วงเวลาที่ไม่ใช่วันทำงานหรือวันหยุดต้องจ่ายอย่างน้อย 200% ของอัตราปกติ การทำงานในเวลากลางคืนต้องจ่ายเพิ่มให้คนงานอีกอย่างน้อย 30% ของอัตราปกติ	4. ให้นายจ้างจ่ายค่าจ้างให้กับลูกจ้างในวันลาป่วยเท่ากับอัตราค่าจ้างในวันทำงาน แต่ปีหนึ่งต้องไม่เกิน 30 วันทำงาน 5. ให้นายจ้างจ่ายค่าจ้างให้กับลูกจ้างในวันลาเพื่อรับราชการทหาร แต่ปีหนึ่งต้องไม่เกิน 60 วันทำงาน 6. ให้นายจ้างจ่ายค่าจ้างให้กับลูกจ้างในวันลาเพื่อคลอดบุตร แต่ปีหนึ่งต้องไม่เกิน 45 วันทำงาน 7. ให้ลูกจ้างได้รับค่าจ้างในวันหยุดหรือวันลาเท่ากับค่าจ้างโดยเฉลี่ยในวันทำงานก่อนวันหยุดหรือวันลา 8. กรณีนายจ้างให้ลูกจ้างทำงานล่วงเวลาในวันทำงาน ให้นายจ้างจ่ายค่าล่วงเวลาให้แก่ลูกจ้างในอัตราที่กำหนด 9. กรณีที่นายจ้างให้ลูกจ้างทำงานในวันหยุด ให้นายจ้างจ่ายค่าจ้างให้กับลูกจ้างในอัตราไม่น้อยกว่าหนึ่งเท่าครึ่งของอัตราค่าจ้างต่อชั่วโมงในวันทำงานปกติ 10. ถ้านายจ้างให้ลูกจ้างทำงานล่วงเวลาในวันหยุด ให้นายจ้างจ่ายค่าล่วงเวลาตามที่กำหนด	พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 หมวด 5 มาตรา 57 - 63 ให้ไว้ ณ วันที่ 12 ก.พ. 2541

หน่วยที่ 3.3.1 กฎหมายแรงงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
11	ค่าจ้างค่าล่วงเวลา (ต่อ)				11. กรณีที่นายจ้างไม่ได้จัดให้ลูกจ้างหยุดงานให้นายจ้างจ่ายค่าทำงานในวันหยุดและค่าล่วงเวลาในวันหยุดให้แก่ลูกจ้างตามอัตราที่กำหนด 12. งานในลักษณะที่กำหนด ลูกจ้างไม่มีสิทธิได้รับค่าล่วงเวลา และค่าล่วงเวลาในวันหยุด ลูกจ้างจะได้รับค่าจ้างต่อชั่วโมงในวันทำงานตามจำนวนชั่วโมงที่ทำ เว้นแต่นายจ้างตกลงจ่ายค่าทำงานในวันหยุดให้แก่ลูกจ้าง 13. ให้นายจ้างจ่ายค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุดและค่าล่วงเวลาในวันหยุดตามที่กำหนด 14. ในกรณีนายจ้างให้ลูกจ้างไปทำงานนอกสถานที่ นายจ้างต้องรับผิดชอบค่าเดินทางและจ่ายค่าจ้างตามที่กำหนด 15. ในกรณีนายจ้างหยุดกิจการโดยมิใช่เหตุสุดวิสัย ให้นายจ้างจ่ายเงินให้ลูกจ้างตามที่กำหนด 16. ห้ามมิให้นายจ้างหักค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานและค่าล่วงเวลาในวันหยุด เว้นแต่เป็นการหักตามข้อกำหนด 17. ให้มีคณะกรรมการค่าจ้าง โดยมีหน้าที่ตามที่กำหนด มีวาระ 2 ปี โดยมีหน้าที่พิจารณากำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ	พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 หมวด 5 มาตรา 64-76 และ หมวด 6 มาตรา 78-83 ให้ไว้ ณ วันที่ 12 ก.พ. 2541

หน่วยที่ 3.3.1 กฎหมายแรงงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
11	ค่าจ้างค่าล่วงเวลา (ต่อ)				18. ประกาศกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำให้บังคับใช้กับนายจ้าง ลูกจ้างไม่ว่าจะมีสัญชาติ ศาสนาหรือเพศใด 19. เมื่อมีประกาศค่าจ้างขั้นต่ำแล้วห้ามมิให้นายจ้างจ่ายค่าจ้างต่ำกว่าอัตราที่กำหนด 20. ให้มีสำนักงานคณะกรรมการค่าจ้างขึ้นในกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมโดยมีหน้าที่ตามที่กำหนด 21. ให้มีคณะกรรมการสวัสดิการแรงงาน คณะกรรมการมีหน้าที่ตามที่กำหนด 22. สถานประกอบการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 10 คนขึ้นไป ให้นายจ้างจัดให้มีคณะกรรมการสวัสดิการในสถานประกอบการ โดยมีหน้าที่ตามที่กำหนด 23. ให้นายจ้างจัดประชุมกับคณะกรรมการสวัสดิการอย่างน้อย 3 เดือนต่อครั้ง และให้ติดประกาศการจัดสวัสดิการตามกฎกระทรวงในที่เปิดเผยให้ลูกจ้างทราบ 24. จัดให้มีคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน มีหน้าที่ตามที่กำหนด	พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 หมวด 6 มาตรา 89 - 91 หมวด 7 มาตรา 92-99 หมวด 8 มาตรา 100 - 101 ให้ไว้ ณ วันที่ 12 ก.พ. 2541

หน่วยที่ 3.3.1 กฎหมายแรงงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
11	ค่าจ้างค่าล่วงเวลา (ต่อ)				25. ชั่วโมงทำงานล่วงเวลาและชั่วโมงทำงานในวันหยุด เมื่อรวมกันแล้วสัปดาห์หนึ่งต้องไม่เกิน 36 ชั่วโมง	กฎกระทรวงฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2541) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 ข้อ 2 ให้ไว้ ณ วันที่ 19 ส.ค. 2541
12	การควบคุมเอกสาร				1. ให้นายจ้างที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 10 คนขึ้นไป จัดให้มีข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานเป็นภาษาไทย ตามรายการที่กำหนด 2. การร้องทุกข์อย่างน้อยต้องมีรายละเอียดตามที่กำหนด 3. นายจ้างที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 10 คนขึ้นไป จัดให้มีทะเบียนลูกจ้างตามที่กำหนดเป็นภาษาไทยเก็บไว้ ณ สถานประกอบกิจการไม่น้อยกว่า 2 ปี 4. นายจ้างที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 10 คนขึ้นไป จัดให้มีเอกสารเกี่ยวกับการจ่ายค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานและค่าทำงานล่วงเวลาในวันหยุด ตามที่กำหนดและเก็บเอกสารไว้อย่างน้อย 2 ปี	พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 หมวด 9 มาตรา 108 - 115 ให้ไว้ ณ วันที่ 12 ก.พ. 2541

หน่วยที่ 3.3.1 กฎหมายแรงงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
13	การเลิกจ้าง	1. สถานประกอบการต้องมั่นใจว่าการยกเลิกการจ้าง/ การลดเงินเดือน/สวัสดิการหรือผลประโยชน์ ต้องไม่เกิดจากคนงานวิจารณ์ รายงานหรือบ่นเกี่ยวกับการผลิตที่ปลอดภัยของสถานประกอบการ หรือคนงานหยุดทำงานหรือคนงานออกจากบริเวณทำงานเนื่องจากเหตุฉุกเฉินซึ่งมีผลต่อความปลอดภัยของตนเอง	1. การเลิกจ้างในบริษัทต้องได้รับอนุญาติจาก คณะกรรมการการเลิกจ้าง และคณะกรรมการสำหรับการเลิกจ้างจากภาครัฐบาล ยกเว้นการเลิกจ้างคนงานซึ่งอยู่ระหว่างการทดลองงาน หรือ คนงานลาออก หรือ หมดสัญญา หรือ ตาย 2. ในกรณีข้อตกลงการทำงานหรือคู่มือของบริษัท หรือสัญญาการทำงานมีการเรียกร้องให้มีการจ่ายค่าชดเชย การให้รางวัล และการจ่ายชดเชยตามการเรียกร้องให้ถือว่าเป็นไปตามข้อตกลง 3. ก่อนที่การเลิกจ้างจะได้รับการรับรองจาคณะกรรมการส่วนภูมิภาค คณะกรรมการส่วนกลาง นายจ้างสามารถจะให้ลูกจ้างพักงานไปก่อนตามข้อตกลงที่กำหนดไว้ในข้อตกลงการทำงานหรือคู่มือของบริษัท	1. ถ้ามีการเลิกจ้างคนงาน ต้องจ่ายค่าชดเชยการเลิกจ้างเป็นเงินเดือน 1 เดือนสำหรับทุกปีที่เขาทำงานอยู่ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าเงินเดือน 2 เดือน 2. เมื่อมีการเลิกจ้างคนงานจำนวนมาก ต้องจัดทำรายชื่อแล้วทำข้อตกลงกับคณะกรรมการบริหารของสหภาพแรงงานท้องถิ่น และการเลิกจ้างจะทำได้หลังจากแจ้งกับสำนักงานแรงงานท้องถิ่น และต้องเตรียมเงินทุนสำหรับจ่ายค่าชดเชยการเลิกจ้างด้วย 3. เมื่อนายจ้างเลิกจ้างคนงานซึ่งเป็นสมาชิกคณะกรรมการบริหารของสหภาพแรงงานท้องถิ่น ต้องได้รับการยินยอมจากคณะกรรมการ	กรณีนายจ้างสอบสวนลูกจ้างในกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิด ห้ามมิให้นายจ้างสั่งพักงานลูกจ้าง เว้นแต่มีการตกลงกัน หลังการสอบสวนพบว่าลูกจ้างไม่มีความผิด ให้นายจ้างจ่ายค่าจ้างในวันที่ให้ลูกจ้างพักงานเท่ากับค่าจ้างในวันทำงาน	พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 หมวด 10 มาตรา 116-117 ให้ไว้ ณ วันที่ 12 ก.พ. 2541

หน่วยที่ 3.3.1 กฎหมายแรงงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
13	การเลิกจ้าง(ต่อ)		4. ในกรณีที่นายจ้างยื่นขอการรับรองการเลิกจ้างโดยไม่มีช่วงพักงาน ในช่วงที่คณะกรรมการส่วนภูมิภาคหรือคณะกรรมการส่วนกลางยังไม่ได้ให้การรับรอง ลูกจ้างยังต้องปฏิบัติงานอยู่และได้รับการจ่ายเงินเดือนตามปกติ 5. กรณีเกิดการเลิกจ้างขึ้นแล้ว แต่นายจ้างยังไม่ได้ขอการรับรอง และการเลิกจ้างเกิดจากการขัดแย้ง ก่อนที่จะมีการตัดสินใจโดยคณะกรรมการส่วนภูมิภาคหรือคณะกรรมการส่วนกลาง ลูกจ้างจะยังได้รับเงินเดือนเต็มตามเงินเดือนปกติ			
13.1	การเลิกจ้างของบริษัทเอกชน		1. นายจ้างพยายามหลีกเลี่ยงการเลิกสัญญา การเลิกสัญญาการจ้างมีข้อห้ามดังนี้เมื่อเหตุผลการหยุดงานของลูกจ้าง คือการเจ็บป่วยซึ่งแพทย์ให้ลูกจ้างหยุดงานต่อเนื่องกันได้ไม่เกิน 12 เดือน หรือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ต่อประเทศชาติที่กำหนดโดยรัฐบาลหรือปฏิบัติหน้าที่ให้บริการทางศาสนาตามที่ศาสนากำหนดไว้ ซึ่งได้รับการรับรองจากรัฐบาล			

หน่วยที่ 3.3.1 กฎหมายแรงงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
13.1	การเลิกจ้างของบริษัทเอกชน(ต่อ)		2. เมื่อมีความพยายามหลีกเลี่ยงการเลิกจ้าง นายจ้างควรพูดคุยเรื่องนี้กับองค์กรแรงงานหรือกับคนงานเองในกรณีที่คนงานไม่ได้เป็นสมาชิกขององค์กรแรงงานใดๆ เมื่อการพูดคุยไม่ประสบผลสำเร็จ นายจ้างสามารถยกเลิกการจ้างกับคนงานแต่ละคน หลังจากได้รับการรับรองจากคณะกรรมการส่วนภูมิภาค 3. การรับรองจากคณะกรรมการส่วนภูมิภาค เป็นสิ่งไม่จำเป็นเมื่อมีการเลิกจ้างคนงานในช่วงทดลองงาน ซึ่งช่วงทดลองงานไม่ควรมากกว่า 3 เดือน และช่วงเวลาทดลองงานต้องแจ้งให้คนงานทราบตั้งแต่แรกว่าถ้าไม่ผ่านการประเมิน จะไม่ได้รับการจ้างงาน			
13.2	ค่าชดเชยการเลิกจ้าง				1. ให้นายจ้างจ่ายค่าชดเชยให้ลูกจ้างซึ่งเลิกจ้างดังนี้ ลูกจ้างทำงานครบ 120 วัน - 1 ปี ให้จ่ายค่าจ้างเป็นเวลา 30 วัน ลูกจ้างทำงานครบ 1-3 ปี ให้จ่ายค่าจ้างเป็นเวลา 90 วัน ลูกจ้างทำงานครบ 3-6 ปี ให้จ่ายค่าจ้างเป็นเวลา 240 วัน ลูกจ้างทำงานมากกว่า 10 ปี ให้จ่ายค่าจ้างเป็นเวลา 300 วัน 2. นายจ้างไม่ต้องจ่ายเงินให้ลูกจ้างในกรณีทุจริตต่อหน้าที่ จงใจทำให้นายจ้างได้รับความเสียหาย และอื่นๆตามที่กำหนด	พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 หมวด 11 มาตรา 118 - 119 ให้ไว้ ณ วันที่ 12 ก.พ. 2541

หน่วยที่ 3.3.1 กฎหมายแรงงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
13.2	ค่าชดเชยการเลิกจ้าง(ต่อ)				3. กรณีที่นายจ้างย้ายสถานประกอบกิจการไปที่อื่น ต้องแจ้งให้ลูกจ้างทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 30 วัน ถ้าไม่แจ้งล่วงหน้า นายจ้างต้องจ่ายค่าชดเชยพิเศษให้ลูกจ้างตามที่กำหนด 4. กรณีนายจ้างจะเลิกจ้างลูกจ้างเพราะปรับปรุงหน่วยงาน นายจ้างต้องแจ้งวันที่จะเลิกจ้างล่วงหน้าอย่างน้อย 60 วัน มิฉะนั้นต้องจ่ายค่าชดเชยพิเศษแทนการแจ้งล่วงหน้า 5. กรณีนายจ้างเลิกจ้างลูกจ้างและลูกจ้างทำงานมามากกว่า 6 ปี นายจ้างต้องจ่ายค่าชดเชยพิเศษเพิ่มขึ้นตามที่กำหนด	พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 หมวด 11 มาตรา 120 - 122 ให้ไว้ ณ วันที่ 12 ก.พ. 2541
14	การประกันสังคมของคนงานรายวัน คนงานจ้างเหมาและจ้างคนงานตามสัญญา	1.สถานประกอบการต้องทำประกันการบาดเจ็บจากอุตสาหกรรม สถานประกอบการต้องจ่ายค่าธรรมเนียมการประกันให้กับคนงาน	1. นายจ้างที่จ้างคนงานรายวัน คนงานจ้างเหมา และจ้างคนงานตามช่วงกำหนดในสัญญาต้องจัดโปรแกรมการประกันสังคมให้คนงานซึ่งรวมถึง ประกันอุบัติเหตุ ประกันชีวิต บำนาญ และการประกันทางการแพทย์ 2. โปรแกรมประกันสังคมให้คนงานเป็นข้อกำหนดในกฎหมายและ เป็นข้อบังคับของทุกบริษัทที่จะต้องจัดให้คนงาน	1. คนงานต้องได้รับการประกันสังคมตามกฎหมาย การประกันสังคมมีทั้งภาคบังคับและตามความสมัครใจ 2. รัฐบาลกำหนดการประกันสังคมเพื่อช่วยให้คนงานและครอบครัวมีความเป็นอยู่ดีขึ้น ในกรณีเจ็บป่วย ตั้งครรภ์ ช่วงสิ้นสุดการทำงาน การเสียชีวิตหรืออุบัติเหตุ หรือเกิดโรคจากการทำงาน ตกงาน เป็นต้น		

หน่วยที่ 3.3.1 กฎหมายแรงงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
14	การประกันสังคมของคนงานรายวัน คนงานจ้างเหมา และจ้างคนงานตามสัญญา(ต่อ)		3. คนงานที่ได้รับอันตรายจากอุบัติเหตุจากการทำงานมีสิทธิที่จะได้รับการประกันอันตรายจากการทำงานทุกคนซึ่งรวมถึงคนงานฝึกงาน และนักเรียนที่มาทำงานกับบริษัทซึ่งจะได้รับเงินเดือนหรือไม่ก็ได้ ผู้รับเหมาหรือ คนที่ทำความผิดซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำงานในบริษัท 4. นายจ้างต้องส่งรายงานอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับคนงานต่อกรมแรงงานและผู้จ่ายค่ารักษาไม่เกิน 48 ชั่วโมง หลังจากที่ทราบจากแพทย์ผู้รักษา ว่าผู้ได้รับอุบัติเหตุไม่ได้รับอันตรายหรือพิการหรือเสียชีวิต และนายจ้างต้องดูแลสิทธิของคนงานที่ได้รับอันตรายจากอุบัติเหตุจนกระทั่งคนงานได้รับสิทธิต่างๆจากการประกัน 5. ทั้งนายจ้างและลูกจ้างต้องร่วมในโปรแกรมประกันสังคมของคนงาน	3. การประกันสังคมภาคบังคับจะจัดให้มีกับธุรกิจที่มีการจ้างคนงานมากกว่า 10 คน ซึ่งนายจ้างและลูกจ้างต้องจ่ายเงินประกันตามที่กำหนด ลูกจ้างจะได้รับประโยชน์จากการประกันสังคมเมื่อเจ็บป่วย เกิดอุบัติเหตุ เป็นโรคจากการทำงาน ตั้งครรภ์ เกษียณและตาย 4. สถานที่ทำงานที่มีคนงานน้อยกว่า 10 คน ทำงานน้อยกว่า 3 เดือน ทำงานเป็นฤดูกาลหรืองานชั่วคราว เงินประกันสังคมจะรวมอยู่ในเงินเดือน ซึ่งเขาสามารถเข้าร่วมโครงการประกันสังคมตามที่เขาเลือกเอง 5.กรณีลูกจ้างเจ็บป่วย สามารถเข้ารับการตรวจรักษาค่าใช้จ่ายในการรักษาจากเงินประกันสังคม		

หน่วยที่ 3.3.1 กฎหมายแรงงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
14	การประกันสังคมของคนงานรายวัน คนงานจ้างเหมา และจ้างคนงานตามสัญญา(ต่อ)		6.นายจ้างต้องแสดงรายการคนงานและครอบครัวของเขาบัญชีเงินเดือน และรายการอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในบริษัทและบริษัทสาขา และต้องแจ้งข้อมูลการจ้างงาน และข้อมูลของบริษัทเกี่ยวกับการให้โปรแกรมประกันสังคมกับคนงานต่อสถาบันการบริหาร 7. คนงานที่เสียชีวิตจากการทำงานจะได้รับค่าชดเชยจากการประกันสังคม (Worker Social Guarantee) และค่าทำศพตามที่กำหนด	6. กรณีคนงานเป็นโรคจากการทำงานระหว่างการรักษา นายจ้างต้องจ่ายเงินเดือนและจ่ายค่ารักษาให้ด้วย หลังการรักษาขึ้นกับว่าลูกจ้างสูญเสียความสามารถหรือพิการในสัดส่วนเท่าไร ซึ่งจะได้รับเงินชดเชยจากการพิการจากการประกันสังคม 7. ถ้าลูกจ้างตายจากอุบัติเหตุหรือโรคจากการทำงานญาติจะเป็นคนรับเงินประกันตามที่กำหนด 8. การคลอดบุตรก็จะได้รับเงินจากประกันสังคมตามที่กำหนด 9.นายจ้างต้องออกค่าใช้จ่ายในการช่วยเหลือเบื้องต้นในการรักษาผู้ประสบอุบัติเหตุ หรือจัดการเข้าระบบประกันสังคมในกรณีเกิดอุบัติเหตุหรือโรคจากการทำงาน ถ้าสถานประกอบการไม่ได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกของประกันสังคม นายจ้างต้องจ่ายเงินให้ลูกจ้างเท่าที่ต้องจ่ายให้ประกันสังคม		

หน่วยที่ 3.3.1 กฎหมายแรงงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
14	การประกันสังคมของคนงานรายวัน คนงานจ้างเหมา และจ้างคนงานตามสัญญา(ต่อ)			10.นายจ้างต้องรับผิดชอบค่าชดเชยอย่างน้อย 30 เดือนของเงินเดือนของลูกจ้างที่ได้รับอันตรายจากการทำงานและลดความสามารถลงไป 81% หรือมากกว่า หรือจ่ายเงินให้กับญาติของคนงานที่เสียชีวิตจากอุบัติเหตุหรือโรคจากการทำงานที่ไม่ใช่ความผิดของคนงาน ในกรณีที่เป็นความผิดของลูกจ้าง ลูกจ้างจะได้รับเงินชดเชยอย่างน้อย 12 เดือน		
15	การกีดกันในที่ทำงาน		ให้กำจัดการกีดกันทุกชนิดในที่ทำงาน	1. ทุกคนมีสิทธิ์ที่จะทำงาน มีอิสระที่จะเลือกอาชีพ เรียนทางด้านการค้า ปรับปรุงมาตรฐานวิชาชีพโดยไม่มีการกีดกันทางเพศ เชื้อชาติ พื้นฐานทางสังคม ความเชื่อและศาสนา 2. ห้ามการทำไม่ดีกับคนงานและการบังคับแรงงาน		

หน่วยที่ 3.3.1 กฎหมายแรงงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
16	สหภาพแรงงาน		ห้ามนายจ้างขัดขวางหรือบังคับคนงานที่จะร่วมทำกิจกรรมของสหภาพแรงงาน การเป็นสมาชิกของสหภาพแรงงานหรือการเข้าร่วมในกิจกรรมของสหภาพแรงงาน เช่น การเลิกจ้างคนงาน หรือการไม่จ่ายหรือการลดค่าจ้าง	1. คนงานทุกคนมีสิทธิ์ที่จะเข้าร่วมและทำงานให้กับสหภาพแรงงาน ตามกฎหมายของสหภาพแรงงาน เพื่อเป็นการปกป้องสิทธิ์และความสนใจของคนงาน คนงานมีสิทธิ์ที่จะได้ผลประโยชน์ของสวัสดิการชุมชน และเข้าร่วมในการบริหารธุรกิจตามกฎหมาย 2. สหภาพแรงงานจะร่วมมือกับสำนักงานรัฐบาล องค์กรทางด้านเศรษฐกิจและสังคมในการคุ้มครองสิทธิและความสนใจของลูกจ้าง 3. คนงานที่ใช้เวลาครึ่งหนึ่งเพื่อทำงานให้กับสหภาพแรงงานสามารถจะได้รับการจ่ายเงินเดือนเต็มซึ่งขึ้นกับการตกลงกัน		

หน่วยที่ 3.3.1 กฎหมายแรงงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
17	กองทุนสงเคราะห์ลูกจ้าง				1. ให้มีกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้างในกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เพื่อเป็นทุนสงเคราะห์ลูกจ้างในกรณีออกจากงานหรือตาย กองทุนสงเคราะห์ลูกจ้างมีองค์ประกอบตามที่กำหนด 2. ให้ลูกจ้างสำหรับกิจการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 10 คนขึ้นไปเป็นสมาชิกกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้าง เมื่อได้รับค่าจ้าง ให้ลูกจ้างจ่ายเงินสะสมและนายจ้างจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนตามเกณฑ์ที่กำหนด 3. ในกรณีลูกจ้างออกจากงาน ให้กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจ่ายเงินจากกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้างในส่วนที่เป็นเงินสะสม เงินสมทบ และดอกผลจากเงินดังกล่าวให้แก่ลูกจ้าง 4. สิทธิเรียกร้องเงินจากกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้างไม่อาจโอนกันได้	พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 หมวด 13 มาตรา 126-127 , 130-131, 133, 137 ให้ไว้ ณ วันที่ 12 ก.พ. 2541
18	งานที่กำหนดให้มีการคุ้มครองแรงงานแตกต่างไปจากพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541				งานที่กำหนดตามพระราชกฤษฎีกาเป็นงานที่ให้มีการให้มีการคุ้มครองแรงงานแตกต่างไปจากพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541	พระราชกฤษฎีกากำหนดงานที่ให้มีการคุ้มครองแรงงานแตกต่างไปจากพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 มาตรา 3 ให้ไว้ ณ วันที่ 22 ส.ค. 2541

หน่วยที่ 3.3.1 กฎหมายแรงงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
18.1	งานที่รับไปทำที่บ้าน				1. ให้นายจ้างผู้ซึ่งส่งมอบงานให้ลูกจ้างแจ้งพนักงานตรวจแรงงานล่วงหน้าก่อนวันส่งมอบงานตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด 2. ให้นายจ้างจัดทำสัญญาจ้างที่มีหนังสือที่มีข้อความที่ถูกต้องตรงกันจำนวน 2 ฉบับ โดยมอบให้ลูกจ้างและนายจ้างเก็บไว้คนละชุด 3. ให้นายจ้างจ่ายค่าจ้างให้ถูกต้องตรงตามที่สัญญาไม่เกิน 15 วันนับตั้งแต่วันที่ลูกจ้างส่งมอบงาน 4. ห้ามมิให้นายจ้างส่งมอบงานเช่น งานผลิตประกอบ แปรรูป วัตถุระเบิดหรือวัตถุไวไฟ งานผลิตหรือบรรจุวัตถุอันตรายหรือสารพิษ เป็นต้น 5. ให้นายจ้างจัดให้มีเครื่องมือหรืออุปกรณ์เพื่อความปลอดภัยในการทำงาน และกำหนดมาตรการเพื่อความปลอดภัยในการทำงาน	กฎกระทรวงว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานในงานที่รับไปทำที่บ้าน พ.ศ. 2547 ข้อ 4 - 6, 8 - 9 ให้ไว้ ณ วันที่ 23 ม.ย. 2541
19	งานที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพและความปลอดภัยของลูกจ้าง				งานที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพและความปลอดภัยของลูกจ้างกำหนดไว้ 7 รายการ	กฎกระทรวงฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2541) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 ข้อ 2 ให้ไว้ ณ วันที่ 19 ส.ค. 2541

หน่วยที่ 3.3.1 กฎหมายแรงงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
20	วิธีการเรียกหรือรับเงินประกันการทำงาน				งานเกี่ยวกับการเงินหรือทรัพย์สินที่นายจ้างจะเรียกหรือรับเงินประกันการทำงานหรือเงินประกันการเสียหายจากการทำงานจากลูกจ้างให้เป็นไปตามที่กำหนด	ประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่องหลักเกณฑ์หรือวิธีการเรียกหรือรับเงินประกันการทำงานหรือเงินประกันความเสียหายในการทำงานจากลูกจ้าง ข้อ 4 ให้ไว้ ณ วันที่ 19 ส.ค. 2541
21	กองทุนเงินทดแทน				1. ให้มีกองทุนเงินทดแทนในสำนักงานประกันสังคมเพื่อจ่ายเป็นเงินทดแทนแก่ลูกจ้างแทนนายจ้าง 2. กองทุนเงินทดแทนประกอบด้วยเงินกองทุนเงินทดแทน เงินสมทบ ผลประโยชน์ของกองทุนเป็นต้น 3. ให้มีคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนมีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนด คณะกรรมการมีวาระ 2 ปี 4. ให้มีคณะกรรมการแพทย์มีหน้าที่เสนอความเห็นในเรื่องการให้บริการทางการแพทย์ และให้คำปรึกษาแนะนำในทางการแพทย์	พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. 2537 หมวด 3 - 4 ให้ไว้ ณ วันที่ 15 มิ.ย. 2537

หน่วยที่ 3.3.1 กฎหมายแรงงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
21	กองทุนเงินทดแทน (ต่อ)				5.เมื่อลูกจ้างประสพอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตาย ให้นายจ้างจ่ายเงินค่าทำศพ ตามจำนวนที่กำหนด 6. เมื่อลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วยหรือสูญหายให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนให้แก่ลูกจ้างตามที่กำหนด 7. เมื่อลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วยหรือสูญหาย บุคคลตามที่กำหนดเป็นผู้มีสิทธิ์ได้รับเงินทดแทนจากนายจ้าง 8. นายจ้างไม่ต้องจ่ายเงินทดแทนในการประสพอันตรายหรือเจ็บป่วยถ้ากรณีลูกจ้างเสพของมึนเมาหรือสารเสพติดหรือลูกจ้างจงใจให้ตนเองประสบอันตราย	พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. 2537 หมวด 2 มาตรา 16 , 18 , 20 - 22 ให้ไว้ ณ วันที่ 15 มิ.ย. 2537

หน่วยที่ 3.3.10 การจัดการความปลอดภัยในหอพัก

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
1	สถานที่พักของลูกจ้างที่สถานประกอบการจัดให้	1. สถานที่พักของลูกจ้างต้องไม่อยู่ในที่เก็บสารเคมี สถานที่ทำงานเกี่ยวกับการผลิต กระบวนการ จัดเก็บ หรือใช้สารอันตรายหรือต้องไม่อยู่ในอาคารเดียวกัน 2. สถานที่พักของคนงานต้องไม่อยู่ในอาคารที่มี โรงซ่อม หรือสถานที่เก็บสารเคมี				
2	โปรแกรมความปลอดภัยในหอพัก					
3	ทางหนีไฟของหอพัก					
4	ทางเดินหรือทางออกจากหอพัก	ทางออกจากหอพักต้องมีป้ายทางออกชัดเจนและไม่มีสิ่งกีดขวาง				
5	แผนฉุกเฉิน					

หน่วยที่ 3.3.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนิเซีย	เวียดนาม		
1	ระบบและแผนป้องกันอัคคีภัย					
1.1	ระบบป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการ	ระบบสำหรับบริหารจัดการความปลอดภัยสำหรับเพลิงไหม้ ประกอบด้วย คณะกรรมการความปลอดภัยสำหรับเพลิงไหม้ กำหนดหน้าที่ของคณะกรรมการและบุคลากรรับผิดชอบความปลอดภัยสำหรับเพลิงไหม้			ระบบป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการ เกี่ยวกับการจัดอุปกรณ์ดับเพลิง การเก็บรักษาวัตถุไวไฟและวัตถุระเบิด การกำจัดของเสียที่ติดไฟได้ การป้องกันฟ้าผ่า การติดตั้งสัญญาณแจ้งเหตุเพลิงไหม้ การจัดทำทางหนีไฟ และการก่อสร้างอาคารที่มีระบบป้องกันและระงับอัคคีภัย	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 1 ข้อ 3 ประกาศ ณ วันที่ 21 พ.ย. 2534
1.2	แผนป้องกันภัยในสถานประกอบการ	1. จัดทำระบบความปลอดภัยจากเพลิงไหม้ กฎความปลอดภัยในการควบคุมเพลิงไหม้ จัดผู้รับผิดชอบระบบในการป้องกันเพลิงไหม้ จัดบุคลากรควบคุมเพลิงไหม้ในแต่ละพื้นที่ สำรวจการป้องกันเพลิงในองค์กรและกำจัดข้อบกพร่อง จัดเตรียมอุปกรณ์ดับเพลิง ติดตั้งสัญลักษณ์ความปลอดภัยในการดับเพลิง มีการตรวจสอบดูแลอุปกรณ์ให้อยู่ในสภาพที่ดี	1. จัดทำแผนป้องกันเพลิงไหม้สำหรับสถานการณ์ฉุกเฉินในสถานที่ทำงานที่มีคนงานมากกว่า 50 คนและหรือสถานประกอบการที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดเพลิงไหม้ปานกลางและสูง โดยควบคุมพลังงานทุกรูปแบบ จัดทำดีเทคเตอร์ สัญญานเตือน อุปกรณ์ดับเพลิง การอพยพหนีไฟ และการควบคุม ควัน ความร้อน และก๊าซ จัดตั้งหน่วยป้องกันเพลิงไหม้ในสถานที่ทำงาน		แผนป้องกันภัยในสถานประกอบการ ประกอบด้วย การตรวจตรา การอบรม การรณรงค์ป้องกันอัคคีภัย การดับเพลิง การอพยพหนีไฟ การบรรเทาทุกข์ และการปฏิรูปฟื้นฟู	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 1 ข้อ 4 ประกาศ ณ วันที่ 21 พ.ย. 2534

หน่วยที่ 3.3.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนิเซีย	เวียดนาม		
1.2	แผนป้องกันภัยในสถานประกอบการ (ต่อ)	2. มีการติดป้ายเส้นทางหนีไฟ มีทางออกสะดวกเห็นได้ชัดเจน มีป้ายเส้นทางการอพยบเพื่อความปลอดภัยในการควบคุมเพลิง	2. แผน/เอกสารสำหรับควบคุมสถานการณ์ฉุกเฉินมีดังนี้ แหล่งของที่มีศักยภาพที่จะเกิดเพลิงไหม้และวิธีป้องกัน ชนิด วิธีการการตรวจสอบและการใช้อุปกรณ์ป้องกันเพลิงไหม้ในสถานที่ทำงาน วิธีการป้องกันเพลิงไหม้ วิธีที่จะเผชิญกับอันตรายจากเพลิงไหม้ในสถานการณ์ฉุกเฉิน			
		3. ผู้รับผิดชอบความปลอดภัยเรื่องเพลิงไหม้มีหน้าที่ ใช้กฎและข้อกำหนดเรื่องการป้องกันเพลิงไหม้ ทำให้สถานประกอบกิจการปฏิบัติตามกฎหมาย รับรองและใช้แผนป้องกันเพลิงไหม้ประจำปี จัดสรรเงินทุนและกำหนดกรอบหน้าที่ให้กับคณะกรรมการ จัดทีมดับเพลิง สำรวจอุปกรณ์ จัดทำแผนการดับเพลิง แผนอพยบ ซ้อมแผนดับเพลิงเป็นต้น 4. สถานประกอบกิจการต้องปฏิบัติตามกฎหมายความปลอดภัยเรื่องเพลิงไหม้				

หน่วยที่ 3.3.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนิเซีย	เวียดนาม		
1.2	แผนป้องกันภัยในสถานประกอบการ (ต่อ)	5. ผู้จัดการความปลอดภัยเรื่องเพลิงไหม้มีการบริหารความปลอดภัยสำหรับเพลิงไหม้ตามที่กำหนดวางแผนการป้องกันเพลิงไหม้ประจำปี กำหนดการบริหารจัดการเพลิงไหม้ในแต่ละวัน จัดทำระบบดับเพลิง มีการตรวจสอบ จัดสรรงบประมาณสำหรับความปลอดภัยจากเพลิงไหม้ สำรวจการป้องกันเพลิงแล้วแก้ไขจุดที่อันตราย มีการดูแลอุปกรณ์ดับเพลิง สัญญาณป้องกันเพลิงไหม้ เส้นทางอพยบทางออกไม่มีสิ่งกีดขวาง จัดทีมดับเพลิง ฝึกซ้อมแผนดับเพลิงแผนอพยบ 6. สถานประกอบการต้องมั่นใจว่า ประตูทนไฟ ประตูม้วนป้องกันไฟไม่มีสิ่งกีดขวาง ไฟฉุกเฉินทำงานตลอด มีระบบระบายอากาศสามารทำงานได้				
1.3	แผนป้องกันและระงับอัคคีภัยในส่วนของอาคารที่ใช้ร่วมกัน				อาคารที่มีหลายสถานประกอบการตั้งอยู่ให้นายจ้างของแต่ละสถานประกอบการร่วมกันจัดให้มีระบบและแผนป้องกันและระงับอัคคีภัยในส่วนของอาคารที่ใช้ร่วมกัน	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 1 ข้อ 5 ประกาศ ณ วันที่ 21 พ.ย. 2534

หน่วยที่ 3.3.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนิเซีย	เวียดนาม		
2	การป้องกันอัคคีภัย		องค์กรต้องป้องกัน ลด และดับไฟ และมีการฝึกอบรมป้องกันเพลิงไหม้ในสถานประกอบกิจการ			
2.1	การป้องกันอัคคีภัยบริเวณที่เก็บวัตถุไวไฟและวัตถุระเบิดชนิดของเหลว				ต้องติดตั้งเครื่องดับเพลิงชนิดมือถือขนาด 20 ปีไม่น้อยกว่า 1 เครื่องหน้าห้องที่เก็บ ถ้าเก็บนอกอาคาร ติดตั้งไว้ในระยะ 8-24 ม.	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 5 ข้อ 24 (4) ประกาศ ณ วันที่ 21 พ.ย. 2534
2.2	การป้องกันอัคคีภัยบริเวณที่มีสารไวไฟและสารที่ทำให้เกิดการระเบิด	1. ห้ามใช้เปลวไฟในบริเวณที่มีสารไวไฟและสารที่ทำให้เกิดการระเบิด ถ้าจะใช้เปลวไฟต้องมีใบอนุญาตทำงานนั้น 2. สถานประกอบกิจการนิวเคลียร์ หรือมีการเก็บสินค้าที่อันตรายติดไฟได้ และระเบิดได้ และอยู่ห่างจากสถานีดับเพลิงสาธารณะ ต้องจัดให้มีหน่วยดับเพลิงที่มีเจ้าหน้าที่ดับเพลิงทำงานเต็มเวลา				

หน่วยที่ 3.3.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนิเซีย	เวียดนาม		
2.3	การป้องกันอัคคีภัยจากการขนถ่ายวัตถุไวไฟและวัตถุระเบิดชนิดของเหลว				บริเวณขนถ่ายวัตถุไวไฟและวัตถุระเบิดชนิดของเหลวตั้งแต่ 20 ลิตรขึ้นไปต้องห่างจากบริเวณอื่น หรือสร้างที่กั้นด้วยวัตถุทนไฟและจัดให้มีการระบายอากาศ จัดเครื่องดับเพลิงชนิดมือถือขนาด 20 ปีไม่น้อยกว่า 1 เครื่องไว้บนพาหนะในการขนส่งหรือขนถ่าย	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 5 ข้อ 24 (5) ประกาศ ณ วันที่ 21 พ.ย. 2534
2.4	การป้องกันอัคคีภัยจากถ่านหินเซลลูลอยด์				อัดถ่านหินให้แน่น เก็บในที่โล่งให้เปียกชื้นตลอดเวลา ถ่านหินบดต้องทำให้เย็นก่อนเก็บในภาชนะทนไฟ เก็บเซลลูลอยด์หรือของแข็งที่ติดไฟง่ายในภาชนะต้องมีการระบายอากาศและห่างจากแหล่งความร้อน	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 5 ข้อ 26 ประกาศ ณ วันที่ 21 พ.ย. 2534
2.5	การป้องกันอัคคีภัยจากของเสียที่ติดไฟได้ง่าย				รวบรวมของเสียที่ติดไฟง่ายไว้ในภาชนะปิดที่เป็นโลหะ ทำความสะอาด วันละ 1 ครั้ง นำไปกำจัดเดือนละ 1 ครั้ง การกำจัดโดยการเผาของเสียที่ติดไฟง่ายต้องเผาในที่โล่งแจ้ง ลูกจ้างต้องใส่อุปกรณ์ที่เหมาะสม เก็บเถ้าถ่านในที่ปลอดภัย	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 6 ข้อ 29-30 ประกาศ ณ วันที่ 21 พ.ย. 2534
2.6	การป้องกันอัคคีภัยจากฟ้าผ่า ในอาคารที่มีวัตถุไวไฟหรือวัตถุระเบิด				ติดตั้งสายล่อฟ้าในอาคารที่มีวัตถุไวไฟหรือวัตถุระเบิด สิ่งก่อสร้างที่สูงเช่น ปล่องไฟ หอคอย ถังเก็บน้ำหรือสารเคมี โดยติดตั้งให้มีระยะห่างที่ปลอดภัยจากสายไฟฟ้าแรงสูง สายโทรเลข เสาวิทยุ	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 7 ข้อ 31-32 ประกาศ ณ วันที่ 21 พ.ย. 2534

หน่วยที่ 3.3.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนิเซีย	เวียดนาม		
2.7	การป้องกันอัคคีภัยจากแหล่งความร้อน		ควบคุมพลังงานทุกรูปแบบ ควบคุมควัน ความร้อนและก๊าซในสถานที่ทำงาน		การป้องกันอัคคีภัยจากแหล่งความร้อน ได้แก่ป้องกันกระแสไฟฟ้าลัดวงจร ลูกไฟหรือเขม่าไฟจากเครื่องยนต์ จากการเสียดสี/เสียดทานของเครื่องจักร ป้องกันการสะสมของไฟฟ้าสถิตย์จากถัง ท่อน้ำมัน สารไวไฟโดยใช้สายดิน	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 4 ข้อ 22 ประกาศ ณ วันที่ 21 พ.ย. 2534
2.8	การป้องกันอัคคีภัยจากที่ผลิตก๊าซอะเซทิลีน	สถานประกอบกิจการที่มีการผลิตก๊าซอะเซทิลีน ต้องมีอุปกรณ์ป้องกันการเกิดเปลวไฟย้อนกลับ (Backfire) และการผลิตก๊าซอะเซทิลีนต้องอยู่ห่างจากเปลวไฟอย่างน้อย 10 เมตร				
2.9	การป้องกันอัคคีภัยสำหรับที่เก็บสารเคมี	1. สถานประกอบการได้จัดให้มีผู้รับผิดชอบความปลอดภัยเรื่องเพลิงไหม้สำหรับสถานที่เก็บสารเคมี โดยมีหน้าที่ตามที่กำหนด 2. อุปกรณ์ป้องกันเพลิงไหม้สามารถเข้าถึงได้ง่าย 3. มีการสำรวจอุปกรณ์ป้องกันเพลิงไหม้อย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้มั่นใจว่าสามารถทำงานได้ดี				

หน่วยที่ 3.3.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนิเซีย	เวียดนาม		
2.10	การป้องกันอัคคีภัยและแผนฉุกเฉินสำหรับเหมืองบนพื้นดินและใต้พื้นดิน		1. มีข้อกำหนดเกี่ยวกับ ทางออกฉุกเฉิน เส้นทางอพยบ และจุดรวมพล การดับไฟ การจัดวาง การตรวจสอบดูแลรักษาอุปกรณ์ดับเพลิง การดูแลรักษาความสะอาด บริเวณที่มีอันตรายจากเพลิงไหม้ 2. มีข้อกำหนดเกี่ยวกับ การจัดเก็บวัสดุและของเหลวติดไฟ แหล่งที่มีความร้อน ห้องอัดแบตเตอรี่ ห้องจัดเก็บของเหลวไวไฟและติดไฟ ที่จัดเก็บถังออกซิเจนและก๊าซติดไฟได้ การเชื่อมท่อและภาชนะ การเติมเชื้อเพลิงให้เครื่องจักร ห้องซ่อมเครื่องมือ ทีมดับเพลิง วิธีและระบบดับเพลิง ห้ามการสูบบุหรี่และการใช้เปลวไฟ 3. มีข้อกำหนดเกี่ยวกับความปลอดภัยในการขนส่ง อุปกรณ์สำหรับหยุดและเตือนในสถานการณ์ฉุกเฉิน มาตรการป้องกันเพลิงไหม้และการระเบิดในห้องทำงานช่างและในโรงงาน การอพยบในกรณีฉุกเฉินการป้องกันเพลิงไหม้ Dredges			

หน่วยที่ 3.3.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนิเซีย	เวียดนาม		
3	อาคารที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดอัคคีภัย	1. สถานประกอบกิจการต้องพิจารณาว่าจัดเป็น Key facilities หมายถึงสถานที่ผลิต บรรจุ เก็บ ขนถ่าย ขาย สารเคมีที่ติดไฟและระเบิดได้ มีการใช้แรงงานมากเช่นเสื้อผ้า รองเท้า และเป็นสถานที่มีความเสี่ยงสูงที่จะเกิดเพลิงไหม้ 2. สถานประกอบกิจการที่เป็น Key facilities ต้องติดสัญญาณป้องกันเพลิงไหม้ จัดการบริเวณที่เสี่ยงสูงอย่างเข้มงวด	ชนิดของสถานที่ทำงานจัดตามระดับอันตรายจากเพลิงไหม้		1. จำกัดจำนวนชั้นของอาคารที่ก่อสร้างด้วยวัตถุที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดอัคคีภัยระดับต่างๆตามที่กำหนด ถ้ามีระบบน้ำหรือสารเคมีดับเพลิงอัตโนมัติติดตั้งอยู่ จะเพิ่มจำนวนชั้นของอาคารได้อีก 2 ชั้น 2. ให้นายจ้างแยกอาคารผลิตสิ่งที่อาจก่อให้เกิดการระเบิดหรือติดไฟได้ง่ายออกจากอาคารอื่น และให้ลูกจ้างทำงานในอาคารผลิตดังกล่าวจำนวนน้อยที่สุด	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 2 ข้อ 6-7 ประกาศ ณ วันที่ 21 พ.ย. 2534
4	ทางหนีไฟ					
4.1	ความปลอดภัยเกี่ยวกับทางหนีไฟ	ทางหนีไฟต้องเปิดโล่งไม่มีสิ่งกีดขวาง	ทางหนีไฟต้องไม่มีสิ่งกีดขวาง		1. ทางหนีไฟต้องไม่มีสิ่งกีดขวาง กว้างไม่น้อยกว่า 1.10 และ 0.80 ม. สำหรับทางหลักและทางรองตามลำดับ ถ้ามีคนงาน> 50 คน ทางหนีไฟต้องกว้างไม่น้อยกว่า 1.70 ม. หรือมีช่องทางเพิ่มขึ้นอีก 1 ช่องทาง	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 2 ข้อ 8 และ 9 (3) ประกาศ ณ วันที่ 21 พ.ย. 2534

หน่วยที่ 3.3.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนิเซีย	เวียดนาม		
4.1	ความปลอดภัยเกี่ยวกับทางหนีไฟ (ต่อ)				2. ทางออกและบันไดฉุกเฉินให้อยู่ในสภาพที่จะหลบหนีภัยออกไปได้ทันท่วงที 3. ทางออกฉุกเฉินกว้างไม่น้อยกว่า 1.10 ม. ถ้ามีคนงาน> 50 คนต้องกว้างเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า 2 ซม.ต่อ 1 คน ประตูทางออกฉุกเฉินต้องเปิดออกได้ง่ายตลอดเวลาทำงาน ไม่มีสิ่งกีดขวางและมีแสงสว่างเพียงพอ ทางออกฉุกเฉินที่มีคนงานออกมากกว่า 50 คน ต้องจัดระบบแสงสว่างทดแทนในกรณีระบบไฟฟ้าเสีย	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2513) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่อง หน้าที่ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน หมวด 1 ข้อ 5-9 ประกาศ ณ วันที่ 24 ก.ค. 2513
4.2	ทางหนีไฟสำหรับอาคารหลายชั้น				ทางหนีไฟสำหรับอาคารหลายชั้น ทุกชั้นต้องมีทางหนีไฟไม่น้อยกว่า 2 ทาง ใช้เวลาอพยพไปสู่ที่ปลอดภัยไม่เกิน 5 นาที	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 2 ข้อ 9 (1) ประกาศ ณ วันที่ 21 พ.ย. 2534
4.3	ห้องบันไดฉุกเฉิน				ห้องบันไดฉุกเฉินจะต้องสามารถป้องกันไฟและควันหรือมีช่องทางฉุกเฉินที่มีผนังทนไฟ	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 2 ข้อ 9 (2) ประกาศ ณ วันที่ 21 พ.ย. 2534

หน่วยที่ 3.3.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนิเซีย	เวียดนาม		
4.4	บันไดหนีไฟ				บันไดหนีไฟและบานบันไดของอาคาร 4 ชั้นขึ้นไปต้องสร้างด้วยวัตถุทนไฟ ติดตั้งเครื่องหมายทางหนีไฟในกรณีใช้ปล่องทางหนีไฟแทนบันได เส้นทางลงปล่อง พื้นฐานของปล่องและประตูปล่องหนีไฟต้องสร้างด้วยวัสดุทนไฟ	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 2 ข้อ 10 ประกาศ ณ วันที่ 21 พ.ย. 2534
4.5	ประตูในเส้นทางหนีไฟ	ประตูในเส้นทางหนีไฟต้องไม่มีสิ่งกีดขวาง			ประตูในเส้นทางหนีไฟต้องไม่มีสิ่งกีดขวาง เปิดเข้าออกได้ 2 ด้าน มีความกว้างเท่ากับบันได ประตูที่เปิดสู่บันไดจะต้องไม่เปิดตรงบันได มีชานประตูอย่างน้อยเท่ากับความกว้างของประตูในทุกจุดที่เปิดออกไป	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 2 ข้อ 11 (1) (2) (5) ประกาศ ณ วันที่ 21 พ.ย. 2534
4.6	ประตูออกสู่ภายนอก				ประตูออกสู่ภายนอกเป็นประตูเปิดออก สร้างด้วยวัตถุทนไฟ ห้ามปิดเวลาปฏิบัติงาน	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 2 ข้อ 11 (6) (7) ประกาศ ณ วันที่ 21 พ.ย. 2534
4.7	ไฟฉุกเฉิน	ไฟฉุกเฉินต้องใช้ได้ตลอดเวลา				

หน่วยที่ 3.3.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนิเซีย	เวียดนาม		
4.8	แผนผังเส้นทางหลบหนีและเครื่องหมายบอกทาง	แผนผังเส้นทางหลบหนีและเครื่องหมายบอกทางต้องอยู่ในสภาพที่ดี				
4.9	ป้ายและเครื่องหมายทางออกฉุกเฉิน	ทางออกฉุกเฉินหรือบันไดฉุกเฉินต้องมีป้ายและเครื่องหมายบอก			ทางออกฉุกเฉินหรือบันไดฉุกเฉินต้องมีป้ายและเครื่องหมายบอก	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2513) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่องหน้าที่ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน หมวด 2 ข้อ 10 ประกาศ ณ วันที่ 24 ก.ค. 2513
5	ระบบดับเพลิง					
5.1	ระบบดับเพลิงในสถานประกอบการ	สถานประกอบกิจการตามที่กำหนดเมื่อซื้ออุปกรณ์ดับเพลิงชุดใหม่ต้องไม่ใช้สารฮาลอน			สถานประกอบการที่มีการติดตั้งระบบน้ำดับเพลิงอัตโนมัติ หรือระบบสารเคมีอัตโนมัติ นายจ้างยังต้องจัดเครื่องดับเพลิงมือถือตามที่กำหนดด้วย	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 3 ข้อ 18 ประกาศ ณ วันที่ 21 พ.ย. 2534
5.2	อุปกรณ์ดับเพลิง	อุปกรณ์ดับเพลิงต้องมีการสำรวจ ดูแลรักษาเป็นระยะ ต้องอยู่ในสภาพที่ใช้ได้ตลอดเวลา			อุปกรณ์ดับเพลิง นายจ้างจัดให้มีระบบน้ำดับเพลิงและอุปกรณ์ประกอบ และ เครื่องดับเพลิงมือถือ	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 3 ข้อ 14 ประกาศ ณ วันที่ 21 พ.ย. 2534

หน่วยที่ 3.3.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนิเซีย	เวียดนาม		
5.3	การติดตั้งอุปกรณ์ดับเพลิง				การติดตั้งอุปกรณ์ดับเพลิง ติดตั้งให้เห็นได้ชัดเจน ไม่มีสิ่งกีดขวาง ดูแลรักษาตรวจสอบอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้งหรือตามระยะที่กำหนด มีลูกจ้างทำหน้าที่ดับเพลิงอยู่ตลอดเวลาที่มีการทำงาน	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 3 ข้อ 19 (1) (2) และ ข้อ 20 ประกาศ ณ วันที่ 21 พ.ย. 2534
5.4	ระบบน้ำดับเพลิง				ระบบน้ำดับเพลิง จัดเตรียมปริมาณน้ำสำรองไว้ใช้ในการดับเพลิงต่อเนื้อที่อาคารตามที่กำหนด ระบบส่งน้ำ ที่เก็บกักน้ำ ปั๊มน้ำและการติดตั้ง ต้องได้รับการรับรองจากวิศวกร ข้อต่อ สายส่งน้ำดับเพลิง หัวฉีด ต้องใช้กับหน่วยดับเพลิงของทางราชการในท้องถิ่นนั้น	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 3 ข้อ 15 (1) (2) (3) (5) ประกาศ ณ วันที่ 21 พ.ย. 2534
5.5	ระบบน้ำดับเพลิงอัตโนมัติ				ระบบน้ำดับเพลิงอัตโนมัติ ต้องได้มาตรฐาน มีผู้ควบคุมให้ใช้ได้ตลอดเวลา มีสัญญานเตือนภัยเมื่อระบบผิดปกติ และไม่มีสิ่งกีดขวางทางน้ำ	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 3 ข้อ 17 ประกาศ ณ วันที่ 21 พ.ย. 2534
5.6	เครื่องดับเพลิงมือถือ	เครื่องดับเพลิงมือถือต้องจัดวางให้เห็นได้ชัดเจน และเข้าถึงได้ง่าย	1. เครื่องดับเพลิงมือถือต้องมีสีแดง		1. เครื่องดับเพลิงมือถือ ให้จัดเตรียมเครื่องดับเพลิงมือถือตามประเภทของเพลิง และมีปริมาณเพียงพอ ติดตั้งให้มีระยะห่างตามที่กำหนด	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 3 ข้อ 16 (1) (2) ประกาศ ณ วันที่ 21 พ.ย. 2534

หน่วยที่ 3.3.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนิเซีย	เวียดนาม		
5.6	เครื่องดับเพลิงมือถือ (ต่อ)		2. เครื่องดับเพลิงมือถือต้องจัดวางให้เห็นได้ชัดเจน และเข้าถึงได้ง่าย 3. มีป้ายเครื่องดับเพลิงมือถือติดตั้งไว้สูงจากพื้น 1.25 ม. อยู่ด้านบนของเครื่องดับเพลิงมือถือ การจัดวางเครื่องดับเพลิงมือถือให้ส่วนบนสูงจากพื้น 1.20 ม. ยกเว้นเครื่องที่ใช้ คาร์บอนไดออกไซด์และผงเคมีแห้งซึ่งอาจวางต่ำกว่าที่กำหนด และควรให้ด้านล่างของเครื่องดับเพลิงสูงจากพื้นอย่างน้อย 15 ซม. 4. เครื่องดับเพลิงมือถือต้องมีการตรวจสอบทุก 6 เดือนคือในเดือนที่ 6 และ 12 ถ้าพบสิ่งผิดปกติต้องซ่อมแซมทันทีหรือเปลี่ยนเครื่องใหม่ มีวิธีใช้เครื่องเขียนไว้ชัดเจน เครื่องดับเพลิงมือถือทุกเครื่องทุกประเภททั้งบรรจุ น้ำ โฟม ก๊าซ ต้องมีการทดสอบความดันของเครื่องทุก 5 ปี		2. เครื่องดับเพลิงมือถือทุกเครื่องต้องมีสัญลักษณ์แสดงว่าเป็นชนิดใด ดับไฟประเภทใด ให้เห็นได้ในระยะ 1.50 ม. 3. ข้อปฏิบัติทั่วไปของเครื่องดับเพลิงมือถือต้องมีการซ่อมบำรุง ตรวจสภาพเครื่อง 6 เดือน/ครั้ง น้ำหนักไม่เกิน 20 กก. ติดตั้งสูงระหว่าง 1.0 -1.40 ม. มีรายละเอียดเกี่ยวกับชนิดและวิธีใช้ เป็นภาษาไทย 4. จัดเครื่องดับเพลิงให้เหมาะสมตามสภาพหรือขนาดโรงงาน โดยให้ติดตั้ง 1 เครื่องต่อพื้นที่ 100 ตารางเมตร 5. เครื่องดับเพลิงต้องเหมาะสมกับชนิดของไฟ มีสภาพดี มีบันทึกการติดตั้ง เติม หรือเปลี่ยนเคมีภัณฑ์ ตรวจสอบไม่น้อยกว่า 6 เดือนต่อครั้ง	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 3 ข้อ 16 ประกาศ ณ วันที่ 21 พ.ย. 2534 ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2513) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่องหน้าที่ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน หมวด 4 ข้อ 14-17 ประกาศ ณ วันที่ 24 ก.ค. 2513

หน่วยที่ 3.3.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนิเซีย	เวียดนาม		
6	วัตถุไวไฟและวัตถุระเบิด					
6.1	สถานที่ผลิตหรือใช้วัตถุไวไฟหรือวัตถุระเบิด	1. สถานที่ผลิตหรือใช้วัตถุไวไฟหรือวัตถุระเบิดสถานประกอบกิจการมีขั้นตอนในการสำรวจคุณภาพ และควบคุมรายการสารเคมี 2. สถานที่ผลิต ขนถ่าย หรือใช้วัตถุไวไฟหรือวัตถุระเบิด ต้องเป็นไปตามข้อกำหนดดังนี้ ลักษณะอาคารต้องเป็นไปตามข้อกำหนด อาคารต้องป้องกันฟ้าผ่า อุปกรณไฟฟ้าต้องเป็นไปตามมาตรฐานเพื่อป้องกันการระเบิด อุปกรณ์ดับเพลิงต้องตรวจสอบ เป็นระยะ 3. สถานที่ผลิต เก็บ ขนส่ง ขาย ใช้ หรือทำลายวัตถุไวไฟหรือวัตถุระเบิดหรือสารอันตราย ห้ามนำสารเหล่านั้นออกไปในที่สาธารณะ หรือห้ามใช้การขนส่งสาธารณะ				

หน่วยที่ 3.3.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนิเซีย	เวียดนาม		
6.1	สถานที่ผลิตหรือใช้วัตถุไวไฟหรือวัตถุระเบิด (ต่อ)	4. สถานที่ผลิตหรือจัดเก็บวัตถุไวไฟหรือวัตถุระเบิดตามที่กำหนด ต้องได้รับใบอนุญาตจากหน่วยดับเพลิงท้องถิ่น หรือหน่วยความปลอดภัยสาธารณะ 5. สถานประกอบกิจการที่จัดทิ้งสารเคมีตามรายการที่กำหนด ต้องได้รับใบอนุญาตจากหน่วยดับเพลิงท้องถิ่น				
6.2	การเก็บรักษาวัตถุไวไฟและวัตถุระเบิดไว้ในอาคารในสถานประกอบการ	1. ถ้าสถานประกอบกิจการจัดเก็บสารเคมี Class A และ B ซึ่งต้องการอุปกรณ์ดับเพลิงแตกต่างกัน สารที่ไม่สามารถไว้ใกล้กันต้องจัดเก็บแยกห้อง หรือแยกอาคาร 2. การจัดเก็บสารเคมีต้องมีป้ายบอก ชื่อสารเคมี การจัดกลุ่มอันตรายของสารเคมี วิธีการและอุปกรณ์สำหรับดับเพลิงจากสารเคมีนั้น 3. บริเวณที่เก็บสารเคมี Class A และ B ต้องมีการบันทึกการเข้าออกและห้องสำนักงานต้องไม่อยู่ในบริเวณนี้			1. ให้เก็บวัตถุไวไฟและวัตถุระเบิดแยกจากสารอื่น ในห้องที่มีผนังและประตูทนไฟที่ปิดได้เอง แยกจากวัตถุที่เป็นตัวเติมออกซิเจน 2. ภาชนะที่ใช้บรรจุวัตถุไวไฟและวัตถุระเบิดต้องแข็งแรงทนทาน เคลื่อนย้ายได้ด้วยความปลอดภัย ดูแลให้มีสภาพที่ปลอดภัยอยู่เสมอ 3. ห้ามเก็บวัตถุไวไฟไว้ที่ประตูทางเข้า ออก หรือทางเดิน 4. จัดให้มีการระบายอากาศในห้องเก็บและห้องปฏิบัติงานกับวัตถุไวไฟ และควบคุมไม่ให้มีการรั่วไหลหรือระเหยของวัตถุไวไฟหรือวัตถุระเบิด	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 5 ข้อ 23 (1) - 23 (7) ประกาศ ณ วันที่ 21 พ.ย. 2534

หน่วยที่ 3.3.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนิเซีย	เวียดนาม		
6.2	การเก็บรักษาวัตถุไวไฟและวัตถุระเบิดไว้ในอาคารในสถานประกอบการ (ต่อ)	4. บริเวณที่เก็บสารเคมี Class A และ B และของเหลว Class C อุปกรณ์ไฟฟ้าต้องได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด			5. จัดทำป้าย "วัตถุระเบิดห้ามสูบบุหรี่ หรือ วัตถุไวไฟห้ามสูบบุหรี่ติดหน้าห้องเก็บวัตถุไวไฟหรือวัตถุระเบิด 6. อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ และ อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยต่างๆต้องเป็นชนิดไม่ก่อให้เกิดประกายไฟ 7. ต้องเก็บในห้องที่ปิดเปิดได้เอง ประตูและผนังห้องต้องสร้างด้วยวัตถุทนไฟ สามารถกักของเหลวและมีรางระบายของเหลวไปยังที่ปลอดภัยได้ 8. ห้องเก็บวัตถุไวไฟหรือวัตถุระเบิดที่เป็นของเหลวต้องมีปริมาณที่กักเก็บ ปริมาตรห้อง ความทนไฟของห้อง ต้องเป็นไปตามที่กำหนด 9. ทางเดินในห้องเก็บวัตถุไวไฟหรือวัตถุระเบิดที่เป็นของเหลว ต้องไม่มีสิ่งกีดขวางกว้างอย่างน้อย 1 ม. 10. การเก็บวัตถุที่ติดไฟได้ง่ายให้แยกเก็บในอาคาร หรือเก็บในห้องหรือ ภาชนะทนไฟ	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 5 ข้อ 23 (8) - 23 (10) ข้อ 24 (2ก) - (2ค) และข้อ 27 ประกาศ ณ วันที่ 21 พ.ย. 2534

หน่วยที่ 3.3.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนิเซีย	เวียดนาม		
6.3	การเก็บวัตถุไวไฟและวัตถุระเบิดที่เป็นของเหลวไว้นอกอาคาร				1. ภาชนะบรรจุแต่ละใบไม่เกิน 240 ลิตร เป็นชนิดยกเคลื่อนย้ายได้และต้องมีช่องระบายอากาศฉุกเฉิน 2. ห้ามกองวัตถุไวไฟและวัตถุระเบิดที่เป็นของเหลวรวมกันมากกว่า 8800 ลิตร ทางเดินภายในที่เก็บกว้างไม่น้อยกว่า 4 เมตรและไม่มีสิ่งกีดขวาง พื้นมีรางระบายสิ่งที่รั่วไหลไปสู่ที่ปลอดภัย 3. เก็บถังก๊าซบรรจุวัตถุไวไฟและวัตถุระเบิดชนิดของเหลวไว้นอกอาคารในพื้นที่โล่ง ที่มีการป้องกันความร้อน	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 5 ข้อ 24 (3)(ก - ฉ) และ ข้อ 25 ประกาศ ณ วันที่ 21 พ.ย. 2534
6.4	การเก็บสารในบริเวณที่เก็บสารนอกอาคาร	1. สารที่ไว้ใกล้กันไม่ได้ต้องเก็บแยกกัน ต้องมีระยะห่างระหว่างภาชนะเพื่อให้เกิดความปลอดภัย 2. ต้องไม่เก็บสารเคมี Class A และ B ไว้นอกอาคารเว้นเสียแต่ไม่มีทางเลือกอื่นที่ดีกว่า 3. ถ้าเก็บสารเคมี Class A และ B ไว้นอกอาคาร ต้องเก็บในที่เย็น				

หน่วยที่ 3.3.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนิเซีย	เวียดนาม		
6.4	การเก็บสารในบริเวณที่เก็บสารนอกอาคาร (ต่อ)	4. เก็บสารเคมี Class A และ B ไว้นอกอาคาร ภาชนะต้องมีการปิดอย่างดี 5. ภาชนะที่เก็บสารเคมี Class A และ B มีการเสียหาย ต้องมีมาตรการป้องกันการรั่วไหลโดยทันที 6. การใช้วัสดุดูดซับ ผ้า ถุงมือที่ปนเปื้อนน้ำมันหรือสารไวไฟชนิดใด ต้องจัดเก็บไว้ในที่ปลอดภัย				
6.5	สารไวไฟและสารที่ทำให้เกิดการระเบิด	1. ห้ามใช้เปลวไฟในบริเวณที่มีสารไวไฟและสารที่ทำให้เกิดการระเบิด ถ้าจะใช้เปลวไฟต้องมีใบอนุญาตทำงานนั้น 2. สถานประกอบกิจการนิวเคลียร์ หรือมีการเก็บสินค้าที่อันตรายติดไฟได้ และระเบิดได้ และอยู่ห่างจากสถานีดับเพลิงสาธารณะ ต้องจัดให้มีหน่วยดับเพลิงที่มีเจ้าหน้าที่ดับเพลิงทำงานเต็มเวลา				

หน่วยที่ 3.3.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนิเซีย	เวียดนาม		
6.6	ฝุ่น	1. สถานประกอบกิจการมีกระบวนการที่ทำให้เกิดฝุ่นที่มีอันตรายจากการระเบิด ต้องใช้อุปกรณ์ที่ป้องกันการระเบิด ต้องนำสิ่งที่อาจเกิดการระเบิดออกจากบริเวณนั้น การใช้สวิตช์ปิดฉุกเฉินทางไกลอาจมีประโยชน์ 2. ห้ามใช้เปลวไฟในบริเวณที่มีฝุ่นที่ระเบิดได้ 3.ถ้าใช้สารที่เป็นผง ต้องเก็บในภาชนะที่ป้องกันไฟฟ้าสถิต 4. สถานประกอบกิจการมีกระบวนการที่ทำให้เกิดฝุ่นที่อาจเกิดระเบิดได้ ต้องใช้อุปกรณ์ดับเพลิงที่ไม่ใช่ผงเคมีแห้ง				
7	ระบบสัญญาณแจ้งเหตุเพลิงไหม้ ระบบสัญญาณฉุกเฉิน	1. ระบบสัญญานแจ้งเหตุเพลิงไหม้ต้องใช้งานได้ตลอดเวลา	1. ดีเทคเตอร์ต้องติดตั้งให้ทั่วบริเวณของอาคารในตำแหน่งที่กำหนด หรือมีการติดตั้งระบบดับเพลิงอัติโนมัติ		1. อาคารตั้งแต่ 2 ชั้นขึ้นไป ระบบสัญญาณแจ้งเหตุเพลิงไหม้ ต้องติดตั้งทุกชั้น เข้าถึงได้ง่ายให้เสียงแตกต่างจากเสียงทั่วไป มีเสียงดังอย่างน้อย 100 เดซิเบลโดยวัดห่าง 1 เมตร โดยรอบ มีการทดสอบระบบอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 8 ข้อ 33 ประกาศ ณ วันที่ 21 พ.ย. 2534

หน่วยที่ 3.3.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนิเซีย	เวียดนาม		
7	ระบบสัญญาณแจ้งเหตุเพลิงไหม้ ระบบสัญญาณฉุกเฉิน (ต่อ)	2. สถานประกอบกิจการต้องมั่นใจว่าเจ้าหน้าที่ดูแลระบบควบคุมระบบดับเพลิงอัตโนมัติจะรับผิดชอบหน้าที่ได้เป็นอย่างดี	2. ตู้ที่มีความสูง> 2 ม. หรือสูงไปถึงเพดาน มีความจุมากกว่า 3 ลูกบาศก์เมตร ต้องติดตั้งดีเทคเตอร์		2. โรงงานก๊าซหรือมีวัตถุไวไฟ ต้องจัดให้มีสัญญาณแจ้งเหตุ อย่างน้อย 2 แห่งและเข้าถึงได้ง่าย เสียงดังชัดเจนและไม่ใช้พลังงานจากระบบส่องสว่างและเครื่องจักร	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2513) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่องหน้าที่ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน หมวด 3 ข้อ 11-13 ประกาศ ณ วันที่ 24 ก.ค. 2513
		3. ระบบป้องกันเพลิงไหม้อัตโนมัติ จะต้องมีรายงานการสำรวจทดสอบเป็นระยะ	3. ระบบสัญญาณแจ้งเหตุเพลิงไหม้ใดๆต้องได้รับการรับรองจากกระทรวงแรงงานและมีการบันทึกทุกครั้งที่มีการเตือนการทดสอบระบบสัญญานเตือน		3. ให้นายจ้างจัดให้มีระบบสัญญาณฉุกเฉินตามลักษณะที่กำหนด	กฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน เกี่ยวกับรังสีชนิดก่อไอออน พ.ศ. 2547 หมวด 3 ข้อ 20 ให้ไว้ ณ วันที่ 24 มิ.ย. 2547
			4. ทุกพื้นที่ 1000 ตร.ม. จะต้องมีกลุ่มระบบสัญญาณแจ้งเหตุเพลิงไหม้ และมี แต่ละกลุ่มแยกกันในแต่ละชั้นของอาคาร 5. การติดตั้งสัญญาณเตือนแจ้งเหตุเพลิงไหม้ อัตโนมัติต้องมีการตรวจสอบและทดสอบตามวิธีการที่กำหนดเป็นระยะ เป็นสัปดาห์ เดือน และ ปี การตรวจสอบต่อปี ต้องตรวจสอบโดยบริษัท ที่ปรึกษาเรื่องดับเพลิงหรือเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบ			

หน่วยที่ 3.3.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนิเซีย	เวียดนาม		
8	การจัดตั้งหน่วยป้องกันเพลิงไหม้	1. สถานประกอบกิจการที่เป็น Key facilities ต้องมีหน่วยงานป้องกันเพลิงไหม้ และมีคนงานทำงานโดยมีผู้รับผิดชอบหรือผู้จัดการความปลอดภัยเรื่องเพลิงไหม้ มีบุคลากรทำหน้าที่บริหารจัดการความปลอดภัยเรื่องเพลิงไหม้	1. การจัดตั้งหน่วยป้องกันเพลิงไหม้ให้พิจารณาจำนวนคนงานหรือการจัดระดับศักยภาพการเกิดอันตรายจากเพลิงไหม้			
		2. สถานประกอบกิจการที่เป็น Key facilities ต้องรายงานต่อหน่วยงานดับเพลิงสาธารณะของท้องถิ่น	2. หน่วยป้องกันเพลิงไหม้ประกอบด้วย เจ้าหน้าที่ดับเพลิง กลุ่มป้องกันเพลิงไหม้ หน่วยประสานงานการป้องกันเพลิงไหม้ ผู้เชี่ยวชาญทางด้านสุขภาพและความปลอดภัย			
		3. สถานประกอบกิจการที่ไม่จัดเป็น Key facilities ต้องมีบุคลากรทำงานบางเวลาหรือเต็มเวลาดูแลการป้องกันเพลิงไหม้	3. เจ้าหน้าที่ดับเพลิงต้องมีอย่างน้อย 2 คนต่อคนงาน 25 คน			
		4. สถานประกอบกิจการที่เป็น Key facilities ต้องจัดทำแผนการดับเพลิง แผนอพยบฉุกเฉินโดย ตั้งคณะกรรมการประกอบด้วย ทีมดับเพลิง ทีมสื่อสาร ทีมอพยพ ทีมช่วยชีวิต ขั้นตอนการติดต่อแจ้งเหตุ ทำรายงานการอพยพ ตามที่กำหนด	4. กลุ่มป้องกันเพลิงไหม้และผู้เชี่ยวชาญทางด้านสุขภาพและความปลอดภัย จัดให้มีสำหรับสถานประกอบกิจการที่มีความเสี่ยงเพลิงไหม้ระดับต่ำและปานกลางที่มีคนงาน 300 คนหรือมากกว่า หรือทุกสถานที่ทำงานที่มีความเสี่ยงปานกลางและสูง			

หน่วยที่ 3.3.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนิเซีย	เวียดนาม		
8	การจัดตั้งหน่วยป้องกันเพลิงไหม้ (ต่อ)	5. สถานประกอบกิจการที่เป็น Key facilities ต้องทำการลาดตระเวนเพื่อป้องกันเพลิงไหม้ทุกวัน	5. ต้องจัดให้มีผู้ประสานงานการป้องกันเพลิงไหม้ในสถานประกอบการที่มีความเสี่ยงต่ำและปานกลาง 1 คนต่อคนงาน 100 คน สำหรับสถานประกอบการเสี่ยงปานกลางและสูง ต้องมีอย่างน้อย 1 คนต่อ 1 กลุ่มทำงานประสานงานการป้องกันเพลิงไหม้			
		6. การลาดตระเวนป้องกันเพลิงไหม้ต้องประกอบด้วยสำรวจการใช้ไฟ และไฟฟ้าให้เป็นไปตามกฎ ทางหนีไฟไม่มีสิ่งกีดขวาง มีแผนการหนีไฟมีป้ายบอกทางหนีไฟ มีไฟฉุกเฉิน ประตูทนไฟปิดได้เองและปิดตลอดเวลา ประตูม้วนทนไฟไม่มีสิ่งกีดขวาง มีคนงานประจำในจุดที่มีความเสี่ยงสูงสำหรับเพลิงไหม้ มีการบันทึกการลาดตระเวน				
9	การฝึกซ้อมดับเพลิง	สำหรับ Key facilities ต้องซ้อมดับเพลิงและซ้อมแผนอพยบฉุกเฉิน อย่างน้อย 1 ครั้งใน 6 เดือน สำหรับสถานประกอบกิจการอื่นๆฝึกซ้อมอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง				

หน่วยที่ 3.3.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนิเซีย	เวียดนาม		
10	การปรับสถานการณ์หลังเกิดอันตรายจากเพลิงไหม้	สถานประกอบกิจการต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดหลังเกิดเพลิงไหม้อย่างรุนแรง เมื่อองค์กรควบคุมเพลิงสาธารณะได้ขอให้สถานประกอบกิจการปรับสถานการณ์หลังเกิดอันตรายจากเพลิงไหม้				
11	การบ่งชี้อันตรายและการแก้ไข	1. สถานประกอบกิจการมั่นใจว่าจะมีการแก้ไขสถานการณ์โดยทันทีเมื่อมีคนเข้าไปในที่เก็บสารที่ติดไฟและระเบิดได้ ใช้เปลวไฟในที่ห้ามใช้ ปิดหรือขวางทางออกฉุกเฉิน เส้นทางอพยบ ขัดขวางการใช้อุปกรณ์ดับเพลิง น้ำดับเพลิงหรือนำไปใช้ในวัตถุประสงค์อื่นที่ไม่ใช่ดับเพลิง เปิดประตูที่ปิดเองเมื่อไฟไหม้ เจ้าหน้าที่รับผิดชอบเรื่องการป้องกันเพลิงไหม้ปฏิบัติหน้าที่ไม่ครบถ้วน โดยต้องมีการบันทึกการขัดขวางและการแก้ไข				

หน่วยที่ 3.3.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนิเซีย	เวียดนาม		
11	การบ่งชี้อันตรายและการแก้ไข (ต่อ)	2. ถ้าความเสี่ยงอันตรายจากการเกิดเพลิงไหม้ไม่ได้รับการแก้ไขโดยทันที ผู้บริหารหน่วยป้องกันเพลิงไหม้หรือเจ้าหน้าที่ ต้องรายงานต่อผู้รับผิดชอบหรือผู้จัดการความปลอดภัยเรื่องเพลิงไหม้ และเสนอแนวทางแก้ไข 3. ถ้าความเสี่ยงอันตรายจากการเกิดเพลิงไหม้ไม่ได้รับการแก้ไขโดยทันทีผู้รับผิดชอบหรือผู้จัดการความปลอดภัยเรื่องเพลิงไหม้ต้องหามาตรการแก้ไข กำหนดเวลาที่ต้องแก้ไข ประเมินผู้รับผิดชอบในการแก้ไข และค่าใช้จ่ายในการแก้ไข 4. ถ้าความเสี่ยงอันตรายจากการเกิดเพลิงไหม้ได้รับการแก้ไข ผู้ดำเนินการแก้ไขต้องทำรายงานเสนอผู้รับผิดชอบหรือผู้จัดการความปลอดภัยเรื่องเพลิงไหม้เพื่อเซ็นต์รับทราบแล้วเก็บบันทึกไว้				

หน่วยที่ 3.3.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนิเซีย	เวียดนาม		
11	การบ่งชี้อันตรายและการแก้ไข (ต่อ)	5. ถ้าหน่วยดับเพลิงสาธารณะกำหนดช่วงเวลาให้แก้ไขสภาพที่เสี่ยงอันตรายจากเพลิงไหม้ สถานประกอบการต้องแก้ไขภายในกำหนดแล้วส่งรายงานไปที่หน่วยงานดับเพลิงท้องถิ่น				
12	การตอบโต้เหตุฉุกเฉิน	1. เมื่อเกิดเหตุเพลิงไหม้สถานประกอบการต้องดำเนินการดังนี้ ทำการดับไฟและปฏิบัติตามแผนตอบโต้เหตุฉุกเฉิน อพยบคนงาน แจ้งตำรวจ ให้ความช่วย เหลือกับผู้ที่อยู่ใกล้เคียง ให้ข้อมูลและช่วยเหลือหน่วยกู้ภัยจากหน่วยดับเพลิงสาธารณะ 2. หลังเกิดเหตุเพลิงไหม้ สถานประกอบกิจการต้องควบคุมการเข้าออกพื้นที่ที่ได้รับอันตราย ช่วยเหลือหน่วยดับเพลิงท้องถิ่นในการสอบสวนอุบัติเหตุเพื่อหาสาเหตุของเพลิงไหม้ ประเมินการสูญเสียและอันตรายจากไฟไหม้ หาผู้รับผิดชอบเพลิงไหม้ที่เกิดขึ้น สถานประกอบกิจการจะไม่ทำความสะอาดพื้นที่ที่ได้รับผลจากเพลิงไหม้จนกว่าจะได้รับอนุญาต				

หน่วยที่ 3.3.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนิเซีย	เวียดนาม		
12	การตอบโต้เหตุฉุกเฉิน (ต่อ)	3. ถ้าสถานประกอบกิจการทำงานเกี่ยวกับโลหะแล้วเกิดอุบัติเหตุรุนแรง ต้องรายงานต่อแผนกผลิตและแผนกปกป้องสิ่งแวดล้อม หน่วยปกป้องสิ่งแวดล้อมของสำนักอุตสาหกรรมโลหะภายใน 24 ชม. 4. ผู้สอบสวนอุบัติเหตุเพลิงไหม้ต้องมีคุณสมบัติเหมาะสมและได้รับการยอมรับ ต้องไม่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงหรือโดยอ้อมกับอุบัติเหตุ 5. เมื่อมีการสอบสวนอุบัติเหตุเพลิงไหม้ สถานประกอบการต้องให้ข้อมูลเกี่ยวกับเพลิงไหม้และต้องมีการลงนามของผู้สัมภาษณ์และผู้ถูกสัมภาษณ์ และการสอบถามต้องสอบถามอย่างน้อย 2 คน 6. ถ้าสถานประกอบการมีการสูญเสียจากเพลิงไหม้ต้องรายงานการสูญเสียทั้งหมดต่อหน่วยงานดับเพลิงสาธารณะด้วย				

หน่วยที่ 3.3.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนิเซีย	เวียดนาม		
13	อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยให้ลูกจ้าง				1. จัดอุปกรณ์ในการดับเพลิง และการฝึกซ้อมดับเพลิงให้กับลูกจ้าง เช่น เสื้อผ้า รองเท้า หน้ากากป้องกันความร้อน หรือก๊าซพิษ 2. จัดให้เจ้าหน้าที่ทำงานเกี่ยวข้องกับวัตถุไวไฟหรือวัตถุระเบิด สวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยตามความเหมาะสม 3. นายจ้างจัดอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลให้กับลูกจ้างที่ทำงานเกี่ยวกับวัตถุไวไฟและวัตถุระเบิดที่สามารถป้องกันวัตถุไวไฟและวัตถุระเบิดชนิดนั้นๆได้	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 3 ข้อ 21 หมวด 5 ข้อ 23 (9) และข้อ 28 ประกาศ ณ วันที่ 21 พ.ย. 2534
14	การฝึกอบรม					
14.1	การฝึกอบรมดับเพลิงขั้นต้น				1. การฝึกอบรมดับเพลิงขั้นต้น จัดให้ลูกจ้างเข้ารับการฝึกอบรมขั้นต้นไม่น้อยกว่า 40 % 2. การฝึกซ้อมดับเพลิง ฝึกอบรมพนักงานเกี่ยวกับการป้องกันและระงับอัคคีภัย การใช้อุปกรณ์ดับเพลิง การปฐมพยาบาล การช่วยเหลือในกรณีฉุกเฉิน	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 3 ข้อ 19 (3) และ หมวด 8 ข้อ 34 ประกาศ ณ วันที่ 21 พ.ย. 2534

หน่วยที่ 3.3.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนิเซีย	เวียดนาม		
14.2	การฝึกอบรมพนักงานเกี่ยวกับการป้องกันและระงับอัคคีภัย	อบรมการควบคุมเพลิงสำหรับคนงานและสมาชิกตามลักษณะของแต่ละหน่วยงาน			มีการฝึกอบรมการใช้เครื่องดับเพลิงให้กับคนงาน	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2513) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่องหน้าที่ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน หมวด 4 ข้อ 18 ประกาศ ณ วันที่ 24 ก.ค. 2513
14.3	การฝึกซ้อมอพยพลูกจ้าง				จัดให้มีการฝึกซ้อมอพยพลูกจ้างออกจากอาคารไปตามเส้นทางหนีไฟ	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 8 ข้อ 35 ประกาศ ณ วันที่ 21 พ.ย. 2534
14.4	การฝึกซ้อมดับเพลิงและหนีไฟ		มีการฝึกอบรม ซ้อมแผนป้องกันเพลิงไหม้เป็นระยะ		ฝึกซ้อมดับเพลิงและหนีไฟอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 8 ข้อ 36 ประกาศ ณ วันที่ 21 พ.ย. 2534
14.5	ส่งแผนการฝึกซ้อมดับเพลิง และรายงานผลการฝึกซ้อมตามแบบฟอร์มที่กำหนด				ส่งแผนการฝึกซ้อมดับเพลิงหรือหนีไฟ และรายงานผลการฝึกซ้อมตามแบบฟอร์มที่กำหนด	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 8 ข้อ 36 ประกาศ ณ วันที่ 21 พ.ย. 2534
14.6	กรณีเกิดอัคคีภัยในบริเวณที่มีสารรังสี				กรณีเกิดอัคคีภัยใกล้บริเวณที่มีสารรังสี ให้ย้ายสารรังสีไว้ในที่ปลอดภัย ติดป้ายรังสีและจัดเจ้าหน้าที่เฝ้า กรณีเกิดอัคคีภัยในบริเวณที่มีสารรังสี แจ้งเจ้าหน้าที่ดับเพลิงให้ทราบชนิดรังสีและวิธีดับเพลิงที่เหมาะสม	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 27 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่องหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานที่มีการใช้สารกัมมันตรังสี ข้อ 3 (3.12) ประกาศ ณ วันที่ 24 ม.ค. 2534

หน่วยที่ 3.3.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนิเซีย	เวียดนาม		
15	การบันทึกการป้องกันเพลิงไหม้	1. มีการบันทึกเรื่องอุปกรณ์ป้องกันเพลิงดังนี้ ชนิดและปริมาณของอุปกรณ์ดับเพลิงที่ติดตั้ง ตำแหน่งที่ติดตั้ง ผู้รับผิดชอบในการให้บริการตรวจสอบ วันที่มีการเปลี่ยนแปลงน้ำยาในอุปกรณ์ 2. สำหรับ Key facilities มีรายงานป้องกันเพลิงที่ละเอียดและถูกต้องเกี่ยวกับสภาวะความปลอดภัยเรื่องไฟพื้นฐาน สภาวะการบริหารจัดการเรื่องไฟ และไดอะแกรมที่จำเป็น				

หน่วยที่ 3.3.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนิเซีย	เวียดนาม		
15	การบันทึกการป้องกันเพลิงไหม้ (ต่อ)	3. สำหรับ Key facilitiesมีบันทึกเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป สภาวะของสถานที่เสี่ยงภัยจากไฟแผนผัง การออกแบบเรื่องไฟในอาคาร การผจญเพลิง การตรวจสอบความปลอดภัยเรื่องไฟที่เป็นเอกสาร หน่วยงานบริหารจัดการผจญเพลิง รับผิดชอบความปลอดภัยเรื่องเพลิงไหม้ ระบบความปลอดภัยจากไฟ สภาวะของอุปกรณ์ป้องกันเพลิงไหม้ เจ้าหน้าที่ดับเพลิง สภาวะความปลอดภัยจากเพลิงไหม้ที่เกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ฝ่ายผลิต แผนดับเพลิงและแผนอพยบ				

หน่วยที่ 3.3.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนิเซีย	เวียดนาม		
15	การบันทึกการป้องกันเพลิงไหม้ (ต่อ)	4. สำหรับ Key facilitiesต้องมีการบันทึกสภาวะการบริหารความปลอดภัยจากเพลิงไหม้ดังนี้ เอกสารตามกฎหมายของหน่วยดับเพลิงสาธารณะ การตรวจสอบการป้องกันเพลิง การสำรวจ ทดสอบ บริการ ดูแลรักษาระบบป้องกันเพลิงอัติโนมัติ สิ่งที่เสี่ยงอันตรายจากไฟและการแก้ไข การทดสอบอุปกรณ์ไฟฟ้าและก๊าซ ต้องมีรายละเอียดของผู้ทดสอบ ตำแหน่ง เวลา ขอบเขตการทดสอบ ความเสี่ยงอันตรายที่พบและการแก้ไข 5. บันทึกการฝึกซ้อมความปลอดภัยเกี่ยวกับไฟ ช่วงที่ฝึก ผู้เข้าร่วมฝึก ขอบเขตของการฝึก บันทึกการฝึกซ้อมดับเพลิง การอพยบ บันทึกการเกิดเพลิงไหม้ บันทึกการให้รางวัลการป้องกันเพลิงไหม้และบันทึกการลงโทษ มีบันทึกเอกสารตามกฎหมายของหน่วยดับเพลิง บันทึกงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันเพลิง				

หน่วยที่ 3.3.3 การจัดการเกี่ยวกับไฟฟ้า

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
1	แผนวงจรไฟฟ้า				นายจ้างต้องจัดทำแผงวงจรไฟฟ้าทั้งหมดในสถานประกอบการและได้รับการรับรองจากไฟฟ้าท้องถิ่น	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยเกี่ยวกับไฟฟ้า หมวด 1 ข้อ 2 ประกาศ ณ วันที่ 8 มี.ค. 2522
2	การปฏิบัติงานกับไฟฟ้า	1. สถานประกอบกิจการต้องตรวจสอบอุปกรณ์ไฟฟ้าเป็นระยะเพื่อความปลอดภัย ถ้าพบความผิดปกติที่ระบบไฟฟ้า ต้องทำการซ่อมแซมโดยทันที 2.สถานประกอบกิจการต้องการติดตั้งอุปกรณ์ช่วยหรืออุปกรณ์ผลิตไฟฉุกเฉิน ต้องแจ้งหน่วยงานไฟฟ้าท้องถิ่น 3. อุปกรณ์ไฟฟ้าทุกชนิดที่นำมาใช้ต้องใช้ได้กับระบบการจ่ายไฟฟ้าที่มีอยู่ 4. สถานประกอบกิจการจัดทำตู้จ่ายไฟฟ้าสูงจากพื้นดิน 2.5 เมตร ต้องทำรั้วรอบและมีสัญญานเตือนที่มองเห็นได้ติดที่รั้ว			1. นายจ้างต้องจัดให้มีการตรวจสอบสายไฟฟ้าและสภาพของอุปกรณ์ไฟฟ้า ถ้าชำรุดต้องซ่อมแซมทันที 2. นายจ้างจัดป้ายเตือนอันตรายจากไฟฟ้าในบริเวณที่จะเกิดอันตรายจากไฟฟ้าได้ 3. ห้ามลูกจ้างเข้าใกล้หรือนำสิ่งที่เป็นตัวนำซึ่งไม่มีที่ถือเป็นฉนวนเข้าใกล้สิ่งที่มีไฟฟ้าตามระยะที่กำหนดในตารางที่ 1 4. การปฏิบัติงานตรวจซ่อม ติดตั้งไฟฟ้าต้องผูกป้ายห้ามสับสวิตช์หรือใช้กุญแจป้องกันการสับสวิตช์ 5. กรณีใช้ลมที่มีกำลังดันสูงทำความสะอาดอุปกรณ์ที่มีไฟฟ้าอยู่ ต้องใช้ท่อและหัวฉีดที่เป็นฉนวน	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยเกี่ยวกับไฟฟ้า หมวด 1 ข้อ 3-7 ประกาศ ณ วันที่ 8 มี.ค. 2522

หน่วยที่ 3.3.3 การจัดการเกี่ยวกับไฟฟ้า

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
2	การปฏิบัติงานกับไฟฟ้า (ต่อ)	5. สถานประกอบกิจการมีสายไฟฟ้าที่ไม่มีฉนวนหุ้ม ต้องอยู่ในตำแหน่งที่คนเข้าไม่ถึง ต้องมีรั้วรอบและมีป้ายเตือนติดที่รั้ว 6. สถานประกอบกิจการต้องมั่นใจว่าอุปกรณ์ไฟฟ้ามีเบรกเกอร์และกล่องโลหะด้านนอกต้องมีการต่อลงดิน 7. การใช้อุปกรณ์ให้แสงสว่างชนิดเคลือนที่ได้ต้องมีกำลังไฟฟ้าน้อยกว่า 36 โวลท์ 8.สถานประกอบการที่ใช้อุปกรณ์ที่ใช้ไฟฟ้าต้องมีการต่อลงดิน 9. การใช้อุปกรณ์ไฟฟ้าในที่มีก๊าซหรือฝุ่นที่เกิดการระเบิดได้ เครื่องมือต้องได้รับการรับรองว่าไม่เกิดการระเบิด (Explosion proof) 10. การใช้อุปกรณ์ไฟฟ้าในบริเวณที่มีความเข้มข้นฝุ่น ก๊าซ ความชื้น สูง อุปกรณ์ต้องได้รับการซีล(Seal)อย่างดี			6. ไฟฉายที่ลูกจ้างใช้ทำงานเกี่ยวกับไฟฟ้าต้องเป็นไฟฉายชนิดที่กระบอกไฟฉายมีฉนวนหุ้ม 7. ห้ามไม่ให้ลูกจ้างสวมใส่เครื่องนุ่งห่มที่เปียกน้ำหรือเป็นสื่อไฟฟ้าปฏิบัติงานกับไฟฟ้า และ เทปสำหรับวัดที่นายจ้างให้ลูกจ้างใช้ทำงานใกล้กับสิ่งที่มีไฟฟ้าต้องเป็นเทปที่ไม่ใช่โลหะ 8. ถ้าปฏิบัติงานเกี่ยวกับไฟฟ้าในเวลากลางคืนนายจ้างต้องจัดให้มีแสงสว่างในบริเวณปฏิบัติงานอย่างเพียงพอ 9. ถ้าปฏิบัติงานเกี่ยวกับไฟฟ้าในบริเวณที่ใกล้หรืออยู่เหนือน้ำ นายจ้างจะต้องจัดให้มีเครื่องชูชีพกันจมน้ำ	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยเกี่ยวกับไฟฟ้า หมวด 1 ข้อ 8-10 และ หมวด 8 ข้อ 84 - 85 ประกาศ ณ วันที่ 8 มี.ค. 2522
					10. ในกรณีที่ลูกจ้างทำงานใกล้สายหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่ไม่มีฉนวนหุ้ม ต้องไม่ให้เกินระยะที่กำหนดสำหรับแรงดันแต่ละระดับตามที่กำหนด	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานก่อสร้างว่าด้วยนั่งร้าน หมวด 4 ข้อ 11 (4) ประกาศ ณ วันที่ 30 มิ.ย. 2525
					11. ไฟฟ้าแสงสว่างและไฟฟ้ากำลังที่ใช้ผลิตหรือช่วยในการผลิตต้องใช้วงจรแยกกัน แต่ละวงจรต้องมีสวิตช์ตัดตอน	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2514) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่องหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน หมวด 12 ข้อ 27 ประกาศ ณ วันที่ 11 ส.ค. 2514

หน่วยที่ 3.3.3 การจัดการเกี่ยวกับไฟฟ้า

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
2	การปฏิบัติงานกับไฟฟ้า (ต่อ)	11.สถานประกอบกิจการที่มีผนังโลหะ บริเวณที่เป็นทางออกของไฟฟ้า(Outlets) ต้องปกป้องด้วยดีเทคเตอร์ที่ตรวจสอบการรั่ว 12. เจ้าหน้าที่ทำงานเกี่ยวกับสายไฟฟ้าและท่อแกส ต้องสามารถทำหน้าที่ได้เป็นอย่างดี เพราะว่าอาจมีอันตรายจากเพลิงไหม้และการระเบิด			12. หลอดไฟฟ้าที่จะใช้เคลื่อนย้ายไปมาต้องมีเครื่องป้องกันการกระแทก 13. เครื่องยนต์ไฟฟ้าหรือเครื่องไฟฟ้าชนิดที่เคลื่อนย้ายไปมาได้ ต้องใช้ปลักและเต้าเสียบที่แข็งแรงและมีที่ต่อกับสายดินด้วย 14. ต้องดูแลรักษาสายไฟ สายดิน และอุปกรณ์ไฟฟ้าอื่นๆให้อยู่ในสภาพดี 15. ห้ามมิให้ซ่อมสายไฟฟ้าหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าในขณะที่มีกระแสไฟฟ้าไหลผ่าน	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2514) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่อง หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน หมวด 12 ข้อ 29 - 30, 33, 35 ประกาศ ณ วันที่ 11 ส.ค. 2514
3	สายไฟฟ้า				1. สายไฟฟ้าที่ใช้ในอาคารจะต้องมีฉนวนหุ้มและมีคุณสมบัติตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม 2. สายไฟฟ้าที่เดินสายใต้ดิน ต้องใช้สายที่มีฉนวนหุ้ม 2 ชั้น 3. สายไฟฟ้าที่ใช้ในสถานประกอบการ ต้องใช้ขนาดให้พอเหมาะกับกระแสไฟฟ้าสูงสุดที่กำหนด 4. สายไฟฟ้าที่ใช้เดินในสถานประกอบการที่มีอุณหภูมิสูงกว่า 40 องศาเซลเซียส จะต้องใช้สายที่ทนอุณหภูมิใช้งานสูงสุดตามที่กำหนด	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยเกี่ยวกับไฟฟ้า หมวด 2 ข้อ 13-14, 18, 21 ประกาศ ณ วันที่ 8 มี.ค. 2522

หน่วยที่ 3.3.3 การจัดการเกี่ยวกับไฟฟ้า

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
3	สายไฟฟ้า (ต่อ)				5. การเดินสายไฟฟ้าในอาคารได้แก่ การเดินสายตามผนัง ฝังในผนังตึก การเดินสายในท่อโลหะ และในรางเดินสาย ต้องเป็นไปตามที่กำหนด 6. การเดินสายนอกอาคาร ณ สถานประกอบการ ต้องทำให้เหมาะสม	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยเกี่ยวกับไฟฟ้า หมวด 3 ข้อ 24-25 ประกาศ ณ วันที่ 8 มี.ค. 2522
					7. ห้องปฏิบัติงานหรือห้องเก็บของที่มีก๊าซ ฝุ่น หรือหมอกที่ติดไฟได้ง่าย ต้องเดินสายไฟฟ้าในท่อ และอุปกรณ์ไฟฟ้าต้องเป็นชนิดป้องกันการระเบิด 8. สายไฟฟ้า เครื่องไฟฟ้าและอุปกรณ์ไฟฟ้า ต้องได้รับความเห็นชอบจากวิศวกรที่ได้รับอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2514) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่องหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน หมวด 12 ข้อ 28, 36 ประกาศ ณ วันที่ 11 ส.ค. 2514
4	การติดตั้งเครื่องตัดกระแสไฟฟ้า				1. การเดินสายไฟฟ้าในสถานประกอบการจะต้องมีเครื่องตัดกระแสไฟฟ้าติดตั้งไว้ระหว่างเครื่องวัดไฟฟ้าและสายภายในสถานประกอบการ และจุดที่มีการเปลี่ยนขนาดสาย 2. เครื่องตัดกระแสไฟฟ้าต้องมีคุณสมบัติตามที่กำหนด 3. อุปกรณ์ไฟฟ้าที่ติดตั้งหรือนำไปใช้งานในบริเวณที่มีไอระเหยของสารไวไฟ ต้องใช้อุปกรณ์ชนิดที่กันไอระเหยได้	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยเกี่ยวกับไฟฟ้า หมวด 4 ข้อ 33-35, 46 ประกาศ ณ วันที่ 8 มี.ค. 2522

หน่วยที่ 3.3.3 การจัดการเกี่ยวกับไฟฟ้า

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
4	การติดตั้งเครื่องตัดกระแสไฟฟ้า(ต่อ)				4. อุปกรณ์ไฟฟ้าต่างๆที่ติดตั้งหรือนำไปใช้งานในที่มีละอองน้ำหรือไอระเหยของกรด ต้องใช้อุปกรณ์ชนิดที่ป้องกันไอน้ำหรือไอระเหยของกรดได้ 5. เครื่องมือไฟฟ้าชนิดมือถือหรือชนิดเคลื่อนย้ายได้ ต้องมีลักษณะตามที่กำหนด	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยเกี่ยวกับไฟฟ้า หมวด 4 ข้อ 47-48 ประกาศ ณ วันที่ 8 มี.ค. 2522
					6. เครื่องยนต์ไฟฟ้าที่มีขนาดตั้งแต่ 0.25 แรงม้าขึ้นไป ต้องมีเครื่องป้องกันกระแสเกินขนาดและการใช้เกินกำลัง	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2514) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่องหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน หมวด 12 ข้อ 31 ประกาศ ณ วันที่ 11 ส.ค. 2514
5	การติดตั้งอุปกรณ์ไฟฟ้า				1. หม้อแปลงไฟฟ้า หม้อแปลงเครื่องวัด ขดลวดจ่ากัดกระแสไฟฟ้า เมื่อติดตั้งใช้งานต้องต่อเปลือกหุ้มที่เป็นโลหะลงดิน 2. หม้อแปลงไฟฟ้าติดตั้งทั้งภายในและภายนอกอาคารต้องเป็นไปตามกฎเกณฑ์ 3. หม้อแปลงเครื่องวัดที่มีแรงดันสูงกว่า 600 โวลท์ขึ้นไปต้องปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ 4. แผงสวิตช์ต้องมีลักษณะและติดตั้งตามกฎเกณฑ์	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยเกี่ยวกับไฟฟ้า หมวด 5 ข้อ 49-52 ประกาศ ณ วันที่ 8 มี.ค. 2522

หน่วยที่ 3.3.3 การจัดการเกี่ยวกับไฟฟ้า

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
5	การติดตั้งอุปกรณ์ไฟฟ้า(ต่อ)				5. เครื่องกำเนิดไฟฟ้าต้องติดตั้งบนพื้นที่กว้างเพียงพอ มีการระบายอากาศ มีเครื่องป้องกันกระแสไฟฟ้าเกินขนาด และมีเครื่องดับเพลิงชนิดที่ใช้ดับเพลิงที่เกิดจากไฟฟ้า	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยเกี่ยวกับไฟฟ้า หมวด 5 ข้อ 53 ประกาศ ณ วันที่ 8 มี.ค. 2522
					6. แผงสวิตช์ หม้อแปลงแรงไฟ แคพแปซิเตอร์ แบตเตอรี่ ขนาด 150 โวลท์ ขึ้นไปที่ไม่ได้ติดตั้งในห้องเฉพาะ ต้องจัดทำรั้วกั้นโดยรอบ	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2514) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่องหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน หมวด 12 ข้อ 34 ประกาศ ณ วันที่ 11 ส.ค. 2514
6	สายศูนย์				1. ห้ามมิให้ใช้สายศูนย์เป็นสายดินหรือใช้สายดินเป็นสายศูนย์ 2. สายดินต้องเป็นโลหะที่ไม่ผุกร่อนง่าย ต้องมีขนาดตามที่กำหนด 3. สายศูนย์ อุปกรณ์หรือเครื่องใช้ไฟฟ้าที่มีเปลือกหุ้มเป็นโลหะ ส่วนของแผง สวิตช์ที่เป็นโลหะ จัดเป็นสายดิน 4. วงจรหรือระบบไฟฟ้าที่กำหนดให้ยกเว้นไม่ต้องต่อลงดินมีรายละเอียดตามที่กำหนด	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยเกี่ยวกับไฟฟ้า หมวด 6 ข้อ 54-55, 60, 62, 67 ประกาศ ณ วันที่ 8 มี.ค. 2522

หน่วยที่ 3.3.3 การจัดการเกี่ยวกับไฟฟ้า

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
6	สายศูนย์(ต่อ)				5. เครื่องยนต์ไฟฟ้าต้องต่อสายดินตามที่กำหนด	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2514) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่อง หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน หมวด 12 ข้อ 32 ประกาศ ณ วันที่ 11 ส.ค. 2514
7	การป้องกันฟ้าผ่า		1. การติดตั้งสายล่อฟ้าต้องวางแผนติดตั้ง ดูแลรักษา 2. สายล่อฟ้าต้องเป็นไปตามที่กำหนดในเรื่องความสามารถในการป้องกันมีความทนทาน ทนการสึกกร่อน 3.วัสดุที่ใช้ทำสายล่อฟ้าต้องแข็งแรงและเป็นไปตามข้อกำหนด 4. การติดตั้งสายล่อฟ้าต้องมีผลการทดสอบที่ได้รับการรับรอง 5. ข้อกำหนดเรื่องการเชื่อมต่อกับไฟฟ้า โดยการเชื่อม บัดกรี ส่วนเชื่อมต่อต้องไม่ขึ้นสนิม ต้องมีการตรวจสอบ		1. การติดตั้งสายล่อฟ้าต้องเป็นไปตามที่กำหนด 2. ปล่องควันที่เป็นโลหะต้องมีการป้องกันฟ้าผ่า 3. ปล่องควันที่เป็นอิฐก่อหรือคอนกรีตต้องมีการป้องกันฟ้าผ่า ตามที่กำหนดโดยติดตั้งหลักล่อฟ้าแล้วต่อลงดิน 4. ถังเก็บของเหลวไวไฟหรือแก๊สไวไฟต้องมีการป้องกันอันตรายจากฟ้าผ่าถังโดยติดตั้งระบบล่อฟ้าตามที่กำหนด	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยเกี่ยวกับไฟฟ้า หมวด 7 ข้อ 68-69, 76 ประกาศ ณ วันที่ 8 มี.ค. 2522
					5. ให้นายจ้างจัดให้มีสายล่อฟ้าเพื่อป้องกันอันตรายจากฟ้าผ่าสำหรับอาคาร สิ่งก่อสร้าง อาคารที่มีวัตถุไวไฟ สิ่งก่อสร้างหรือภาชนะที่มีส่วนสูง เช่นปล่องไฟ หอคอย	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานสำหรับลูกจ้าง หมวด 7 ข้อ 31 ประกาศ ณ วันที่ 21 พ.ย. 2534

หน่วยที่ 3.3.3 การจัดการเกี่ยวกับไฟฟ้า

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
7	การป้องกันฟ้าผ่า (ต่อ)		6. การก่อสร้างสายล่อฟ้าต้องได้รับการรับรอง 7.การติดตั้งสายล่อฟ้าต้องมีแผนการติดตั้ง การออกแบบและรายละเอียดต่างๆ และต้องผ่านการตรวจสอบและได้รับการรับรอง 8. การเปลี่ยนแปลงการติดตั้งสายล่อฟ้าต้องขออนุญาต		6. นายจ้างจัดให้มีการป้องกันการไหลของกระแสไฟฟ้าจากสายไฟฟ้าแรงสูง เสาโทรเลข เสาวิทยุสื่อสารสู่สายล่อฟ้าโดยติดตั้งสายล่อฟ้าให้มีระยะห่างที่ปลอดภัยหรือปิดกั้นไม่ให้กระแสไฟฟ้าไหลเข้ามา	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานสำหรับลูกจ้าง หมวด 7 ข้อ 32 ประกาศ ณ วันที่ 21 พ.ย. 2534
					7. อาคารโรงงานจัดให้มีสายล่อฟ้าตามความเหมาะสม	กฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 หมวด 1 ข้อ 5 (9) ให้ไว้ ณ วันที่ 24 ก.ย. 2535
8	อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากไฟฟ้า				1. นายจ้างต้องจัดอุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากไฟฟ้า ให้กับลูกจ้างตามความเหมาะสมของงาน 2. อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากไฟฟ้าต้องมีคุณสมบัติตามมาตรฐานที่กำหนด	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยเกี่ยวกับไฟฟ้า หมวด 8 ข้อ 77-80 ประกาศ ณ วันที่ 8 มี.ค. 2522
9	การฝึกอบรม				นายจ้างต้องจัดให้มีการฝึกอบรมลูกจ้างที่ทำงานเกี่ยวกับไฟฟ้าให้มีความรู้วิธีปฏิบัติเมื่อลูกจ้างประสบอันตรายจากไฟฟ้า การปฐมพยาบาลและช่วยชีวิตโดยใช้ปากเป่าอากาศและวิธีการนวดหัวใจจากภายนอก	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยเกี่ยวกับไฟฟ้า หมวด 8 ข้อ 83 ประกาศ ณ วันที่ 8 มี.ค. 2522

หน่วยที่ 3.3.4 การจัดการเกี่ยวกับเครื่องจักร

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
1	การทำงานกับเครื่องจักร	1. สถานที่ทำงานมีป้ายเตือนความปลอดภัยในสถานที่ทำงานและเครื่องมือที่มีความเสี่ยงสูง			1. ก่อนการติดตั้งหรือซ่อมเครื่องจักร ให้ปิดป้ายและแขวนป้ายห้ามเปิดสวิตซ์	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร หมวด 1 ข้อ 6-10 ประกาศ ณ วันที่ 23 ก.ค. 2519
		2. สถานที่ทำงานได้มีการดูแลรักษาและตรวจซ่อมเครื่องมือ มีการตรวจซ่อมให้มั่นใจว่าอุปกรณ์ทำงานอย่างสมบูรณ์ มีการเก็บรายงานการดูแลรักษาและตรวจสอบเครื่องมือด้วยเพื่อความปลอดภัยของเครื่องมือ			2. ก่อนนำเครื่องมือออกมาใช้งานต้องตรวจดูเครื่องมือกลให้อยู่ในสภาพที่ดีและปลอดภัย	
		3. เครื่องมือพิเศษที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัย ต้องมีใบรับรองทางด้านความปลอดภัย และป้ายเตือนอันตรายเมื่อนำเครื่องมือมาใช้งาน			3. ทางเดินเข้าออกสำหรับทำงานกับเครื่องจักรกว้างไม่น้อยกว่า 80 ซม. 4. จัดทำรั้ว คอกกั้น หรือเส้นแสดงเขตอันตราย ณ ที่ตั้งของเครื่องจักร	
		4. สถานประกอบการที่ใช้เครื่องกด ต้องมีอุณหภูมิในสถานที่ทำงานอยู่ระหว่าง 15 - 32 องศาเซลเซียส			5. พนักงานตรวจแรงงานมีอำนาจสั่งให้นายจ้างหยุดการใช้เครื่องจักรหรืออุปกรณ์ถ้าพบว่าไม่ปลอดภัยแก่ลูกจ้าง	พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 หมวด 8 มาตรา 105 ให้ไว้ ณ วันที่ 12 ก.พ. 2541 กฎกระทรวง ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2541) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 ข้อ 10-11 ให้ไว้ ณ วันที่ 14 ก.ย. 2541

หน่วยที่ 3.3.4 การจัดการเกี่ยวกับเครื่องจักร

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
1	การทำงานกับเครื่องจักร(ต่อ)	5. สถานประกอบการที่ใช้เครื่องกด คนงานที่ใช้เครื่องกดต้องมีอายุ 18 ปี ต้องไม่ตั้งครรภ์เกิน 3 เดือน คนงานที่ทำงานกับโลหะหนา 8 มิลลิเมตร ควรเป็นผู้ชาย			6. เครื่องจักร เครื่องอุปกรณ์ หรือสิ่งที่นำมาใช้ในโรงงานต้องมีลักษณะตามที่กำหนด	กฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 หมวด 2 ประกาศ ณ วันที่ 24 ก.ย. 2535
					7. ต้องทำความสะอาดอุปกรณ์และเครื่องจักรก่อนใช้งานกับวัตถุชนิดอื่น 8. การซ่อมเครื่องจักรในงานเกี่ยวกับวัตถุอันตรายต้องใช้ผู้ที่ชำนาญในงานนั้น	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 24 (พ.ศ. 2530) เรื่องหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบ กิจการโรงงานข้อ 55 และ 71 ประกาศ ณ วันที่ 1 มิ.ย.. 2530
					9. ผู้รับอนุญาตผลิตวัตถุมีพิษและผู้ใช้วัตถุมีพิษในการอุตสาหกรรมเพื่อการค้าต้องปฏิบัติเกี่ยวกับเครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์การผลิตตามที่กำหนด	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2525) เรื่องกำหนดวิธีการผลิต การใช้วัตถุมีพิษ ตามพระราชบัญญัติวัตถุมีพิษ พ.ศ. 2510 ข้อ 2 และ ข้อ 10 ประกาศ ณ วันที่ 8 ก.ค. 2525
2	อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากเครื่องจักร	1. เครื่องมือที่มีส่วนหมุนหรือส่วนที่เคลื่อนที่ต้องมีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากเครื่องจักร หรือสวิตช์ปิดฉุกเฉิน ถ้าอุปกรณ์ต้องหล่อลื่นต้องหยุดเครื่องจักรก่อนเติมน้ำยา		เครื่องจักรต้องมีอุปกรณ์ป้องกันอันตายจากเครื่องจักร ต้องมีการป้องกันอุบัติเหตุ มีการติดป้ายเตือน สัญญานเตือนเรื่องความปลอดภัย	1. นายจ้างต้องจัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากเครื่องจักรตามที่กำหนด	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร หมวด 1 ข้อ 5 ประกาศ ณ วันที่ 23 ก.ค. 2519

หน่วยที่ 3.3.4 การจัดการเกี่ยวกับเครื่องจักร

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
2	อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากเครื่องจักร(ต่อ)	2. เครื่องกดต้องมีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากเครื่องจักร (ใช้ 2 มือกด) 3. ถ้าใช้สายพานสำหรับขนส่งคนงานต้องเป็นไปตามข้อกำหนด			2. เครื่องจักรที่ติดตั้งเครื่องป้องกันอันตรายเพื่อความปลอดภัยต้องดูแลรักษาไว้ในสภาพนั้น 3. ส่วนของเครื่องจักรที่เคลื่อนไหวต้องมีเครื่องป้องกันอันตรายที่มั่นคง	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2514) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่อง หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน หมวด 12 ข้อ 2 - 3 ประกาศ ณ วันที่ 11 ส.ค. 2514
					4. ไฟวีลต้องมีฝาครอบ 5. เครื่องต้นกำลังกลต้องมีเครื่องรักษาความเร็วอัตโนมัติ 6. ต้องมีวิธีหยุดเดินเครื่องจักรในกรณีฉุกเฉินในระยะที่ปลอดภัยแก่การปฏิบัติ	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2514) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่อง หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน หมวด 12 ข้อ 4 - 6 ประกาศ ณ วันที่ 11 ส.ค. 2514

หน่วยที่ 3.3.4 การจัดการเกี่ยวกับเครื่องจักร

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
2	อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากเครื่องจักร(ต่อ)				7. ถ้าต้องมีทางเดินข้ามเพลาหรือที่ยึดเพลา ทางเดินนั้นต้องมีพื้นที่มั่นคง แข็งแรง 8. เพลา สายพาน ปุลเล่ เกียร์ และอุปกรณ์ส่งถ่ายกำลังอื่นๆ ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนด 9. สวิตช์ตัดตอนของเครื่องยนต์ไฟฟ้า ต้องไม่เป็นชนิดที่อาจจะเปิด-ปิดได้โดยบังเอิญ 10. สวิตช์ตัดตอนแบบปุ่มกด ต้องเป็นชนิดที่เป็นปุ่มกดเดินและปุ่มกดหยุดแยกกัน 11. เครื่องจักรที่มีหลายคนทำงานร่วมกัน ต้องมีเครื่องบังคับเครื่องจักรไม่ให้ทำงานขณะมีคนอยู่ในตำแหน่งอันตราย 12. เครื่องจักรที่ขับด้วยเครื่องยนต์ไฟฟ้าหลายเครื่องต้องมีสวิตช์ตัดตอนแต่ละเครื่องและสวิตช์ตัดตอนหยุดเครื่องยนต์ไฟฟ้าทั้งหมด 13. เครื่องจักรขนาดใหญ่ เมื่อหยุดส่งถ่ายกำลังต้องมีห้ามล้อที่มีประสิทธิภาพ	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2514) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่อง หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน หมวด 12 ข้อ 7-26 ประกาศ ณ วันที่ 11 ส.ค. 2514

หน่วยที่ 3.3.4 การจัดการเกี่ยวกับเครื่องจักร

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
3	การใช้ปั้นจั่น	1. การใช้ปั้นจั่นหรือการยกของขนาดใหญ่ต้องได้การตรวจสอบและได้รับใบรับรองความปลอดภัยจากหน่วยงานแรงงานระดับจังหวัด 2. การใช้ปั้นจั่นหรือการยกของขนาดใหญ่ต้องขึ้นทะเบียนกับกรมแรงงานระดับเมือง 3. การใช้ปั้นจั่นหรือการยกของขนาดใหญ่ต้องมีน้ำหนักที่ยกได้ติดไว้ มีสัญญาณเตือนเวลาทำงาน 4. ผู้ใช้ปั้นจั่นหรือการยกของขนาดใหญ่ต้องได้รับการฝึกอบรมและมีใบอนุญาต 5. ผู้ใช้ปั้นจั่นหรือการยกของขนาดใหญ่ต้องมีขั้นตอนและวิธีการบริหารจัดการความปลอดภัย			1. ความปลอดภัยในการใช้ปั้นจั่น 2. การใช้ปั้นจั่นต้องปฏิบัติตามคู่มือการใช้งานของผู้ผลิต 3. ติดป้ายบอกพิกัดน้ำหนักยก คำเตือน และสัญญานเตือนอันตรายที่ปั้นจั่น 4. การให้สัญญาณการใช้ปั้นจั่นที่เข้าใจในระหว่างผู้เกี่ยวข้อง 5. การตรวจสอบส่วนประกอบและอุปกรณ์ของปั้นจั่นตามแบบที่กำหนด 6. การใช้เชือกลวดเหล็ก รอก และการควบคุมให้มีเชือกลวดเหล็กกล้าเหลืออยู่ที่ม้วนเชือกลวดไม่น้อยกว่าสองรอบ 7. การใช้ปั้นจั่นใกล้สายไฟฟ้า เสาส่งคลื่นโทรคมนาคมให้ปฏิบัติตามที่กำหนด	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับปั้นจั่น หมวด 1 ประกาศ ณ วันที่ 17 เม.ย. 2530

หน่วยที่ 3.3.4 การจัดการเกี่ยวกับเครื่องจักร

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
3	การใช้ปั้นจั่น(ต่อ)	6. การใช้ปั้นจั่นและอุปกรณ์ยกของขนาดใหญ่ ต้องผ่านการตรวจสอบตามที่กำหนด 7. การใช้ปั้นจั่นและอุปกรณ์ยกของขนาดใหญ่ ต้องป้องกันไม่ให้มีคนเดินผ่านข้างใต้ระหว่างยกของ 8. สถานที่ทำงานกับเครื่องยกต้องมีผู้เชี่ยวชาญทำการบริหารจัดการความปลอดภัยที่สถานที่ทำงานเพื่อให้มั่นใจว่ามาตรการความปลอดภัยและกฎในการทำงานได้นำมาปฏิบัติ			8. ความปลอดภัยในการใช้ปั้นจั่นชนิดอยู่กับที่ 9. ความปลอดภัยในการใช้ปั้นจั่นชนิดเคลื่อนที่ 10. จัดคู่มือการทำงานเกี่ยวกับปั้นจั่นเป็นภาษาไทย 11. จัดให้มีผู้ควบคุมการใช้ปั้นจั่น 12. แบบ คป. 1 ใช้ตรวจสอบส่วนประกอบและอุปกรณ์ของปั้นจั่นชนิดอยู่กับที่ 13. แบบ คป. 2 ใช้ตรวจสอบส่วนประกอบและอุปกรณ์ของปั้นจั่นชนิดเคลื่อนที่	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับปั้นจั่น หมวด 2-4 ประกาศ ณ วันที่ 17 เม.ย. 2530
4	การใช้เครื่องตอกเสาเข็ม				1. การใช้เครื่องตอกเสาเข็มต้องปฏิบัติตามคุณลักษณะของเครื่องตอกเสาเข็มและคู่มือการใช้งานของผู้ผลิต 2. ก่อนเริ่มตอกเสาเข็มให้มีการตรวจสอบอุปกรณ์ทั้งหมดโดยผู้ควบคุมงาน	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับการตอกเสาเข็ม หมวด 1 ข้อ 5-6 ประกาศ ณ วันที่ 21 ธ.ค. 2531

หน่วยที่ 3.3.4 การจัดการเกี่ยวกับเครื่องจักร

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
4	การใช้เครื่องตอกเสาเข็ม (ต่อ)				3. จัดให้มีคู่มือการใช้เครื่องตอกเสาเข็ม วิธีการใช้รหัสสัญญาณในการควบคุมการตอกเสาเข็ม 4. จัดให้มีป้ายพิกัดน้ำหนักยก คำแนะนำการใช้เครื่องตอกเสาเข็ม 5. เครื่องจักรและอุปกรณ์อื่นที่ใช้กับเครื่องตอกเสาเข็มให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงมหาดไทย 6. เมื่อใช้เครื่องตอกเสาเข็มในเวลากลางคืน จัดให้มีแสงสว่างตามประกาศกระทรวงมหาดไทย 7. การติดตั้งหรือเคลื่อนย้ายเครื่องตอกเสาเข็มใกล้สายไฟฟ้า สายส่งคลื่นโทรคมนาคมให้ปฏิบัติตามที่กำหนด 8. การใช้ลวดเหล็กกล้าและรอกในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องตอกเสาเข็ม	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับการตอกเสาเข็ม หมวด 1 ข้อ 7 - 10, 13 - 19 ประกาศ ณ วันที่ 21 ธ.ค. 2531
					9. จัดผู้ควบคุมงานทำหน้าที่ตรวจสอบความปลอดภัยในการตอกเสาเข็ม ก่อนและขณะทำงานทุกครั้ง 10. ความปลอดภัยในการตอกเสาเข็มเกี่ยวกับผู้ให้สัญญาณ บริเวณที่ตอกเสาเข็มและที่ทำงาน และผู้ควบคุมการตอกสาเข็ม	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับการตอกเสาเข็ม หมวด 2 ข้อ 20, ข้อ 22 - 24 ประกาศ ณ วันที่ 21 ธ.ค. 2531

หน่วยที่ 3.3.4 การจัดการเกี่ยวกับเครื่องจักร

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
4	การใช้เครื่องตอกเสาเข็ม (ต่อ)				11. วิธีการเปลี่ยนแผ่นครอบหัวเสาเข็ม 12. ข้อกำหนดการออกแบบ สร้างและติดตั้งเครื่องตอกเสาเข็ม 13. ความปลอดภัยในการใช้เครื่องตอกเสาเข็มระบบเครื่องยนต์เผาไหม้ภายใน 14. ความปลอดภัยในการใช้เครื่องตอกเสาเข็มระบบไอน้ำ ลม หรือไฮดรอลิค 15. ความปลอดภัยในการใช้เครื่องตอกเสาเข็มระบบดีเซลแฮมเมอร์	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับการตอกเสาเข็ม หมวด 2 ข้อ 25 และหมวด 3 - 6 ประกาศ ณ วันที่ 21 ธ.ค. 2531
5	ลิฟท์		1. การติดตั้ง การดูแลรักษา การซ่อม การทำงานของลิฟท์ต้องดูแลโดยช่างลิฟท์ 2. สถานที่ทำงานที่มีลิฟท์ต้องจัดให้มีช่างลิฟท์			
5.1	ลิฟท์ขนส่งวัสดุ		1. ลิฟท์ขนส่งอุปกรณ์ต้องมีความแข็งแรง เป็นไปตามที่กำหนด 2.น้ำหนักที่ใช้ได้ต้องติดไว้ให้เห็นชัดเจน ห้ามใช้เกินน้ำหนักที่กำหนด การขนถ่ายของ การขนส่ง ต้องทำอย่างช้าๆ		1. การสร้างลิฟท์ขนส่งวัสดุชั่วคราว และการรับรองโดยวิศวกร 2. การใช้ลิฟท์ขนส่งวัสดุชั่วคราวต้องปฏิบัติตามข้อกำหนด	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานก่อสร้างว่าด้วยลิฟท์ขนส่งวัสดุชั่วคราว หมวด 1 ข้อ 2-6 ประกาศ ณ วันที่ 29 ม.ค. 2524

หน่วยที่ 3.3.4 การจัดการเกี่ยวกับเครื่องจักร

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
5.1	ลิฟท์ขนส่งวัสดุ(ต่อ)		3. การใช้ลิฟท์ต้องมีผู้รับผิดชอบที่มีความสามารถดูแลลิฟท์เป็นผู้ใช้ลิฟท์ 4. การก่อสร้าง ติดตั้งลิฟท์ต้องขออนุญาตตามที่กำหนด 5. มีการตรวจสอบลิฟท์ก่อนเริ่มใช้งาน ระบบไฟฟ้าต้องผ่านการตรวจสอบ และมีการตรวจสอบลิฟท์ทุก 2 ปีหลังติดตั้ง และมีการทดสอบทั่วไปปีละครั้ง			
6	หม้อน้ำและส่วนประกอบ	1. หม้อไอน้ำที่มีความดันไอน้ำน้อยกว่า 0.1 เมกกาปาสคาล ให้ความร้อนน้อยกว่า 0.6 เมกกาวัตต์ ต้องขึ้นทะเบียนกับ หน่วยลงทะเบียนหม้อไอน้ำท้องถิ่น	1. การออกแบบหม้อไอน้ำต้องขออนุญาติ บริษัทที่ออกแบบต้องมีใบอนุญาต หม้อไอน้ำทุกเครื่องต้องผ่านการตรวจสอบและทดสอบ และตรวจสอบตามการร้องขอของผู้ใช้		1. หม้อน้ำและส่วนประกอบต้องมีคุณสมบัติตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรม หรือมาตรฐานอื่นที่กรมแรงงานรับรอง 2. การใช้หม้อน้ำมือสองหรือย้ายที่ติดตั้งใหม่	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับหม้อน้ำ หมวด 1 ข้อ 6-7 ประกาศ ณ วันที่ 21 ต.ค. 2534

หน่วยที่ 3.3.4 การจัดการเกี่ยวกับเครื่องจักร

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
6	หม้อน้ำและส่วนประกอบ (ต่อ)	2. หม้อน้ำหรือภาชนะที่มีความดัน 1 บรรยากาศหรือมากกว่าต้องขึ้นทะเบียนและตรวจสอบทางด้านความปลอดภัยก่อนใช้งาน 3. ถ้าหม้อไอน้ำที่ขึ้นทะเบียนไว้แล้ว มีการซ่อมครั้งใหญ่หรือปรับเปลี่ยนต้องเสนอแผนการปรับปรุงและ รายงานผลการตรวจสอบเพื่อให้ได้ใบอนุญาตในการซ่อม ต้องมีผู้มีความสามารถในการทำและมีเครื่องมือที่จำเป็น 4. ผู้ดูแลหม้อไอน้ำต้องมีคุณสมบัติตามที่กำหนดและหม้อไอน้ำต้องมีคุณสมบัติตามที่กำหนด 5. สถานประกอบกิจการที่มีหม้อไอน้ำ ต้องมีการรายงานตามที่กำหนดเป็นเวลาอย่างน้อย 1 ปี	2. การระเบิดของหม้อไอน้ำ ผู้ใช้ต้องรายงานต่อผู้รับผิดชอบท้องถิ่นทันที 3. การตรวจสอบหม้อไอน้ำ หม้อน้ำต้องมีค่าใช้จ่าย ตามที่กำหนด การย้ายหม้อไอน้ำ ต้องตรวจสอบ 4. ผู้ดูแลหม้อไอน้ำต้องมีความสามารถตามที่กำหนด ผ่านการสอบเป็นผู้ดูแล และอาจมีการเพิกถอนสิทธิ์ได้		3. กรณีเกิดอุบัติเหตุเกี่ยวกับหม้อน้ำ ต้องแจ้งให้กรมแรงงานทราบ 4. จัดทำป้ายระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับความปลอดภัยในการใช้หม้อน้ำ 5. จัดให้มีผู้ควบคุมหม้อน้ำมีคุณวุฒิตามที่กำหนด 6. การระบายก๊าซพิษหรือก๊าซไวไฟก่อนการตรวจซ่อมหม้อน้ำ 7. การติดตั้งหม้อน้ำและอุปกรณ์ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนด 8. คณะกรรมการที่ปรึกษาเกี่ยวกับหม้อน้ำ	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับหม้อน้ำ หมวด 1 ข้อ 8 - 10, ข้อ 12 และ หมวด 2 - 3 ประกาศ ณ วันที่ 21 ต.ค. 2534
					9. การตรวจสอบ และรับรองความปลอดภัยของหม้อน้ำปีละ 1 ครั้งโดยวิศวกรเครื่องกล	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับหม้อน้ำ หมวด 4 ประกาศ ณ วันที่ 21 ต.ค. 2534
					10. แบบเอกสารรับรองความปลอดภัยในการใช้หม้อน้ำของกองตรวจความปลอดภัย กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับหม้อน้ำ ประกาศ ณ วันที่ 21 ต.ค. 2534

หน่วยที่ 3.3.4 การจัดการเกี่ยวกับเครื่องจักร

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
6	หม้อน้ำและส่วนประกอบ (ต่อ)				11. โรงงานที่ใช้ สร้างหรือซ่อมหม้อไอน้ำ ต้องมีผู้ควบคุมหม้อไอน้ำมีคุณสมบัติตามที่กำหนด	กฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 หมวด 3 ประกาศ ณ วันที่ 24 ก.ย. 2535
					12. โรงงานที่ใช้ สร้างหรือซ่อมหม้อไอน้ำ ต้องทำรายงานตามที่กำหนด	กฎกระทรวง ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 ประกาศ ณ วันที่ 24 ก.ย. 2535
					13. การใช้หม้อไอน้ำต้องจัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันอันตราย การตรวจสอบความปลอดภัย และมีผู้ควบคุมประจำหม้อไอน้ำ 14. โรงงานที่สร้างหรือซ่อมหม้อไอน้ำ ต้องจัดวิศวกรเป็นผู้ควบคุมมีคุณสมบัติและขึ้นทะเบียนตามที่กำหนด	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 18 (พ.ศ. 2528) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่อง หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ข้อ 1 - 6 ประกาศ ณ วันที่ 20 ก.พ. 2518
					15. การตรวจทดสอบความปลอดภัยในการใช้หม้อน้ำ	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 26 (พ.ศ. 2534) เรื่องหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานข้อ 1 ประกาศ ณ วันที่ 2 ก.ย. 2534
					16. การขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรควบคุมและอำนวยการใช้หม้อไอน้ำ หรือหม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อนำความร้อนและผู้ควบคุมประจำหม้อไอน้ำ หรือหม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อนำความร้อน	ระเบียบกรมโรงงานอุตสาหกรรมการว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรควบคุมและอำนวยการใช้หม้อไอน้ำ หรือหม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อนำความร้อนและผู้ควบคุมประจำหม้อไอน้ำ หรือหม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อนำความร้อนประกาศ ณ วันที่ 16 เม.ย. 2538

หน่วยที่ 3.3.4 การจัดการเกี่ยวกับเครื่องจักร

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
7	การใช้ยานพาหนะในโรงงาน	1. การใช้พาหนะที่ใช้มอเตอร์ในโรงงาน ต้องขึ้นทะเบียนกับกรมแรงงานท้องถิ่นและต้องมีกฎความปลอดภัยสำหรับพาหนะที่ใช้มอเตอร์ในโรงงาน 2. คนขับพาหนะที่ใช้มอเตอร์ในโรงงาน ต้องมีใบขับขี่จากกรมแรงงานในระดับเมือง 3. การใช้พาหนะที่ใช้มอเตอร์ในโรงงาน ต้องมีเอกสารเกี่ยวกับความปลอดภัยของพาหนะที่ใช้มอเตอร์ในโรงงาน และพาหนะต้องได้มาตรฐานตามที่กำหนด 4. การใช้พาหนะที่ใช้มอเตอร์เพื่อขนส่งวัตถุระเบิดหรือสารที่ติดไฟได้ง่าย ต้องมีถังดับเพลิงมือถือและมีการต่อดิน (Ground)ในโรงงาน 5. การใช้พาหนะที่ใช้มอเตอร์เข้าไปในบริเวณที่มีวัตถุระเบิดหรือสารที่ติดไฟได้ง่ายเก็บอยู่ พาหนะต้องป้องกันการระเบิด (Explosion proof)				

หน่วยที่ 3.3.4 การจัดการเกี่ยวกับเครื่องจักร

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
8	อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล				1. ให้นายจ้างจัดอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลให้ลูกจ้างตามลักษณะงาน และให้ลูกจ้างสวมใส่ตลอดเวลาที่ลูกจ้างทำงาน 2. มาตรฐานเกี่ยวกับอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร หมวด 3 และ 4 ประกาศ ณ วันที่ 23 ก.ค. 2519
					3. อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัย และอุปกรณ์ความปลอดภัยสำหรับการทำงานกับปั้นจั่น	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับปั้นจั่น หมวด 4 ประกาศ ณ วันที่ 17 เม.ย. 2530
					4. อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลเกี่ยวกับงานตอกเสาเข็ม	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับการตอกเสาเข็ม หมวด 7 ประกาศ ณ วันที่ 21 ธ.ค. 2531
					5. อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลเกี่ยวกับลิฟท์ขนส่งวัสดุชั่วคราว	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานก่อสร้างว่าด้วยลิฟท์ขนส่งวัสดุชั่วคราว หมวด 2 ประกาศ ณ วันที่ 29 ม.ค. 2524
					6. อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลเกี่ยวกับหม้อน้ำ	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับหม้อน้ำ หมวด 5 ประกาศ ณ วันที่ 21 ต.ค. 2534

หน่วยที่ 3.3.4 การจัดการเกี่ยวกับเครื่องจักร

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
8	อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล (ต่อ)				7. การใช้และดูแลรักษาอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลตามลักษณะงาน	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2514) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่อง หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน หมวด 12 ข้อ 37-48 ประกาศ ณ วันที่ 11 ส.ค. 2514
9	การฝึกอบรม	1. สถานประกอบกิจการผลิตเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีใหม่ เทคนิค วัสดุ หรืออุปกรณ์ จะจัดมาตรการความปลอดภัยและให้ความรู้เกี่ยวกับการผลิตที่ปลอดภัยแก่คนงาน			การฝึกอบรมการดอกเสาเข็ม	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับการดอกเสาเข็ม หมวด 2 ข้อ 21 ประกาศ ณ วันที่ 21 ธ.ค. 2531
9	การฝึกอบรม (ต่อ)	2. สถานประกอบกิจการมีการแนะนำ อบรมการใช้อุปกรณ์ความปลอดภัยที่เหมาะสมให้พนักงาน 3.สถานประกอบการจัดเตรียมงบประมาณสำหรับฝึกอบรมการใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล และความปลอดภัยในการผลิต				

หน่วยที่ 3.3.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
1	การบริหารจัดการเกี่ยวกับสารเคมีสำหรับหญิงมีครรภ์และคนงานที่เป็นเด็ก	คนงานที่ทำงานเกี่ยวกับสารเคลือบหรือผลิตสารเคมีเพื่อการเกษตร ต้องไม่ใช้คนงานที่ตั้งครรภ์ หรืออยู่ในช่วงกำลังให้นมบุตร			ลูกจ้างที่เป็นหญิงมีครรภ์มีใบรับรองแพทย์แสดงว่าไม่สามารถทำงานในหน้าที่เดิมได้ ให้นายจ้างเปลี่ยนงานที่เหมาะสมให้ลูกจ้างเป็นการชั่วคราวได้	พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 หมวด 3 มาตรา 42 ให้ไว้ ณ วันที่ 12 ก.พ. 2541
2	ชนิดและประเภทของสารเคมีอันตรายและวัตถุอันตราย				1. กำหนดชนิดและประเภทของสารเคมีอันตราย ตามตารางหมายเลข 1 (1580 รายการ) และตามตารางหมายเลข 2 (180 รายการ)	ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง กำหนดชนิดและประเภทของสารเคมีอันตราย ประกาศ ณ วันที่ 17 มิ.ย. 2535
					2. วัตถุอันตรายแบ่งเป็น 4 ชนิด ได้แก่ วัตถุอันตรายประเภทที่ 1, 2, 3 และ 4 3. ผู้ผลิต นำเข้า ส่งออกวัตถุอันตรายชนิดที่ 1, 2 และ 3 ต้องปฏิบัติตามที่กำหนด 4. ใบอนุญาตและการขึ้นทะเบียนเกี่ยวกับวัตถุอันตราย 5. ประเภทของวัตถุอันตรายที่ห้ามผลิต นำเข้า ส่งออก หรือครอบครอง	พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 หมวด 2 มาตรา 18 และ 21-47ให้ไว้ ณ วันที่ 29 มี.ค. 2535
					6. บัญชีรายชื่อวัตถุอันตราย	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง บัญชีรายชื่อวัตถุอันตราย พ.ศ. 2538 ให้ไว้ ณ วันที่ 17 ก.พ. 2538
					7. บัญชีรายชื่อวัตถุอันตราย	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง บัญชีรายชื่อวัตถุอันตราย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 ประกาศ ณ วันที่ 20 มี.ค. 2543

หน่วยที่ 3.3.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
2	ชนิดและประเภทของสารเคมีอันตรายและวัตถุอันตราย(ต่อ)				8. บัญชีรายชื่อวัตถุอันตราย	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง บัญชีรายชื่อวัตถุอันตราย (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2543 ประกาศ ณ วันที่ 26 พ.ค. 2543
3	มาตรฐาน การวิเคราะห์และการจัดทำรายงานเกี่ยวกับสารเคมี สารเคมีอันตราย สารกัมมันตภาพรังสี ปริมาณมลพิษ วัตถุอันตราย					
3.1	มาตรฐานสารเคมี	1. มาตรฐานความเข้มข้นของมลพิษอากาศ 45 ชนิดและก๊าซอันตราย 101 ชนิดในรูปความเข้มข้นมากที่สุดที่ยอมให้มีได้ในที่ทำงาน สถานที่ทำงานจะมีความเข้มข้นของมลพิษเกินกว่าที่กำหนดไม่ได้ 2. ถ้าสถานประกอบกิจการที่มีการปล่อยสารเคมีที่ทำให้เกิดโรคหรือสารอันตรายที่มีกลิ่นต้องแน่ใจว่าอากาศในบริเวณนี้จะไม่แพร่ไปสู่บริเวณอื่น	มาตรฐานสารเคมีมีดังนี้ - ค่าเฉลี่ยตลอด 8 ชม. - ค่าเฉลี่ยในช่วงเวลาสั้น - ค่าสูงที่สุดที่ยอมให้มีได้ในการทำงาน - ค่ามาตรฐานเป็นค่าแนะนำให้ใช้เพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ		ความเข้มข้นเฉลี่ยของสารเคมีในบรรยากาศการทำงาน จะเกินกว่าที่กำหนดในตารางหมายเลข 1, 2, 3 และ 4 มิได้	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง ความปลอดภัยใน การทำงานเกี่ยวกับสภาวะแวดล้อม (สารเคมี) หมวด 1 ประกาศ ณ วันที่ 30 พ.ค. 2520

หน่วยที่ 3.3.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
3.2	มาตรฐานสารกัมมันตภาพรังสี	1. สถานประกอบกิจการที่ใช้อุปกรณ์ที่มีรังสีหรือใช้รังสี คนงาน ผู้ใช้เครื่องมือและวัสดุต้องได้รับรังสีไม่เกิน 5 เร็มต่อปี การได้รับครั้งหนึ่งไม่เกิน 10 เร็ม และไม่เกิน 25 เร็มตลอดชีวิต 2. สถานประกอบกิจการที่ใช้อุปกรณ์ที่มีรังสีหรือใช้รังสี ลูกจ้างที่ไม่เกี่ยวข้องกับอุปกรณ์หรือวัสดุที่มีรังสี ต้องได้รับรังสีไม่เกิน 1 เร็มต่อปี 3. สถานประกอบกิจการต้องมั่นใจว่าในช่วงเวลา 3 เดือน คนงานคนหนึ่งต้องได้รับรังสีไม่เกิน 50% ของมาตรฐานต่อปี				
3.3	การวิเคราะห์ปริมาณสารเคมีอันตราย				การตรวจวัดปริมาณความเข้มข้นของสารเคมีอันตรายในบริเวณที่ทำงานและที่เก็บรักษาเป็นประจำ	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย หมวด 1 ข้อ 16 ประกาศ ณ วันที่ 22 ส.ค. 2534
3.4	การวิเคราะห์ปริมาณวัตถุมีพิษ	1. ทำการตรวจวัดและประเมินอันตรายจากวัตถุมีพิษในสถานประกอบการเป็นระยะ เก็บบันทึกและรายงาน				

หน่วยที่ 3.3.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
3.4	การวิเคราะห์ปริมาณวัตถุมีพิษ (ต่อ)	2. เมื่อทำงานกับวัตถุมีพิษสูง ให้ทำการตรวจสอบอันตรายอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง ประเมินผลกระทบการควบคุมอันตรายอย่างน้อยปีละครั้ง ถ้าไม่ได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดให้หยุดการทำงานกับวัตถุมีพิษสูงแล้วทำการแก้ไข				
3.5	การวิเคราะห์ปริมาณมลพิษ				1. วิธีการเก็บ การรักษา และการวิเคราะห์ตัวอย่างทั้งตัวอย่างน้ำและอากาศ ตามวิธีที่กำหนด 2. ความถี่และจุดที่เก็บตัวอย่างทั้งตัวอย่างน้ำและอากาศ โดยตัวอย่างอากาศให้เก็บอย่างน้อย 3 เดือนต่อครั้ง ในพื้นที่การทำงาน ก่อนเข้าระบบกำจัดมลพิษ และหลังออกจากระบบกำจัดสู่บรรยากาศ	ระเบียบกรมโรงงานอุตสาหกรรมว่าด้วยการจัดทำรายการผลการวิเคราะห์ปริมาณสารมลพิษ พ.ศ. 2528 ข้อ 3-4 ประกาศ ณ วันที่ 16 ธ.ค. 2528
3.6	การวิเคราะห์ปริมาณสารรังสี	1. สถานประกอบกิจการที่มีการใช้อุปกรณ์หรือวัสดุที่มีสารรังสี ต้องมีการตรวจวัดการได้รับรังสีให้กับลูกจ้างกลุ่มที่ 1			ควบคุมระดับรังสีในบริเวณทำงานไม่เกิน 2.5 มิลลิเรินท์เก้น ต่อชม. มีการตรวจวัดบริเวณที่ใช้และเก็บสารรังสีเป็นประจำเก็บบันทึกผลไว้	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 27 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่องหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานที่มีการใช้สารกัมมันตรังสี ข้อ 2 ประกาศ ณ วันที่ 24 ม.ค. 2535

หน่วยที่ 3.3.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
3.6	การวิเคราะห์ปริมาณสารรังสี (ต่อ)	2. ถ้าสถานประกอบกิจการที่มีการใช้อุปกรณ์หรือวัสดุที่มีสารรังสีในปริมาณสูงต้องมีการติดตั้งระบบเตือนภัยและมีการตรวจติดตามวัดปริมาณรังสีอย่างต่อเนื่องในบริเวณทำงาน 3. ถ้าสถานประกอบกิจการมีการใช้หรือจัดเก็บแหล่งกำเนิดรังสีควรมีการติดตั้งระบบตรวจติดตามปริมาณรังสีจากแหล่งกำเนิด				
3.7	การจัดทำรายงานเกี่ยวกับสารเคมีและ สารเคมีอันตราย	สถานประกอบการที่ผลิต ใช้สารเคมีอันตรายต้องทำรายงานเกี่ยวกับ ชื่อและปริมาณสารเคมีอันตรายที่ผลิต ใช้ ลักษณะการผลิตและมาตรการตอบโต้เหตุฉุกเฉิน เสนอต่อกรมควบคุมมลพิษของท้องถิ่น			1. แจ้งรายละเอียดสารเคมีอันตรายในสถานประกอบการ 2. จัดทำรายงานความปลอดภัยและประเมินการก่ออันตรายของสารเคมีแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับมาตรการต่างๆที่จะป้องกันควบคุมลดความรุนแรงของอุบัติภัยจากกสารเคมีและแผนปฏิบัติเพื่อระงับอุบัติภัยที่เกิดขึ้นในสถานประกอบการ	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย หมวด 1 ข้อ 5-6 ประกาศ ณ วันที่ 22 ส.ค. 2534
3.8	การจัดทำรายงานเกี่ยวกับวัตถุมีพิษ	สถานที่ใช้วัตถุมีพิษต้องรายงานอันตรายที่เกิดจากการทำงาน การประเมินการควบคุมอันตราย ระบบการบริหารจัดการทางด้านสุขอนามัย แผนช่วยเหลือฉุกเฉินเมื่อเกิดเหตุ				

หน่วยที่ 3.3.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
3.9	การจัดทำรายงานเกี่ยวกับสารกัมมันตภาพรังสี				1. โรงงานที่มีการใช้สารกัมมันตรังสีต้องจัดทำรายงาน ชนิด จำนวน แหล่งที่มา วิธีการใช้ และการเก็บรักษา	กฎกระทรวง ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงานพ.ศ. 2535 ข้อ 5 ให้ไว้ ณ วันที่ 24 ก.ย. 2535
					2. โรงงานที่มีการใช้สารกัมมันตภาพรังสีต้องแจ้งข้อมูลตามที่กำหนดต่อกรมโรงงานอุตสาหกรรม	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 27 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่อง หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานที่มีการใช้สารกัมมันตรังสี ข้อ 1 ประกาศ ณ วันที่ 24 ม.ค. 2535
					3. ให้นายจ้างซึ่งผลิตหรือมีไว้ในครอบครองต้นกำเนิดรังสีแจ้งจำนวนและความแรงรังสีของต้นกำเนิดรังสีต่ออธิบดีภายใน 7 วัน 4. ให้นายจ้างรายงานการปฏิบัติงานของผู้รับผิดชอบดำเนินการทางด้านเทคนิคในเรื่องรังสีตามระยะเวลาที่กำหนด	กฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับรังสีชนิดก่อไอออน พ.ศ. 2547 หมวด 2 ข้อ 2 และหมวด 4 ข้อ 24 ให้ไว้ ณ วันที่ 24 มิ.ย. 2547
					5. คนงานที่ทำงานเกี่ยวกับรังสีทุกคนติดเครื่องบันทึกรังสีด้วยฟิล์มตลอดเวลาทำงาน ส่งบันทึกปริมาณการใช้รังสีให้กรมโรงงานฯ ทุก 6 เดือน	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 27 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่อง หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานที่มีการใช้สารกัมมันตรังสี ข้อ 3 (3.7) ประกาศ ณ วันที่ 24 ม.ค. 2534

หน่วยที่ 3.3.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
3.9	การจัดทำรายงานเกี่ยวกับสารกัมมันตภาพรังสี (ต่อ)				6. ให้นายจ้างจัดทำข้อมูลเกี่ยวกับปริมาณรังสีสะสมที่ลูกจ้างได้รับประจำทุกเดือน แจ้งให้ลูกจ้างทราบ และเก็บหลักฐานไว้	กฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับรังสีชนิดก่อไอออน พ.ศ. 2547 หมวด 2 ข้อ 7 ให้ไว้ ณ วันที่ 24 มิ.ย. 2547
3.10	การจัดทำรายงานปริมาณมลพิษ				1. ประเภทโรงงานตามที่กำหนดต้องรายงานงานผลการวิเคราะห์ปริมาณมลพิษยื่นต่อกรมโรงอุตสาหกรรมทุกๆ 3 เดือน	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 22 (พ.ศ. 2528) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่องหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ข้อ 4 ประกาศ ณ วันที่ 31 พ.ค. 2528
					2. ระเบียบกรมโรงงานอุตสาหกรรมว่าด้วยการจัดทำรายการผลการวิเคราะห์ปริมาณสารมลพิษพ.ศ. 2528	ระเบียบกรมโรงงานอุตสาหกรรมว่าด้วยการจัดทำรายการผลการวิเคราะห์ปริมาณสารมลพิษ พ.ศ. 2528 ประกาศ ณ วันที่ 16 ธ.ค. 2528
3.11	การจัดทำรายงานเกี่ยวกับวัตถุอันตราย				โรงงานที่มีการใช้วัตถุอันตรายต้องจัดทำข้อมูลคุณสมบัติ วิธีใช้ ป้องกันอุบัติภัย เก็บรักษา วิธีปฏิบัติตามแบบของกรมโรงงานอุตสาหกรรม และส่งรายงานทุก 4 เดือน	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 24 (พ.ศ. 2530) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่องหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ข้อ 73 ประกาศ ณ วันที่ 1 มิ.ย. 2530

หน่วยที่ 3.3.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
3.12	การจัดทำรายงานเกี่ยวกับวัตถุมีพิษ				ผู้ใช้วัตถุมีพิษในการอุตสาหกรรมต้องทำรายงานบันทึกการใช้วัตถุมีพิษ แสดงการเก็บ การใช้วัตถุมีพิษแต่ละครั้ง และปริมาณที่เหลือเก็บอยู่ในปัจจุบัน	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2525 เรื่อง กำหนดวิธีการผลิต การใช้วัตถุมีพิษ ตามพระราชบัญญัติวัตถุมีพิษ พ.ศ. 2510 ข้อ 7 ประกาศ ณ วันที่ 8 ก.ค. 2525
4	อาคารผลิตวัตถุไวไฟ วัตถุระเบิด วัตถุอันตราย วัตถุมีพิษ					
4.1	อาคารผลิตวัตถุไวไฟและวัตถุระเบิด				อาคารผลิตหรือใช้วัตถุไวไฟและวัตถุระเบิดต้องมั่นคง แข็งแรงและแยกจากอาคารอื่น	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 24 (พ.ศ. 2530) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่องหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ข้อ 49 ประกาศ ณ วันที่ 1 มิ.ย. 2530
4.2	อาคารผลิตวัตถุอันตราย	1. สถานที่ผลิตและเก็บวัตถุอันตรายหรือการขยายสถานที่หรือก่อสร้างเพิ่มเติมต้องได้รับการรับรองจากรัฐบาล 2. ถ้าต้องมีการเปลี่ยนแปลงสายการผลิต หยุดผลิต ต้องได้รับการรับรองจากรัฐบาลของประชาชนระดับท้องถิ่น			1. สถานที่ผลิตและเก็บรักษาวัตถุอันตรายควรอยู่ในเขตอุตสาหกรรม ปลอดภัยในการขนส่ง ไม่ก่อมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม ไม่อยู่ในเขตอาคารที่อยู่อาศัย หรือใกล้สาธารณสถาน และมีพื้นที่ว่างโดยรอบอาคาร 2. อาคารผลิตวัตถุอันตรายที่จัดเป็นโรงงานได้แก่ อาคาร> 2 ชั้นขึ้นไปต้องมีบันไดหนีไฟนอกอาคารแบบถาวร ทุกชั้น	กฎกระทรวง พ.ศ. 2537 ออกตามความในพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 หมวด 2 ให้ไว้ ณ วันที่ 27 ต.ค. 2537

หน่วยที่ 3.3.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
4.2	อาคารผลิตวัตถุอันตราย (ต่อ)				3. อาคารผลิตวัตถุอันตรายที่เป็นของเหลวที่จัดเป็นโรงงาน ต้องมีรางระบาย และบ่อพักเพื่อกักเก็บวัตถุอันตรายเมื่อเกิดรั่วไหล 4. อาคารผลิตวัตถุอันตรายที่ไม่เข้าข่ายเป็นโรงงานต้องมีลักษณะตามที่กำหนด	กฎกระทรวง พ.ศ. 2537 ออกตามความในพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 หมวด 2 ให้ไว้ ณ วันที่ 27 ต.ค. 2537
4.3	อาคารผลิตวัตถุมีพิษ				1. ผู้รับอนุญาตผลิตวัตถุมีพิษในการอุตสาหกรรมเพื่อการค้าต้องปฏิบัติเกี่ยวกับสถานที่ผลิตวัตถุมีพิษตามที่กำหนด 2. สถานที่ผลิตต้องอยู่ในที่เหมาะสม ห่างจากสถานศึกษา โรงเรียน บริเวณที่มีคนอยู่หนาแน่น ห่างจากแหล่งน้ำสาธารณะ 3. อาคารผลิตมั่นคง แข็งแรง พื้นราบเรียบ มีการแยกผลิตวัตถุมีพิษแต่ละชนิดเป็นสัดส่วน มีการระบายอากาศ ระบบกำจัดมลพิษ แสงสว่างเพียงพอ กรณีผลิตวัตถุมีพิษไวไฟ อุปกรณ์ไฟฟ้าต้องป้องกันการเกิดประกายไฟ	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2525 เรื่อง กำหนดวิธีการผลิต การใช้วัตถุมีพิษ ตามพระราชบัญญัติวัตถุมีพิษ พ.ศ. 2510 ข้อ 1 - ข้อ 1(6) ประกาศ ณ วันที่ 8 ก.ค. 2525
5	การผลิตวัตถุมีพิษทางการค้า หรือวัตถุมีพิษสูง	1. สถานที่ทำงานที่มีวัตถุมีพิษสูง ต้องมีห้องอาบน้ำ ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า ห้องสำหรับล้าง จัดเก็บหรือทิ้งเสื้อผ้าของคนงาน จัดเก็บอุปกรณ์เช่น รองเท้าหมวก นอกจากนี้เสื้อผ้า หมวก รองเท้าที่ใช้กับวัตถุมีพิษสูงต้องใช้ในบริเวณที่มีสารมีพิษสูงเท่านั้น			1. เครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์การผลิตต้องแยกกันตามชนิดของวัตถุมีพิษตามความจำเป็นและความเหมาะสม มีการทำความสะอาดหลังปฏิบัติงาน ภาชนะบรรจุวัตถุมีพิษมิดชิด มั่นคงแข็งแรง สะดวกในการขนย้าย	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2525 เรื่อง กำหนดวิธีการผลิต การใช้วัตถุมีพิษ ตามพระราชบัญญัติวัตถุมีพิษ พ.ศ. 2510 ข้อ 2 ประกาศ ณ วันที่ 8 ก.ค. 2525

หน่วยที่ 3.3.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
5	การผลิตวัตถุมีพิษทางการค้า หรือวัตถุมีพิษสูง (ต่อ)	2. สถานทำงานกับวัตถุมีพิษสูงต้องไม่มีคนงานอาศัยอยู่ในที่ทำงาน ต้องแยกบริเวณที่อันตรายออกจากบริเวณอื่น 3. สถานทำงานกับวัตถุมีพิษสูงต้องมีการหมุนเวียนคนงาน ต้องมีเงินสนับสนุนเพิ่มเติม 4. สถานทำงานกับวัตถุมีพิษสูงกำหนดเส้นเตือนแบ่งเขตโดยใช้สีแดง ติดสัญลักษณ์เตือน ค่าเตือนเป็นภาษาจีน ติดตั้งอุปกรณ์เตือนและสื่อสาร 5. สถานทำงานกับวัตถุมีพิษสูงมีการติดตั้ง อุปกรณ์ และทีมช่วยเหลือฉุกเฉิน แผนการตอบโต้เหตุฉุกเฉิน และทำการฝึกซ้อม 6. สถานทำงานกับวัตถุมีพิษสูงต้องมีระบบระบายอากาศที่ดี มีอุปกรณ์คุ้มครองที่ดี มีซูเปอร์ไวเซอร์ในภาคสนาม และมีมาตรการฉุกเฉินในภาคสนาม			2. จัดทำรายงานบันทึกการผลิตวัตถุมีพิษตามที่กำหนดดังนี้ 2.1 รายงานบันทึกการผลิตแต่ละครั้ง แต่ละชนิด 2.2 ตรวจสอบอัตราส่วนของสารออกฤทธิ์ที่ผสมแล้ว ตรวจสอบวิธีการบรรจุ ลักษณะทางกายภาพ 2.3 ปิดฉลากที่ภาชนะด้านนอกว่า "วัตถุมีพิษ"และเครื่องหมายหัวกะโหลกและกระดูกไขว้พร้อมชื่อสามัญของวัตถุมีพิษ ปริมาณ เป็นต้น 3. ติดป้าย "ห้ามสูบบุหรี่หรือรับประทานอาหาร"ในบริเวณทำงาน มีอุปกรณ์ตรวจการรั่วไหลของแกส มีห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า ห้องอาบน้ำ มีการระบายอากาศและ แสงสว่างเพียงพอ 4. การผลิตวัตถุมีพิษ ควรจัดสถานที่ล้างมือ ล้างหน้า สถานที่รับประทานอาหารแยกจากบริเวณทำงาน	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2525 เรื่อง กำหนดวิธีการผลิต การใช้วัตถุมีพิษ ตามพระราชบัญญัติวัตถุมีพิษ พ.ศ. 2510 ข้อ 3 และข้อ 4 (3) - 4 (10) ประกาศ ณ วันที่ 8 ก.ค. 2526

หน่วยที่ 3.3.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
5	การผลิตวัตถุมีพิษทางการค้า หรือวัตถุมีพิษสูง (ต่อ)	7. สถานทำงานกับวัตถุมีพิษสูงต้องมีแผนการดูแลรักษา การตรวจสอบ และการทดสอบสารมีพิษสูงก่อนดำเนินกิจกรรม จัดหาอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยและดูแลทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของบุคลากรที่ทำหน้าที่ดูแลรักษา ตรวจสอบ 8. ต้องให้คนงานรู้อันตรายของสารมีพิษต่อคนงาน อันตรายในสถานที่ทำงาน และมาตรการในการป้องกันอันตรายจากการทำงาน			5. การผลิตวัตถุมีพิษทางการค้าในเรื่องเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์การผลิตต้องแยกกันตามชนิดของวัตถุมีพิษตามความจำเป็นและความเหมาะสม มีการทำความสะอาดหลังปฏิบัติงาน ภาชนะที่ใช้ประจำกับวัตถุมีพิษชนิดใด ให้ติดป้ายระบุชนิดให้เห็นชัดเจน	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2525 เรื่อง กำหนดวิธีการผลิต การใช้วัตถุมีพิษ ตามพระราชบัญญัติวัตถุมีพิษ พ.ศ. 2510 ข้อ 6 ประกาศ ณ วันที่ 8 ก.ค. 2526
6	สถานที่ทำงานและการทำงานกับสารเคมีอันตราย วัตถุอันตราย วัตถุมีพิษ และสารกัมมันตภาพรังสี					
6.1	สถานที่ทำงานและการทำงานกับสารเคมีอันตราย	1. Workshop ที่ทำให้เกิดอันตรายจากฝุ่น สารพิษ กรด และด่างเข้มข้น สถานประกอบกิจการต้องจัดให้มีการล้างพื้นและผนัง 2. สถานประกอบกิจการต้องมีใบอนุญาตเพื่อ ซื้อ ขาย สารเคมีอันตราย และขอใบอนุญาติใหม่ทุกๆ 2 ปี และต้องมีใบอนุญาติและขึ้นทะเบียนการผลิตสินค้าอันตราย			1. สถานที่ทำงานที่เกี่ยวข้องกับสารเคมีอันตรายให้มีสภาพและคุณลักษณะตามที่กำหนด 2. การขนส่ง เคลื่อนย้าย กำจัดหีบห่อภาชนะบรรจุสารเคมีอันตรายให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย หมวด 1 ข้อ 3 และข้อ 8 ประกาศ ณ วันที่ 22 ส.ค. 2534

หน่วยที่ 3.3.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
6.1	สถานที่ทำงานและการทำงานกับสารเคมีอันตราย(ต่อ)	3. สถานที่ผลิตสารเคมีต้องมีการขึ้นทะเบียนกับหน่วยบริหารจัดการอุตสาหกรรมเคมี			3. หลักเกณฑ์การขนส่ง เก็บรักษา เคลื่อนย้ายหรือกำจัดหีบห่อสารเคมีอันตรายให้ปฏิบัติตามคู่มือของผู้ผลิต	ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการขนส่ง เก็บรักษา เคลื่อนย้าย และกำจัดหีบห่อ ภาชนะบรรจุ หรือวัสดุห่อหุ้มสารเคมีอันตราย ข้อ 13 ประกาศ ณ วันที่ 17 มิ.ย. 2535
		4. สถานผลิตสารเคมี ได้ทำการแบ่งกลุ่มอันตรายของสารเคมีที่ผลิตและมีการติดฉลากที่เหมาะสม 5. ฉลากสารเคมีโดยทั่วไปประกอบด้วย ชื่อสารเคมี สูตรโครงสร้าง องค์ประกอบหลัก ปริมาณหรือความเข้มข้น UN number หรือ Chinese code สัญลักษณ์ของสหประชาชาติที่ใช้ในการขนส่ง คุณสมบัติเกี่ยวกับ อันตรายจากการติดไฟ การระเบิด อันตรายต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม ข้อกำหนดพิเศษสำหรับ การใช้ ขนส่ง จัดเก็บ และมาตรการช่วยเหลือเมื่อเกิดอุบัติเหตุ วันที่ผลิต บริษัทผู้ผลิตพร้อมที่อยู่ เป็นต้น 6. สถานที่ผลิตสารเคมี มีการเตือนอันตรายในบริเวณที่ผลิตสารเคมีอันตรายในรูปของเครื่องหมายความปลอดภัย			4. ห้ามไม่ให้ขนส่ง เก็บรักษา เคลื่อนย้าย หรือนำสารเคมีที่ไม่ได้ติดฉลากเข้าไปในสถานประกอบการ 5. ฉลากสารเคมีอันตรายต้องมีรายละเอียดดังนี้ สัญลักษณ์แสดงถึงอันตราย และคำว่า" สารเคมีอันตราย" หรือ "วัตถุมีพิษ" ชื่อทางเคมีหรือชื่อวิทยาศาสตร์ ปริมาณและส่วนประกอบ อันตรายและการเกิดพิษ วิธีเก็บ ใช้ เคลื่อนย้าย กำจัดหีบห่อหรือภาชนะบรรจุ วิธีปฐมพยาบาล 6. จัดชุดทำงานให้ลูกจ้างที่ทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย 7. จัดให้มี ฝักบัว ที่ล้างตาในบริเวณทำงานกับสารเคมีอันตราย 8. จัดที่ล้างมือ ล้างหน้าและห้องอาบน้ำสำหรับลูกจ้างที่ทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย หมวด 1 ข้อ 4 และข้อ 12-15 ประกาศ ณ วันที่ 22 ส.ค. 2534

หน่วยที่ 3.3.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
6.1	สถานที่ทำงานและการทำงานกับสารเคมีอันตราย(ต่อ)	7. สถานที่ผลิตสารเคมี มีข้อมูลด้านเทคนิคความปลอดภัยในการจัดการ ขนส่ง จัดเก็บ และประยุกต์ใช้ 8. สถานที่ใช้สารเคมี สารเคมีที่ใช้ ซื้อ ต้องติดฉลากความปลอดภัย คนงานต้องมีข้อมูลของสารเคมีนั้น เมื่อเปลี่ยนภาชนะสารเคมีต้องติดฉลาก ผู้ใช้ต้องตรวจสอบอันตรายของสารเคมี 9. สถานที่ใช้สารเคมี ผู้ใช้ต้องกำจัด ลดและควบคุมสารเคมีโดย ใช้สารที่มีพิษน้อยทดแทน ลดอันตรายของสารเคมี จัดให้มีการควบคุมทางวิศวกรรม และมาตรการความปลอดภัยต่างๆ ตามที่กำหนด 10. สถานที่มีการจัดการ ขนส่ง จัดเก็บสารเคมี ต้องมีการติดฉลาก และมีเทคนิคความปลอดภัย เมื่อนำเข้าสารเคมีต้องมีข้อมูลความปลอดภัยเป็นภาษาจีน ภาชนะบรรจุต้องมีฉลากความปลอดภัยเป็นภาษาจีน ถ้าส่งออก ต้องมีข้อมูลความปลอดภัยให้ผู้ซื้อ				

หน่วยที่ 3.3.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
6.1	สถานที่ทำงานและการทำงานกับสารเคมีอันตราย(ต่อ)	11. คนที่ทำงานกับสารเคมี ต้องรายงานสถานการณ์ที่อาจเกิดอันตราย 12. มีนโยบายให้คนงานปฏิเสธการถูกบังคับให้ทำงานที่เสี่ยงอันตราย				
6.2	สถานที่ทำงานและการทำงานกับวัตถุอันตราย	1.การใช้วัตถุอันตรายต้องมีระบบการบริหารจัดการวัตถุอันตรายและมั่นใจว่ามีการใช้อย่างปลอดภัยและมีการควบคุม 2. การผลิต จัดเก็บและใช้วัตถุอันตรายต้องมี การตรวจวัด การระบายอากาศ การควบคุมเรื่องไฟ ป้องกันการระเบิด ป้องกันความชื้น ฟ้าผ่า ยาแก้พิษ เป็นต้น 3. การผลิต จัดเก็บและใช้วัตถุอันตรายต้องมีการสื่อสาร ติดตั้งสัญญานเตือนอันตรายบริเวณผลิต จัดเก็บและบริเวณอื่น 4. การหยุดผลิต จัดเก็บ ใช้ วัตถุอันตรายต้องกำจัดอุปกรณ์ วัตถุอันตราย วัสดุ และต้องมีมาตรการป้องกันอุบัติเหตุ 5.การขายวัตถุอันตรายต้องขายให้กับผู้มีใบอนุญาตเท่านั้น			1. โรงงานที่มีการผลิต การเก็บ การใช้วัตถุอันตรายต้องจัดทำข้อมูลความปลอดภัยของวัตถุอันตราย	กฎกระทรวง ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 ข้อ 6 ให้ไว้ ณ วันที่ 24 ก.ย. 2535
					2. ต้องดูแลไม่ให้มีการรั่วไหลของวัตถุอันตรายจากเครื่องจักรหรืออุปกรณ์ในการทำงาน 3. ห้ามผู้ไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้องทำงานกับวัตถุอันตรายตามลำพัง 4. จัดให้มีที่อาบน้ำและ ที่ล้างตาฉุกเฉินสำหรับทำความสะอาดร่างกายเมื่อสัมผัสกับวัตถุอันตราย	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 24 (พ.ศ. 2530) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่อง หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ข้อ 54 และ ข้อ 66-67 ประกาศ ณ วันที่ 1 มิ.ย. 2530
					5. ผู้ผลิต นำเข้า ส่งออก หรือครอบครองวัตถุอันตราย ต้องจัดให้มี เครื่องมือ และอุปกรณ์ต่างๆตามที่กำหนด 6. จัดที่อาบน้ำและที่ล้างตาฉุกเฉิน 7. จัดห้องเปลี่ยนเสื้อผ้าและชำระล้างร่างกาย	กฎกระทรวง พ.ศ. 2537 ออกตามความในพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 หมวด 4 ข้อ 18 ให้ไว้ ณ วันที่ 27 ต.ค. 2537

หน่วยที่ 3.3.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
6.2	สถานที่ทำงานและการทำงานกับวัตถุอันตราย(ต่อ)	6. การผลิต จัดเก็บวัตถุอันตรายต้องขออนุญาติจากหน่วยงานเศรษฐกิจและการค้าของจังหวัด ท้องที่ เทศบาล ซึ่งขึ้นกับรัฐบาลของประชาชน และไม่มีการผลิตจัดเก็บวัตถุอันตรายที่รัฐบาลห้าม 7. การผลิต จัดเก็บวัตถุอันตรายต้องบันทึกการใช้ การผลิต มีมาตรการความปลอดภัยควบคุมการสูญหาย 8. การป้องกันการสูญหายของวัตถุอันตรายต้องมีการบันทึกอย่างละเอียดเรื่องปริมาณผลิต ใช้ ขาย และซื้อ มีการบริหารจัดการการจัดเก็บ มีระบบการติดตามภายในที่ดี 9. ต้องมีการประเมินความปลอดภัยของสถานที่ผลิตจัดเก็บและใช้วัตถุอันตรายปีละครั้ง สำหรับสารอันตรายอื่นประเมิน 2 ครั้งต่อปี 10. การผลิต จัดเก็บและใช้วัตถุอันตรายต้องขึ้นทะเบียน การปรับเปลี่ยนการผลิตต้องขออนุญาตภายใน 3 เดือน			8. จัดเครื่องมือและอุปกรณ์เพื่อป้องกันและระงับอุบัติเหตุ	กฎกระทรวง พ.ศ. 2537 ออกตามความในพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 หมวด 4 ข้อ 18 (4) ให้ไว้ ณ วันที่ 27 ต.ค. 2537
					9. คนงานต้องทำความสะอาดร่างกายหลังปฏิบัติงาน กับวัตถุอันตราย	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 24 (พ.ศ. 2530) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่องหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ข้อ 68 ประกาศ ณ วันที่ 1 มิ.ย. 2530

หน่วยที่ 3.3.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
6.2	สถานที่ทำงานและการทำงานกับวัตถุอันตราย(ต่อ)	11. สถานที่ทำงานกับวัตถุอันตรายต้องมีแผนการช่วยเหลือฉุกเฉิน ผู้ทำหน้าที่ช่วยเหลือฉุกเฉิน ติดตั้งอุปกรณ์เครื่องมือฉุกเฉินและฝึกซ้อมเป็นระยะ 12. สถานที่ผลิตวัตถุอันตรายต้องเป็นไปตามที่กำหนดได้แก่ มีระบบบริหารจัดการและสำรวจอันตราย มีมาตรการควบคุมอันตราย มี MSDS และการติดฉลากภาชนะบรรจุ มีการให้บริการฉุกเฉินใช้สัญลักษณ์สีแสดงถึงอันตราย 13. สถานที่ใช้วัตถุอันตรายต้องมีระบบบริหารจัดการสารเคมี มีวิธีการควบคุมอันตราย มีMSDS มีการจัดกลุ่มอันตรายของสารเคมี 14. สถานที่ทำงานกับวัตถุระเบิด ต้องมีผู้เชี่ยวชาญทำการบริหารจัดการความปลอดภัยที่สถานที่ทำงานเพื่อให้มั่นใจว่า มาตรการความปลอดภัยและกฎในการทำงานได้นำมาปฏิบัติ				
6.3	สถานที่ทำงานและการทำงานกับวัตถุมีพิษ	1. สถานที่ใช้วัตถุมีพิษต้องมีมาตรการป้องกันการได้รับอันตรายจากการทำงาน ต้องดูแลลูกจ้าง มีการประกันการบาดเจ็บ			1. สถานที่ใช้วัตถุมีพิษต้องตั้งอยู่ในทำเลที่เหมาะสม อาคารมั่นคงแข็งแรง	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2525 เรื่อง กำหนดวิธีการผลิต การใช้วัตถุมีพิษ ตามพระราชบัญญัติวัตถุมีพิษ พ.ศ. 2510 ประกาศ ณ วันที่ 8 ก.ค. 2525

หน่วยที่ 3.3.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
6.3	สถานที่ทำงานและการทำงานกับวัตถุมีพิษ (ต่อ)	2. สถานที่ใช้วัตถุมีพิษต้องไม่มีเด็ก หญิงมีครรภ์ หรือหญิงในช่วงให้นมบุตรทำงาน 3. สถานที่ใช้วัตถุมีพิษมีการกำหนดเขตเตือนอันตรายด้วยสีเหลือง มีสัญลักษณ์เตือน มีการเตือนเป็นภาษาจีน 4. ถ้าสถานประกอบกิจการเปลี่ยนเจ้าของ ชื่อต้องแจ้งหน่วยงานที่รับผิดชอบ 5. สถานที่ใช้วัตถุมีพิษ ต้องมีมาตรการบริหารจัดการปกป้องสุขภาพจากการทำงาน 6. สถานประกอบการจัดให้คนงานทำงานกับวัตถุมีพิษต้องแจ้งคนงานเกี่ยวกับอันตราย ผลกระทบ มาตรการป้องกัน และการรักษา 7. สถานที่ใช้วัตถุมีพิษต้องมั่นใจว่าอุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากสารพิษ อุปกรณ์ช่วยเหลือฉุกเฉิน อุปกรณ์เตือนและสื่อสาร ต้องดูแลให้มีการใช้ได้ดี 8. สถานที่ใช้วัตถุมีพิษต้องมั่นใจว่ามีเครื่องหมายเตือนและฉลากความปลอดภัยติดที่วัตถุมีพิษ คำเตือนใช้ภาษาจีน			2. ต้องติดป้ายคำเตือนอันตรายของวัตถุมีพิษ อาการเกิดพิษ วิธีแก้พิษ ที่จุดปฏิบัติงาน 3. ผู้ใช้วัตถุมีพิษในการอุตสาหกรรม ต้องจัดให้มีมาตรการเพื่อความปลอดภัยสำหรับผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบการ	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2525 เรื่อง กำหนดวิธีการผลิต การใช้วัตถุมีพิษ ตามพระราชบัญญัติวัตถุมีพิษ พ.ศ. 2510 ประกาศ ณ วันที่ 8 ก.ค. 2525

หน่วยที่ 3.3.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
6.3	สถานที่ทำงานและการทำงานกับวัตถุมีพิษ (ต่อ)	9. สถานทำงานกับวัตถุมีพิษต้องไม่มีคนงานอาศัยอยู่ในที่ทำงาน ต้องแยกบริเวณที่อันตรายออกจากบริเวณอื่น อุปกรณ์ระบายอากาศที่มีประสิทธิภาพ อุปกรณ์เตือนอัตโนมัติ 10. ถ้าสถานประกอบการเลิกการผลิตวัตถุมีพิษต้องทำการกำจัดอุปกรณ์ บรรจุภัณฑ์ของวัตถุมีพิษ				
6.4	สถานที่ทำงานและการทำงานกับสารกัมมันตรังสี	1. สถานประกอบกิจการมีลูกจ้างทำงานเป็นกลุ่มที่ 1 ซึ่งมีการได้รับรังสีมากกว่า 0.3 เท่าของค่ามาตรฐานต่อปี ต้องเก็บข้อมูลการสัมผัสของคนงานไว้มากกว่า 30 ปีหลังจากคนงานทำงานในตำแหน่งนั้นๆ 2. ถ้าสถานประกอบการมีแหล่งของรังสีในภาชนะปิด ต้องมั่นใจว่าไม่รั่ว ภาชนะด้านนอกไม่ปนเปื้อนสารรังสี และมีฉลากและสัญลักษณ์เตือนติดอยู่ที่ภาชนะ 3. ถ้าสถานประกอบกิจการมีอุปกรณ์ที่มีสารกัมมันตภาพรังสี อุปกรณ์ต้องปิดล็อค มีสัญญานเตือนป้องกันผู้ที่ไม่ได้รับอนุญาติเข้าไปใช้			1. ให้นายจ้างจัดเครื่องมือหรืออุปกรณ์ช่วยลดปริมาณรังสีที่ต้นกำเนิดหรือทางผ่านของรังสี เพื่อป้องกันไม่ให้ลูกจ้างได้รับรังสีสะสมเกินกว่าที่กำหนด 2. ให้นายจ้างจัดทำพื้นที่ควบคุมโดยจัดทำรั้ว หรือคอกกั้น และจัดให้มีป้าย "ระวังอันตรายจากรังสี ห้ามเข้า" ติดไว้ 3. ห้ามลูกจ้างซึ่งไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้องเข้าไปในพื้นที่ควบคุม	กฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับรังสีชนิดก่อไอออน พ.ศ. 2547 หมวด 2 ข้อ 3 - 5 ให้ไว้ ณ วันที่ 24 มิ.ย. 2547
					4. ห้ามคนงานอายุต่ำกว่า 18 ปีทำงานในบริเวณรังสี	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 27 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่อง หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานที่มีการใช้สารกัมมันตรังสี ข้อ 3 (3.2) ประกาศ ณ วันที่ 24 ม.ค. 2535

หน่วยที่ 3.3.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
6.4	สถานที่ทำงานและการทำงานกับสารกัมมันตรังสี(ต่อ)	4. สถานประกอบการที่ใช้อุปกรณ์หรือวัสดุที่มีสารรังสีที่ทำให้เกิดมลพิษในอากาศ ต้องแน่ใจว่ามีระบบระบายอากาศเพียงพอ หรือมีฮูด และมี Glovebox เพื่อควบคุมมลพิษและการสัมผัสของคนงาน 5. สถานประกอบการที่ใช้อุปกรณ์หรือวัสดุที่มีสารรังสี คนงานที่ทำงานในเขตรังสีต้องมีตู้ส่วนตัวสำหรับเก็บอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล			5. ห้ามมิให้นายจ้างยินยอมให้ลูกจ้างเข้าพักอาศัย พักผ่อน นำอาหาร เครื่องดื่มหรือบุหรี่เข้าไปในพื้นที่ควบคุม 6. ให้นายจ้างจัดให้มีที่ล้างมือ ที่ล้างหน้าและที่อาบน้ำ เพื่อให้ลูกจ้างได้ใช้หลังปฏิบัติงาน และให้เก็บชุดทำงานไว้ในที่เหมาะสม 7. ให้นายจ้างจัดให้มีการทำความสะอาดชุดทำงาน สิ่งของ อุปกรณ์ เครื่องใช้ รวมทั้งสถานที่ทำงานที่ปนเปื้อนในระยะเวลาที่เหมาะสมโดยวิธีที่ปลอดภัย 8. ให้นายจ้างจัดให้มีเครื่องหมายเตือนภัยติดไว้ให้เห็นโดยชัดเจนในบริเวณที่มีรังสี บริเวณรังสีปริมาณสูง บริเวณที่มีการฟุ้งกระจายของสารกัมมันตภาพรังสี หรือบริเวณที่มีการเก็บรักษาสารกัมมันตภาพรังสี ตามที่กำหนด	กฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน เกี่ยวกับรังสีชนิดก่อไอออน พ.ศ. 2547 หมวด 2 ข้อ 10 - 12 และ หมวด 3 ข้อ 16 ให้ไว้ ณ วันที่ 24 มิ.ย. 2547
					9. บริเวณที่ใช้และเก็บสารรังสีให้ติดเครื่องหมายสัญลักษณ์ที่สากลยอมรับ ควบคุมการเข้าออก ห้ามรับประทานอาหารหรือเครื่องดื่มในบริเวณนั้น	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 27 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่องหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานที่มีการใช้สารกัมมันตรังสี ข้อ 2 ประกาศ ณ วันที่ 24 ม.ค. 2534

หน่วยที่ 3.3.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
6.4	สถานที่ทำงานและการทำงานกับสารกัมมันตรังสี(ต่อ)				10. ให้ติดตั้งสัญญาณไฟกระพริบสีแดงเตือนภัยในบริเวณรังสีปริมาณสูง 11. ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างที่ปฏิบัติงานกับรังสี ใช้อุปกรณ์บันทึกปริมาณรังสีประจำตัวบุคคลตลอดเวลาที่ปฏิบัติงาน	กฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน เกี่ยวกับรังสีชนิดก่อไอออน พ.ศ. 2547 หมวด 3 ข้อ 19 และ หมวด 2 ข้อ 6 ให้ไว้ ณ วันที่ 24 มิ.ย. 2547
6.5	มาตรการควบคุมฝุ่นและสารพิษ	1. กระบวนการทำงานที่ทำให้เกิดฝุ่นหรือสารพิษ อาจใช้การทำในที่ปิด หรือใช้การทำให้เปียกเพื่อลดฝุ่น 2. ระบบควบคุมฝุ่นต้องได้รับการตรวจสอบอยู่เสมอ และมีการดูแลโดยผู้รับผิดชอบ 3. สถานประกอบกิจการที่มีฝุ่นระดับฝุ่นต้องไม่เกินกว่าที่กำหนด 4. ถ้ามีการนำเข้าอุปกรณ์จากต่างประเทศซึ่งสามารถทำให้เกิดฝุ่นหรือสารพิษต้องมีระบบควบคุมติดตั้งอยู่และห้ามถอดออก 5. ถ้าการทำงานมีการปล่อยมลพิษที่มีฝุ่นที่มีซิลิกามากกว่า 10% ต้องมีฝุ่นออกมาน้อยกว่า 2 มิลลิกรัมต่อลูกบาศก์เมตร				

หน่วยที่ 3.3.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
6.5	มาตรการควบคุมฝุ่นและสารพิษ (ต่อ)	6. ถ้าการทำงานมีการปล่อยมลพิษที่มีฝุ่นที่มีซิลิกามากกว่า 10% ต้องมีการเก็บตัวอย่างในบริเวณทำงานอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง ต้องมีการแจ้งผลการตรวจวัดให้กับคนงานทันที พร้อมทั้งส่งผลให้กรมสุขาภิบาลและแรงงานท้องถิ่น 7. ถ้าการทำงานมีการปล่อยมลพิษที่มีฝุ่นที่มีซิลิกามากกว่า 10%ต้องรายงานจำนวนคนงานที่สัมผัสฝุ่นซิลิกาและจำนวนคนงานที่เป็นซิลิโคซิสต่อกรมสุขาภิบาลและแรงงานท้องถิ่น และต้องเปลี่ยนงานให้กับคนงานที่เป็นซิลิโคซิสเพื่อไม่ให้สัมผัสฝุ่นซิลิกาอีก				
7	การจัดการเกี่ยวกับสารกัมมันตภาพรังสีในสถานประกอบการ	1. ต้องมั่นใจว่าลูกจ้างเหล่านี้ไม่สัมผัสสารรังสีได้แก่ คนที่ได้รับสารรังสี 25 เร็ม หญิงในวัยเจริญพันธุ์ คนที่มีอายุน้อยกว่า 18 ปี 2. สถานประกอบการที่ใช้อุปกรณ์หรือวัสดุที่มีสารรังสี ต้องมีการจัดการโดยแบ่งพื้นที่การทำงานเป็นเขตควบคุมใช้สีแดง ได้รับรังสี 1.5 เร็ม ต่อปี เขตที่ต้องดูแล ใช้สีส้ม ได้รับรังสี 0.5 - 1.5 เร็ม และเขตไม่ควบคุมใช้สีเขียว ได้รับรังสีน้อยกว่า 0.5 เร็ม			1. สถานประกอบการต้องมีการจัดการเกี่ยวกับสารกัมมันตภาพรังสีตามที่กำหนด 2. การบริหารจัดการเกี่ยวกับสารกัมมันตภาพรังสีในสถานประกอบการ 3. ควบคุมไม่ให้คนงานได้รับรังสีเกินกว่าที่กำหนดในระยะเวลา 3 เดือนติดต่อกันถ้าคนงานได้รับรังสีเกินกว่ากำหนดให้รายงานกรมโรงงานฯภายใน 7 วัน	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 27 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่องหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานที่มีการใช้สารกัมมันตรังสี ข้อ 2-3 ประกาศ ณ วันที่ 24 ม.ค. 2535

หน่วยที่ 3.3.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
7	การจัดการเกี่ยวกับสารก้มมันตภาพรังสีในสถานประกอบการ (ต่อ)	3. สถานประกอบการที่ใช้อุปกรณ์หรือวัสดุที่มีสารรังสีต้องแบ่งคนงานออกเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่ 1ได้รับรังสี มากกว่า 1.5 เร็มต่อปีและกลุ่มที่ 2 ได้รับน้อยกว่า1.5 เร็มต่อปี 4. คนที่ไม่เกี่ยวข้องกับการทำงานกับเครื่องมือหรือวัสดุที่มีรังสี ห้ามเข้ามาในเขตการทำงานที่กำหนด 5. สถานประกอบการที่ใช้อุปกรณ์หรือวัสดุที่มีสารรังสีต้องมั่นใจว่า โต๊ะทำงาน ผนัง พื้น เสื้อผ้าและผิวหนังต้องได้รับสารรังสีไม่เกินที่กำหนด 6. สถานประกอบการที่ใช้อุปกรณ์หรือวัสดุที่มีสารรังสีกำหนดวิธีการทำงานกับสารรังสี 7. สถานประกอบการที่มีแหล่งกำเนิดของสารรังสีให้จัดทำแผ่นกั้นรังสีรอบๆ แหล่งกำเนิดของสารรังสีนั้น			4. ให้นายจ้างเก็บรักษา เคลื่อนย้าย ขนส่ง ต้นกำเนิดรังสี และจัดการกากก้มมันตรังสีตามวิธีการที่กำหนด 5. ให้นายจ้างจัดทำแนวปฏิบัติ ข้อบังคับ กฎหรือระเบียบว่าด้วยความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับรังสีเพื่อให้ลูกจ้างใช้เป็นคู่มือปฏิบัติงานและปิดประกาศ ณ สถานที่ทำงาน	กฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับรังสีชนิดก่อไอออน พ.ศ. 2547 หมวด 2 ข้อ 15 และหมวด 6 ข้อ 27-28 ให้ไว้ ณ วันที่ 24 มิ.ย. 2547
					6. จัดให้มีเครื่องวัดปริมาณรังสีที่เหมาะสมพอเพียง อุปกรณ์หรือเครื่องมือป้องกันอันตรายจากรังสีที่สภาพดี	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 27 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่องหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานที่มีการใช้สารก้มมันตรังสี ข้อ 3 (3.8-3.9) ประกาศ ณ วันที่ 24 ม.ค. 2534
					7. โรงงานที่มีการใช้สารก้มมันตภาพรังสีต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนด	กฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 หมวด 3 ข้อ 11 ให้ไว้ ณ วันที่ 24 ก.ย. 2535
					8. ให้นายจ้างจัดให้มีลูกจ้างเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการทางด้านเทคนิคในเรื่องรังสี อย่างน้อย 1 คนประจำสถานประกอบกิจการมีหน้าที่ตามที่กำหนด	กฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับรังสีชนิดก่อไอออน พ.ศ. 2547 หมวด 2 ข้อ 8 ให้ไว้ ณ วันที่ 24 มิ.ย. 2547

หน่วยที่ 3.3.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
7	การจัดการเกี่ยวกับสารกัมมันตภาพรังสีในสถานประกอบการ (ต่อ)	8. สถานประกอบการที่ผลิต ใช้ จัดเก็บ อุปกรณ์ที่มีสารรังสี หรือสารกัมมันตภาพรังสี ต้องมีมาตรการป้องกันการรั่วไหลหรือการสัมผัสกับสารรังสี มีระบบล๊อค และระบบสัญญานเตือน			9. จัดเจ้าหน้าที่รับผิดชอบเรื่องสารรังสีโดยเฉพาะ	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 27 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่องหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานที่มีการใช้สารกัมมันตรังสี ข้อ 3 (3.1) ประกาศ ณ วันที่ 24 ม.ค. 2535
		9. ปิดเครื่องหมายบ่งชี้อันตรายที่ทางเข้าของบริเวณที่มีอุปกรณ์ที่มีการจัดเก็บ ผลิตหรือใช้สารรังสีหรือสารกัมมันตภาพรังสี			10. ผู้รับผิดชอบดำเนินการทางด้านเทคนิคในเรื่องรังสี ต้องมีคุณสมบัติตามที่กำหนด	กฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับรังสีชนิดก่อไอออน พ.ศ. 2547 หมวด 2 ข้อ 9 ให้ไว้ ณ วันที่ 24 มิ.ย. 2547
		10. สถานประกอบกิจการที่ใช้หรือเก็บอุปกรณ์ที่มีสารรังสีหรือมีสารกัมมันตภาพรังสีให้ปิดสัญลักษณ์รอบบริเวณที่มีอุปกรณ์ วัสดุ และบนเครื่องมือ วัสดุ และกากของเสีย			11. คุณสมบัติเจ้าหน้าที่เป็นผู้ควบคุมดูแลประจำโรงงานที่มีการใช้สารกัมมันตภาพรังสีต้องจบปริญญาตรีทางด้านวิทยาศาสตร์มีการศึกษาเกี่ยวกับการป้องกันอันตรายจากรังสีตามที่กำหนด	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2542) เรื่องคุณสมบัติของเจ้าหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับโรงงานที่มีการใช้สารกัมมันตรังสี ประกาศ ณ วันที่ 2 มิ.ย. 2542
8	การจัดการเกี่ยวกับวัตถุระเบิด		1. การผลิต การจัดเตรียม การจัดเก็บ และการขนส่งวัตถุระเบิดจะต้องทำโดยหน่วยงานที่ได้รับอนุญาตจากกระทรวงต่อสู้และมาตรการความปลอดภัย			

หน่วยที่ 3.3.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
8	การจัดการเกี่ยวกับวัตถุระเบิด (ต่อ)		2. ถ้าหน่วยงานดังกล่าวนำเข้าและส่งออกวัตถุระเบิดและองค์ประกอบ การอนุญาตจะทำโดยรัฐมนตรีที่รับผิดชอบทางด้านการค้า 3 หน่วยงานดังกล่าวที่ได้รับอนุญาตต้องจัดทำแผนงานประจำปีสำหรับทุกๆการผลิต การจัดเตรียม การจัดเก็บ การขนถ่ายวัตถุระเบิด 4. การจัดการตามแผนงานประจำปีต้องไดรับการอนุมัติจากกระทรวงต่อสู้และมาตรการความปลอดภัยหรือเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการแต่งตั้ง			
9	การปฏิบัติเมื่อเกิดเหตุเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย สารกัมมันตภาพรังสี					
9.1	การปฏิบัติเมื่อเกิดเหตุเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย	เมื่อเกิดอุบัติเหตุจากการผลิต จัดเก็บ ใช้ ขนส่ง ต้องมีมาตรการตอบโต้เหตุฉุกเฉิน แจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้แก่ หน่วยความปลอดภัยสาธารณะของท้องถิ่น สำนักงานควบคุมมลพิษ เป็นต้น			1. ต้องมีการปรับปรุงมิให้ปริมาณสารเคมีอันตรายในสถานที่ทำงานเกินกว่าที่กำหนด	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย หมวด 1 ข้อ 7 ประกาศ ณ วันที่ 22 ส.ค. 2534

หน่วยที่ 3.3.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
9.1	การปฏิบัติเมื่อเกิดเหตุเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย (ต่อ)				2. กรณีเกิดสารเคมีรั่วไหล อัคคีภัย ให้หยุดทำงาน และแจ้งการเกิดเหตุ ทำรายงานสาเหตุและทำการแก้ไขและป้องกัน	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย หมวด 1 ข้อ 18 ประกาศ ณ วันที่ 22 ส.ค. 2534
					3. กรณีเกิดอุบัติเหตุเกี่ยวกับวัตถุอันตราย ให้หยุดปฏิบัติงานในส่วนนั้นและซ่อมแซมระงับเหตุโดยเร็ว โดยผู้เกี่ยวข้องสวมใส่อุปกรณ์ป้องกันที่เหมาะสม	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 24 (พ.ศ. 2530) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่อง หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ข้อ 72 ประกาศ ณ วันที่ 1 มิ.ย. 2530
					4. ในกรณีที่มีการปล่อยของเสีย มลพิษ หรือสิ่งใดๆจากสถานที่ผลิตหรือเก็บรักษาวัตถุอันตรายที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ต้องดำเนินการตามที่กำหนด 5. เพื่อป้องกันอันตรายที่อาจเกิดขึ้นต่อบุคคล พืช ทรัพย์ หรือสิ่งแวดล้อม ผู้รับอนุญาตผลิตหรือนำเข้าวัตถุอันตรายมีหน้าที่จัดให้มีการศึกษา ทดสอบ หรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับอันตรายที่อาจเกิดจากวัตถุอันตราย	กฎกระทรวง พ.ศ. 2537 ออกตามความในพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 หมวด 4 ข้อ 20 - 21 ให้ไว้ ณ วันที่ 27 ต.ค. 2537
					6. เมื่อเกิดอุบัติเหตุในสถานที่เก็บหรือในการผลิตวัตถุมีพิษหรือมีการรั่วไหลของวัตถุมีพิษ ต้องหยุดปฏิบัติงานทันที รีบตรวจสอบแก้ไข	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2525 เรื่อง กำหนดวิธีการผลิต การใช้วัตถุมีพิษ ตามพระราชบัญญัติวัตถุมีพิษ พ.ศ. 2510 ข้อ 1 (16) ประกาศ ณ วันที่ 8 ก.ค. 2525

หน่วยที่ 3.3.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
9.2	การปฏิบัติเมื่อเกิดเหตุเกี่ยวกับสารกัมมันตภาพรังสี	ถ้าเกิดเหตุเกี่ยวกับเครื่องมือหรือวัสดุที่มีสารกัมมันตภาพรังสี ต้องมั่นใจว่าคนงานไม่ได้รับรังสีมากกว่า 25 เร็ม			1. ในกรณีที่มีสารกัมมันตรังสีรั่วไหล หกหล่น หรือฟุ้งกระจาย เกิดอุบัติเหตุ ทำให้ลูกจ้างได้รับอันตรายให้นายจ้างสั่งให้ลูกจ้างทุกคนหยุดทำงานและออกไปสู่ที่ปลอดภัย 2. กรณีที่ต้นกำเนิดรังสี อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องจักรที่เกี่ยวเนื่องกับการใช้รังสีเกิดความเสียหาย ชำรุด แตกร้าวหรือสูญหาย ซึ่งอาจทำให้เกิดอุบัติเหตุร้ายแรง หรือเป็นเหตุให้ลูกจ้างประสบอันตราย ให้นายจ้างแจ้งเหตุต่ออธิบดีทันที 3. ให้นายจ้างจัดทำรายงานเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นรายงานต่ออธิบดีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เกิดเหตุ	กฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับรังสีชนิดก่อไอออน พ.ศ. 2547 หมวด 2 ข้อ 14, 21 - 22 ให้ไว้ ณ วันที่ 24 มิ.ย. 2547
					4. เกิดเหตุฉุกเฉินเกี่ยวกับสารรังสีแจ้งกรมโรงงานฯทันที ปิดกั้นที่เกิดเหตุ ติดป้ายสารรังสี จัดเจ้าหน้าที่ดูแล 5. เกิดอัคคีภัยใกล้บริเวณที่มีสารรังสี ย้ายสารรังสีไว้ในที่ปลอดภัย ติดป้ายรังสีและจัดเจ้าหน้าที่เฝ้า กรณีเกิดอัคคีภัยในบริเวณที่มีสารรังสี แจ้งเจ้าหน้าที่ดับเพลิงให้ทราบชนิดรังสีและวิธีดับเพลิงที่เหมาะสม	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 27 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่อง หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานที่มีการใช้สารกัมมันตรังสี ข้อ 3 (3.11 - 3.12) ประกาศ ณ วันที่ 24 ม.ค. 2534

หน่วยที่ 3.3.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
9.2	การปฏิบัติเมื่อเกิดเหตุเกี่ยวกับสารกัมมันตภาพรังสี (ต่อ)				6. กรณีที่มีการตาย เจ็บป่วย การประสบอันตรายหรือเกิดโรคเนื่องจากการทำงานเกี่ยวกับรังสี ให้นายจ้างรายงานต่อออธิบดีภายในสิบห้าวัน	กฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับรังสีชนิดก่อไอออน พ.ศ. 2547 หมวด 4 ข้อ 23 ให้ไว้ ณ วันที่ 24 มิ.ย. 2547
9.3	การปฏิบัติเมื่อเกิดเหตุเกี่ยวกับวัตถุอันตราย	เมื่อเกิดอุบัติเหตุเกี่ยวกับวัตถุอันตราย ต้องทำการช่วยเหลือตามแผนช่วยเหลือฉุกเฉิน รายงานต่อหน่วยงานต่างๆตามที่กำหนด				
10	อาคารเก็บสารเคมีอันตราย วัตถุอันตราย วัตถุมีพิษ					
10.1	อาคารเก็บสารเคมีอันตราย	1. สถานที่เก็บสารเคมีอันตรายมีการติดตั้งระบบความปลอดภัย ระบบการขึ้นทะเบียนสารเคมีที่นำเข้าและออกจากที่เก็บ และขาย 2. การจัดเก็บสารเคมีอันตายส่วนกลางมีชนิด และปริมาณการจัดเก็บ และระบบควบคุมมลพิษ			1. ห้ามลูกจ้างเข้าพักในสถานที่ทำงาน ที่เก็บรักษาหรือยานพาหนะขนส่งสารเคมีอันตราย 2. จัดให้มีป้าย "สถานที่เก็บสารเคมีอันตราย ห้ามเข้าโดยไม่ได้รับอนุญาต" ปิดไว้ที่ทางเข้า	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย หมวด 1 ข้อ 9 - 10 ประกาศ ณ วันที่ 22 ส.ค. 2534

หน่วยที่ 3.3.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
10.1	อาคารเก็บสารเคมีอันตราย (ต่อ)	3.การส่งมอบสารเคมีอันตรายให้ต้องแน่ใจว่าผู้รับมีใบอนุญาต			3. จัดให้มีป้าย "ห้ามลูกจ้างสูบบุหรี่ ดื่มเครื่องดื่ม รับประทานอาหารหรือเก็บอาหาร" ติดไว้ที่บริเวณเก็บรักษา ผลิตหรือขนย้ายสารเคมีอันตราย	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย หมวด 1 ข้อ 11 ประกาศ ณ วันที่ 22 ส.ค. 2534
					4. การจัดสถานที่เก็บรักษาสารเคมีอันตรายตามที่กำหนด ห่างจากบริเวณทำงาน 8 ม. สร้างด้วยวัตถุทนไฟ สภาพดี ถ้าเป็นสารไวไฟหรือระเบิดได้ต้องทนไฟได้ไม่น้อยกว่า 3 ชม. พื้นต้องเรียบไม่เปียก ลื่น สะอาด จัดทำเขื่อน กำแพงป้องกันสารรั่วไหลออกมาภายนอก มีรางระบายไปยังที่ปลอดภัยแยกจากรางระบายน้ำ มีการระบายอากาศ ระบายความร้อน มีทางเข้าออกไม่น้อยกว่า 2 ทาง ปิดประตูตลอดเวลา มีทางเดินภายในกว้างพอสำหรับการขนย้ายอุปกรณ์ จัดอุปกรณ์ดับเพลิงที่เหมาะสม และป้องกันแหล่งความร้อน เช่นประกายไฟ ถ้าอยู่นอกอาคารต้องทำรั้ว 1.8 ม.	ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการขนส่ง เก็บรักษา เคลื่อนย้าย และกำจัดหีบห่อ ภาชนะบรรจุ หรือวัสดุห่อหุ้มสารเคมีอันตราย ข้อ 3 ประกาศ ณ วันที่ 17 มิ.ย. 2535
10.2	อาคารเก็บวัตถุอันตราย	1. อาคารต้องมีอุปกรณ์ป้องกันฟ้าผ่า 2. อุปกรณ์ไฟฟ้าต้องเป็นไปตามมาตรฐานสำหรับป้องกันการระเบิด			1. ต้องมีระบบป้องกันกำจัดอากาศเสียในห้องเก็บและห้องปฏิบัติงานเกี่ยวกับวัตถุอันตราย 2. ห้ามพักอาศัยในอาคารที่มีการเก็บ ผลิต หรือใช้วัตถุอันตราย	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 24 (พ.ศ. 2530) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่องหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ข้อ 51 และ ข้อ 70 ประกาศ ณ วันที่ 1 มิ.ย. 2530

หน่วยที่ 3.3.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
10.2	อาคารเก็บวัตถุอันตราย (ต่อ)	3. ต้องมีอุปกรณ์ดับเพลิงในอาคารจัดเก็บวัตถุอันตราย 4. อาคารต้องมี ระบบสัญญาณเตือนภัย มีระบบควบคุมอุณหภูมิความชื้น อุปกรณ์ป้องกันไฟฟ้าสถิต 5. การจัดเก็บวัตถุอันตรายในสถานที่เก็บหรืออาคาร ต้องได้รับการรับรองจากผู้รับผิดชอบความปลอดภัยสาธารณะของท้องถิ่น 6. อาคารเก็บต้องไม่มีชั้นใต้ดินหรือพื้นระหว่างชั้น อาคารสามารถทนไฟได้ มีแผนอพยบฉุกเฉิน มีระยะห่างเพื่อป้องกันเพลิงไหม้ตามที่กำหนด 7. วัตถุอันตรายคนละกลุ่มได้มีการจัดเก็บคนละพื้นที่ คนละห้อง ตามคุณสมบัติของสาร สารที่ไว้ด้วยกันไม่ได้จัดเก็บคนละอาคารคนละห้อง 8. ต้องมีการระบายอากาศที่อยู่ในสภาพที่ดี ระบบต้องมีการต่อลงดิน ท่อต้องทนไฟ 9. น้ำที่ใช้ในระบบให้ความร้อนต้องไม่สูงเกิน 80 องศาเซลเซียส			3. สถานที่เก็บรักษาวัตถุอันตราย ต้องอยู่ในทำเลที่เหมะสมและปลอดภัยแก่การขนส่งวัตถุอันตราย ไม่ก่อให้เกิดเหตุรำคาร มลพิษต่อแหล่งน้ำสาธารณะและสิ่งแวดล้อม 4. อาคารเก็บรักษาวัตถุอันตรายมีลักษณะเช่นเดียวกับอาคารผลิต ถ้าอาคารที่มีความกว้างหรือยาวกว่า 30 ม. ต้องมีผนังทนไฟและมีการป้องกันการหกรั่วไหล	กฎกระทรวง พ.ศ. 2537 ออกตามความในพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 หมวด 2 ข้อ 9 - 10 ให้ไว้ ณ วันที่ 27 ต.ค. 2537

หน่วยที่ 3.3.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
10.3	อาคารเก็บวัตถุมีพิษ				1. อาคารเก็บวัตถุมีพิษต้องมีลักษณะที่เหมาะสม สะดวกในการขนย้าย ติดป้าย" ห้องเก็บวัตถุมีพิษ ห้ามผู้ไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้องเข้า" แยกการเก็บวัตถุมีพิษแต่ละชนิดให้เป็นสัดส่วน 2. วัตถุมีพิษร้ายแรงต้องแยกเก็บไว้โดยเฉพาะ ไม่เป็นทางผ่านของสาธารณะชน ปิดล็อคกุญแจตลอดเวลาที่ไม่มีการปฏิบัติงาน 3. วัตถุมีพิษที่ติดไฟได้ต้องเก็บในห้องกันไฟ อุปกรณ์ไฟฟ้าต้องเป็นชนิดพิเศษ หรือติดตั้งอุปกรณ์ป้องกันการติดไฟ 4. ห้องเก็บวัตถุมีพิษไม่ควรอยู่ใกล้กับที่พักอาศัย จัดทำป้าย "ห้ามสูบบุหรี่"ไว้ในห้องเก็บวัตถุมีพิษ จัดทำป้าย"วัตถุมีพิษ"สีแดงบนพื้นขาวติดไว้ที่ทางเข้าอาคาร 5. อาคารเก็บวัตถุมีพิษที่เหมาะสม สะดวกในการขนย้าย ติดป้าย"ห้องเก็บวัตถุมีพิษ ห้ามผู้ไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้องเข้า" แยกการเก็บวัตถุมีพิษแต่ละชนิดให้เป็นสัดส่วน 6. วัตถุมีพิษที่ติดไฟได้ต้องเก็บในห้องกันไฟ อุปกรณ์ไฟฟ้าต้องเป็นชนิดพิเศษ หรือติดตั้งอุปกรณ์ป้องกันการติดไฟ 7. ห้องเก็บวัตถุมีพิษไม่ควรอยู่ใกล้กับที่พักอาศัย จัดทำป้าย "ห้ามสูบบุหรี่"ไว้ในห้องเก็บวัตถุมีพิษ ต้องมีการระบายอากาศและมีแสงสว่างเพียงพอ	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2525 เรื่อง กำหนดวิธีการผลิต การใช้ วัตถุมีพิษ ตามพระราชบัญญัติวัตถุมีพิษ พ.ศ. 2510 ข้อ 1 และ ข้อ 5 ประกาศ ณ วันที่ 8 ก.ค. 2525

หน่วยที่ 3.3.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
11	การจัดเก็บสารเคมีอันตราย วัตถุไวไฟ วัตถุระเบิด วัตถุมีพิษ วัตถุอันตราย สารกัมมันตภาพรังสี					
11.1	การจัดเก็บสารเคมีอันตราย	1. สารเคมีที่วางอยู่รวมกัน และสิ่งที่ปล่อยรังสี หรือท่อที่มีระบบให้ความร้อนต้องห่างกันอย่างน้อย 0.3 เมตร 2. สถานที่เก็บสารเคมีต้องเป็นไปตามที่กำหนด สารวางรวมกันไม่มากกว่า 100 ตารางเมตร สารที่ไว้ใกล้กันไม่ได้ต้องวางห่างกันมากกว่า 1 เมตร สารที่วางซ้อนกันต้องห่างจากผนังอย่างน้อย 0.5 เมตร ห่างจากเสาอย่างน้อย 0.3 เมตร ทางเดินต้องกว้างอย่างน้อย 2 เมตร 3. สถานที่เก็บสารเคมีต้องมีลูกจ้างในแต่ละแผนกสามารถบ่งชี้ปริมาณและความปลอดภัยของสารในแผนกของตน 4. สารเคมีที่สามารถทำปฏิกริยากับน้ำหรือเกิดการเผาไหม้ได้เอง ต้องมีการควบคุมความชื้นและอุณหภูมิอย่างเข้มงวด			1. สารเคมีที่เกิดปฏิกิริยาต่อกันต้องเก็บแยกกัน 2. การจัดเก็บสารเคมีอันตรายต้องไม่ให้ภาชนะบรรจุชำรุดและถูกกระแทก สำหรับสารเคมีอันตรายที่เป็นสารไวไฟหรือระเบิดให้เก็บไว้ชั้นล่าง 3. ห้ามเปิดภาชนะบรรจุสารเคมีอันตรายทิ้งไว้ในสถานที่ทำงาน ต้องนำไปเก็บเมื่อใช้เสร็จ	ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการขนส่ง เก็บรักษา เคลื่อนย้าย และกำจัดหีบห่อ ภาชนะบรรจุ หรือวัสดุห่อหุ้มสารเคมีอันตราย ข้อ 4 และข้อ 9-11 ประกาศ ณ วันที่ 17 มิ.ย. 2535

หน่วยที่ 3.3.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
11.2	การจัดเก็บวัตถุไวไฟและวัตถุระเบิด				1. การเก็บรักษาวัตถุไวไฟและวัตถุระเบิดไว้ในสถานประกอบการให้ปฏิบัติตามที่กำหนด 2. การเก็บรักษาวัตถุไวไฟและวัตถุระเบิดที่เป็นของเหลวไว้ในสถานประกอบการให้ปฏิบัติตามที่กำหนด 3. การเก็บรักษาถังก๊าซชนิดเคลื่อนย้ายได้ชนิดของเหลวไว้ในสถานประกอบการให้ปฏิบัติตามที่กำหนด 4. การป้องกันอันตรายจากถ่านหินเซลลูลอยด์ หรือของแข็งที่ติดไฟง่าย	กระทรวงมหาดไทย เรื่อง การป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานสำหรับลูกจ้าง หมวด 5 ข้อ 23 - 26 ประกาศ ณ วันที่ 21 พ.ย. 2534
					5. ต้องแยกเก็บวัตถุมีพิษ วัตถุเคมี วัตถุไวไฟ วัตถุระเบิดหรือวัตถุอื่นที่อาจเป็นอันตรายให้แยกจากกันเป็นสัดส่วน ปิดกุญแจเมื่อไม่ใช้งาน	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 24 (พ.ศ. 2530) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่อง หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ข้อ 50 ประกาศ ณ วันที่ 1 มิ.ย. 2530
11.3	การจัดเก็บวัตถุมีพิษ				วัตถุมีพิษร้ายแรงต้องแยกเก็บไว้โดยเฉพาะไม่เป็นทางผ่านของสาธารณชน ปิดล็อคกุญแจตลอดเวลาที่ไม่มีการปฏิบัติงาน	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2525 เรื่อง กำหนดวิธีการผลิต การใช้วัตถุมีพิษ ตามพระราชบัญญัติวัตถุมีพิษ พ.ศ. 2510 ข้อ 5 (3) - 5 (4) ประกาศ ณ วันที่ 8 ก.ค. 2525

หน่วยที่ 3.3.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
11.4	การจัดเก็บวัตถุอันตราย	1. การจัดเก็บวัตถุอันตราย ต้องห้ามการสูบบุหรี่และการใช้เปลวไฟในบริเวณที่เก็บ 2. ก่อนรับวัตถุอันตรายต้องสำรวจปริมาณ การบรรจุ ฉลากให้ชัดเจน 3.การจัดเก็บวัตถุอันตรายที่มีอันตรายรุนแรง ต้องแยกไว้ในที่เก็บพิเศษ มีระบบผู้ช่วย มีการรายงานปริมาณ ตำแหน่งที่เก็บและผู้รับผิดชอบ 4. การจัดเก็บต้องจัดเก็บในสถานที่เก็บพิเศษ มีผู้รับผิดชอบการนำเข้าไปหรือออกจากห้องเก็บต้องตรวจสอบ และลงทะเบียน มีการสำรวจสถานที่เก็บเป็นระยะ			1. ต้องไม่ให้วัตถุอันตรายอยู่ใกล้กับแหล่งความร้อน เตาไฟ หม้อน้ำ สายไฟฟ้าแรงสูง บริเวณที่มีอุณหภูมิสูง 2. ต้องจัดทำป้ายสัญลักษณ์ เครื่องหมายและคำเตือนในบริเวณที่มีวัตถุอันตราย 3. ต้องจัดทำมาตรการความปลอดภัย การระงับเหตุและ อัคคีภัย ทำป้ายเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ตามมาตรฐานสากล แสดงระดับความไว ระดับอันตรายต่อสุขภาพ การใช้น้ำดับไฟได้หรือไม่ ติดไว้ที่บริเวณที่มีการเก็บหรือใช้วัตถุอันตราย	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 24 (พ.ศ. 2530) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่อง หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ข้อ 52 - 53 ข้อ 74 ประกาศ ณ วันที่ 1 มิ.ย. 2530
					4. การเก็บรักษาวัตถุอันตรายที่เป็นของเหลวในที่โล่งต้องมีระบบการป้องกันการหกรั่วไหล และสามารถควบคุมวัตถุอันตรายไม่ให้รั่วไหลสู่ภายนอกเมื่อเกิดอุบัติเหตุขึ้น	กฎกระทรวง พ.ศ. 2537 ออกตามความในพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 หมวด 2 ข้อ 11-12 ให้ไว้ ณ วันที่ 27 ต.ค. 2537
11.5	การจัดเก็บสารกัมมันตภาพรังสี				1. สารที่ให้รังสีเบตาและแกมมา ต้องเก็บในภาชนะที่ยอมให้มีรังสีปล่อยออกมา < 2.5 มิลลิเรินท์เก้นต่อชั่วโมง ห่างจากแหล่งกำเนิดรังสี 1 ม. 2. การเก็บสารรังสีในภาชนะบรรจุ ให้เก็บในสภาพไม่ไหม้ไฟ เก็บให้พ้นอันตรายจากอัคคีภัย	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 27 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่อง หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานที่มีการใช้สารกัมมันตรังสี ข้อ 2 (2.1), (2.3) ประกาศ ณ วันที่ 24 ม.ค. 2535

หน่วยที่ 3.3.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
11.6	การจัดเก็บวัตถุระเบิด		1. ข้อกำหนดห้องเก็บวัตถุระเบิด ใบอนุญาตและมาตรการความปลอดภัย 2. ข้อกำหนดของห้องเก็บวัตถุระเบิดสำหรับเหมืองบนพื้นดิน การจัดห้องเก็บต้องเป็นไปตามที่กำหนด 3. การจัดเตรียมห้องเก็บวัตถุระเบิดแบบชั่วคราว ห้องเก็บหลัก ระยะห่างที่ปลอดภัยจากห้องเก็บวัตถุระเบิด และองค์ประกอบของวัตถุระเบิดในห้องเก็บ 4. ห้องเก็บวัตถุระเบิดในเหมืองใต้ดิน วิธีการจัดเก็บวัตถุระเบิดในห้องเก็บ คนงานและมาตรการรักษาความปลอดภัยของวัตถุระเบิด สมุดรายงานวัตถุระเบิดและการจัดเก็บวัตถุระเบิดที่มีความไวสูง การจัดเก็บองค์ประกอบของวัตถุระเบิด กฎการขนส่งวัตถุระเบิด การตรวจสอบห้องเก็บวัตถุระเบิด 5. ข้อกำหนดการวางระเบิด การคัดเลือกและคุณสมบัติของผู้จุดระเบิด งานการระเบิดและการระเบิดที่ผิดพลาด			

หน่วยที่ 3.3.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
11.7	การทำระหัสสีของถังก๊าซอัดความดัน		1. ก๊าซออกซิเจนต้องใช้สีเทา ก๊าซที่ติดไฟและระเบิดได้ต้องใช้สีแดงยกเว้นถังเหล็กที่บรรจุ LPG ต้องใช้สีน้ำเงินหรือสีน้ำเงินอ่อนๆ มีสัญญานสีแดงรอบวาวล์ปิดเปิด ก๊าซพิษต้องสีเหลืองเข้ม ก๊าซกัดกร่อนต้องสีเหลืองอ่อน ก๊าซออกซิเจนและก๊าซออกซิไดซ์เซอร์ต้องสีน้ำเงินอ่อน 2. ก๊าซผสมก็ใช้สีของก๊าซที่มาผสมกัน ก๊าซที่ใช้ทางการแพทย์ใช้สีขาว และที่ถังเหล็กต้องระบุชนิดของก๊าซด้วย			
12	มาตรการเพื่อความปลอดภัยเกี่ยวกับทีบห่อภาชนะบรรจุสารเคมีอันตราย วัตถุอันตราย วัตถุมีพิษ สารกัมมันตภาพรังสี					

หน่วยที่ 3.3.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
12.1	มาตรการเพื่อความปลอดภัยเกี่ยวกับหีบห่อภาชนะบรรจุสารเคมีอันตราย	ภาชนะบรรจุสารเคมีอันตรายต้องมีใบรับรองความปลอดภัย			1. จัดให้มีมาตรการเพื่อความปลอดภัยเกี่ยวกับหีบห่อภาชนะบรรจุสารเคมีอันตรายตามที่กำหนดได้แก่ วัสดุแข็งแรง เคลื่อนย้ายได้ปลอดภัย บรรจุไม่เกินพิกัด ถ้ามีรอยบุบ บวมต้องตรวจสอบความปลอดภัย ถ้ามีความดันภายในต้องมีอุปกรณ์นิรภัย ตรวจสอบ ซ่อมบำรุงปีละ 1 ครั้ง ภาชนะบรรจุสารไวไฟหรือระเบิดได้ ต้องเก็บห่างจากแหล่งความร้อน และให้เก็บไว้ชั้นแรก ถ้าภาชนะมีความร้อนต้องมีฉนวนหุ้ม หากพบการรั่วไหลให้แยกเก็บ และทำความสะอาดสิ่งรั่วไหล ป้องกันภาชนะบรรจุ ชำรุด ถูกกระแทก ห้ามเปิดภาชนะทิ้งไว้ในสถานที่ทำงาน ต้องนำไปเก็บเมื่อใช้เสร็จ กรณีเก็บไว้ใต้ดิน ต้องมีเครื่องหมายแสดงตำแหน่ง 2. ภาชนะสารเคมีอันตรายที่รั่วไหลให้แยกเก็บในที่ปลอดภัย และทำความสะอาดสิ่งรั่วไหล	ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการขนส่ง เก็บรักษา เคลื่อนย้าย และกำจัดหีบห่อ ภาชนะบรรจุ หรือวัสดุห่อหุ้มสารเคมีอันตราย ข้อ 7-8 ประกาศ ณ วันที่ 17 มิ.ย. 2535
12.2	มาตรการเพื่อความปลอดภัยเกี่ยวกับหีบห่อภาชนะบรรจุวัตถุอันตราย	1. ความปลอดภัยทางด้านเทคนิค สัญลักษณ์ความปลอดภัยต้องมีระบุที่หีบห่อของวัตถุอันตราย ถ้าพบอันตรายเพิ่มใหม่ต้องแจ้งสาธารณชนพร้อมปรับเปลี่ยนข้อมูลที่ภาชนะบรรจุ 2. หีบห่อภาชนะบรรจุของวัตถุอันตรายต้องได้รับการรับรองต้องผลิตจากหน่วยงานที่ได้รับการรับรองจากรัฐบาล			1. ภาชนะบรรจุวัตถุอันตรายตั้งแต่ 25,000 ลิตร ต้องมีความมั่นคง แข็งแรง ตามมาตรฐาน ต้องสร้างเขื่อนกักเก็บ และจัดเคมีภัณฑ์เพื่อระงับเหตุอันตราย	กฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 หมวด 2 ข้อ 6 (7) ให้ไว้ ณ วันที่ 24 ก.ย. 2535
					2. ภาชนะบรรจุวัตถุอันตรายที่เป็นก๊าซต้องเป็นไปตามมาตรฐาน มีอุปกรณ์ความปลอดภัยและรับรองโดยวิศวกร	กฎกระทรวง พ.ศ. 2537 ออกตามความในพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 หมวด 2 ข้อ 13 ให้ไว้ ณ วันที่ 27 ต.ค. 2537

หน่วยที่ 3.3.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
12.2	มาตรการเพื่อความปลอดภัยเกี่ยวกับหีบห่อภาชนะบรรจุวัตถุอันตราย (ต่อ)	3. ถ้าใช้ภาชนะอัดความดันสำหรับวัตถุอันตรายต้องมีการตรวจสอบเป็นระยะ				
12.3	มาตรการเพื่อความปลอดภัยเกี่ยวกับหีบห่อภาชนะบรรจุวัตถุมีพิษ				ภาชนะบรรจุวัตถุมีพิษที่ระเหยได้ ที่เป็นของเหลว และภาชะบรรจุที่อยู่ใต้ความดันต้องเป็นไปตามที่กำหนด	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 24 (พ.ศ. 2530) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่อง หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ข้อ 60-62 ประกาศ ณ วันที่ 1 มิ.ย. 2530
12.4	มาตรการเพื่อความปลอดภัยเกี่ยวกับหีบห่อภาชนะบรรจุสารกัมมันตภาพรังสี				1. ให้นายจ้างจัดทำฉลากที่มีเครื่องหมายและข้อความเตือนภัยติดไว้ที่ภาชนะตามที่กำหนด 2. ให้นายจ้างจัดให้มีป้ายห้ามนำภาชนะหรือวัสดุที่ปนเปื้อนสารกัมมันตรังสีออกไปนอกบริเวณที่ปฏิบัติการ	กฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับรังสีชนิดก่อไอออน พ.ศ. 2547 หมวด 3 ข้อ 17-18 ให้ไว้ ณ วันที่ 24 มิ.ย. 2547

หน่วยที่ 3.3.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
13	การขนส่งสารเคมีอันตราย วัตถุอันตราย	1.อุปกรณ์ที่ใช้ในการขนส่งสารเคมีอันตรายต้องมีใบรับรองความปลอดภัย 2. การเตรียมการขนส่งสินค้าอันตราย ต้องมีการเตรียมแบบฟอร์มส่งสินค้าซึ่งรวมถึงชื่อสินค้าอันตรายและหมายเลขอ้างอิง 3. การขนส่งภาชนะเปล่าที่เคยบรรจุสารเคมี ต้องทำแบบฟอร์มส่งสินค้า เช่นเดียวกัน 4. สถานีขนส่ง ขนถ่ายสินค้าอันตราย ต้องมีมาตรการควบคุมความชื้นของภาชนะ เพื่อป้องกันการรั่วไหลสู่สิ่งแวดล้อม 5. สถานประกอบกิจการต้องแน่ใจว่าไม่มีการส่งสารเคมีอันตรายทางไปรษณีย์ 6.ฉลากสารเคมีอันตราย สถานประกอบกิจการต้องมีฉลากสารเคมีอันตรายสำหรับการขนส่งติดที่ภาชนะตามที่กำหนด 7. ฉลากสารเคมีอันตรายสำหรับขนส่งต้องชัดเจน และไม่หายไประหว่างการขนส่ง			1. การขนส่งสารเคมีอันตรายต้องปฏิบัติตามที่กำหนด ได้แก่ป้องกันฝุ่นฟุ้งและอันตรายให้ลูกจ้าง ต้องตรวจสอบยานพาหนะให้ปลอดภัย ติดตั้งเครื่องดับเพลิงมือถือที่ใช้กับสารเคมีอันตราย หน้ากากป้องกันสารเคมี เครื่องช่วยหายใจ และคู่มือการแก้ไขปัญหาฉุกเฉินเป็นภาษาไทยไว้ในยานพาหนะ ภาชนะบรรจุต้องยึดแน่นบนยานพาหนะ น้ำหนักบรรทุกไม่เกิน ห้ามบรรทุกสารที่อาจเกิดปฏิกิริยาไว้ด้วยกัน 2. ข้อปฏิบัติเกี่ยวกับท่อขนส่งสารเคมีอันตราย ขนส่งด้วยท่อหรือรางต้องมีโครงสร้างป้องกันการหก รั่วไหล ป้องกันการชน กระแทก ท่อและ ข้อต่อสภาพดี ท่อส่งสารเคมีอันตรายต่างชนิดกันใช้สีต่างกัน ถ้าผิวท่อมีความร้อนต้องใช้ฉนวนหุ้ม ถ้าเป็นสารไวไฟหรือระเบิดได้ ให้วางท่อห่างจากแหล่งความร้อนและให้ต่อสายดิน หากวางท่อใต้พื้นดินให้ทำเครื่องหมาย	ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการขนส่ง เก็บรักษา เคลื่อนย้าย และกำจัดหีบห่อ ภาชนะบรรจุ หรือวัสดุห่อหุ้มสารเคมีอันตราย ข้อ 1-2 ประกาศ ณ วันที่ 17 มิ.ย. 2535
					3. ต้องดูแลท่อส่งวัตถุอันตรายและส่วนประกอบตามที่กำหนด 4. ภาชนะบรรจุวัตถุอันตราย ต้องติดป้าย สัญลักษณ์และเครื่องหมายที่ภาชนะตามชนิดของสารที่บรรจุและขนถ่ายตามรายละเอียดแนบท้ายประกาศรายการที่ 5 และ 6 ตามลำดับ	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 24 (พ.ศ. 2530) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่อง หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ข้อ 56-59 ประกาศ ณ วันที่ 1 มิ.ย. 2530

หน่วยที่ 3.3.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
13	การขนส่งสารเคมีอันตราย วัตถุอันตราย(ต่อ)	8.สถานประกอบกิจการที่ขนส่งสินค้าอันตรายต้องได้รับ Operating certificate for transportation of dangerous goods by road 9. สถานประกอบกิจการที่ส่งสินค้าทางบก ต้องใช้บริษัทขนส่งที่ได้มาตรฐาน 10. สถานประกอบกิจการที่ส่งสินค้าทางบกต้องปฏิบัติตามข้อกำหนด ต้องจัดทำรายการ Consignment list สารที่ไว้ใกล้กันไม่ได้ต้องแยก 11. สถานประกอบกิจการที่ส่งสินค้าทางบกต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดระหว่างการขนถ่าย ต้องตรวจสอบบรรจุภัณฑ์ ผู้ไม่เกี่ยวข้องห้ามขึ้นไปบนรถขนส่ง คนขับรถและคนส่งของห้ามสูบบุหรี่ระหว่างการขนส่ง เมื่อจอดรถ ห้ามจอดใกล้ที่มีความร้อนหรืออุณหภูมิสูง 12. ยานพาหนะที่ใช้ขนส่งทางบก ต้องเป็นไปตามที่กำหนด			5. ภาชนะบรรจุและขนถ่ายวัตถุอันตรายต้องมั่นคง แข็งแรง หลังใช้งานให้ทำลาย ห้ามนำไปใช้บรรจุสิ่งอื่นๆ 6. การขนส่งวัตถุอันตราย 7. ยานพาหนะที่เหมาะสมและปลอดภัยโดยผ่านการตรวจสอบจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 8. สัญลักษณ์หรือเครื่องหมายแสดงวัตถุอันตราย และอักษรว่า "วัตถุอันตราย" ติดไว้ที่ภาชนะทั้ง 2 ด้าน 9. ต้องมีเอกสารข้อมูลความปลอดภัยของวัตถุอันตราย กรณีขนส่งมากกว่า 1000 กก. หรือ 1000 ล. 10. บริเวณจอดยานพาหนะ ขนถ่าย ต้องมีบริเวณกว้างขวาง ต้องมีระบบป้องกันอันตรายและระบบป้องกันอัคคีภัยที่เหมาะสม	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 24 (พ.ศ. 2530) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่อง หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ข้อ 56-59 ประกาศ ณ วันที่ 1 มิ.ย. 2530 กฎกระทรวง พ.ศ. 2537 ออกตามความในพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 หมวด 4 ข้อ 19 (1),(2), (4), (6) ให้ไว้ ณ วันที่ 27 ต.ค. 2537

หน่วยที่ 3.3.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
13	การขนส่งสารเคมีอันตราย วัตถุอันตราย(ต่อ)	13. สถานประกอบกิจการที่ขนส่งสินค้าทางบกเป็นการค้าต้องมี Transportation certificate ของกระทรวงคมนาคม ซึ่งที่ปิดผนึกแบบพิเศษสำหรับการขนส่งสินค้าอันตราย 14. สถานประกอบการขนส่งสินค้าทางบก ต้องมีการดูแลรักษารถขนส่งตามที่กำหนด 15.เมื่อมีอุบัติเหตุเกิดขึ้นกับการขนส่งสินค้าอันตรายทางบก คนขับต้องดำเนินมาตรการที่เกี่ยวข้อง แล้วรายงานอุบัติเหตุเพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องช่วยลดอันตราย ถ้ามีการเสียชีวิตหรือสูญเสียอย่างมาก ต้องรายงานต่อผู้รับผิดชอบระดับสูงภายใน 3 วัน และส่งแผนการดำเนินการภายใน 30 วัน 16. สถานประกอบการขนส่งสินค้าอันตรายทางบก ต้องได้รับการตรวจสอบเป็นระยะ สภาวะการขนส่ง การบริหารความปลอดภัย อุปกรณ์ป้องกันพิเศษ เป็นต้น			11. รถบรรทุกวัตถุอันตรายต้องมีตัวอักษรภาพตามที่กำหนด ได้แก่ ประเภท ประเภทย่อย ความเสี่ยงหลัก ความเสี่ยงรอง หมายเลขสหประชาชาติ เป็นต้น 12. ตัวอักษรและภาพแสดงความเสี่ยงของวัตถุอันตรายต้องมีลักษณะและขนาดตามที่กำหนด 13. การติดแผ่นป้ายแสดงความเสี่ยงของวัตถุอันตรายต้องปฏิบัติตามที่กำหนด 14. เครื่องหมายแสดงเลขของสหประชาชาติต้องมีลักษณะ ขนาด และวิธีการติดตั้งต้องปฏิบัติตามที่กำหนด 15. เครื่องหมายแสดงการบรรทุกสารอุณหภูมิสูงต้องมีขนาดและวิธีการติดตั้งที่ด้านข้างของรถตามที่กำหนด	ประกาศกรมการขนส่งทางบก เรื่องการติดป้ายอักษรภาพและเครื่องหมายของรถบรรทุกวัตถุอันตราย ข้อ 3-9 ประกาศ ณ วันที่ 14 พ.ย. 2543

หน่วยที่ 3.3.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
13	การขนส่งสารเคมีอันตราย วัตถุอันตราย(ต่อ)	17. สถานประกอบการขนส่งสินค้าอันตรายทางบก รถขนส่งต้องไม่บรรทุกหนักเกิน รถขนส่งต้องห้ามเข้าไปในเขตห้ามเข้า 18. สถานประกอบการขนส่งสารเคมีที่เป็นพิษสูงทางบก ต้องได้รับใบอนุญาตในการขนส่งวัตถุมีพิษสูง 19. เมื่อส่งมอบสารเคมีอันตรายให้ต้องมีการแจ้งให้ผู้รับสารเคมีอันตรายทราบ ชื่อ ปริมาณอันตราย และมาตรการฉุกเฉินของสารเคมีอันตราย ถ้าสารเคมีที่เป็นพิษสูงถูกขโมย สูญหายหรือรั่ว ผู้รับมอบและผู้เกี่ยวข้อง ต้องแจ้งหน่วยความปลอดภัยสาธารณะท้องถิ่นโดยทันที และทำการเตรียมการเตือนอันตราย				
14	การนำเข้าของเสียเคมีวัตถุ				1. ของเสียเคมีวัตถุที่เป็นวัตถุอันตรายจะอนุญาตให้นำเข้าเมื่อใช้เป็นวัตถุดิบในโรงงานผลิตเท่านั้น 2. ต้องจัดทำแผนการนำเข้าของเสียเคมีวัตถุที่ใช้ในแต่ละปี แจ้งต่อกรมโรงงานอุตสาหกรรม 3. กรมโรงงานอุตสาหกรรมจะอนุญาตให้นำเข้าของเสียเคมีวัตถุในปริมาณเท่าที่จำเป็นในการผลิตของโรงงาน	ประกาศกรมโรงงานอุตสาหกรรม เรื่อง เงื่อนไขในการอนุญาตให้นำของเสียเคมีวัตถุ (Chemical Waste) ที่เป็นวัตถุอันตรายเข้ามาในราชอาณาจักร ข้อ 1, 3 และ ข้อ 6 ประกาศ ณ วันที่ 14 พ.ค. 2539

หน่วยที่ 3.3.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
15	การกำจัดภาชนะบรรจุ สารเคมีอันตราย วัตถุอันตราย และ การกำจัดของเสียเคมีวัตถุ				1. การกำจัดภาชนะบรรจุสารเคมีอันตราย	ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการขนส่ง เก็บรักษา เคลื่อนย้าย และกำจัดหีบห่อ ภาชนะบรรจุ หรือวัสดุห่อหุ้มสารเคมีอันตราย ข้อ 12 ประกาศ ณ วันที่ 17 มิ.ย. 2535
					2. การทำลายภาชนะบรรจุวัตถุอันตรายต้องเหมาะสมกับวัตถุอันตรายชนิดนั้นๆ	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 24 (พ.ศ. 2530) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่องหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ข้อ 63 ประกาศ ณ วันที่ 1 มิ.ย. 2530
					3. ต้องจัดทำระบบกำจัดของเสียที่เกิดจากการนำของเสียเคมีวัตถุมาใช้ในการผลิตสินค้า	ประกาศกรมโรงงานอุตสาหกรรม เรื่อง เงื่อนไขในการอนุญาตให้นำของเสียเคมีวัตถุ (Chemical Waste) ที่เป็นวัตถุอันตรายเข้ามาในราชอาณาจักร ข้อ 4 ประกาศ ณ วันที่ 14 พ.ค. 2539
16	กฎความปลอดภัยสำรับกระบวนการและสารเคมีที่เฉพาะ	1. ข้อกำหนดความปลอดภัยทางเทคนิคสำหรับการใช้ไฮโดรเจน 2. ข้อกำหนดความปลอดภัยสำหรับการใช้ก๊าซถ่านหินในอุตสาหกรรม 3. ข้อกำหนดความปลอดภัยทางเทคนิคสำหรับการใช้คลอรีน				

หน่วยที่ 3.3.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
16	กฎความปลอดภัยสำรับกระบวนการและสารเคมีที่เฉพาะ (ต่อ)	4. ข้อกำหนดสำหรับกระบวนการผลิต Coking operation 5. ข้อกำหนดความปลอดภัยทางเทคนิคสำหรับการใช้ไวนิลคลอไรด์ 6. ข้อกำหนดความปลอดภัยสำหรับกระบวนการอันตรายที่ใช้ออกซิเจนน้อย 7. ข้อกำหนดความปลอดภัยสำหรับการอัดก๊าซใส่ท่อก๊าซ 8. ข้อกำหนดความปลอดภัยสำหรับกระบวนการเคลือบผิว การบริหารจัดการทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย 9. ข้อกำหนดทางเทคนิคสำหรับป้องกันฝุ่นในกระบวนการเหล็กหล่อ 10. ข้อกำหนดการป้องกันฝุ่นสำหรับกระบวนการหลอมวัสดุ 11. ข้อกำหนดทางสุขภาพและความปลอดภัยสำหรับกระบวนการทำขนสัตว์				

หน่วยที่ 3.3.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
16	กฎความปลอดภัยสำรับกระบวนการและสารเคมีที่เฉพาะ (ต่อ)	12. ข้อกำหนดทางสุขภาพและความปลอดภัยสำหรับกระบวนการผลิตคาร์บอน 13. ข้อกำหนดการป้องกันพิษจากการใช้ จัดเก็บ ขนส่งสารเคมีทางการเกษตร 14. ข้อกำหนดสำหรับอากาศอัด 15.ข้อกำหนดสำหรับสารปราบศัตรูพืช 16. ข้อกำหนดสำหรับโครเมี่ยม 17. ข้อกำหนดสำหรับสินค้าอันตรายได้แก่ สินค้าที่สามารถระเบิดและไม่ติดไฟ สารเคมีอันตรายและสารกัมมันตภาพรังสี 18. ข้อกำหนดสำหรับสารเคมีควบคุม เช่นสารเคมีที่ใช้ในสงคราม 19. ข้อกำหนดเกี่ยวกับการนำเข้าและส่งออกสารเคมีอันตราย 20. ข้อกำหนดการขนส่งทางรถไฟ				

หน่วยที่ 3.3.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
17	อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล	1. ต้องจัดอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลที่เหมาะสมให้กับคนงานทุกคนที่สัมผัสฝุ่นที่มีซิลิกามากกว่า 10% 2. ลูกจ้างที่ทำงานใน 38 อาชีพที่กำหนดต้องได้รับอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยและสุขภาพที่เหมาะสมตามชนิดของงานที่ปฏิบัติโดยมีรายการชนิดของอุปกรณ์ที่เหมาะสมในแต่ละลักษณะงานกำหนดไว้ชัดเจนในตารางที่กำหนด 3.คนงานที่ทำงานกับวัตถุมีพิษต้องมีอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยที่ได้รับการรับรอง และคนงานต้องใช้ได้ถูกต้อง 4. ต้องจัดอุปกรณ์คุ้มครองอันตรายส่วนบุคคลให้กับคนงานทำงานเกี่ยวกับวัตถุมีพิษ 5.สถานประกอบการที่ใช้สารฆ่าแมลง ต้องมั่นใจว่าคนงานมีการสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยที่เหมาะสม		คนงานที่ทำงานที่มีอันตรายหรือมีสารที่มีพิษมาก ต้องมีอุปกรณ์คุ้มครองอันตรายส่วนบุคคล โดยที่อุปกรณ์ต้องมีคุณภาพตามที่กำหนดในกฎหมาย	1. กรณีในสถานประกอบการมีระดับสารเคมีในบรรยากาศการทำงานเกินกว่าที่กำหนดในตารางที่ 1,2 ,3, 4 หากนายจ้างแก้ไขปรับปรุงไม่ได้ จะต้องจัดให้ลูกจ้างสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลตามที่กำหนด 2. มาตรฐานเกี่ยวกับอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลสำหรับสารเคมี	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง ความปลอดภัยใน การทำงานเกี่ยวกับสภาวะแวดล้อม (สารเคมี) หมวด 1 ข้อ 7 และหมวด 2 ประกาศ ณ วันที่ 30 พ.ค. 2520
					3. การคุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย หมวด 2 ประกาศ ณ วันที่ 22 ส.ค. 2534
					4. อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลสำหรับงานเกี่ยวกับวัตถุไวไฟหรือวัตถุระเบิด	กระทรวงมหาดไทย เรื่อง การป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานสำหรับลูกจ้าง หมวด 5 ข้อ 28 ประกาศ ณ วันที่ 21 พ.ย. 2534
					5. จัดอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลตามความจำเป็นและเหมาะสมสำหรับงานเกี่ยวกับวัตถุอันตราย	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 24 (พ.ศ. 2530) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่อง หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ข้อ 64 ประกาศ ณ วันที่ 1 มิ.ย. 2530

หน่วยที่ 3.3.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
17	อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล (ต่อ)				6. จัดเครื่องป้องกันอันตรายส่วนบุคคลตามจำเป็นและเหมาะสมกับการปฏิบัติงานและมีมาตรการรักษาอุปกรณ์ที่ดี 7. อุปกรณ์ป้องกันอันตรายสำหรับคนขับและอุปกรณ์ป้องกันอุบัติเหตุจากการรั่วไหล	กฎกระทรวง พ.ศ. 2537 ออกตามความในพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 หมวด 4 ข้อ 18 (2) และข้อ 19 (3) ให้ไว้ ณ วันที่ 27 ต.ค. 2537
					8. ต้องจัดอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยของผู้ปฏิบัติงานได้แก่ เสื้อผ้าชุดทำงาน ถุงมือ รองเท้า หน้ากากตามชนิดวัตถุมีพิษ	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2525 เรื่อง กำหนดวิธีการผลิต การใช้วัตถุมีพิษ ตามพระราชบัญญัติวัตถุมีพิษ พ.ศ. 2510 ข้อ 4 (2) ประกาศ ณ วันที่ 8 ก.ค. 2525
					9. ให้นายจ้างจัดอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล ให้ลูกจ้างใช้ขณะปฏิบัติงานเกี่ยวกับรังสีโดยให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด	กฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับรังสีชนิดก่อไอออน พ.ศ. 2547 หมวด 5 ข้อ 25 ให้ไว้ ณ วันที่ 24 มิ.ย. 2547
18	การฝึกอบรม	1. ต้องจัดฝึกอบรมการป้องกันฝุ่นให้กับคนงานที่สัมผัสฝุ่นที่มีซิลิกามากกว่า 10%		คนงานที่ทำงานในสภาวะที่เสี่ยงอันตราย ต้องได้รับการฝึกอบรมที่เหมาะสม	1. จัดฝึกอบรมลูกจ้างที่ทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตรายตามหัวข้อที่กำหนด ได้แก่ กระบวนการผลิต การเก็บรักษา การขนส่ง อันตรายที่เกิดจากสารเคมี วิธีการควบคุมและป้องกัน วิธีกำจัดมลภาวะ วิธีอพยพเคลื่อนย้ายลูกจ้างออกจากบริเวณที่เกิดอันตราย และวิธีปฐมพยาบาลผู้ได้รับอันตราย	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย หมวด 1 ข้อ 17 ประกาศ ณ วันที่ 22 ส.ค. 2534

หน่วยที่ 3.3.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
18	การฝึกอบรม (ต่อ)	2.สถานประกอบการที่จัดเก็บขนส่งวัตถุอันตราย คนงานที่รับผิดชอบดับเพลิงต้องได้รับการฝึกดับเพลิง และการอบรมเรื่องอันตรายของวัตถุอันตรายและวิธีการตอบโต้เหตุฉุกเฉิน 3. สถานที่ ผลิต จัดการ ขนส่ง จัดเก็บ ใช้ สารเคมี ต้องให้ข้อมูลคนงานเกี่ยวกับวิธีการป้องกันอันตรายจากสารเคมี ในเรื่องวิธีการช่วยเหลือฉุกเฉินในกรณีเกิดอุบัติเหตุจากสารเคมี 4. คนงานต้องได้รับข้อมูลองค์ประกอบของสารเคมี ฉลาก ความปลอดภัย เทคนิคความปลอดภัยของสารเคมีที่อยู่ในที่ทำงาน 5. คนงานต้องทราบว่าสารเคมีอันตรายอาจทำให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพระหว่างการผลิต 6. การฝึกอบรมด้านความปลอดภัย ข้อควรระวัง สิทธิและความรับผิดชอบของคนงาน การป้องกันอันตราย การฝึกอบรมเรื่องมาตรการจัดการเหตุฉุกเฉิน			2. จัดฝึกอบรมแนะนำเหตุอันตรายต่างๆ วิธีป้องกันอันตราย และการแก้ไขอุบัติเหตุเกี่ยวกับงานวัตถุอันตราย 3. ฝึกอบรมความรู้เรื่องรังสี วิธีป้องกันอันตรายและแก้ไขอุบัติเหตุ วิธีใช้อุปกรณ์หรือเครื่องป้องกันอันตรายจากรังสีให้คนงานที่ทำงานเกี่ยวกับรังสี 4. ให้นายจ้างจัดให้มีคู่มือวิธีการใช้ วิธีบำรุงรักษา และสาธิตวิธีการใช้ วิธีการบำรุงรักษาอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลให้แก่ลูกจ้างที่เกี่ยวข้องทราบ 5. ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับรังสีได้รับการอบรมถึงอันตรายและวิธีการป้องกันอันตรายจากรังสีก่อนเข้ารับหน้าที่ตามที่กำหนด 6. ผู้ขับขี่ต้องผ่านการอบรมเรื่องวัตถุอันตราย การป้องกันและระงับอันตราย	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 24 (พ.ศ. 2530) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่อง หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ข้อ 65 ประกาศ ณ วันที่ 1 มิ.ย. 2530 ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 27 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่อง หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานที่มีการใช้สารกัมมันตรังสี ข้อ 3 (3.6) ประกาศ ณ วันที่ 24 ม.ค. 2534 กฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับรังสีชนิดก่อไอออน พ.ศ. 2547 หมวด 5 ข้อ 26 และ หมวด 6 ข้อ 27 - 28 ให้ไว้ ณ วันที่ 24 มิ.ย. 2547 กฎกระทรวง พ.ศ. 2537 ออกตามความในพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 หมวด 4 ข้อ 19 (5) ให้ไว้ ณ วันที่ 27 ต.ค. 2537

หน่วยที่ 3.3.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
18	การฝึกอบรม (ต่อ)	7. คนงานทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตรายต้องได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับอันตรายของสารเคมีอันตราย 8.สถานประกอบกิจการที่ผลิตใช้สารเคมีอันตรายต้องได้รับการฝึกอบรม อันตรายของสารเคมี มาตรการป้องกันอันตราย 9. คนงานทำงานเกี่ยวกับวัตถุมีพิษ ต้องได้รับความรู้และการอบรมทางด้านอาชีวอนามัย 10. คนงานทำงานกับสารเคมีใดๆ ต้องได้รับความรู้และการฝึกอบรมเกี่ยวกับ การประยุกต์ใช้สารเคมีอันตรายที่ปลอดภัยในสถานที่ทำงาน 11. คนงานที่ทำงานเกี่ยวกับสารเคมี ต้องได้รับการฝึกอบรมที่เหมาะสม			7. ฝึกอบรมให้คนงานเข้าใจอันตราย วิธีระมัดระวังป้องกันและแก้ไขอันตรายของวัตถุมีพิษ	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2525 เรื่อง กำหนดวิธีการผลิต การใช้วัตถุมีพิษ ตามพระราชบัญญัติวัตถุมีพิษ พ.ศ. 2510 ข้อ 4 (7) ประกาศ ณ วันที่ 8 ก.ค. 2525
19	สัญลักษณ์และเครื่องหมายเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย				1. สัญลักษณ์และเครื่องหมายแสดงสิ่งต้องห้าม สำหรับอาณาบริเวณเฉพาะส่วน 2. สัญลักษณ์และเครื่องหมายสำหรับอาณาบริเวณที่ต้องใช้เครื่องป้องกันอันตรายส่วนบุคคล	รายละเอียดแนบท้ายประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 24 (พ.ศ. 2530) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ. ศ. 2512 ลงวันที่ 1 มิ.ย. 2530

หน่วยที่ 3.3.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
19	สัญลักษณ์และเครื่องหมายเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย (ต่อ)				3. สัญลักษณ์และเครื่องหมายเตือนภัยของอาณาบริเวณเฉพาะส่วน 4. สัญลักษณ์และเครื่องหมายฉุกเฉิน 5. สัญลักษณ์และเครื่องหมายสำหรับฉลากที่ต้องปิดหรือพิมพ์ไว้บนภาชนะบรรจุเคมีภัณฑ์ 6. สัญลักษณ์และเครื่องหมายปิดหรือพิมพ์ไว้ที่ภาชนะบรรจุที่ใช้ขนถ่ายวัตถุอันตราย	รายละเอียดแนบท้ายประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 24 (พ.ศ. 2530) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ. ศ. 2512 ลงวันที่ 1 มิ.ย. 2530
20	แบบฟอร์มเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย สารก้มมันตภาพรังสี สารมลพิษ วัตถุอันตราย					
20.1	แบบฟอร์มเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย				1. แจ้งรายละเอียดของสารเคมีอันตรายในสถานประกอบการใช้แบบ สอ. 1 2. รายงานความปลอดภัยและประเมินการก่ออันตรายของสารเคมีใช้แบบสอ. 2 3. รายงานผลการตรวจวัดปริมาณความเข้มข้นของสารเคมีอันตราย ใช้แบบ สอ. 3	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย หมวด 1 ข้อ 5-6, ข้อ 16, 19 ประกาศ ณ วันที่ 22 ส.ค. 2534

หน่วยที่ 3.3.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
20.1	แบบฟอร์มเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย(ต่อ)				4. รายงานผลการตรวจสุขภาพลูกจ้างที่ทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตรายใช้แบบ สอ. 4	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย หมวด 1 ข้อ 16, ข้อ 19 ประกาศ ณ วันที่ 22 ส.ค. 2534
					5. แจ้งรายละเอียดของสารเคมีอันตรายในสถานประกอบการใช้แบบ สอ. 1 6. รายงานความปลอดภัยและประเมินการก่ออันตรายของสารเคมีใช้แบบ สอ. 2 7. รายงานผลการตรวจวัดปริมาณความเข้มข้นของสารเคมีอันตราย ใช้แบบ สอ. 3	ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่องกำหนดแบบแจ้งรายละเอียด แบบรายงานความปลอดภัยและประเมินการก่ออันตราย และแบบรายงานผลการตรวจวัดปริมาณความเข้มข้นของสารเคมีอันตราย ประกาศ ณ วันที่ 17 มิ.ย. 2535
20.2	แบบฟอร์มเกี่ยวกับสารกัมมันตรังสี				รายงานข้อมูลเกี่ยวกับชนิด จำนวน แหล่งที่มา วิธีการใช้และการเก็บรักษาสารกัมมันตรังสี ตามแบบ รง. 7แจ้งต่อกรมโรงงานฯภายใน 180 วันและแจ้งต่อไปทุกปี	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2542) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 เรื่องการรายงานข้อมูลเกี่ยวกับชนิด จำนวน แหล่งที่มา วิธีการใช้และการเก็บรักษาสารกัมมันตรังสี ประกาศ ณ วันที่ 2 มิ.ย. 2542
20.3	แบบฟอร์มเกี่ยวกับสารมลพิษ				ใช้แบบ รง. 1ในการรายงานผลการวิเคราะห์และแบบ รง. 2 ตารางผลการวิเคราะห์ปริมาณสารมลพิษ ในกรณีที่ผลไม่ได้ตามเกณฑ์ ต้องระบุปัญหาและวิธีแก้ไข มีผู้ควบคุมดูแลระบบและผู้รับอนุญาตประกอบกิจการโรงงานเซ็นต์รับรอง	ระเบียบกรมโรงงานอุตสาหกรรมว่าด้วยการจัดทำรายการผลการวิเคราะห์ปริมาณสารมลพิษ พ.ศ. 2528 ข้อ 5 ประกาศ ณ วันที่ 16 ธ.ค. 2528

หน่วยที่ 3.3.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
20.4	แบบฟอร์มเกี่ยวกับวัตถุอันตราย				1. คำขออนุญาตผลิตวัตถุอันตรายใช้แบบ วอ. 1 2. คำขออนุญาตนำเข้าวัตถุอันตรายใช้แบบ วอ. 3 3. คำขออนุญาตส่งออกวัตถุอันตรายใช้แบบ วอ. 5 4. คำขออนุญาตครอบครองวัตถุอันตรายใช้แบบ วอ. 7 5. คำขอต่อใบอนุญาตใช้แบบ วอ. 9 6. ใบอนุญาตผลิตวัตถุอันตรายใช้แบบ วอ. 2 7. ใบอนุญาตนำเข้าวัตถุอันตรายใช้แบบ วอ. 4 8. ใบอนุญาตส่งออกวัตถุอันตรายใช้แบบ วอ. 6 9. ใบอนุญาตครอบครองวัตถุอันตรายใช้แบบ วอ. 8	กฎกระทรวง พ.ศ. 2537 ออกตามความในพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 หมวด 1 ให้ไว้ ณ วันที่ 27 ต.ค. 2537

หน่วยที่ 3.3.6 การจัดการเกี่ยวกับพื้นที่การทำงานและสถานที่ทำงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
1	สถานที่ตั้งโรงงาน				1. ห้ามตั้งโรงงานจำพวกที่ 1 และ 2 ในบริเวณที่พักอาศัย และในระยะ 50 ม. จากสาธารณสถาน 2. ห้ามตั้งโรงงานจำพวกที่ 3 ในบริเวณ ที่พักอาศัย หรือ ภายในระยะ 100 ม.จากสาธารณะสถานและไม่ก่อให้เกิดอันตรายเหตุรำคาญ เป็นต้น	กฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 หมวด 1 ข้อ 1 - 2, 4 ให้ไว้ ณ วันที่ 24 ก.ย. 2535
2	อาคารโรงงาน			โครงสร้างอาคารต้องมีความปลอดภัยต่อแรงงานและมีการสุขาภิบาลที่ดี	1. อาคารโรงงานต้องมั่นคงแข็งแรงและเหมาะสมสำหรับอุตสาหกรรมนั้นๆ มีการรับรองจากวิศวกร 2. อาคารโรงงานต้องมีประตูไม่น้อยกว่า 2 แห่งกว้างไม่น้อยกว่า 110 ซม. ถ้ามีคนใช้ประตูนี้ออกมากกว่า 50 คนต้องเพิ่มความกว้างไม่น้อยกว่า 2 ซม. ต่อหนึ่งคน 3. บันไดของอาคารโรงงานต้องมั่นคงแข็งแรงเหมาะสมกับอาคาร ขั้นบันไดไม่ลื่น มีช่วงระยะเท่ากันตลอด 4. พื้นในอาคารโรงงานมั่นคงแข็งแรง ไม่มีน้ำขัง 5. บริเวณหรือห้องทำงานในอาคารโรงงานต้องมีพื้นที่ปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า 3 ตารางเมตรต่อคนงานหนึ่งคน	กฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 หมวด 1 ข้อ 5 (1, 3 - 4, 6 - 7) ให้ไว้ ณ วันที่ 24 ก.ย. 2535

หน่วยที่ 3.3.6 การจัดการเกี่ยวกับพื้นที่การทำงานและสถานที่ทำงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
2	อาคารโรงงาน(ต่อ)				6. วัสดุก่อสร้างต้องเหมาะสมกับขนาด ประเภท หรือชนิดของโรงงาน 7. อาคารโรงงานควรจัดให้มีสายล่อฟ้าตามความจำเป็นและเหมาะสม 8. อาคารโรงงานต้องจัดให้มีที่เก็บรักษาสิ่งของที่อาจก่อให้เกิดการติดไฟได้ง่ายไว้ในที่ปลอดภัย 9. อาคารโรงงานที่มีลิฟท์ ลิฟท์ต้องมีลักษณะตามที่กำหนด	กฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 หมวด 1 ข้อ 5 (8 - 11) ให้ไว้ ณ วันที่ 24 ก.ย. 2535
					10. ต้องดูแลรักษาทางออกและบันไดฉุกเฉินให้ใช้ได้ตลอดเวลา	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2513) ออกออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512เรื่อง หน้าที่ของผู้รับอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน หมวด 1 ข้อ 5 ประกาศ ณ วันที่ 24 ก.ค. 2513
3.	สภาวะของสถานที่ทำงานที่เป็นสำนักงาน		1. สุขอนามัยด้านน้ำโดยมีน้ำปริมาณเพียงพอและน้ำมีคุณภาพ 2. สภาพอากาศในห้องทำงานต้องเป็นไปตามที่กำหนดได้แก่ อุณหภูมิและความชื้น ฝุ่น การระบายอากาศ มลพิษ จุลชีพ			

หน่วยที่ 3.3.6 การจัดการเกี่ยวกับพื้นที่การทำงานและสถานที่ทำงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
3.	สภาวะของสถานที่ทำงานที่เป็นสำนักงาน (ต่อ)		3. มีข้อกำหนดเรื่องการกำจัดขยะที่เป็นของแข็งและของเหลว 4. ความเข้มของแสงสว่างในที่ทำงาน 5. เสียงในห้องทำงาน 6. ความสั่นสะเทือนในห้องทำงาน 7. รังสีในห้องทำงาน 8. ตัวนำโรคได้แก่ แมลงที่เป็นพาหะของโรค และต้องไม่มีหนูในที่ทำงาน 9. การติดตั้งระบบต่างๆ ห้องและอาคาร และห้องส้วมห้องน้ำ			
4	สภาวะของสถานที่ทำงานที่เป็นอุตสาหกรรม	สถานที่ทำงานต้องออกแบบโดยมีความปลอดภัยและสุขอนามัย มีการบ่งชี้อันตรายจากการประกอบอาชีพที่เป็นอันตรายต่อคนงานและมาตรการเพื่อป้องกันหรือลดการสัมผัส และผลที่คาดว่าจะได้รับ	1. สุขอนามัยด้านน้ำโดยมีน้ำปริมาณเพียงพอและน้ำมีคุณภาพ			

หน่วยที่ 3.3.6 การจัดการเกี่ยวกับพื้นที่การทำงานและสถานที่ทำงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
4	สภาวะของสถานที่ทำงานที่เป็นอุตสาหกรรม (ต่อ)		2. สภาพอากาศในห้องทำงานต้องเป็นไปตามที่กำหนดได้แก่ อุณหภูมิและความชื้น ฝุ่น การระบายอากาศ มลพิษ จุลชีพ 3. ข้อกำหนดเรื่องการกำจัดขยะที่เป็นของแข็งและของเหลว ขยะพิษและขยะอันตราย ก๊าซพิษ 4. ความเข้มของแสงสว่างในที่ทำงาน 5. เสียงในสถานที่ทำงาน 6. ความสั่นสะเทือนในสถานที่ทำงานมีการกำหนดความสั่นสะเทือนสูงสุดเพื่อความสะดวกและสุขภาพของคนงาน 7. รังสีในสถานที่ทำงานมีกำหนดเรื่องสนามไฟฟ้าและสนามแม่เหล็ก 8. ตัวนำโรคได้แก่ แมลงที่เป็นพาหะของโรคต้องมีไม่เกินกว่าที่กำหนด และต้องไม่มีหนูในที่ทำงาน			

หน่วยที่ 3.3.6 การจัดการเกี่ยวกับพื้นที่การทำงานและสถานที่ทำงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
4	สภาวะของสถานที่ทำงานที่เป็นอุตสาหกรรม (ต่อ)		9. กำหนดแผนผังโรงงานทั่วไปและแผนผังโรงงานอย่างละเอียด 10. กำหนดลักษณะอาคารและห้องต่างๆ 11. การติดตั้งระบบไฟฟ้า ระบบดับเพลิง การป้องกันฟ้าผ่า ระบบการจัดการน้ำทั้งน้ำสะอาด น้ำสกปรก น้ำเสีย น้ำฝนเพื่อให้เกิดความปลอดภัยตามข้อกำหนด 12.มีห้องสัวม ห้องน้ำและ อ่างล้างหน้า			
5	การตรวจสภาพอาคารโรงงานและเครื่องจักร	1. ทางเดินในโรงงานต้องกว้างอย่างน้อย 1 เมตรและไม่มีสิ่งกีดขวาง			1. ต้องจัดให้มีการตรวจสภาพอาคารโรงงานและเครื่องจักร และดูแลรักษาให้อยู่ในสภาพที่มั่นคง แข็งแรงและปลอดภัยอยู่เสมอ	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2513) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่อง หน้าที่ของผู้รับอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน หมวด 1 ข้อ 1 ประกาศ ณ วันที่ 24 ก.ค. 2513

หน่วยที่ 3.3.6 การจัดการเกี่ยวกับพื้นที่การทำงานและสถานที่ทำงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
5	การตรวจสภาพอาคารโรงงานและเครื่องจักร (ต่อ)	2. บริเวณที่ยกสูงขึ้นเช่น ห้องเพดาน ระเบียง ต้องมีรั้วสูงอย่างน้อย 1 เมตร 3. การล้างพื้นหรือมีของเหลวหก ของเหลวต้องไปสู่รางระบายทิ้ง ซึ่งรางระบายต้องปิดและมีการทำความสะอาดอยู่เสมอ 4. พื้นโรงงานที่เปียกหรือเย็นอยู่เสมอ ต้องเป็นพื้นไม้กันลื่น			2. ต้องรักษาทางเดินและพื้นปฏิบัติงานของโรงงานให้สะอาด เรียบ แห้งและไม่ลื่นอยู่เสมอ 3. ต้องรักษาราวกั้นบันได พื้นหรือทางเดินที่อยู่สูงกว่า 1.50 ม. ให้อยู่ในสภาพมั่นคงแข็งแรงอยู่เสมอ 4. ภายในโรงงานต้องจัดวางวัตถุหรือสิ่งต่างๆให้เป็นระเบียบ 5. ต้องรักษาโรงงานให้สะอาดปราศจากสิ่งปฏิกูลอยู่เสมอ	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2513) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่อง หน้าที่ของผู้รับอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน หมวด 1 ข้อ 2 - 4, 19 ประกาศ ณ วันที่ 24 ก.ค. 2513
		5. บริเวณที่ทำงานที่มีความชื้นสูง หรือใช้น้ำมากระหว่างการผลิต ต้องมีมาตรการป้องกันน้ำหยดจากเพดาน หรือมีน้ำสะสมที่พื้น			6. ต้องรักษาโรงงานให้สะอาดจัดให้มีที่รองรับหรือที่กำจัดขยะและสิ่งปฏิกูลตามความจำเป็นและเหมาะสม	กฎกระทรวงฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 หมวด 4 ข้อ 13(1) ให้ไว้ ณ วันที่ 24 ก.ย. 2535
		6. สถานที่มีท่อที่มีน้ำร้อนไหลผ่าน หรือเครื่องมือที่มีความร้อน ต้องมีฉนวนหุ้มป้องกันการบาดเจ็บของคนงาน			7. ต้องจัดโรงงานให้สะอาดและถูกสุขลักษณะตามสภาพของโรงงานแต่ละประเภท	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2514) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ.2512 เรื่อง หน้าที่ของผู้รับอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน หมวด 11 ข้อ 1 ประกาศ ณ วันที่ 11 ส.ค. 2514

หน่วยที่ 3.3.6 การจัดการเกี่ยวกับพื้นที่การทำงานและสถานที่ทำงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
5	การตรวจสภาพอาคารโรงงานและเครื่องจักร (ต่อ)				8. ทางเดินเข้าออกสำหรับทำงานกับเครื่องจักรกว้างไม่น้อยกว่า 80 ซม. 9. จัดทำรั้ว คอกกั้น หรือเส้นแสดงเขตอันตราย ณ ที่ตั้งของเครื่องจักร	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร หมวด 1 ข้อ 9-10 ประกาศ ณ วันที่ 23 ก.ค. 2519
5.1	ความสูงของโต๊ะสำหรับการทำงาน	1. ความสูงของโต๊ะสำหรับการทำงานของคนงานนั่งทำงานต้องสูงจากพื้น 700-850 มม. 2. ความสูงของโต๊ะสำหรับการทำงานของคนงานยืนทำงานต้องสูงจากพื้น 800 -1000 มม.				
6	การตรวจวัดและวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมในการทำงาน		การตรวจวัดและประเมินปัจจัยทางฟิสิกส์ในสถานที่ทำงานต้องจัดทำโดย Balai Hiperkes dan Keselamatan หรือหน่วยงานอื่นที่ได้รับการคัดเลือก		ผู้ประกอบกิจการโรงงานต้องจัดให้มีการตรวจวัด วิเคราะห์ และจัดทำรายงานสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับระดับความร้อน แสงสว่างและเสียงอย่างน้อยปีละ 1 ครั้งโดยเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยระดับวิชาชีพ ตามที่กำหนด	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง มาตรการคุ้มครองความปลอดภัยในการประกอบกิจการโรงงานเกี่ยวกับสภาวะแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2546 หมวด 4 ข้อ 11 ประกาศ ณ วันที่ 6 พ.ย. 2546
6.1	การตรวจวัดความร้อน				1. การตรวจวัดความร้อน ต้องตรวจวัดบริเวณที่มีการปฏิบัติงาน และต้องเป็นบริเวณที่มีระดับความร้อนสูง และวัดในเดือนที่มีอากาศร้อนของปี	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง มาตรการคุ้มครองความปลอดภัยในการประกอบกิจการโรงงานเกี่ยวกับสภาวะแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2546 หมวด 4 ข้อ 12 ประกาศ ณ วันที่ 6 พ.ย. 2546

หน่วยที่ 3.3.6 การจัดการเกี่ยวกับพื้นที่การทำงานและสถานที่ทำงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
6.1	การตรวจวัดความร้อน (ต่อ)				2. ประเภทหรือชนิดของโรงงานที่ต้องดำเนินการตรวจวัดความร้อนกำหนดไว้ในบัญชีที่ 1 3. การตรวจวัดแสงสว่างต้องตรวจวัดบริเวณที่มีการปฏิบัติงาน และต้องเป็นบริเวณที่มีระดับความเข้มของการส่องสว่างต่ำ 4. โรงงานจำพวกที่ 3 ทุกประเภทต้องทำการตรวจวัดแสงสว่าง	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง มาตรการคุ้มครองความปลอดภัยในการประกอบกิจการโรงงานเกี่ยวกับสภาวะแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2546 หมวด 4 ข้อ 12 - 13 ประกาศ ณ วันที่ 6 พ.ย. 2546
6.2	การตรวจวัดเสียง				1. การตรวจวัดระดับเสียงต้องตรวจวัดบริเวณที่มีการปฏิบัติงานปกติและต้องเป็นบริเวณที่มีระดับเสียงดัง 2. ประเภทหรือชนิดของโรงงานที่ต้องดำเนินการตรวจวัดเสียง กำหนดไว้ในบัญชีที่ 2 3. วิธีการตรวจวัดและวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมในการทำงานให้เป็นไปตามหลักมาตรฐานสากล 4. โรงงานจำพวกที่ 3 ทุกประเภท ต้องตรวจวัดแสงสว่าง	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง มาตรการคุ้มครองความปลอดภัยในการประกอบกิจการโรงงานเกี่ยวกับสภาวะแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2546 หมวด 4 ข้อ 14 - 15 ประกาศ ณ วันที่ 6 พ.ย. 2546

หน่วยที่ 3.3.6 การจัดการเกี่ยวกับพื้นที่การทำงานและสถานที่ทำงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
7	ความร้อนในสถานประกอบกิจการ	1. สถานประกอบการที่มีแหล่งของความร้อน แหล่งความร้อนต้องอยู่ภายนอกบริเวณโรงงาน (ถ้าเป็นไปได้) ต้องมีการควบคุมความร้อน หรือใช้การระบายความร้อนออกโดยการระบายอากาศแบบธรรมชาติ			1. สถานประกอบกิจการจะมีสภาพความร้อนที่ทำให้อุณหภูมิร่างกายของลูกจ้างสูงเกินกว่า 38 องศาเซลเซียสมิได้ 2. กรณีมีความร้อนทำให้อุณหภูมิร่างกายของลูกจ้างสูงเกินกว่า 38 องศาเซลเซียส ให้นายจ้างปรับปรุงเพื่อลดความร้อนหรือจัดเครื่องป้องกันความร้อนให้ลูกจ้าง 3. กรณีอุณหภูมิร่างกายของลูกจ้างสูงเกินกว่า 38 องศาเซลเซียส ให้ลูกจ้างหยุดพักชั่วคราว 4. ให้ติดป้ายเตือนบริเวณที่มีความร้อนสูง	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับภาวะแวดล้อม หมวด 1 ข้อ 2 - 5 ประกาศ ณ วันที่ 12 พ.ย. 2519
		2. สถานประกอบการต้องมั่นใจว่าอุณหภูมิในบริเวณทำงานในฤดูร้อนต้องไม่เกินกว่าที่กำหนดในบริเวณทำงาน ขึ้นกับประเภทของสถานประกอบการ ควรมีบริเวณพักผ่อน และน้ำเย็นไว้บริการ			5. การปฏิบัติงานต้องมีระดับความร้อนไม่เกินกว่ามาตรฐานที่กำหนด 6. บริเวณปฏิบัติงานที่มีความร้อนเกินกว่ามาตรฐานให้ติดป้ายเตือน	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง มาตรการคุ้มครองความปลอดภัยในการประกอบกิจการโรงงานเกี่ยวกับสภาวะแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2546 หมวด 1 ข้อ 2 - 3 ประกาศ ณ วันที่ 6 พ.ย. 2546
		3. ถ้าสถานประกอบกิจการใช้การปรับอากาศให้อุณหภูมิเย็นลงในบริเวณทำงาน ต้องมั่นใจว่าความชื้นและอุณหภูมิต้องเป็นไปตามที่กำหนด				

หน่วยที่ 3.3.6 การจัดการเกี่ยวกับพื้นที่การทำงานและสถานที่ทำงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
7	ความร้อนในสถานประกอบกิจการ (ต่อ)	4. ถ้าสถานประกอบกิจการใช้ระบบให้ความร้อนและเย็นเป็นส่วนกลาง อุณหภูมิในบริเวณทำงานต้องไม่ต่ำกว่า 15 องศาเซลเซียส สำหรับงานที่เกี่ยวกับเครื่องมือ การพิมพ์ หรือต่ำกว่า 12 องศาเซลเซียส สำหรับงานไม้และงานเชื่อม 5. ถ้าสถานประกอบกิจการใช้ระบบให้ความร้อนและเย็นเป็นส่วนกลาง อุณหภูมิในบริเวณทำงานต้องไม่เกินกว่าอุณหภูมิที่กำหนด 6. ถ้าสถานประกอบกิจการใช้ลมร้อนเพื่อให้ความร้อนในบริเวณทำงาน ระบบเป็นไปตามที่กำหนดคือความเร็วของลมร้อนเป็น 0.1 - 0.3 เมตรต่อวินาที อุณหภูมิสูงที่สุดไม่เกิน 70 องศาเซลเซียส เป็นต้น				
8	แสงสว่างในสถานประกอบกิจการ	1. บริเวณทำงานและทางเดินต้องมีแสงสว่างเพียงพอ 2. งานตัด งานเชื่อมด้วยไฟฟ้าหรือก๊าซ ต้องมีแสงสว่าง 50-100 ลูเมน/ตารางเมตร			1. จัดแสงสว่างในการทำงานให้มีความเข้มของการส่องสว่างตามที่กำหนด 2. งานในถ้ำหรืออุโมงค์ที่มีแสงสว่างไม่เพียงพอ สวมอุปกรณ์ที่มีอุปกรณ์ส่องแสงสว่างตามที่กำหนด	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับภาวะแวดล้อม หมวด 2 ข้อ 7-10, 12 ประกาศ ณ วันที่ 12 พ.ย. 2519

หน่วยที่ 3.3.6 การจัดการเกี่ยวกับพื้นที่การทำงานและสถานที่ทำงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
8	แสงสว่างในสถานประกอบกิจการ (ต่อ)	3. เครื่องกดต้องมีแสงสว่างตามที่กำหนด			3. จัดให้มีแสงสว่างเพียงพอแก่การทำงานอย่างทั่วถึง ตามที่กำหนด ทำให้สามารถมองเห็นสิ่งกีดขวางและส่วนที่อาจก่อให้เกิดอันตราย	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง มาตรการคุ้มครองความปลอดภัยในการประกอบกิจการโรงงานเกี่ยวกับสภาวะแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2546 หมวด 2 ข้อ 6 ประกาศ ณ วันที่ 6 พ.ย. 2546
					4. ให้ป้องกันแสงตรงหรือแสงสะท้อน หรือแสงจ้าเข้าตาลูกจ้างในขณะทำงาน	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับภาวะแวดล้อม หมวด 2 ข้อ 11 ประกาศ ณ วันที่ 12 พ.ย. 2519 ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง มาตรการคุ้มครองความปลอดภัยในการประกอบกิจการโรงงานเกี่ยวกับสภาวะแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2546 หมวด 2 ข้อ 5 ประกาศ ณ วันที่ 6 พ.ย. 2546
9	เสียงในสถานประกอบกิจการ	1. เครื่องมือที่มีเสียงดัง ต้องได้รับการควบคุมเสียงที่แหล่งกำเนิด หรือลดการส่งผ่านเสียงไปสู่บริเวณอื่นๆของโรงงาน 2. ระดับเสียงในบริเวณที่ทำงานและบริเวณอื่นของโรงงานต้องเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด	มาตรฐานของระดับเสียงพื้นฐานกำหนดที่ 85 เดซิเบลเอ ถ้าระดับเสียงพื้นฐานเกินกว่าที่กำหนดต้องกำหนดระยะเวลาการสัมผัส		1. ให้ลูกจ้างสัมผัสเสียงได้ตามที่กำหนด 2. ไม่ให้ลูกจ้างทำงานในที่มีระดับเสียงเกินกว่า 140 เดซิเบล(เอ) 3. ถ้าลูกจ้างได้รับเสียงเกินกว่าที่กำหนด ให้นายจ้างปรับปรุงแหล่งกำเนิดเสียง หรือทางผ่านของเสียง	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับภาวะแวดล้อม หมวด 3 ข้อ 13 - 15 ประกาศ ณ วันที่ 12 พ.ย. 2519

หน่วยที่ 3.3.6 การจัดการเกี่ยวกับพื้นที่การทำงานและสถานที่ทำงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
9	เสียงในสถานประกอบกิจการ (ต่อ)	3. ระดับเสียงในบริเวณโรงกลั่นน้ำมัน ห้องควบคุม ห้องปฏิบัติการและสำนักงานต้องเป็นไปตามที่กำหนด 4. ระดับเสียงในอาคารที่มีรถวิ่งในรางสำหรับงานขนถ่านต้องติดฉนวนดูดซับเสียงเพื่อลดเสียงที่ส่งผ่านไปที่บริเวณอื่น			4. ต้องควบคุมมิให้บริเวณปฏิบัติงานในโรงงานมีระดับเสียงเกินกว่ามาตรฐานที่กำหนด 5. ห้ามมิให้บุคคลเข้าไปในบริเวณที่มีเสียงดังเกินกว่า 140 เดซิเบลเอ 6. บริเวณปฏิบัติงานที่มีระดับเสียงเกินกว่ามาตรฐานที่กำหนดให้ปิดประกาศเตือน	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง มาตรการคุ้มครองความปลอดภัยในการประกอบกิจการโรงงานเกี่ยวกับสภาวะแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2546 หมวด 3 ข้อ 8 - 10 ประกาศ ณ วันที่ 6 พ.ย. 2546
		5. เครื่องมือที่ทำงานโดยใช้แรงอากาศอัด เช่น คอมเพรสเซอร์ และ Blower ต้องติดตั้งอุปกรณ์ควบคุมเสียง				
10	เลเซอร์	สถานประกอบการที่ใช้เลเซอร์ต้องมั่นใจว่าคนงานไม่สัมผัสกับแสงเลเซอร์มากกว่าที่กำหนด				
11	อุลตร้าไวโอเลต		มาตรฐานสำหรับรังสีอุลตราไวโอเลตกำหนดไว้ที่ 0.1 ไมโครวัตต์ต่อลูกบาศก์เซนติเมตรถ้าระดับรังสีอุลตราไวโอเลตสูงกว่าที่กำหนดต้องจำกัดระยะเวลาการสัมผัส			

หน่วยที่ 3.3.6 การจัดการเกี่ยวกับพื้นที่การทำงานและสถานที่ทำงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
12	การระบายอากาศ	1. สถานประกอบกิจการต้องมีอากาศบริสุทธิ์ให้คนงานอย่างน้อย 30 ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมงต่อคนงาน 1 คน			1. อาคารโรงงานต้องมีการระบายอากาศไม่น้อยกว่า 0.5 ลบ.ม.ต่อนาที	กฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 หมวด 1 ข้อ 5 (2) ให้ไว้ ณ วันที่ 24 ก.ย. 2535
		2. อุปกรณ์ดักจับมลพิษซึ่งมีไอน้ำที่มีความร้อนและมีการกลั่นตัวหรือฝุ่นที่อาจเกิดการระเบิด ต้องแน่ใจว่าอุปกรณ์ไม่ได้ต่อกับระบบดักจับมลพิษหลักของโรงงาน			2. ต้องมีการระบายอากาศในอาคารโรงงานทางประตู หน้าต่างและช่องลมรวมกันไม่น้อยกว่า 1 ใน 10 ส่วนของพื้นที่ห้องหรือไม่น้อยกว่า 0.5 ลบ.ม. ต่อนาทีต่อคนงาน 1 คน 3. การปฏิบัติงานในที่อับอากาศ ต้องใช้เครื่องช่วยหายใจหรือเครื่องระบายอากาศและต้องมีคนประจำอยู่ปากทางเพื่อช่วยเหลือ	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2513) ออกออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ.2512 เรื่อง หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน หมวด 5 ข้อ 24 - 25 ประกาศ ณ วันที่ 24 ก.ค. 2513
		3. ถ้าใช้หน้าต่างสำหรับให้อากาศเข้ามาในอาคารในหน้าร้อนเพื่อการระบายอากาศ หน้าต่างควรสูงจากพื้นมากกว่า 1.2 เมตร เพื่อให้อากาศเข้ามาในบริเวณทำงาน 4. ถ้าสถานประกอบกิจการมีบริเวณทำงานที่ทำให้เกิดความร้อนสูงและสารอันตราย ต้องมีการระบายมลพิษออกจากบริเวณทำงาน				

หน่วยที่ 3.3.6 การจัดการเกี่ยวกับพื้นที่การทำงานและสถานที่ทำงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
13	การสั่นสะเทือน	อุปกรณ์ที่ใช้มือ ต้องมีความสั่นสะเทือนไม่มากกว่า 5 เมตร/วินาที^{2} ในช่วง 4 ชม.	มาตรฐานการสั่นสะเทือนของเครื่องมือทั้งเป็นการสัมผัสโดยตรงและโดยทางอ้อมที่มือและแขนกำหนดไว้ที่ 4 เมตร/วินาที^{2} ถ้าระดับการสั่นสะเทือนสูงกว่าที่กำหนดต้องจำกัดระยะเวลาการสัมผัส			
14	ความถี่คลื่นวิทยุ		มาตรฐานของรังสีที่ความถี่คลื่นวิทยุต้องเป็นไปตามที่กำหนด			
15	ไมโครเวฟ	1. สถานประกอบกิจการที่ใช้กระบวนการที่เกี่ยวกับไมโครเวฟ การสัมผัสไมโครเวฟเฉลี่ยต้องน้อยกว่า 400 ไมโครวัตต์ต่อตารางเซนติเมตร	มาตรฐานของไมโครเวฟต้องเป็นไปตามที่กำหนด			
		2. กำลังของไมโครเวฟในที่ทำงานต้องไม่มากกว่า 5 มิลลิวัตต์ต่อตารางเซนติเมตร				

หน่วยที่ 3.3.6 การจัดการเกี่ยวกับพื้นที่การทำงานและสถานที่ทำงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
16	รังสีคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า	1. สถานประกอบกิจการต้องทำการสำรวจอุปกรณ์รังสีแม่เหล็กไฟฟ้าและอุปกรณ์ป้องกันสิ่งแวดล้อมว่าทำงานได้ดีหรือไม่ 2. ถ้ามีอุบัติเหตุเกี่ยวกับรังสีคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าและมีโอกาสเกิดมลพิษสถานประกอบกิจการจะต้องแจ้งผู้ที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียงว่าอาจได้รับอันตรายจากมลพิษของรังสีคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า และรายงานต่อกรมปกป้องสิ่งแวดล้อมที่มีความสามารถของท้องถิ่น 3.ถ้าสถานประกอบกิจการทำให้เกิดรังสีคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า 100 กิโลเฮิร์ท- 300 กิกกะเฮิร์ท(GHz) จะต้องมั่นใจว่าลูกจ้างไม่ได้รับรังสีมากกว่า 0.1 วัตต์ต่อน้ำหนักตัว 1 กิโลกรัม ในช่วง 6 นาทีต่อเนื่องกันหรือมากกว่าในช่วง 8 ชั่วโมงการทำงาน				

หน่วยที่ 3.3.6 การจัดการเกี่ยวกับพื้นที่การทำงานและสถานที่ทำงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
16	รังสีคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า (ต่อ)	4. ก่อนที่จะติดตั้งเครื่องมือที่ให้รังสีคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า ตามข้อกำหนดสถานประกอบกิจการต้องทำประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมส่งให้กับกรมควบคุมมลพิษสิ่งแวดล้อมระดับท้องถิ่น 5. สถานประกอบกิจการทำให้เกิดรังสีคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า 100 กิโลเฮิร์ท- 300 กิกกะเฮิร์ท(GHz) ต้องทำการแบ่งกั้นพื้นที่ที่มีรังสีคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า ระดับสูง 6. สถานประกอบกิจการที่มีเครื่องมือที่ให้รังสีคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า ต้องมีการตรวจสอบอุปกรณ์ที่ให้รังสีว่ามีการรั่วไหลหรือไม่ 7. สถานประกอบกิจการที่มีเครื่องมือที่ให้รังสีคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า ต้องมีการตรวจวัดระดับของรังสีและรายงานผลต่อกรมควบคุมมลพิษสิ่งแวดล้อมระดับท้องถิ่นหลังจากติดตั้งเครื่องเป็นเวลา 6 เดือน				

หน่วยที่ 3.3.6 การจัดการเกี่ยวกับพื้นที่การทำงานและสถานที่ทำงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
16	รังสีคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า (ต่อ)	8. ถ้าความถี่ของคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าในบริเวณทำงานในสถานประกอบกิจการมีค่าต่ำกว่า 300 เมกกะเฮิร์ท ควรทำการแยกวัดสนามแม่เหล็กและสนามไฟฟ้า และถ้าความถี่ของคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้ามากกว่า 300 เมกกะเฮิร์ท ให้วัดสนามไฟฟ้าอย่างเดียว 9. ถ้าสถานประกอบกิจการมีเครื่องมือที่ให้คลื่นต่อเนื่องของรังสีที่ความถี่สูงมาก ต้องมั่นใจว่าคนงานไม่สัมผัสที่ระดับสูงกว่า 0.05 มิลลิวัตต์ ต่อตารางเซนติเมตรตลอดเวลา 8 ชั่วโมง หรือ 0.1 มิลลิวัตต์ ต่อตารางเซนติเมตรในช่วงเวลา 4 ชั่วโมง 10. ถ้าสถานประกอบกิจการมีเครื่องมือที่ให้คลื่นที่ขยายและหดตัวเป็นจังหวะของรังสีที่ความถี่สูงมาก ต้องมั่นใจว่าคนงานไม่สัมผัสที่ระดับสูงกว่า 0.025 มิลลิวัตต์ ต่อตารางเซนติเมตรตลอดเวลา 8 ชั่วโมง หรือ 0.05 มิลลิวัตต์ ต่อตารางเซนติเมตรในช่วงเวลา 4 ชั่วโมง				

หน่วยที่ 3.3.6 การจัดการเกี่ยวกับพื้นที่การทำงานและสถานที่ทำงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
17	สภาพแวดล้อมการทำงานในสถานประกอบกิจการ				1. พนักงานตรวจแรงงานสามารถเข้าไปตรวจสอบสภาพการทำงานของลูกจ้าง	พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 หมวด 14 มาตรา 139 ให้ไว้ ณ วันที่ 12 ก.พ. 2541
					2. ให้นายจ้างจัดให้มีการตรวจวัด บันทึกผลการตรวจวัดและประเมินสภาพอากาศว่ามีบรรยากาศอันตรายหรือไม่ ก่อนให้ลูกจ้างเข้าไปทำงานและระหว่างลูกจ้างทำงาน ถ้าตรวจพบบรรยากาศอันตรายให้นายจ้างดำเนินการตามที่กำหนด	กฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานในที่อับอากาศ พ.ศ. 2547 หมวด 2 ข้อ 6 ให้ไว้ ณ วันที่ 27 เมษายน 2547
					3. งานที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพและความปลอดภัยของลูกจ้าง มี 7 ประเภท เป็นสภาพที่มีความเสี่ยงอันตราย และสภาพแวดล้อมการทำงานเกินกว่ามาตรฐาน	กฎกระทรวงฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2541) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 ข้อ 2 ให้ไว้ ณ วันที่ 19 ส.ค. 2541
					4. งานที่ห้ามลูกจ้างอายุต่ำกว่า 18 ปีทำงาน ได้แก่ งานเกี่ยวกับความร้อน เย็น สารเคมีอันตราย จุลชีวันเป็นพิษ บังคับรถยกหรือปั้นจั่นและกัมมันตภาพรังสี	กฎกระทรวง ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2541) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 ให้ไว้ ณ วันที่ 19 ส.ค. 2541
					5. ให้นายจ้างดูแลมิให้ลูกจ้างทำงานในบริเวณที่มีการการซ่อมแซมเรือ 6. ให้นายจ้างดำเนินการเพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง เมื่อพื้นที่ปฏิบัติงานมีคราบน้ำมัน	ประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่องมาตรฐานและหลักเกณฑ์เพื่อความปลอดภัยในการทำงานในงานบรรทุกหรือขนถ่ายสินค้าเรือเดินทะเล หมวด 1 ข้อ 10, 12 และหมวด 2 ให้ไว้ ณ วันที่ 14 ก.ย. 2541

หน่วยที่ 3.3.6 การจัดการเกี่ยวกับพื้นที่การทำงานและสถานที่ทำงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
17	สภาพแวดล้อมการทำงานในสถานประกอบกิจการ (ต่อ)				7. ให้นายจ้างดูแลให้เกิดความปลอดภัยในการทำงานบรรทุกหรือขนถ่ายสินค้าตามที่กำหนด	ประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่องมาตรฐานและหลักเกณฑ์เพื่อความปลอดภัยในการทำงานในงานบรรทุกหรือขนถ่ายสินค้าเรือเดินทะเล หมวด 2 ให้ไว้ ณ วันที่ 14 ก.ย. 2541
					8. กรณีเจ้าพนักงานตรวจพบว่า สภาพความร้อน แสงสว่างหรือ เสียงไม่เป็นไปตามที่กำหนด ให้เจ้าหน้าที่ตักเตือนให้นายจ้างปรับปรุง	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับภาวะแวดล้อม หมวด 5 ประกาศ ณ วันที่ 12 พ.ย. 2519
18	สถานที่อับอากาศ				1. ให้นายจ้างทำป้าย "ที่อับอากาศ อันตราย ห้ามเข้า" ติดบริเวณทางเข้าออกของสถานที่อับอากาศ 2. ห้ามนายจ้างให้ลูกจ้างหรือบุคคลใดเข้าไปในที่อับอากาศ เว้นแต่นายจ้างได้ดำเนินการตามที่กำหนด และลูกจ้างได้รับอนุญาติและผ่านการฝึกอบรมตามที่กำหนด 3. ห้ามนายจ้างอนุญาติให้ลูกจ้างหรือบุคคลใดที่เป็นโรคตามที่กำหนดเข้าไปในที่อับอากาศ 4. ให้นายจ้างจัดให้ทีสิ่งปิดกั้นมิให้มีบุคคลใดเข้าหรือตกลงไปในที่อับอากาศ	กฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานในที่อับอากาศ พ.ศ. 2547 หมวด 1 ข้อ 3 - 5 และหมวด 2 ข้อ 10 ให้ไว้ ณ วันที่ 27 เมษายน 2547

หน่วยที่ 3.3.6 การจัดการเกี่ยวกับพื้นที่การทำงานและสถานที่ทำงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
18	สถานที่อับอากาศ				5. ให้นายจ้างปิด กั้น หรือกระทำโดยวิธีการอื่นใดที่มีผลในการป้องกันมิให้พลังงาน สาร หรือสิ่งที่เป็นอันตรายเข้าสู่บริเวณที่อับอากาศในระหว่างที่ลูกจ้างกำลังทำงาน 6. จัดให้บริเวณทางเดินหรือทางเข้าออกที่อับอากาศให้มีความสะดวกหรือปลอดภัย 7. ให้นายจ้างประกาศห้ามลูกจ้างสูบบุหรี่ หรือพกพาอุปกรณ์สำหรับจุดไฟหรือติดไฟที่ไม่เกี่ยวข้องกับการทำงานเข้าไปในที่อับอากาศ ปิดไว้บริเวณทางเข้าออกที่อับอากาศ 8. ให้นายจ้างจัดให้มีอุปกรณ์ไฟฟ้าที่เหมาะสมในการใช้งานในที่อับอากาศ 9. ให้นายจ้างจัดเครื่องดับเพลิงที่มีประสิทธิภาพและจำนวนเพียงพอที่จะใช้ได้ทันทีเมื่อมีการทำงานที่อาจก่อให้เกิดการลุกไหม้ในสถานที่อับอากาศ 10. ห้ามนายจ้างอนุญาติให้ลูกจ้างทำงานที่ก่อให้เกิดความร้อนหรือประกายไฟในที่อับอากาศ เว้นแต่จะได้จัดให้มีมาตรการความปลอดภัยที่เหมาะสม	กฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานในที่อับอากาศ พ.ศ. 2547 หมวด 2 ข้อ 11 - 16 ให้ไว้ ณ วันที่ 27 เมษายน 2547

หน่วยที่ 3.3.6 การจัดการเกี่ยวกับพื้นที่การทำงานและสถานที่ทำงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
18	สถานที่อับอากาศ (ต่อ)				11. ห้ามนายจ้างอนุญาติให้ลูกจ้างทำงานที่ใช้สารระเหยง่าย สารพิษ สารไวไฟในที่อับอากาศ เว้นแต่จะได้จัดให้มีมาตรการความปลอดภัยที่เหมาะสม 12. ให้นายจ้างเป็นผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในการอนุญาตให้ลูกจ้างทำงานในที่อับอากาศ หรือจะมอบหมายให้ผู้มีคุณสมบัติตามที่กำหนดเป็นผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในการอนุญาตแทนก็ได้ และให้เก็บหนังสือมอบหมายไว้ที่สถานประกอบกิจการ 13. ให้นายจ้างมีหนังสืออนุญาตให้ลูกจ้างทำงานในที่อับอากาศทุกครั้งและหนังสืออนุญาตนั้นอย่างน้อยต้องมีรายละเอียดตามที่กำหนด 14. ให้นายจ้างเก็บหนังสืออนุญาตให้ลูกจ้างทำงานในที่อับอากาศไว้ในสถานประกอบกิจการและให้ปิดสำเนาหนังสือดังกล่าวไว้ที่บริเวณทางเข้าที่อับอากาศตลอดเวลาที่ลูกจ้างทำงาน	กฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานในที่อับอากาศ พ.ศ. 2547 หมวด 2 ข้อ 17 และ หมวด 3 ข้อ 18 - 20 ให้ไว้ ณ วันที่ 27 เมษายน 2548

หน่วยที่ 3.3.6 การจัดการเกี่ยวกับพื้นที่การทำงานและสถานที่ทำงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
18	สถานที่อับอากาศ (ต่อ)				15. ให้นายจ้างแต่งตั้งลูกจ้างที่มีความรู้ความสามารถและได้รับการฝึกอบรมความปลอดภัยในการทำงานในที่อับอากาศ ให้เป็นผู้ควบคุมงานคนหนึ่งหรือหลายคนตามความจำเป็น และผู้ควบคุมงานมีหน้าที่ตามที่กำหนด 16. ให้นายจ้างแต่งตั้งลูกจ้างที่ได้รับการฝึกอบรมความปลอดภัยในการทำงานในที่อับอากาศ หนึ่งคนหรือหลายคนตามความจำเป็น เป็นผู้ช่วยเหลือ พร้อมด้วยอุปกรณ์ช่วยเหลือและช่วยชีวิตที่เหมาะสม คอยเฝ้าที่บริเวณเข้าออกมีหน้าที่ช่วยเหลือลูกจ้างตามที่กำหนด	กฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานในที่อับอากาศ พ.ศ. 2547 หมวด 2 ข้อ 7 - 8 ให้ไว้ ณ วันที่ 27 เมษายน 2547
19	เหมือง		1. ข้อกำหนดทั่วไปสำหรับงานเหมือง ต้องมีหน่วยงานทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มีข้อกำหนดให้คนงานต้องทำสิ่งต่างๆเพื่อป้องกันอันตรายที่จะเกิดขึ้น 2. สิ่งแวดล้อมในการทำงานมีข้อกำหนดดังนี้ ฝุ่น มีการป้องกัน ตรวจสอบฝุ่นที่ทำให้เกิดการระเบิด ควบคุมเสียงและความสั่นสะเทือน วัสดุที่เป็นอันตรายต้องทำเรื่องการจัดเก็บ การติดฉลาก สุขภาพและการป้องกัน			

หน่วยที่ 3.3.6 การจัดการเกี่ยวกับพื้นที่การทำงานและสถานที่ทำงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
19	เหมือง (ต่อ)		3. เหมืองบนพื้นดินมีข้อกำหนดเกี่ยวกับโครงสร้าง อาคาร ทางเข้า-ออก ป้องกันการตก บันได ทางเปิดบนดาดฟ้าหรือที่ผนัง การใช้บันได ไซโล และสิ่งกีดขวาง แสงสว่าง การใช้เปลวไฟและไฟฉุกเฉิน ความปลอดภัยในการขนส่ง การจัดทำ สร้าง เครื่องมือสำหรับการขนส่ง ถนน คุณสมบัติและข้อควรปฏิบัติสำหรับคนขับ การตรวจซ่อมบำรุงรักษา วิธีการทำงานที่ปลอดภัย การวางของซ้อนกันในสต๊อก กฎการขนส่ง 4. สายพานลำเลียง ต้องมีการ์ด การบำรุงรักษาเป็นต้น 5. การขนส่งทางน้ำการใช้การขนส่งทางน้ำหรือท่าเรือบนทางน้ำสำหรับขนส่งคน สินค้า แร่ที่เหมืองต้องผ่านการตรวจสอบจากหัวหน้าผู้สำรวจเหมืองและต้องมีใบอนุญาตและแผนที่ท่าเรือ 6. เครน การก่อสร้าง เครื่องมือและการติดตั้ง วิธีการทำงานที่ปลอดภัย มาตรการระมัดระวังล่วงหน้า การทำงานที่เหนือศีรษะ การสำรวจและการทดสอบ			

หน่วยที่ 3.3.6 การจัดการเกี่ยวกับพื้นที่การทำงานและสถานที่ทำงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
19	เหมือง (ต่อ)		7. โรงงานและหน่วยทำงานมีข้อกำหนดเรื่อง เครื่องมือและเครื่องอำนวยความสะดวก มาตรการระวังอันตรายจากก๊าซพิษและไอระเหยอุปกรณ์ความปลอดภัย การใช้เครื่องจักรที่ใช้ไฟฟ้า งานบดและงานพ่นสี 8. การทำงานกับอุปกรณ์การเชื่อม การเชื่อมโดยใช้ก๊าซอัดความดัน ก๊าซเหลว การเชื่อมการตัดภาชนะ ภาชนะเปิด การป้องกันศีรษะ ทางเดิน การป้องกันการบาดเจ็บจากเพลิงไหม้ อุปกรณ์ช่วยเหลือ งานอันตรายรอบเตาเผาเป็นต้น 9.เครื่องจักรและเครื่องมือที่ใช้ไฟฟ้า มีบุคลากรที่มีความสามารถเป็นผู้รับผิดชอบระบบการทำงานที่ปลอดภัย อุปกรณ์ที่ปลอดภัย ฉนวนการป้องกันตัวนำไฟฟ้า การต่อลงดิน อุปกรณ์ความปลอดภัยที่เกี่ยวกับไฟฟ้าและอุปกรณ์ไฟฟ้าเป็นต้น 10. การขุดเจาะ มีข้อกำหนดเรื่องวิธีการ การเตรียมสถานที่ข้อควรระวังในการขุดเจาะ เป็นต้น			

หน่วยที่ 3.3.6 การจัดการเกี่ยวกับพื้นที่การทำงานและสถานที่ทำงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
19	เหมือง (ต่อ)		11. ข้อกำหนดเกี่ยวกับเหมืองบนพื้นดินมีในเรื่องการทำงานที่ปลอดภัย เหมืองต้องมีรั้วรอบ ทางเข้าเหมืองต้องได้รับการดูแล ถ้าทางเข้าเป็นทางลาดเอียงต้องมีบันได มีรายละเอียดของบันไดตามที่กำหนด ทางออกของปล่องต้องมีรั้วเพื่อความปลอดภัย มีวิธีการทำงานในเหมือง 12. ข้อกำหนดการทำงานของเรือขุดทั่วไป เรือขุดใต้พื้นน้ำและมาตรการความปลอดภัยที่เกี่ยวข้อง			
20	อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล	สถานประกอบกิจการที่ใช้กระบวนการที่เกี่ยวกับไมโครเวฟ ที่มีการปล่อยรังสีไมโครเวฟมากกว่า 1 มิลลิวัตต์ต่อตารางเซนติเมตร คนงานต้องใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล	1. อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลที่มีการใช้ในอินโดนีเซียต้องผ่านการขึ้นทะเบียนและการรับรองโดยกรมแรงงานของอินโดนีเซีย		1. มาตรฐานเกี่ยวกับอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับภาวะแวดล้อม หมวด 4 ประกาศ ณ วันที่ 12 พ.ย. 2519
			2. ผู้บริหารต้องจัดอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลทุกชนิดที่คนงานต้องใช้เพื่อป้องกันการเกิดโรคจากการประกอบอาชีพโดยคนงานไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย		2. ถ้าบริเวณที่ทำงานมีอุณหภูมิสูงกว่า 45 องศาเซลเซียส จัดให้ลูกจ้างสวมใส่อุปกรณ์ป้องกันอันตรายที่เหมาะสม	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับภาวะแวดล้อม หมวด 1 ข้อ 6 ประกาศ ณ วันที่ 12 พ.ย. 2519

หน่วยที่ 3.3.6 การจัดการเกี่ยวกับพื้นที่การทำงานและสถานที่ทำงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
20	อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล(ต่อ)				3. บริเวณปฏิบัติงานที่มีความร้อนเกินกว่ามาตรฐานให้ผู้ประกอบกิจการโรงงานต้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไข หรือให้พนักงานสวมใส่อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลตามที่กำหนด	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง มาตรการคุ้มครองความปลอดภัยในการประกอบกิจการโรงงานเกี่ยวกับสภาวะแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2546 หมวด 1 ข้อ 4 ประกาศ ณ วันที่ 6 พ.ย. 2546
					4. ถ้าลูกจ้างได้รับเสียงเกินกว่าที่กำหนดให้ลูกจ้างสวมใส่ ปลั๊กลดเสียงหรือที่ครอบหูลดเสียง	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับภาวะแวดล้อม หมวด 3 ข้อ 16 ประกาศ ณ วันที่ 12 พ.ย. 2519
					5. จัดให้มีอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล อุปกรณ์ช่วยเหลือและช่วยชีวิตที่เหมาะสมกับลักษณะงานและดูแลให้ลูกจ้างและผู้ช่วยเหลือสวมใส่และใช้อุปกรณ์นั้นๆ	กฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานในที่อับอากาศ พ.ศ. 2547 หมวด 2 ข้อ 9 ให้ไว้ ณ วันที่ 27 เมษายน 2547
21	การฝึกอบรม	สถานประกอบกิจการที่มีรังสีคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าจะต้องจัดฝึกอบรมให้กับคนงานในเรื่องความเข้าใจเรื่องรังสีที่ปล่อยออกมาจากเครื่องมือ วิธีการใช้เครื่องมือ มาตรการป้องกันตนเอง เป็นต้น			1. ให้นายจ้างจัดให้มีการฝึกอบรมความปลอดภัยในการทำงานในที่อับอากาศ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด 2. ให้นายจ้างเก็บหลักฐานการฝึกอบรมความปลอดภัยในการทำงานในที่อับอากาศไว้เพื่อให้ตรวจสอบได้	กฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานในที่อับอากาศ พ.ศ. 2547 หมวด 4 ข้อ 21 - 22 ให้ไว้ ณ วันที่ 27 เมษายน 2547

หน่วยที่ 3.3.7 การบริการทางการแพทย์และการปฐมพยาบาล

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
1	โรคจากการทำงาน	1. โรคจากการทำงานมีกำหนดไว้ตามกฎหมาย 2. คนงานมีสิทธิที่จะได้รับการชดเชยจากการเป็นโรคจากการทำงาน แม้ว่าสถานประกอบการจะไม่มีใบอนุญาติประกอบกิจการหรือใบอนุญาติหมดอายุ 3. ถ้าบริษัทแยกกันหรือรวมกันหรือล้มละลายยังต้องรับผิดชอบการชดเชยให้คนงานในเรื่องโรคจากการทำงาน	1. ชนิดของโรคจากการทำงานได้มีกำหนดไว้ 30 โรคตามกฎหมาย 2. คนงานทุกคนที่เป็นโรคจากการทำงานมีสิทธ์ที่จะได้รับการประกันอุบัติเหตุในขณะที่กำลังทำงานอยู่และหลังจากสิ้นสุดข้อตกลงการทำงานแล้ว 3. การประกันอุบัติเหตุสำหรับคนงานเมื่อสิ้นสุดข้อตกลงการทำงานคนงานจะได้รับสิทธิ การประกันอุบัติเหตุเมื่อการวินิจฉัยของแพทย์ที่ดูแลผู้ป่วยสรุปว่าเกิดโรคจากการทำงานตั้งแต่ตอนทำงานอยู่ 4. การประกันอุบัติเหตุสำหรับคนงานยังได้อยู่ถ้าเกิดโรคจากการทำงาน 3 ปีหลังจากสิ้นสุดการทำงาน	โรคจากการทำงานกำหนดไว้ 21 โรค	ชนิดของโรคที่เกิดขึ้นตามลักษณะหรือสภาพของงาน หรือเนื่องจากการทำงานไว้ 32 โรค	ประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่องกำหนดชนิดของโรคซึ่งเกิดขึ้นตามลักษณะหรือสภาพของงาน หรือเนื่องจากการทำงาน ประกาศ ณ วันที่ 2 ก.พ. 2538
2	การสูญเสียการได้ยินจากการประกอบอาชีพ	1. สถานประกอบการจะประเมินการสูญเสียการได้ยินจากการทำงานของลูกจ้างเมื่อ มีประวัติการทำงานในที่มีเสียงดัง รู้สึกว่าหูเสื่อม ได้ยินเสียงในหู ตรวจวัดเสียงในบริเวณที่ทำงาน				

หน่วยที่ 3.3.7 การบริการทางการแพทย์และการปฐมพยาบาล

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
2	การสูญเสียการได้ยินจากการประกอบอาชีพ	2. บันทึกความสามารถการได้ยินของคนงานจะเก็บไว้ในไฟล์ 3. เมื่อประเมินว่าลูกจ้างอาจได้รับอันตรายจากการสูญเสียการได้ยิน ควรให้มีการตรวจวัดสมรรถภาพการได้ยิน 4. สถานประกอบกิจการที่มีคนงานที่เป็นโรคอื่นทำให้มีความไวต่อเสียง ห้ามทำงานในที่มีเสียงดัง 5. สถานประกอบกิจการต้องมีมาตรการสำหรับลูกจ้างที่สูญเสียการได้ยิน สูญเสียการได้ยินเล็กน้อยมีมาตรการช่วยเหลือ สูญเสียการได้ยินปานกลางให้ทำงานที่การฟังเสียงไม่ใช่สิ่งสำคัญ และย้ายคนที่สูญเสียการได้ยินมากออกจากบริเวณที่มีเสียงดัง				

หน่วยที่ 3.3.7 การบริการทางการแพทย์และการปฐมพยาบาล

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
3	การรายงานโรคจากการทำงาน	1. ถ้าพบคนงานเป็นโรคซิลิโคซิสให้รายงานไปที่กรมสุขาภิบาลและแรงงานท้องถิ่น 2. สถานประกอบกิจการใดๆเมื่อมีคนงานได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นโรคจากการทำงาน จะได้รับใบรับรองการวินิจฉัยว่าเป็นโรคจากการทำงาน 3. สถานประกอบการต้องรายงานโรคจากการทำงานของคนงาน 4. สถานประกอบกิจการต้องรายงานการเกิดโรคปอดจากการทำงาน การบาดเจ็บ และการตายจากอุบัติเหตุ ต่อหน่วยงานบริหารจัดการสุขภาพระดับท้องถิ่น กรมแรงงาน สหภาพแรงงาน และหน่วยซูเปอร์ไวเซอร์ของสถานประกอบกิจการ	1. ถ้าระหว่างการตรวจสุขภาพพบว่าคนงานเป็นโรคจากการทำงานผู้จัดการต้องเขียนรายงานต่อหน่วยงานท้องถิ่นของผู้อำนวยการทั่วไปสำหรับการพัฒนาแรงงานสัมพันธ์และการคุ้มครองแรงงานภายใน 48 ชม. หลังการวินิจฉัยโรค 2. ผู้จัดการต้องดำเนินมาตรการป้องกันโดยทันที เพื่อว่าคนงานอื่นๆจะได้ไม้ต้องเป็นโรคจากการทำงานนั้นๆ 3. ถ้ามีข้อสงสัยในผลการวินิจฉัยของแพทย์ผู้บริหารอาจขอให้มีการวินิจฉัยโรคจากการประกอบอาชีพจากหน่วยงานที่รับผิดชอบ			
4	อุปกรณ์และเวชภัณฑ์ในการปฐมพยาบาล	1. สถานประกอบกิจการที่มีคนงาน 300 - 1,000 คนต้องมีคลีนิค มีพื้นที่อย่างน้อย 30 ลูกบาศก์เมตร ห้องรอตรวจ ห้องตรวจรักษา และห้องยา	1. สถานประกอบการต้องจัดให้มีการดูแลทางด้านสุขภาพให้พนักงาน	สำหรับคนงานที่ทำงานในสถานที่มีสารพิษหรือแบคทีเรียต้องมั่นใจว่ามีมาตรการสำหรับแก้พิษและการกำจัดเชื้อ และการดูแลสุขภาพหลังช่วงเวลาทำงาน	1. เครื่องมือในการปฐมพยาบาลและอุปกรณ์ อย่างน้อย 20 รายการ ต้องสะอาดและพร้อมใช้งานได้ทันที	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2513) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่อง หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน หมวด 8 ประกาศ ณ วันที่ 24 ก.ค. 2513

หน่วยที่ 3.3.7 การบริการทางการแพทย์และการปฐมพยาบาล

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
4	อุปกรณ์และเวชภัณฑ์ในการปฐมพยาบาล (ต่อ)	2. สถานประกอบกิจการที่มีคนงาน 1,001 - 2,000 คนต้องมีคลีนิค มีพื้นที่อย่างน้อย 70 ลูกบาศก์เมตร ห้องรอตรวจ ห้องตรวจรักษา ห้องปฏิบัติการ และห้องยา 3. สถานประกอบกิจการที่มีคนงาน 2,001 - 3,500 คนต้องมีคลีนิค มีพื้นที่อย่างน้อย 110 ลูกบาศก์เมตร ห้องรอตรวจ ห้องตรวจรักษา ห้องปฏิบัติการ ห้องเอ็กซเรย์ และห้องยา 4. สถานประกอบกิจการที่มีคนงาน 3,501 - 5,000 คนต้องมีคลีนิค มีพื้นที่อย่างน้อย 140 ลูกบาศก์เมตร ห้องรอตรวจ ห้องตรวจรักษา ห้องปฏิบัติการ และห้องยา 5. สถานประกอบกิจการที่มีคนงานมากกว่า 5,000 คนต้องมีโรงพยาบาลสำหรับคนงาน 6. ทุกบริเวณของสถานที่ทำงานต้องมีชุดอุปกรณ์ปฐมพยาบาลเบื้องต้น	2. การดูแลทางด้านสุขภาพอนามัยต้องครอบคลุมการให้บริการดูแลสุขภาพ การป้องกันโรคจากการทำงาน และการให้การรักษาพยาบาลตามข้อกำหนด ซึ่งจุดมุ่งหมายของการดูแลทางด้านสุขภาพอนามัยเพื่อให้ได้ผลผลิตที่เหมาะสม 3. มีการให้การรักษาและการให้การปฐมพยาบาลเบื้องต้นสำหรับคนงานเหมืองบนดินและใต้ดิน 4. มีการดูแลสถานที่ติดตั้งอุปกรณ์ปฐมพยาบาลเบื้องต้นและสถานพยาบาล สำหรับคนงานเหมืองบนดินและใต้ดิน		2. สถานประกอบการที่มีลูกจ้าง ≥ 10 คน ต้องจัดให้มีปัจจัยในการปฐมพยาบาล 23 รายการตามที่กำหนด	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องกำหนดสวัสดิการเกี่ยวกับลูกจ้าง ประกาศ ณ วันที่ 16 เม.ย. 2515
					3. สถานประกอบการที่มีลูกจ้าง ≥ 200 คน ต้องมีห้องรักษาพยาบาล เตียงพักคนไข้ 1 เตียง เวชภัณฑ์ พยาบาลประจำอย่างน้อย 1 คน แพทย์แผนปัจจุบันอย่างน้อย 1 คน เพื่อตรวจรักษาเป็นครั้งคราว 4. สถานประกอบการที่มีลูกจ้าง ≥ 1000 คน ต้องมีห้องรักษาพยาบาล เตียงพักคนไข้ 2 เตียง เวชภัณฑ์ พยาบาลประจำอย่างน้อย 2 คน แพทย์แผนปัจจุบันอย่างน้อย 1 คน เพื่อตรวจรักษาครั้งละไม่น้อยกว่า 2 ชม. และมียานพาหนะพร้อมที่จะนำส่งลูกจ้างไปสถานพยาบาล โรงพยาบาลหรือ สถานีอนามัย ตามที่ตกลงไว้	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องกำหนดสวัสดิการเกี่ยวกับลูกจ้าง ประกาศ ณ วันที่ 16 เม.ย. 2515
					5. ให้นายจ้างจัดอุปกรณ์และเวชภัณฑ์ที่จำเป็นแก่การปฐมพยาบาลลูกจ้างที่ได้รับอันตรายจากสารเคมีตามที่กำหนด	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย หมวด 2 ข้อ 22 ประกาศ ณ วันที่ 22 ส.ค. 2534

หน่วยที่ 3.3.7 การบริการทางการแพทย์และการปฐมพยาบาล

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
4	อุปกรณ์และเวชภัณฑ์ในการปฐมพยาบาล (ต่อ)				6. กำหนดอุปกรณ์และเวชภัณฑ์ที่จำเป็นแก่การปฐมพยาบาลลูกจ้างที่ได้รับอันตรายจากสารเคมีอันตราย จำนวน 22 รายการ	ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่องกำหนดอุปกรณ์และเวชภัณฑ์ที่จำเป็นแก่การปฐมพยาบาลลูกจ้างที่ได้รับอันตรายจากสารเคมีอันตราย ประกาศ ณ วันที่ 17 มิ.ย. 2535
					7. จัดเครื่องปฐมพยาบาลพร้อมทั้งคำแนะนำวิธีปฐมพยาบาลที่เหมาะสมกับประเภทของวัตถุอันตราย	กฎกระทรวง พ.ศ. 2537 ออกตามความในพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 หมวด 4 ข้อ 18 (3) ให้ไว้ ณ วันที่ 27 ต.ค. 2537
					8. การผลิตวัตถุมีพิษทางการค้า ควรจัดเครื่องมือปฐมพยาบาลและยาแก้พิษเบื้องต้นให้เพียงพอ	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2525 เรื่อง กำหนดวิธีการผลิต การใช้วัตถุมีพิษ ตามพระราชบัญญัติวัตถุมีพิษ พ.ศ. 2510 ข้อ 4 (11) - 4 (12) ประกาศ ณ วันที่ 8 ก.ค. 2525
5	การตรวจสุขภาพให้ลูกจ้าง	1. สถานประกอบการต้องมั่นใจว่าคนงานทุกคนซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำงานในบริเวณที่มีเสียงดังต้องได้รับการตรวจร่างกายก่อนเริ่มงานได้แก่การตรวจ หู จมูก และลำคอ	1. คนงานที่ทำงานทั้งหมดต้องได้รับการตรวจสุขภาพทางการแพทย์อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง	1.คนงานต้องได้รับการตรวจร่างกายเมื่อเริ่มทำงาน และตรวจร่างกายเป็นระยะตามที่กฎหมายกำหนด การตรวจร่างกายนายจ้างต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่าย	1. ให้นายจ้างจัดให้มีการตรวจสุขภาพให้ลูกจ้าง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด	พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 หมวด 8 มาตรา 107 ให้ไว้ ณ วันที่ 12 ก.พ. 2541

หน่วยที่ 3.3.7 การบริการทางการแพทย์และการปฐมพยาบาล

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
5	การตรวจสุขภาพให้ลูกจ้าง (ต่อ)	2.สถานประกอบการต้องมั่นใจว่าคนงานทุกคนที่สูญเสียการได้ยินที่ระดับ 1หรือสูงกว่า ซึ่งทำงานในที่มีเสียงดัง ต้องได้รับการตรวจร่างกายประจำปี 3. สถานประกอบการต้องมั่นใจว่าคนงานทุกคนที่เกษียณไปแล้วและได้เคยทำงานในบริเวณที่มีเสียงดัง ได้รับการตรวจร่างกาย 4. คนงานที่สัมผัสกับฝุ่นซิลิกาต้องได้รับการตรวจหาโรคที่เกี่ยวข้อง ถ้าป่วยเป็นโรคจะได้รับการรักษา	2. ผู้จัดการต้องทำรายงานและส่งรายงานผลการตรวจสุขภาพภายใน 2 เดือนหลังการตรวจสุขภาพให้กับผู้อำนวยการทั่วไปสำหรับการพัฒนาแรงงานสัมพันธ์และการคุ้มครองแรงงาน โดยผ่านสำนักงานส่วนท้องถิ่นของผู้อำนวยการทั่วไปสำหรับการพัฒนาแรงงานสัมพันธ์และการคุ้มครองแรงงาน 3. นายจ้างต้องจัดให้คนงานทุกคนได้รับการบริการทางการแพทย์ตามการพัฒนาทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	2.นายจ้างต้องจัดการดูแลสุขภาพคนงานและต้องจัดการช่วยเหลือเบื้องต้น และการช่วยเหลือคนงานในกรณีฉุกเฉินตามความจำเป็น 3.เมื่อเกิดอุบัติเหตุทำให้คนงานบาดเจ็บหรือตายผู้บาดเจ็บต้องได้รับการช่วยเหลือให้ทันเวลา นายจ้างต้องรับผิดชอบต่ออุบัติเหตุที่เกิดขึ้น 4.ผู้ที่เป็นโรคจากการทำงานต้องได้รับการรักษา การตรวจร่างกายเป็นระยะและมีรายงานทางการแพทย์	2. จัดให้ลูกจ้างได้รับการตรวจร่างกายจากแพทย์แผนปัจจุบันอย่างน้อยปีละ 1 ครั้งและตรวจการเกิดโรคจากสภาพของงานบรรทุกหรือขนถ่ายสินค้าเรือเดินทะเล	กฎกระทรวง ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2541) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 ข้อ 13 ให้ไว้ ณ วันที่ 14 ก.ย. 2541
					3. ให้ลูกจ้างที่ทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตรายตรวจสุขภาพตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดหากพบความผิดปกติให้ได้รับการรักษาพยาบาลทันที	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย หมวด 1 ข้อ 19-20 ประกาศ ณ วันที่ 22 ส.ค. 2534
					4. วิธีการตรวจสุขภาพลูกจ้างที่ทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตรายตามที่กำหนด ได้แก่ ตรวจสอบประวัติทางการแพทย์ ตรวจร่างกายทั่วไป ตรวจเฝ้าระวังผลกระทบทางชีวภาพ กรณีพบความผิดปกติให้ตรวจวิเคราะห์ทางการแพทย์ทั้งด้านร่างกายและจิตใจ ตรวจร่างกายก่อนทำงานกับสารเคมีอันตรายและตรวจร่างกายเป็นประจำปีละ 1 ครั้ง	ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่องกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสุขภาพลูกจ้างที่ทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย ข้อ 1 ประกาศ ณ วันที่ 17 มิ.ย. 2535

หน่วยที่ 3.3.7 การบริการทางการแพทย์และการปฐมพยาบาล

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
5	การตรวจสุขภาพให้ลูกจ้าง (ต่อ)	5. ลูกจ้างที่ทำงานกับสารกัมมันตภาพรังสีที่อยู่กลุ่ม1 จะได้รับการตรวจร่างกายทางการแพทย์ประจำปี และการตรวจเลือด 6. กฎความปลอดภัยของการทำงานสีและงานเคลือบด้วยความร้อนที่มีสารพิษ จะต้องมีการตรวจร่างกายทางการแพทย์ประจำปี 7.ย้ายหรือสับเปลี่ยนหน้าที่ให้คนที่เป็นโรคจากการทำงาน 8. ก่อนให้คนงานทำงานกับสารมีพิษ ต้องมีการตรวจสุขภาพคนงานก่อน ถ้าการทำงานอาจทำให้เกิดอันตรายต่อคนงาน ห้ามให้คนงานทำงาน		5. แรงงานที่ได้รับอุบัติเหตุ โรคจากการทำงานต้องได้รับการตรวจสุขภาพจากบอร์ดการตรวจสุขภาพเพื่อจัดกลุ่มการบาดเจ็บและการลดความสามารถในการทำงานและต้องเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูสมรรถภาพ ถ้าไม่สามารถทำงานเดิมได้ ต้องมอบงานที่เหมาะสมตามสถานะทางสุขภาพ ตามข้อสรุปของบอร์ดการตรวจสุขภาพแรงงาน	5. แบบรายงานผลการตรวจสุขภาพลูกจ้างที่ทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตรายใช้แบบ สอ. 4	ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่องกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสุขภาพลูกจ้างที่ทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย ข้อ 2 ประกาศ ณ วันที่ 17 มิ.ย. 2535
					6. การผลิตวัตถุมีพิษทางการค้า มีการตรวจสุขภาพคนงาน และบันทึกผลการตรวจสุขภาพ ปีละ 1 ครั้ง สำหรับวัตถุมีพิษที่มีฟอสฟอรัส ต้องตรวจระดับซีรั่มโคลีนเอสเตอเรส	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2525 เรื่อง กำหนดวิธีการผลิต การใช้วัตถุมีพิษ ตามพระราชบัญญัติวัตถุมีพิษ พ.ศ. 2510 ข้อ 4 (8) ประกาศ ณ วันที่ 8 ก.ค. 2525
					7. ลูกจ้างซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับรังสีได้รับการตรวจสุขภาพอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง 8. กรณีที่พบความผิดปกติหรือเจ็บป่วยเนื่องจากทำงานเกี่ยวกับรังสี หรือ มีใบรับรองแพทย์แสดงว่าลูกจ้างไม่สามารถทำงานในหน้าที่เดิมต่อไปได้ นายจ้างต้องจัดให้ลูกจ้างได้รับการรักษาพยาบาลและเปลี่ยนงานที่เหมาะสมเป็นการชั่วคราว	กฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับรังสีชนิดก่อไอออน พ.ศ. 2547 หมวด 6 ข้อ 29 - 30 ให้ไว้ ณ วันที่ 24 มิ.ย. 2547
		9. จัดการตรวจสุขภาพให้คนงานหรือการเฝ้าสังเกตุทางการแพทย์ เมื่อคนงานที่ทำงานกับสารเคมีอันตรายร้องขอ			9. ให้นายจ้างเก็บหลักฐานข้อมูลปริมาณรังสีสะสมที่ลูกจ้างได้รับและหลักฐานการตรวจสุขภาพไว้ไม่น้อยกว่าสองปีนับตั้งแต่วันสิ้นสุดการจ้างงานของลูกจ้างแต่ละราย	กฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับรังสีชนิดก่อไอออน พ.ศ. 2547 หมวด 6 ข้อ 31 ให้ไว้ ณ วันที่ 24 มิ.ย. 2547

หน่วยที่ 3.3.7 การบริการทางการแพทย์และการปฐมพยาบาล

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
5	การตรวจสุขภาพให้ลูกจ้าง (ต่อ)	10. จัดให้มีการตรวจสุขภาพเมื่อคนงานที่ทำงานกับสารเคมีอันตรายออกจากงาน 11. เมื่อคนงานที่ทำงานกับสารเคมีอันตรายได้รับอันตรายเฉียบพลันต้องให้การตรวจสุขภาพ เฝ้าสังเกตุทางการแพทย์โดยทันที 12 สถานประกอบกิจการเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการตรวจร่างกาย การเฝ้าสังเกตุทางการแพทย์ของคนงาน 13. สถานประกอบกิจการต้องจัดทำบันทึกการดูแลรักษาสุขภาพของคนงาน การตรวจโรค การได้รับอันตรายจากการทำงานและการรักษาโรค 14. คนงานที่ทำงานเกี่ยวกับวัตถุมีพิษ ต้องมีการให้บริการควบคุมป้องกันโรคจากการทำงาน เช่นการตรวจสุขภาพ การวินิจฉัยโรค การฟื้นฟู				

หน่วยที่ 3.3.7 การบริการทางการแพทย์และการปฐมพยาบาล

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
5	การตรวจสุขภาพให้ลูกจ้าง (ต่อ)	15. สถานที่ใช้วัตถุมีพิษสูงต้องจัดแพทย์หรือพยาบาลอาชีวอนามัย ทำงานเต็มเวลาหรือบางเวลา				
6	การให้การรักษาโรคจากการทำงาน	1. การรักษาการบาดเจ็บจากอุตสาหกรรมหรือการเจ็บป่วยจากการทำงาน รัฐบาลจะเป็นผู้ให้การรักษา 2. การรักษาโรคจากการทำงานของคนงานจะขึ้นกับคำแนะนำของหน่วยงานของรัฐที่เป็นทีมวินิจฉัยโรคจากการทำงานและจัดการค่าชดเชยให้กับคนงาน ด้วย ซึ่งประกอบด้วยส่วนบริหารจัดการ สหภาพแรงงาน คณะกรรมการประเมินแรงงาน โดยใช้ข้อกำหนดของรัฐเป็นแนวทาง			เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ให้ลูกจ้างได้รับการรักษาพยาบาลโดยทันที ตามความเหมาะสม โดยนายจ้างจ่ายค่ารักษาพยาบาลตามที่เป็นจริง 2. กรณีลูกจ้างจำเป็นต้องได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพหลังจากการประสพอันตราย ให้นายจ้างจ่ายค่าฟื้นฟูสมรรถภาพตามความจำเป็นตามที่กำหนด	พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. 2537 หมวด 2 มาตรา 13 และ 15 ให้ไว้ ณ วันที่ 15 มิ.ย. 2537

หน่วยที่ 3.3.7 การบริการทางการแพทย์และการปฐมพยาบาล

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
6	การให้การรักษาโรคจากการทำงาน(ต่อ)	3. ระหว่างการรักษาโรคจากการทำงานลูกจ้างจะได้รับการมอบหมายงานใหม่ให้ภายใน 2 เดือน ถ้าลูกจ้างมีความจำเป็นต้องทำงานเดิมเนื่องด้วยความจำเป็นของการผลิต สามารถทำงานเดิมได้ไม่เกิน 6 เดือน			3. เมื่อลูกจ้างประสพอันตรายหรือเจ็บป่วย ให้นายจ้างจ่ายค่ารักษาพยาบาลเท่าที่เป็นจริงแต่ไม่เกิน 30,000 บาท แต่การเจ็บป่วยด้วยโรคบางชนิดให้จ่ายเพิ่มได้ และต้องจ่ายตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด	กฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2539) ออกตามความในพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. 2537 ข้อ 1-5 ให้ไว้ ณ วันที่ 2 พ.ค. 2539
		4. ผู้บริหารสถานประกอบกิจการต้องมั่นใจว่าลูกจ้างได้รับการตรวจทางการแพทย์ ถ้าต้องเข้าโรงพยาบาลเพื่อตรวจพิสูจน์ รัฐบาลจะเป็นรับผิดชอบการรักษา			4. การจ่ายค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานให้จ่ายได้เฉพาะเป็นหลักสูตรที่สำนักงานประกันสังคมเป็นผู้ดำเนินการ	
		5. ผู้บริหารต้องมั่นใจว่าข้อมูลสุขภาพของลูกจ้างเกี่ยวกับโรคจากการทำงานเช่น ใบวินิจฉัยโรค การตรวจทางการแพทย์ และการรักษาจะมีการเก็บรักษาไว้สำหรับผู้ป่วย			5. เมื่อลูกจ้างประสพอันตรายมีการกำหนดระยะเวลาการจ่ายเงินค่าทดแทนและหลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณค่าจ้างรายเดือน ซึ่งขึ้นกับอวัยวะที่ประสบอันตรายและความรุนแรงของอันตราย จนถึงกรณีที่พิจารณาว่าลูกจ้างทุพพลภาพ	ประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่องกำหนดระยะเวลาการจ่ายเงินค่าทดแทนและหลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณค่าจ้างรายเดือน ประกาศ ณ วันที่ 2 ก.ย. 2537

หน่วยที่ 3.3.7 การบริการทางการแพทย์และการปฐมพยาบาล

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
6	การให้การรักษาโรคจากการทำงาน(ต่อ)	6. เมื่อลูกจ้างชั่วคราวหรือภายใต้สัญญาเกิดเป็นโรคจากการทำงานจากงานที่ทำมาก่อนหน้าระหว่างรอการมอบหมายงานใหม่ ผู้บริหารสถานประกอบกิจการต้องมั่นใจว่าหน่วยงานก่อนหน้าให้การรักษาผู้ป่วย				
7	การวินิจฉัยโรคจากการทำงาน				1. การวินิจฉัยโรคจากการทำงานโดยใช้หลักฐานทางการแพทย์ได้แก่ เวชระเบียน ผลและรายงานการชันสูตรโรค ใบรับรองแพทย์ และความเห็นของแพทย์ผู้เชี่ยวชาญ และให้ใช้หลักเกณฑ์ ตามที่กำหนด และหลักเกณฑ์ของ WHO และ ILO 2. การประเมินการสูญเสียสมรรถภาพให้ใช้หลักเกณฑ์ตาม คู่มือกำหนดแนวทางการประเมินการสูญเสียสมรรถภาพทางการและจิต	ประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่องหลักเกณฑ์การวินิจฉัยและการประเมินการสูญเสียสมรรถภาพของผู้ป่วยหรือบาดเจ็บด้วยโรคจากการทำงาน ข้อ 1-4 ให้ไว้ ณ วันที่ 22 พ.ค. 2540
8	อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล	1. สถานประกอบกิจการต้องจัดอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลให้กับคนงานทุกคนที่สูญเสียการได้ยินจากเสียงดัง				

หน่วยที่ 3.3.7 การบริการทางการแพทย์และการปฐมพยาบาล

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
8	อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล(ต่อ)	2. สถานประกอบการต้องจัดเครื่องช่วยฟังให้กับคนงานที่สูญเสียการได้ยินอย่างรุนแรง				
9	การฝึกอบรมวิธีปฐมพยาบาล				1. จัดฝึกอบรมลูกจ้างที่ทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตรายตามหัวข้อที่กำหนด	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย หมวด 1 ข้อ 17 ประกาศ ณ วันที่ 22 ส.ค. 2534
					2. นายจ้างต้องจัดให้มีการฝึกอบรมลูกจ้างที่ทำงานเกี่ยวข้องกับไฟฟ้าให้มีความรู้วิธีปฏิบัติเมื่อลูกจ้างประสบอันตรายจากไฟฟ้า การปฐมพยาบาลและช่วยชีวิตโดยใช้ปากเป่าอากาศและวิธีการนวดหัวใจจากภายนอก	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยเกี่ยวกับไฟฟ้า หมวด 8 ข้อ 83 ประกาศ ณ วันที่ 8 มี.ค. 2522
					3. การฝึกซ้อมดับเพลิง ฝึกอบรมพนักงานเกี่ยวกับการป้องกันและระงับอัคคีภัย การใช้อุปกรณ์ดับเพลิง การปฐมพยาบาล การช่วยเหลือในกรณีฉุกเฉิน	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 8 ข้อ 34 ประกาศ ณ วันที่ 21 พ.ย. 2534
					4. การผลิตวัตถุมีพิษทางการค้า อบรมให้คนงานเข้าใจอันตราย วิธีระมัดระวังป้องกันและแก้ไขอันตรายของวัตถุมีพิษ	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2525 เรื่อง กำหนดวิธีการผลิต การใช้วัตถุมีพิษ ตามพระราชบัญญัติวัตถุมีพิษ พ.ศ. 2510 ข้อ 4 (7) ประกาศ ณ วันที่ 8 ก.ค. 2525

หน่วยที่ 3.3.7 การบริการทางการแพทย์และการปฐมพยาบาล

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
10	การฝึกอบรมทางด้านอาชีวอนามัย	สถานประกอบกิจการที่มีกระบวนการที่อาจทำให้เกิดโรคจากการทำงาน เจ้าของ และคนงาน ต้องได้รับการฝึกอบรมทางด้านอาชีวอนามัย และให้คนงานใช้อุปกรณ์ป้องกันการเกิดโรคจากการทำงาน				

หน่วยที่ 3.3.8 การสุขาภิบาลและสวัสดิการ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
1	สถานประกอบกิจการต้องสะอาด				ต้องรักษาโรงงานให้สะอาดปราศจากสิ่งปฏิกูลอยู่เสมอ	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2513) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่อง หน้าที่ของผู้รับอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน หมวด 5 ข้อ 19 ประกาศ ณ วันที่ 24 ก.ค. 2513
2	ห้องส้วม, ห้องปัสสาวะ, สถานที่ชำระล้างร่างกาย				1. ต้องจัดให้มีส้วมอย่างน้อยในอัตรา 15 คนต่อ 1 ที่นั่ง, 40 คนต่อ 2 ที่นั่ง, 80 คนต่อ 3 ที่นั่ง และเพิ่มขึ้นจากนี้ 1 ที่นั่งต่อคนไม่เกิน 50 คน สำหรับโรงงานที่มีคนงานชายและหญิง ให้จัดห้องส้วมแยกสำหรับคนงานชายและหญิง	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2513) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงานพ.ศ. 2512 เรื่อง หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน หมวด 9 ข้อ 32 ประกาศ ณ วันที่ 24 ก.ค. 2513
					2. อาคารโรงงานต้องมีห้องส้วมอย่างน้อยในอัตราไม่เกิน 15 คนต่อ 1 ที่นั่ง, 40 คนต่อ 2 ที่นั่ง, 80 คนต่อ 3 ที่นั่ง และเพิ่มจากนี้ในอัตราส่วน 1 ที่นั่งต่อคนงานไม่เกิน 50 คน ถ้ามีคนงานชายและหญิงรวมกัน > 15 คน ให้จัดส้วมแยกระหว่างชายและหญิง	กฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 หมวด 1 ข้อ 5 (12) (ก) ให้ไว้ ณ วันที่ 24 ก.ย. 2535

หน่วยที่ 3.3.8 การสุขาภิบาลและสวัสดิการ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
2	ห้องส้วม, ห้องปัสสาวะ, สถานที่ชำระล้างร่างกาย (ต่อ)				3. อาคารโรงงานที่มีคนงานอยู่หลายชั้นให้จัดห้องส้วมและที่ปัสสาวะในชั้นต่างๆ ตามความจำเป็นและเหมาะสม	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2513) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่อง หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน หมวด 9 ข้อ 33 ประกาศ ณ วันที่ 24 ก.ค. 2513 กฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 หมวด 1 ข้อ 5 (12) (ข) ให้ไว้ ณ วันที่ 24 ก.ย. 2535
					4. ห้องส้วมต้องมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า 0.9 ตารางเมตรต่อหนึ่งที่นั่ง	กฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 หมวด 1 ข้อ 5 (12) (ค) ให้ไว้ ณ วันที่ 24 ก.ย. 2535
					5. ห้องส้วมต้องมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า 1.5 ตารางเมตรต่อหนึ่งที่นั่ง	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2513) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่อง หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน หมวด 9 ข้อ 34 ประกาศ ณ วันที่ 24 ก.ค. 2513

หน่วยที่ 3.3.8 การสุขาภิบาลและสวัสดิการ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
2	ห้องส้วม, ห้องปัสสาวะ, สถานที่ชำระล้างร่างกาย (ต่อ)				6. จัดให้มีกระดาษชำระหรือน้ำให้เพียงพอสำหรับห้องส้วมทุกห้อง	กฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 หมวด 1 ข้อ 5 (12) (จ) ให้ไว้ ณ วันที่ 24 ก.ย. 2535 ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2513) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 หมวด 9 ข้อ 36 ประกาศ ณ วันที่ 24 ก.ค. 2513
					7. จัดให้มีสถานที่ทำความสะอาดร่างกายตามความจำเป็นและเหมาะสม	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2513) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่อง หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน หมวด 9 ข้อ 37 ประกาศ ณ วันที่ 24 ก.ค. 2513 กฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 หมวด 1 ข้อ 5 (12) (ฉ) ให้ไว้ ณ วันที่ 24 ก.ย. 2535

หน่วยที่ 3.3.8 การสุขาภิบาลและสวัสดิการ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
2	ห้องส้วม ห้องปัสสาวะ สถานที่ชำระล้างร่างกาย (ต่อ)				8. ห้องส้วม ห้องปัสสาวะ สถานที่ชำระล้างร่างกายต้องมีการระบายอากาศให้เพียงพอ	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2513) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่อง หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน หมวด 9 ข้อ 38 ประกาศ ณ วันที่ 24 ก.ค. 2513 กฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 หมวด 1 ข้อ 5 (12) (ช) ให้ไว้ ณ วันที่ 24 ก.ย. 2535
					9. ห้องส้วม ห้องปัสสาวะ สถานที่ชำระล้างร่างกายต้องสะอาดถูกสุขลักษณะ	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2513) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่อง หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน หมวด 9 ข้อ 39 ประกาศ ณ วันที่ 24 ก.ค. 2513 กฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 หมวด 1 ข้อ 5 (12) (ช) ให้ไว้ ณ วันที่ 24 ก.ย. 2535

หน่วยที่ 3.3.8 การสุขาภิบาลและสวัสดิการ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
3	ที่ล้างมือ				โรงงานผลิตสิ่งที่ใช้บริโภคต้องมีที่ล้างมือตั้งอยู่ในที่เหมาะสมอย่างน้อยไม่เกิน 15 คน ต่อ 1 ที่	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2513) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่อง หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน หมวด 9 ข้อ 40 ประกาศ ณ วันที่ 24 ก.ค. 2513 กฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 หมวด 1 ข้อ 5 (12) (ฌ) ให้ไว้ ณ วันที่ 24 ก.ย. 2535
4	การจัดน้ำดื่มที่สะอาด		1. น้ำสะอาดเป็นสิ่งจำเป็นต่อสุขภาพมีข้อกำหนดเรื่องจุลชีพ สารทางกายภาพ สารเคมีและสารกัมมันตภาพรังสี 2. กิจกรรมในการควบคุมคุณภาพน้ำมีดังนี้ สังเกตและเก็บตัวอย่างน้ำในกระบวนการผลิตและที่แจกจ่ายออกไป ตรวจและวิเคราะห์คุณภาพน้ำ ดำเนินการป้องกันปัญหาคุณภาพน้ำ ตรวจติดตามการใช้หรือการปรับปรุงคุณภาพน้ำ		1. จัดน้ำดื่มตามมาตรฐานน้ำบริโภคให้เพียงพอ 2. จัดหาและรักษาอุปกรณ์การดื่มหรือภาชนะบรรจุน้ำดื่มให้เพียงพอและสะอาด	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2513) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่อง หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน หมวด 9 ข้อ 41-42 ประกาศ ณ วันที่ 24 ก.ค. 2513

หน่วยที่ 3.3.8 การสุขาภิบาลและสวัสดิการ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
5	อาหาร				1. การจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหาร หรือสถานที่สะสมอาหารต้องขออนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น 2. สถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหาร ตลอดจนสิ่งอื่นที่ใช้ในการประกอบกิจการต้องจัดให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะและเงื่อนไขตามลักษณะของกิจการ 3. ต้องดูแลรักษาสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหารให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ รวมทั้งการป้องกันมิให้เกิดเหตุรำคาญและการป้องกันโรคติดต่อ	ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร ข้อ 5-8 พ.ศ. 2545 ประกาศ ณ วันที่ 30 ม.ค. 2545

หน่วยที่ 3.3.8 การสุขาภิบาลและสวัสดิการ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
5	อาหาร (ต่อ)				4. ต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะ กรรมวิธีการจำหน่าย ทำ ประกอบ ปรุง เก็บรักษาอาหาร ตลอดจนสุขลักษณะของภาชนะ อุปกรณ์ น้ำใช้ และของใช้อื่นๆ รวมทั้งสุขลักษณะส่วนบุคคลของผู้จำหน่ายอาหาร ผู้ปรุงอาหาร และผู้ให้บริการ 5. ผู้ที่ได้รับใบอนุญาต และผู้จำหน่าย ทำ ประกอบ ปรุง เก็บหรือสะสมอาหาร ต้องไม่เป็นโรคติดต่อตามกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อ โดยมีแพทย์รับรองอย่างน้อย ปีละ 1 ครั้ง	ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร ข้อ 9-10 พ.ศ. 2545 ประกาศ ณ วันที่ 30 ม.ค. 2545
6	สวัสดิการ				1. สถานประกอบการที่มีคนงานตั้งแต่ 10 คนขึ้นไป นายจ้างจะต้องจัดให้มีคณะกรรมการสวัสดิการ 2. คณะกรรมการสวัสดิการมีหน้าที่ร่วมกับนายจ้าง เสนอแนะความเห็น ดูแลการจัดสวัสดิการให้ลูกจ้าง 3. จัดให้มีกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้าง เพื่อเป็นทุนสงเคราะห์ลูกจ้าง	พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 หมวด 7 มาตรา 96 - 97 และหมวด 13 มาตรา 126 ให้ไว้ ณ วันที่ 12 ก.พ. 2541

หน่วยที่ 3.3.8 การสุขาภิบาลและสวัสดิการ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
6	สวัสดิการ (ต่อ)				4. สำหรับกิจการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 10 คนขึ้นไป ให้ลูกจ้างเป็นสมาชิกกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้าง	พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 หมวด 13 มาตรา 130 ให้ไว้ ณ วันที่ 12 ก.พ. 2541
					5. การเลือกตั้งกรรมการสวัสดิการในสถานประกอบการ	ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการในการเลือกตั้งคณะกรรมการสวัสดิการในสถานประกอบกิจการ ให้ไว้ ณ วันที่ 19 ส.ค. 2541

หน่วยที่ 3.3.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
1	การบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน	1. สถานประกอบกิจการต้องมั่นใจว่ามีผู้รับผิดชอบหลักในการจัดการดังนี้ พัฒนาและปรับปรุงระบบรับผิดชอบการผลิตที่ปลอดภัย จัดการ จัดทำกฎข้อกำหนดของการผลิตและการทำงานที่ปลอดภัย แนะนำ ตรวจสอบและมั่นใจว่ามีการทำงานผลิตที่ปลอดภัย กำจัดสิ่งที่เป็นอันตรายของอุบัติการณ์ของการผลิตที่ปลอดภัย มีการจัดการ กำหนดทีมและใช้มาตรการตอบโต้เหตุฉุกเฉินสำหรับอุบัติการณ์จากการผลิตที่ปลอดภัย รายงานอุบัติการณ์จากการผลิตที่เกิดขึ้น	1. สถานประกอบกิจการทุกแห่งที่มีคนงานตั้งแต่ 100 คนขึ้นไป หรือมีศักยภาพที่จะเกิดอันตรายจากลักษณะของกระบวนการผลิต วัสดุซึ่งสามารถทำให้เกิดอุบัติเหตุจากงานได้แก่ การระเบิด เพลิงไหม้ มลพิษและโรค จะต้องจัดทำระบบบริหารจัดการทางด้านสุขภาพและความปลอดภัย	1. รัฐบาลกำหนดให้มีการสำรวจทางด้านแรงงาน ด้านความปลอดภัย ทางด้านสุขาภิบาล อุบัติเหตุ เครื่องมือเครื่องจักร อุปกรณ์ การบ่นของลูกจ้าง การทำผิดกฎหมาย เมื่อมาสำรวจให้ทำการสำรวจทุกที่ ในช่วงเวลาใดก็ได้ นายจ้างต้องส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสำรวจ ผู้สำรวจสามารถตัดสินและสั่งงดการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ สถานที่ทำงานที่เสี่ยงต่อการเกิออุบัติเหตุ หรือมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม	1. ให้นายจ้างดำเนินการในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน	พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 หมวด 8 มาตรา 103 ให้ไว้ ณ วันที่ 12 ก.พ. 2541

หน่วยที่ 3.3.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
1	การบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน (ต่อ)	2. มีการจัดสรรงบประมาณสำหรับข้อกำหนดที่เกี่ยวกับการผลิตที่ปลอดภัยโดยมีนโยบายและมีผู้รับผิดชอบ 3. สำหรับสถานประกอบกิจการที่ไม่ได้ผลิต จัดเก็บสินค้าอันตราย ต้องจัดทำดังนี้ สถานประกอบกิจการที่มีคนงานมากกว่า 300 คน ต้องมีหน่วยงานหรือบุคลากรรับผิดชอบในการบริหารจัดการการผลิตที่ปลอดภัย ทำงานเต็มเวลา 1 คน สำหรับสถานประกอบกิจการที่มีคนงานน้อยกว่า 300 คน ต้องมีบุคลากรรับผิดชอบในการบริหารจัดการการผลิตที่ปลอดภัย ทำงานเต็มเวลาหรือบางเวลา 1 คน หรือมีวิศวกรหรือเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการรับรองในการจัดการบริหารจัดการการผลิตที่ปลอดภัย	2. การจัดทำระบบบริหารจัดการทางด้านสุขภาพและความปลอดภัยประกอบด้วย 2.1 จัดทำหลักการทางด้านสุขภาพและความปลอดภัย เพื่อให้มั่นใจว่ามีการใช้ระบบบริหารจัดการทางด้านสุขภาพและความปลอดภัย 2.2 จัดการเพื่อให้บรรลุตามหลักการ วัตถุประสงค์และเป้าหมายของการใช้ระบบบริหารจัดการทางด้านสุขภาพและความปลอดภัย 2.3 มีการใช้ระบบบริหารจัดการทางด้านสุขภาพและความปลอดภัยอย่างมีประสิทธิผล โดยการพัฒนาความสามารถ กลไกในการสนับสนุนเพื่อให้สำเร็จตามหลักการ วัตถุประสงค์และเป้าหมายทางด้านสุขภาพและความปลอดภัย	2. ผู้สำรวจต้องไม่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงหรือโดยอ้อมกับสถานที่สำรวจ ข้อมูลของการสำรวจต้องเก็บไว้เป็นความลับ ระหว่างการสำรวจต้องร่วมมือกับสหภาพแรงงาน บางเรื่องต้องใช้ผู้เชี่ยวชาญช่วยในการสำรวจ	2. พนักงานตรวจแรงงานมีอำนาจออกคำสั่งให้นายจ้างปรับปรุงสภาพแวดล้อมในการทำงาน หรือแก้ไขเครื่องจักรหรืออุปกรณ์	พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 หมวด 8 มาตรา 104 ให้ไว้ ณ วันที่ 12 ก.พ. 2541

หน่วยที่ 3.3.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
1	การบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน (ต่อ)	4. ผู้รับผิดชอบในการบริหารจัดการการผลิตที่ปลอดภัยต้องสำรวจสภาวะการผลิตที่ปลอดภัย ถ้าพบปัญหาเรื่องความปลอดภัยต้องดำเนินการแก้ไขทันที ถ้าแก้ไขไม่ได้ต้องแจ้งผู้รับผิดชอบและมีการบันทึกการสำรวจ และมาตรการที่ใช้ 5. สถานประกอบกิจการต้องแจ้งข้อมูลให้ลูกจ้างเกี่ยวกับอันตรายที่มีในการทำงาน มาตรการป้องกันและมาตรการฉุกเฉิน 6. สถานประกอบการต้องมั่นใจว่าลูกจ้างปฏิบัติตามข้อกำหนดการผลิตอย่างปลอดภัย ต้องปฏิบัติตามกฎในการทำงาน ต้องสวมอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยที่เหมาะสม	3. ควรมีการตรวจสอบการจัดทำระบบบริหารจัดการทางด้านสุขภาพและความปลอดภัย เพื่อให้มั่นใจว่าระบบดำเนินไปอย่างดี บริษัทที่ทำการตรวจสอบระบบจะต้องได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรี การตรวจสอบควรมีการตรวจสอบในเรื่องต่างๆ ดังนี้ การพัฒนาและการยืนยันการตัดสินใจจัดทำระบบ กลยุทธ์ในการจัดทำเอกสาร การทบทวนออกแบบและการทำข้อตกลง 4. การควบคุมเอกสารดังนี้ การจัดซื้อ ความปลอดภัยตามระบบ มาตรฐานการตรวจวัด การรายงานและการแก้ไข ข้อบกพร่อง การจัดการและการขนถ่ายวัสดุ การเก็บรวบรวมข้อมูลและการประยุกต์ใช้ การตรวจสอบระบบการบริหารจัดการ การสร้างความชำนาญและความเชี่ยวชาญ	3.นายจ้างต้องปรับปรุงสภาพของแรงงาน ทางด้านความปลอดภัย แรงงาน สุขาภิบาล กระบวนการผลิต การใช้ การดูแลรักษา การจัดเก็บ เครื่องจักร เครื่องมือ วัสดุ และสาร ต้องให้มีความปลอดภัย การสุขาภิบาลดี และมีสิ่งแวดล้อมการทำงานที่ดี 4.ลูกจ้างมีสิทธิ์ที่จะปฏิเสธงานหรือออกจากสถานที่ทำงาน เมื่อพบว่ามีโอกาสเกิดอุบัติเหตุซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อชีวิตหรือสุขภาพ ลูกจ้างต้องเตือนผู้รับผิดชอบโดยตรงถึงอันตรายที่พบ นายจ้างต้องไม่บังคับให้คนงานทำงานในขณะที่ยังไม่ได้แก้ไขสิ่งที่เป็นอันตราย	3. ให้นายจ้างจัดให้มีเครื่องมือหรืออุปกรณ์เพื่อความปลอดภัยและกำหนดมาตรการเพื่อความปลอดภัยในงานบรรทุกหรือขนถ่ายสินค้าเรือเดินทะเล	กฎกระทรวง ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2541) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 ข้อ 9 ให้ไว้ ณ วันที่ 14 ก.ย. 2541
					4. กรณีให้ลูกจ้างไปทำงานที่อื่นซึ่งเสี่ยงต่อการเกิดอันตรายให้แจ้งข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับความปลอดภัยของสถานที่ดังกล่าวให้ลูกจ้างทราบก่อนการปฏิบัติงาน	ประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่องความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 5 ข้อ 21 ประกาศ ณ วันที่ 31 มี.ค. 2540

หน่วยที่ 3.3.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
1	การบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน(ต่อ)		5. สถาบันที่ทำหน้าที่ตรวจสอบต้องจัดทำรายงานผลการตรวจสอบที่สมบูรณ์และส่งสำเนาให้คณะกรรมการของสถานประกอบการที่ถูกตรวจสอบ 6. สถานประกอบกิจการที่จะถูกตรวจสอบจะจัดตามระดับความเสี่ยงอันตราย หรือมีคนงาน 100 คนหรือ มีคนงานมากกว่า 100 คนขึ้นไปหรือตามการพิจารณาของหัวหน้าส่วนของกรมแรงงาน	5.ในกรณีที่สถานที่ทำงานมีเครื่องมือ เครื่องจักร อาจทำให้เกิดโรคจากการทำงานและอุบัติเหตุ นายจ้างต้องจัดทำมาตรการป้องกัน หรือสั่งให้หยุดการทำงาน จนกว่าจะได้นำสิ่งที่เป็นอันตรายออกไป 6. กรณีเกิดอุบัติเหตุ การเป็นโรคจากการทำงานต้องมีการสอบสวน บันทึกเป็นสถิติและรายงานเป็นช่วงๆตามกฎหมาย ห้ามการรายงานที่ผิดๆเกี่ยวกับอุบัติเหตุและโรคจากการทำงาน	5. สถานประกอบการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 1 คนขึ้นไป แต่ไม่ถึง 50 คนต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับพื้นฐาน หัวหน้างานและ บริหาร 5. สถานประกอบการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 1 คนขึ้นไป แต่ไม่ถึง 50 คนต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับพื้นฐาน หัวหน้างานและ บริหาร 6. สถานประกอบการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 50 คนขึ้นไปต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับพื้นฐาน หัวหน้างาน บริหาร และวิชาชีพ	ค่าชี้แจงประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่องความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง ข้อ 3 (3.1-3.2) ประกาศ เม. ย. 2540
					7. นายจ้างมีหน้าที่เกี่ยวกับคณะกรรมการความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานตามที่กำหนด	ค่าชี้แจงประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เกี่ยวกับ ประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมเรื่อง คณะกรรมการความปลอดภัย อาชีว อนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน ข้อ 8 ประกาศ ณ วันที่ 27 มิ.ย. 2538
					8. นายจ้างต้องจัดให้มีคู่มือเกี่ยวกับมาตรฐานว่าด้วยความปลอดภัยในการทำงานไว้ในสถานประกอบกิจการ	ประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่องคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน หมวด 1 ข้อ 14 ประกาศ ณ วันที่ 27 มิ.ย. 2538

หน่วยที่ 3.3.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
2	เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน	1. สถานประกอบกิจการที่มีคนงานมากกว่า 1000 คน ต้องมีเจ้าหน้าที่สุขภาพและความปลอดภัยอย่างน้อย 2 คนทำงานเต็มเวลา สำหรับสถานประกอบกิจการที่มีคนงานน้อยกว่า 1000 คน ต้องมีเจ้าหน้าที่สุขภาพและความปลอดภัยเท่ากับหรือมากกว่า 0.2% ของจำนวนคนงาน	1. บุคคลกรที่เป็นพาราเมดิกหลังอบรมได้รับใบรับรองทำให้สามารถให้บริการทางด้านสุขศาสตร์อุตสาหกรรมและอาชีวอนามัยตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย 2. บุคคลกรที่เป็นพาราเมดิกได้รับการคัดเลือกให้ทำหน้าที่ช่วยทางด้านสุขศาสตร์อุตสาหกรรมและอาชีวอนามัยและความปลอดภัยภายใต้คำแนะนำของแพทย์ประจำโรงงาน		1. เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับพื้นฐานมีหน้าที่ตามที่กำหนด 2. ให้นายจ้างเก็บหลักฐานการทำงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับพื้นฐานไม่น้อยกว่า 2 ปี 3. เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างานมีหน้าที่ตามที่กำหนด 4. เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับบริหารมีหน้าที่ตามที่กำหนด 5. ให้นายจ้างที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 50 คน ขึ้นไป แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพอย่างน้อย 1 คนเพื่อปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยเต็มเวลา	ประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่องความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 1 ข้อ 8 - 9, หมวด 2 ข้อ 11, หมวด 3 ข้อ 13 และหมวด 4 ข้อ 14 ประกาศ ณ วันที่ 31 มี.ค. 2540
					6. เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยระดับ พื้นฐานต้องมีคุณสมบัติตามที่กำหนด 7. เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยระดับหัวหน้างานต้องมีคุณสมบัติตามที่กำหนด 8. เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยระดับบริหารต้องมีคุณสมบัติตามที่กำหนด	คำชี้แจงประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่องความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง ข้อ 5.1-5.4 ประกาศเมื่อ เม.ย. 2540

หน่วยที่ 3.3.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
2	เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน (ต่อ)				9. เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต้องมีคุณสมบัติตามที่กำหนด 10. เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพมีหน้าที่ตามที่กำหนด 11. ให้นายจ้างส่งรายงานผลการดำเนินงานเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่ออธิบดี	ประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่องความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 4 ข้อ 15-17 ประกาศ ณ วันที่ 31 มี.ค. 2540
					12. ให้นายจ้างแจ้งชื่อเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับพื้นฐาน หัวหน้างาน บริหารและวิชาชีพ ต่ออธิบดี 13. เมื่อเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับพื้นฐาน หัวหน้างาน บริหารและวิชาชีพ พ้นจากหน้าที่ให้จัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเดียวกันแทนที่ และแจ้งชื่อต่ออธิบดี	ประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่องความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 5 ข้อ 18-19 ประกาศ ณ วันที่ 31 มี.ค. 2540

หน่วยที่ 3.3.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
2	เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน (ต่อ)				14. แบบแจ้งชื่อเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ใช้ แบบ จป. 1 15. แบบแจ้งเปลี่ยนชื่อเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ใช้ แบบ จป. 2	แบบแจ้งชื่อเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานตามประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่องความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง ลงวันที่ 31 มี.ค. 2540
					16. รายงานผลการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ ใช้แบบ จป. 3	รายงานผลการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ ตามประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่องความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง ลงวันที่ 31 มี.ค. 2540
3	คณะกรรมการความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน				1. สถานประกอบการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 50 คนขึ้นไปต้องจัดให้มีคณะกรรมการความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน 2. คณะกรรมการความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานต้องมีองค์ประกอบตามที่กำหนด	ประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่องคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน หมวด 1 ข้อ 6-7 ประกาศ ณ วันที่ 27 มิ.ย. 2538

หน่วยที่ 3.3.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
3	คณะกรรมการความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน (ต่อ)				3. สถานประกอบการที่มีลูกจ้าง 50 คนแต่ไม่ถึง 100 คน กรรมการไม่น้อยกว่า 5 คน นายจ้างหรือผู้แทนเป็นประธาน ผู้แทนระดับบังคับบัญชา 2 คน ผู้แทนลูกจ้างระดับปฏิบัติการ 2 คน เลขานุการ 1 คน 4. สถานประกอบการที่มีลูกจ้าง 100 คนแต่ไม่ถึง 500 คน กรรมการไม่น้อยกว่า 7 คน นายจ้างหรือผู้แทนเป็นประธาน ผู้แทนระดับบังคับบัญชา 2 คน ผู้แทนลูกจ้างระดับปฏิบัติการ 3 คน เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยฯ ระดับวิชาชีพเป็นกรรมการและเลขานุการ 5. สถานประกอบการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 500 คนขึ้นไป กรรมการไม่น้อยกว่า 11 คน นายจ้างหรือผู้แทนเป็นประธาน ผู้แทนระดับบังคับบัญชา 4 คน ผู้แทนลูกจ้างระดับปฏิบัติการ 5 คน เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยฯ 1 คน เป็นกรรมการและเลขานุการ 6. การคัดเลือกกรรมการ กรรมการผู้แทนระดับบังคับบัญชาให้นายจ้างเป็นผู้เลือก	ประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่องคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน หมวด 1 ข้อ 7(1)-(3) และข้อ 8 (1) ประกาศ ณ วันที่ 27 มิ.ย. 2538

หน่วยที่ 3.3.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
3	คณะกรรมการความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน (ต่อ)				7. การคัดเลือกกรรมการผู้แทนลูกจ้างระดับปฏิบัติการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด	ประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่องคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน หมวด 1 ข้อ 8 (2) ประกาศ ณ วันที่ 27 มิ.ย. 2538 ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกผู้แทนลูกจ้างระดับปฏิบัติการ ประกาศ ณ วันที่ 23 ส.ค. 2538
					8. คณะกรรมการความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานมีวาระการทำงาน 2 ปี 9. ให้ปิดประกาศรายชื่อและหน้าที่ความรับผิดชอบของคณะกรรมการความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานในสถานประกอบการเพื่อให้ลูกจ้างทราบ	ประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่องคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน หมวด 1 ข้อ 9 และ ข้อ 11 ประกาศ ณ วันที่ 27 มิ.ย. 2538
					10. คณะกรรมการความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานมีหน้าที่ตามที่กำหนด	ประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่องคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน หมวด 3 ประกาศ ณ วันที่ 27 มิ.ย. 2538

หน่วยที่ 3.3.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
3	คณะกรรมการความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน (ต่อ)				11. จัดประชุมคณะกรรมการอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง 12. สำรวจด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง 13. รายงานและเสนอแนะมาตรการปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้ถูกต้องตามกฎหมายความปลอดภัยในการทำงานเพื่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง ผู้รับเหมา และบุคคลภายนอกที่เข้ามาในสถานประกอบกิจการ	ประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่องคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน หมวด 3 ข้อ 18(1)-(3) ประกาศ ณ วันที่ 27 มิ.ย. 2538

หน่วยที่ 3.3.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
3	คณะกรรมการความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน(ต่อ)				14. ส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรมด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพ แวดล้อมในการทำงาน ของสถานประกอบกิจการ 15. กำหนดกฎระเบียบด้านความปลอดภัย มาตรฐานของความปลอดภัยในการทำงาน ของสถานประกอบกิจการเสนอต่อนายจ้าง 16. จัดทำนโยบาย แผนงานประจำปี โครงการหรือกิจกรรมด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน รวมทั้งความปลอดภัยนอกงาน เพื่อป้องกันและลดอุบัติเหตุ การประสบอันตรายหรือการเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานเสนอต่อนายจ้าง 17. จัดทำแผนการฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน	ประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่องคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน หมวด 3 ข้อ 18(4)-(7) ประกาศ ณ วันที่ 27 มิ.ย. 2538

หน่วยที่ 3.3.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
3	คณะกรรมการความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน(ต่อ)				18. รายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี รวมทั้งระบุปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ	ประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่องคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน หมวด 3 ข้อ 18(9) ประกาศ ณ วันที่ 27 มิ.ย. 2538
					19. ให้นายจ้างจัดประชุมคณะกรรมการความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง 20. นายจ้างต้องแจ้งนโยบาย แนวทางการดำเนินงานและหน้าที่ของคณะ กรรมการในการประชุมคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานครั้งแรก 21. การประชุมคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพ แวดล้อมในการทำงานต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งและต้องมีผู้แทนระดับบังคัญชาและผู้แทนลูกจ้างระดับปฏิบัติการจึงครบองค์ประชุม	ประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่องคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน หมวด 2 ข้อ 15-17 ประกาศ ณ วันที่ 27 มิ.ย. 2538

หน่วยที่ 3.3.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
3	คณะกรรมการความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน(ต่อ)				22. เมื่อเกิดอุบัติเหตุทำให้มีการสูญเสียชีวิต หรือทุพพลภาพ อัคคีภัย เป็นต้น ให้เรียกประชุมคณะกรรมการ 23. ให้เก็บสำเนาการดำเนินการของคณะกรรมการไว้ไม่น้อยกว่า 2 ปี 24. ให้ประธานคณะกรรมการเสนอผลการประชุมให้นายจ้างดำเนินการในเรื่องความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน 25. ห้ามมิให้นายจ้างขัดขวางการทำงานของคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน	ประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่องคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน หมวด 3 ข้อ 19-21 และหมวด 4 ข้อ 24 ประกาศ ณ วันที่ 27 มิ.ย. 2538
4	การจัดทำรายงานวิเคราะห์ความเสี่ยงจากอันตรายที่อาจเกิดจากการประกอบกิจการ				1. ผู้ขออนุญาตประกอบกิจการโรงงานหรือใบอนุญาตขยายโรงงานจำพวกที่ 3 ตามประเภทที่ระบุในบัญชีท้ายประกาศ นี้ จำนวน 12 รายการให้จัดทำรายงานวิเคราะห์ความเสี่ยงจากอันตรายที่อาจเกิดจากการประกอบกิจการ	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2542) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 เรื่องมาตรการคุ้มครองความปลอดภัยในการดำเนินงาน ข้อ 1 ประกาศ ณ วันที่ 18 พ.ย. 2542

หน่วยที่ 3.3.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
4	การจัดทำรายงานวิเคราะห์ความเสี่ยงจากอันตรายที่อาจเกิดจากการประกอบกิจการ(ต่อ)				2. การยื่นเอกสารรายงานวิเคราะห์ความเสี่ยงจากอันตรายที่อาจเกิดจากการประกอบกิจการโรงงานในเขตกรุงเทพฯให้ยื่นต่อ กรมโรงงานอุตสาหกรรม โรงงานในจังหวัดอื่นให้ยื่นต่อสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนั้นๆตามรายละเอียดที่กำหนด 3. รายงานการวิเคราะห์ความเสี่ยงอันตรายที่อาจเกิดจากการประกอบกิจการโรงงานประกอบด้วยรายละเอียดตามที่กำหนดเกี่ยวกับ ข้อมูลรายละเอียด สถานประกอบการ การบ่งชี้อันตรายและการประเมินความเสี่ยง รายละเอียดแผนงานบริหารจัดการความเสี่ยง 4. การชี้บ่งอันตรายและการประเมินความเสี่ยงอาจเลือกใช้วิธีใดวิธีหนึ่งตามที่กำหนด 5. แผนงานบริหารจัดการความเสี่ยงเพื่อกำหนดมาตรการความปลอดภัยประกอบด้วย มาตรการป้องกันและควบคุมสาเหตุของการเกิดอันตราย มาตรการระงับและฟื้นฟูเหตุการณ์ และแผนงานปรับปรุงแก้ไข 6. หลักเกณฑ์การชี้บ่งอันตรายและการประเมินความเสี่ยงต้องเป็นไปตามระเบียบที่กรมโรงงานอุตสาหกรรมกำหนด 7. หลักเกณฑ์การจัดทำแผนงานบริหารจัดการความเสี่ยง ต้องเป็นมาตรการที่ลดความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2542) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 เรื่องมาตรการคุ้มครองความปลอดภัยในการดำเนินงาน ข้อ 1- 6 ประกาศ ณ วันที่ 18 พ.ย. 2542

หน่วยที่ 3.3.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
4	การจัดทำรายงานวิเคราะห์ความเสี่ยงจากอันตรายที่อาจเกิดจากการประกอบกิจการ(ต่อ)				8. บุคคลากรในการดำเนินงานประเมินความเสี่ยงต้องมีคุณสมบัติตามที่กำหนด 9. การจัดทำรายงานการวิเคราะห์ความเสี่ยงจากอันตรายที่อาจเกิดจากการประกอบกิจการโรงงานให้ปฏิบัติตามที่กำหนด 10. รายงานการวิเคราะห์ความเสี่ยงอย่างน้อยต้องประกอบด้วยข้อมูลตามที่กำหนด 11. การชี้บ่งอันตรายอาจเลือกวิธีใดวิธีหนึ่งที่เหมาะสมได้แก่ Checklist , What If Analysis, Hazard and Operability Study(HAZOP), Fault Tree Analysis, Failure Modes and Effects Analysis (FMEA), Event Tree Analysis 12. การประเมินความเสี่ยงให้ใช้หลักเกณฑ์ตามที่กำหนด 13. แผนงานบริหารความเสี่ยงเพื่อกำหนดมาตรการความปลอดภัยที่เหมาะสมให้ใช้หลักเกณฑ์ตามที่กำหนด	ระเบียบกรมโรงงานอุตสาหกรรมว่าด้วยหลักเกณฑ์การชี้บ่งอันตราย การประเมินความเสี่ยง และการจัดทำแผนงานบริหารจัดการความเสี่ยง พ.ศ. 2543 หมวด 1 ข้อ 3 (3.1-3.4) และ หมวด 2-4 ประกาศ ณ วันที่ 17 พ.ย. 2543

หน่วยที่ 3.3.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
5	การทบทวนอุบัติเหตุและอุบัติการณ์สำหรับงานเหมือง		1. การตรวจสอบ อุบัติเหตุ และอันตรายที่เกิดขึ้น สถิติอุบัติเหตุในเหมือง 2. ต้องมีรายงานสถิติอุบัติเหตุทุกปีในเรื่องความถี่และความรุนแรงของอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับคนงานในเหมืองโดยมีวิธีการคำนวณดังนี้ จำนวนผู้ได้รับอันตรายจากอุบัติเหตุหารด้วยจำนวนคนงานคูณด้วย 1,000,000 และ จำนวนวันที่หยุดงานหารด้วยจำนวนชั่วโมงการทำงานคูณด้วย 1,000,000 ตามลำดับ โดยผู้จัดการทางด้านเทคนิคของเหมืองต้องส่งรายงานภายใน 1 เดือนหลังจากสิ้นปี 3. มีข้อกำหนดเรื่องการเกิดอุบัติเหตุและอันตรายที่เกิดขึ้นในเหมือง การรายงานอุบัติเหตุ การแจ้งเมื่อมีสภาพที่เป็นอันตรายเกิดขึ้นในเหมือง			

หน่วยที่ 3.3.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
6.	วิธีการรายงานและการสอบสวนอุบัติเหตุ	1. สถานประกอบกิจการต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดการรายงานอุบัติเหตุในสถานที่ทำงานดังนี้ สถิติอุบัติเหตุประจำเดือนใช้แบบฟอร์มที่กำหนดส่งที่กระทรวงแรงงานภายในวันที่ 20 ของเดือนถัดไป ถ้าเกิดการบาดเจ็บรุนแรงมีคนตายอย่างน้อย 3 คนและอุบัติเหตุรุนแรงมีคนตายอย่างน้อย 10 คน ต้องรายงานภายใน 24 ชม.ด้วยแฟกซ์ โทรศัพท์ เป็นต้น มีการสอบสวนอุบัติเหตุภายใน 1 เดือน ส่งรายงานที่กระทรวงแรงงาน 2. ต้องมีการรายงานสถิติอุบัติเหตุสรุปทุก 6 เดือน มีการรายงานอุบัติเหตุทุกชนิดต่อเจ้าหน้าที่แรงงานท้องถิ่นภายในวันที่เกิดเหตุโดยไม่คำนึงถึงสถานการณ์ของอุบัติเหตุ	1. ผู้จัดการหรือผู้บริหารกิจการไม่ว่าจะได้ขึ้นทะเบียนคนงานกับโครงการประกันสังคมของคนงานหรือไม่ ต้องมีการรายงานอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในที่ทำงานในเรื่องอุบัติเหตุที่เกิดจากงานเพลิงไหม้ การระเบิดหรืออันตรายจากการทิ้งกากของเสีย 2. ผู้จัดการหรือผู้บริหารกิจการต้องรายงานด้วยวาจา แล้วเขียนรายงานอุบัติเหตุให้กับหน่วยงานแรงงานท้องถิ่นภายใน 48 ชม. และรายงานอุบัติเหตุตามแบบฟอร์มที่กำหนด 3. ผู้จัดการหรือผู้บริหารกิจการที่ได้ขึ้นทะเบียนคนงานกับโครงการประกันสังคมของคนงานให้รายงานอุบติเหตุโดยใช้วิธีการรายงานตามกฎหมายของกระทรวงแรงงาน No. PER-05/MEN/1993			

หน่วยที่ 3.3.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
6.	วิธีการรายงานและการสอบสวนอุบัติเหตุ(ต่อ)	3. ถ้าอุบัติเหตุมีการตายและการบาดเจ็บรุนแรงต้องรายงานดังนี้ หลังเกิดอุบัติเหตุผู้บาดเจ็บหรือผู้อื่นต้องรายงานต่อผู้รับผิดชอบ ถ้ามีการบาดเจ็บหรือตาย ผู้รับผิดชอบต้องรายงานเหตุการณ์ต่อ กรมที่รับผิดชอบของกระทรวงแรงงานในพื้นที่ หน่วยงานแรงงานท้องถิ่น หน่วยงานประกันสาธารณะสหภาพแรงงาน สถานประกอบกิจการดำเนินมาตรการที่จำเป็นเพื่อช่วยเหลือผู้บาดเจ็บและป้องกันการสูญเสียและคงไว้ซึ่งสภาพของอุบัติเหตุ 4. การบาดเจ็บรุนแรงมีกำหนดไว้ตามรายละเอียด 5.สภาวะที่อาจเกิดอุบัติเหตุรุนแรงต้องรายงานต่อรัฐบาลท้องถิ่นและต้องมีการประเมินและจัดกลุ่มความเสี่ยงของการเกิดอุบัติเหตุ อุบัติเหตุรุนแรงหมายถึงอุบัติเหตุที่มีคนตายมากกว่า 10 คน	4. ผู้จัดการหรือผู้บริหารกิจการที่มิได้ขึ้นทะเบียนคนงานกับโครงการประกันสังคมของคนงานให้รายงานอุบติเหตุโดยใช้วิธีการรายงานตามกฎหมายของกระทรวงแรงงาน No. PER-04/MEN/1993 5. หลังจากได้รับรายงานอุบัติเหตุหัวหน้าหน่วยกรมแรงงานท้องถิ่นจะสั่งซูเปอร์ไวเซอร์ให้ทำการสอบสวนค้นหาสาเหตุของอุบัติเหตุ 6. ซูเปอร์ไวเซอร์ที่ทำการสอบสวนอุบัติเหตุจะใช้การสอบสวนและการรายงานผลการสอบสวนตามแบบฟอร์มที่กำหนดสำหรับ อุบัติเหตุจากการทำงาน โรคจากการทำงาน การระเบิด เพลิงไหม้ และกากของเสีย และอันตรายแบบอื่นๆ			

หน่วยที่ 3.3.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
6.	วิธีการรายงานและการสอบสวนอุบัติเหตุ(ต่อ)	6. การบาดเจ็บและการตายจากอุบัติเหตุในสถานที่ทำงาน ต้องมั่นใจว่าได้มีการลงทะเบียน สอบสวน รายงานตามแบบฟอร์มที่กำหนด 7. ถ้าอุบัติเหตุเกี่ยวข้องกับอุปกรณ์ไฟฟ้า ต้องรายงานหน่วยจ่ายไฟฟ้าท้องถิ่นภายใน 7 วัน 8. เมื่ออุบัติเหตุที่เกิดขึ้นมีการบาดเจ็บแต่ไม่มีการตาย ต้องมีการตั้งคณะกรรมการสอบสวนอุบัติเหตุประกอบด้วย บุคลากรจากฝ่ายผลิต หน่วยงานทางด้านสุขภาพและความปลอดภัย หน่วยงานทางด้านเทคนิคและสหภาพแรงงาน โดยคณะกรรมการต้องมีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับชนิดของอุบัติเหตุ				

หน่วยที่ 3.3.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
6.	วิธีการรายงานและการสอบสวนอุบัติเหตุ(ต่อ)	9. เมื่ออุบัติเหตุที่เกิดขึ้นมีการตาย ต้องมีการตั้งคณะกรรมการสอบสวนอุบัติเหตุประกอบด้วยตัวแทนฝ่ายบริหาร หน่วยประกันภัยสาธารณะ กรมแรงงานท้องถิ่นและสหภาพแรงงาน โดยคณะกรรมการต้องมีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับชนิดของอุบัติเหตุ ถ้ามีการตายจำนวนมาก คณะกรรมการต้องรวมถึงบุคลากรจากหน่วยงานรัฐบาลแต่เป็นระดับจังหวัดหรือระดับภูมิภาค โดยคณะกรรมการต้องมีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับชนิดของอุบัติเหตุ 10. คณะกรรมการสอบสวนอุบัติเหตุที่ตั้งขึ้นสำหรับอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นมีหน้าที่ หาสาเหตุของอุบัติเหตุ จำนวนผู้บาดเจ็บและหรือเสียชีวิต การสูญเสียทางเศรษฐกิจ หาผู้รับผิดชอบอุบัติเหตุ เสนอแนะแนวทางแก้ไข ส่งรายงานการสอบสวนอุบัติเหตุ และข้อเสนอแนะของกรรมการต้องนำไปปฏิบัติภายใน 90 วัน ถ้าอุบัติเหตุนั้นมีการเสียชีวิต				

หน่วยที่ 3.3.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
6.	วิธีการรายงานและการสอบสวนอุบัติเหตุ(ต่อ)	11.ผลการสอบสวนอุบัติเหตุและข้อเสนอแนะต้องนำไปปฏิบัติโดยสถานประกอบกิจการหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบ 12. อุบัติเหตุที่เกิดจากการไม่ทำตามการผลิตที่ปลอดภัย ข้อแนะนำ ขั้นตอนการปฏิบัติงาน ขาดมาตรการสำหรับสถานการณ์ที่เป็นอันตราย ต้องมีการลงโทษที่เหมาะสมต่อผู้รับผิดชอบในองค์กร และผู้รับผิดชอบต่ออุบัติเหตุนั้นๆ มีการลงโทษผู้รับผิดชอบในองค์กร และผู้รับผิดชอบอุบัติเหตุที่ไม่ปฏิบัติตามกฎ ไม่รายงานอุบัติเหตุ ให้ข้อมูลที่ผิดพลาด จงใจทำลายหลักฐานสภาพของอุบัติเหตุหรือรายงานอุบัติเหตุช้า 13. เมื่อเกิดอุบัติเหตุในสถานประกอบกิจการต้องรายงานต่อหน่วยงานท้องถิ่นที่รับผิดชอบเจ้าหน้าที่การผลิตที่ปลอดภัยของโรงงาน				

หน่วยที่ 3.3.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
7	การรายงานอุบัติเหตุสำหรับหม้อไอน้ำ ภาชนะอัดความดัน ท่ออัดความดัน	1. อุบัติเหตุเกี่ยวกับหม้อไอน้ำ ภาชนะอัดความดัน ท่ออัดความดัน เป็นอุบัติเหตุที่ทำให้เกิดการระเบิด ถ้ามีคนตายมากกว่า 10 คน หรือบาดเจ็บมากกว่า 50 คน ต้องสอบสวนโดยกระทรวงแรงงาน 2. อุบัติเหตุเกี่ยวกับหม้อไอน้ำ ภาชนะอัดความดัน ท่ออัดความดัน เป็นอุบัติเหตุที่ทำให้เกิดการระเบิด ถ้ามีคนตายน้อยกว่า 10 คน หรือบาดเจ็บน้อยกว่า 50 คน และอุบัติเหตุที่มีการสูญเสียรุนแรงเกี่ยวข้องกับการตายหรือการบาดเจ็บ ต้องสอบสวนโดยกรมแรงงานระดับจังหวัด 3. อุบัติเหตุที่มีการสูญเสียรุนแรงไม่มีการตายหรือการบาดเจ็บ และอุบัติเหตุที่มีการบาดเจ็บต้องมีการสอบสวนโดยกรมแรงงานระดับพื้นที่หรือระดับเทศบาล				

หน่วยที่ 3.3.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
7	การรายงานอุบัติเหตุสำหรับหม้อไอน้ำ ภาชนะอัดความดัน ท่ออัดความดัน	4. อุบัติเหตุเกี่ยวกับหม้อไอน้ำ ภาชนะอัดความดัน ท่ออัดความดัน เกิดขึ้นในที่ทำงานต้องรายงานไปที่กรมแรงงานท้องถิ่นและกรมที่รับผิดชอบตามเกณฑ์ที่กำหนด และรายงานที่กระทรวงแรงงานทันที รายงานประจำเดือนและรายงานประจำปี 5.สถานประกอบกิจการต้องทำรายงานการสอบสวนอุบัติเหตุส่งที่กรมแรงงาน รายงานการลงโทษผู้รับผิดชอบต่ออุบัติเหตุและติดตามมาตรการแก้ไขที่จะได้จัดทำ 6. การติดตั้งหม้อไอน้ำ ภาชนะอัดความดัน ท่ออัดความดัน หลังเกิดอุบัติเหตุควรติดตั้งให้เสร็จภายใน 90 -180 วัน ตามแต่กรณี				

หน่วยที่ 3.3.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
8	การฝึกอบรม	1. สถานประกอบกิจการมีบุคลากรที่ต้องทำงานที่ต้องการความรู้ความชำนาญพิเศษ ฝ่ายบริหารต้องมั่นใจว่าบุคลากรนั้นมีคุณสมบัติตามที่กำหนดก่อนมอบหมายงานโดยต้องมีอายุมากกว่า 18 ปี มีสุขภาพดีไม่ป่วยเป็นโรค ไม่พิการ มีการศึกษาระดับกลาง มีความรู้ทางเทคนิคเกี่ยวกับงานเช่น ผู้ดูแลหม้อไอน้ำ ผ่านการทดสอบและได้รับใบอนุญาต 2. ศูนย์สุขศาสตร์อุตสาหกรรม อาชีวอนามัยและความปลอดภัย ได้รับการเลือกให้เป็นผู้จัดฝึกอบรมทางด้านสุขศาสตร์อุตสาหกรรม อาชีวอนามัยและความปลอดภัยและต้องรายงานการทำงานต่อผู้อำนวยการทั่วไป การคุ้มครองแรงงานและการดูแลรักษา	1. ทุกบริษัทที่มีการจ้างบุคคลากรเป็น พาราเมดิก ต้องส่งไปอบรมทางด้านสุขศาสตร์อุตสาหกรรม อาชีวอนามัยและความปลอดภัย	ในการจ้างงาน นายจ้างต้องจัดการฝึกอบรม แนะแนวทางและแจ้งคนงานทางด้านข้อกำหนด มาตรการทางด้านความปลอดภัยและโอกาสเกิดอุบัติเหตุเพื่อป้องกันอันตรายที่จะเกิดขึ้นแก่คนงาน	1. นายจ้างที่มีลูกจ้างไม่ถึง 50 คน จัดให้มีลูกจ้างระดับปฏิบัติการซึ่งแต่งตั้งให้เป็นผู้แทนลูกจ้าง เข้ารับการฝึกอบรมและแต่งตั้งเป็น เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับพื้นฐาน 2. จัดให้ลูกจ้างระดับหัวหน้างานเข้ารับการฝึกอบรม แต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างาน 3. ให้ลูกจ้างระดับบริหารเข้ารับการฝึกอบรมและแต่งตั้งให้เป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับบริหาร	ประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่องความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 1 ข้อ 7, 10, 12 ประกาศ ณ วันที่ 31 มี.ค. 2540
					4. ก่อนให้พนักงานใหม่หรือลูกจ้างที่เปลี่ยนลักษณะงานใหม่ทำงานจัดให้มีการอบรมความรู้พื้นฐานและข้อปฏิบัติเกี่ยวกับความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน	ประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่องความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 5 ข้อ 20 ประกาศ ณ วันที่ 31 มี.ค. 2540

หน่วยที่ 3.3.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
8	การฝึกอบรม(ต่อ)	3. งานที่ต้องมีความชำนาญพิเศษ หมายถึงงานที่มีศักยภาพที่จะเกิดการบาดเจ็บ ตาย ซึ่งอาจมีอันตรายต่อผู้ทำงาน คนที่ผ่านไปมา และผู้อยู่โดยรอบ ผู้ที่ทำงานที่มีความชำนาญพิเศษต้องผ่านการอบรม 4. สำหรับคนที่ทำงานพิเศษมามากกว่า 10 ปี ต้องผ่านการอบรมทบทวนเพื่อต่อใบอนุญาตทุกๆ 4 ปี 5. การทบทวนเพื่อให้ได้ใบอนุญาตสำหรับงานที่ต้องการความชำนาญพิเศษต้องมีผลการตรวจสุขภาพ บันทึกการทำผิดกฎ การฝึกอบรมเพิ่มเติมในงานนั้นๆ และความรู้ทางด้านความปลอดภัยสำหรับงานนั้นๆและต้องทำก่อนที่ใบอนุญาตจะหมดอายุ สำหรับคนที่ทำงานนั้นยังไม่ถึง 10 ปีต้องต่อใบอนุญาตทุกๆ 2 ปี			5. เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับพื้นฐาน ต้องผ่านการฝึกอบรมความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานตามที่กำหนด 30 ชม. ก่อนการแต่งตั้ง 6. เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างาน ต้องผ่านการฝึกอบรมความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานตามเกณฑ์ที่กำหนด 12 ชม. ก่อนการแต่งตั้ง 7. เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับบริหาร ต้องผ่านการฝึกอบรมความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานตามเกณฑ์ที่กำหนด 12 ชม. ก่อนการแต่งตั้ง	คำชี้แจงประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่องความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง ข้อ 4 ประกาศ เม. ย. 2540

หน่วยที่ 3.3.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
8	การฝึกอบรม(ต่อ)	6. การทบทวนเพื่อให้ได้ใบอนุญาต ใบอนุญาตดังกล่าวอาจมีการเพิกถอนตามเกณฑ์ที่กำหนด 7.โปรแกรมการฝึกอบรมผู้ชำนาญงานพิเศษต้องได้เกณฑ์ตามที่กำหนดโดยนายจ้างสามารถจัดการฝึกอบรม ทดสอบ และทบทวนให้บุคลากร และนายจ้างต้องจัดทำข้อมูล ของบุคลากรที่มีความชำนาญพิเศษนั้นๆ 8. ถ้าสถานที่ผลิตใช้เทคโนโลยีใหม่ เทคนิค วัสดุหรือเครื่องมือใหม่ จะต้องใช้มาตรการเพื่อให้เกิดความปลอดภัย และให้ความรู้เรื่องการผลิตที่ปลอดภัยและจัดฝึกอบรมให้บุคลากร 9. สถานประกอบกิจการต้องจัดฝึกอบรมคนงานใหม่ทางด้านความปลอดภัยและ ให้มีการทดสอบด้วยถ้าผ่านการทดสอบจึงเริ่มปฏิบัติงานได้				

หน่วยที่ 3.3.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
8	การฝึกอบรม(ต่อ)	10. คนงานระดับปฏิบัติการต้องมีการอบรมกฎทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มาตรการป้องกันโรคจากการทำงานและการบาดเจ็บ 11. การฝึกอบรมเป็นกลุ่ม เช่น วิธีการทำงานที่ปลอดภัยขึ้นกับตำแหน่งงาน ความปลอดภัยและสุขภาพ การใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล 12.คนงานที่ทำงานมีความเสี่ยงสูงจะต้องได้รับการฝึกอบรมที่เฉพาะ เช่น ช่างไฟฟ้า 13. คนงานที่เปลี่ยนหน้าที่ต้องได้รับการฝึกอบรม 14. คนงานต้องสร้างให้เกิดระบบทางด้านสุขภาพและความปลอดภัย ต้องมีการให้ความรู้กับคนงานทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย เพื่อลดอุบัติเหตุและอันตรายจากการทำงาน				

หน่วยที่ 3.3.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		จีน	อินโดนีเซีย	เวียดนาม		
8	การฝึกอบรม(ต่อ)	15. การฝึกอบรมทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยให้กับผู้บริหาร ผู้จัดการโรงงาน ฝึกอบรม 40 ชั่วโมง ผู้จัดการทางด้านสุขภาพและความปลอดภัยอบรม 120 ชั่วโมง ผู้บริหารระดับกลางและวิศวกรอบรม 24 ชั่วโมงตามเนื้อหาที่กำหนด 16. ผู้จัดการทางด้านสุขภาพและความปลอดภัย เมื่อสอบผ่านหลังการฝึกอบรม จะได้รับใบรับรอง 17.สถานประกอบกิจการจัดฝึกอบรมทางด้านการผลิตที่ปลอดภัยให้กับคนงาน เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี เทคนิควัสดุ จะจัดการอบรมให้คนงาน				

หน่วยที่ 3.4.1 กฎหมายแรงงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
1	สิทธิของลูกจ้าง		1. ลูกจ้างทุกคนต้องใช้เครื่องจักร อุปกรณ์ สารอันตราย การขนส่ง อุปกรณ์ อุปกรณ์การผลิตหรือ อุปกรณ์ความปลอดภัยที่นายจ้าง จัดให้ตามที่ได้รับการฝึกอบรม การใช้เครื่องมือและข้อแนะนำ เกี่ยวกับการใช้เครื่องมือจาก นายจ้างตามข้อกำหนดและข้อ ห้ามตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง 2. ลูกจ้างทุกคนต้องแจ้ง นายจ้างหรือลูกจ้างคนอื่นๆ เกี่ยวกับความรับผิดชอบที่เฉพาะ ทางด้านสุขภาพและความ ปลอดภัยของลูกจ้างใน สถานการณ์การทำงานที่ได้รับ การอบรมและคำแนะนำจาก นายจ้างที่เห็นว่าจะเกิดอันตรายที่ รุนแรงและทันทีต่อสุขภาพและ ความปลอดภัยหรือมีข้อบกพร่อง ในการป้องกันที่นายจ้างจัดให้ ซึ่งสถานการณ์นั้นจะมีผลต่อ สุขภาพและความปลอดภัยของ ลูกจ้างหรือกิจกรรมในการ ทำงานซึ่งไม่เคยมีการรายงานต่อ นายจ้างหรือลูกจ้างคนอื่น	1. นายจ้างต้องเอาใจใส่ดูแล สุขภาพของคนงานและควบคุม งานของคนงานอย่างถูกต้องและ เหมาะสม 2. นายจ้างต้องดำเนินการอย่าง ต่อเนื่องและเป็นระบบในการดูแล รักษาและส่งเสริมสุขภาพอนามัย ของคนงานโดยการวางมาตรการ ที่เหมาะสม เช่น การให้ความรู้ เกี่ยวกับสุขภาพอนามัย จัดบริการที่ปรึกษาทางด้าน สุขภาพให้แก่คนงาน 3. คนงานจะต้องดูแลรักษาและ ส่งเสริมสุขภาพของตนเองโดย ใช้บริการตามที่นายจ้างจัดให้ 4. นายจ้างต้องจัดหามาตรการ เพื่อดูแลรักษาและส่งเสริม สุขภาพอนามัยของคนงานเช่น จัดหาอุปกรณ์สำหรับการออก กำลังกาย จัดกิจกรรมสันทนาการ เป็นต้น	1.ให้นายจ้างปฏิบัติต่อลูกจ้างชายหญิงโดย เท่าเทียมกันในการจ้างงาน 2. ห้ามมิให้นายจ้างซึ่งเป็นหัวหน้างาน ผู้ ควบคุมงาน ทำการล่วงเกินทางเพศต่อ ลูกจ้างซึ่งเป็นหญิงหรือเด็ก 3. ห้ามมิให้นายจ้างให้ลูกจ้างทำงาน ล่วงเวลาหรือทำงานในวันหยุดในงานที่อาจ เกิดอันตรายต่อสุขภาพและความปลอดภัย ของลูกจ้าง 4. ให้ลูกจ้างมีสิทธิลาป่วยเท่าที่ป่วยจริง การ ลาป่วยตั้งแต่ 3 วันขึ้นไป อาจต้องแสดง ใบรับรองแพทย์ 5. ให้ลูกจ้างมีสิทธิลาเพื่อทำหมัน ทำธุรกิจ ที่จำเป็น ลาเพื่อเข้ารับราชการทหารในการ เรียกพลเพื่อตรวจสอบ เพื่อฝึกวิชาทหาร ลา เพื่อฝึกอบรมหรือพัฒนาความรู้ได้ 6. ห้ามมิให้นายจ้างให้ลูกจ้างทำงานยก แบก หามหรือเข็นของหนักเกินอัตรา	พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 หมวด 1 มาตรา 15 - 16 และมาตรา 2 ข้อ 31- 37 ให้ไว้ ณ วันที่ 12 ก.พ. 2541

หน่วยที่ 3.4.1 กฎหมายแรงงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
1	สิทธิของลูกจ้าง (ต่อ)		3.นายจ้างทุกคนและนายจ้างที่เป็นเจ้านายตนเอง ต้องแจ้งลูกจ้างที่จ้างมาชั่วคราว (Temporary workers)หรือคนงานที่มาทำงานในเรื่องทักษะ คุณสมบัติที่พิเศษเพื่อให้ลูกจ้างทำงานอย่างปลอดภัยและการจัดการเฝ้าระวังทางสุขภาพที่จัดให้ตามกฎหมายและลักษณะงานที่ให้เขาทำงานต่อลูกจ้างก่อนที่จะให้เริ่มทำงาน	5. รัฐบาลจะให้ความช่วยเหลือที่จำเป็นแก่นายจ้างและให้ความเอาใจใส่เป็นพิเศษโดยเฉพาะสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดเล็ก เช่นการให้ข้อมูลข่าวสารที่จำเป็น จัดหาและให้การศึกษาแก่ผู้ฝึกอบรม เพื่อส่งเสริมการตรวจทางการแพทย์ การให้ความรู้เกี่ยวกับสุขภาพอนามัยของคนงาน	7.งานที่มีลักษณะหรือสภาพงานที่ไม่อาจให้ลูกจ้างหยุดทำงานในวันหยุด เช่น กิจการโรงแรมและสถานมหรศพ ร้านขายอาหาร เป็นต้น	กฎกระทรวงฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2541) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 ให้ไว้ ณ วันที่ 19 ส.ค. 2541
				6. ลูกจ้างที่ทำงานยืนมีโอกาสที่จะได้นั่ง นายจ้างต้องจัดที่นั่งที่เหมาะสมเพื่อให้ลูกจ้างได้ใช้	8. งานที่ไม่ให้ลูกจ้างที่เป็นเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปีทำ ได้แก่ งานเกี่ยวกับความร้อน ความเย็น วัตถุมีพิษ วัตถุระเบิด สาร กัมมันตภาพรังสี เป็นต้น	กฎกระทรวงฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2541) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 ให้ไว้ ณ วันที่ 19 ส.ค. 2541
2	เวลาทำงาน			1.นายจ้างที่ให้คนงานทำงานที่อาจทำให้เกิดผลเสียต่อสุขภาพจะต้องไม่ให้คนงานทำงานเกินมาตรฐานเกี่ยวกับชั่วโมงการทำงานตามที่กำหนดโดยกระทรวงแรงงาน	1. ให้ลูกจ้างทำงานวันละ 8 ชั่วโมง หรือ 48 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ถ้าเป็นงานที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพและความปลอดภัยให้ทำงานวันละไม่เกิน 7 ชั่วโมงหรือ 42 ชั่วโมงต่สัปดาห์ 2. การทำงานล่วงเวลาต้องได้รับความยินยอมจากลูกจ้าง	พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 หมวด 2 มาตรา 23 - 24 ให้ไว้ ณ วันที่ 12 ก.พ. 2541

หน่วยที่ 3.4.1 กฎหมายแรงงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
2	เวลาทำงาน(ต่อ)				3. ห้ามมิให้นายจ้างให้ลูกจ้างทำงานในวันหยุด เว้นแต่ว่าถ้าหยุดงานจะเกิดความเสียหายแก่งาน นายจ้างให้ลูกจ้างทำงานในวันหยุดได้เท่าที่จำเป็น	พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 หมวด 2 มาตรา 25 ให้ไว้ ณ วันที่ 12 ก.พ. 2541
3	เวลาพัก				1. ลูกจ้างมีเวลาพักระหว่างการทำงานวันหนึ่งไม่น้อยกว่า 1 ชั่วโมง 2. ลูกจ้างมีวันหยุดประจำสัปดาห์ สัปดาห์หนึ่งไม่น้อยกว่า 1 วัน โดยวันหยุดประจำสัปดาห์ต้องมีระยะห่างกันไม่เกิน 6 วัน 3. ลูกจ้างมีวันหยุดตามประเพณี ปีหนึ่งไม่น้อยกว่า 13 วัน 4. ลูกจ้างทำงานต่อเนื่องกันมาครบ 1 ปีแล้ว มีสิทธิลาพักผ่อนประจำปีได้ปีหนึ่งไม่น้อยกว่า 6 วัน	พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 หมวด 2 มาตรา 27 - 30 ให้ไว้ ณ วันที่ 12 ก.พ. 2541

หน่วยที่ 3.4.1 กฎหมายแรงงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
4	การใช้แรงงานหญิง		1. สถานที่ทำงานซึ่งมีหญิงวัยเจริญพันธุ์ทำงาน ในงานซึ่งมีความเสี่ยงต่อสุขภาพและความปลอดภัยของหญิงที่มีบุตรหรือกำลังจะมีบุตร หรือทารก จากกระบวนการหรือสภาวะการทำงานหรือปัจจัยทางกายภาพ ชีวภาพ เคมี จะต้องมีการประเมินความเสี่ยงอันตรายต่อสุขภาพและความปลอดภัยในการทำงานของคนงานที่เป็นหญิงมีครรภ์หรือกำลังให้นมบุตร 2. นายจ้างต้องลดความเสี่ยงต่ออันตรายต่อสุขภาพและความปลอดภัยในการทำงานของคนงานที่เป็นหญิงมีครรภ์หรือกำลังให้นมบุตรโดยการเปลี่ยนสภาพสิ่งแวดล้อมในการทำงาน ให้หรือลดชั่วโมงการทำงาน หรือถ้าไม่สามารถปรับได้อาจให้คนงานหยุดทำงานเท่าที่จำเป็นเพื่อหลีกเลี่ยงความเสี่ยงอันตรายนั้นๆ		1. ห้ามมิให้ลูกจ้างที่เป็นหญิงทำงานเหมืองแร่หรืองานก่อสร้าง ใต้ดิน ใต้น้ำ ในถ้ำ งานที่ต้องนั่งบนนั่งร้านสูงกว่าพื้นดินตั้งแต่ 10 เมตรขึ้นไป งานผลิตหรือขนส่งวัตถุระเบิดหรือวัตถุไวไฟ 2. ห้ามมิให้นายจ้างให้ลูกจ้างที่เป็นหญิงมีครรภ์ทำงานระหว่างเวลา 22.00 - 06.00 น. ทำงานล่วงเวลา ทำงานในวันหยุด หรือทำงานอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่กำหนด 3. กรณีที่นายจ้างให้ลูกจ้างที่เป็นหญิงทำงานระหว่างเวลา 24.00 - 06.00 น. และพนักงานตรวจแรงงานเห็นว่างานนั้นอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ให้นายจ้างเปลี่ยนเวลาหรือลดเวลาทำงานได้ตามสมควร	พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 หมวด 3 ให้ไว้ ณ วันที่ 12 ก.พ. 2541

หน่วยที่ 3.4.1 กฎหมายแรงงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
4	การใช้แรงงานหญิง (ต่อ)		3. ความเสี่ยงอันตรายจากโรคติดเชื้อก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่สามารถจะพบได้ในที่ทำงานสำหรับคนงานหญิงที่มีบุตรใหม่หรือกำลังจะมีบุตร 4. สำหรับคนงานหญิงที่มีบุตรใหม่หรือกำลังจะมีบุตรที่ทำงานกลางคืน และมีใบรับรองจากแพทย์ที่ขึ้นทะเบียน หรือสูตินารีย์แพทย์ว่าเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับสุขภาพและความปลอดภัย จึงไม่ควรทำงานในช่วงเวลาที่กำหนด นายจ้างจะต้องให้เธอหยุดงานเท่าที่จำเป็นเพื่อสุขภาพและความปลอดภัย 5. ลูกจ้างต้องแจ้งนายจ้างเป็นลายลักษณ์อักษรว่าเธอตั้งครรภ์ เธอคลอดบุตรไปเมื่อ 6 เดือนที่แล้ว หรือกำลังให้นมบุตร		4. ลูกจ้างหญิงที่มีครรภ์มีสิทธิลาคลอดบุตรครั้งนึงไม่เกิน 90 วัน 5. ในกรณีที่ลูกจ้างซึ่งเป็นหญิงมีครรภ์มีใบรับรองแพทย์แผนปัจจุบันชั้นหนึ่งว่าไม่สามารถทำหน้าที่เดิมได้ ให้ลูกจ้างนั้นมีสิทธิขอให้นายจ้างเปลี่ยนงานในหน้าที่เดิมให้เป็นการชั่วคราวก่อน และให้นายจ้างพิจารณาเปลี่ยนงานที่เหมาะสมให้แก่ลูกจ้างนั้น 6. ห้ามมิให้นายจ้างเลิกจ้างลูกจ้างที่เป็นหญิงเพราะเหตุมีครรภ์	พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 หมวด 3 ให้ไว้ ณ วันที่ 12 ก.พ. 2541

หน่วยที่ 3.4.1 กฎหมายแรงงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
5	การใช้แรงงานเด็ก		1. นายจ้างทุกคนต้องมั่นใจว่าเด็กที่ทำงานต้องได้รับการปกป้องจากความเสี่ยงต่อสุขภาพและความปลอดภัยซึ่งเป็นผลจากการขาดประสบการณ์ หรือไม่รู้ความเสี่ยงหรือเด็กยังเจริญเติบโตไม่เต็มที่ 2. นายจ้างต้องไม่จ้างเด็กทำงานเกินความสามารถทางร่างกายหรือจิตใจ ไม่ให้เด็กทำงานที่ต้องสัมผัสสารพิษ หรือสารก่อมะเร็ง ที่เป็นอันตรายต่อยีนหรืออันตรายต่อทารกในครรภ์ หรือมีอันตรายแบบเรื้อรังต่อสุขภาพ ไม่ให้เด็กสัมผัสสารรังสี ไม่ให้ทำงานเกี่ยวข้องกับความเสี่ยงจากอุบัติเหตุ ห้ามไม่ให้ทำงานเกี่ยวกับ ความเย็นหรือความร้อนผิดปกติ เสียง ความสั่นสะเทือน		1. ห้ามมิให้นายจ้างจ้างเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปีเป็นลูกจ้าง 2. ในกรณีที่นายจ้างจ้างเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปีต้องทำดังนี้ แจ้งการจ้างต่อพนักงานตรวจแรงงาน จัดทำบันทึกสภาพการจ้างไว้ที่สถานประกอบกิจการ และแจ้งการสิ้นสุดการจ้างต่อพนักงานตรวจแรงงาน 3. ให้จัดเวลาพักให้ลูกจ้างซึ่งเป็นเด็กมีเวลาพักไม่น้อยกว่า 1 ชั่วโมงหลังจากที่ลูกจ้างทำงานมาแล้วไม่เกิน 4 ชั่วโมง	พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 หมวด 4 ให้ไว้ ณ วันที่ 12 ก.พ. 2541

หน่วยที่ 3.4.1 กฎหมายแรงงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
5	การใช้แรงงานเด็ก (ต่อ)		3. การจ้างแรงงานเด็กทำได้ในกรณีมีความจำเป็นเพื่อเป็นการฝึกอบรม และมีผู้มีความรู้ความสามารถเป็นซูเปอร์ไวเซอร์และเด็กสามารถทำงานได้ในที่ซึ่งความเสี่ยงต่อสุขภาพและความปลอดภัยลดลงที่ระดับต่ำสุดเท่าที่เป็นไปได้		4. ห้ามมิให้นายจ้างให้ลูกจ้างซึ่งเป็นเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปีทำงานในระหว่างเวลา 22.00-06.00 น. ทำงานล่วงเวลา หรือทำงานในวันหยุด 5. ห้ามลูกจ้างที่เป็นเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปีทำงาน 13 รายการตามที่กำหนด 6. ห้ามลูกจ้างที่เป็นอายุต่ำกว่า 18 ปีทำงาน ทำงานใน โรงฆ่าสัตว์ สถานที่เล่นการพนัน สถานที่เต้นรำ รำวง หรือสถานที่อื่นๆตามที่กำหนด 7. ห้ามมิให้ลูกจ้างจ่ายค่าจ้างของคนงานที่เป็นเด็กให้แก่บุคคลอื่น 8. ให้ลูกจ้างที่เป็นเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปีลาเพื่อเข้ารับการอบรม ประชุม สัมมนา เพื่อการพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการทำงาน	พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 หมวด 4 ให้ไว้ ณ วันที่ 12 ก.พ. 2541
6	แรงงานผู้ใหญ่			นายจ้างต้องพิจารณาในการจัดตำแหน่งงานที่เหมาะสมกับสภาพร่างกายและจิตใจของคนงานวัยกลางคนและคนงานสูงอายุหรือคนงานอื่นๆที่ควรจะได้รับการพิจารณาเป็นพิเศษเพื่อป้องกันอุบัติเหตุในอุตสาหกรรม		

หน่วยที่ 3.4.1 กฎหมายแรงงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
7	คนงานที่สุขภาพไม่ดีหรือพิการ			ห้ามมิให้นายจ้าง จ้างคนงานซึ่งป่วยเป็นโรคติดต่อหรือโรคอื่นๆ ตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวงแรงงาน		
8	ค่าจ้างค่าล่วงเวลา				1. ในกรณีที่งานลักษณะเดียวกัน คุณภาพอย่างเดียวกัน ให้กำหนดค่าจ้าง ค่าล่วงเวลาให้แก่ลูกจ้างเท่าเทียมกันระหว่างผู้หญิงและผู้ชาย 2. ให้นายจ้างจ่ายค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา การทำงานในวันหยุดและเงินผลประโยชน์อื่นๆ เป็นเงินไทย ให้แก่ลูกจ้าง ณ ที่ทำงานของลูกจ้าง	พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 หมวด 5 มาตรา 53 - 55 ให้ไว้ ณ วันที่ 12 ก.พ. 2541

หน่วยที่ 3.4.1 กฎหมายแรงงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
8	ค่าจ้างค่าล่วงเวลา (ต่อ)				3. ให้นายจ้างจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างเท่ากับค่าจ้างในวันทำงานสำหรับวันหยุด 4. ให้นายจ้างจ่ายค่าจ้างให้กับลูกจ้างในวันลาป่วยเท่ากับอัตราค่าจ้างในวันทำงาน แต่ปีหนึ่งต้องไม่เกิน 30 วันทำงาน 5. ให้นายจ้างจ่ายค่าจ้างให้กับลูกจ้างในวันลาเพื่อรับราชการทหาร แต่ปีหนึ่งต้องไม่เกิน 60 วันทำงาน 6. ให้นายจ้างจ่ายค่าจ้างให้กับลูกจ้างในวันลาเพื่อคลอดบุตร แต่ปีหนึ่งต้องไม่เกิน 45 วันทำงาน 7. ให้ลูกจ้างได้รับค่าจ้างในวันหยุดหรือวันลาเท่ากับค่าจ้างโดยเฉลี่ยในวันทำงานก่อนวันหยุดหรือวันลา 8. กรณีนายจ้างให้ลูกจ้างทำงานล่วงเวลาในวันทำงาน ให้นายจ้างจ่ายค่าล่วงเวลาให้แก่ลูกจ้างในอัตราที่กำหนด 9. กรณีที่นายจ้างให้ลูกจ้างทำงานในวันหยุด ให้นายจ้างจ่ายค่าจ้างให้กับลูกจ้างในอัตราไม่น้อยกว่าหนึ่งเท่าครึ่งของอัตราค่าจ้างต่อชั่วโมงในวันทำงานปกติ 10. ถ้านายจ้างให้ลูกจ้างทำงานล่วงเวลาในวันหยุด ให้นายจ้างจ่ายค่าล่วงเวลาตามที่กำหนด	พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 หมวด 5 มาตรา 56 - 63 ให้ไว้ ณ วันที่ 12 ก.พ. 2541

หน่วยที่ 3.4.1 กฎหมายแรงงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
8	ค่าจ้างค่าล่วงเวลา (ต่อ)				11. กรณีที่นายจ้างไม่ได้จัดให้ลูกจ้างหยุดงานให้นายจ้างจ่ายค่าทำงานในวันหยุดและค่าล่วงเวลาในวันหยุดให้แก่ลูกจ้างตามอัตราที่กำหนด 12. งานในลักษณะที่กำหนด ลูกจ้างไม่มีสิทธิได้รับค่าล่วงเวลา และค่าล่วงเวลาในวันหยุด ลูกจ้างจะได้รับค่าจ้างต่อชั่วโมงในวันทำงานตามจำนวนชั่วโมงที่ทำ เว้นแต่นายจ้างตกลงจ่ายค่าทำงานในวันหยุดให้แก่ลูกจ้าง 13. ให้นายจ้างจ่ายค่าล่วงเวลา ค่าล่วงเวลาค่าทำงานในวันหยุดและค่าล่วงเวลาในวันหยุดตามที่กำหนด 14. ในกรณีนายจ้างให้ลูกจ้างไปทำงานนอกสถานที่ นายจ้างต้องรับผิดชอบค่าเดินทางและจ่ายค่าจ้างตามที่กำหนด 15. ในกรณีนายจ้างหยุดกิจการโดยมิใช่เหตุสุดวิสัย ให้นายจ้างจ่ายเงินให้ลูกจ้างตามที่กำหนด 16. ห้ามมิให้นายจ้างหักค่าจ้าง ค่าล่วงเวลาค่าทำงานและค่าล่วงเวลาในวันหยุด เว้นแต่เป็นการหักตามข้อกำหนด 17. ให้มีคณะกรรมการค่าจ้าง โดยมีหน้าที่ตามที่กำหนด มีวาระ 2 ปี โดยมีหน้าที่พิจารณากำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ	พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 หมวด 5 มาตรา 64-76 ให้ไว้ ณ วันที่ 12 ก.พ. 2541

หน่วยที่ 3.4.1 กฎหมายแรงงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
8	ค่าจ้างค่าล่วงเวลา (ต่อ)				18. ประกาศกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำให้บังคับใช้กับนายจ้าง ลูกจ้างไม่ว่าจะมีสัญชาติ ศาสนาหรือเพศใด 19. เมื่อมีประกาศค่าจ้างขั้นต่ำแล้วห้ามมิให้นายจ้างจ่ายค่าจ้างต่ำกว่าอัตราที่กำหนด 20. ให้มีสำนักงานคณะกรรมการค่าจ้างขึ้นในกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมโดยมีหน้าที่ตามที่กำหนด 21. ให้มีคณะกรรมการสวัสดิการแรงงาน คณะกรรมการมีหน้าที่ตามที่กำหนด 22. สถานประกอบการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 10 คนขึ้นไป ให้นายจ้างจัดให้มีคณะกรรมการสวัสดิการในสถานประกอบการ โดยมีหน้าที่ตามที่กำหนด 23. ให้นายจ้างจัดประชุมกับคณะกรรมการสวัสดิการอย่างน้อย 3 เดือนต่อครั้ง และให้ติดประกาศการจัดสวัสดิการตามกฎกระทรวงในที่เปิดเผยให้ลูกจ้างทราบ 24. จัดให้มีคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน มีหน้าที่ตามที่กำหนด	พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 หมวด 6 มาตรา 89 - 91 หมวด 7 มาตรา 92-99 หมวด 8 มาตรา 100 - 101 ให้ไว้ ณ วันที่ 12 ก.พ. 2541

หน่วยที่ 3.4.1 กฎหมายแรงงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
8	ค่าจ้างค่าล่วงเวลา (ต่อ)				25. ชั่วโมงทำงานล่วงเวลาและชั่วโมงทำงานในวันหยุด เมื่อรวมกันแล้วสัปดาห์หนึ่งต้องไม่เกิน 36 ชั่วโมง	กฎกระทรวงฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2541) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 ข้อ 2 ให้ไว้ ณ วันที่ 19 ส.ค. 2541
9	การควบคุมเอกสาร				1. ให้นายจ้างที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 10 คนขึ้นไป จัดให้มีข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานเป็นภาษาไทย ตามรายการที่กำหนด 2. การร้องทุกข์อย่างน้อยต้องมีรายละเอียดตามที่กำหนด 3. นายจ้างที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 10 คนขึ้นไป จัดให้มีทะเบียนลูกจ้างตามที่กำหนดเป็นภาษาไทยเก็บไว้ ณ สถานประกอบกิจการไม่น้อยกว่า 2 ปี 4. นายจ้างที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 10 คนขึ้นไป จัดให้มีเอกสารเกี่ยวกับการจ่ายค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานและค่าทำงานล่วงเวลาในวันหยุด ตามที่กำหนดและเก็บเอกสารไว้อย่างน้อย 2 ปี	พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 หมวด 9 มาตรา 108 - 115 ให้ไว้ ณ วันที่ 12 ก.พ. 2541
10	การเลิกจ้าง				กรณีนายจ้างสอบสวนลูกจ้างในกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิด ห้ามมิให้นายจ้างสั่งพักงานลูกจ้าง เว้นแต่มีการตกลงกัน หลังการสอบสวนพบว่าลูกจ้างไม่มีความผิด ให้นายจ้างจ่ายค่าจ้างในวันที่ให้ลูกจ้างพักงานเท่ากับค่าจ้างในวันทำงาน	พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 หมวด 10 มาตรา 116-117 ให้ไว้ ณ วันที่ 12 ก.พ. 2541

หน่วยที่ 3.4.1 กฎหมายแรงงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
10.1	ค่าชดเชยการเลิกจ้าง				1. ให้นายจ้างจ่ายค่าชดเชยให้ลูกจ้างซึ่งเลิกจ้างดังนี้ ลูกจ้างทำงานครบ 120 วัน - 1 ปี ให้จ่ายค่าจ้างเป็นเวลา 30 วัน ลูกจ้างทำงานครบ 1-3 ปี ให้จ่ายค่าจ้างเป็นเวลา 90 วัน ลูกจ้างทำงานครบ 3-6 ปี ให้จ่ายค่าจ้างเป็นเวลา 240 วัน ลูกจ้างทำงานมากกว่า 10 ปี ให้จ่ายค่าจ้างเป็นเวลา 300 วัน 2. นายจ้างไม่ต้องจ่ายเงินให้ลูกจ้างในกรณีทุจริตต่อหน้าที่ จงใจทำให้นายจ้างได้รับความเสียหาย และอื่นๆตามที่กำหนด 3. กรณีที่นายจ้างย้ายสถานประกอบกิจการไปที่อื่น ต้องแจ้งให้ลูกจ้างทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 30 วัน ถ้าไม่แจ้งล่วงหน้า นายจ้างต้องจ่ายค่าชดเชยพิเศษให้ลูกจ้างตามที่กำหนด 4. กรณีนายจ้างจะเลิกจ้างลูกจ้างเพราะปรับปรุงหน่วยงาน นายจ้างต้องแจ้งวันที่จะเลิกจ้างล่วงหน้าอย่างน้อย 60 วัน มิฉะนั้นต้องจ่ายค่าชดเชยพิเศษแทนการแจ้งล่วงหน้า 5. กรณีนายจ้างเลิกจ้างลูกจ้างและลูกจ้างทำงานมามากกว่า 6 ปี นายจ้างต้องค่าชดเชยพิเศษเพิ่มขึ้นตามที่กำหนด	พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 หมวด 11 มาตรา 118 - 122 ให้ไว้ ณ วันที่ 12 ก.พ. 2541

หน่วยที่ 3.4.1 กฎหมายแรงงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
11	กองทุนสงเคราะห์ลูกจ้าง				1. ให้มีกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้างในกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เพื่อเป็นทุนสงเคราะห์ลูกจ้างในกรณีออกจากงานหรือตาย กองทุนสงเคราะห์ลูกจ้างมีองค์ประกอบตามที่กำหนด 2. ให้ลูกจ้างสำหรับกิจการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 10 คนขึ้นไปเป็นสมาชิกกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้าง เมื่อได้รับค่าจ้าง ให้ลูกจ้างจ่ายเงินสะสมและนายจ้างจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนตามเกณฑ์ที่กำหนด 3. ในกรณีลูกจ้างออกจากงาน ให้กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจ่ายเงินจากกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้างในส่วนที่เป็นเงินสะสม เงินสมทบ และดอกผลจากเงินดังกล่าวให้แก่ลูกจ้าง 4. สิทธิเรียกร้องเงินจากกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้างไม่อาจโอนกันได้	พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 หมวด 13 มาตรา 126-127 , 130-131, 133, 137 ให้ไว้ ณ วันที่ 12 ก.พ. 2541
12	งานที่กำหนดให้มีการคุ้มครองแรงงานแตกต่างไปจากพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541				งานที่กำหนดตามพระราชกฤษฎีกาเป็นงานที่ให้มีการให้มีการคุ้มครองแรงงานแตกต่างไปจากพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541	พระราชกฤษฎีกากำหนดงานที่ให้มีการคุ้มครองแรงงานแตกต่างไปจากพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 มาตรา 3 ให้ไว้ ณ วันที่ 22 ส.ค. 2541

หน่วยที่ 3.4.1 กฎหมายแรงงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
12.1	งานที่รับไปทำที่บ้าน				1. ให้นายจ้างผู้ซึ่งส่งมอบงานให้ลูกจ้างแจ้งพนักงานตรวจแรงงานล่วงหน้าก่อนวันส่งมอบงานตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด 2. ให้นายจ้างจัดทำสัญญาจ้างที่มีหนังสือที่มีข้อความที่ถูกต้องตรงกันจำนวน 2 ฉบับ โดยมอบให้ลูกจ้างและนายจ้างเก็บไว้คนละชุด 3. ให้นายจ้างจ่ายค่าจ้างให้ถูกต้องตรงตามที่สัญญาไม่เกิน 15 วันนับตั้งแต่วันที่ลูกจ้างส่งมอบงาน 4. ห้ามมิให้นายจ้างส่งมอบงานเช่น งานผลิต ประกอบ แปรรูป วัตถุระเบิดหรือวัตถุไวไฟ งานผลิตหรือบรรจุวัตถุอันตรายหรือสารพิษ เป็นต้น 5. ให้นายจ้างจัดให้มีเครื่องมือหรืออุปกรณ์เพื่อความปลอดภัยในการทำงาน และกำหนดมาตรการเพื่อความปลอดภัยในการทำงาน	กฎกระทรวงว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานในงานที่รับไปทำที่บ้าน พ.ศ. 2547 ข้อ 4 - 6, 8 - 9 ให้ไว้ ณ วันที่ 23 ม.ย. 2541
13	งานที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพและความปลอดภัยของลูกจ้าง			งานที่จัดเป็นงานอันตรายตามที่กระทรวงแรงงานกำหนดมีทั้งหมด 32 รายการ	งานที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพและความปลอดภัยของลูกจ้างกำหนดไว้ 7 รายการ	กฎกระทรวงฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2541) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 ข้อ 2 ให้ไว้ ณ วันที่ 19 ส.ค. 2541

หน่วยที่ 3.4.1 กฎหมายแรงงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
14	วิธีการเรียกหรือรับเงินประกันการทำงาน				งานเกี่ยวกับการเงินหรือทรัพย์สินที่นายจ้างจะเรียกหรือรับเงินประกันการทำงานหรือเงินประกันการเสียหายจากการทำงานจากลูกจ้างให้เป็นไปตามที่กำหนด	ประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่องหลักเกณฑ์หรือวิธีการเรียกหรือรับเงินประกันการทำงานหรือเงินประกันความเสียหายในการทำงานจากลูกจ้าง ข้อ 4 ให้ไว้ ณ วันที่ 19 ส.ค. 2541
15	กองทุนเงินทดแทน				1. ให้มีกองทุนเงินทดแทนในสำนักงานประกันสังคมเพื่อจ่ายเป็นเงินทดแทนแก่ลูกจ้างแทนนายจ้าง 2. กองทุนเงินทดแทนประกอบด้วยเงินกองทุนเงินทดแทน เงินสมทบ ผลประโยชน์ของกองทุนเป็นต้น 3. ให้มีคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนมีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนด คณะกรรมการมีวาระ 2 ปี 4. ให้มีคณะกรรมการแพทย์มีหน้าที่เสนอความเห็นในเรื่องการให้บริการทางการแพทย์ และให้คำปรึกษาแนะนำในทางการแพทย์ 5.เมื่อลูกจ้างประสพอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตาย ให้นายจ้างจ่ายเงินค่าทำศพ ตามจำนวนที่กำหนด 6. เมื่อลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วยหรือสูญหายให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนให้แก่ลูกจ้างตามที่กำหนด	พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. 2537 หมวด 2 - 4 ให้ไว้ ณ วันที่ 15 มิ.ย. 2537

หน่วยที่ 3.4.1 กฎหมายแรงงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
15	กองทุนเงินทดแทน (ต่อ)				7. เมื่อลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วยหรือสูญหาย บุคคลตามที่กำหนดเป็นผู้มีสิทธิ์ได้รับเงินทดแทนจากนายจ้าง 8. นายจ้างไม่ต้องจ่ายเงินทดแทนในการประสพอันตรายหรือเจ็บป่วยถ้ากรณีลูกจ้างเสพของมึนเมาหรือสารเสพติดหรือลูกจ้างจงใจให้ตนเองประสบอันตราย	พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. 2537 หมวด 2 ให้ไว้ ณ วันที่ 15 มิ.ย. 2537
16	ผู้ตรวจสอบมาตรฐานแรงงาน			1. ผู้ตรวจสอบมาตรฐานแรงงานอาจเข้าไปในสถานประกอบการ สอบถามบุคคลที่เกี่ยวข้อง ตรวจสอบบันทึกเอกสาร ตรวจวัดสิ่งแวดล้อมในการทำงาน เก็บตัวอย่างวัตถุดิบ เพื่อขยายผลการตรวจสอบ 2. ผู้ตรวจสอบมาตรฐานแรงงานซึ่งเป็นแพทย์อาจทำการตรวจทางการแพทย์แก่คนงานได้		

หน่วยที่ 3.4.10 การจัดการความปลอดภัยในหอพัก

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
1	สถานที่พักชั่วคราวของลูกจ้างที่สถานประกอบการจัดให้	1. ทุกพื้นที่ ที่ใช้เป็นที่พักคนงานชั่วคราวต้องมีการระบายน้ำที่ดี ต้องอยู่ห่างจากบึง สระ แหล่งน้ำผิวดิน มากกว่า 200 ฟุต บริเวณที่พักต้องมีการระบายน้ำออกโดยไม่เกิดอันตรายต่อแหล่งน้ำใช้ในครัวเรือน 2. ต้องมีขนาดเพียงพอไม่เกิดการแออัดของสิ่งก่อสร้าง พื้นที่ตั้งที่พักหลัก ซึ่งจะมีการเตรียมและบริการอาหารและมีที่นอน จะต้องอยู่ห่างจากพื้นที่ทำปศุสัตว์อย่างน้อย 500 ฟุต พื้นดินและพื้นที่เปิดโดยรอบต้องดูแลให้สะอาดปราศจากขยะมูลฝอย		1. นายจ้างต้องจัดสถานที่พักให้คนงานและเป็นสถานที่พักที่มีอุปกรณ์อำนวยความสะดวกให้คนงาน 2. สถานที่ทำงานที่มีความร้อน ความเย็น ความชื้น ซึ่งมีฝุ่น ก๊าซ ไอระเหย หรือสารอันตรายอื่นๆ นายจ้างต้องจัดสถานที่พักอยู่ด้านนอกบริเวณที่สารอันตรายยกเว้นที่ทำงานที่อยู่ในหลุมหรือบ่อ 3. เมื่อมีความจำเป็นที่ให้เวลาคนงานได้นอนพักในเวลากลางคืนหรือเมื่อคนงานมีเวลาที่จะหยุดพักเป็นช่วงเวลาในขณะทำงาน นายจ้างต้องจัดสถานที่สำหรับนอนแยกระหว่างชายและหญิงให้ลูกจ้าง		

หน่วยที่ 3.4.10 การจัดการความปลอดภัยในหอพัก

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
1	สถานที่พักชั่วคราวของลูกจ้างที่สถานประกอบการจัดให้ (ต่อ)	3. เมื่อปิดที่พักชั่วคราวตามฤดูกาล หรือปิดถาวรต้องจัดเก็บขยะทุกอย่าง มูลฝอย สิ่งของที่ไม่ใช้ต่างๆ ต้องมีการจัดทิ้ง ห้องน้ำห้องส้วมที่ไม่ใช้แล้วต้องใช้ดินกลบให้เต็ม พื้นดินและอาคารต้องทิ้งไว้ในสภาพที่สะอาด ถูกสุขลักษณะ ถ้าอาคาร ห้องน้ำห้องส้วมยังอยู่ ควรใส่กุญแจ หรือปิดให้แน่น		4.นายจ้างควรจัดเตียงและสิ่งจำเป็นอื่นๆแต่ต้องมีมาตรการป้องกันการติดต่อของโรคติดเชื้อในสถานที่จัดให้ 5. เมื่อนายจ้างมีลูกจ้างชายและหญิง 50 คนหรือมากกว่า หรือลูกจ้างหญิง 30 คนหรือมากกว่า นายจ้างจะต้องจัดห้องพัก หรือเครื่องอำนวยความสะดวกในการพักแยกกันระหว่างผู้ชายและผู้หญิง		
2	สถานที่พักของลูกจ้างที่สถานประกอบการจัดให้	1. สถานที่พักของลูกจ้างทุกแห่งที่อยู่ในที่พัก จะต้องก่อสร้างในลักษณะที่ปกป้องลูกจ้างได้ 2. ห้องแต่ละห้องที่ใช้สำหรับนอน ต้องมีพื้นที่อย่างน้อยที่สุด 50 ตารางฟุตต่อหนึ่งคน และมีเพดานสูงอย่างน้อย 7 ฟุต				

หน่วยที่ 3.4.10 การจัดการความปลอดภัยในหอพัก

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
2	สถานที่พักของลูกจ้างที่สถานประกอบการจัดให้ (ต่อ)	3. เปล เตียงหรือที่นอน ที่เก็บของ ตู้สำหรับเก็บเสื้อผ้าและของส่วนตัวจะต้องมีไว้ในแต่ละห้องเพื่อใช้สำหรับนอน เตียงหรือเครื่องอำนวยความสะดวกที่คล้ายกัน จะต้องตั้งห่างกันไม่น้อยกว่า 36 นิ้ว ต้องยกสูงจากพื้นอย่างน้อย 12 นิ้ว ถ้าเป็นเตียง 2 ชั้น ต้องมีระยะห่างกันไม่น้อยกว่า 48 นิ้ว ระยะห่างระหว่างชั้นล่างและชั้นบนต้องไม่น้อยกว่า 27 นิ้ว ห้ามใช้เตียง 3 ชั้น 4. พื้นของสถานที่พักแต่ละแห่งต้องก่อสร้างด้วยไม้ ยางมะตอย หรือคอนกรีต พื้นไม้ต้องเรียบและก่อสร้างแน่นหนา และพื้นต้องดูแลให้อยู่ในสภาพที่ดี พื้นไม้ทั้งหมดสูงจากพื้นดินไม่น้อยกว่า 1 ฟุต เพื่อป้องกันความชื้นและมีอากาศไหลเวียน 5. ที่พักอาศัยทุกแห่งจะต้องมีหน้าต่างไม่น้อยกว่าเศษหนึ่งส่วนสิบของพื้นที่พื้น หน้าต่างแต่ละอันต้องได้รับการก่อสร้างให้เปิดได้อย่างน้อยครึ่งหนึ่ง เพื่อให้มีการระบายอากาศ				

หน่วยที่ 3.4.10 การจัดการความปลอดภัยในหอพัก

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
2	สถานที่พักชั่วคราว (ต่อ)	6. ในห้องที่มีการปรุงอาหาร อาศัยหลับนอน ควรมีพื้นที่อย่างน้อย 100 ตารางฟุตต่อคน มีเครื่องอำนวยความสะดวกที่ถูกสุขลักษณะ มีอุปกรณ์ในการเตรียมอาหารในจำนวนตามที่กำหนด เครื่องทำอาหาร เครื่องทำความร้อน เครื่องทำน้ำร้อน ทั้งหมดต้องเป็นไปตามระเบียบของท้องถิ่น ถ้าที่พักมีอากาศหนาวเย็นต้องมีอุปกรณ์ทำความร้อน				
3	ท่อระบายน้ำทิ้ง	ในสถานที่พักคนงานชั่วคราวที่มีท่อระบายน้ำสาธารณะ การระบายน้ำจากพื้น จากอาคาร ต้องเชื่อมกับท่อระบายน้ำสาธารณะ				
4	สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับซักผ้า ล้างมือ และที่อาบน้ำ	ในสถานที่พักคนงานชั่วคราว สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับซักผ้า ล้างมือ และที่อาบน้ำต้องจัดให้มีตามสัดส่วนที่กำหนด พื้นเป็นวัสดุเรียบ น้ำมีทั้งน้ำร้อนและน้ำเย็น อาคารที่ใช้งานทุกอาคารต้องมีอุปกรณ์ควบคุมอุณหภูมิอยู่ที่ระดับ 70 องศาฟาเรนไฮท์ อาคารต้องสะอาด และจัดให้มีอุปกรณ์สำหรับทำให้เสื้อผ้าแห้ง				

หน่วยที่ 3.4.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
1	ระบบและแผนป้องกันอัคคีภัย					
1.1	ระบบป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการ	แผนป้องกันและระงับอัคคีภัยต้องเป็นลายลักษณ์อักษร เก็บอยู่ในสถานที่ทำงานและมีให้ลูกจ้างเพื่อทบทวน นายจ้างที่มีลูกจ้าง 10 คนหรือน้อยกว่าอาจจะสื่อสารเรื่องแผนด้วยวาจากับคนงาน	1. สถานที่ซึ่งมีความจำเป็นตามลักษณะของสถานประกอบกิจการ กิจกรรม และอันตรายที่มีหรือสภาวะแวดล้อมที่เกี่ยวข้องอื่นๆ เพื่อให้เกิดความปลอดภัยต่อคนงานกรณีเกิดเพลิงไหม้ สถานที่ทำงานต้องติดตั้งอุปกรณ์ดับเพลิงที่เหมาะสมและอุปกรณ์ดักจับไฟ และสัญญานเตือนภัย อุปกรณ์ดับเพลิงที่ติดตั้งต้องเข้าถึงได้ง่าย สะดวกในการใช้งานและมีป้ายสัญลักษณ์ให้เห็น 2. ลักษณะของการจัดอุปกรณ์ดับเพลิงในปริมาณที่เหมาะสม ให้พิจารณาจากขนาดสถานประกอบกิจการ การใช้อาคาร อุปกรณ์ที่มี คุณสมบัติทางกายภาพและทางเคมีของสารที่มีอยู่และจำนวนคนงานที่มีอยู่มากที่สุดในอาคารในช่วงเวลาหนึ่ง		ระบบป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการ เกี่ยวกับจัดอุปกรณ์ดับเพลิง การเก็บรักษาวัตถุไวไฟและวัตถุระเบิด การกำจัดของเสียที่ติดไฟได้ การป้องกันฟ้าผ่า การติดตั้งสัญญาณแจ้งเหตุเพลิงไหม้ การจัดทำทางหนีไฟ และการก่อสร้างอาคารที่มีระบบป้องกันและระงับอัคคีภัย	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 1 ข้อ 3 ประกาศ ณ วันที่ 21 พ.ย. 2534

หน่วยที่ 3.4.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
1.1	ระบบป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการ (ต่อ)		3. เพื่อให้เกิดความปลอดภัยกับลูกจ้างกรณีเกิดเพลิงไหม้ สถานที่ทำงาน อุปกรณ์ดับเพลิง อุปกรณ์ตรวจจับไฟ สัญญาณเตือนภัย ประตูและทางออกฉุกเฉิน จะต้องมีระบบการดูแลรักษาที่เหมาะสมและให้อยู่ในสถานะที่มีประสิทธิภาพในการทำงานและอยู่ในลักษณะที่ได้รับการดูแลรักษาเป็นอย่างดี			
1.2	แผนป้องกันภัยในสถานประกอบการ	1. แผนป้องกันและระงับอัคคีภัยต้องประกอบด้วย รายการของอันตรายหลักๆจากไฟไหม้ วิธีการจัดเก็บวัตถุอันตราย การควบคุมแหล่งของไฟ ชนิดของอุปกรณ์ป้องกันเพลิงไหม้ที่จำเป็นในการควบคุมอันตรายที่สำคัญ วิธีการที่ควบคุมการสะสมของวัสดุที่เป็นของเสียที่ติดไฟได้และระเบิดได้ ชื่อและลูกจ้างที่รับผิดชอบดูแลรักษาเครื่องมือที่ป้องกันหรือควบคุมแหล่งของไฟหรือการติดไฟ และชื่อหรือลักษณะงานของลูกจ้างที่รับผิดชอบในการควบคุมอันตรายจากแหล่งเชื้อเพลิง	1. นายจ้างต้องจัดทำมาตรการดับเพลิงในสถานประกอบกิจการปรับให้เหมาะกับกิจกรรมที่มีอยู่ ขนาดขององค์กร คนอื่นที่ไม่ใช่ลูกจ้างที่มีอยู่ด้วย แต่งตั้งคนงานที่จะทำหน้าที่ดับเพลิงให้มีจำนวนเพียงพอ คนงานได้รับการฝึกอบรมและมีอุปกรณ์ที่เพียงพอ ขึ้นกับขนาด อันตรายที่มีอยู่และลักษณะสถานที่ทำงานด้วย มีการติดต่อที่จำเป็นกับหน่วยงานให้บริการจากภายนอกโดยเฉพาะในส่วนงานช่วยชีวิต และการดับเพลิง		1. แผนป้องกันภัยในสถานประกอบการประกอบด้วย การตรวจตรา การอบรม การรณรงค์ป้องกันอัคคีภัย การดับเพลิง การอพยพหนีไฟ การบรรเทาทุกข์ และการปฏิรูปฟื้นฟู	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 1 ข้อ 4 ประกาศ ณ วันที่ 21 พ.ย. 2534

หน่วยที่ 3.4.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
1.2	แผนป้องกันภัยในสถานประกอบการ (ต่อ)	2. นายจ้างต้องแจ้งลูกจ้างเป็นการมอบหมายงานในเริ่มแรกเกี่ยวกับงานเรื่องอันตรายจากไฟซึ่งพวกเขาจะได้รับ นายจ้างต้องทบทวนกับลูกจ้างแต่ละคนในส่วนของแผนป้องกันและระงับอัคคีภัยที่จำเป็นสำหรับการปกป้องตนเอง				
1.3	แผนป้องกันและระงับอัคคีภัยในส่วนของอาคารที่ใช้ร่วมกัน				อาคารที่มีหลายสถานประกอบการตั้งอยู่ให้นายจ้างของแต่ละสถานประกอบการร่วมกันจัดให้มีระบบและแผนป้องกันและระงับอัคคีภัยในส่วนของอาคารที่ใช้ร่วมกัน	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 1 ข้อ 5 ประกาศ ณ วันที่ 21 พ.ย. 2534
2	การป้องกันอัคคีภัย			นายจ้างกำหนดระยะห่างระหว่างเตาเผา อุปกรณ์ให้ความร้อน สถานที่เก็บเหล็กหรืออุปกรณ์อื่นที่อาจเกิดเพลิงไหม้ หรืออาจป้องกันโดยการใช้วัสดุที่เป็นฉนวนหุ้ม เพื่อป้องกันเพลิงไหม้		
2.1	การป้องกันอัคคีภัยบริเวณที่เก็บวัตถุไวไฟและวัตถุระเบิดชนิดของเหลว			นายจ้างต้องไม่ใช้เครื่องมือที่ทำให้เกิดสปาร์ค อุณหภูมิสูง แหล่งกำเนิดไฟหรือใช้ไฟในที่มีสารเคมีอันตรายที่มีอันตรายจากการระเบิดหรือติดไฟ	ต้องติดตั้งเครื่องดับเพลิงชนิดมือถือขนาด 20 ปีไม่น้อยกว่า 1 เครื่องหน้าห้องที่เก็บ ถ้าเก็บนอกอาคาร ติดตั้งไว้ในระยะ 8-24 ม.	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 5 ข้อ 24 (4) ประกาศ ณ วันที่ 21 พ.ย. 2534

หน่วยที่ 3.4.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
2.2	การป้องกันอัคคีภัยบริเวณที่มีสารไวไฟและสารที่ทำให้เกิดการระเบิด	ลูกจ้างต้องไม่สัมผัสกับอันตรายของสารไวไฟหรือสารที่ทำให้เกิดการระเบิดหรือเครื่องมือที่ใช้ระหว่างการก่อสร้าง การซ่อมแซม หรือการเปลี่ยนแปลง ซึ่งไม่ใช่สภาวะปกติในสถานที่ทำงาน หรือทำให้เกิดสภาพที่ไม่ปลอดภัยในสถานที่ทำงาน		นายจ้างต้องไม่ให้มีการใช้เครื่องจักรที่ใช้ไฟฟ้าหรืออุปกรณ์ เว้นแต่เป็นระบบป้องกันการระเบิดหรือติดไฟในที่มีสารไวไฟหรือติดไฟและบริเวณที่มีฝุ่นที่อาจเกิดการระเบิดได้เพื่อป้องกันการระเบิด ยกเว้นงานซ่อมแซมหรืองานชั่วคราว		
2.3	การป้องกันอัคคีภัยจากการขนถ่ายวัตถุไวไฟและวัตถุระเบิดชนิดของเหลว			เมื่อมีอันตรายจากการระเบิดหรือไฟเนื่องจากไฟฟ้าสถิต นายจ้างต้องมีมาตรการกำจัดไฟฟ้าสถิต เช่นการขนถ่ายวัตถุอันตรายลงใน ถังบนยานพาหนะ อุปกรณ์จัดเก็บวัตถุอันตรายในถังบนยานพาหนะ ถังสารเคมี อุปกรณ์พ่นสี กาวที่มีสารไวไฟ	บริเวณขนถ่ายวัตถุไวไฟและวัตถุระเบิดชนิดของเหลวตั้งแต่ 20 ลิตรขึ้นไปต้องห่างจากบริเวณอื่น หรือสร้างที่กั้นด้วยวัตถุทนไฟและจัดให้มีการระบายอากาศ จัดเครื่องดับเพลิงชนิดมือถือขนาด 20 บีไม่น้อยกว่า 1 เครื่องไว้บนพาหนะในการขนส่งหรือขนถ่าย	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 5 ข้อ 24 (5) ประกาศ ณ วันที่ 21 พ.ย. 2534
2.4	การป้องกันอัคคีภัยจากถ่านหินเซลลูลอยด์				อัดถ่านหินให้แน่น เก็บในที่โล่งให้เปียกชื้นตลอดเวลา ถ่านหินบดต้องทำให้เย็นก่อนเก็บในภาชนะทนไฟ เก็บเซลลูลอยด์หรือของแข็งที่ติดไฟง่ายในภาชนะต้องมีการระบายอากาศและห่างจากแหล่งความร้อน	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 5 ข้อ 26 ประกาศ ณ วันที่ 21 พ.ย. 2534

หน่วยที่ 3.4.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
2.5	การป้องกันอัคคีภัยจากของเสียที่ติดไฟได้ง่าย				รวบรวมของเสียที่ติดไฟง่ายไว้ในภาชนะปิดที่เป็นโลหะ ทำความสะอาด วันละ 1 ครั้ง นำไปกำจัดเดือนละ 1 ครั้ง การกำจัดโดยการเผาของเสียที่ติดไฟง่ายต้องเผาในที่โล่งแจ้ง ลูกจ้างต้องใส่อุปกรณ์ที่เหมาะสม เก็บเถ้าถ่านในที่ปลอดภัย	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 6 ข้อ 29-30 ประกาศ ณ วันที่ 21 พ.ย. 2534
2.6	การป้องกันอัคคีภัยจากฟ้าผ่า ในอาคารที่มีวัตถุไวไฟหรือวัตถุระเบิด				ติดตั้งสายล่อฟ้าในอาคารที่มีวัตถุไวไฟหรือวัตถุระเบิด สิ่งก่อสร้างที่สูงเช่น ปล่องไฟ หอคอย ถังเก็บน้ำหรือสารเคมี โดยติดตั้งให้มีระยะห่างที่ปลอดภัยจากสายไฟฟ้าแรงสูง สายโทรเลข เสาวิทยุ	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 7 ข้อ 31-32 ประกาศ ณ วันที่ 21 พ.ย. 2534
2.7	การป้องกันอัคคีภัยจากแหล่งความร้อน			1. นายจ้างต้องจัดทำข้อบ่งชี้การห้ามใช้ไฟในสถานที่มีอันตรายจากการระเบิดหรือติดไฟ และห้ามผู้ไม่เกี่ยวข้องเข้ามาในบริเวณที่อันตราย 2. นายจ้างต้องจัดห้องสำหรับสูบบุหรี่ จัดที่ทิ้งเศษเถ้าของไฟที่เหมาะสม ห้องที่มีเตาไฟหรือสถานที่อื่นๆที่ใช้ไฟ โดยมีอุปกรณ์ป้องกันไฟที่จำเป็นติดตั้งอยู่	การป้องกันอัคคีภัยจากแหล่งความร้อน ได้แก่ป้องกันกระแสไฟฟ้าลัดวงจร ลูกไฟหรือเขม่าไฟจากเครื่องยนต์ จากการเสียดสี/เสียดทานของเครื่องจักร ป้องกันการสะสมของไฟฟ้าสถิตย์จากถัง ท่อน้ำมัน สารไวไฟ โดยใช้สายดิน	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 4 ข้อ 22 ประกาศ ณ วันที่ 21 พ.ย. 2534

หน่วยที่ 3.4.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
2.8	การป้องกันอัคคีภัยสำหรับที่เก็บสารเคมี			1. นายจ้างต้องจัดให้สถานที่มีสารเคมี วัตถุอันตราย น้ำมันไวไฟ สารที่สามารถระเบิดหรือติดไฟได้ ต้องมีอุปกรณ์ดับไฟติดตั้งอยู่ในที่เหมาะสม 2. อุปกรณ์ดับไฟที่ติดตั้งต้องมีความสามารถในการดับไฟหรือจัดการกับการระเบิด เมื่อคำนวณจากพื้นที่ในอาคาร ชนิดของสารเคมีในอาคาร และปัจจัยอื่น		
2.9	ระบบตรวจจับไฟ	1. นายจ้างต้องมั่นใจว่าอุปกรณ์และเครื่องมือระบบตรวจจับไฟที่สร้างและติดตั้งเป็นไปตามข้อกำหนด 2. นายจ้างต้องจัดให้ระบบตรวจจับไฟทั้งหมดและองค์ประกอบกลับมาทำงานตามปกติหลังการทดสอบระบบอุปกรณ์ตรวจจับไฟและองค์ประกอบซึ่งจะถูกทำลายเมื่อตรวจจับไฟได้จะต้องมีอุปกรณ์สำรองอยู่ในสถานที่ทำงานหรือหาได้ในท้องถิ่นในปริมาณที่เพียงพอ เพื่อทำให้ระบบกลับมาทำงานตามปกติโดยทันที				

หน่วยที่ 3.4.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
2.9	ระบบตรวจจับไฟ (ต่อ)	3. ระบบตรวจจับไฟต้องได้รับการดูแลให้อยู่ในสภาวะที่ทำงานได้นอกจากเวลาซ่อมหรือดูแลรักษา 4. นายจ้างต้องมั่นใจว่าระบบตรวจจับไฟจะได้รับการทดสอบบ่อยเท่าที่จำเป็นเพื่อให้มีความเชื่อถือได้และมีสภาวะการทำงานที่เหมาะสม 5. นายจ้างต้องมั่นใจว่าระบบตรวจจับไฟที่ใช้ก๊าซหรือน้ำซึ่งติดตั้งไว้ต้องมีระบบ Supervised system 6. นายจ้างต้องมั่นใจว่ามีการให้บริการ การดูแลรักษา และการทดสอบของระบบตรวจจับไฟรวมทั้งการทำความสะอาด และการปรับความไวที่จำเป็น ทำโดยผู้ที่มีความชำนาญในการทำงานของระบบ 7. นายจ้างต้องมั่นใจว่าระบบตรวจจับไฟต้องมีการทำความสะอาดความสกปรก ฝุ่น เพื่อให้สามารถทำงานได้เต็มที่และมีการทำความสะอาดตามช่วงเวลาเป็นระยะ				

หน่วยที่ 3.4.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
2.9	ระบบตรวจจับไฟ (ต่อ)	8. นายจ้างต้องมั่นใจว่าอุปกรณ์ตรวจจับไฟที่ติดตั้งไว้ด้านนอกหรือในบรรยากาศที่มีสารกัดกร่อนต้องได้รับการปกป้องจากสารกัดกร่อน นายจ้างต้องจัดฮู้ดหรือการปกป้องที่เหมาะสมต่ออุปกรณ์ที่ใช้ตรวจจับไฟจากสภาพอากาศ 9. นายจ้างต้องจัดการปกป้องอุปกรณ์ตรวจจับไฟเพื่อปกป้องอุปกรณ์จากเครื่องกลหรือการกระทบซึ่งอาจทำให้อุปกรณ์ทำงานไม่ได้ 10. นายจ้างต้องมั่นใจว่าระบบตรวจจับไฟติดตั้งเพื่อเตือนให้มีการดับไฟ 11. นายจ้างต้องมั่นใจว่าระบบตรวจจับไฟติดตั้งเพื่อเป็นการเตือนลูกจ้างให้มีการอพยพลูกจ้าง และติดตั้งเพื่อเตือนสำหรับเหตุฉุกเฉิน และให้ลูกจ้างหลบหนีออกไปอย่างปลอดภัย				

หน่วยที่ 3.4.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
2.9	ระบบตรวจจับไฟ (ต่อ)	12. นายจ้างไม่ควรจะให้สัญญาณเตือนที่กระตุ้นโดยระบบตรวจจับไฟมีการเตือนช้าไปมากกว่า 30 วินาทียกเว้นว่าเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อความปลอดภัยของลูกจ้าง ให้กำหนดไว้ในแผนตอบโต้เหตุฉุกเฉิน 13. นายจ้างต้องมั่นใจว่า จำนวน ตำแหน่ง ระยะห่าง และตำแหน่งของที่ตรวจจับไฟจะออกแบบตามประสบการณ์ภาคสนาม การทดสอบหรือการสำรวจทางวิศวกรรม คำแนะนำของผู้ผลิต หรือรายการของห้องปฏิบัติการทดสอบที่ได้รับการยอมรับ				
3	อาคารที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดอัคคีภัย				1. จำกัดจำนวนชั้นของอาคารที่ก่อสร้างด้วยวัตถุที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดอัคคีภัยระดับต่างๆตามที่กำหนด ถ้ามีระบบน้ำหรือสารเคมีดับเพลิงอัตโนมัติติดตั้งอยู่ จะเพิ่มจำนวนชั้นของอาคารได้อีก 2 ชั้น 2. ให้นายจ้างแยกอาคารผลิตสิ่งที่อาจก่อให้เกิดการระเบิดหรือติดไฟได้ง่ายออกจากอาคารอื่น และให้ลูกจ้างทำงานในอาคารผลิตดังกล่าวจำนวนน้อยที่สุด	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 2 ข้อ 6-7 ประกาศ ณ วันที่ 21 พ.ย. 2534

หน่วยที่ 3.4.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
4	ทางหนีไฟ					
4.1	ความปลอดภัยเกี่ยวกับทางหนีไฟ	1. ทางหนีไฟต้องมีการออกแบบและก่อสร้างตามข้อกำหนด ทางหนีไฟต้องเป็นทางออกถาวรของสถานที่ทำงาน	1. ทางออกฉุกเฉินจากสถานที่ทำงานและตรงทางออกต้องเปิดโล่ง ไม่มีสิ่งกีดขวางตลอดเวลา เพื่อให้เกิดความปลอดภัยกับคนงานในกรณีเกิดเพลิงไหม้		1. ทางหนีไฟต้องไม่มีสิ่งกีดขวาง กว้างไม่น้อยกว่า 1.10 และ 0.80 ม. สำหรับทางหลักและทางรองตามลำดับ ถ้ามีคนงาน> 50 คน ทางหนีไฟต้องกว้างไม่น้อยกว่า 1.70 ม. หรือมีช่องทางเพิ่มขึ้นอีก 1 ช่องทาง	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 2 ข้อ 8 และ 9 (3) ประกาศ ณ วันที่ 21 พ.ย. 2534
		2.ทางหนีไฟต้องมีอย่างน้อย 2 ทางเพื่อให้ลูกจ้างและผู้ที่อยู่ในอาคารอพยพออกไปได้ในเหตุการณ์ฉุกเฉิน ทางออกทั้ง 2 แห่งต้องอยู่ห่างกันเพื่อว่าถ้าทางหนีไฟอันหนึ่งถูกขัดขวางเนื่องจากไฟหรือควัน ลูกจ้างจะได้ใช้ทางหนีไฟแห่งที่สอง	2. ทางออกและทางหนีไฟต้องนำไปสู่สถานที่ปลอดภัยเพื่อให้เกิดความปลอดภัยกับลูกจ้างกรณีเกิดเพลิงไหม้		2. ทางออกและบันไดฉุกเฉินให้อยู่ในสภาพที่จะหลบหนีภัยออกไปได้ทันท่วงที	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2513) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่องหน้าที่ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน หมวด 1 ข้อ 5-9 ประกาศ ณ วันที่ 24 ก.ค. 2513
		3.ในสถานที่ซึ่งมีจำนวนคนงาน ขนาดของอาคารและมีคนอยู่หนาแน่นอาจต้องจัดให้มีทางหนีไฟมากกว่า 2 แห่งเพื่อให้อพยพคนงานออกมาได้อย่างปลอดภัยในกรณีฉุกเฉิน	3. ในกรณีที่มีอันตราย ต้องสามารถอพยพลูกจ้างออกจากสถานที่ทำงานให้เร็วที่สุดและปลอดภัยที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้		3. ทางออกฉุกเฉินกว้างไม่น้อยกว่า 1.10 ม. ถ้ามีคนงาน> 50 คนต้องกว้างเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า 2 ซม.ต่อ 1 คน ประตูทางออกฉุกเฉินต้องเปิดออกได้ง่ายตลอดเวลาทำงาน ไม่มีสิ่งกีดขวางและมีแสงสว่างเพียงพอ ทางออกฉุกเฉินที่มีคนงานออกมากกว่า 50 คน ต้องจัดระบบแสงสว่างทดแทนในกรณีระบบไฟฟ้าเสีย	
		4.ทางหนีไฟแห่งเดียวจะทำได้เมื่อจำนวนคนงาน ขนาดอาคาร คนงานทั้งหมดสามารถอพยพออกมาได้อย่างปลอดภัยระหว่างเหตุฉุกเฉิน	4. จำนวน ขนาดของทางออกฉุกเฉิน และทางออกจะต้องเพียงพอโดยคำนึงถึงการใช้อุปกรณ์ ขนาดสถานที่ทำงาน จำนวนคนงานที่มีมากที่สุดในช่วงเวลาหนึ่ง			

หน่วยที่ 3.4.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
4.1	ความปลอดภัยเกี่ยวกับทางหนีไฟ (ต่อ)	5. ทางหนีไฟต้องกว้างเพียงพอให้คนที่มีมากที่สุดในอาคารออกมาได้สำหรับแต่ละชั้น ขนาดของทางหนีไฟต้องไม่ลดลงเพื่อไปสู่ทางออกสู่ภายนอก 6. เพดานของทางหนีไฟสูงอย่างน้อย 7 เมตรและมีส่วนยื่นจากเพดานได้บ้างแต่ต้องให้มีทางออกสูงไม่น้อยกว่า 6 ฟุต 8 นิ้วและกว้าง อย่างน้อย 28 นิ้วที่ทุกจุด ถ้ามีทางออกทางเดียว ความกว้างของทางหนีไฟและทางออกอย่างน้อยต้องเท่ากัน ความกว้างของทางหนีไฟต้องเพียงพอให้คนที่อยู่ได้มากที่สุดของแต่ละชั้นออกมาได้ 7. ทางหนีไฟต้องไม่มีที่เก็บวัตถุระเบิดหรือของเหลวไวไฟสูง 8. ทางหนีไฟต้องจัดไม่ให้ลูกจ้างเข้าไปในบริเวณที่มีอันตรายสูง ยกเว้นว่าทางหนีไฟได้รับการกั้นอย่างเหมาะสม	5. ประตูฉุกเฉินจะต้องเปิดออกในทิศทางที่จะหลบหนี ทางออกฉุกเฉินต้องไม่ใช้ประตูเลื่อน หรือประตูม้วน 6. ประตูฉุกเฉินต้องไม่ล็อคหรือปิดซึ่งทำให้ไม่สามารถเปิดออกได้ง่ายโดยทันทีเพื่อใช้ในกรณีฉุกเฉิน			

หน่วยที่ 3.4.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
4.1	ความปลอดภัยเกี่ยวกับทางหนีไฟ (ต่อ)	9. ทางหนีไฟจะต้องไม่มีสิ่งกีดขวาง ไม่มีวัสดุหรือเครื่องมือวางอยู่ชั่วคราวหรือถาวรภายในทางหนีไฟทางออกต้องไม่เข้าไปในห้องที่สามารถปิดล็อคเพื่อที่จะสามารถผ่านไปสู่ทางออกและต้องไม่ผ่านไปที่ระเบียงที่ปิดต้องมีบันไดถ้าทางออกนั้นอยู่ในระดับที่ต่างกันมาก 10. ระหว่างการก่อสร้างสถานที่ทำงานใหม่ ลูกจ้างต้องไม่อยู่ในสถานที่ทำงาน จนกว่าทางหนีไฟได้ทำเสร็จแล้วและพร้อมสำหรับลูกจ้างใช้งานในส่วนสถานที่ทำงานที่มีลูกจ้างทำงาน 11. ระหว่างการซ่อมแซมหรือเปลี่ยนแปลง ลูกจ้างต้องไม่อยู่ในสถานที่ทำงานยกเว้นว่าทางหนีไฟสามารถใช้งานได้และระบบป้องกันไฟได้รับการดูแลให้ทำงานได้หรือจนกระทั่งระบบป้องกันไฟใช้งานได้เพื่อให้เกิดความปลอดภัย				

หน่วยที่ 3.4.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
4.2	ทางหนีไฟสำหรับอาคารหลายชั้น	ทางหนีไฟต้องแยกจากบริเวณอื่นของสถานที่ทำงานด้วยวัสดุทนไฟในอัตรา 1 ชม.เมื่อทางหนีไฟเชื่อมกับอาคารสูง 2-3 ชั้น และทนไฟในอัตรา 2 ชม. เมื่อทางหนีไฟเชื่อมกับอาคารสูงมากกว่าหรือเท่ากับ 4 ชั้น			ทางหนีไฟสำหรับอาคารหลายชั้น ทุกชั้นต้องมีทางหนีไฟไม่น้อยกว่า 2 ทาง ใช้เวลาอพยพไปสู่ที่ปลอดภัยไม่เกิน 5 นาที	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 2 ข้อ 9 (1) ประกาศ ณ วันที่ 21 พ.ย. 2534
4.3	ห้องบันไดฉุกเฉิน				ห้องบันไดฉุกเฉินจะต้องสามารถป้องกันไฟและควันหรือมีช่องทางฉุกเฉินที่มีผนังทนไฟ	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 2 ข้อ 9 (2) ประกาศ ณ วันที่ 21 พ.ย. 2534
4.4	บันไดหนีไฟ	บันไดทางออกมีการเปลี่ยนระดับไปที่ทางออกซึ่งกั้นด้วยประตูหรืออย่างอื่นซึ่งบ่งชี้ทิศทางไปสู่ทางออกสู่ภายนอก			บันไดหนีไฟและบานบันไดของอาคาร 4 ชั้นขึ้นไปต้องสร้างด้วยวัตถุทนไฟ ติดตั้งเครื่องหมายทางหนีไฟในกรณีใช้ปล่องทางหนีไฟแทนบันได เส้นทางลงปล่อง พื้นฐานของปล่องและประตูปล่องหนีไฟต้องสร้างด้วยวัสดุทนไฟ	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 2 ข้อ 10 ประกาศ ณ วันที่ 21 พ.ย. 2534

หน่วยที่ 3.4.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
4.5	ประตูในเส้นทางหนีไฟ	1. ทางหนีไฟจะให้เป็นทางออกจากบริเวณของสถานที่ทำงานที่มีคนอยู่หนาแน่นเพื่อออกไปสู่ภายนอก ทางออกไปทางหนีไฟจะต้องปิดด้วยประตูที่ปิดเองได้ ซึ่งจะยังปิดอยู่หรือปิดอัตโนมัติเมื่อมีเหตุฉุกเฉินเมื่อมีเสียงสัญญานเตือนภัย ประตูหนีไฟรวมทั้งกรอบและวัสดุต้องผ่านการทดสอบตามที่กำหนด 2. ประตูที่ใช้เชื่อมกับห้องใดๆ เพื่อไปสู่ทางหนีไฟต้องเป็นประตูที่ติดบานพับด้านข้างและต้องเป็นประตูที่เปิดออกไปสู่ทางหนีไฟ ถ้าห้องนั้นมีคนอยู่มากกว่า 50 คนหรือถ้าห้องนั้นเป็นบริเวณที่มีอันตรายสูง 3. ประตูหนีไฟต้องไม่มีสิ่งตกแต่งหรือเครื่องหมายที่จะกีดขวางการมองเห็นของทางออก			ประตูในเส้นทางหนีไฟต้องไม่มีสิ่งกีดขวางเปิดเข้าออกได้ 2 ด้าน มีความกว้างเท่ากับบันได ประตูที่เปิดสู่บันไดจะต้องไม่เปิดตรงบันได มีชานประตูอย่างน้อยเท่ากับความกว้างของประตูในทุกจุดที่เปิดออกไป	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 2 ข้อ 11 (1) (2) (5) ประกาศ ณ วันที่ 21 พ.ย. 2534
4.6	ประตูออกสู่ภายนอก	1. ทางออกสู่ภายนอกต้องนำไปสู่ถนน ทางเดิน บริเวณที่หลบภัย ทางสาธารณะ หรือพื้นที่โล่งสู่ภายนอก ประตูออกสู่ภายนอกต้องมีขนาดกว้างพอให้คนในอาคารออกมาได้			ประตูออกสู่ภายนอกเป็นประตูเปิดออก สร้างด้วยวัตถุทนไฟ ห้ามปิดเวลาปฏิบัติงาน	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 2 ข้อ 11 (6) (7) ประกาศ ณ วันที่ 21 พ.ย. 2534

หน่วยที่ 3.4.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
4.6	ประตูออกสู่ภายนอก (ต่อ)	2. ลูกจ้างต้องสามารถเปิดประตูทางหนีไฟออกสู่ภายนอกจากข้างในได้ตลอดเวลาโดยไม่ต้องใช้กุญแจ อุปกรณ์หรือความรู้พิเศษ ประตูทางออกต้องไม่มีสิ่งกีดขวาง 3. ประตูทางออกอาจจะล๊อคจากข้างในเฉพาะในสถานที่มีคนจิตใจไม่ปกติ หรือสถานที่เกี่ยวกับการลงโทษ และต้องมีซูเปอร์ไวเซอร์อยู่ประจำและนายจ้างวางแผนจะนำคนที่อยู่ออกไปข้างนอกในกรณีฉุกเฉิน 4.ประตูทางออกต้องมีราวกั้นเพื่อป้องกันอันตรายจากการตกที่มีอยู่ ประตูทางออกต้องมีที่ปิดคลุมถ้ามีหิมะมาสะสม ยกเว้นนายจ้างจะแสดงว่าจะมีการเอาหิมะออกก่อนที่จะเกิดอันตรายจากการลื่น 5. ประตูทางออกต้องเป็นทางตรงและเรียบ มั่นคง เป็นทางเดินมีระดับ ประตูทางออกต้องไม่เป็นทางต้นที่มีระยะทางยาวกว่า 20 ฟุต				

หน่วยที่ 3.4.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
4.7	ไฟฉุกเฉิน	ทางหนีไฟแต่ละแห่งต้องมีแสงสว่างเพียงพอเพื่อให้ลูกจ้างสามารถมองเห็นได้ตามปกติ	เส้นทางและทางออกฉุกเฉินต้องมีไฟสว่างซึ่งเป็นไฟฉุกเฉินที่มีความเข้มของแสงสว่างเพียงพอเมื่อไม่มีไฟฟ้าตามปกติ			
4.8	แผนผังเส้นทางหลบหนีและเครื่องหมายบอกทาง	1. ทางออกไปสู่ทางหนีไฟหรือทางออกสู่ภายนอกที่เห็นไม่ชัดเจน ต้องมีป้ายบอกทางออกแสดงทิศทางไปสู่ทางออกและทางออกสู่ภายนอกที่ใกล้ที่สุด การมองเห็นไปที่ป้ายบอกทางออกจะต้องมองเห็นได้ชัดเจนตลอดเวลา 2. ประตูทางออกหรือทางเดินไปตามทางออกที่อาจเข้าใจผิดว่าเป็นทางออกควรติดป้ายว่าไม่ใช่ทางออกหรือป้ายบอกว่าเป็นสถานที่ทำอะไร	เส้นทางและทางออกฉุกเฉินต้องมีเครื่องหมายแสดง			
4.9	ป้ายและเครื่องหมายทางออกฉุกเฉิน	1. ทางหนีไฟต้องมองเห็นได้ชัดเจนและมีป้ายบอกทางหนีไฟ 2.ป้ายทางออกต้องเขียนว่า "ทางออก" เป็นตัวอักษรที่อ่านได้ ความสูงไม่น้อยกว่า 6 นิ้ว 3. ป้ายบอกทางหนีไฟต้องมีแสงสว่างอย่างน้อย 5 ฟุตแคนเดิลและมีสีเด่นชัด สัญญานที่มีแสงในตัวเองที่มีแสงอย่างน้อย 0.06 ฟุตแลมเบิร์ต ก็ใช้ได้			ทางออกฉุกเฉินหรือบันไดฉุกเฉินต้องมีป้ายและเครื่องหมายบอก	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2513) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่อง หน้าที่ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน หมวด 2 ข้อ 10 ประกาศ ณ วันที่ 24 ก.ค. 2513

หน่วยที่ 3.4.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
5	ระบบดับเพลิง					
5.1	ระบบดับเพลิงในสถานประกอบการ				สถานประกอบการที่มีการติดตั้งระบบน้ำดับเพลิงอัตโนมัติ หรือระบบสารเคมีอัตโนมัติ นายจ้างยังต้องจัดเครื่องดับเพลิงมือถือตามที่กำหนดด้วย	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 3 ข้อ 18 ประกาศ ณ วันที่ 21 พ.ย. 2534
5.2	เจ้าหน้าที่ดับเพลิง	1. นายจ้างต้องกำหนดนโยบายในการจัดตั้งหน่วยดับเพลิง โครงสร้างพื้นฐานขององค์กร ชนิด ปริมาณ ความถี่ของการฝึกอบรมดับเพลิง จำนวนคนงานสำหรับดับเพลิง และหน้าที่ของหน่วยดับเพลิงในสถานที่ทำงานต้องมีเอกสารไว้ให้ตรวจ 2. นายจ้างต้องมั่นใจว่าเจ้าหน้าที่ดับเพลิงจะต้องมีสุขภาพร่างกายที่สามารถทำหน้าที่ในระหว่างเหตุการณ์ฉุกเฉิน นายจ้างไม่อนุญาตให้คนงานที่เป็นโรคบางชนิดเข้าร่วมดับเพลิงในกรณีฉุกเฉิน				

หน่วยที่ 3.4.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
5.2	เจ้าหน้าที่ดับเพลิง (ต่อ)	3. นายจ้างต้องแจ้งเจ้าหน้าที่ดับเพลิงเกี่ยวกับอันตรายจากการจัดเก็บและใช้ของเหลวไวไฟและก๊าซ สารพิษ แหล่งของสารรังสี สารที่มีปฏิกิริยากับน้ำซึ่งจะได้สัมผัสในขณะเกิดเพลิงไหม้และเหตุการณ์ฉุกเฉินอื่นๆ เจ้าหน้าที่ดับเพลิงสามารถแนะนำการเปลี่ยนแปลง นายจ้างต้องพัฒนาให้เจ้าหน้าที่ดับเพลิงทำการสำรวจ เขียนวิธีการทำงานในสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับอันตรายที่พิเศษ มีการจัดโปรแกรมฝึกอบรม				
5.3	อุปกรณ์ดับเพลิง				อุปกรณ์ดับเพลิง นายจ้างจัดให้มีระบบน้ำดับเพลิงและอุปกรณ์ประกอบ และ เครื่องดับเพลิงมือถือ	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 3 ข้อ 14 ประกาศ ณ วันที่ 21 พ.ย. 2534
5.4	การติดตั้งอุปกรณ์ดับเพลิง	1. อุปกรณ์ดับเพลิงต้องมีการดูแล ตรวจสอบอย่างน้อยปีละครั้ง อุปกรณ์ดับเพลิงมือถือและหน้ากากสำหรับหายใจต้องตรวจสอบอย่างน้อยเดือนละครั้ง อุปกรณ์ดับเพลิงที่ชำรุดต้องนำไปซ่อมแซมหรือทดแทน			การติดตั้งอุปกรณ์ดับเพลิง ให้ติดตั้งเห็นได้ชัดเจน ไม่มีสิ่งกีดขวาง ดูแลรักษา ตรวจสอบอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้งหรือตามระยะที่กำหนด มีลูกจ้างทำหน้าที่ดับเพลิงอยู่ตลอดเวลาที่มีการทำงาน	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 3 ข้อ 19 (1) (2) และ ข้อ 20 ประกาศ ณ วันที่ 21 พ.ย. 2534

หน่วยที่ 3.4.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
5.5	ระบบน้ำดับเพลิง	1.นายจ้างต้องจัดให้มีท่อน้ำดับเพลิงและป้องกันการได้รับอันตรายของท่อน้ำดับเพลิง ถ้าได้รับอันตรายต้องทำการซ่อมแซมทันที 2. ตู้ที่มีสายน้ำดับเพลิงต้องพร้อมใช้งานมีอุปกรณที่จำเป็นเมื่อเวลาเกิดเพลิงไหม้หรือเหตุฉุกเฉิน และตั้งอยู่ในตำแหน่งที่เห็นได้ชัดเจน 3. สายด้านนอกและข้อต่ออยู่สูงจากพื้นเพียงพอที่ไม่มีสิ่งกีดขวางและลูกจ้างเข้าถึงได้ง่าย ขนาดของสกรู ตัวเชื่อมต่อตลอดระบบต้องเหมาะสมกับหน่วยสนับสนุนอุปกรณ์ดับเพลิง 4. นายจ้างต้องมั่นใจว่าสายน้ำเป็นสาย 11/2นิ้วหรือ 3.8 ซม. หรือน้อยกว่าต้องเป็นไปตามมาตรฐานของสายต่อด้านนอกและพร้อมใช้งาน ระบบท่อยืนต้องเป็น Lined hose			ระบบน้ำดับเพลิง จัดเตรียมปริมาณน้ำสำรองไว้ใช้ในการดับเพลิงต่อเนื้อที่อาคารตามที่กำหนด ระบบส่งน้ำ ที่เก็บกักน้ำ ปั๊มน้ำและการติดตั้ง ต้องได้รับการรับรองจากวิศวกร ข้อต่อ สายส่งน้ำดับเพลิง หัวฉีด ต้องใช้กับหน่วยดับเพลิงของทางราชการในท้องถิ่นนั้น	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 3 ข้อ 15 (1) (2) (3) (5) ประกาศ ณ วันที่ 21 พ.ย. 2534

หน่วยที่ 3.4.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
5.5	ระบบน้ำดับเพลิง (ต่อ)	5. นายจ้างต้องให้ความยาวของสายน้ำดับเพลิงที่ความยาวที่เหมาะสมต้องไม่ลดความดันที่หัวจ่ายลงมากกว่า 30 psi. ความดันขณะน้ำไหลที่หัวจ่ายอยู่ระหว่าง 30 - 125 psi.และสายท่อยืนต้องมี หัวจ่ายที่ปิดได้ 6. การจ่ายน้ำปริมาณน้ำน้อยที่สุดสำหรับท่อยืนและหัวจ่ายต้องให้น้ำ 100 แกลลอนต่อนาทีอย่างน้อย 30 นาที 7. ระบบท่อกลุ่ม II และ III ต้องทำ Hydrostatic testing เป็นเวลาอย่างน้อย 2 ชม. ความดันไม่น้อยกว่า 200 psi. 8. ท่อทุกชนิดในระบบท่อยืนต้องได้รับการทดสอบ Hydrostatic testing เมื่อติดตั้งแล้วในสถานประกอบการที่ความดันไม่น้อยกว่า 200 psi. อย่างน้อย 15 วินาที - 1 นาที และต้องไม่มีการรั่วระหว่างทดสอบ 9.ต้องมีน้ำในถังให้เพียงพอความดันในถังต้องมากพอที่จะได้ความดันตามที่กำหนดเมื่อใช้งาน และวาวล์เชื่อมต่อท่อน้ำที่เป็นสายหลักต่อกับแหล่งน้ำอัตโนมัติต้องเปิดเต็มที่ตลอดเวลา				

หน่วยที่ 3.4.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
5.5	ระบบน้ำดับเพลิง (ต่อ)	10. นายจ้างต้องมีการตรวจสอบสายน้ำดับเพลิงอย่างน้อยปีละครั้งหรือหลังใช้งานเพื่อให้มั่นใจว่าอุปกรณ์ทั้งหมดอยู่ในที่เหมาะสม สะดวกในการใช้งาน และอยู่ในสภาพใช้งานได้ เมื่อระบบมีส่วนใดใช้ไม่ได้ต้องทำการซ่อม เปลี่ยนใหม่ 11. ท่อน้ำที่เป็นสิ่งทอจากป่านลินิน ต้องอยู่ในสภาพที่ดี ต้องมีการตรวจสอบโดยผู้ที่มีความชำนาญอย่างน้อยปีละครั้ง ถ้าไม่อยู่ในสภาพดีต้องซ่อมแซม				
5.6	ระบบน้ำดับเพลิงอัตโนมัติ	1. การติดตั้งระบบดับเพลิงอัตโนมัติ ต้องเป็นไปตามข้อกำหนดของ OSHA และสมาคมป้องกันไฟแห่งชาติ (NFPA)ในขณะที่ติดตั้งก็ถือว่าเป็นไปตามข้อกำหนด 2. การออกแบบระบบดับเพลิงอัตโนมัติ จะต้องมีรูปแบบการปล่อยน้ำ ความหนาแน่น และลักษณะการไหลของน้ำให้ครอบคลุมพื้นที่ของสถานที่ทำงานเฉพาะส่วน และอุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ออกแบบและติดตั้งต้องเป็นไปตามข้อกำหนด			ระบบน้ำดับเพลิงอัตโนมัติ ต้องได้มาตรฐาน มีผู้ควบคุมให้ใช้ได้ตลอดเวลา มีสัญญานเตือนภัยเมื่อระบบผิดปกติ และไม่มีสิ่งกีดขวางทางน้ำ	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 3 ข้อ 17 ประกาศ ณ วันที่ 21 พ.ย. 2534

หน่วยที่ 3.4.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
5.6	ระบบน้ำดับเพลิงอัตโนมัติ (ต่อ)	3. ต้องมีการทดสอบระบบน้ำดับเพลิงอัตโนมัติ บันทึกวันที่ทดสอบการยอมรับระบบ การทดสอบต้องเป็นไปตามรายการที่กำหนด 4. นายจ้างต้องให้ระบบดับเพลิงอัตโนมัติมีแหล่งน้ำที่ให้กับระบบโดยอัตโนมัติอย่างน้อย 1 แห่งที่ออกแบบการไหลของน้ำอย่างน้อย 30 นาที 5. นายจ้างอาจจัดให้มีที่ต่อสายน้ำสำหรับดับเพลิงเข้ากับระบบดับเพลิงอัตโนมัติ โดยที่น้ำที่จ่ายให้ต้องเพียงพอสำหรับทั้งระบบดับเพลิงอัตโนมัติและสายน้ำดับเพลิง 6. นายจ้างต้องจัดให้มีการป้องกันระบบน้ำดับเพลิงอัตโนมัติเพื่อป้องกันน้ำกลายเป็นน้ำแข็งและพื้นผิวภายนอกสึกกร่อน 7. นายจ้างต้องมั่นใจว่าท่อและข้อต่อของระบบน้ำดับเพลิงอัตโนมัติจะต้องติดตั้งเพื่อให้น้ำในระบบได้รับการปล่อยลงท่อน้ำทิ้ง				

หน่วยที่ 3.4.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
5.6	ระบบน้ำดับเพลิงอัตโนมัติ (ต่อ)	8. นายจ้างต้องใช้ระบบน้ำดับเพลิงอัตโนมัติที่ได้รับการรับรองเท่านั้น และจะไม่นำระบบน้ำดับเพลิงอัตโนมัติเก่ามาแทนระบบน้ำดับเพลิงอัตโนมัติที่ได้มาตรฐานโดยไม่ได้มีการทบทวนอย่างดีจากวิศวกร 9. นายจ้างต้องมั่นใจว่าระบบน้ำดับเพลิงอัตโนมัติได้รับการปกป้องจากการเสียหายของเครื่องกล 10. ระบบน้ำดับเพลิงอัตโนมัติที่มีมากกว่า 20 อันนายจ้างต้องมั่นใจว่ามีสัญญานเตือนน้ำไหลของท้องถิ่นซึ่งจะส่งเสียงเมื่อน้ำไหลผ่านเข้าระบบน้ำดับเพลิงอัตโนมัติ 11. นายจ้างต้องมั่นใจว่าพื้นที่สำหรับการฟนน้ำต่อระบบน้ำดับเพลิงอัตโนมัติ 1 อันต้องเหมาะสมและมีความไวต่อการเกิดไฟไหม้ที่เป็นไปได้ โดยมีระยะห่างตามแนวดิ่งระหว่างระบบน้ำดับเพลิงอัตโนมัติและวัสดุด้านล่างตามที่กำหนด				

หน่วยที่ 3.4.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
5.6	ระบบน้ำดับเพลิงอัตโนมัติ (ต่อ)	12. การออกแบบระบบน้ำได้มีการบ่งชี้ ตำแหน่ง จำนวนที่ติดตั้ง มีรายงานรวมสำหรับไว้ให้ตรวจสอบได้และมีสำเนาอยู่ที่ผู้ช่วยเลขานุการ 13. อุปกรณ์สำหรับตรวจสอบอัตโนมัติต้องได้รับการรับรองการติดตั้งและดูแลรักษาตามกำหนด 14.นายจ้างต้องมั่นใจว่าทุกระบบที่ออกแบบและติดตั้งในบริเวณที่มีอุณหภูมิผิดปกติจะต้องทำงานอย่างมีประสิทธิภาพที่อุณหภูมิที่ผิดปกตินั้น 15. นายจ้างต้องมั่นใจว่าอย่างน้อยต้องมีอย่างน้อย 1 สถานีที่ทำงานโดยไม่ได้ใช้ระบบอัตโนมัติของระบบดับเพลิงอัตโนมัติแต่ละอัน 16. นายจ้างต้องแน่ใจว่าต้องมีการบ่งชี้อุปกรณ์สำหรับเปิดการทำงานของระบบดับเพลิงที่ไม่ใช้ระบบอัตโนมัติ				

หน่วยที่ 3.4.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
5.7	ระบบดับเพลิงชนิดอยู่กับที่	1. ระบบดับเพลิงชนิดอยู่กับที่จะถูกออกแบบและใช้กับอันตรายจากไฟไหม้ที่เฉพาะ 2. ในกรณีที่ระบบดับเพลิงชนิดอยู่กับที่ไม่สามารถใช้ได้ นายจ้างต้องแจ้งลูกจ้างให้ดำเนินการที่จำเป็นชั่วคราวเพื่อให้มั่นใจว่ามีความปลอดภัยจนกว่าระบบจะกลับมาทำงานได้ความผิดปกติต้องได้รับการแก้ไขจากผู้ที่มีความชำนาญ 3. นายจ้างต้องให้มีสัญญาณเสียงดังกว่าระดับเสียงปกติ เมื่อระบบดับเพลิงทำงาน 4. นายจ้างต้องมีระบบป้องกันเพื่อเตือนคนงานไม่ให้เข้าไปในบริเวณที่รถดับเพลิงทำงานเพราะบรรยากาศเป็นอันตรายต่อสุขภาพและความปลอดภัยของลูกจ้าง 5. นายจ้างต้องติดป้ายเตือนอันตรายที่ทางเข้าและข้างในที่ระบบดับเพลิงชนิดอยู่กับที่ทำงานซึ่งอาจมีสารที่มีความเข้มข้นที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพและความปลอดภัย				

หน่วยที่ 3.4.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
5.7	ระบบดับเพลิงชนิดอยู่กับที่ (ต่อ)	6. ต้องมีการตรวจสอบระบบดับเพลิงชนิดอยู่กับที่ทุกปีโดยผู้ชำนาญเพื่อมั่นใจว่าระบบได้รับการดูแลให้อยู่ในสภาพที่ดี 7. นายจ้างต้องมั่นใจว่าความดันและน้ำหนักของภาชนะบรรจุได้รับการตรวจสอบอย่างน้อยทุก 6 เดือน ถ้าน้ำหนักลดลงมากกว่า 5 % หรือความดันลดลงมากกว่า 10 % ต้องได้รับการดูแล 8. นายจ้างต้องจัดให้มีการตรวจสอบและการดูแลรักษาและมีการบันทึกที่ภาชนะบรรจุและติดป้ายที่ภาชนะบรรจุหรือเก็บไว้ที่ส่วนกลาง 9. นายจ้างต้องไม่ใช้ คลอโรโบรโมมีเทน หรือ คาร์บอนเตตตระคลอไรด์เป็นสารดับเพลิงเมื่อลูกจ้างมีโอกาสสัมผัส 10. นายจ้างต้องมั่นใจว่าระบบที่ติดตั้งในบรรยากาศที่มีสารกัดกร่อน ต้องใช้วัสดุทนการกัดกร่อนหรือต้องปกป้องสารกัดกร่อน				

หน่วยที่ 3.4.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
5.8	ระบบดับเพลิงชนิดอยู่กับที่แบบผงเคมีแห้ง	1. นายจ้างจะต้องมั่นใจว่าผงเคมีแห้งจะเข้ากันได้กับโฟมหรือสารทำให้เปียกชนิดใดๆที่ใช้กัน 2. นายจ้างต้องไม่ผสมผงเคมีแห้งที่ใช้ดับไฟที่มีองค์ประกอบหลายชนิด นายจ้างต้องใช้ระบบการเติมด้วยสารเคมีที่อยู่บนฉลากหรือสารอื่นที่เทียบเท่ากัน 3. เมื่อใช้ผงเคมีแห้งจะทำให้ปิดบังการมองเห็น นายจ้างต้องจัดให้มีสัญญานเตือนก่อนจะปล่อยสารเพื่อให้คนงานหนีออกมาได้อย่างปลอดภัย 4. นายจ้างต้องเก็บตัวอย่างผงเคมีแห้งที่ได้รับ และระบบความดันที่จัดเก็บอย่างน้อยทุกปีเพื่อให้มั่นใจว่าผงเคมีแห้งที่มีปราศจากความชื้นซึ่งจะทำให้ผงเคมีแห้งจับตัวเป็นก้อน 5. นายจ้างต้องมั่นใจว่าอัตราการใช้ผงเคมีแห้งจะต้องได้ความเข้มข้นของผงเคมีแห้งตามระบบที่ออกแบบภายใน 30 วินาทีเมื่อเริ่มปล่อยผงเคมีแห้ง				

หน่วยที่ 3.4.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
5.9	ระบบดับเพลิงชนิดอยู่กับที่โดยใช้ก๊าซ	1.นายจ้างต้องมั่นใจว่าลูกจ้างต้องไม่สัมผัสกับก๊าซในระดับที่เป็นพิษหรือผลิตภัณฑ์จากการสลายตัวของก๊าซ 2.นายจ้างต้องมั่นใจว่าอัตราการใช้ก๊าซจะต้องได้ความเข้มข้นของก๊าซที่ใช้ดับไฟตามระบบที่ออกแบบภายใน 30 วินาทีเมื่อเริ่มปล่อยก๊าซยกเว้นระบบที่ใช้ฮาลอนซึ่งต้องได้ความเข้มข้นที่ออกแบบภายใน 10 วินาที 3.นายจ้างต้องจัดให้มีระบบเตือนคนงานที่เป็นแสงและเสียงที่เห็นได้และได้ยินเสียงชัดเจนก่อนที่สารเคมีจะอยู่ในระดับที่สูงกว่าระดับที่ปลอดภัยสำหรับคนงาน ระบบการเตือนคนงานก่อนปล่อยสารเคมีก่อนที่ระบบจะปล่อยสารฮาลอน 1211 และระบบคาร์บอนไดออกไซด์ที่มีความเข้มข้น 4%หรือมากกว่า และสำหรับฮาลอน 1301 ที่ความเข้มข้น 10% การมีระบบเตือนคนงานจะช่วยให้คนงานหนีออกมาได้อย่างปลอดภัย				

หน่วยที่ 3.4.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
5.9	ระบบดับเพลิงชนิดอยู่กับที่โดยใช้ก๊าซ (ต่อ)	4. ในบริเวณที่การหนีออกจากบริเวณที่ปล่อยสารเคมีไม่สามารถทำได้ภายใน 1 นาที นายจ้างต้องไม่ใช้ ฮาลอน 1301 ความเข้มข้นมากกว่า 7% 5. ถ้าการหนีออกไปใช้เวลามากกว่า 30 วินาทีแต่น้อยกว่า 1 นาที นายจ้างต้องไม่ใช้ ฮาลอน 1301 ความเข้มข้นมากกว่า 10% 6. ฮาลอน 1301 ความเข้มข้นมากกว่า 10% จะอนุญาตให้ใช้ได้ในบริเวณที่ซึ่งโดยปกติคนงานจะไม่เข้ามาซึ่งคนงานจะสามารถหนีออกไปโดยใช้เวลา 30 วินาที นายจ้างต้องมั่นใจว่าคนงานที่ไม่มีอุปกรณ์ปกป้องต้องไม่เข้าไปในบริเวณที่มีการปล่อยสารฮาลอน				
5.10	ระบบดับเพลิงชนิดอยู่กับที่โดยใช้น้ำและโฟม	1. นายจ้างต้องมั่นใจว่าระบบโฟมและระบบพ่นน้ำออกแบบให้มีประสิทธิภาพอย่างน้อยสามารถควบคุมเพลิงในบริเวณหรือเครื่องมือที่ต้องการปกป้องได้				

หน่วยที่ 3.4.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
5.10	ระบบดับเพลิงชนิดอยู่กับที่โดยใช้น้ำและโฟม (ต่อ)	2. นายจ้างต้องมั่นใจว่าทางระบายน้ำของระบบพ่นน้ำจะมีการระบายทิ้งจากพื้นที่ที่มีคนงานทำงานอยู่ และทางออกฉุกเฉินต้องไม่ผ่านไปตามทางที่ระบายน้ำทิ้ง				
5.11	เครื่องดับเพลิงมือถือ	1. นายจ้างจะจัดเตรียมเครื่องดับเพลิงมือถือเฉพาะที่ได้รับการรับรองตามข้อกำหนด ติดตั้ง ระบุตำแหน่งเพื่อให้คนงานเข้าถึงได้ง่ายโดยไม่ได้รับอันตราย 2. นายจ้างจะต้องไม่ใช้เครื่องดับเพลิงมือถือที่ใช้คาร์บอนเตตตระคลอไรด์หรือคลอโรมีเทนเป็นสารดับไฟ 3. นายจ้างต้องมั่นใจว่าเครื่องดับเพลิงมือถือได้รับการดูแลมีน้ำยาอยู่เต็ม อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน และเก็บที่ตำแหน่งที่ติดตั้งตลอดเวลายกเว้นเวลาใช้งาน			1. เครื่องดับเพลิงมือถือ ให้จัดเตรียมเครื่องดับเพลิงมือถือตามประเภทของเพลิง และมีปริมาณเพียงพอ ติดตั้งให้มีระยะห่างตามที่กำหนด 2. เครื่องดับเพลิงมือถือทุกเครื่องต้องมีสัญลักษณ์แสดงว่าเป็นชนิดใด ดับไฟประเภทใด ให้เห็นได้ในระยะ 1.50 ม. 3. ข้อปฏิบัติทั่วไปของเครื่องดับเพลิงมือถือต้องมีการซ่อมบำรุง ตรวจสภาพเครื่อง 6 เดือน/ครั้ง น้ำหนักไม่เกิน 20 กก. ติดตั้งสูงระหว่าง 1.0 -1.40 ม. มีรายละเอียดเกี่ยวกับชนิดและวิธีใช้ เป็นภาษาไทย	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 3 ข้อ 16 (1) (2) (ง) (3) ประกาศ ณ วันที่ 21 พ.ย. 2534

หน่วยที่ 3.4.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
5.11	เครื่องดับเพลิงมือถือ (ต่อ)	4. นายจ้างต้องเก็บเครื่องดับเพลิงมือถือชนิดใช้กรดโซดาโฟม ก๊าซ คาร์ทริด น้ำซึ่งทำงานโดยใช้การคว่ำถังกลับหัวเพื่อเปิดคาร์ทริดหรือเร่งความดันของปฏิกิริยาเคมีที่เกิดขึ้นเพื่อส่งสารเคมีออกไป 5. เครื่องดับเพลิงมือถือที่จัดเตรียมให้คนงานต้องขึ้นกับอันตรายของไฟในสถานประกอบการ ขนาดและ ความรุนแรงของอันตราย 6. นายจ้างจะจัดเครื่องดับเพลิงมือถือสำหรับไฟ Class A โดยให้ระยะห่างของอันตรายจากไฟ Class A ห่างจากเครื่องดับเพลิงมือถือ 75 ฟุตหรือน้อยกว่า หรือจัดระบบท่อยืนหรือระบบสายน้ำที่ได้มาตรฐานแทนเครื่องดับเพลิงมือถือ 7. นายจ้างจะจัดเครื่องดับเพลิงมือถือสำหรับไฟ Class B โดยให้ระยะห่างของอันตรายสำหรับไฟ Class B ห่างจากเครื่องดับเพลิงมือถือ 50 ฟุตหรือน้อยกว่า			4. จัดเครื่องดับเพลิงให้เหมาะสมตามสภาพหรือขนาดโรงงาน โดยให้ติดตั้ง 1 เครื่องต่อพื้นที่ 100 ตารางเมตร 5. เครื่องดับเพลิงต้องเหมาะสมกับชนิดของไฟ มีสภาพดี มีบันทึกการติดตั้ง เติม หรือเปลี่ยนเคมีภัณฑ์ ตรวจสอบไม่น้อยกว่า 6 เดือนต่อครั้ง	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2513) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่องหน้าที่ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน หมวด 4 ข้อ 14-17 ประกาศ ณ วันที่ 24 ก.ค. 2513

หน่วยที่ 3.4.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
5.11	เครื่องดับเพลิงมือถือ (ต่อ)	8. นายจ้างจะจัดเครื่องดับเพลิงมือถือสำหรับไฟ Class C โดยให้ระยะห่างของอันตรายจากไฟของ Class C ห่างจากเครื่องดับเพลิงมือถือตามความเหมาะสม 9. นายจ้างจะจัดเครื่องดับเพลิงมือถือสำหรับไฟ Class D โดยให้ระยะห่างของอันตรายสำหรับพื้นที่มีโลหะติดไฟได้ ห่างจากเครื่องดับเพลิงมือถือ 75 ฟุตหรือน้อยกว่า เครื่องดับเพลิงมือถือ Class D จะใช้ในบริเวณที่มีโลหะที่ติดไฟได้หรือสิ่งอื่นๆ ตามที่กำหนด 10.นายจ้างจะมีความรับผิดชอบในการสำรวจ การดูแลรักษา และการทดสอบเครื่องดับเพลิงมือถือทั้งหมด มีการตรวจประจำปี ให้บันทึกวันที่มีการดูแลรักษาประจำปี เก็บบันทึกไว้ 1 ปี หลังจากหมดอายุ				

หน่วยที่ 3.4.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
5.11	เครื่องดับเพลิงมือถือ (ต่อ)	11. นายจ้างต้องมั่นใจว่าเครื่องดับเพลิงชนิดผงเคมีแห้งชนิดอัดความดัน ซึ่งต้องมีการทดสอบ 12-year hydrostatic test ต้องนำสารเคมีออกให้ถังว่างเปล่า และต้องมีการดูแลรักษาทุกๆ 6 ปี เมื่อมีการบรรจุสารเคมีใหม่หรือทำ Hydrostatic testing ให้เริ่มนับจากวันนั้น 12. นายจ้างต้องมั่นใจว่ามีการปกป้องแบบอื่นที่เทียบเท่ากันเมื่อเครื่องดับเพลิงมือถือถูกนำออกไปเพื่อการดูแลรักษาและการเติมสารเคมีใหม่ 13. นายจ้างต้องมั่นใจว่า Hydrostatic testing ทำโดยผู้ชำนาญการด้วยอุปกรณ์ที่เหมาะสม และตามช่วงเวลาที่กำหนดตามชนิดของสารที่ใช้ในการดับไฟ ยกเว้น มีการนำถังไปบัดกรี เชื่อม ซ่อมแซมหรืออื่นๆ ตามที่กำหนด 14. นอกจากการตรวจสอบลักษณะภายนอก นายจ้างต้องให้มีการตรวจสอบด้านในของเครื่องดับเพลิงมือถือด้วยก่อนทำ Hydrostatic testing				

หน่วยที่ 3.4.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
5.11	เครื่องดับเพลิงมือถือ (ต่อ)	15. นายจ้างต้องให้มีการทดสอบท่อหัวจ่ายน้ำยาเคมีด้วย Hydrostatic testing ช่วงเวลาการทดสอบให้เป็นไปตามที่กำหนด 16. นายจ้างต้องให้มีการทดสอบหัวจ่ายเมื่อปิดหัวจ่ายคาร์บอนไดออกไซด์ด้วย Hydrostatic testing ที่ความดัน 1,250 psi. โดยมี Protective cage device และการทดสอบหัวจ่ายสำหรับผงเคมีแห้งที่ความดัน 300 psi. 17. สำหรับเครื่องดับเพลิงที่บรรจุคาร์บอนไดออกไซด์ และไนโตรเจนหรือคาร์บอนไดออกไซด์ที่ใส่ล้อต้องมีการทดสอบทุก 5 ปี ที่ความดัน 5/3 ของความดันที่ใช้ตามที่กำหนดไว้ที่ถัง ถังไนโตรเจน ต้องมีการทดสอบ Hydrostatic testing ทุกๆ 10 ปี 18. นายจ้างต้องมั่นใจว่าถังดับเพลิงที่มีความดัน และถังที่บรรจุ Halon 1211 จะต้องทำการทดสอบ Hydrostatic testing ที่โรงงานที่ความดันไม่เกิน 2 เท่าของความดันที่ใช้				

หน่วยที่ 3.4.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
5.11	เครื่องดับเพลิงมือถือ (ต่อ)	19. นายจ้างต้องมั่นใจว่าถังดับเพลิงที่ผลิต กรดโซดาและโฟมได้เองต้องทดสอบที่ความดัน 350 psi. 20. ความดันของอากาศหรือก๊าซไม่อาจใช้สำหรับการทดสอบ Hydrostatic testing 20. ถังดับเพลิง หรือคาร์ทริดซึ่งไม่ผ่านการทดสอบ Hydrostatic testing จะต้องนำออกจากสถานที่ทำงาน และต้องไม่นำมาใช้ 21.อุปกรณ์สำหรับทดสอบถังสำหรับอัดอากาศจะมี Water jacket type จะมีการขยายตัวได้ 1 เปอร์เซ็นต์ 22. อุปกรณ์สำหรับทดสอบถังที่ไม่ใช่อัดอากาศต้องประกอบด้วยอุปกรณ์ต่างๆตามที่กำหนด				

หน่วยที่ 3.4.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
5.11	เครื่องดับเพลิงมือถือ (ต่อ)	23. นายจ้างต้องเก็บรักษาข้อมูลตามคำขอของผู้ช่วยเลขานุการ ซึ่งกำหนดว่า Hydrostatic testing ของถังดับเพลิงต้องทดสอบตามที่กำหนด มีใบรับรอง ซึ่งกำหนดวันที่ ทดสอบและลายเซ็นต์ของผู้ทดสอบและอื่นๆ ตามที่กำหนด และต้องเก็บไว้จนกว่าจะถึงช่วงทดสอบ Hydrostatic testing อีกครั้งหรือเลิกใช้ถังดับเพลิงนั้น				
6	วัตถุไวไฟและวัตถุระเบิด					
6.1	การเก็บรักษาวัตถุไวไฟและวัตถุระเบิดไว้ในอาคารในสถานประกอบการ				1. ให้เก็บวัตถุไวไฟและวัตถุระเบิดแยกจากสารอื่น ในห้องที่มีผนังและประตูทนไฟที่ปิดได้เอง แยกจากวัตถุที่เป็นตัวเติมออกซิเจน 2. ภาชนะที่ใช้บรรจุวัตถุไวไฟและวัตถุระเบิดต้องแข็งแรงทนทาน เคลื่อนย้ายได้ด้วยความปลอดภัย ดูแลให้มีสภาพที่ปลอดภัยอยู่เสมอ 3. ห้ามเก็บวัตถุไวไฟไว้ที่ประตูทางเข้า ออก หรือทางเดิน	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 5 ข้อ 23 ประกาศ ณ วันที่ 21 พ.ย. 2534

หน่วยที่ 3.4.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
6.1	การเก็บรักษาวัตถุไวไฟและวัตถุระเบิดไว้ในอาคารในสถานประกอบการ (ต่อ)				4. จัดให้มีการระบายอากาศในห้องเก็บและห้องปฏิบัติงานกับวัตถุไวไฟ และควบคุมไม่ให้มีการรั่วไหลหรือระเหยของวัตถุไวไฟหรือวัตถุระเบิด 5. จัดทำป้าย "วัตถุระเบิดห้ามสูบบุหรี่ หรือวัตถุไวไฟห้ามสูบบุหรี่ติดหน้าห้องเก็บวัตถุไวไฟหรือวัตถุระเบิด 6. อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ และ อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยต่างๆต้องเป็นชนิดไม่ก่อให้เกิดประกายไฟ 7. ต้องเก็บในห้องที่ปิดเปิดได้เอง ประตูและผนังห้องต้องสร้างด้วยวัตถุทนไฟ สามารถกักของเหลวและมีรางระบายของเหลวไปยังที่ปลอดภัยได้ 8. ห้องเก็บวัตถุไวไฟหรือวัตถุระเบิดที่เป็นของเหลวต้องมีปริมาณที่กักเก็บ ปริมาตรห้อง ความทนไฟของห้อง ต้องเป็นไปตามที่กำหนด 9. ทางเดินในห้องเก็บวัตถุไวไฟหรือวัตถุระเบิดที่เป็นของเหลว ต้องไม่มีสิ่งกีดขวาง กว้างอย่างน้อย 1 ม. 10. การเก็บวัตถุที่ติดไฟได้ง่ายให้แยกเก็บในอาคาร หรือเก็บในห้องหรือ ภาชนะทนไฟ	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 5 ข้อ 23, 24 และ 27 ประกาศ ณ วันที่ 21 พ.ย. 2534

หน่วยที่ 3.4.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
6.2	การเก็บวัตถุไวไฟและวัตถุระเบิดที่เป็นของเหลวไว้นอกอาคาร				1. ภาชนะบรรจุแต่ละใบไม่เกิน 240 ลิตร เป็นชนิดยกเคลื่อนย้ายได้และต้องมีช่องระบายอากาศฉุกเฉิน 2. ห้ามกองวัตถุไวไฟและวัตถุระเบิดที่เป็นของเหลวรวมกันมากกว่า 8800 ลิตร ทางเดินภายในที่เก็บกว้างไม่น้อยกว่า 4 เมตรและไม่มีสิ่งกีดขวาง พื้นมีรางระบายสิ่งที่รั่วไหลไปสู่ที่ปลอดภัย 3. เก็บถังก๊าซบรรจุวัตถุไวไฟและวัตถุระเบิดชนิดของเหลวไว้นอกอาคารในพื้นที่โล่ง ที่มีการป้องกันความร้อน	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 5 ข้อ 24 (3)(ก - ฉ) และ ข้อ 25 ประกาศ ณ วันที่ 21 พ.ย. 2534
7	ระบบสัญญาณแจ้งเหตุเพลิงไหม้ ระบบสัญญาณฉุกเฉิน	1. นายจ้างต้องติดตั้งและดูแลรักษาระบบสัญญาณเตือนภัยลูกจ้างซึ่งมีสัญญาณที่เด่นชัดในการเตือนลูกจ้างเรื่องไฟไหม้หรืออันตรายอื่นๆในเวลาที่เพียงพอที่จะเตือนลูกจ้างซึ่งต้องเป็นไปตามที่กำหนด			1. อาคารตั้งแต่ 2 ชั้นขึ้นไป ระบบสัญญาณแจ้งเหตุเพลิงไหม้ ต้องติดตั้งทุกชั้น เข้าถึงได้ง่ายให้เสียงแตกต่างจากเสียงทั่วไป มีเสียงดังอย่างน้อย 100 เดซิเบลโดยวัดห่าง 1 เมตร โดยรอบ มีการทดสอบระบบอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 8 ข้อ 33 ประกาศ ณ วันที่ 21 พ.ย. 2534
		2. ระบบสัญญานเตือนภัยใช้เตือนการตอบโต้เหตุฉุกเฉินที่จำเป็นตามที่กำหนดไว้ในแผนฉุกเฉินและสำหรับการอพยพลูกจ้างออกจากสถานที่ทำงานหรือบริเวณที่ทำงาน			2. โรงงานก๊าซหรือมีวัตถุไวไฟ ต้องจัดให้มีสัญญาณแจ้งเหตุ อย่างน้อย 2 แห่งและเข้าถึงได้ง่าย เสียงดังชัดเจนและไม่ใช้พลังงานจากระบบส่องสว่างและเครื่องจักร	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2513) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่องหน้าที่ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน หมวด 3 ข้อ 11-13 ประกาศ ณ วันที่ 24 ก.ค. 2513

หน่วยที่ 3.4.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
7	ระบบสัญญาณแจ้งเหตุเพลิงไหม้ ระบบสัญญาณฉุกเฉิน (ต่อ)	3. สัญญานเตือนลูกจ้างจะเสียงดังกว่าระดับเสียงปกติหรือเห็นแสงสว่างกว่าแสงปกติซึ่งคนงานทุกคนในบริเวณที่ได้รับผลกระทบ 4. สัญญานเตือนลูกจ้างจะเด่นชัดและเป็นที่ทราบกันว่าเป็นสัญญานการหลบหนีออกจากสถานที่ทำงานหรือทำกิจกรรมตามแผนฉุกเฉิน 5. นายจ้างจะอธิบายกับลูกจ้างแต่ละคนว่าวิธีรายงานเหตุฉุกเฉินอาจทำโดยการดึงกล่องสัญญานเตือนด้วยมือ ระบบแจ้งต่อสาธารณะ ใช้วิทยุหรือโทรศัพท์ นายจ้างติดป้ายหมายเลขโทรศัพท์ฉุกเฉินไว้ใกล้โทรศัพท์ และตำแหน่งอื่นที่เห็นชัดเมื่อใช้โทรศัพท์รายงานเหตุฉุกเฉิน เมื่อใช้ระบบสื่อสารเป็นระบบเตือนคนงาน ข้อความฉุกเฉินทุกชนิดจะได้รับความสำคัญมากกว่าข้อความที่ไม่ใช่เหตุฉุกเฉิน			3. ให้นายจ้างจัดให้มีระบบสัญญาณฉุกเฉินตามลักษณะที่กำหนด	กฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน เกี่ยวกับรังสีชนิดก่อไอออน พ.ศ. 2547 หมวด 3 ข้อ 20 ให้ไว้ ณ วันที่ 24 มิ.ย. 2547

หน่วยที่ 3.4.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
7	ระบบสัญญาณแจ้งเหตุเพลิงไหม้ ระบบสัญญาณฉุกเฉิน (ต่อ)	6. นายจ้างจะติดตั้งสัญญาณเตือนเหตุฉุกเฉินเป็นสัญญานเสียงในสถานที่ทำงาน สำหรับนายจ้างที่มีลูกจ้าง 10 คนหรือน้อยกว่าในสถานที่ทำงาน การสื่อสารด้วยเสียงโดยตรงเป็นวิธีที่ยอมรับได้สำหรับสัญญานเสียงที่ให้คนงานทุกคนได้ยิน แล้วไม่จำเป็นต้องมีระบบ Back-up system 7. นายจ้างต้องมั่นใจว่าอุปกรณ์องค์ประกอบ อุปกรณ์ร่วมหรือระบบสัญญานเตือนภัยสำหรับคนงานที่สร้างขึ้นต้องเป็นไปตามมาตรฐาน นกหวีดไอน้ำ แตรอุปกรณ์ให้แสงสว่าง ต้องเป็นไปตามที่กำหนด 8. นายจ้างต้องมั่นใจว่าระบบสัญญานเตือนภัยของลูกจ้างจะต้องปฏิบัติงานได้ตามปกติให้เร็วที่สุดหลังการทดสอบหรือใช้งาน จะต้องมีอุปกรณ์สำหรับสัญญานเตือนภัยเพียงพอเพื่อจะนำมาใช้ได้ทันที 9. นายจ้างต้องมั่นใจว่าระบบสัญญานเตือนภัยของลูกจ้างจะได้รับการดูแลให้อยู่ในสภาพที่ดียกเว้นตอนที่มีการซ่อมแซม				

หน่วยที่ 3.4.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
7	ระบบสัญญาณแจ้งเหตุเพลิงไหม้ ระบบสัญญาณฉุกเฉิน (ต่อ)	10. นายจ้างต้องมั่นใจว่าการทดสอบความเชื่อถือได้ของระบบสัญญานเตือนภัยของลูกจ้างมีขึ้นทุกๆ 2 เดือน แล้วควรเปลี่ยนทดสอบที่อุปกรณ์ตัวอื่นเปลี่ยนไปในระบบที่มีสัญญานเตือนภัยหลายอันในระบบเดียวกันเพื่อให้อุปกรณ์ตัวเดียวไม่ถูกทดสอบหลายครั้ง 11. นายจ้างจะต้องดูแลหรือเปลี่ยนหน่วยจ่ายไฟฟ้าเท่าที่จำเป็นเพื่อให้มั่นใจว่าสภาวะการทำงานสามารถทำได้เต็มประสิทธิภาพ ต้องมีวิธีการสนับสนุนต่างๆ เช่น ลูกจ้างวิ่งไปแจ้งเหตุหรือโทรศัพท์เมื่อระบบไม่ทำงาน 12. นายจ้างจะต้องมอบหมายให้มีบุคคลากรที่รับผิดชอบเมื่อมีข้อบกพร่องของระบบสัญญานเตือนภัยของลูกจ้าง นายจ้างต้องมั่นใจว่าระบบระบบสัญญานเตือนภัยของลูกจ้างทุกอันต้องได้รับการทดสอบความเชื่อถือได้และความเพียงพอของระบบอย่างน้อยทุกปี				

หน่วยที่ 3.4.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
7	ระบบสัญญาณแจ้งเหตุเพลิงไหม้ ระบบสัญญาณฉุกเฉิน (ต่อ)	13. นายจ้างต้องมั่นใจว่าการบริการ การดูแลรักษา และการทดสอบของระบบสัญญานเตือนภัยของลูกจ้างต้องทำโดยบุคคลากรที่ผ่านการอบรมในการออกแบบการทำงานที่จำเป็นสำหรับความเชื่อถือได้และความปลอดภัยในการทำงานของระบบ 14. การใช้ระบบสัญญานเตือนภัยของลูกจ้างโดยใช้มือนายจ้างต้องมั่นใจว่าการกระตุ้นให้ระบบทำงานด้วยมือสำหรับเชื่อมต่อกับระบบสัญญานเตือนภัยของลูกจ้างต้องไม่มีสิ่งกีดขวาง ต้องอยู่ในที่เห็นได้ชัดเจนและสามารถเข้าถึงได้ง่าย				
8	แผนตอบโต้เหตุฉุกเฉิน	1.แผนตอบโต้เหตุฉุกเฉินต้องเป็นลายลักษณ์อักษรเก็บอยู่ในสถานที่ทำงานและมีให้คนงานทบทวน นายจ้างที่มีลูกจ้าง 10 คนหรือน้อยกว่าอาจจะสื่อสารแผนกันทางวาจากับลูกจ้างได้				

หน่วยที่ 3.4.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
8	แผนตอบโต้เหตุฉุกเฉิน (ต่อ)	2. แผนตอบโต้เหตุฉุกเฉินอย่างน้อยต้องประกอบด้วย วิธีการอพยพฉุกเฉิน รวมทั้งวิธีการอพยพและเส้นทางอพยพ วิธีการที่นายจ้างกำหนดว่าใครจะเป็นคนปฏิบัติอย่างไรก่อนที่จะอพยพ วิธีการที่จะนับคนงานหลังจากอพยพ วิธีการปฏิบัติสำหรับลูกจ้างที่ต้องทำหน้าที่ช่วยเหลือหรือมีหน้าที่ในการปฐมพยาบาล ชื่อหรือตำแหน่งของลูกจ้างทุกคนที่อาจจะต้องติดต่อเพื่อต้องการข้อมูลเกี่ยวกับแผนหรือการอธิบายหน้าที่ในแผน 3. นายจ้างต้องมีการทบทวนแผนตอบโต้เหตุฉุกเฉินกับคนงานแต่ละคนที่อยู่ในแผน เมื่อมีการพัฒนาแผนขึ้นมาและลูกจ้างได้รับมอบหมายหน้าที่เมื่อความรับผิดชอบในแผนเปลี่ยนแปลงไป และเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงแผน				

หน่วยที่ 3.4.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
9	การตอบโต้เหตุฉุกเฉิน	1. นายจ้างต้องจัดทำแผนตอบโต้เหตุฉุกเฉินสำหรับแต่ละพื้นที่ในสถานประกอบการซึ่งป้องกันการเกิดระบบที่มีความเข้มข้นของสารเคมีสูงกว่าระดับที่ปลอดภัย 2. นายจ้างต้องเตรียมระบบเตือนลูกจ้างก่อนที่จะปล่อยสารสำหรับดับเพลิงอัตโนมัติ เพื่อให้คนงานเห็นเป็นแสงหรือได้ยินเสียงก่อนที่ระบบจะทำงานซึ่งจะทำให้ลูกจ้างมีเวลาที่จะหนีออกไปโดยปลอดภัย 3.นายจ้างจะต้องจัดให้มีระบบอัตโนมัติเพื่อเร่งให้เกิดความเข้มข้นสูงของสารที่ใช้ดับเพลิงโดยใช้อุปกรณ์ตรวจจับไฟที่ติดตั้งซึ่งได้รับการรับรอง และเชื่อมต่อกับระบบเตือนลูกจ้างเพื่อให้คนงานหนีออกมาอย่างปลอดภัยก่อนที่ระบบจะทำงานปล่อยสารออกมา				
10	อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยให้ลูกจ้าง	1. เสื้อผ้าสำหรับพนักงานดับเพลิงในอาคารต้องปกป้องศีรษะ ร่างกาย และแขนขา ต้องประกอบด้วยการปกป้องขาและเท้า ปกป้องมือ ร่างกาย ตา หน้า และศีรษะซึ่งต้องเป็นไปตามข้อกำหนด นั่นคือต้องสวมใส่ชุดทนไฟ และรองเท้าบู๊ต			1. จัดอุปกรณ์ในการดับเพลิง และการฝึกซ้อมดับเพลิงให้กับลูกจ้าง เช่น เสื้อผ้า รองเท้า หน้ากากป้องกันความร้อน หรือก๊าซพิษ 2. จัดให้เจ้าหน้าที่ทำงานเกี่ยวข้องกับวัตถุไวไฟหรือวัตถุระเบิด สวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยตามความเหมาะสม	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 3 ข้อ 21 และหมวด 5 ข้อ 23 (9) ประกาศ ณ วันที่ 21 พ.ย. 2534

หน่วยที่ 3.4.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
10	อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยให้ลูกจ้าง (ต่อ)	2. การใช้งาน การสร้าง ทดสอบชุดทนไฟและกางเกงขายาวสำหรับป้องกันเพลิง ต้องเป็นไปตามเกณฑ์ของสมาคมป้องกันเพลิงไหม้แห่งชาติ (NFPA) 3. ถุงมือต้องป้องกันการตัด แทง และความร้อน ซึ่งต้องผ่านการทดสอบตามที่กำหนด 4. อุปกรณ์ป้องกันศีรษะ อุปกรณ์ป้องกันตาและใบหน้า ต้องมีการสร้างทดสอบตามที่กำหนด 5. หน้ากาก หมวกหรือฮู้ด อุปกรณ์ป้องกันระบบหายใจ ต้องเป็นไปตามที่กำหนด 6. อุปกรณ์ป้องกันระบบหายใจชนิดมีถังอากาศติดตัวและหน้ากากแบบเต็มหน้าใช้สำหรับเจ้าหน้าที่ดับเพลิงในอาคารและในสถานที่อับอากาศที่มีสารพิษจากการเผาไหม้หรือขาดอ๊อกซิเจน			3. นายจ้างจัดอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลให้กับลูกจ้างที่ทำงานเกี่ยวกับวัตถุไวไฟและวัตถุระเบิดที่สามารถป้องกันวัตถุไวไฟและวัตถุระเบิดชนิดนั้นๆได้	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 5 ข้อ 28 ประกาศ ณ วันที่ 21 พ.ย. 2534

หน่วยที่ 3.4.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
10	อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยให้ลูกจ้าง (ต่อ)	7. อุปกรณ์ป้องกันระบบหายใจชนิดมีถังอากาศติดตัวอาจมีอุปกรณ์ช่วยหายใจพ่วงสำหรับเพื่อน ซึ่งสะดวกในการใช้ไม่ขัดขวางการทำงานปกติ 8. อุปกรณ์ป้องกันระบบหายใจชนิดมีถังอากาศติดตัวจะสามารถใช้ได้อย่างน้อย 30 นาที ซึ่งมีระบบสัญญานเตือนเมื่ออายุการใช้งานเหลือ 20-25% 9. อุปกรณ์ป้องกันระบบหายใจชนิดมีถังอากาศติดตัวจะต้องเป็นแบบความดันเป็นบวกซึ่งใช้สำหรับพนักงานดับเพลิงในอาคาร 10. นายจ้างต้องมั่นใจว่าอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการช่วยเหลือลูกจ้างฉุกเฉินที่ติดอยู่ในบรรยากาศที่อันตรายโดยสารที่ปล่อยออกมา				
11	การฝึกอบรม					

หน่วยที่ 3.4.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
11.1	การฝึกอบรมดับเพลิงขั้นต้น	1. นายจ้างต้องให้ความรู้และฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ดับเพลิงทุกคนเพื่อให้สามารถทำหน้าที่ได้ เจ้าหน้าที่ต้องผ่านการอบรมก่อนไปทำหน้าที่ดับเพลิงในเหตุการณ์ฉุกเฉิน สำหรับหัวหน้าทีมดับเพลิงต้องได้รับการฝึกอบรมที่เข้มข้นกว่าสมาชิกในทีม			1. การฝึกอบรมดับเพลิงขั้นต้น จัดให้ลูกจ้างเข้ารับการฝึกอบรมขั้นต้นไม่น้อยกว่า 40 % 2. การฝึกซ้อมดับเพลิง ฝึกอบรมพนักงานเกี่ยวกับการป้องกันและระงับอัคคีภัย การใช้อุปกรณ์ดับเพลิง การปฐมพยาบาล การช่วยเหลือในกรณีฉุกเฉิน	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 3 ข้อ 19 (3) และหมวด 8 ข้อ 34 ประกาศ ณ วันที่ 21 พ.ย. 2534
		2. นายจ้างต้องฝึกอบรมคนงานเกี่ยวกับหลักการใช้เครื่องดับเพลิง และอันตรายจากไฟเมื่อเริ่มแรก และจัดอบรมนี้ให้แก่คนงานใหม่และมีการอบรมอย่างน้อยทุกปี			3. มีการฝึกอบรมการใช้เครื่องดับเพลิงให้กับคนงาน	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2513) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่องหน้าที่ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน หมวด 4 ข้อ 18 ประกาศ ณ วันที่ 24 ก.ค. 2513
11.2	การฝึกอบรมพนักงานเกี่ยวกับการป้องกันและระงับอัคคีภัย	1.นายจ้างต้องจัดฝึกอบรมและให้ความรู้บ่อยครั้งจนมั่นใจว่าสมาชิกทีมดับเพลิงสามารถทำหน้าที่ได้เป็นที่พอใจและปลอดภัยโดยไม่เกิดอันตรายต่อเจ้าหน้าที่ดับเพลิงหรือลูกจ้างคนอื่น สำหรับเจ้าหน้าที่ดับเพลิงที่จะต้องเข้าไปในอาคารต้องได้รับการอบรมอย่างน้อยทุกๆ 3 เดือน				

หน่วยที่ 3.4.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
11.2	การฝึกอบรมพนักงานเกี่ยวกับการป้องกันและระงับอัคคีภัย (ต่อ)	2. คุณภาพของการอบรม โปรแกรมการฝึกอบรม สำหรับเจ้าหน้าที่ดับเพลิงจะต้องคล้ายกับการจัดฝึกอบรมตามโรงเรียนที่ทำหน้าที่ฝึกอบรมดับเพลิง 3. นายจ้างต้องจัดให้ลูกจ้างที่ได้รับมอบหมายให้ใช้เครื่องดับเพลิงในส่วนของแผนการตอบโต้เหตุฉุกเฉินได้รับการฝึกอบรมการใช้เครื่องดับเพลิงที่เหมาะสม และต้องฝึกอบรมอย่างน้อยทุกปี				
11.3	การฝึกอบรมตรวจสอบระบบดับเพลิงชนิดอยู่กับที่	การฝึกอบรมตรวจสอบ ดูแลรักษา การทำงาน การซ่อมแซมระบบดับเพลิงและมีการฝึกทบทวนประจำปีเพื่อให้การปฏิบัติงานถูกต้องทันสมัยตามที่ต้องปฏิบัติ				
11.4	การฝึกซ้อมอพยพลูกจ้าง	นายจ้างต้องกำหนดให้มีการฝึกอบรมลูกจ้างเพื่อช่วยลูกจ้างคนอื่นในการอพยพอย่างเป็นระเบียบ			จัดให้มีการฝึกซ้อมอพยพลูกจ้างออกจากอาคารไปตามเส้นทางหนีไฟ	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 8 ข้อ 35 ประกาศ ณ วันที่ 21 พ.ย. 2534

หน่วยที่ 3.4.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน การป้องกันเพลิงและหนีไฟ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
11.5	การฝึกซ้อมดับเพลิงและหนีไฟ				ฝึกซ้อมดับเพลิงและหนีไฟอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 8 ข้อ 36 ประกาศ ณ วันที่ 21 พ.ย. 2534
11.6	ส่งแผนการฝึกซ้อมดับเพลิง และรายงานผลการฝึกซ้อมตามแบบฟอร์มที่กำหนด				ส่งแผนการฝึกซ้อมดับเพลิงหรือหนีไฟ และรายงานผลการฝึกซ้อมตามแบบฟอร์มที่กำหนด	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 8 ข้อ 36 ประกาศ ณ วันที่ 21 พ.ย. 2534
11.7	กรณีเกิดอัคคีภัยในบริเวณที่มีสารรังสี				กรณีเกิดอัคคีภัยใกล้บริเวณที่มีสารรังสี ให้ย้ายสารรังสีไว้ในที่ปลอดภัย ติดป้ายรังสีและจัดเจ้าหน้าที่เฝ้า กรณีเกิดอัคคีภัยในบริเวณที่มีสารรังสี แจ้งเจ้าหน้าที่ดับเพลิงให้ทราบชนิดรังสีและวิธีดับเพลิงที่เหมาะสม	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 27 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่องหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานที่มีการใช้สารกัมมันตรังสี ข้อ 3 (3.12) ประกาศ ณ วันที่ 24 ม.ค. 2534

หน่วยที่ 3.4.3 การจัดการเกี่ยวกับไฟฟ้า

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
1	แผงวงจรไฟฟ้า				นายจ้างต้องจัดทำแผงวงจรไฟฟ้าทั้งหมดในสถานประกอบการและได้รับการรับรองจากไฟฟ้าท้องถิ่น	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยเกี่ยวกับไฟฟ้า หมวด 1 ข้อ 2 ประกาศ ณ วันที่ 8 มี.ค. 2522
2	การปฏิบัติงานกับไฟฟ้า	1. อุปกรณ์ไฟฟ้าต้องไม่มีอันตรายที่ทำให้เสียชีวิตหรือเป็นอันตรายต่อร่างกาย ความปลอดภัยของอุปกรณ์พิจารณาได้จาก ความเหมาะสมของการติดตั้งและใช้ต้องเป็นไปตามข้อกำหนดอุปกรณ์สำหรับวัตถุประสงค์ใดก็ต้องบ่งชี้วัตถุประสงค์ให้ชัดเจนโดยติดฉลากตามนั้นอุปกรณ์มีความทนทาน มีฉนวนหุ้ม	1. ผู้ผลิต ผู้แจกจ่ายไฟฟ้า และผู้วัดการใช้ไฟฟ้าจากมิเตอร์จะต้องมั่นใจว่าเครื่องมือสามารถใช้ได้ตามวัตถุประสงค์ เครื่องมือต้องมีการก่อสร้าง ติดตั้ง มีการป้องกันทั้งทางด้านไฟฟ้าและเครื่องจักร การใช้และการดูแลรักษาเพื่อป้องกันอันตราย การรบกวนหรือกระแสไฟฟ้าขัดข้อง	1. นายจ้างต้องดำเนินงานที่จำเป็นเพื่อป้องกันอันตรายจากไฟฟ้า ความร้อนและพลังงานอื่นๆ	1. นายจ้างต้องจัดให้มีการตรวจสอบสายไฟฟ้าและสภาพของอุปกรณ์ไฟฟ้า ถ้าชำรุดต้องซ่อมแซมทันที	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยเกี่ยวกับไฟฟ้า หมวด 1 ข้อ 3 ประกาศ ณ วันที่ 8 มี.ค. 2522
		2. อุปกรณ์ไฟฟ้าเมื่อใช้งานแล้วทำให้เกิดไฟ ประกายไฟ เปลวไฟ ต้องมีการปิดคลุมหรือแยกจากวัสดุที่ติดไฟได้ 3. อุปกรณ์ไฟฟ้าที่ใช้งานต้องมีชื่อบริษัทผู้ผลิต หน่วยงานที่รับผิดชอบ จำนวนศักย์ไฟฟ้า กระแส และจำนวนวัตต์	2. ผู้ผลิตและแจกจ่ายไฟฟ้าสำหรับแต่ละส่วนของสายฟ้าเหนือศีรษะ สถานีไฟฟ้าย่อย จะประเมินความเสี่ยงอันตรายที่เห็นได้จากการรบกวน การบุกรุกหรือเข้าไปโดยไม่ได้รับอนุญาต ธรรมชาติของเครื่องมือ และการใช้พื้นที่โดยรอบ โดยแบ่งตามความเสี่ยงของอันตราย	2. นายจ้างต้องปิดคลุมหรือมีฉนวนติดตั้งที่เครื่องจักรหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าเพื่อป้องกันไฟฟ้าช็อต ต่อส่วนอื่นของเครื่องจักรซึ่งอาจเกิดไฟฟ้าช็อตกับคนงาน 3. นายจ้างต้องมีการ์ดสำหรับหลอดไฟที่เคลื่อนที่ได้ซึ่งติดสายไฟฟ้า เพื่อป้องกันไฟฟ้าช็อตและอันตรายจากหลอดแตก	2. นายจ้างจัดป้ายเตือนอันตรายจากไฟฟ้าในบริเวณที่จะเกิดอันตรายจากไฟฟ้าได้ 3. ห้ามลูกจ้างเข้าใกล้หรือนำสิ่งที่เป็นตัวนำซึ่งไม่มีที่ถือเป็นฉนวนเข้าใกล้สิ่งที่มีไฟฟ้าตามระยะที่กำหนดในตารางที่ 1 4. การปฏิบัติงานตรวจซ่อม ติดตั้งไฟฟ้าต้องผูกป้ายห้ามสับสวิตช์หรือใช้กุญแจป้องกันการสับสวิตช์	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยเกี่ยวกับไฟฟ้า หมวด 1 ข้อ 4-6 ประกาศ ณ วันที่ 8 มี.ค. 2522

หน่วยที่ 3.4.3 การจัดการเกี่ยวกับไฟฟ้า

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
2	การปฏิบัติงานกับไฟฟ้า (ต่อ)	4. ต้องมีบริเวณเพียงพอที่จะใช้งานและดูแลรักษาอุปกรณ์ไฟฟ้าทุกชนิดที่ใช้งานที่ 600 โวลท์หรือน้อยกว่าเพื่อให้ใช้งานและตรวจซ่อมแซมได้อย่างปลอดภัยตามระยะที่กำหนด ต้องมีแสงสว่างเพียงพอ 5. ส่วน live partsของอุปกรณ์ไฟฟ้าทำงานที่ 50 โวลท์ต้องมีการ์ดเพื่อป้องกันการสัมผัสโดยไม่ได้ตั้งใจหรืออยู่ในรูปที่ปิดคลุม และคนที่จะเข้าไปถึงได้ต้องมีความรู้ความชำนาญ ห้ามผู้ที่ไม่รู้เข้าใกล้ ต้องมีเครื่องหมายเตือน 6. ตัวนำไฟฟ้าหรืออุปกรณ์ที่ทำงานที่ 600 โวลท์หรือมากกว่าจะต้องเป็นไปตามข้อกำหนดและต้องติดตั้งอยู่ในที่ปิดล็อคได้ บริเวณทำงานของอุปกรณ์ไฟฟ้านี้ เช่นแผงไฟฟ้า ปุ่มควบคุม สวิตท์ เบรคเกอร์ ต้องมีระยะห่างตามที่กำหนด มีแสงสว่างเพียงพอ มีทางเข้าไปที่อุปกรณ์อย่างน้อย 1 แห่ง	3. ผลของการแบ่งตามความเสี่ยงต้องมีการขึ้นทะเบียนและมีการเก็บบันทึกให้ทันสมัยอยู่ตลอดเวลา และมีมาตรการเพื่อป้องกันเครื่องมือตามธรรมชาติและตามความเสี่ยง 4. ผู้ผลิตและแจกจ่ายไฟฟ้าต้องมีขั้นตอนเพื่อให้มั่นใจว่าสาธารณชนระวังอันตรายที่เกิดจากกิจกรรมที่ทำใกล้กับสายไฟฟ้าเหนือศีรษะ และจะหลีกเลี่ยงอันตรายเหล่านั้นได้อย่างไร 5. ผู้ผลิตและแจกจ่ายไฟฟ้าต้องมีข้อควรระวังในการป้องกันเท่าที่เป็นไปได้อันตรายจากการไหลของน้ำของเหลวหรือก๊าซพิษที่ระเบิดได้ การเข้าไปในสถานที่อับอากาศจากการติดตั้งและการทำงานของเครื่องมือ 6.ผู้ผลิตและแจกจ่ายไฟฟ้า ผู้ขายและผู้วัดการใช้ไฟฟ้าจากมิเตอร์ จะเปิดเผยข้อมูลให้แก่กันเพื่อให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายและมีความร่วมมือกันตามความจำเป็นเพื่อให้มั่นใจว่าจะเป็นไปตามกฎหมาย	4. นายจ้างต้องจัดที่จับอีเล็คโทรดใช้ในงานเชื่อมด้วยไฟฟ้าซึ่งเป็นไปตามมาตรฐาน 5. นายจ้างเมื่อทำงานเชื่อมด้วยไฟฟ้ากระแสสลับในสถานที่มีตัวนำไฟฟ้าซึ่งทำในพื้นที่แคบซึ่งคนงานอาจสัมผัสกับขดลวดหรือตัวนำไฟฟ้าซึ่งได้มีการต่อลงดินควรมีการใช้อุปกรณ์ลดศักย์ไฟฟ้าอัตโนมัติสำหรับเครื่องเชื่อมกระแสไฟฟ้าสลับ 6.นายจ้างเมื่อทำงานกับเครื่องจักรที่ใช้มอเตอร์ซึ่งมีความต่างศักย์มากกว่า 150 โวลท์ ซึ่งใช้ในที่เปียกหรือมีน้ำ ต้องติดตั้งอุปกรณ์ตัดไฟเมื่อเกิดไฟฟ้ารั่วไหล เพื่อป้องกันไฟฟ้าช็อต ซึ่งต้องไปตามที่กำหนด 7. นายจ้างต้องจัดให้มีแสงสว่างที่เพียงพอในบริเวณที่ทำงานกับอุปกรณ์ไฟฟ้า	5. กรณีใช้ลมที่มีกำลังดันสูงทำความสะอาดอุปกรณ์ที่มีไฟฟ้าอยู่ ต้องใช้ท่อและหัวฉีดที่เป็นฉนวน 6. ไฟฉายที่ลูกจ้างใช้ทำงานเกี่ยวกับไฟฟ้าต้องเป็นไฟฉายชนิดที่กระบอกไฟฉายมีฉนวนหุ้ม 7. ห้ามไม่ให้ลูกจ้างสวมใส่เครื่องนุ่งห่มที่เปียกน้ำหรือเป็นสื่อไฟฟ้าปฏิบัติงานกับไฟฟ้า และ เทปสำหรับวัดที่นายจ้างให้ลูกจ้างใช้ทำงานใกล้กับสิ่งที่มีไฟฟ้าต้องเป็นเทปที่ไม่ใช่เป็นโลหะ 8. ถ้าปฏิบัติงานเกี่ยวกับไฟฟ้าในเวลากลางคืนนายจ้างต้องจัดให้มีแสงสว่างในบริเวณปฏิบัติงานอย่างเพียงพอ 9. ถ้าปฏิบัติงานเกี่ยวกับไฟฟ้าในบริเวณที่ใกล้หรืออยู่เหนือน้ำ นายจ้างจะต้องจัดให้มีเครื่องชูชีพกันจมน้ำ	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยเกี่ยวกับไฟฟ้า หมวด 1 ข้อ 7-10 และ หมวด 8 ข้อ 84 - 85 ประกาศ ณ วันที่ 8 มี.ค. 2521

หน่วยที่ 3.4.3 การจัดการเกี่ยวกับไฟฟ้า

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
2	การปฏิบัติงานกับไฟฟ้า (ต่อ)	7. แบตเตอรี่ที่จัดเก็บต้องมีการระบายอากาศเพียงพอเพื่อป้องกันการสะสมของกลุ่มก๊าซที่อาจเกิดการระเบิด 8. การใช้อุปกรณ์ที่เคลื่อนย้ายได้ ปลั๊กและสายไฟที่เชื่อมอุปกรณ์ต้องมีการต่อลงดินตามที่กำหนด ต้องใช้งานอย่างระมัดระวังไม่ให้เกิดอันตรายต่อสายไฟ ต้องมีการตรวจสอบหากพบข้อบกพร่องต้องทำการซ่อมแซมทันที 9. การใช้อุปกรณ์ที่เคลื่อนย้ายได้ ในบริเวณที่มีตัวนำไฟฟ้าหรือบริเวณที่มีน้ำ ต้องได้รับการรับรอง มือของลูกจ้างต้องไม่เปียกในขณะถอดปลั๊กอุปกรณ์เมื่ออุปกรณ์ทำงานอยู่ 10. กำลังไฟฟ้าและวงจรไฟฟ้าเมื่อมีการปิด-เปิดวงจรไฟฟ้าต้องมีการตรวจสอบตามที่กำหนด ควรมีการติดตั้งในเรื่องมาตรการความปลอดภัยตามที่กำหนด	7. ผู้ผลิตและแจกจ่ายไฟฟ้ามีการสำรวจเครือข่ายตามความถี่ที่เหมาะสม เพื่อให้เป็นไปตามกฎหมาย ในกรณีของสถานีย่อยและสายไฟฟ้าเหนือศีรษะจะต้องมีการดูแลรักษาเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า 10 ปี รวมทั้งข้อเสนอแนะที่เกิดขึ้นด้วย 8. ผู้ผลิตและแจกจ่ายไฟฟ้าจะรับผิดชอบในการประยุกต์ใช้อุปกรณ์ป้องกันเครือข่ายของเขาเพื่อป้องกันกระแสไฟฟ้าใดๆ การรั่วของกระแสไฟฟ้าจากเครือข่ายที่อาจทำให้เกิดอันตราย 9. ผู้ผลิตและแจกจ่ายไฟฟ้าในเรื่องการออกแบบ ก่อสร้าง การดูแลรักษา และการดำเนินงานของเครือข่าย ต้องดำเนินการด้วยความระมัดระวังเพื่อให้มีความต่อเนื่องของไฟฟ้าผ่านสื่อนำไฟฟ้า 10. ข้อกำหนดของสายเคเบิ้ลใต้ดิน และอุปกรณ์ รวมทั้ว Protective screens ต้องเป็นไปตามที่กำหนด	8. เมื่อทำงานเกี่ยวกับไฟฟ้าเช่น การติดตั้ง สำรวจ ซ่อมแซม วงจรไฟฟ้า จะต้องทำในขณะที่ตัดกระแสไฟฟ้าทำโดยล็อคสวิตท์เพื่อตัดไฟฟ้าตามที่กำหนด 9. นายจ้างจะปล่อยให้กระแสไฟฟ้าไหลเมื่อทำงานเสร็จจะทำได้เมื่อมั่นใจว่าจะไม่มีคนงานที่ทำงานอยู่ได้รับอันตรายจากไฟฟ้า 10.นายจ้างเมื่อให้คนงานทำงานกับวงจรไฟฟ้าที่มีศักย์ไฟฟ้าสูง เช่นการตรวจสอบหรือการซ่อมแซมวงจรไฟฟ้าเพื่อป้องกันไฟฟ้าซ๊อต นายจ้างต้องให้ลูกจ้างปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนด เช่นใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลหรือใช้อุปกรณ์ที่เป็นฉนวนสำหรับงานไฟฟ้า 11.ลูกจ้างต้องสวมใส่อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลหรือใช้อุปกรณ์ที่เป็นฉนวนสำหรับงานไฟฟ้าและอื่นๆตามคำแนะนำของนายจ้าง	10. ในกรณีที่ลูกจ้างทำงานใกล้สายหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่ไม่มีฉนวนหุ้ม ต้องไม่ให้เกินระยะที่กำหนดสำหรับแรงดันแต่ละระดับตามที่กำหนด	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานก่อสร้างว่าด้วยนั่งร้าน หมวด 4 ข้อ 11 (4) ประกาศ ณ วันที่ 30 มิ.ย. 2525
					11. ไฟฟ้าแสงสว่างและไฟฟ้ากำลังที่ใช้ผลิตหรือช่วยในการผลิตต้องใช้วงจรแยกกัน แต่ละวงจรต้องมีสวิตช์ตัดตอน 12. หลอดไฟฟ้าที่จะใช้เคลื่อนย้ายไปมาต้องมีเครื่องป้องกันการกระแทก 13. เครื่องยนต์ไฟฟ้าหรือเครื่องไฟฟ้าชนิดที่เคลื่อนย้ายไปมาได้ ต้องใช้ปลักและเต้าเสียบที่แข็งแรงและมีที่ต่อกับสายดินด้วย 14. ต้องดูแลรักษาสายไฟ สายดิน และอุปกรณ์ไฟฟ้าอื่นๆให้อยู่ในสภาพดี 15. ห้ามมิให้ซ่อมสายไฟฟ้าหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าในขณะที่มีกระแสไฟฟ้าไหลผ่าน	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2514) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่องหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน หมวด 12 ข้อ 27, 29 - 30, 33, 35 ประกาศ ณ วันที่ 11 ส.ค. 2514

หน่วยที่ 3.4.3 การจัดการเกี่ยวกับไฟฟ้า

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
2	การปฏิบัติงานกับไฟฟ้า (ต่อ)	11. การตรวจสอบอุปกรณ์และเครื่องมือต้องใช้ผู้ที่มีความรู้ถ้าพบความผิดปกติต้องทำการซ่อมแซมทันที การใช้อุปกรณ์ไฟฟ้าในที่มีวัสดุไวไฟและติดไฟได้ต้องมีการป้องกันสภาวะที่อาจเป็นอันตรายจากก๊าซที่ติดไฟได้ ฝุ่นและไฟเบอร์ที่อาจระเบิดได้ 12. การปฏิบัติงานที่เกี่ยวกับความปลอดภัยจะช่วยป้องกันไฟฟ้าช็อต การบาดเจ็บจากการสัมผัสกับกระแสไฟฟ้าไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อม 13. ส่วนที่มีไฟฟ้าจะต้องทำให้ไม่มีไฟฟ้าเมื่อลูกจ้างต้องทำงานกับส่วนนั้นโดยใช้การล็อคและการแขวนป้ายตามข้อกำหนด 14. นายจ้างต้องจัดทำขั้นตอนการทำงานเป็นลายลักษณ์อักษรมีไว้ให้ตรวจสอบได้โดยคนงานหรือผู้ช่วยเลขานุการแรงงานหรือตัวแทน	11. ข้อกำหนดเรื่องสายไฟฟ้าเหนือศีรษะ รายละเอียดเกี่ยวกับข้อจำกัดของการใช้สายไฟฟ้าเหนือศีรษะ ความสูงของสายไฟฟ้าเหนือศีรษะ สายไฟและสายเคเบิ้ล ตำแหน่ง ฉนวนและการป้องกันสายไฟฟ้าเหนือศีรษะ ข้อควรระวังและการเตือนอันตรายของสายไฟฟ้าแรงสูงเหนือศีรษะ เป็นไปตามที่กำหนด 12. การผลิตกระแสไฟฟ้า การเปลี่ยนแหล่งของพลังงาน การเชื่อมต่อแบบขนานกับเครือข่ายแจกจ่ายไฟฟ้า ต้องเป็นไปตามข้อกำหนด 13.การจ่ายกระแสไฟฟ้า การติดตั้งอุปกรณ์ของผู้ใช้ไฟฟ้า การเชื่อมต่อไฟฟ้าไปตามบ้านของลูกค้า หรือการเชื่อมต่อไฟฟ้าไปที่เครือข่ายอื่น และการตัดการเชื่อมต่อกระแสไฟฟ้า ต้องเป็นไปตามที่กำหนด	12.เมื่อต้องทำงานใกล้สายไฟฟ้าแรงสูงนายจ้างต้องให้ลูกจ้างสวมใส่อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลหรือใช้อุปกรณ์ที่เป็นฉนวนสำหรับงานไฟฟ้า 13. นายจ้างที่ให้ลูกจ้างทำงานกับไฟฟ้าแรงสูง เช่นการตรวจสอบ ซ่อมแซม หรือทำความสะอาดวงจรไฟฟ้าแรงสูงมาก อาจมีอันตรายจากไฟฟ้าช็อต คนงานต้องใช Hot stick สำหรับ สายไฟฟ้าแรงสูงต้องอยู่ห่างสายไฟแรงสูงตามที่กำหนด และใช้ movable workplatform หรืออุปกรณ์อื่นสำหรับทำงานกับไฟฟ้าแรงสูงและลูกจ้างต้องปฏิบัติตามที่นายจ้างแนะนำ 14. เมื่อนายจ้างให้ลูกจ้างทำงานกับสายไฟฟ้าที่มีศักย์ไฟฟ้าต่ำ เช่นการตรวจสอบซ่อมแซม คนงานต้องใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล ใช้ Hot stick สำหรับไฟฟ้าแรงสูงและลูกจ้างต้องปฏิบัติตามที่นายจ้างแนะนำ		

หน่วยที่ 3.4.3 การจัดการเกี่ยวกับไฟฟ้า

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
2	การปฏิบัติงานกับไฟฟ้า (ต่อ)	15. วิธีการตัดกระแสไฟฟ้าต้องมีวิธีการที่ปลอดภัยอุปกรณ์และวงจรที่จะต้องทำงานจะต้องแยกออกจากแหล่งกำเนิดไฟฟ้าพลังงานไฟฟ้าที่สะสมอยู่ต้องปล่อยออกไป มีการล็อคและติดป้ายที่ในวงจรและอุปกรณ์ เพื่อป้องกันไม่ให้คนมาสั่งให้เครื่องมือทำงาน ป้ายจะมีข้อความห้ามเช่นเดียวกันและห้ามนำป้ายออก 16. การล็อคอาจไม่ต้องใช้ถ้านายจ้างแสดงให้เห็นว่าการแขวนป้ายจะให้ความปลอดภัยเท่ากับการใช้ล็อค อาจใช้ป้ายโดยไม่มีการล็อค แต่ต้องมีมาตรการความปลอดภัยเพิ่มเติมเพื่อให้เหมือนกับการล็อคได้แก่ การถอดแยกวงจรออก การปิดกั้นปุ่มควบคุม เป็นต้น 17. การล็อคจะทำได้โดยไม่แขวนป้ายเมื่อมีวงจรเดียวหรือส่วนของเครื่องมือที่ต้องการตัดไฟ ระยะเวลาในการตัดไฟไม่ยาวเกินกว่าการทำงาน 1 กะ และลูกจ้างมีความคุ้นเคยกับอันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากการต่อให้ไฟฟ้ากลับมาอย่างเดิม	14. ผู้ผลิตหรือจ่ายไฟฟ้าซึ่งมีเครื่องมือที่ต้องผ่านการสำรวจทดสอบหรือ ตรวจสอบ เพื่อให้มั่นใจว่าเป็นไปตามกฎหมายโดยผู้ตรวจสอบที่ได้รับการแต่งตั้งต้องมีการให้ข้อมูลต่างๆกับผู้ตรวจสอบ 15. ในกรณีมีเหตุการณ์การจ่ายไฟฟ้า แปลงไฟฟ้า การควบคุมหรือส่งพลังงานและการจ่ายไฟฟ้าไปที่สายปลายทางทำให้เกิด การเสียชีวิต บาดเจ็บ ของคนอื่นนอกจากผู้ผลิต ผู้จ่ายไฟฟ้าและผู้ตรวจสอบการใช้ไฟฟ้าจากมิเตอร์ เพลิงไหม้ การระเบิด หรือ การเสียชีวิตของฝ่ายลูกค้าจากการจ่ายไฟฟ้าปลายทางทั้งที่เป็นอุตสาหกรรมหรือไม่ใช่อุตสาหกรรม การเกิดอันตรายกับสารเคเบิ้ลใต้ดิน ต้องมีการแจ้งเหตุไปที่ เลขานุการของรัฐตามวิธีการและระยะเวลาที่กำหนด 16. กรณีมีการขัดข้องของกระแสไฟฟ้าที่เกี่ยวข้องกับเครือข่าย ผู้จ่ายไฟฟ้าต้องแจ้งไปที่ เลขานุการของรัฐตามวิธีการและระยะเวลาที่กำหนด	15.เมื่อนายจ้างให้ลูกจ้างทำงานใกล้ Low Voltage Hot Line จะต้องใช้ Insulating device for lineman หรือใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล หรือใช้ Hot stick และลูกจ้างต้องทำตามที่นายจ้างแนะนำ 16. นายจ้างเมื่อให้คนงานทำงานกับไฟฟ้า วงจรไฟฟ้า และระบบของวงจรไฟฟ้า ต้องแต่งตั้งผู้ดูแลซึ่งมีหน้าที่แนะนำคนงานถึงขั้นตอนการทำงานทั้งหมดและช่วยดูแลการทำงานตลอด 17. นายจ้างต้องจัดให้มีการตรวจสอบอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่ใช้กับวงจรไฟฟ้าที่มีศักย์ไฟฟ้าต่ำสูงกว่า 300 โวลท์สำหรับกระแสสลับ มีการตรวจสอบโดยความสมัครใจถึงความสามารถในการเป็นฉนวนของอุปกรณ์ป้องกันทุก 6 เดือนหรือน้อยกว่า ถ้าการตรวจสอบพบสิ่งผิดปกติให้ทำการซ่อมแซมก่อนที่จะนำมาใช้		

หน่วยที่ 3.4.3 การจัดการเกี่ยวกับไฟฟ้า

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
2	การปฏิบัติงานกับไฟฟ้า (ต่อ)	18. เมื่อมีการตัดแยกไฟฟ้าออกแล้ว ต้องมีผู้เชี่ยวชาญใช้อุปกรณ์ทดสอบว่าไม่มีไฟฟ้าแล้ว และเมื่อต้องการให้กลับมามีไฟอีก ต้องให้ผู้ที่มีความรู้มาสำรวจด้วยตา เพื่อให้แน่ใจว่า อุปกรณ์ต่างๆ วงจรมีความปลอดภัยที่จะให้กระแสไฟฟ้าไหลผ่าน 19. ลูกจ้างที่อยู่ในบริเวณนั้นจะต้องออกไปให้ห่างจากวงจรและอุปกรณ์ในบริเวณนั้น ล๊อคและป้ายแต่ละอันจะต้องถูกถอดโดยผู้ที่เป็นคนใส่ ถ้าลูกจ้างที่ใส่ล๊อคและป้ายไม่อยู่ในที่นั้น จะต้องให้ผู้มีความรู้เป็นผู้ถอดล๊อคและเอาป้ายออก นายจ้างต้องแจ้งให้ลูกจ้างที่ใส่ล๊อคและแขวนป้ายทราบว่าล๊อคและป้ายที่ทำไว้ได้ถูกนำออกไปแล้วก่อนที่เขาจะกลับเข้ามาในที่ทำงาน 20. ต้องมีการสังเกตุว่าไม่มีลูกจ้างคนใดอยู่ในบริเวณที่มีวงจรหรืออุปกรณ์นั้นก่อนที่จะเปิดให้ไฟฟ้าไหลและอุปกรณ์กลับมาทำงานได้		18. เมื่อนายจ้างจัดให้มีการตรวจสอบโดยสมัครใจต้องบันทึกรายงานการตรวจสอบตามรายการที่กำหนดและเก็บไว้มากกว่า 3 ปี 19. นายจ้างเมื่อจะใช้อุปกรณ์หรือเครื่องจักรไฟฟ้า ต้องทำการตรวจสอบก่อนการใช้งานในแต่ละวันและตรวจสอบตามรายการที่กำหนดสำหรับอุปกรณ์แต่ละชนิด และเมื่อพบความผิดปกติต้องทำการซ่อมแซม หรือเปลี่ยนส่วนที่เสียโดยทันที 20. นายจ้างต้องตรวจสอบส่วนที่ปิดด้านนอกและฉนวนหุ้มอย่างน้อยเดือนละครั้งเพื่อตรวจดูความเสียหาย เมื่อพบความผิดปกติต้องซ่อมแซมทันที		

หน่วยที่ 3.4.3 การจัดการเกี่ยวกับไฟฟ้า

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
2	การปฏิบัติงานกับไฟฟ้า (ต่อ)	21. การทำงานกับอุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีไฟฟ้าอยู่เฉพาะผู้ที่มีความรู้ซึ่งต้องทำงานได้อย่างปลอดภัย และต้องคุ้นเคยกับเทคนิคการระวังที่พิเศษ ใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล ใช้แผ่นฉนวนกั้นใช้อุปกรณ์ที่มีฉนวน 22. ถ้าการทำงานอยู่ใกล้กับสายไฟฟ้าเหนือศีรษะ ต้องมีการต่อสายลงดินโดยติดต่อกับผู้ควบคุมวงจรไฟฟ้าเพื่อให้มีการตัดพลังงานและต่อลงดิน ลูกจ้างต้องใช้มาตรการปกป้องได้แก่ การ์ด การแยกอุปกรณ์ การใช้ฉนวนกั้น เพื่อปกป้องคนงานจากการสัมผัสสายโดยตรงกับร่างกายหรือโดยอ้อมโดยผ่านวัตถุตัวนำ อุปกรณ์หรือเครื่องมือ 23. เมื่อคนที่ไม่มีความรู้ทำงานในที่สูงใกล้สายไฟเหนือศีรษะ ที่ใช้วัตถุที่เป็นตัวนำความร้อนหรือทำงานที่พื้นดินและไม่ใช้ วัตถุที่เป็นตัวนำความร้อน ต้องกำหนดระยะห่างจากสายไฟตามที่กำหนด				

หน่วยที่ 3.4.3 การจัดการเกี่ยวกับไฟฟ้า

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
2	การปฏิบัติงานกับไฟฟ้า (ต่อ)	24. เมื่อคนที่มีความรู้ทำงานใกล้สายไฟเหนือศีรษะ ไม่ว่าจะทำงานในที่สูงหรือทำงานที่พื้นดินและไม่ใช้ วัตถุที่เป็นตัวนำความร้อน ต้องกำหนดระยะห่างจากสายไฟตามที่กำหนด 25. ยานพาหนะหรืออุปกรณ์เครื่องกลที่มีส่วนโครงสร้างที่สูงใกล้สายไฟฟ้าเหนือศีรษะ ระยะห่างจากสายไฟฟ้าแรงสูงต้องเป็นไปตามที่กำหนดขึ้นกับกำลังไฟฟ้า ถ้ามีการใช้แผ่นฉนวนกั้นเพื่อป้องกันการสัมผัสกับสายไฟ ระยะห่างที่กำหนดอาจลดลงได้ 26. ลูกจ้างที่ยืนอยู่ที่พื้นดิน ถ้าสัมผัสตัวยานพาหนะหรืออุปกรณ์เครื่องกลต้องใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล				

หน่วยที่ 3.4.3 การจัดการเกี่ยวกับไฟฟ้า

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
2	การปฏิบัติงานกับไฟฟ้า (ต่อ)	27. ถ้ายานพาหนะหรืออุปกรณ์เครื่องกลที่มีส่วนโครงสร้างที่สูงใกล้สายไฟฟ้าเหนือศีรษะมีการต่อลงดิน ลูกจ้างที่ยืนอยู่ที่พื้นดินใกล้จุดที่มีการต่อลงดิน ถ้ามีการสัมผัสระหว่างส่วนของยานพาหนะสัมผัสกับสายไฟฟ้าเหนือศีรษะลูกจ้างอาจได้รับอันตรายต้องใช้ที่กั้นหรือฉนวนเพื่อปกป้องลูกจ้างจากอันตรายที่จุดต่อลงดินจากไฟฟ้า 28. ลูกจ้างต้องไม่เข้าใกล้พื้นที่ซึ่งมีพลังงานที่อาจจะสัมผัสได้ถ้าไม่มีแสงสว่างที่เพียงพอให้คนงานทำงานได้อย่างปลอดภัย 29. การใช้ บันไดที่เคลื่อนย้ายได้ เครื่องประดับและเสื้อผ้าซึ่งเป็นตัวนำ ในบริเวณที่มีพลังงานไฟฟ้า ต้องระวังการสัมผัสกับส่วนที่มีพลังงานไฟฟ้า หรือต้องใช้แผ่นฉนวนกั้นเพื่อป้องกันอันตราย				

หน่วยที่ 3.4.3 การจัดการเกี่ยวกับไฟฟ้า

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
2	การปฏิบัติงานกับไฟฟ้า (ต่อ)	30. เมื่อลูกจ้างต้องทำงานในบริเวณอับอากาศที่มีอันตรายจากส่วนที่มีพลังงานไฟฟ้า ลูกจ้างต้องใช้แผ่นกั้น หรือวัสดุที่เป็นฉนวนซึ่งลูกจ้างต้องหลีกเลี่ยงการสัมผัสกับส่วนที่มีพลังงานไฟฟ้า สำหรับอุปกรณ์และวัสดุที่เป็นตัวนำซึ่งลูกจ้างใช้ต้องระมัดระวังไม่ให้สัมผัสกับส่วนที่มีพลังงานไฟฟ้าหรือวงจร ถ้าลูกจ้างต้องใช้วัตถุที่เป็นตัวนำขนาดยาว ในพื้นที่ที่มีอันตรายจากไฟฟ้า นายจ้างต้องกำหนดขั้นตอนการทำงาน เช่นการใช้ฉนวน การ์ด เทคนิคการใช้วัสดุจะช่วยลดอันตรายของลูกจ้าง 31. ระบบสูงกว่า 600 โวลท์ วงจรทุกชนิดและอุปกรณ์ที่ทำงานสูงกว่า 600 โวลท์ ในเรื่องของสายไฟ เบรกเกอร์ อุปกรณ์ที่เคลื่อนย้ายได้ การการ์ด การติดตั้งในอุโมงค์และอื่นๆต้องเป็นไปตามข้อกำหนด				

หน่วยที่ 3.4.3 การจัดการเกี่ยวกับไฟฟ้า

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
2	การปฏิบัติงานกับไฟฟ้า (ต่อ)	32. อุปกรณ์ไฟฟ้าและสายไฟที่ใช้ในบริเวณที่มีไอระเหยของเหลวไวไฟ ก๊าซไวไฟ ฝุ่นหรือเส้นใยที่ติดไฟได้ซึ่งอาจพบในที่ต่างๆเช่น ปั๊มน้ำมัน สถานที่เก็บน้ำมัน โรงงานปิโตรเคมี ซึ่งสามารถแบ่งเป็นเขตอันตรายต่างๆ เช่น Class 1, Division 1 Class 1 , Division 2 Class 2 เป็นต้น การติดตั้งอุปกรณ์ไฟฟ้าสายไฟในบริเวณอันตรายเหล่านั้นต้องจัดเป็น Intrinsically safe ซึ่งสามารถใช้ในบริเวณที่เป็นอันตรายได้ 33. อุปกรณ์จะต้องมีเครื่องหมายแสดงกลุ่ม (Class) และอุณหภูมิในการทำงาน ช่วงอุณหภูมิโดยใช้อุณหภูมิปกติที่ 40 องศาเซลเซียสซึ่งได้รับการรับรองอุณหภูมิที่กำหนดต้องไม่สูงกว่าอุณหภูมิที่ติดไฟของก๊าซหรือไอที่จะพบขณะทำงาน				
3	สายไฟฟ้า	1. ตัวนำความร้อนที่มีไฟฟ้า 600 โวลท์หรือน้อยกว่า ที่ต่อออกไปภายนอก ต้องมีระยะห่างจากสายสำหรับสื่อสาร พื้นดิน การจราจรถนน หลังคาตามที่กำหนด		1.สายไฟฟ้าซึ่งคนงานอาจสัมผัสระหว่างการทำงานต้องมีฉนวนหุ้มเพื่อป้องกันอันตรายจากไฟฟ้าช็อต	1. สายไฟฟ้าที่ใช้ในอาคารจะต้องมีฉนวนหุ้มและมีคุณสมบัติตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยเกี่ยวกับไฟฟ้า หมวด 2 ข้อ 13 ประกาศ ณ วันที่ 8 มี.ค. 2521

หน่วยที่ 3.4.3 การจัดการเกี่ยวกับไฟฟ้า

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
3	สายไฟฟ้า (ต่อ)	2. การเชื่อมต่อสะพานไฟเข้ามาในอาคารหรือสิ่งก่อสร้างต้องกำหนดตำแหน่งสำหรับเปิดหรือปิดให้ชัดเจนอยู่ในตำแหน่งที่สะดวกในการให้บริการ สำหรับไฟที่มีกำลังมากกว่า 600 โวลท์ ต้องมีการ์ดป้องกันให้ใช้สำหรับผู้ที่มีความรู้เท่านั้นและมีป้ายเตือนว่ากำลังไฟสูง 3. วงจรไฟฟ้าที่มีไฟฟ้ามากกว่า 600 โวลท์จะต้องมีการติดตั้งการป้องกันไฟฟ้าช็อต 4. วิธีการต่อสายไฟส่วนที่ปิดคลุมสายเคเบิ้ล โลหะที่ปิดตัวนำความร้อนต้องเชื่อมให้เป็นเนื้อเดียวกันจะเชื่อมต่อกับกล่อง ตู้เชื่อมต่อได้อย่างเหมาะสม เพื่อให้กระแสไฟฟ้าผ่านได้ต่อเนื่อง 5. การเดินสายไฟฟ้าในท่อ การเดินสายไฟฟ้าชั่วคราวเพื่อใช้ในช่วงเวลาสั้นไม่เกิน 90 วัน ต้องปฏิบัติตามเกณฑ์ที่กำหนด		2. ตัวนำไฟฟ้าที่เคลื่อนที่ได้หรือเครื่องมือที่ติดอยู่และใช้ในที่มีน้ำ หรือของเหลวที่นำไฟฟ้าได้ดี ซึ่งคนงานอาจสัมผัสขณะทำงาน ควรมีฉนวนหุ้ม 3. นายจ้างจะไม่ใช้สายไฟฟ้าชั่วคราวหรือขดลวดตัวนำเคลื่อนที่ได้ยกเว้นนายจ้างแน่ใจว่าฉนวนหุ้มสายยังอยู่ในสภาพที่ดี	2. สายไฟฟ้าที่เดินสายใต้ดิน ต้องใช้สายที่มีฉนวนหุ้ม 2 ชั้น 3. สายไฟฟ้าที่ใช้ในสถานประกอบการ ต้องใช้ขนาดให้พอเหมาะกับกระแสไฟฟ้าสูงสุดที่กำหนด 4. สายไฟฟ้าที่ใช้เดินในสถานประกอบการที่มีอุณหภูมิสูงกว่า 40 องศาเซลเซียส จะต้องใช้สายที่ทนอุณหภูมิใช้งานสูงสุดตามที่กำหนด 5. การเดินสายไฟฟ้าในอาคารได้แก่ การเดินสายตามผนัง ฝังในผนังตึก การเดินสายในท่อโลหะ และในรางเดินสาย ต้องเป็นไปตามที่กำหนด 6. การเดินสายนอกอาคาร ณ สถานประกอบการ ต้องทำให้เหมาะสม	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยเกี่ยวกับไฟฟ้า หมวด 2 ข้อ 14, 18, 21 และหมวด 3 ข้อ 24-25 ประกาศ ณ วันที่ 8 มี.ค. 2522

หน่วยที่ 3.4.3 การจัดการเกี่ยวกับไฟฟ้า

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
3	สายไฟฟ้า (ต่อ)	6. สายเคเบิ้ลชนิดต่างๆสายไฟเปิดที่มีฉนวนหุ้ม ต้องเป็นไปตามที่กำหนด 7. ตัวนำความร้อนที่ติดตั้งใน ตู้กล่อง ต้องป้องกันอันตรายที่จะเกิดกับตัวนำไฟฟ้าโดยมีการปิดกล่องหรือตู้ 8. สวิตช์ที่เป็น Knife switches แผงสวิตช์ แผงบอร์ดต้องอยู่ในที่แห้งและเฉพาะผู้ที่มีความรู้เท่านั้นจึงจะเข้าถึงได้ ถ้าอยู่ในบริเวณที่เปียกชื้น ที่ปิดคลุมต้องป้องกันน้ำได้ 9. สายเคเบิ้ลชนิดต่างๆการเชื่อมต่อให้เข้ากัน จุดปลายทางสายที่ติดอยู่กับที่ ต้องเป็นไปตามข้อกำหนด			7. ห้องปฏิบัติงานหรือห้องเก็บของที่มีก๊าซ ฝุ่น หรือหมอกที่ติดไฟได้ง่าย ต้องเดินสายไฟฟ้าในท่อ และอุปกรณ์ไฟฟ้าต้องเป็นชนิดป้องกันการระเบิด 8. สายไฟฟ้า เครื่องไฟฟ้าและอุปกรณ์ไฟฟ้า ต้องได้รับความเห็นชอบจากวิศวกรที่ได้รับอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2514) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่อง หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน หมวด 12 ข้อ 28, 36 ประกาศ ณ วันที่ 11 ส.ค. 2514
4	การติดตั้งเครื่องตัดกระแสไฟฟ้า	1. มีการป้องกันกระแสไฟฟ้าที่มากเกินไปสำหรับกำลังไฟ 600 โวลท์หรือน้อยกว่า มีการต่อตัวนำไฟฟ้าลงดิน มีการใช้ฟิวส์หรือคัทเอาท์ด้วยความร้อน ซึ่งการตัดไฟตรงนี้จะไม่รบกวนการทำงานของเครื่องมือหรือวงจรไฟฟ้า			1. การเดินสายไฟฟ้าในสถานประกอบการจะต้องมีเครื่องตัดกระแสไฟฟ้าติดตั้งไว้ระหว่างเครื่องวัดไฟฟ้าและสายภายในสถานประกอบการ และจุดที่มีการเปลี่ยนขนาดสาย 2. เครื่องตัดกระแสไฟฟ้าต้องมีคุณสมบัติตามที่กำหนด	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยเกี่ยวกับไฟฟ้า หมวด 4 ข้อ 33-35 ประกาศ ณ วันที่ 8 มี.ค. 2522

หน่วยที่ 3.4.3 การจัดการเกี่ยวกับไฟฟ้า

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
4	การติดตั้งเครื่องตัดกระแสไฟฟ้า(ต่อ)	2. อุปกรณ์ป้องกันการใช้ไฟฟ้าเกินที่กำหนดในที่ทำงานต้องอยู่ในตำแหน่งที่ลูกจ้างเข้าถึงได้ง่าย ไม่อยู่ใกล้กับวัสดุที่ติดไฟได้ง่าย 3. ฟิวส์หรือเบรคเกอร์ ที่ใช้กับส่วนของไฟฟ้าที่เคลื่อนที่ได้ ต้องมีการปกป้องจากลูกจ้าง ป้องกันการสัมผัสทำให้ไหม้หรือบาดเจ็บได้ 4. Circuit breaker จะต้องบ่งชี้ชัดเจนว่าเปิดหรือปิดกระแสไฟฟ้า และต้องทำงานในแนวตั้งคือสวิตช์ขึ้นไปด้านบนแสดงว่าปิด			3. อุปกรณ์ไฟฟ้าที่ติดตั้งหรือนำไปใช้งานในบริเวณที่มีไอระเหยของสารไวไฟ ต้องใช้อุปกรณ์ชนิดที่กันไอระเหยได้ 4. อุปกรณ์ไฟฟ้าต่างๆที่ติดตั้งหรือนำไปใช้งานในที่มีละอองน้ำหรือไอระเหยของกรด ต้องใช้อุปกรณ์ชนิดที่ป้องกันไอน้ำหรือไอระเหยของกรดได้ 5. เครื่องมือไฟฟ้าชนิดมือถือหรือชนิดเคลื่อนย้ายได้ ต้องมีลักษณะตามที่กำหนด	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยเกี่ยวกับไฟฟ้า หมวด 4 ข้อ 46-48 ประกาศ ณ วันที่ 8 มี.ค. 2522
					6. เครื่องยนต์ไฟฟ้าที่มีขนาดตั้งแต่ 0.25 แรงม้าขึ้นไป ต้องมีเครื่องป้องกันกระแสเกินขนาดและการใช้เกินกำลัง	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2514) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่องหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน หมวด 12 ข้อ 31 ประกาศ ณ วันที่ 11 ส.ค. 2514
5	การติดตั้งอุปกรณ์ไฟฟ้า	1. อุปกรณ์สำหรับใช้งานทั่วไป เช่น หลอดไฟชนิดต่างๆที่รองรับ การเชื่อมต่อสายไฟ ปลั๊กไฟ อุปกรณ์ มอเตอร์ วงจรสำหรับมอเตอร์ และการควบคุมมอเตอร์ ต้องเป็นไปตามที่กำหนด 2. การติดตั้งหม้อแปลงไฟฟ้าทุกแบบ Capacitors ทุกแบบ ต้องเป็นไปตามที่กำหนด			1. หม้อแปลงไฟฟ้า หม้อแปลงเครื่องวัด ขดลวดจำกัดกระแสไฟฟ้า เมื่อติดตั้งใช้งานต้องต่อเปลือกหุ้มที่เป็นโลหะลงดิน 2. หม้อแปลงไฟฟ้าติดตั้งทั้งภายในและภายนอกอาคารต้องเป็นไปตามกฎเกณฑ์ 3. หม้อแปลงเครื่องวัดที่มีแรงดันสูงกว่า 600 โวลท์ขึ้นไปต้องปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ 4. แผงสวิตช์ต้องมีลักษณะและติดตั้งตามกฎเกณฑ์	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยเกี่ยวกับไฟฟ้า หมวด 5 ข้อ 49-52 ประกาศ ณ วันที่ 8 มี.ค. 2522

หน่วยที่ 3.4.3 การจัดการเกี่ยวกับไฟฟ้า

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
5	การติดตั้งอุปกรณ์ไฟฟ้า(ต่อ)	3. การติดตั้งอุปกรณ์ที่เฉพาะได้แก่ Cranes, Monorail hoists, hoists, all runways, elevators, dumbwaiters, escalators, moving walks, electric welders, X-Ray equipment, induction and dielectric heating equipment , electric cells เป็นต้น จะต้องปฏิบัติตามข้อกำหนด			5. เครื่องกำเนิดไฟฟ้าต้องติดตั้งบนพื้นที่กว้างเพียงพอ มีการระบายอากาศ มีเครื่องป้องกันกระแสไฟฟ้าเกินขนาด และมีเครื่องดับเพลิงชนิดที่ใช้ดับเพลิงที่เกิดจากไฟฟ้า	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยเกี่ยวกับไฟฟ้า หมวด 5 ข้อ 53 ประกาศ ณ วันที่ 8 มี.ค. 2522
					6. แผงสวิตช์ หม้อแปลงแรงไฟ แคพแปซิเตอร์ แบตเตอรี่ ขนาด 150 โวลท์ขึ้นไปที่ไม่ได้ติดตั้งในห้องเฉพาะ ต้องจัดทำรั้วกั้นโดยรอบ	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2514) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่องหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน หมวด 12 ข้อ 34 ประกาศ ณ วันที่ 11 ส.ค. 2514
6	สายศูนย์	1. ต้องบ่งชี้สื่อนำไฟฟ้าสำหรับต่อลงดินให้ชัดเจน 2. ขั้วปลายสายไฟสำหรับต่อลงดินและอุปกรณ์ ที่ต่อบนที่รองรับ สายเชื่อมต่อ หรือติดกับปลั๊กจะใช้สำหรับการต่อลงดินเท่านั้น	1. ผู้ผลิตและแจกจ่ายไฟฟ้าจะต้องมั่นใจว่าเครื่อข่ายจะต้องมีการต่อลงดินและไม่มีการถอดการต่อลงดินซึ่งเกิดจากความผิดพลาด	1. นายจ้างต้องต่อลงดินส่วนโลหะของเครื่องจักรที่มีมอเตอร์หรือมีการต่อสายดิน อาจมีข้อยกเว้นตามที่กำหนด	1. ห้ามมิให้ใช้สายศูนย์เป็นสายดินหรือใช้สายดินเป็นสายศูนย์ 2. สายดินต้องเป็นโลหะที่ไม่ผุกร่อนง่าย ต้องมีขนาดตามที่กำหนด	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยเกี่ยวกับไฟฟ้า หมวด 6 ข้อ 54-55, 60, 62, 67 ประกาศ ณ วันที่ 8 มี.ค. 2522

หน่วยที่ 3.4.3 การจัดการเกี่ยวกับไฟฟ้า

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
6	สายศูนย์ (ต่อ)	3. การต่อลงดินสำหรับระบบวงจร และอุปกรณ์ ระบบวงจรไฟฟ้ากระแสตรง 3 สาย ต้องมีการต่อลงดิน ไฟฟ้าที่ต่อเข้าใช้สำหรับเครื่องมือในอุตสาหกรรมในพื้นที่จำกัดต้องมี Ground detector สำหรับไฟฟ้ากระแสสลับต้องมีการต่อลงดินตามที่กำหนด และอาจไม่ต้องต่อลงดินบางรายการตามที่กำหนด	2. ผู้ผลิตและแจกจ่ายไฟฟ้าในกรณีที่มีการดำเนินงานเครือข่ายไฟฟ้าแรงดันสูง ต้องมั่นใจว่า (1) เครือข่ายมีการต่อลงดินในจุดที่ใกล้กับแหล่งของแรงดันไฟฟ้า ถ้าในกรณีมีหลายแหล่งกำเนิดของแรงดันไฟฟ้า การต่อลงดินมีความจำเป็นเพียงจุดเดียว (2) ขั้วอีเล็คโทรดที่ต่อลงดินต้องได้รับการออกแบบ ติดตั้ง และใช้ในลักษณะที่ป้องกันอันตรายในเครือข่ายไฟฟ้าแรงดันต่ำซึ่งเป็นผลจากความผิดพลาดในเครือข่ายไฟฟ้าแรงดันสูง (3) ในกรณีเครือข่ายต่อลงดินผ่านขดลวดยับยั้งกระแสไฟฟ้า (Arc suppression coil) จะมีสัญญาณเตือนอัตโนมัติให้กับผู้ผลิตและแจกจ่ายไฟฟ้า กรณีเกิดการผิดพลาดจากการทำงานของขดลวดยับยั้งกระแสไฟฟ้า		3. สายศูนย์ อุปกรณ์หรือเครื่องใช้ไฟฟ้าที่มีเปลือกหุ้มเป็นโลหะ ส่วนของแผง สวิตช์ที่เป็นโลหะ จัดเป็นสายดิน 4. วงจรหรือระบบไฟฟ้าที่กำหนดให้ยกเว้นไม่ต้องต่อลงดินมีรายละเอียดตามที่กำหนด	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยเกี่ยวกับไฟฟ้า หมวด 6 ข้อ 54-55, 60, 62, 67 ประกาศ ณ วันที่ 8 มี.ค. 2522

หน่วยที่ 3.4.3 การจัดการเกี่ยวกับไฟฟ้า

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
6	สายศูนย์ (ต่อ)	4. การต่อลงดิน Grounding electrode conductors จะใช้เชื่อม อุปกรณ์ และวงจรเพื่อต่อลงดิน เส้นทางการต่อลงดิน อุปกรณ์ส่วนที่ปิดคลุมอุปกรณ์ ส่วนปิดคลุมที่เป็นโลหะ อุปกรณ์ที่ติดตั้งอยู่กับที่ อยู่ในสภาวะที่มีความชื้นสูง สภาวะที่สัมผัสกับโลหะ อยู่ในบริเวณที่มีสารอันตราย ต้องมีการต่อลงดินตามที่กำหนด 5. อุปกรณ์ที่ต่อสายและปลั๊กซึ่งได้แก่ ตู้เย็น เครื่องซักผ้า เครื่องมือที่มีมอเตอร์ เครื่องมือที่ใช้ในสภาวะที่มีความชื้นสูง ส่วนที่เป็นโลหะของเครื่องมือ ต้องมีการต่อลงดินตามที่กำหนด 6.เครื่องมือที่ใช้ในสภาพเปียกกำลังไฟไม่มากกว่า 50 โวลท์ อาจไม่ต้องมีการต่อลงดินแต่ต้องมีฉนวนหุ้ม 2 ชั้น 7. วิธีการต่อลงดินของอุปกรณ์ที่ติดตั้งอยู่กับที่ ส่วนที่เป็นโลหะของอุปกรณ์ ต้องต่อลงดินตามที่กำหนด	3. ผู้ผลิตและแจกจ่ายไฟฟ้าในกรณีที่มีการดำเนินงานเครือข่ายไฟฟ้าแรงดันต่ำ ต้องมั่นใจว่า (1)สื่อนำไฟฟ้าภายนอกของสายไฟฟ้าที่มี Concentric conductor มีการต่อลงดิน (2) ทุกจุดที่มีสื่อตัวนำไฟฟ้าที่เป็นกลาง มีการต่อลงดินในจุดที่ใกล้กับจุดที่เป็นแหล่งกำเนิดของแรงดันไฟฟ้า 4. การต่อลงดินชนิด Protective multiple earthing และ Earthing of metalwork ต้องเป็นไปตามที่กำหนด		5. เครื่องยนต์ไฟฟ้าต้องต่อสายดินตามที่กำหนด	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2514) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่อง หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน หมวด 12 ข้อ 32 ประกาศ ณ วันที่ 11 ส.ค. 2514

หน่วยที่ 3.4.3 การจัดการเกี่ยวกับไฟฟ้า

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
6	สายศูนย์ (ต่อ)	8. ระบบที่ต่อลงดินของวงจรมากกว่า 1000 โวลท์ ซึ่งจ่ายไฟฟ้าให้กับอุปกรณ์ที่เคลื่อนที่ได้และใช้ไฟฟ้ามาก ต้องมีการต่อลงดินตามที่กำหนด รวมทั้งส่วนของอุปกรณ์ที่ไม่มีไฟฟ้าผ่าน เช่น รั้ว ส่วนที่ปิดคลุมอุปกรณ์ ส่วนสนับสนุนโครงสร้าง จะต้องมีการต่อลงดิน				
7	การป้องกันฟ้าผ่า				1. การติดตั้งสายล่อฟ้าต้องเป็นไปตามที่กำหนด 2. ปล่องควันที่เป็นโลหะต้องมีการป้องกันฟ้าผ่า	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยเกี่ยวกับไฟฟ้า หมวด 7 ข้อ 68-69 ประกาศ ณ วันที่ 8 มี.ค. 2522
					3. ปล่องควันที่เป็นอิฐก่อหรือคอนกรีตต้องมีการป้องกันฟ้าผ่า ตามที่กำหนดโดยติดตั้งหลักล่อฟ้าแล้วต่อลงดิน 4. ถังเก็บของเหลวไวไฟหรือแก๊สไวไฟต้องมีการป้องกันอันตรายจากฟ้าผ่าถังโดยติดตั้งระบบล่อฟ้าตามที่กำหนด	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยเกี่ยวกับไฟฟ้า หมวด 7 ข้อ 69, 76 ประกาศ ณ วันที่ 8 มี.ค. 2522

หน่วยที่ 3.4.3 การจัดการเกี่ยวกับไฟฟ้า

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
7	การป้องกันฟ้าผ่า (ต่อ)				5. ให้นายจ้างจัดให้มีสายล่อฟ้าเพื่อป้องกันอันตรายจากฟ้าผ่าสำหรับอาคาร สิ่งก่อสร้าง อาคารที่มีวัตถุไวไฟ สิ่งก่อสร้างหรือภาชนะที่มีส่วนสูง เช่นปล่องไฟ หอคอย 6. นายจ้างจัดให้มีการป้องกันการไหลของกระแสไฟฟ้าจากสายไฟฟ้าแรงสูง เสาโทรเลข เสาวิทยุสื่อสารสู่สายล่อฟ้าโดยติดตั้งสายล่อฟ้าให้มีระยะห่างที่ปลอดภัยหรือปิดกั้นไม่ให้กระแสไฟฟ้าไหลเข้ามา	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานสำหรับลูกจ้าง หมวด 7 ข้อ 31-32 ประกาศ ณ วันที่ 21 พ.ย. 2534
					7. อาคารโรงงานจัดให้มีสายล่อฟ้าตามความเหมาะสม	กฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 หมวด 1 ข้อ 5 (9) ให้ไว้ ณ วันที่ 24 ก.ย. 2535
8	อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากไฟฟ้า	1. ผ้าห่ม ถุงมือ และแขนเสื้อต้องผลิตด้วยกระบวนการที่ไม่มีตะเข็บอุปกรณ์ในกลุ่มต่างๆต้องมีเครื่องหมายระบุกลุ่มนั้นตามเกณฑ์ที่กำหนด เครื่องหมายต้องทำด้วยวัสดุที่ไม่เป็นตัวนำไฟฟ้า		นายจ้างต้องจัดอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล ต้องใช้วัสดุและขนาดที่เหมาะสมสำหรับอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล Insulating device , Workplatform, Hot stick ต้องเป็นไปตามที่กำหนด	1. นายจ้างต้องจัดอุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากไฟฟ้า ให้กับลูกจ้างตามความเหมาะสมของงาน 2. อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากไฟฟ้าต้องมีคุณสมบัติตามมาตรฐานที่กำหนด	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยเกี่ยวกับไฟฟ้า หมวด 8 ข้อ 77-80 ประกาศ ณ วันที่ 8 มี.ค. 2522

หน่วยที่ 3.4.3 การจัดการเกี่ยวกับไฟฟ้า

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
8	อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากไฟฟ้า (ต่อ)	2. อุปกรณ์ต่างๆต้องสามารถทนต่อกระแสไฟฟ้าตรงและกระแสไฟฟ้าสลับในการทดสอบตามที่กำหนด 3. อุปกรณ์ที่ยอมให้กระแสไฟฟ้าผ่านขั้นต่ำไม่ควรนำมาใช้สำหรับป้องกันกระแสไฟฟ้า 4. วัสดุที่ใช้ในการทำอุปกรณ์ที่เป็นฉนวน Type II ต้องสามารถทนต่อการทดสอบโอโซนได้ 5. คุณภาพและรูปลักษณ์ภายนอก อุปกรณ์ต้องมีรูปร่างไม่ผิดปกติ อุปกรณ์ที่ทำด้วยยางที่เป็นฉนวนต้องได้ตามมาตรฐานของ American Society for Testing and Materials(ASTM) D 120-87, Specification for Rubber Insulating Gloves.				

หน่วยที่ 3.4.3 การจัดการเกี่ยวกับไฟฟ้า

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
8	อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากไฟฟ้า (ต่อ)	6. อุปกรณ์ป้องกันไฟฟ้าต้องได้รับการดูแลให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัย สำหรับอุปกรณ์ได้แก่ ผ้าห่ม ผ้าคลุม line hose ถุงมือ และแขนเสื้อทำด้วยยาง ต้องเป็นไปตามข้อกำหนด 7. อุปกรณ์ที่เป็นฉนวนที่ไม่ผ่านการตรวจตราหรือการทดสอบไฟฟ้า ไม่อาจนำมาให้ลูกจ้างใช้งานได้ยกเว้นในกรณีที่กำหนด เช่นผ้าห่มฉนวน ถุงมือและแขนเสื้อฉนวนที่ทำด้วยยาง ที่ชำรุดเล็กน้อย อาจซ่อมแซมได้ และต้องผ่านการทดสอบใหม่ นายจ้างต้องระบุว่าอุปกรณ์ต้องผ่านการทดสอบแล้วมีใบรับรอง 8. ลูกจ้างที่ทำงานในพื้นที่มีอันตรายจากไฟฟ้าจะต้องมีการจัดอุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากไฟฟ้าให้กับลูกจ้างและลูกจ้างต้องใช้อุปกรณ์ให้เหมาะสมกับส่วนของร่างกายและงานที่ทำ 9. อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากไฟฟ้าต้องได้รับการดูแลให้อยู่ในสภาวะที่เชื่อถือได้ ปลอดภัย และมีการตรวจสอบและทดสอบเป็นระยะ				

หน่วยที่ 3.4.3 การจัดการเกี่ยวกับไฟฟ้า

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
8	อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากไฟฟ้า (ต่อ)	10. ลูกจ้างต้องใช้อุปกรณ์ป้องกันศีรษะในที่ซึ่งมีอันตรายของการบาดเจ็บที่ศีรษะจากไฟฟ้าช็อตหรือการไหม้จากการสัมผัสกับส่วนที่มีพลังงานไฟฟ้า 11. ลูกจ้างต้องใช้อุปกรณ์ป้องกันตาหรือใบหน้า ในที่ซึ่งมีอันตรายของการบาดเจ็บที่ตาหรือใบหน้าจากความร้อนจากไฟฟ้าหรือจากวัสดุกระเด็นจากการระเบิดจากไฟฟ้า 12. เมื่อต้องทำงานใกล้กับส่วนของวงจรหรือตัวนำที่มีพลังงาน คนงานแต่ละคนจะใช้อุปกรณ์หรือเครื่องมือที่มีฉนวน 13. ต้องใช้แผ่นกั้นสำหรับปกป้องหรือวัสดุที่เป็นฉนวนเพื่อปกป้องลูกจ้างแต่ละคนจากการช็อค ไหม้ หรือการบาดเจ็บจากไฟฟ้าขณะที่คนงานทำงานใกล้ส่วนที่มีพลังงานซึ่งมีอันตรายของความร้อนจากไฟฟ้า				

หน่วยที่ 3.4.3 การจัดการเกี่ยวกับไฟฟ้า

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
8	อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากไฟฟ้า (ต่อ)	14. การใช้เทคนิคเพื่อให้เกิดการตื่นตัวเช่น ป้ายและเครื่องหมายความปลอดภัย สัญลักษณ์ความปลอดภัย ป้ายป้องกันอุบัติเหตุจะใช้เมื่อจำเป็นเพื่อเตือนลูกจ้างเกี่ยวกับอันตรายจากไฟฟ้าในส่วนที่เกี่ยวกับ ไฟฟ้าช๊อต ไหม้ ส่วนของอุปกรณ์ไฟฟ้าที่ล้มเหลว 15. การใช้สิ่งกีดขวางร่วมกับการใช้สัญลักษณ์ความปลอดภัยมีความจำเป็นในการป้องกันหรือจำกัดลูกจ้างจากการเข้าไปในบริเวณการทำงานที่ลูกจ้างจะสัมผัสกับวงจรหรือตัวนำไฟฟ้าที่ไม่มีฉนวนกั้น				
9	การฝึกอบรม	1.ลูกจ้างที่ทำงานเกี่ยวกับไฟฟ้าต้องได้รับการฝึกอบรมและลูกจ้างที่มีความเสี่ยงกับการบาดเจ็บเนื่องจากไฟฟ้าช๊อตหรืออันตรายจากไฟฟ้าควรได้รับการอบรม			นายจ้างต้องจัดให้มีการฝึกอบรมลูกจ้างที่ทำงานเกี่ยวกับไฟฟ้าให้มีความรู้วิธีปฏิบัติเมื่อลูกจ้างประสบอันตรายจากไฟฟ้า การปฐมพยาบาลและช่วยชีวิตโดยใช้ปากเป่าอากาศและวิธีการนวดหัวใจจากภายนอก	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยเกี่ยวกับไฟฟ้า หมวด 8 ข้อ 83 ประกาศ ณ วันที่ 8 มี.ค. 2522

หน่วยที่ 3.4.3 การจัดการเกี่ยวกับไฟฟ้า

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
9	การฝึกอบรม (ต่อ)	2. ลูกจ้างจะได้รับการอบรมเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติงานที่ปลอดภัยตามข้อกำหนด สำหรับผู้ที่มีความรู้อยู่แล้วต้องอบรมความชำนาญและเทคนิคในการแยกระหว่างการสัมผัสส่วนที่เปลือยของอุปกรณ์ไฟฟ้ากับส่วนอื่นๆการหาศักย์ไฟฟ้าของส่วนที่เปลือยของอุปกรณ์ไฟฟ้า และระยะห่างจากเครื่องมือและศักย์ไฟฟ้าที่คนที่มีความชำนาญจะสัมผัสซึ่งเป็นการฝึกอบรมในห้องเรียนหรือขณะทำงาน การฝึกอบรมจะมากหรือน้อยขึ้นกับความเสี่ยงที่ลูกจ้างจะได้รับ				

หน่วยที่ 3.4.4 การจัดการเกี่ยวกับเครื่องจักร

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
1	การทำงานกับเครื่องจักร	1.นายจ้างต้องรับผิดชอบความปลอดภัยของเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ลูกจ้างใช้รวมทั้งอุปกรณ์และเครื่องมือที่ลูกจ้างสร้างหรือทำขึ้นเอง 2. อากาศอัดที่ใช้ในการทำความสะอาด จะใช้ได้เมื่อความดันลดลงเหลือน้อยกว่า 30 psi. และเมื่อมีการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลและมีการใช้ chip guarding 3. ไม่ควรใช้อุปกรณ์ในบรรยากาศที่อาจมีการระเบิดหรือติดไฟได้ และจะต้องใช้เมื่อมีการป้องกัน การ์ด ตามที่กำหนดโดยบริษัทผู้ผลิต 4. อุปกรณ์ใดที่มีการทำงานที่ผิดปกติต้องนำออกไปทันที และต้องมีการตรวจสอบอุปกรณ์เป็นระยะอย่างสม่ำเสมอ และต้องมีการซ่อมแซมตามที่กำหนดโดยผู้ผลิต	1. นายจ้างต้องมั่นใจว่าเครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ต้องได้รับการออกแบบให้เหมาะสมตามวัตถุประสงค์สำหรับการใช้งาน 2. ในการคัดเลือกเครื่องมือเครื่องจักร นายจ้างทุกคนต้องคำนึงถึงสภาวะการทำงาน และความเสี่ยงต่อสุขภาพและความปลอดภัยของคนในสถานที่ทำงานซึ่งจะใช้เครื่องมือนั้นและความเสี่ยงอื่นๆที่เกิดขึ้นจากการใช้เครื่องมือนั้น 3. นายจ้างทุกคนจะต้องมั่นใจว่าเครื่องมือ เครื่องจักร และอุปกรณ์จะต้องใช้ในสภาวะที่เหมาะสม 4. นายจ้างทุกคนต้องมั่นใจว่าเครื่องมือ เครื่องจักร ได้รับการดูแลให้มีประสิทธิภาพ มีการดูแลรักษาให้อยู่ในสภาพดี มีการดูแลรักษาเป็นประจำ	1.นายจ้างต้องดำเนินงานที่จำเป็นเพื่อป้องกันอันตรายจากเครื่องจักร เครื่องมือและอุปกรณ์อื่นๆ 2. เครื่องจักรที่กำหนดเป็นเครื่องจักรพิเศษที่ใช้ในอุตสาหกรรมมีรายการตามที่กำหนด 44 รายการ 3.รายการเครื่องจักรที่ต้องผ่านการตรวจแต่ละเครื่องและต้องมีปุ่มหยุดฉุกเฉิน 4. รายการเครื่องจักรที่ต้องผ่านการตรวจเครื่องจักรต้นแบบ	1. ก่อนการติดตั้งหรือซ่อมเครื่องจักร ให้ปิดป้ายและแขวนป้ายห้ามเปิดสวิตซ์ 2. ก่อนนำเครื่องมือออกมาใช้งานต้องตรวจดูเครื่องมือกลให้อยู่ในสภาพที่ดีและปลอดภัย 3. ทางเดินเข้าออกสำหรับทำงานกับเครื่องจักรกว้างไม่น้อยกว่า 80 ซม. 4. จัดทำรั้ว คอกกั้น หรือเส้นแสดงเขตอันตราย ณ ที่ตั้งของเครื่องจักร	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร หมวด 1 ข้อ 6-10 ประกาศ ณ วันที่ 23 ก.ค. 2519

หน่วยที่ 3.4.4 การจัดการเกี่ยวกับเครื่องจักร

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
1	การทำงานกับเครื่องจักร (ต่อ)	5. Power lawnmowers of the walk-behind, riding-rotary และ reel power lawnmowere ต้องเป็นไปตามข้อกำหนด 6. Jacksชนิดต่างๆต้องเป็นไปตามที่กำหนด	5. นายจ้างทุกคนต้องมั่นใจว่าความปลอดภัยของเครื่องมือขึ้นกับสภาวะการติดตั้ง ต้องมีการตรวจสอบหลังการติดตั้งและก่อนที่จะนำไปใช้งานครั้งแรก หรือหลังจากประกอบที่สถานที่ใหม่ เพื่อให้มั่นใจว่ามีการติดตั้งถูกต้อง และปลอดภัยในการทำงาน	5. รายการเครื่องจักรที่ต้องมีการตรวจโดยความสมัครใจเป็นระยะ	5. พนักงานตรวจแรงงานมีอำนาจสั่งให้นายจ้างหยุดการใช้เครื่องจักรหรืออุปกรณ์ ถ้าพบว่าไม่ปลอดภัยแก่ลูกจ้าง	พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 หมวด 8 มาตรา 105 ให้ไว้ ณ วันที่ 12 ก.พ. 2541 กฎกระทรวง ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2541) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 ข้อ 10-11 ให้ไว้ ณ วันที่ 14 ก.ย. 2541
		7. อุปกรณ์ที่ใช้เครื่องกลในการเคลื่อนย้ายวัสดุ จะต้องมีพื้นที่เพียงพอตามทางเดิน ที่ขนถ่าย ประตู การหมุนและการเคลื่อนที่ ทางเดินต้องเป็นทางถาวร ไม่มีสิ่งกีดขวางที่อาจทำให้เกิดอันตราย ต้องมีการขีดเส้นทางเดินที่ชัดเจน 8.รถส่งของที่วิ่งบนรางต้องมีการป้องกันการชนต้องมีการ์ดปกป้องคนงาน ระยะทางวิ่งต้องมีระยะห่างการจัดเก็บสินค้า ต้องมีการจัดเก็บที่สะอาดวางซ้อนกันเป็นระเบียบ ต้องไม่มีอันตรายจากการระเบิด ติดไฟ	6. นายจ้างต้องมั่นใจว่าเครื่องมือเครื่องจักรที่เสื่อมสภาพต้องได้รับการตรวจสอบตามช่วงเวลาที่เหมาะสม และแต่ละครั้งที่เกิดความไม่ปลอดภัยของเครื่องมือ ต้องดูแลเครื่องมือเพื่อให้มีสภาวะที่ปลอดภัยอยู่เสมอ การเสื่อมสภาพที่เกิดขึ้นต้องตรวจให้พบและจัดการดูแลให้ดี 7. นายจ้างทุกคนต้องมั่นใจว่ามีการบันทึกผลการตรวจสอบเครื่องมือ และเก็บไว้จนถึงการตรวจสอบครั้งต่อไป 8. นายจ้างต้องไม่นำเครื่องมือเครื่องจักรไปใช้ที่อื่น หรือเอาเครื่องมือ เครื่องจักรของที่อื่นมาใช้ในที่ทำงาน	6. นายจ้างจะไม่ใช้เครื่องจักรที่ไม่มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายของเครื่องจักร หรือเครื่องจักรที่ใช้งานต้องได้มาตรฐาน 7. เมื่อการเริ่มต้นทำงานของเครื่องมืออาจทำให้เกิดอันตรายต่อคนงาน นายจ้างต้องกำหนดให้มีสัญญาณเตือนคนงาน โดยมอบหมายให้มีผู้รับผิดชอบส่งสัญญาณเตือนคนงาน	6. เครื่องจักร เครื่องอุปกรณ์ หรือสิ่งที่นำมาใช้ในโรงงานต้องมีลักษณะตามที่กำหนด 7. ต้องทำความสะอาดอุปกรณ์และเครื่องจักรก่อนใช้งานกับวัตถุชนิดอื่น 8. การซ่อมเครื่องจักรในงานเกี่ยวกับวัตถุอันตรายต้องใช้ผู้ที่ชำนาญในงานนั้น	กฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 หมวด 2 ประกาศ ณ วันที่ 24 ก.ย. 2535 ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 24 (พ.ศ. 2530) เรื่องหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบ กิจการโรงงานข้อ 55 และ 71 ประกาศ ณ วันที่ 1 มิ.ย.. 2530

หน่วยที่ 3.4.4 การจัดการเกี่ยวกับเครื่องจักร

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
1	การทำงานกับเครื่องจักร (ต่อ)		9.การใช้เครื่องมือเครื่องจักรมีความเสี่ยงต่อสุขภาพและความปลอดภัย นายจ้างทุกคนต้องมั่นใจว่าการใช้เครื่องมือเครื่องจักรจะจำกัดอยู่ที่งานที่ต้องใช้เครื่องมือเครื่องจักร และการตรวจซ่อม การปรับปรุง การดูแลรักษา การบริการที่เกี่ยวกับเครื่องมือเครื่องจักรต้องให้ผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้รับผิดชอบ และผู้ได้รับมอบหมายต้องผ่านการฝึกอบรมที่เพียงพอ 10. นายจ้างทุกคนต้องมั่นใจว่าคนทุกคน และลูกจ้างที่ใช้เครื่องมือเครื่องจักรต้องมีข้อมูลทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยที่เพียงพอ(สภาวะการใช้เครื่องมือ สภาวะที่ผิดปกติของเครื่องมือและวิธีแก้ไข ข้อสรุปจากการใช้เครื่องมือ) และมีวิธีการใช้เป็นลายลักษณ์อักษร 11. นายจ้างทุกคนต้องมั่นใจว่าเครื่องมือ เครื่องจักร ได้ถูกออกแบบและสร้างตามข้อกำหนด 12. มีการเตรียมข้อมูล วิธีใช้ การฝึกอบรมและการให้คำแนะนำดูแลในการใช้เครื่องมือเครื่องจักร	8. ในงานที่อาจเกิดอันตรายต่อลูกจ้างเมื่อทำการทำความสะอาดเครื่องมือ หล่อลื่น ตรวจสอบหรือซ่อมแซมเครื่องมือ นายจ้างต้องสั่งให้หยุดการทำงานของเครื่องมือก่อนที่จะทำความสะอาด ซ่อมแซมเครื่องมือ เป็นต้น และต้องมีการล็อคการเริ่มทำงานของเครื่องมือพร้อมทั้งแขวนป้ายเตือนห้ามการเริ่มทำงาน 9. ในงานทำความสะอาดใบมีดของเครื่องมือ ต้องหยุดเครื่องมือและต้องมีการล็อคการเริ่มทำงานของเครื่องมือพร้อมทั้งแขวนป้ายเตือนห้ามการทำงานของเครื่องมือ 10. อุปกรณ์หรือเครื่องจักรที่ใช้ไฟฟ้าชนิดเคลื่อนที่ได้ที่มีระบบป้องกันการระเบิดเมื่อนำมาใช้งานต้องมีการตรวจสอบระบบป้องกันการระเบิดและระบบไฟและการเชื่อมต่อ ก่อนการใช้งานทุกครั้ง ถ้าพบความผิดปกติ ต้องรีบซ่อมแซมทันที	9. ผู้รับอนุญาตผลิตวัตถุมีพิษและผู้ใช้วัตถุมีพิษในการอุตสาหกรรมเพื่อการค้าต้องปฏิบัติเกี่ยวกับเครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์การผลิตตามที่กำหนด	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2525) เรื่องกำหนดวิธีการผลิต การใช้วัตถุมีพิษ ตามพระราชบัญญัติวัตถุมีพิษ พ.ศ. 2510 ข้อ 2 และ ข้อ 10 ประกาศ ณ วันที่ 8 ก.ค. 2525

หน่วยที่ 3.4.4 การจัดการเกี่ยวกับเครื่องจักร

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
1	การทำงานกับเครื่องจักร (ต่อ)		13. นายจ้างทุกคนจะจัดทำมาตรการเพื่อให้มั่นใจว่าคนงานที่ทำงานกับเครื่องมือเครื่องจักรต้องได้รับการป้องกันหรือควบคุมอันตรายต่างๆได้แก่ สิ่งของตกหรือกระเด็นจากเครื่องมือ เครื่องมือแตกหัก เกิดการติดไฟหรือความร้อนสูง เป็นต้น มาตรการที่นายจ้างทำได้แก่ เตรียมข้อมูลของเครื่องมือ วิธีใช้ การฝึกอบรม การดูแลแนะนำ เท่าที่เป็นไปได้และมาตรการในการลดผลของอันตรายและ ลดโอกาสการเกิดอันตรายจากเครื่องมือ เครื่องจักรนั้นตามความเหมาะสม 14. นายจ้างทุกคนต้องมั่นใจว่าส่วนของเครื่องจักร สารหรือสิ่งที่เกิดขึ้น ใช้ หรือจัดเก็บในเครื่องมือ ในแต่ละกรณีที่มีอุณหภูมิสูงหรือต่ำเกินไปจะต้องมีการป้องกันที่เหมาะสม เพื่อป้องกันการบาดเจ็บ จากการไหม้ แผลพอง เป็นต้น			

หน่วยที่ 3.4.4 การจัดการเกี่ยวกับเครื่องจักร

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
1	การทำงานกับเครื่องจักร (ต่อ)		15. นายจ้างทุกคนต้องมั่นใจว่าเครื่องมือ เครื่องจักรต้องมีปุ่มควบคุมหนึ่งหรือมากกว่าหนึ่งแห่งเพื่อ เปิดเครื่อง ควบคุมการเปลี่ยนความเร็ว ความดัน หรือสภาวะการทำงานอื่นๆซึ่งการเปลี่ยนแปลงนั้นๆมีผลต่อความเสี่ยงอันตรายต่อสุขภาพและความปลอดภัยซึ่งแตกต่างจากความเสี่ยงก่อนการเปลี่ยนแปลง ดังนั้นการทำงานของเครื่องทุกครั้งต้องใช้ปุ่มควบคุมนี้ 16. นายจ้างต้องมั่นใจว่าเครื่องมือ เครื่องจักร หรือส่วนของเครื่องมือเครื่องจักรจะต้องมั่นคง มีการจับยึดให้เสถียร ในที่จำเป็นเพื่อผลต่อสุขภาพและความปลอดภัย 17. นายจ้างทุกคนต้องมั่นใจว่ามีแสงสว่างเพียงพอและเหมาะสมในบริเวณที่มีการทำงานกับเครื่องมือเครื่องจักร			

หน่วยที่ 3.4.4 การจัดการเกี่ยวกับเครื่องจักร

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
1	การทำงานกับเครื่องจักร (ต่อ)		18. นายจ้างทุกคนต้องมีมาตรการที่เหมาะสมที่จะมั่นใจว่าเครื่องมือเครื่องจักรได้มีการก่อสร้างหรือปรับปรุงในลักษณะที่ไม่มีความเสี่ยงต่อสุขภาพและความปลอดภัย เมื่อมีการดูแลรักษาเครื่องถ้ามีความเสี่ยงต่อสุขภาพและความปลอดภัยต้องทำการหยุดเครื่อง หรืออาจทำการดูแลรักษาเครื่องได้ถ้ามีมาตรการป้องกันคนงานดูแลรักษาเครื่องจากความเสี่ยงต่อสุขภาพและความปลอดภัย 19. นายจ้างต้องมั่นใจว่าเครื่องมือเครื่องจักรมีการติดเครื่องหมายเตือน หรืออุปกรณ์เตือนที่เหมาะสมด้วยเหตุผลด้านสุขภาพและความปลอดภัย 20. นายจ้างทุกคนต้องมั่นใจว่าเครื่องมือเครื่องจักร ต้องมีการทำเครื่องหมายให้ปรากฏชัดเจนด้วยเหตุผลด้านสุขภาพและความปลอดภัย			

หน่วยที่ 3.4.4 การจัดการเกี่ยวกับเครื่องจักร

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
1.1	ปุ่มหยุดฉุกเฉิน		นายจ้างต้องมั่นใจว่า เครื่องมือเครื่องจักรจะมีปุ่มควบคุมที่เข้าถึงได้ง่ายซึ่งจะทำให้เครื่องมือเครื่องจักรไปสู่สภาวะที่ปลอดภัย เช่น ทำให้หยุดเครื่องด้วยเหตุผลทางด้านสุขภาพและความปลอดภัย ตัดแหล่งของพลังงานทั้งหมดหลังจากหยุดเครื่อง เป็นต้น			
1.2	การควบคุมเครื่องจักร		1.นายจ้างทุกคนต้องมั่นใจว่าปุ่มควบคุมการทำงานของเครื่องจักรจะมีการบ่งชี้ติดเครื่องหมายให้เห็นได้ชัดเจนในบริเวณที่จำเป็น และในการใช้ปุ่มควบคุมนั้น และการเริ่มเดินเครื่องจักร ต้องไม่มีความเสี่ยงต่อสุขภาพและมีความปลอดภัย โดยอาจมีสัญญาณเสียง สัญญาณที่มองเห็นได้เตือนเมื่อเริ่มเดินเครื่อง 2. นายจ้างทุกคนต้องมีมาตรการที่เหมาะสมเพื่อให้มั่นใจว่าคนที่อยู่ในตำแหน่งที่อาจสัมผัสความเสี่ยงต่อสุขภาพและความปลอดภัยซึ่งเป็นผลจากการเริ่มเดินเครื่องหรือหยุดเครื่องจักร ต้องมีเวลาเพียงพอและเหมาะสมในการที่จะหลบหนีออกมาจากความเสี่ยงนั้น			

หน่วยที่ 3.4.4 การจัดการเกี่ยวกับเครื่องจักร

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
1.3	ระบบควบคุมเครื่องจักร		นายจ้างต้องมั่นใจว่าระบบควบคุมการทำงานของเครื่องจักรทั้งหมด ต้องปลอดภัย ระบบต้องได้รับการเลือกเพื่อไม่ให้เกิดความล้มเหลว บกพร่องในการใช้งาน ระบบควบคุมต้องไม่ทำให้เพิ่มความเสี่ยงต่อสุขภาพและความปลอดภัย ต้องไม่ขัดขวางการทำงานของการควบคุมอื่นๆ			
2	อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากเครื่องจักร	1. ชนิดของอุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากเครื่องจักรซึ่งจะต้องใช้เพื่อปกป้องผู้ทำงานหรือลูกจ้างในบริเวณที่มีอันตรายจากเครื่องจักร เช่น จุดของการทำงาน จุดหนีบ ส่วนหมุน วัสดุกระเด็น ประกายไฟ ตัวอย่างของอุปกรณ์ป้องกันได้แก่ แผ่นกั้นป้องกัน อุปกรณ์ที่ต้องใช้สองมือทำงาน อุปกรณ์ความปลอดภัยอีเลคโทรนิค	1. นายจ้างทุกคนต้องมั่นใจว่ามีมาตรการที่ดีในการป้องกันการเข้าถึงส่วนที่เป็นอันตรายของเครื่องจักรหรือส่วนหมุนของเครื่องจักร หรือมีการหยุดการเคลื่อนที่ของส่วนที่เป็นอันตรายของเครื่องจักรก่อนที่คนจะเข้าไปสัมผัสส่วนที่เป็นอันตราย	1. เครื่องจักรที่มีส่วนที่เคลื่อนที่ต้องมีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายปิดอยู่	1. นายจ้างต้องจัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากเครื่องจักรตามที่กำหนด	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร หมวด 1 ข้อ 5 ประกาศ ณ วันที่ 23 ก.ค. 2519
		2.อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากเครื่องจักรจะติดกับเครื่องจักรในกรณีที่เป็นไปได้ถ้าไม่สามารถติดกับเครื่องจักรได้อุปกรณ์ป้องกันต้องไม่ทำให้เกิดอันตรายจากอุบัติเหตุด้วยตัวอุปกรณ์เอง	2. มีการจัดทำการ์ดที่อยู่กับที่ปิดคลุมส่วนที่เป็นอันตรายของเครื่องจักรเท่าที่เป็นไปได้ 3. มีการเตรียมที่จับ หรืออุปกรณ์ป้องกันแบบอื่นๆที่เกี่ยวเนื่องกับเครื่องจักรในที่ซึ่งเป็นไปได้	2. จุดที่มีการส่งถ่ายกำลังหรือส่วนที่ควบคุมความเร็วต้องมีการปิดคลุม 3. นายจ้างต้องมีการตรวจสอบว่าอุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากเครื่องจักรยังอยู่ในสภาพที่ดีมีการติดตั้งอยู่ที่เครื่องจักร	2. เครื่องจักรที่ติดตั้งเครื่องป้องกันอันตรายเพื่อความปลอดภัยต้องดูแลรักษาไว้ในสภาพนั้น 3. ส่วนของเครื่องจักรที่เคลื่อนไหวต้องมีเครื่องป้องกันอันตรายที่มั่นคง	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2514) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่อง หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน หมวด 12 ประกาศ ณ วันที่ 11 ส.ค. 2514

หน่วยที่ 3.4.4 การจัดการเกี่ยวกับเครื่องจักร

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
2	อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากเครื่องจักร(ต่อ)	3. จุดการทำงานของเครื่องจักรซึ่งจะทำให้เกิดอันตรายกับลูกจ้างต้องมีการป้องกัน อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจะต้องเป็นไปตามมาตรฐาน การออกแบบและการก่อสร้างอุปกรณ์ป้องกันอันตรายจะต้องป้องกันคนทำงานไม่ให้ร่างกายสัมผัสกับส่วนที่เป็นอันตรายในช่วงการทำงาน	4. การ์ดและอุปกรณ์ป้องกันทุกชนิด ต้องเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ มีการออกแบบที่ดี วัสดุที่ใช้ดี และมีความแข็งแรง ได้รับการดูแลให้มีประสิทธิภาพ ไม่เพิ่มความเสี่ยงต่อสุขภาพและความปลอดภัย มีระยะห่างที่เหมาะสมจากจุดที่เป็นอันตราย ไม่ขัดขวางการทำงานของเครื่องจักร ไม่ขัดขวางเวลามีการตรวจซ่อมแซมเครื่องมือเครื่องจักรโดยไม่ต้องถอดการ์ดหรืออุปกรณ์ป้องกันออก	4. คนงานต้องไม่ถอดอุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากเครื่องจักรออก ถ้าต้องการถอดออกชั่วคราวต้องขออนุญาตจากนายจ้าง และต้องสวมใส่กลับให้เหมือนเดิม	4. ไฟวีลต้องมีฝาครอบ 5. เครื่องต้นกำลังกลต้องมีเครื่องรักษาความเร็วอัตโนมัติ	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2514) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่อง หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน หมวด 12 ประกาศ ณ วันที่ 11 ส.ค. 2514
		4. อุปกรณ์ที่ใช้มือแบบพิเศษสำหรับใส่ชิ้นงานและนำชิ้นงานออกมาจากเครื่องจักรจะต้องสามารถจับชิ้นงานโดยที่มือไม่อยู่ในบริเวณที่มีอันตราย ซึ่งอุปกรณ์พิเศษนี้จะเป็นการปกป้องเพิ่มเติมให้		5. ถ้าพบว่าอุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากเครื่องจักรถูกถอดออกไป ต้องรายงานนายจ้าง นายจ้างต้องดำเนินการแก้ไขที่เหมาะสม	6. ต้องมีวิธีหยุดเดินเครื่องจักรในกรณีฉุกเฉินในระยะที่ปลอดภัยแก่การปฏิบัติ	

หน่วยที่ 3.4.4 การจัดการเกี่ยวกับเครื่องจักร

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
2	อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากเครื่องจักร(ต่อ)	5. เครื่องจักรที่ต้องมีอุปกรณ์ป้องกันในจุดที่ทำงานได้แก่ Gullotine cutters, shears, alligator shears, power presses, milling machines, power saws, jointers, portable power tools, forming rolls and calenders 6. Barrels, containers, drums ต้องป้องกันโดยใช้ที่ปิดคลุมซึ่งเป็น Interlock กับกระบวนการขับเคลื่อน เพื่อว่าภาชนะจะไม่หมุนจนกว่าอุปกรณ์ป้องกันจะอยู่ในที่กำหนด 7. การสัมผัสกับใบพัดเมื่อด้านนอกของใบพัดของพัดลมยาวน้อยกว่า 7 ฟุตเหนือจากพื้นหรือบริเวณที่ทำงาน จะต้องมีอุปกรณ์ป้องกันใบพัดและอุปกรณ์ป้องกันจะมีรูเปิดขนาดน้อยกว่า 0.5 นิ้ว		6.นายจ้างต้องจัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากเครื่องจักรสำหรับส่วนที่เคลื่อนที่ ส่วนหมุน รอก สายพานเป็นต้นซึ่งมีความเสี่ยงในการเกิดอันตรายกับคนงาน 7. นายจ้างต้องจัดให้มีส่วนครอบปิดสายพานที่มีความเร็ว 3-10 เมตรต่อวินาทีเพื่อป้องกันอันตราย 8. นายจ้างต้องจัดให้มีสวิตท์ตัดอัตโนมัติ เพื่อหยุดเครื่องจักรในตำแหน่งที่สะดวกสำหรับคนงาน โดยไม่ต้องมีการเปลี่ยนตำแหน่งขณะทำงาน 9. งานที่มีความเสี่ยงจากการกระเด็นของชิ้นงานที่แตกหรือถูกตัด นายจ้างต้องใส่ที่ปิดคลุมเพื่อป้องกันการกระเด็น	7. ถ้าต้องมีทางเดินข้ามเพลาหรือที่ยึดเพลา ทางเดินนั้นต้องมีพื้นที่มั่นคง แข็งแรง 8. เพลา สายพาน ปุลเล่ เกียร์ และอุปกรณ์ส่งถ่ายกำลังอื่นๆ ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนด 9. สวิตช์ตัดตอนของเครื่องยนต์ไฟฟ้า ต้องไม่เป็นชนิดที่อาจจะเปิด-ปิดได้โดยบังเอิญ 10. สวิตช์ตัดตอนแบบปุ่มกด ต้องเป็นชนิดที่เป็นปุ่มกดเดินและปุ่มกดหยุดแยกกัน 11. เครื่องจักรที่มีหลายคนทำงานร่วมกัน ต้องมีเครื่องบังคับเครื่องจักรไม่ให้ทำงานขณะมีคนอยู่ในตำแหน่งอันตราย 12. เครื่องจักรที่ขับด้วยเครื่องยนต์ไฟฟ้าหลายเครื่องต้องมีสวิตช์ตัดตอนแต่ละเครื่องและสวิตช์ตัดตอนหยุดเครื่องยนต์ไฟฟ้าทั้งหมด 13. เครื่องจักรขนาดใหญ่ เมื่อหยุดส่งถ่ายกำลังต้องมีห้ามล้อที่มีประสิทธิภาพ	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2514) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่อง หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน หมวด 12 ประกาศ ณ วันที่ 11 ส.ค. 2514

หน่วยที่ 3.4.4 การจัดการเกี่ยวกับเครื่องจักร

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
2	อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากเครื่องจักร(ต่อ)	8. เครื่องจักรที่ออกแบบสำหรับอยู่กับที่ ต้องออกแบบให้มีการยึดอย่างมั่นคงเพื่อป้องกันการเคลื่อนที่ของเครื่องจักร 9. เลื่อยที่มีใบเลื่อยเป็นวงขับเคลื่อนด้วยกำลังที่มีใบมีดมากกว่า 2 นิ้ว จะต้องมีการ์ดป้องกันด้านบนและฐานด้านล่างของใบเลื่อย การ์ดด้านบนต้องปิดใบเลื่อยมาจนถึงฟันเลื่อย เมื่อดึงเครื่องมือออกจากชิ้นงาน การ์ดต้องกลับมาอยู่ที่ตำแหน่งเดิม 10. เลื่อยที่เคลื่อนย้ายได้ทุกชนิดที่มีใบเลื่อยเป็นวงขับเคลื่อนด้วยกำลังที่มีใบมีดมากกว่า 2 นิ้ว chain saw ,percussion tools และ hand-held gasoline powered chain saws ต้องมีสวิตช์ควบคุมความดันให้คงที่หรือควบคุมให้ปิดเมื่อความดันถูกปล่อยออกมา		10. เครื่องเจียรต้องมีฝาครอบหรือที่ปิดหรือตะแกรง 11. สถานที่ซึ่งมีอันตรายจากส่วนหมุนของเครื่องจักรที่ยื่นออกมาจากเครื่องจักรซึ่งอาจทำอันตรายต่อคนงาน นายจ้างต้องจัดทำที่ปิดคลุม 12.นายจ้างต้องจัดให้มีที่ปิดคลุมฟันของใบเลื่อยในส่วนที่ไม่ได้ใช้เลื่อยไม้ และ เลื่อยวงเดือนในงานไม้ 13. นายจ้างต้องจัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายจาก Rotating abrasive wheel โดยต้องมีHood หุ้มที่ abrasive wheel และต้องมีการทดลองเครื่อง ก่อนที่จะใช้ทำงานหลังจากการเปลี่ยน abrasive wheel		

หน่วยที่ 3.4.4 การจัดการเกี่ยวกับเครื่องจักร

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
2	อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากเครื่องจักร(ต่อ)	11. Hand-held powered drills, taper, fastener drivers, grinders, disc sanders ที่มีวงล้อเส้นผ่าศูนย์กลางมากกว่า 2 นิ้ว belt sanders, reciprocating saw และเครื่องมืออื่นที่มีลักษณะคล้ายกัน ต้องมีสวิตช์ควบคุมความดันให้คงที่หรือควบคุมให้ปิดเมื่อหมุนด้วยมือรอบเดียวหรือหมุนเพื่อเปิด 12. ปุ่มควบคุมอุปกรณ์ที่ใช้มือจะต้องอยู่ในตำแหน่งลดการเกิดอุบัติเหตุในการทำงาน ซึ่งอาจเกิดอันตรายกับลูกจ้าง 13. Portable belt sanding machineจะต้องมีการ์ดที่จุดหนีบซึ่ง Sanding belt วิ่งเข้าสู่ Pulley ซึ่งการ์ดจะป้องกันมือและนิ้วของผู้ทำงานไม่ให้เข้าไปใกล้จุดหนีบ		13. ห้ามการทำงานของ Rotating abrasive wheel ที่ความเร็วสูงเกินกว่าความเร็วที่กำหนด 15. นายจ้างที่ใช้ภาชนะอัดความดันก๊าซต้องมีอุปกรณ์ความปลอดภัยเช่นวาวล์เพื่อความปลอดภัยติดตั้งอยู่ 16. อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากเครื่องกดหรือเครื่องเจียร์ 17. การใช้การ์ดเพื่อเป็นอุปกรณ์ป้องกันอันตราย 18. การใช้ 2 มือกดเพื่อป้องกันอันตราย 19. การใช้ Light ray system safety device 20. Pull-out system safety device		

หน่วยที่ 3.4.4 การจัดการเกี่ยวกับเครื่องจักร

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
2	อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากเครื่องจักร(ต่อ)	14. Portable electric powered tools, pneumatic powered tools and hose, portable abrasive wheels, vertical portable grinders, other portable grinders ต้องมีการ์ดและทำตามข้อกำหนด 15. Explosive actuated fastening tools, High velocity tools, low velocity piston type ต้องมีการ์ดและต้องเป็นไปตามข้อกำหนด 16. Hammer-operated piston tools, loads, fasteners ต้องเป็นไปตามที่กำหนด		21. Sweet guard system safety device		
3	กฎหรือข้อปฏิบัติในการทำงานกับเครื่องจักร		1. มาตรฐานความปลอดภัยในการปฏิบัติงานกับเครื่องจักรเคลื่อนที่ได้ (Mobile work equipment) 2. มาตรฐานความปลอดภัยในการปฏิบัติงานกับเครื่องกด (Power press)	1. มาตรฐานความปลอดภัยในการปฏิบัติงานกับเครื่องจักรในงานไม้ (Wood Working Machines) 2. มาตรฐานความปลอดภัยในการปฏิบัติงานกับเครื่องกดและเครื่องเจียร (Press Machine and Shears)		

หน่วยที่ 3.4.4 การจัดการเกี่ยวกับเครื่องจักร

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
3	กฎหรือข้อปฏิบัติในการทำงานกับเครื่องจักร (ต่อ)		3. มาตรฐานความปลอดภัยในการปฏิบัติงานกับเลื่อยวงเดือน (Circular saws) 4. มาตรฐานความปลอดภัยในการปฏิบัติงานกับ Abrasive wheels 5. มาตรฐานความปลอดภัยในการปฏิบัติงานกับเครื่องจักรสำหรับงานไม้ (Woodworking machines)	3. มาตรฐานความปลอดภัยในการปฏิบัติงานกับเครื่องที่ใช้แรงเหวี่ยงหนีศูนย์กลาง (Centrifugal Machines) 4. มาตรฐานความปลอดภัยในการปฏิบัติงานกับเครื่องเจียรและเครื่องผสม (Grinding Machines and Mixers) 5. มาตรฐานความปลอดภัยในการปฏิบัติงานกับเครื่องบดที่ใช้การหมุน(Rolling Mills) 6. มาตรฐานความปลอดภัยในการปฏิบัติงานกับเครื่องชิ้นส่วนของเครื่องมือที่หมุนด้วยความเร็วสูง (High Speed Revolving Machine Parts) 7. มาตรฐานความปลอดภัยในการปฏิบัติงานกับหุ่นยนต์ในอุตสาหกรรม (Industrial Robots) 8. มาตรฐานความปลอดภัยในการปฏิบัติงานกับยานพาหนะในคลังสินค้า/เครื่องจักรที่ใช้ในการลากจูง (Vehicle-type Cargo Handling/ Hauling Machines)		

หน่วยที่ 3.4.4 การจัดการเกี่ยวกับเครื่องจักร

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
3	กฎหรือข้อปฏิบัติในการทำงานกับเครื่องจักร (ต่อ)			9. มาตรฐานความปลอดภัยในการปฏิบัติงานกับรถฟอคลิฟท์ (Forklifts) 10. มาตรฐานความปลอดภัยในการปฏิบัติงานกับเครื่อง Shovel-loaders 11. มาตรฐานความปลอดภัยในการปฏิบัติงานกับ Straddle Carriers 12. มาตรฐานความปลอดภัยในการปฏิบัติงานกับ In-Yard Hauling Machines) 13. มาตรฐานความปลอดภัยในการปฏิบัติงานกับรถบรรทุก 14. มาตรฐานความปลอดภัยในการปฏิบัติงานกับ Conveyors 15. มาตรฐานความปลอดภัยในการปฏิบัติงานกับ Vehicle-type Construction Machines 16. มาตรฐานความปลอดภัยในการปฏิบัติงานกับ Construction Machines		

หน่วยที่ 3.4.4 การจัดการเกี่ยวกับเครื่องจักร

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
3	กฎหรือข้อปฏิบัติในการทำงานกับเครื่องจักร (ต่อ)			17. มาตรฐานความปลอดภัยในการปฏิบัติงานกับ Concrete Form Shoring 18. มาตรฐานความปลอดภัยในการปฏิบัติงานกับ Industrial Dryer 19.มาตรฐานความปลอดภัยในการปฏิบัติงานกับ Acetylene Welding Equipment 20. มาตรฐานความปลอดภัยในการปฏิบัติงานกับ Gas Welding Equipment using Manifolds 21. มาตรฐานความปลอดภัยในการปฏิบัติงานกับ Power press 22. มาตรฐานความปลอดภัยในการปฏิบัติงานกับ Chain saw		
4	เครื่องจักรพิเศษและเครื่องจักรอื่นๆ			1. บุคคลซึ่งทำการผลิตเครื่องจักรพิเศษและเครื่องจักรอื่นๆ จะต้องได้รับอนุญาตล่วงหน้าจากหัวหน้าสำนักงานมาตรฐานแรงงานในเขตปกครองตามที่ระบุไว้ในระเบียบกระทรวงแรงงาน การขออนุญาตจะต้องผ่านการตรวจสอบว่าคำร้องนั้นสอดคล้องกับมาตรฐาน		

หน่วยที่ 3.4.4 การจัดการเกี่ยวกับเครื่องจักร

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
4	เครื่องจักรพิเศษและเครื่องจักรอื่นๆ (ต่อ)			2. บุคคลซึ่งทำการผลิต หรือนำเข้าหรือติดตั้งเครื่องจักรพิเศษและเครื่องจักรอื่นๆ ซึ่งไม่ได้ติดตั้งในระยะเวลาที่กำหนดหรือมีการติดตั้งใหม่หลังจากหยุดใช้ไป หรือมีการเปลี่ยนชิ้นส่วน ทั้งนี้เครื่องจักรพิเศษและเครื่องจักรอื่นๆต้องได้รับการตรวจสอบจากหัวหน้าสำนักงานมาตรฐานแรงงานในเขตปกครอง 3. หัวหน้าสำนักงานมาตรฐานแรงงานในเขตปกครองจะต้องออกใบรับรองสำหรับการตรวจเกี่ยวกับการติดตั้งเครื่องจักร การตรวจเกี่ยวกับการเปลี่ยนชิ้นส่วนหรือการนำเครื่องจักรมาใช้อีกครั้ง 4. เครื่องจักรพิเศษและเครื่องจักรอื่นๆซึ่งยังไม่ได้รับใบรับรองการตรวจสอบจะนำมาใช้ไม่ได้ และจะทำการเปลี่ยนมือหรือให้เช่าซื้อโดยปราศจากใบรับรองไม่ได้		

หน่วยที่ 3.4.4 การจัดการเกี่ยวกับเครื่องจักร

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
4	เครื่องจักรพิเศษและเครื่องจักรอื่นๆ (ต่อ)			5. ระยะเวลาของใบรับรองต้องถูกกำหนดโดยระเบียบของกระทรวงแรงงานตามชนิดและประเภทของเครื่องจักรพิเศษและเครื่องจักรอื่นๆ การต่ออายุใบรับรองต้องได้รับการตรวจสอบโดยหัวหน้าสำนักงานมาตรฐานแรงงานในเขตปกครองหรือบุคคลซึ่งได้รับการมอบอำนาจจากรัฐมนตรีกระทรวงแรงงาน 6. เครื่องจักรพิเศษและเครื่องจักรอื่นๆซึ่งมีการทำงานที่เป็นอันตรายต้องไม่มีการโอน เช่าซื้อ หรือติดตั้งใดๆนอกจากจะได้ปฏิบัติตามระเบียบการผลิตที่กำหนดโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน 7. ต้องไม่มีการโอนหรือเช่าซื้อเครื่องจักรหรือสิ่งอื่นที่ทำงานด้วยพลังงานซึ่งไม่มีมาตรการป้องกันเกี่ยวกับชิ้นส่วนที่เคลื่อนที่ ส่วนของการถ่ายเทพลังงาน ส่วนของการควบคุมความเร็ว		

หน่วยที่ 3.4.4 การจัดการเกี่ยวกับเครื่องจักร

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
4	เครื่องจักรพิเศษและเครื่องจักรอื่นๆ (ต่อ)			8. เมื่อผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าเครื่องจักรได้โอนหรือให้เช่าซื้อเครื่องจักรให้แก่บุคคลอื่น รัฐมนตรีกระทรวงแรงงานหรือหัวหน้าสำนักงานมาตรฐานแรงงานในเขตปกครองอาจให้ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าเครื่องจักร ทำการแก้ไขหรือปรับปรุงเครื่องจักรหรือดำเนินมาตรการที่จำเป็นในการป้องกันอุบัติเหตุในอุตสาหกรรมซึ่งเกิดจากการใช้เครื่องจักรเหล่านั้น 9. บุคคลซึ่งผลิตหรือนำเข้าเครื่องจักรและสิ่งอื่นๆจะต้องดำเนินการตรวจสอบเฉพาะรายของเครื่องจักรและสิ่งอื่นๆซึ่งการตรวจสอบกำหนดโดยรัฐมนตรีกระทรวงแรงงาน หัวหน้าสำนักงานมาตรฐานแรงงานในเขตปกครองอาจ หรือบุคคลซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีกระทรวงแรงงาน		

หน่วยที่ 3.4.4 การจัดการเกี่ยวกับเครื่องจักร

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
4	เครื่องจักรพิเศษและเครื่องจักรอื่นๆ (ต่อ)			10. ผู้ผลิตเครื่องจักรที่เป็นคนต่างชาติไม่ต้องการให้เครื่องจักรที่ทำการส่งออกนั้นถูกตรวจโดยผู้นำเข้าในฐานะบุคคลที่ 3 ผู้ผลิตเครื่องจักรอาจให้เครื่องจักรนั้นได้รับใบรับรองการตรวจสอบที่ทำขึ้นอย่างอิสระโดยรัฐมนตรีกระทรวงแรงงาน หัวหน้าสำนักงานมาตรฐานแรงงานในเขตปกครอง และหน่วยงานออกใบรับรองการตรวจสอบตามระเบียบกระทรวงแรงงาน เมื่อเครื่องจักรได้ตามมาตรฐาน 11. บุคคลผู้ซึ่งผ่านการตรวจสอบเฉพาะรายของเครื่องจักรและสิ่งอื่นต้องต้องติดป้ายแสดงการผ่านการตรวจสอบเครื่องจักรและสิ่งอื่น เครื่องจักรที่มีป้ายผ่านการตรวจสอบตามที่กำหนดจึงจะนำมาใช้ได้		

หน่วยที่ 3.4.4 การจัดการเกี่ยวกับเครื่องจักร

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
4	เครื่องจักรพิเศษและเครื่องจักรอื่นๆ (ต่อ)			12.บุคคลผู้ซึ่งนำเข้าหรือเครื่องจักรใดๆที่ต้องมีการตรวจสอบต้นแบบของเครื่องจักรซึ่งได้ทำการผลิตหรือนำเข้ามาขอการรับรองหรือผู้ผลิตเครื่องจักรในต่างประเทศอาจนำต้นแบบของการผลิตเครื่องจักรมารับการรับรองจากรัฐมนตรีแรงงาน หรือตัวแทนเพื่อส่งออกเครื่องจักรไปยังประเทศญี่ปุ่น เมื่อเครื่องจักรต้นแบบผ่านการตรวจสอบ จะได้รับใบรับรอง 13. การต่ออายุใบรับรองการผ่านการตรวจสอบต้นแบบ จะต้องได้รับการตรวจสอบต้นแบบ 14. การยกเลิกใบรับรองต้นแบบซึ่งได้รับการอนุมัติอาจทำได้ในหลายกรณีตามที่กำหนดในกฎหมาย		

หน่วยที่ 3.4.4 การจัดการเกี่ยวกับเครื่องจักร

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
4	เครื่องจักรพิเศษและเครื่องจักรอื่นๆ (ต่อ)			15. นายจ้างจะต้องดำเนินการตรวจที่เกี่ยวกับหม้อไอน้ำและเครื่องจักรอื่นโดยสมัครใจเป็นระยะ และเก็บรวบรวมผลไว้ การตรวจสอบโดยสมัครใจต้องทำโดยผู้ตรวจสอบที่มีคุณสมบัติตามที่ระบุไว้และต้องมีการขึ้นทะเบียนและได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้ตรวจสอบ 16. ตัวแทนที่มีอำนาจตรวจประจำเมื่อตั้งขึ้นแล้วมีหน้าที่ในการตรวจสอบเป็นประจำต้องออกระเบียบการให้บริการตรวจเป็นประจำระเบียบนั้นต้องได้รับการรับรองจากรัฐมนตรีแรงงาน และจะหยุดให้บริการไม่ได้จนกว่าจะได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีแรงงาน และตัวแทนต้องทำรายงานการให้บริการ บัญชีทรัพย์สินในแต่ละปี ให้รัฐมนตรีแรงงาน 17.เจ้าหน้าที่หรือพนักงานของตัวแทนผู้มีอำนาจตรวจ ต้องถือว่าเป็นพนักงานเกี่ยวกับการบริการสาธารณะภายใต้กฎหมาย		

หน่วยที่ 3.4.4 การจัดการเกี่ยวกับเครื่องจักร

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
4	เครื่องจักรพิเศษและเครื่องจักรอื่นๆ (ต่อ)			18. รัฐมนตรีแรงงานสามารถยกเลิกการเป็นตัวแทนผู้มีอำนาจตรวจเมื่อตัวแทนนั้นอยู่ในเงื่อนไขตามที่กำหนด 19. การขึ้นทะเบียนเป็นตัวแทนในการตรวจสอบ จะต้องสมัครตามระเบียบกระทรวงแรงงานและต้องมีคุณสมบัติตามที่กำหนด		
5	หม้อน้ำและส่วนประกอบ				1. หม้อน้ำและส่วนประกอบต้องมีคุณสมบัติตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรม หรือมาตรฐานอื่นที่กรมแรงงานรับรอง 2. การใช้หม้อน้ำมือสองหรือย้ายที่ติดตั้งใหม่ 3. กรณีเกิดอุบัติเหตุเกี่ยวกับหม้อน้ำ ต้องแจ้งให้กรมแรงงานทราบ 4. จัดทำป้ายระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับความปลอดภัยในการใช้หม้อน้ำ 5. จัดให้มีผู้ควบคุมหม้อน้ำมีคุณวุฒิตามที่กำหนด 6. การระบายก๊าซพิษหรือก๊าซไวไฟก่อนการตรวจซ่อมหม้อน้ำ	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับหม้อน้ำ หมวด 1 ข้อ 7 - 10, ข้อ 12 และ หมวด 2 ประกาศ ณ วันที่ 21 ต.ค. 2534

หน่วยที่ 3.4.4 การจัดการเกี่ยวกับเครื่องจักร

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
5	หม้อน้ำและส่วนประกอบ (ต่อ)				7. การติดตั้งหม้อน้ำและอุปกรณ์ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนด 8. คณะกรรมการที่ปรึกษาเกี่ยวกับหม้อน้ำ 9. การตรวจสอบ และรับรองความปลอดภัยของหม้อน้ำปีละ 1 ครั้งโดยวิศวกรเครื่องกล 10. แบบเอกสารรับรองความปลอดภัยในการใช้หม้อน้ำของกองตรวจความปลอดภัย กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับหม้อน้ำ หมวด 3-4 ประกาศ ณ วันที่ 21 ต.ค. 2534
					11. โรงงานที่ใช้ สร้างหรือซ่อมหม้อไอน้ำ ต้องมีผู้ควบคุมหม้อไอน้ำมีคุณสมบัติตามที่กำหนด	กฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 หมวด 3 ประกาศ ณ วันที่ 24 ก.ย. 2535
					12. โรงงานที่ใช้ สร้างหรือซ่อมหม้อไอน้ำ ต้องทำรายงานตามที่กำหนด	กฎกระทรวง ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 ประกาศ ณ วันที่ 24 ก.ย. 2535
					13. การใช้หม้อไอน้ำต้องจัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันอันตราย การตรวจสอบความปลอดภัย และมีผู้ควบคุมประจำหม้อไอน้ำ 14. โรงงานที่สร้างหรือซ่อมหม้อไอน้ำ ต้องจัดวิศวกรเป็นผู้ควบคุมมีคุณสมบัติและขึ้นทะเบียนตามที่กำหนด	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 18 (พ.ศ. 2528) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่องหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ข้อ 1 - 6 ประกาศ ณ วันที่ 20 ก.พ. 2518

หน่วยที่ 3.4.4 การจัดการเกี่ยวกับเครื่องจักร

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
5	หม้อน้ำและส่วนประกอบ (ต่อ)				15. การตรวจทดสอบความปลอดภัยในการใช้หม้อน้ำ	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 26 (พ.ศ. 2534) เรื่องหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานข้อ 1 ประกาศ ณ วันที่ 2 ก.ย. 2534
					16. การขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรควบคุมและอำนวยการใช้หม้อไอน้ำ หรือหม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อนำความร้อนและผู้ควบคุมประจำหม้อไอน้ำ หรือหม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อนำความร้อน	ระเบียบกรมโรงงานอุตสาหกรรมการว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรควบคุมและอำนวยการใช้หม้อไอน้ำ หรือหม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อนำความร้อนและผู้ควบคุมประจำหม้อไอน้ำ หรือหม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อนำความร้อนประกาศ ณ วันที่ 16 เม.ย. 2538
6	การควบคุมพลังงานอันตราย (การล๊อคและการติดป้าย)	1. นายจ้างต้องจัดทำโครงการควบคุมพลังงานประกอบด้วยการปฏิบัติในการควบคุมพลังงาน การฝึกอบรมคนงาน การตรวจตราเป็นระยะๆ ก่อนที่ลูกจ้างจะซ่อมแซมเครื่องจักร อุปกรณ์นั้นต้องถูกกั้นแยกพลังงานละอยู่ในสภาพที่ทำงานไม่ได้ 2. ถ้าไม่สามารถล๊อคอุปกรณ์ ได้นายจ้างต้องใช้ระบบการติดป้ายเมื่อมีการปรับปรุง ดัดแปลงเครื่องมือเครื่องจักร ติดตั้งเครื่องมือต้องได้รับการออกแบบให้ติดอุปกรณ์ล๊อคได้	1. นายจ้างทุกคนต้องมั่นใจว่าต้องมีการจัดเตรียมในการตัดแยกออกจากแหล่งของพลังงานทั้งหมด และมีการบ่งชี้ให้เห็นชัดเจนและสามารถเข้าถึงได้ง่าย 2. นายจ้างทุกคนต้องมีมาตรการที่เหมาะสมเพื่อให้มั่นใจว่าการเชื่อมต่อกับแหล่งของพลังงานอีกครั้งเครื่องจักรจะไม่ทำให้คนที่ใช้เครื่องจักรมีความเสี่ยงต่อสุขภาพและความปลอดภัย			

หน่วยที่ 3.4.4 การจัดการเกี่ยวกับเครื่องจักร

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
6	การควบคุมพลังงานอันตราย (การล๊อคและการติดป้าย) (ต่อ)	3. การติดป้ายที่อุปกรณ์แยกพลังงานซึ่งสามารถใช้ล๊อคได้จะต้องติดป้ายที่ตำแหน่งที่มีการล๊อคและนายจ้างต้องพิสูจน์ให้เห็นว่าโครงการติดป้ายและการล๊อคนั้นให้ผลเท่าเทียมกัน 4. ต้องจัดทำขั้นตอนการปฏิบัติโดยทำเป็นเอกสารใช้ในการควบคุมพลังงานที่เป็นอันตราย โดยขั้นตอนการปฏิบัติต้องระบุเป็นขอบเขต จุดมุ่งหมาย การมอบหน้าที่ความรับผิดชอบ กฎระเบียบ เทคนิคที่ใช้ในการควบคุมพลังงาน วิธีบังคับให้เกิดการปฏิบัติ และมีการทดสอบประสิทธิภาพของอุปกรณ์ล๊อคป้ายและมาตรการควบคุมพลังงานอื่นๆ 5. นายจ้างต้องจัดหาอุปกรณ์ล๊อค ป้าย โซ่ กุญแจล๊อค หรืออุปกรณ์อื่นที่มาใช้กั้นแยกพลังงาน ซึ่งมีคุณสมบัติ ทนทาน เป็นมาตรฐานเดียวกัน มีความแข็งแรงป้องกันการถอดถอนโดยไม่ตั้งใจ) อุปกรณ์ ป้ายที่ใช้ต้องมีคำเตือนถึงสภาวะอันตรายถ้าเครื่องมือนั้นได้รับพลังงาน				

หน่วยที่ 3.4.4 การจัดการเกี่ยวกับเครื่องจักร

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
6	การควบคุมพลังงานอันตราย (การล๊อคและการติดป้าย) (ต่อ)	6. นายจ้างต้องมีการตรวจสอบขั้นตอนการปฏิบัติเป็นระยะ เพื่อการควบคุมพลังงานอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง และนายจ้างต้องเซ็นรับรองว่าได้มีการตรวจเครื่องจักร ใบรับรองต้องระบุชนิดเครื่องจักร หรือเครื่องมือที่ใช้ในการควบคุมพลังงาน วันที่ตรวจ การตรวจ และบุคคลที่ทำหน้าที่ตรวจ 7.การกั้นแยกพลังงานจะต้องทำโดยลูกจ้างที่กำลังทำหน้าที่ในการซ่อมบำรุงอยู่ 8. ต้องมีการแจ้งให้ลูกจ้างที่เกี่ยวข้องทราบว่าจะมีการตัดแยกพลังงานจากนายจ้างหรือลูกจ้างที่ทำหน้าที่ใส่ล๊อคหรือติดป้ายและแจ้งหลังจากถอดออก 9. การดำเนินการควบคุมขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ทำขึ้นในการควบคุมพลังงานต้องครอบคลุมรายละเอียดตามข้อกำหนดโดยสรุปได้แก่ การเตรียมการหยุดเครื่อง การหยุดเครื่อง การแยกเครื่อง การใช้อุปกรณ์ล๊อคและแขวนป้าย และการตรวจสอบการกั้นแยกพลังงาน				

หน่วยที่ 3.4.4 การจัดการเกี่ยวกับเครื่องจักร

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
6	การควบคุมพลังงานอันตราย (การล๊อคและการติดป้าย) (ต่อ)	10. การปลดล๊อคหรือเอาป้ายออกต้องปฏิบัติตามขั้นตอนต่อไปนี้ ต้องตรวจตราพื้นที่ปฏิบัติงานว่าเครื่องมือเครื่องจักรนั้นสามารถทำงานได้ ลูกจ้างทุกคนอยู่ในจุดที่ปลอดภัย และมีการแจ้งให้ลูกจ้างทราบว่าล๊อคหรือป้ายได้ถูกถอดออกแล้ว และแจ้งลูกจ้างที่เกี่ยวข้องด้วยว่าล๊อคหรือป้ายได้ถูกถอดออกแล้ว 11. การถอดล๊อคหรือป้ายแต่ละอันต้องถอดออกโดยลูกจ้างคนเดียวกันที่ทำการล๊อคหรือแขวนป้าย ขั้นตอนการปฏิบัติงานต้องได้รับการอบรมและมีการจัดทำเป็นเอกสาร ถ้าคนที่ใส่ล๊อคไม่อยู่ต้องดำเนินการคือตรวจสอบว่าคนที่ใส่ล๊อค ไม่ อยู่จริง พยายามติดต่อเพื่อแจ้งว่าล๊อคหรือป้ายที่เขาติดได้ถูกถอดออกแล้ว และลูกจ้างต้องทราบว่าล๊อคหรือป้ายที่เขาติดได้ถูกถอดออกแล้วก่อนที่เขาจะกลับมาทำงานในสถานประกอบการ				

หน่วยที่ 3.4.4 การจัดการเกี่ยวกับเครื่องจักร

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
6	การควบคุมพลังงานอันตราย (การล๊อคและการติดป้าย) (ต่อ)	12. การทดสอบหรือปรับตำแหน่งของเครื่องมือเครื่องจักรในสถานการณ์ที่จะต้องถอดล๊อคหรือป้ายออกจากอุปกรณ์ชั่วคราวและให้พลังงานกับเครื่องมือจะต้องปฏิบัติตามที่กำหนด 13.บุคคลากรจากภายนอก เช่น ผู้รับเหมา ต้องเข้ามาเกี่ยวข้องกับการทำงานที่ต้องมีการติดล๊อคเครื่องมือหรืออุปกรณ์ นายจ้างของสถานประกอบกิจการและนายจ้างภายนอกจะต้องแจ้งขั้นตอนการปฏิบัติสำหรับล๊อคหรือปิดป้ายของตนให้อีกฝ่ายหนึ่งทราบ 14. การล๊อคหรือติดป้ายแบบกลุ่มโดยดำเนินการโดยกลุ่มช่าง ต้องใช้การปฏิบัติซึ่งสามารถให้ความคุ้มครองแก่ลูกจ้างในระดับเท่าเทียมกันกับการใช้อุปกรณ์ล๊อคหรือป้ายสำหรับบุคคล ซึ่งต้องทำตามเกณฑ์ที่กำหนด 15. การเปลี่ยนกะหรือเปลี่ยนบุคคลากร ต้องปฏิบัติตามขั้นตอนการปฏิบัติเฉพาะ เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องของความคุ้มครองจากการล๊อคหรือติดป้าย				

หน่วยที่ 3.4.4 การจัดการเกี่ยวกับเครื่องจักร

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
7	อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล			1.มีอุปกรณ์ป้องกันระบบหายใจ (Gas mask)สำหรับ CO_2, แอมโมเนีย กรดซัลฟูรัส/ฟอสเฟอร์	1. ให้นายจ้างจัดอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลให้ลูกจ้างตามลักษณะงาน และให้ลูกจ้างสวมใส่ตลอดเวลาที่ลูกจ้างทำงาน 2. มาตรฐานเกี่ยวกับอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร หมวด 3 และ 4 ประกาศ ณ วันที่ 23 ก.ค. 2519
				2. เมื่อมีความเสี่ยงต่อการกระเด็นของชิ้นงานเมื่อถูกตัด ถ้าไม่สามารถทำระบบปิดได้ นายจ้างต้องให้ลูกจ้างสวมใส่อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล	3. อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัย และอุปกรณ์ความปลอดภัยสำหรับการทำงานกับปั้นจั่น	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับปั้นจั่น หมวด 4 ประกาศ ณ วันที่ 17 เม.ย. 2530
				3.ถ้ามีความเสี่ยงอันตรายจากผมหรือเสื้อผ้าของคนงานที่จะติดเข้าไปในเครื่องจักรที่ใช้กำลัง นายจ้างต้องให้ลูกจ้างใส่หมวกคลุมผมและสวมใส่เสื้อผ้าที่เหมาะสมสำหรับการทำงาน	4. อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลเกี่ยวกับงานตอกเสาเข็ม	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับการตอกเสาเข็ม หมวด 7 ประกาศ ณ วันที่ 21 ธ.ค. 2531
				4. ห้ามลูกจ้างสวมใส่ถุงมือเมื่อทำงานกับเครื่องเจาะ หรือเครื่องจักรสำหรับขุดเกลาชิ้นงาน	5. อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลเกี่ยวกับลิฟท์ขนส่งวัสดุชั่วคราว	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานก่อสร้างว่าด้วยลิฟท์ขนส่งวัสดุชั่วคราว หมวด 2 ประกาศ ณ วันที่ 29 ม.ค. 2524

หน่วยที่ 3.4.4 การจัดการเกี่ยวกับเครื่องจักร

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
7	อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล (ต่อ)				6. อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลเกี่ยวกับหม้อน้ำ	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับหม้อน้ำ หมวด 5 ประกาศ ณ วันที่ 21 ต.ค. 2534
					7. การใช้และดูแลรักษาอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลตามลักษณะงาน	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2514) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่องหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน หมวด 12 ข้อ 37-48 ประกาศ ณ วันที่ 11 ส.ค. 2514
8	การฝึกอบรม	1.นายจ้างต้องจัดให้มีการอบรมเพื่อให้แน่ใจว่าลูกจ้างเข้าใจจุดมุ่งหมาย หน้าที่ของโครงการควบคุมพลังงาน มีความรู้ ทักษะการอบรมในหัวข้อดังนี้การใช้แหล่งพลังงาน ขนาดและชนิดของพลังงานที่มีอยู่ในที่ทำงาน และวิธีการในการกั้นแยกพลังงาน จุดมุ่งหมายในการกั้นแยกพลังงาน ขั้นตอนการปฏิบัติเพื่อควบคุมพลังงาน 2. ลูกจ้างคนอื่นๆทุกคนในที่ทำงาน ต้องได้รับการสอนเกี่ยวกับขั้นตอนการปฏิบัติและข้อห้ามเกี่ยวกับการเดินเครื่องใหม่ หรือใส่พลังงานให้กับเครื่องมือเครื่องจักรที่ถูกล๊อคหรือถูกติดป้าย	1.นายจ้างทุกคนต้องมั่นใจว่าพนักงานและลูกจ้างทุกคนที่ใช้อุปกรณ์ต้องได้รับการฝึกอบรมที่เพียงพอรวมทั้งวิธีใช้เครื่องมือความเสี่ยงจากการใช้เครื่องมือและข้อควรระวังในการใช้เครื่องมือ	1. การฝึกอบรมเกี่ยวกับการยกสินค้าโดยใช้รอก การใช้เครนปั้นจั่น ผู้สนใจต้องสมัครเข้ารับการอบรม แล้วได้ใบประกาศณียบัตรผ่านการอบรม เนื้อหาของการอบรมกำหนดโดยรัฐมนตรีแรงงาน		

หน่วยที่ 3.4.4 การจัดการเกี่ยวกับเครื่องจักร

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
8	การฝึกอบรม (ต่อ)	3. เมื่อใช้ระบบการติดป้าย ลูกจ้างต้องได้รับการอบรมเรื่องข้อจำกัดของการใช้ป้าย ป้ายเป็นเพียงอุปกรณ์เตือนที่ติดไว้ที่อุปกรณ์กั้นแยกพลังงาน ห้ามถอดป้ายออกโดยไม่ได้รับอนุญาต บนป้ายต้องมีข้อความที่ชัดเจนและยึดติดกับอุปกรณ์กั้นแยกพลังงานเพื่อไม่ให้หลุดหายไปโดยไม่ตั้งใจ 4. เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงการมอบหมายงานของลูกจ้าง มีการเปลี่ยนเครื่องจักรหรือเครื่องมือหรือกระบวนการผลิต ซึ่งมีอันตรายชนิดใหม่ หรือมีการเปลี่ยนขั้นตอนการปฏิบัติเพื่อควบคุมพลังงาน จะต้องมีการอบรมใหม่ให้ลูกจ้างที่เกี่ยวข้องทุกคน 5. การอบรมใหม่จะสร้างความสามารถใหม่ๆให้เกิดขึ้นในตัวลูกจ้าง 6. นายจ้างต้องรับรองว่ามีการอบรมให้ลูกจ้างและการอบรมต้องปรับให้ทันสมัยอยู่เสมอ				

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
1	การบริหารจัดการเกี่ยวกับสารเคมีสำหรับหญิงมีครรภ์และคนงานที่เป็นเด็ก				ลูกจ้างที่เป็นหญิงมีครรภ์มีใบรับรองแพทย์แสดงว่าไม่สามารถทำงานในหน้าที่เดิมได้ ให้นายจ้างเปลี่ยนงานที่เหมาะสมให้ลูกจ้าง เป็นการชั่วคราวได้	พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 หมวด 3 มาตรา 42 ให้ไว้ ณ วันที่ 12 ก.พ. 2541
2	ชนิดและประเภทของสารเคมีอันตรายและวัตถุอันตราย	1. รายชื่อสารเคมีที่มีอันตรายสูง สารมีพิษ และสารที่ไวต่อปฏิกิริยาที่อาจมีอันตรายแฝงต่อการเกิดอุบัติภัยที่ระดับสูงเกินกว่าปริมาณที่กำหนด	1. รายการสารเคมีที่ห้ามตามวัตถุประสงค์ต่างๆที่กำหนดใน Schedule 2 column 1 2. รายการสารเคมีที่ห้ามนำเข้าจากต่างประเทศและสารอื่นๆที่มีสารเหล่านั้นเจือปนในความเข้มข้นที่เท่ากับหรือมากกว่า 0.1% โดยน้ำหนัก 3. ห้ามนำเข้าไม้ขีดที่ทำจากฟอสฟอรัสขาว	1. รายการสารเคมีอันตรายที่ห้ามการผลิต 2.รายการสารเคมีอันตรายที่ขออนุญาตเพื่อการผลิตได้อยู่ในสารเคมีกลุ่มที่ 1 3.สารเคมีอันตรายกำหนดจากชื่อของสารเคมีตามรายการที่กำหนด	1. กำหนดชนิดและประเภทของสารเคมีอันตราย ตามตารางหมายเลข 1 (1580 รายการ) และตามตารางหมายเลข 2 (180 รายการ)	ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง กำหนดชนิดและประเภทของสารเคมีอันตราย ประกาศ ณ วันที่ 17 มิ.ย. 2535
					2. วัตถุอันตรายแบ่งเป็น 4 ชนิด ได้แก่ วัตถุอันตรายประเภทที่ 1, 2, 3 และ 4 3. ผู้ผลิต นำเข้า ส่งออกวัตถุอันตรายชนิดที่ 1, 2 และ 3 ต้องปฏิบัติตามที่กำหนด 4. ใบอนุญาตและการขึ้นทะเบียนเกี่ยวกับวัตถุอันตราย 5. ประเภทของวัตถุอันตรายที่ห้ามผลิต นำเข้า ส่งออก หรือครอบครอง	พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 หมวด 2 มาตรา 18 และ 21-47ให้ไว้ ณ วันที่ 29 มี.ค. 2535
					6. บัญชีรายชื่อวัตถุอันตราย	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง บัญชีรายชื่อวัตถุอันตราย พ.ศ. 2538 ให้ไว้ ณ วันที่ 17 ก.พ. 2538
					7. บัญชีรายชื่อวัตถุอันตราย	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง บัญชีรายชื่อวัตถุอันตราย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 ประกาศ ณ วันที่ 20 มี.ค. 2543

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
2	ชนิดและประเภทของสารเคมีอันตรายและวัตถุอันตราย(ต่อ)				8. บัญชีรายชื่อวัตถุอันตราย	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง บัญชีรายชื่อวัตถุอันตราย (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2543 ประกาศ ณ วันที่ 26 พ.ค. 2543
3	มาตรฐาน การวิเคราะห์และการจัดทำรายงานเกี่ยวกับสารเคมี สารเคมีอันตราย สารกัมมันตภาพรังสี ปริมาณมลพิษ วัตถุอันตราย					
3.1	มาตรฐานสารเคมี	มาตรฐานสารเคมีมีกำหนดไว้ตามตารางที่ Z-1, Z-2 หรือ Z-3.		1. มีการแบ่งตัวทำละลายอินทรีย์เป็นกลุ่มที่ 1 , 2 และ 3 กำหนดค่ามาตรฐานแยกตามกลุ่ม โดยมีการได้รับสารไม่เกินกว่าที่กำหนดในสมการ 2. เมื่อคนงานทำงานในถัง การได้รับตัวทำละลายอินทรีย์ต่อวันต้องไม่เกินค่าที่กำหนด	ความเข้มข้นเฉลี่ยของสารเคมีในบรรยากาศการทำงาน จะเกินกว่าที่กำหนดในตารางหมายเลข 1, 2, 3 และ 4 มิได้	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง ความปลอดภัยใน การทำงานเกี่ยวกับสภาวะแวดล้อม (สารเคมี) หมวด 1 ประกาศ ณ วันที่ 30 พ.ค. 2520

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
3.2	มาตรฐานสารกัมมันตภาพรังสี	1. นายจ้างต้องไม่ใช้ ครอบครอง หรือขนส่ง สารกัมมันตภาพรังสีที่ทำให้คนงานในบริเวณที่ควบคุมได้รับรังสีในช่วง 3 เดือนเกินกว่าที่กำหนด การได้รับรังสีในช่วง 3 เดือนต้องไม่เกินกว่าที่กำหนดได้แก่ ทั้งร่างกาย 1.25 เร็ม มือ แขน เท้า ข้อเท้า 18.75 เร็ม และผิวหนัง 7.5 เร็ม	1. นายจ้างทุกคนต้องไม่ให้ลูกจ้างหรือคนอื่นๆได้รับปริมาณรังสีเกินกว่าที่กำหนดได้แก่ ลูกจ้างอายุ 18 ปีหรือมากกว่าเป็น 20 มิลลิไซเวิทต่อปี ปริมาณรังสีที่ตาได้รับเป็น 150 มิลลิไซเวิทต่อปี ผิวหนังเป็น 500 มิลลิไซเวิทต่อ1 ตารางเซนติเมตรต่อปี	1. นายจ้างต้องมีมาตรการป้องกันคนงานที่ทำงานกับสารรังสีให้ได้รับรังสีในบริเวณควบคุมไม่เกิน 50 มิลลิซิเวิทต่อปี		
		2. นายจ้างอาจยอมให้ลูกจ้างในบริเวณควบคุมได้รับรังสีทั่วทั้งร่างกายสูงกว่าที่กำหนดถ้าการได้รับรังสีในช่วง 3 เดือนไม่เกิน 3 เร็ม	2.การได้รับรังสีที่ มือ แขน เท้า ข้อเท้าของ ลูกจ้างอายุ 18 ปี หรือมากกว่ากำหนดไว้ 500 มิลลิไซเวิทต่อปี	2.นายจ้างต้องมีมาตรการป้องกันคนงานที่ทำงานกับสารรังสีให้ได้รับรังสีสำหรับดวงตาไม่เกิน 150 มิลลิซิเวิทหรือน้อยกว่าต่อปี สำหรับเนื้อเยื่ออื่นๆไม่เกิน 500 มิลลิซิเวิทหรือน้อยกว่าต่อปี		
		3. ขนาดของรังสีสะสมที่ได้รับทั่วทั้งร่างกายต้องไม่เกิน 5(N-18) โดยที่ N = อายุของผู้นั้น โดยที่ขนาดของรังสีทั่วทั้งร่างกายรวมทั้ง ตา ศรีษะ ลำตัว อวัยวะที่สร้างเม็ดเลือด เป็นต้น	3. คนงานฝึกงานอายุน้อยกว่า 18 ปี ปริมาณที่กำหนดเป็นมาตรฐานเป็น 6 มิลลิไซเวิทต่อปี โดยกำหนดที่ ตา เป็น 50 มิลลิไซเวิทต่อปี	3. นายจ้างต้องควบคุมขนาดรังสีที่เนื้อเยื่อบริเวณหลัง (Abdominal area) ของคนงานหญิงที่ทำงานกับสารรังสี 13 มิลลิซิเวิทหรือน้อยกว่าต่อ 3 เดือน		
		4. ไม่ให้นายจ้างครอบครอง ใช้ หรือขนส่งสารรังสีที่จะทำให้ลูกจ้างในบริเวณควบคุมได้รับรังสีในอากาศเฉลี่ยเกินกว่าที่กำหนดในระยะเวลา 40 ชั่วโมงในช่วงการทำงาน 7 วันต่อเนื่องกัน ถ้าจำนวนชั่วโมงการทำงานน้อยหรือมากกว่า 40 ชั่วโมง ค่ามาตรฐานต้องมีการลดหรือเพิ่มให้เป็นสัดส่วนกัน	4. การได้รับรังสีที่ มือ แขน เท้า ข้อเท้าของ คนงานฝึกงานอายุน้อยกว่า 18 ปีกำหนดไว้ 500 มิลลิไซเวิทต่อปี การได้รับที่ผิวหนังกำหนดไว้ที่ 150 มิลลิไซเวิทต่อตารางเซนติเมตรต่อปี	4. นายจ้างต้องควบคุมขนาดรังสีที่เนื้อเยื่อบริเวณหลัง (Abdominal area) ของคนงานหญิงที่ทำงานกับสารรังสี 10 มิลลิซิเวิทหรือน้อยกว่าเมื่อตรวจพบว่ากำลังตั้งครรภ์		

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
3.2	มาตรฐานสารกัมมันตภาพรังสี (ต่อ)	5. นายจ้างต้องไม่ครอบครอง ใช้ หรือขนส่งสารรังสีที่จะทำให้ลูกจ้างที่มีอายุน้อยกว่า 18 ปีในบริเวณควบคุมได้รับสารรังสีในอากาศเกินกว่ามาตรฐานที่กำหนด ซึ่งเป็นค่าความเข้มข้นเฉลี่ยในช่วงเวลาไม่เกิน 1 สัปดาห์	5. มาตรฐานสารรังสีสำหรับหญิงมีครรภ์และคนอื่นๆกำหนดไว้ตามมาตรฐาน ประกอบด้วยรายละเอียดมากมายใน Schedule 4 ของ The Ionizing Radiation Regulations 1999	5. ในกรณีเกิดอุบัติเหตุเกี่ยวกับสารรังสีนายจ้างต้องกันไม่ให้ลูกจ้างหญิงทำงานในสถานะการฉุกเฉิน และการทำงานในสถานการฉุกเฉินจะได้รับสารรังสีต้องไม่เกิน 100 มิลลิซิเวิท		
3.3	การวิเคราะห์ปริมาณสารเคมีอันตราย				การตรวจวัดปริมาณความเข้มข้นของสารเคมีอันตรายในบริเวณที่ทำงานและที่เก็บรักษาเป็นประจำ	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย หมวด 1 ข้อ 16 ประกาศ ณ วันที่ 22 ส.ค. 2534
3.4	การวิเคราะห์ปริมาณมลพิษ				1. วิธีการเก็บ การรักษา และการวิเคราะห์ตัวอย่างทั้งตัวอย่างน้ำและอากาศ ตามวิธีที่กำหนด 2. ความถี่และจุดที่เก็บตัวอย่างทั้งตัวอย่างน้ำและอากาศ โดยตัวอย่างอากาศให้เก็บอย่างน้อย 3 เดือนต่อครั้ง ในพื้นที่การทำงานก่อนเข้าระบบกำจัดมลพิษ และหลังออกจากระบบกำจัดสู่บรรยากาศ	ระเบียบกรมโรงงานอุตสาหกรรมว่าด้วยการจัดทำรายการผลการวิเคราะห์ปริมาณสารมลพิษ พ.ศ. 2528 ข้อ 3-4 ประกาศ ณ วันที่ 16 ธ.ค. 2528
3.5	การตรวจวัดปริมาณสารรังสี	1. นายจ้างต้องให้มีการตรวจวัดปริมาณสารรังสีเพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนด	1. บุคคลภายนอกที่เข้าไปในพื้นที่ควบคุม ต้องมีการประมาณการได้รับสารรังสีของเขา เมื่อเขาทำงานเสร็จจะต้องบันทึกการได้รับรังสีลง สมุดบันทึกผลจะเก็บไว้ที่นายจ้าง ซึ่งนายจ้างต้องเก็บผลไว้ 2 ปี	1. การคำนวณ Effective dose equivalent สำหรับสารรังสีในอากาศสามารถหาได้ตามที่กำหนด ซึ่งจะคำนวนออกมาเป็น Weekly average concentration	ควบคุมระดับรังสีในบริเวณทำงานไม่เกิน 2.5 มิลลิเรินท์เก้น ต่อชม. มีการตรวจวัดบริเวณที่ใช้และเก็บสารรังสีเป็นประจำเก็บบันทึกผลไว้	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 27 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่องหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานที่มีการใช้สารกัมมันตรังสี ข้อ 2 ประกาศ ณ วันที่ 24 ม.ค. 2535

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
3.5	การตรวจวัดปริมาณสารรังสี (ต่อ)	2. นายจ้างทุกคนต้องจัดอุปกรณ์สำหรับตรวจวัดการได้รับรังสีที่ตัวบุคคลของลูกจ้าง เช่น Film badges pocket chamber, pocket dosimeter, หรือ Film rings และลูกจ้างต้องใช้อุปกรณ์นั้นๆ 3.ลูกจ้างที่ต้องใช้อุปกรณ์ตรวจวัดรังสีที่ตัวบุคคลได้แก่ ลูกจ้างที่เข้าไปในบริเวณควบคุมที่มีโอกาสที่จะได้รับรังสี ในช่วง 3 เดือนเกินกว่า 25% ของค่ามาตรฐาน 4. ลูกจ้างที่ต้องใช้อุปกรณ์ตรวจวัดรังสีที่ตัวบุคคลได้แก่ ลูกจ้างที่อายุน้อยกว่า 15 ปีเข้าไปในบริเวณควบคุมที่มีโอกาสที่จะได้รับรังสี ในช่วง 3 เดือนเกินกว่า 5% ของค่ามาตรฐาน และคนงานที่เข้าไปในบริเวณที่มีสารรังสีปริมาณสูง		2.นายจ้างต้องให้มีการวัดสารกัมมันตภาพรังสีจากภายนอกและภายในในบริเวณควบคุมสำหรับคนที่ทำงานกับสารรังสีคนที่ทำงานฉุกเฉินและคนที่ทำงานเป็นครั้งคราวในบริเวณควบคุม 3. การวัดขนาดรังสีจะให้วัดเป็น 1 cm dose equivalent, 3 mm dose equivalent, 70 micrometer dose equivalent 4. การวัด dose equivalent จะวัดจากการสัมผัสสารรังสีโดยใช้ Film badge, pocketable dosimeter และนำผลมาคำนวณตามที่กำหนด 5. การวัดรังสีจากภายนอกคือ รังสีนิวตรอน แกมมา หรือเอ็กซเรย์ วัดในรูป dose equivalent จะทำตามที่กำหนดโดย รัฐมนตรีแรงงานตามชนิดของรังสีจากภายนอก 6. การวัดรังสีจากภายในสถานที่ทำงานต้องทำตามวิธีที่กำหนดโดยรัฐมนตรีแรงงาน ต้องวัดอย่างน้อย 4 เดือนครั้ง คนงานหญิงต้องวัดเดือนละครั้ง สำหรับคนที่เข้าไปในบริเวณควบคุมจะต้องทำการตรวจวัดทันที		

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
3.5	การตรวจวัดปริมาณสารรังสี (ต่อ)			7. นายจ้างต้องติดตามผลการตรวจวัดของคนงานซึ่งสงสัยว่าจะได้รับเกิน 1 มิลลิซีเวิทในรูปของ 1 cm dose equivalent 8. นายจ้างต้องคำนวณ และบันทึกผลการตรวจวัดตามรายการที่กำหนดและเก็บผลไว้อย่างน้อย 5 ปี		
3.6	การตรวจวัดสารกัมมันตภาพรังสีในสิ่งแวดล้อมการทำงาน		1. บริเวณที่ควบคุมต้องมีการตรวจวัดปริมาณรังสี ต้องมีอุปกรณ์ที่เพียงพอและเหมาะสมในการตรวจวัด มีการดูแลทดสอบอุปกรณ์ตรวจวัดเป็นอย่างดี ต้องเก็บบันทึกผลการตรวจวัด มีการตรวจวัดโดยผู้ชำนาญการ เก็บผลไว้ 2 ปี	1. สถานที่ทำงานเกี่ยวกับสารรังสีหรือบริเวณควบคุมสำหรับสารรังสี ต้องทำการตรวจวัด Dose equivalent rate ของรังสีจากภายนอก ในบริเวณควบคุมต้องตรวจวัดอย่างน้อยเดือนละครั้ง และรายงานผลการตรวจวัดตามที่กำหนด 2. เมื่อตรวจวัดต้องรายงานผลเป็น 3 mm Dose Equialent, 1 cm Dose Equialent, 70 micrometer Dose Equialent 3. นายจ้างต้องติดประกาศปริมาณสารรังสีเพื่อให้คนงานที่ทำงานในบริเวณควบคุมเห็นได้ชัดเจน		

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
3.6	การตรวจวัดสารกัมมันตภาพรังสีในสิ่งแวดล้อมการทำงาน (ต่อ)			4. นายจ้างต้องให้มีการตรวจวัดระดับสารรังสีในอากาศเป็นระยะ 1 ครั้งต่อระยะเวลาน้อยกว่า 1 เดือน โดยใช้เครื่องตรวจวัด และเก็บบันทึกไว้เป็นระยะ 5 ปี		
3.7	การจัดทำรายงานเกี่ยวกับสารเคมีและสารเคมีอันตราย				1. แจ้งรายละเอียดสารเคมีอันตรายในสถานประกอบการ 2. จัดทำรายงานความปลอดภัยและประเมินการก่ออันตรายของสารเคมีแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับมาตรการต่างๆที่จะป้องกันควบคุม ลดความรุนแรงของอุบัติภัยจากสารเคมี และแผนปฏิบัติเพื่อระงับอุบัติภัยที่เกิดขึ้นในสถานประกอบการ	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย หมวด 1 ข้อ 5-6 ประกาศ ณ วันที่ 22 ส.ค. 2534
3.8	การจัดทำรายงานเกี่ยวกับสารกัมมันตภาพรังสี				1. โรงงานที่มีการใช้สารกัมมันตรังสีต้องจัดทำรายงาน ชนิด จำนวน แหล่งที่มา วิธีการใช้ และการเก็บรักษา	กฎกระทรวง ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงานพ.ศ. 2535 ข้อ 5 ให้ไว้ ณ วันที่ 24 ก.ย. 2535
					2. โรงงานที่มีการใช้สารกัมมันตภาพรังสีต้องแจ้งข้อมูลตามที่กำหนดต่อกรมโรงงานอุตสาหกรรม	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 27 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่องหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานที่มีการใช้สารกัมมันตรังสี ข้อ 1 ประกาศ ณ วันที่ 24 ม.ค. 2535

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
3.8	การจัดทำรายงานเกี่ยวกับสารกัมมันตภาพรังสี (ต่อ)				3. ให้นายจ้างซึ่งผลิตหรือมีไว้ในครอบครองต้นกำเนิดรังสีแจ้งจำนวนและความแรงรังสีของต้นกำเนิดรังสีต่อออธิบดีภายใน 7 วัน 4. ให้นายจ้างรายงานการปฏิบัติงานของผู้รับผิดชอบดำเนินการทางด้านเทคนิคในเรื่องรังสีตามระยะเวลาที่กำหนด	กฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับรังสีชนิดก่อไอออน พ.ศ. 2547 หมวด 2 ข้อ 2 และหมวด 4 ข้อ 24 ให้ไว้ ณ วันที่ 24 มิ.ย. 2547
					5. คนงานที่ทำงานเกี่ยวกับรังสีทุกคนติดเครื่องบันทึกรังสีด้วยฟิล์มตลอดเวลาทำงาน ส่งบันทึกปริมาณการใช้รังสีให้กรมโรงงานฯ ทุก 6 เดือน	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 27 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่องหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานที่มีการใช้สารกัมมันตรังสี ข้อ 3 (3.7) ประกาศ ณ วันที่ 24 ม.ค. 2534
					6. ให้นายจ้างจัดทำข้อมูลเกี่ยวกับปริมาณรังสีสะสมที่ลูกจ้างได้รับประจำทุกเดือน แจ้งให้ลูกจ้างทราบ และเก็บหลักฐานไว้	กฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับรังสีชนิดก่อไอออน พ.ศ. 2547 หมวด 2 ข้อ 7 ให้ไว้ ณ วันที่ 24 มิ.ย. 2547
3.9	การจัดทำรายงานปริมาณเมลพิษ				1. ประเภทโรงงานตามที่กำหนดต้องรายงานงานผลการวิเคราะห์ปริมาณเมลพิษยื่นต่อกรมโรงอุตสาหกรรมทุกๆ 3 เดือน	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 22 (พ.ศ. 2528) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่องหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ข้อ 4 ประกาศ ณ วันที่ 31 พ.ค. 2528

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
3.9	การจัดทำรายงานปริมาณมลพิษ (ต่อ)				2. ระเบียบกรมโรงงานอุตสาหกรรมว่าด้วยการจัดทำรายการผลการวิเคราะห์ปริมาณสารมลพิษพ.ศ. 2528	ระเบียบกรมโรงงานอุตสาหกรรมว่าด้วยการจัดทำรายการผลการวิเคราะห์ปริมาณสารมลพิษ พ.ศ. 2528 ประกาศ ณ วันที่ 16 ธ.ค. 2528
3.10	การจัดทำรายงานเกี่ยวกับวัตถุอันตราย				โรงงานที่มีการใช้วัตถุอันตรายต้องจัดทำข้อมูลคุณสมบัติ วิธีใช้ ป้องกันอุบัติภัย เก็บรักษา วิธีปฏิบัติตามแบบของกรมโรงงานอุตสาหกรรม และส่งรายงานทุก 4 เดือน	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 24 (พ.ศ. 2530) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่องหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ข้อ 73 ประกาศ ณ วันที่ 1 มิ.ย. 2530
3.11	การจัดทำรายงานเกี่ยวกับวัตถุมีพิษ				ผู้ใช้วัตถุมีพิษในการอุตสาหกรรมต้องทำรายงานบันทึกการใช้วัตถุมีพิษ แสดงการเก็บ การใช้วัตถุมีพิษแต่ละครั้ง และปริมาณที่เหลือเก็บอยู่ในปัจจุบัน	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2525 เรื่อง กำหนดวิธีการผลิต การใช้วัตถุมีพิษ ตามพระราชบัญญัติวัตถุมีพิษ พ.ศ. 2510 ข้อ 7 ประกาศ ณ วันที่ 8 ก.ค. 2525
4	อาคารผลิตวัตถุไวไฟ วัตถุระเบิด วัตถุอันตราย วัตถุมีพิษ					
4.1	อาคารผลิตวัตถุไวไฟและวัตถุระเบิด				อาคารผลิตหรือใช้วัตถุไวไฟและวัตถุระเบิดต้องมั่นคง แข็งแรงและแยกจากอาคารอื่น	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 24 (พ.ศ. 2530) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่องหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ข้อ 49 ประกาศ ณ วันที่ 1 มิ.ย. 2530

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
4.2	อาคารผลิตวัตถุอันตราย				1. สถานที่ผลิตและเก็บรักษาวัตถุอันตรายควรอยู่ในเขตอุตสาหกรรม ปลอดภัยในการขนส่ง ไม่ก่อมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม ไม่อยู่ในเขตอาคารที่อยู่อาศัย หรือใกล้สาธารณสถาน และมีพื้นที่ว่างโดยรอบอาคาร 2. อาคารผลิตวัตถุอันตรายที่จัดเป็นโรงงาน ได้แก่ อาคาร> 2 ชั้นขึ้นไปต้องมีบันไดหนีไฟนอกอาคารแบบถาวร ทุกชั้น 3. อาคารผลิตวัตถุอันตรายที่เป็นของเหลวที่จัดเป็นโรงงาน ต้องมีรางระบาย และบ่อพักเพื่อกักเก็บวัตถุอันตรายเมื่อเกิดรั่วไหล 4. อาคารผลิตวัตถุอันตรายที่ไม่เข้าข่ายเป็นโรงงานต้องมีลักษณะตามที่กำหนด	กฎกระทรวง พ.ศ. 2537 ออกตามความในพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 หมวด 2 ข้อ 4-6, ข้อ 7(1),(2) และ ข้อ 8 ให้ไว้ ณ วันที่ 27 ต.ค. 2537
4.3	อาคารผลิตวัตถุมีพิษ				1. ผู้รับอนุญาตผลิตวัตถุมีพิษในการอุตสาหกรรมเพื่อการค้าต้องปฏิบัติเกี่ยวกับสถานที่ผลิตวัตถุมีพิษตามที่กำหนด 2. สถานที่ผลิตต้องอยู่ในที่เหมาะสม ห่างจากสถานศึกษา โรงเรียน บริเวณที่มีคนอยู่หนาแน่น ห่างจากแหล่งน้ำสาธารณะ 3. อาคารผลิตมั่นคง แข็งแรง พื้นราบเรียบ มีการแยกผลิตวัตถุมีพิษแต่ละชนิดเป็นสัดส่วน มีการระบายอากาศ ระบบกำจัดมลพิษ แสงสว่างเพียงพอ กรณีผลิตวัตถุมีพิษไวไฟ อุปกรณ์ไฟฟ้าต้องป้องกันการเกิดประกายไฟ	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2525 เรื่อง กำหนดวิธีการผลิต การใช้วัตถุมีพิษ ตามพระราชบัญญัติวัตถุมีพิษ พ.ศ. 2510 ข้อ 1 - ข้อ 1(6) ประกาศ ณ วันที่ 8 ก.ค. 2525

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
5	การผลิตวัตถุมีพิษทางการค้า หรือวัตถุมีพิษสูง				1. เครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์การผลิตต้องแยกกันตามชนิดของวัตถุมีพิษตามความจำเป็นและความเหมาะสม มีการทำความสะอาดหลังปฏิบัติงาน ภาชนะบรรจุวัตถุมีพิษมิดชิด มั่นคงแข็งแรง สะดวกในการขนย้าย 2. จัดทำรายงานบันทึกการผลิตวัตถุมีพิษตามที่กำหนดดังนี้ 2.1 รายงานบันทึกการผลิตแต่ละครั้ง แต่ละชนิด 2.2 ตรวจสอบอัตราส่วนของสารออกฤทธิ์ที่ผสมแล้ว ตรวจสอบวิธีการบรรจุ ลักษณะทางกายภาพ 2.3 ปิดฉลากที่ภาชนะด้านนอกว่า "วัตถุมีพิษ"และเครื่องหมายหัวกะโหลกและกระดูกไขว้พร้อมชื่อสามัญของวัตถุมีพิษ ปริมาณ เป็นต้น 3. ติดป้าย "ห้ามสูบบุหรี่หรือรับประทานอาหาร"ในบริเวณทำงาน มีอุปกรณ์ตรวจการรั่วไหลของแก๊ส มีห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า ห้องอาบน้ำ มีการระบายอากาศและ แสงสว่างเพียงพอ 4. การผลิตวัตถุมีพิษ ควรจัดสถานที่ล้างมือ ล้างหน้า สถานที่รับประทานอาหารแยกจากบริเวณทำงาน	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2525 เรื่อง กำหนดวิธีการผลิต การใช้วัตถุมีพิษ ตามพระราชบัญญัติวัตถุมีพิษ พ.ศ. 2510 ข้อ 2-3 และข้อ 4 (3) - 4 (10)ประกาศ ณ วันที่ 8 ก.ค. 2525

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
5	การผลิตวัตถุมีพิษทางการค้า หรือวัตถุมีพิษสูง (ต่อ)				5. การผลิตวัตถุมีพิษทางการค้าในเรื่องเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์การผลิตต้องแยกกันตามชนิดของวัตถุมีพิษตามความจำเป็นและความเหมาะสม มีการทำความสะอาดหลังปฏิบัติงาน ภาชนะที่ใช้ประจำกับวัตถุมีพิษชนิดใด ให้ติดป้ายระบุชนิดให้เห็นชัดเจน	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2525 เรื่อง กำหนดวิธีการผลิต การใช้วัตถุมีพิษ ตามพระราชบัญญัติวัตถุมีพิษ พ.ศ. 2510 ข้อ 6 ประกาศ ณ วันที่ 8 ก.ค. 2526
6	สถานที่ทำงานและการทำงานกับสารเคมีอันตรายวัตถุอันตรายวัตถุมีพิษ และสารกัมมันตภาพรังสี					
6.1	สถานที่ทำงานและการทำงานกับสารเคมีอันตราย	1. นายจ้างต้องจัดทำแผนปฏิบัติการเป็นลายลักษณ์อักษรเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของลูกจ้าง	1. นายจ้างต้องไม่ทำงานที่จะทำให้ลูกจ้างสัมผัสสารเคมีที่มีอันตรายต่อสุขภาพ ยกเว้นนายจ้างได้ประเมินความเสี่ยงต่อสุขภาพที่เพียงพอและเหมาะสม	1. นายจ้างต้องดำเนินงานที่จำเป็นเพื่อป้องกันอันตรายจากวัตถุระเบิด วัตถุติดไฟได้และวัตถุไวไฟ อันตรายที่เกิดจากวิธีการทำงานเกี่ยวกับการขุดเจาะ การระเบิดหิน การขนถ่ายสินค้า ฯลฯ	1. สถานที่ทำงานที่เกี่ยวข้องกับสารเคมีอันตรายให้มีสภาพและคุณลักษณะตามที่กำหนด	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย หมวด 1 ข้อ 3 ประกาศ ณ วันที่ 22 ส.ค. 2534

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
6.1	สถานที่ทำงานและการทำงานกับสารเคมีอันตราย(ต่อ)	2. นายจ้างต้องขอความเห็นจากลูกจ้างและตัวแทนลูกจ้างถึงการดำเนินการและพัฒนากระบวนการวิเคราะห์อันตรายในกระบวนการผลิตและการพัฒนาองค์ประกอบอื่นๆในการจัดการด้านความปลอดภัยของกระบวนการผลิต	2. การประเมินความเสี่ยงประกอบด้วย คุณสมบัติที่เป็นอันตรายของสารเคมี ผลของสารเคมีต่อสุขภาพ ระดับ ชนิด ช่วงเวลาของการสัมผัส กรณีแวดล้อมของงานและปริมาณที่ใช้ กิจกรรมการบำรุงรักษา ขีดจำกัดการสัมผัส ผลของมาตรการควบคุม ป้องกัน ผลของการเฝ้าระวังทางสุขภาพ ผลของการตรวจติดตามการสัมผัส การสัมผัสสารเคมีหลายชนิดในการทำงาน การจัดกลุ่มสารทางชีวภาพ	2. นายจ้างต้องดำเนินงานที่จำเป็นเพื่อป้องกันอันตรายจากอันตรายต่อสุขภาพเนื่องจากวัตถุดิบ ก๊าซ ไอระเหย ฝุ่น การขาดออกซิเจน เชื้อโรค ฯลฯ และอันตรายต่อสุขภาพเนื่องจากการปฏิบัติงาน และอันตรายต่อสุขภาพเนื่องจาก ฟูม ไอเสีย กากของเสียทั้งของแข็งหรือของเหลว	2. การขนส่ง เคลื่อนย้าย กำจัดหีบห่อภาชนะบรรจุสารเคมีอันตรายให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย หมวด 1 ข้อ 8 ประกาศ ณ วันที่ 22 ส.ค. 2534
		3. นายจ้างจะต้องดำเนินการให้ลูกจ้างและตัวแทนลูกจ้างได้รับรู้เกี่ยวกับการวิเคราะห์อันตรายของกระบวนการผลิตและข้อมูลอื่นๆที่มาตรฐานกำหนด	3. การประเมินความเสี่ยงต้องมีการทบทวนเป็นประจำและโดยทันทีถ้า มีเหตุผลให้เชื่อว่าการประเมินความเสี่ยงไม่ถูกต้อง มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากในการทำงานทำให้ค่าความเสี่ยงเปลี่ยนไป ผลการตรวจวัดแสดงว่าจำเป็นต้องประเมินความเสี่ยง	3.บุคคลซึ่งขนย้ายเบนซินหรือวัตถุอื่นๆซึ่งมีอันตรายต่อสุขภาพของคนงานต้องบรรจุสารลงหีบห่อและมีการติดฉลากระบุชื่อของวัตถุนั้น ส่วนประกอบ ผลต่อร่างกาย คำเตือนเกี่ยวข้องกับการจัดเก็บ ขนย้าย เป็นต้น และจะต้องส่งเอกสารให้กับผู้รับวัตถุดังกล่าวด้วย	3. หลักเกณฑ์การขนส่ง เก็บรักษา เคลื่อนย้ายหรือกำจัดหีบห่อสารเคมีอันตรายให้ปฏิบัติตามคู่มือของผู้ผลิต	ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการขนส่ง เก็บรักษา เคลื่อนย้าย และกำจัดหีบห่อ ภาชนะบรรจุ หรือวัสดุห่อหุ้มสารเคมีอันตราย ข้อ 13 ประกาศ ณ วันที่ 17 มิ.ย. 2535

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
6.1.1	การจัดการด้านความปลอดภัยของกระบวนการผลิตสารเคมีอันตราย	1. นายจ้างต้องดำเนินการจัดทำข้อมูลความปลอดภัยของกระบวนการผลิตเป็นลายลักษณ์อักษร รวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับอันตรายของสารเคมีที่มีอันตรายสูงที่ใช้หรือผลิตขึ้นจากกระบวนการผลิต ข้อมูลเกี่ยวกับเทคโนโลยีการผลิต เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิต 2. ข้อมูลเกี่ยวกับอันตรายของสารเคมีที่มีอันตรายสูงที่ใช้หรือผลิตขึ้นจากกระบวนการผลิตอย่างน้อยต้องประกอบด้วย ความเป็นพิษ ขีดจำกัดการสัมผัส ข้อมูลทางกายภาพ ความไวของปฏิกริยา การกัดกร่อน ความเสถียรต่ออุณหภูมิและสารเคมีผลกระทบของสารต่างชนิดกันมาผสมกัน	1. นายจ้างที่มีคนงาน 5 คนหรือมากกว่าต้องบันทึกการค้นพบที่สำคัญของการประเมินความเสี่ยง โดยทันทีหลังการประเมิน และบันทึกขั้นตอนการประเมินความเสี่ยงตามที่กำหนด	1. นายจ้างที่ทำการผลิตหรือนำเข้าวัตถุเคมีหรือสารเคมีใหม่ต้องทำการตรวจสอบความเป็นพิษไว้ก่อน และแจ้งรัฐมนตรีเกี่ยวกับชื่อสารเคมี ความเป็นพิษ และดำเนินมาตรการที่จำเป็นเพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของคนงานจากสารเคมีใหม่ 2. สารเคมีอันตรายต้องมีการติดฉลากบนภาชนะบรรจุหรือหีบห่อ ต้องมีเปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนักของสารหรือเปอร์เซ็นต์โดยปริมาตร 3. ต้องมีการสำรวจข้อมูลความเป็นพิษของสารเคมีโดยใช้การทดลอง เมื่อจัดเป็นสารเคมีชนิดใหม่โดยต้องมีการรายงานรวมถึงกระบวนการผลิตสารเคมีอันตรายนั้นด้วย	1. ห้ามไม่ให้ขนส่ง เก็บรักษา เคลื่อนย้าย หรือนำสารเคมีที่ไม่ได้ติดฉลากเข้าไปในสถานประกอบการ 2. ฉลากสารเคมีอันตรายต้องมีรายละเอียดดังนี้ สัญลักษณ์แสดงถึงอันตราย และคำว่า" สารเคมีอันตราย" หรือ วัตถุมีพิษ" ชื่อทางเคมีหรือชื่อวิทยาศาสตร์ ปริมาณและส่วนประกอบ อันตรายและการเกิดพิษ วิธีเก็บ ใช้ เคลื่อนย้าย กำจัดหีบห่อหรือภาชนะบรรจุ วิธีปฐมพยาบาล 3. จัดชุดทำงานให้ลูกจ้างที่ทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย หมวด 1 ข้อ 4 และข้อ 12-13 ประกาศ ณ วันที่ 22 ส.ค. 2534

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
6.1.1	การจัดการด้านความปลอดภัยของกระบวนการผลิตสารเคมีอันตราย (ต่อ)	3.ข้อมูลเกี่ยวกับเทคโนโลยีการผลิตอย่างน้อยต้องประกอบด้วยแผนผังกระบวนการผลิต ปฏิกิริยาเคมี ปริมาณการจัดเก็บสูงสุด ขีดจำกัดของอุณหภูมิ ความดัน การประเมินการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น ผลต่อความปลอดภัยและสุขอนามัยของลูกจ้าง 4. ข้อมูลเกี่ยวกับอุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ในการผลิต ได้แก่ วัสดุที่ใช้ในการสร้าง แผนผังท่อและเครื่องมือ ระบบไฟฟ้า การออกแบบระบบระบายอากาศ หลักเกณฑ์และมาตรฐานที่ใช้ เป็นต้น 5.นายจ้างต้องจัดทำเอกสารเกี่ยวกับเครื่องมืออุปกรณ์ที่ใช้การปฏิบัติทางวิศวกรรมที่ดีซึ่งผ่านการรับรองและเป็นที่ยอมรับ 6.การออกแบบและจัดสร้างเครื่องมือ ถ้าไม่ได้เป็นไปตามเกณฑ์ นายจ้างจะต้องกำหนดและจัดทำเอกสารที่แสดงว่าเครื่องมือนั้นถูกออกแบบ บำรุงรักษา ตรวจสอบ ทดสอบ และใช้งานได้อย่างปลอดภัย		4. ต้องมีการขอการรับรองจากรัฐมนตรีแรงงาน 30 วันก่อนเริ่มผลิตโดยยื่นขอการรับรองพร้อมด้วยเอกสารแสดงวิธีการผลิตหรือการจัดการกับสารเคมีอันตรายนั้นเพื่อให้แน่ใจว่าคนงานจะไม่ได้รับอันตรายจากการสัมผัสสารเคมีชนิดใหม่นี้ 4. ถ้ามีข้อมูลว่าคนงานอาจได้รับอันตรายจากสารเคมีอันตรายใหม่นี้ รัฐมนตรีแรงงานจะแจ้งนายจ้างเกี่ยวกับอันตรายของสารเคมีนั้นทันที 5. การประกาศเกี่ยวกับสารเคมีใหม่นี้จะทำได้ภายใน 1 ปี หลังจากได้รับการรับรอง 6.รัฐมนตรีแรงงานจะทำรายการชื่อของผู้ที่จะเป็นคณะกรรมการประเมินผลการทดสอบสารก่อมะเร็งที่ทำการตรวจหาความเป็นพิษของสารเคมี และรายงานผลสำนักงานมาตรฐานแรงงานใน 1 ปีหลังจากชื่อของสารเคมีใหม่ได้มีการประกาศเป็นทางการแล้ว	4. จัดให้มี ฝักบัว ที่ล้างตาในบริเวณทำงานกับสารเคมีอันตราย 5. จัดที่ล้างมือ ล้างหน้าและห้องอาบน้ำสำหรับลูกจ้างที่ทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย หมวด 1 ข้อ 14-15 ประกาศ ณ วันที่ 22 ส.ค. 2534

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
6.1.1	การจัดการด้านความปลอดภัยของกระบวนการผลิตสารเคมีอันตราย (ต่อ)	7. นายจ้างต้องดำเนินการวิเคราะห์อันตรายของกระบวนการผลิตโดยจัดทำลำดับความสำคัญในการวิเคราะห์อันตรายโดยคำนึงถึงขอบเขตของอันตราย จำนวนลูกจ้างที่อาจได้รับผลกระทบ อายุการใช้งาน และประวัติการใช้งาน พร้อมจัดทำเป็นเอกสาร การวิเคราะห์อันตรายของกระบวนการผลิตต้องมีการปรับปรุงให้ทันสมัยและตรงกับสภาพความเป็นจริง 8. นายจ้างต้องใช้วิธีการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างที่เหมาะสมที่จะกำหนดและประเมินอันตรายของกระบวนการผลิตได้แก่ What if, Checklist, What-if/Checklist, Hazard and Operability Study, Failure Mode and Effect Analysis(FMEA), Fault Tree หรือวิธีอื่นที่เทียบเท่าและเหมาะสม		7. เมื่อผลประเมินอยู่ในเกรด 3 หรือเกรด 2 นายจ้างต้องทำการทบทวน เครื่องมือ วิธีการทำงาน และดำเนินมาตรการเพื่อปรับปรุงสภาพสิ่งแวดล้อมในการทำงาน วิธีการทำงาน ดูแลเครื่องมือ เพื่อเปลี่ยนเกรดของห้องปฏิบัติการให้เป็น เกรด 2 หรือ 1 โดยทำการตรวจวัดความเข้มข้นของสารเคมีในสถานที่ทำงาน 8. นายจ้างยังต้องจัดทำมาตรการเพื่อปกป้องคนงานรวมทั้งให้คนงานใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลด้วย 9. นายจ้างต้องจัดห้องพักให้ลูกจ้างที่ทำงานเกี่ยวกับสารเคมีกลุ่มที่ 1 และ 2 ในสถานที่ห่างจากห้องทำงาน และต้องมีการจัดการห้องพักตามที่กำหนด		

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
6.1.1	การจัดการด้านความปลอดภัยของกระบวนการผลิตสารเคมีอันตราย (ต่อ)	9. การวิเคราะห์อันตรายจากกระบวนการผลิตต้องระบุอันตรายของกระบวนการผลิต การจำแนกอุบัติการณ์ที่เกิดขึ้นซึ่งมีแนวโน้มจะทำให้เกิดอุบัติภัยต่อเนื่อง การควบคุมอันตรายทางวิศวกรรมและทางการบริหารจัดการที่จะนำมาใช้ สิ่งที่เกิดขึ้นหากเกิดความล้มเหลวของการควบคุมทางวิศวกรรมและการบริหาร และรายละเอียดอื่นๆตามที่กำหนด 10. การวิเคราะห์อันตรายในกระบวนการผลิต จะต้องดำเนินการโดยทีมงานที่มีความชำนาญด้านวิศวกรรมและการปฏิบัติงานในกระบวนการผลิตอย่างน้อย 1 คนและอีกคนที่มีความรู้เฉพาะเกี่ยวกับวิธีการวิเคราะห์อันตรายจากกระบวนการผลิตที่นำมาใช้ 11. นายจ้างต้องจัดทำระบบที่บอกได้ถึงสิ่งที่ตรวจพบและข้อเสนอแนะ เพื่อให้ข้อเสนอแนะนั้นได้รับการแก้ไขทันทีและมีการบันทึกเป็นเอกสาร ว่าได้ดำเนินการอย่างไร และมีการสื่อสารให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้ทราบ		10. นายจ้างต้องจัดห้องซักล้างให้ลูกจ้างที่ทำงานเกี่ยวกับสารเคมีกลุ่มที่ 1 และ 2 เพื่อกำจัดสารปนเปื้อนออกจากร่างกาย มีห้องเปลี่ยนเสื้อผ้าด้วย 11. ห้ามลูกจ้างที่ทำงานเกี่ยวกับสารเคมีกลุ่มที่ 1 และ 2 สูบบุหรี่หรือดื่มเครื่องดื่มในเวลาทำงาน โดยติดป้ายให้เห็นชัดเจน 12. สถานที่ผลิตสารเคมีบางชนิด เช่นกรดโครมิก จำกัดเฉพาะผู้ที่เกี่ยวข้องเท่านั้น ต้องมีการแจ้งข้อมูล ชื่อสาร อันตรายของสารนั้นต่อสุขภาพ ข้อควรระวัง และอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลให้กับคนงานที่เห็นได้ง่าย 13. คนงานที่ทำงานผลิตสารเคมีซึ่งต้องมีการดูแลเป็นพิเศษ นายจ้างต้องเก็บบันทึกเกี่ยวกับชื่อคนงาน ช่วงเวลาทำงาน การปนเปื้อนสารเคมีและมาตรการต่างๆที่ใช้กับคนงานคนนั้นไว้ 30 ปี		

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
6.1.1	การจัดการด้านความปลอดภัยของกระบวนการผลิตสารเคมีอันตราย (ต่อ)	12. การวิเคราะห์อันตรายของกระบวนการผลิตเบื้องต้นไปแล้วอย่างน้อย 5 ปี ต้องมีการปรับปรุงให้ทันสมัยและตรงตามสภาพความเป็นจริงในปัจจุบัน รวมทั้งจัดทำเอกสารการแก้ไขตามข้อเสนอแนะ ตลอดอายุการใช้งานของกระบวนการผลิตนั้น 13. นายจ้างต้องจัดทำขั้นตอนการปฏิบัติงานและนำไปสู่การปฏิบัติโดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับขั้นตอนในการปฏิบัติงานแต่ละระยะ ขีดจำกัดในการปฏิบัติงาน การคำนึงถึงความปลอดภัยและสุขภาพ ระบบความปลอดภัยและการทำงานของระบบ 14.ขั้นตอนการปฏิบัติงานเป็นที่รับทราบและเข้าใจของคนงานทั้งที่ทำงานและซ่อมบำรุง 15.ต้องมีการทบทวนขั้นตอนการปฏิบัติงานเพื่อให้เป็นไปตามขั้นตอนการปฏิบัติงานที่เกิดขึ้นจริงรวมทั้งการเปลี่ยนแปลงใดๆที่เกิดขึ้น นายจ้างต้องรับรองว่าขั้นตอนการปฏิบัติการนั้นเป็นสิ่งที่ปฏิบัติอยู่และมีความถูกต้องเป็นประจำทุกปี		14. มาตรการที่เกี่ยวข้องกับ Chlorinated Biphenyl และอื่นเป็นไปตามที่กำหนด 15. มาตรการที่เกี่ยวข้องกับเตาเผาที่ใช้ Coke เป็นไปตามที่กำหนด 16. มาตรการที่เกี่ยวข้องกับ Fumigation Work เป็นไปตามที่กำหนด 17. มาตรการที่เกี่ยวข้องกับ Nitroglycol เป็นไปตามที่กำหนด 18. ขั้นตอนการขออนุญาตเพื่อผลิตสารเคมีที่เฉพาะ มีรายละเอียดตามชนิดของสารเคมีตามที่กำหนด		

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
6.1.1	การจัดการด้านความปลอดภัยของกระบวนการผลิตสารเคมีอันตราย (ต่อ)	16.นายจ้างต้องจัดทำข้อปฏิบัติในการทำงานที่ปลอดภัยและนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อที่จะควบคุมอันตราย เช่น การล๊อคกุญแจ การติดป้ายเตือน การทำงานในที่อับอากาศ เป็นต้นข้อปฏิบัติการทำงานที่ปลอดภัยต้องนำไปใช้กับลูกจ้างของบริษัทและลูกจ้างของผู้รับเหมา				
6.1.2	หน้าที่ของนายจ้างต่อผู้รับเหมาที่ดำเนินการบำรุงรักษาซ่อมแซมที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการผลิต	1. นายจ้างต้องทำการประเมินเกี่ยวกับการดำเนินงานของผู้รับเหมาและแผนงานต่างๆ ก่อนคัดเลือกผู้รับเหมา 2. นายจ้างต้องแจ้งให้ผู้รับเหมาทราบอันตรายจากการระเบิด เพลิงไหม้ สารเคมีรั่วไหล วิธีการปฏิบัติเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉิน วิธีการปฏิบัติงานที่ปลอดภัย 3. นายจ้างต้องประเมินการทำงานของผู้รับเหมาเป็นระยะ และมีการเก็บข้อมูล การบาดเจ็บ การเจ็บป่วย ของลูกจ้างจากงานของผู้รับเหมาในบริเวณกระบวนการผลิตนั้น				

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
6.1.3	หน้าที่ของนายจ้างฝ่ายผู้รับเหมา	1.นายจ้างฝ่ายผู้รับเหมาต้องแน่ใจว่าลูกจ้างได้ผ่านการอบรมการปฏิบัติงาน ได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับอันตรายจากการระเบิด เพลิงไหม้ สารเคมีรั่วไหล วิธีการปฏิบัติเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉิน วิธีการปฏิบัติงานที่ปลอดภัย 2. นายจ้างฝ่ายผู้รับเหมาต้องจัดทำเอกสารที่แสดงว่าลูกจ้างได้รับการฝึกอบรม มีความเข้าใจในงาน บันทึกรายละเอียดการอบรม ลูกจ้างได้ปฏิบัติตามกฎความปลอดภัยเกี่ยวกับการใช้สิ่งอำนวยความสะดวก และข้อปฏิบัติในการทำงานที่ปลอดภัย 3. นายจ้างฝ่ายผู้รับเหมาจะต้องแนะนำนายจ้างที่ว่าจ้างผู้รับเหมาให้ทราบถึงอันตรายพิเศษ ที่ปรากฏอยู่จากการทำงานของผู้รับเหมาหรืออันตรายใดๆที่พบจากการทำงานของผู้รับเหมา				

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
6.1.4	การทบทวนความปลอดภัยก่อนเริ่มเดินเครื่อง	นายจ้างต้องมีการทบทวนความปลอดภัยก่อนเริ่มเดินเครื่องเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือมีสิ่งใหม่ๆมาใช้ ต้องมีการดำเนินการก่อนจะนำสารเคมีอันตรายสูงมาใช้ในกระบวนการผลิต การก่อสร้างอุปกรณ์ เครื่องมือ ขั้นตอนการปฏิบัติในเรื่องความปลอดภัย การปฏิบัติงาน การบำรุงรักษา และการดำเนินการเมื่อมีเหตุฉุกเฉิน รวมทั้งต้องมีการฝึกอบรมคนงานที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการผลิตให้เรียบร้อย				
6.1.5	ความมั่นคงแข็งแรงของเครื่องจักร	1. อุปกรณ์การผลิต ภาชนะบรรจุมีความดันและถังสำหรับเก็บบรรจุ ระบบท่อ ระบบระบายและปล่อยออกและอุปกรณ์ต่างๆ ระบบหยุดเครื่องฉุกเฉิน การควบคุม (เครื่องมือติดตามตรวจวัด สัญญานเตือนภัยและระบบปิดกั้น) ปั๊ม ต้องมีขั้นตอนการปฏิบัติงานที่เป็นลายลักษณ์อักษร				

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
6.1.5	ความมั่นคงแข็งแรงของเครื่องจักร (ต่อ)	2. การตรวจสอบและการทดสอบอุปกรณ์เครื่องมือในกระบวนการผลิต ต้องเป็นไปตามการปฏิบัติทางวิศวกรรมที่ได้รับการรับรองความถี่ในการตรวจสอบ เอกสารการตรวจสอบ บันทึกการตรวจสอบต้องเป็นไปตามที่กำหนด ความบกพร่องของเครื่องมือ ต้องได้รับการแก้ไขและมั่นใจว่าจะใช้ได้อย่างปลอดภัย 3. การรับรองคุณภาพในการสร้างอาคารโรงงานใหม่ อุปกรณ์เครื่องมือใหม่ นายจ้างต้องรับรองว่าอุปกรณ์เครื่องมือนั้นผลิตขึ้นอย่างเหมาะสม มีการตรวจสอบว่าติดตั้งเหมาะสม ตรงตามที่ได้ออกแบบไว้ อุปกรณ์การซ่อมบำรุงเหมาะสมกับการใช้งานกับกระบวนการผลิตที่มีอยู่				
6.1.6	การอนุญาตให้ทำงานเกี่ยวกับความร้อน	นายจ้างต้องประกาศใช้ใบอนุญาตให้ทำงาน การอนุญาตทำงานต้องระบุว่ามีการป้องกันเพลิงไหม้ตามข้อกำหนดก่อนให้ปฏิบัติงานกับความร้อน ต้องระบุวันที่อนุญาตให้ทำงานกับความร้อน ระบุวันที่อนุญาต ระบุสิ่งของที่ใช้ ต้องเก็บใบอนุญาตไว้จนกว่างานเสร็จ				

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
6.1.7	การบริหารจัดการเมื่อมีการเปลี่ยนแปลง	1. นายจ้างต้องจัดเตรียมขั้นตอนการปฏิบัติงานเป็นลายลักษณ์อักษร เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงสารเคมีที่ใช้ในกระบวนการผลิต เทคโนโลยี อุปกรณ์เครื่องมือ และขั้นตอนการปฏิบัติ และการเปลี่ยนแปลงสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆที่มีผลต่อกระบวนการผลิต 2. ก่อนมีการเปลี่ยนแปลงใดๆ ต้องพิจารณาพื้นฐานด้านเทคนิค ผลของการเปลี่ยนแปลงต่อความปลอดภัยและสุขภาพ การปรับเปลี่ยนขั้นตอนการปฏิบัติงาน ช่วงเวลาและข้อกำหนด 3. ต้องแจ้งให้ลูกจ้างที่เกี่ยวข้องในกระบวนการผลิต การซ่อมบำรุง และลูกจ้างของผู้รับเหมาที่งานมีการเปลี่ยนแปลงและฝึกอบรมเกี่ยวกับสิ่งที่จะเปลี่ยนแปลงก่อนที่จะเริ่มเดินเครื่อง ถ้าการเปลี่ยนแปลงมีผลต่อข้อมูลความปลอดภัยของกระบวนการผลิต ขั้นตอนการปฏิบัติงานหรือวิธีการปฏิบัติงานต้องปรับให้ทันสมัยและสอดคล้องกัน				

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
6.1.8	การวางแผนฉุกเฉินและการตอบโต้	นายจ้างต้องจัดทำแผนฉุกเฉินตามวิธีการที่กำหนด แผนต้องรวมขั้นตอนการจัดการเกี่ยวกับการรั่วไหลของสารเคมี นายจ้างต้องดำเนินการเกี่ยวกับกากของเสียอันตรายและการระงับเหตุฉุกเฉินตามที่กำหนด				
6.1.9	การประเมินผลการปฏิบัติ	นายจ้างต้องรับรองได้ว่าได้ทำการประเมินผลการปฏิบัติตามที่กำหนดไว้อย่างน้อยทุกๆ 3 ปี การประเมินผลการปฏิบัติต้องทำโดยผู้มีความรู้เกี่ยวกับการผลิต จัดทำรายงานการประเมินผล รายงานสิ่งที่ตรวจพบจากการประเมิน รายงานสิ่งที่ได้ทำการแก้ไข และเก็บรายงานการประเมินผลของสองครั้งล่าสุด				
6.1.10	การควบคุมอันตรายของสารเคมีอันตราย		1. นายจ้างทุกคนต้องมั่นใจว่าการสัมผัสสารเคมีที่มีอันตรายต่อสุขภาพของลูกจ้างต้องได้รับการป้องกันหรือการควบคุม 2. นายจ้างต้องให้มีการใช้สารที่มีที่ไม่มีอันตรายหรือลดความเสี่ยงต่อสุขภาพของลูกจ้างมาแทนสารที่มีอันตรายต่อสุขภาพในสถานที่ทำงาน	1. โรงปฏิบัติการที่มีสารอันตรายได้แก่ ก๊าซ ฝุ่น ไอระเหย คนงานต้องสัมผัสกับแสงที่เป็นอันตราย คลื่นเสียง การสั่นสะเทือน เชื้อโรค นายจ้างต้องดำเนินมาตรการเช่นการใช้สารอื่นทดแทน การปรับปรุงวิธีการทำงานหรือเครื่องจักรเพื่อลดสาเหตุของสถานการณ์ที่เป็นอันตราย		

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
6.1.10	การควบคุมอันตรายของสารเคมีอันตราย (ต่อ)		3. การใช้มาตรการปกป้องที่เหมาะสมกับกิจกรรมและเป็นไปตามการประเมินความเสี่ยง สามารถจัดลำดับความสำคัญได้ดังนี้ การออกแบบและการใช้กระบวนการทำงาน ระบบการทำงานและการควบคุมทางวิศวกรรมที่เหมาะสม การใช้เครื่องมือและวัสดุที่เหมาะสม การควบคุมการสัมผัสที่แหล่งกำเนิด รวมทั้งระบบการระบายอากาศที่เพียงพอ มาตรการการจัดองค์กรที่เหมาะสม ในกรณีที่การควบคุมการสัมผัสไม่ได้ผลให้ใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายที่เหมาะสม 4. มารการปกป้องคนงานรวมทั้งการจัดการให้มีการใช้ จัดเก็บ ขนส่งสารอันตรายต่อสุขภาพและกากของเสียของสารนั้นในสถานประกอบการ มีวิธีการดูแลรักษาที่เหมาะสม มีการลดจำนวนคนงาน ระดับและระยะเวลาในการสัมผัส และปริมาณของสารอันตรายต่อสุขภาพในสถานที่ทำงาน มีการควบคุมสิ่งแวดล้อมในการทำงาน รวมทั้งการระบายอากาศทั่วไปที่เหมาะสมและมาตรการทางด้านสุขอนามัยที่เหมาะสม	2.ในกรณีที่โรงปฏิบัติงานมีการปล่อยฝุ่น ก๊าซ ไอระเหย นายจ้างต้องใช้มาตรการที่จำเป็น เช่นติดตั้ง ระบบระบายอากาศเฉพาะที่ ระบบระบายอากาศแบบทั่วไป เพื่อลดความเข้มข้นของสารเหล่านี้ให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ 3. เมื่อมีระบบระบายอากาศเฉพาะที่ หรือระบบอื่นๆให้นายจ้างติดตั้งอุปกรณ์ดักจับก๊าซ ซึ่งมีระบบดูดซับที่มีประสิทธิภาพ ระบบการเผาไหม้ หรือเก็บฝุ่นที่เหมาะสมกับสารอันตรายนั้น		

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
6.1.10	การควบคุมอันตรายของสารเคมีอันตราย (ต่อ)		5. ในกรณีที่ไม่สามารถป้องกันการสัมผัสต่อสารก่อมะเร็ง นายจ้างต้องจัดทำมาตรการดังนี้ ปิดคลุมกระบวนการและระบบการใช้ ห้ามการรับประทาน ดื่มและสูบบุหรี่ในพื้นที่ที่อาจปนเปื้อนสารก่อมะเร็ง ทำความสะอาดพื้น ผนัง และพื้นผิวอื่นๆเป็นระยะอย่างสม่ำเสมอ กำหนดพื้นที่การติดตั้งซึ่งอาจปนเปื้อนด้วยสารก่อมะเร็งและใช้ป้ายเตือนอย่างเพียงพอและเหมาะสม 6. ในกรณีที่ไม่สามารถป้องกันการสัมผัสต่อสารทางชีวภาพ นายจ้างจะต้องดำเนินมาตรการดังนี้ ติดตั้งป้ายเตือนอันตรายที่เหมาะสมและเพียงพอ รวมทั้งเครื่องหมายอันตรายทางชีวภาพ กำหนดวิธีการกำจัดการปนเปื้อนที่เหมาะสม กำหนดวิธีการจัดเก็บ จัดทิ้งของเสียอย่างปลอดภัย มีการทดสอบที่จำเป็นสำหรับการปนเปื้อนสารชีวภาพในที่ทำงาน			

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
6.1.10	การควบคุมอันตรายของสารเคมีอันตราย (ต่อ)		7. กำหนดวิธีการทำงาน การขนส่งสารทางชีวภาพหรือวัสดุที่มีสารทางชีวภาพ จัดเตรียมวัคซีนที่มีประสิทธิภาพให้กับคนงาน กำหนดมาตรการทางด้านสุขอนามัย ที่ใช้ในการป้องกันหรือลดการปล่อยสารทางชีวภาพจากที่ทำงาน 8. ในสถานที่ซึ่งมีคนไข้หรือสัตว์ที่ติดเชื้อทางชีวภาพกลุ่ม 3 หรือ 4 นายจ้างต้องเลือกมาตรการควบคุมและการกักกันที่เหมาะสมตามที่กำหนดเพื่อควบคุมความเสี่ยงของการติดเชื้อที่เพียงพอ 9. นายจ้างทุกคนจะจัดมาตรการควบคุม สิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆตามข้อกำหนด และจะต้องมั่นใจว่ามาตรการมีการใช้และประยุกต์ใช้ตามความเหมาะสม ถ้าพบสิ่งผิดปกต ต้องมีการรายงานให้กับนายจ้าง			

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
6.1.11	การดูแลรักษา การตรวจสอบ การทดสอบมาตรการควบคุม		1.นายจ้างทุกคนต้องจัดเตรียมให้มีมาตรการควบคุมตามข้อกำหนด อยู่ในสถานะที่มีประสิทธิภาพ มีการทำงานได้ดี ได้รับการดูแลอย่างดี สะอาด การควบคุมทางวิศวกรรม กรณีใช้การระบายอากาศเฉพาะที่ต้องมีการตรวจสอบอย่างน้อยทุก 14 เดือน หรือกรณีอื่นๆควรมีการตรวจสอบตามระยะเวลาที่เหมาะสม และมีการบันทึกผลการตรวจสอบเก็บไว้อย่างน้อย 5 ปี			
6.1.12	การจัดทิ้งของเหลวที่มีสารเคมีอันตราย			นายจ้างจะปล่อยของเหลวที่มีสารเคมีอันตรายหลังจากได้ทำการกำจัดโดยทำให้เป็นกลาง ตกตะกอน การกรอง ตามที่กำหนดสำหรับสารเคมีอันตราย		
6.1.13	การกำจัดของเสียที่เป็นก๊าซ ของเหลว หรือของเสียอื่นที่ปนเปื้อนด้วยสารที่ทำให้เกิดโรค			การกำจัดของเสียที่เป็นก๊าซ ของเหลว หรือของเสียอื่นที่ปนเปื้อนด้วยสารที่ทำให้เกิดโรค นายจ้างจะต้องมั่นใจว่าสารเหล่านี้จะถูกทิ้งหลังจากที่ได้ทำการฆ่าเชื้อ ทำให้ปราศจากเชื้อ หรือทำด้วยวิธีอื่นที่เหมาะสม		

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
6.1.14	การป้องกันการฟุ้งกระจายของฝุ่น			โรงปฏิบัติงานที่อยู่ภายนอก หรือการทำงานในบ่อซึ่งมีฝุ่นจำนวนมาก นายจ้างต้องมั่นใจว่ามีการพ่นน้ำหรือใช้มาตรการอื่นเพื่อป้องกันไม่ให้ฝุ่นฟุ้งกระจาย		
6.1.15	ความเข้มข้นของก๊าซของกรดคาร์บอนิคในบ่อต้องได้ตามมาตรฐาน			1. นายจ้างต้องมั่นใจว่าความเข้มข้นของก๊าซของกรดคาร์บอนิคในหลุมหรือบ่อต้องมีค่าเท่ากับ 1.5% หรือต่ำกว่ายกเว้นเป็นการทำงานโดยใช้อุปกรณ์ป้องกันระบบหายใจชนิดมีก๊าซออกซิเจนหรืออากาศส่งให้คนงาน 2. การทำงานในหลุมหรือบ่อซึ่งมีกำหนดลักษณะงานที่จัดเป็นการทำงานในหลุมหรือบ่อ (Pit) และต้องมีการตรวจวัดก๊าซคาร์บอนิคสม่ำเสมอในช่วง 1 ครั้งต่อช่วงเวลาน้อยกว่า 1 เดือน		
6.1.16	สถานที่ทำงานกับตัวทำละลายอินทรีย์ในอาคาร			1.เมื่อคนงานทำงานกับตัวทำละลายอินทรีย์กลุ่มที่ 1 และ 2 นายจ้างต้องติดตั้งอุปกรณ์เพื่อควบคุมตัวทำละลายอินทรีย์ที่แหล่งกำเนิดหรือติดตั้งระบบระบายอากาศเฉพาะที่ในสถานที่ทำงาน		

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
6.1.16	สถานที่ทำงานกับตัวทำละลายอินทรีย์ในอาคาร (ต่อ)			2. เมื่อคนงานทำงานกับตัวทำละลายอินทรีย์กลุ่มที่ 3 นายจ้างต้องติดตั้งอุปกรณ์เพื่อควบคุมตัวทำละลายอินทรีย์ที่แหล่งกำเนิดหรือติดตั้งระบบระบายอากาศเฉพาะที่หรือระบบระบายอากาศแบบทั่วไปในสถานที่ทำงาน 3. เมื่อคนงานทำงานกับตัวทำละลายอินทรีย์กลุ่มที่ 3 ที่อาจมีการระเบิดในถัง (Tank)นายจ้างต้องติดตั้งอุปกรณ์เพื่อควบคุมตัวทำละลายอินทรีย์ที่แหล่งกำเนิดหรือติดตั้งระบบระบายอากาศเฉพาะที่ในสถานที่ทำงาน 4. ถ้าทำงานกับตัวทำละลายอินทรีย์ในอาคารที่ไม่มีผนัง หรือทำชั่วคราว หรือยากที่จะติดตั้งระบบอาจมีการยกเว้นไม่ต้องติดตั้งระบบควบคุมตัวทำละลายอินทรีย์ที่แหล่งกำเนิดหรือติดตั้งระบบระบายอากาศเฉพาะที่ในสถานที่ทำงานตามที่กำหนด		

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
6.1.16	สถานที่ทำงานกับตัวทำละลายอินทรีย์ในอาคาร (ต่อ)			5.เมื่อคนงานทำงานกับตัวทำละลายอินทรีย์ในถัง (Tank) งานนั้นเป็นงานระยะสั้น คนงานสวมอุปกรณ์ป้องกันระบบหายใจที่มีการส่งอากาศให้ มีการยกเว้นไม่ต้องติดตั้งอุปกรณ์เพื่อควบคุมตัวทำละลายอินทรีย์ที่แหล่งกำเนิดหรือติดตั้งระบบระบายอากาศเฉพาะที่ในสถานที่ทำงาน 6. เมื่อคนงานทำงานกับตัวทำละลายอินทรีย์ที่มีการติดตั้ง Reaction chamber อย่างถาวรแยกจากสถานที่อื่น คนงานไม่ต้องเข้าไปทำงานบ่อยๆ มีระบบระบายอากาศแบบทั่วไปแล้วอาจไม่ต้องติดตั้งอุปกรณ์เพื่อควบคุมตัวทำละลายอินทรีย์ที่แหล่งกำเนิดหรือติดตั้งระบบระบายอากาศเฉพาะที่ 7. กฎหมายมีกำหนดเกี่ยวกับกรณีพิเศษในเรื่องติดตั้งระบบอื่นอยู่แล้วอาจมีการยกเว้นไม่ต้องติดตั้งอุปกรณ์เพื่อควบคุมตัวทำละลายอินทรีย์ที่แหล่งกำเนิดหรือติดตั้งระบบระบายอากาศเฉพาะที่และมีกรณีการขอการรับรองจากหัวหน้าสำนักงานการตรวจสอบมาตรฐานแรงงานด้วย		

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
6.1.17	ประสิทธิภาพของระบบระบายอากาศสำหรับตัวทำละลายอินทรีย์			1. ฮู้ดของระบบระบายอากาศเฉพาะที่เพื่อดักจับไอระเหยตัวทำละลายอินทรีย์ต้องเป็นไปตามที่กำหนด 2. นายจ้างต้องทำให้ท่อของระบบระบายอากาศเฉพาะที่สั้นที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ 3. เมื่อติดตั้งอุปกรณ์กำจัดมลพิษ (Air cleaner) ในระบบระบายอากาศเฉพาะที่ ให้ติดตั้งพัดลมดูดอากาศในจุดที่อากาศสะอาดไหลผ่านออกมา 4. เมื่อนายจ้างติดตั้งพัดลมดูดอากาศออกในระบบระบายอากาศแบบทั่วไปต้องติดตั้งให้ใกล้กับแหล่งกำเนิดของของไอระเหยตัวทำละลายอินทรีย์มากที่สุด 5. ทางออกของพัดลมดูดอากาศของระบบระบายอากาศเฉพาะที่ระบบระบายอากาศแบบผลักและดึงอากาศควรปล่อยออกสู่บรรยากาศภายนอก 6. ความสูงของท่อปล่อยอากาศออกสู่ภายนอกของระบบระบายอากาศเฉพาะที่ซึ่งไม่มีอุปกรณ์กำจัดควรอยู่สูงจากหลังคา 1.5 เมตรหรือมากกว่า		

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
6.1.17	ประสิทธิภาพของระบบระบายอากาศสำหรับตัวทำละลายอินทรีย์ (ต่อ)			7.ระบบระบายอากาศเฉพาะที่จะต้องมีความสามารถในการควบคุมความเร็วของอากาศ ให้เหมาะสมตามชนิดของระบบและกลุ่มของตัวทำละลายอินทรีย์ที่ใช้ 8. นายจ้างต้องดูแลให้มีการใช้ระบบระบายอากาศแบบต่างๆ ตามที่ติดตั้งไว้ ขณะที่คนงานกำลังทำงาน และต้องมีมาตรการให้มีการใช้ระบบอย่างมีประสิทธิภาพ		
6.1.18	การบริหารจัดการในงานที่ใช้ตัวทำละลายอินทรีย์			1. นายจ้างต้องแต่งตั้งหัวหน้าหน่วยปฏิบัติการของงานที่ใช้ตัวทำละลายอินทรีย์ ซึ่งต้องผ่านการอบรมในหลักสูตรสำหรับหัวหน้าหน่วยปฏิบัติการของงานที่ใช้ตัวทำละลายอินทรีย์ 2. หัวหน้าหน่วยปฏิบัติการของงานที่ใช้ตัวทำละลายอินทรีย์มีหน้าที่ตามที่กำหนดได้แก่ แนะนำวิธีการทำงานให้กับคนงาน สำรวจระบบระบายอากาศเป็นประจำอย่างน้อยเดือนละครั้ง ดูแลการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลของคนงาน มั่นใจว่ามีการใช้มาตรการที่จำเป็นต่างๆสำหรับการทำงานกับตัวทำละลายอินทรีย์		

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
6.1.18	การบริหารจัดการในงานที่ใช้ตัวทำละลายอินทรีย์ (ต่อ)			3. นายจ้างต้องมีการตรวจระบบระบายอากาศเฉพาะที่ก่อนติดตั้ง และหลังจากติดตั้งเป็นระยะอย่างน้อยปีละครั้ง โดยตรวจตามรายละเอียดที่กำหนด 4. นายจ้างต้องมีการตรวจระบบระบายอากาศเฉพาะที่ซึ่งไม่ได้ใช้ตามรายการที่กำหนดก่อนที่จะเริ่มนำมาใช้ 5.การติดตั้งระบบระบายอากาศแบบผลักและดูดต้องเป็นไปตามที่กำหนดแม้ว่าจะมีการปรับเปลี่ยนระบบไปบ้างต้องมีการตรวจสอบระบบโดยสมัครใจและเก็บบันทึกตามรายการที่กำหนด 6.ถ้าพบความผิดปกติของระบบระบายอากาศจากการตรวจสอบควรทำการซ่อมแซมทันที 7. เมื่อคนงานทำงานกับตัวทำละลายอินทรีย์ในสถานที่ทำงานควรมีการติดป้ายประกาศให้คนงานทราบเกี่ยวกับผลของตัวทำละลายอินทรีย์ต่อสุขภาพ ข้อควรระวังในการใช้ตัวทำละลายอินทรีย์ และการปฐมพยาบาลเบื้องต้นเกี่ยวกับตัวทำละลายอินทรีย์		

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
6.1.18	การบริหารจัดการในงานที่ใช้ตัวทำละลายอินทรีย์ (ต่อ)			8. เมื่อคนงานทำงานกับตัวทำละลายอินทรีย์ นายจ้างควรใช้สัญลักษณ์สีแสดงถึงกลุ่มของตัวทำละลายอินทรีย์ปิดประกาศเพื่อให้คนงานเห็นได้ชัดเจน 9.เมื่อคนงานต้องทำงานกับตัวทำละลายอินทรีย์ในถังที่ไม่มีตัวทำละลายอินทรีย์ จะต้องมีมาตรการดังนี้ ก่อนทำงาน 1 วัน ช่องเปิดของถังต้องเปิดออกทั้งหมด เมื่อคนงานทำงานและมีการปนเปื้อนตัวทำละลายอินทรีย์ต้องให้เขาล้างตัวเพื่อกำจัดการปนเปื้อน ถ้าเกิดอุบัติเหตุอุปกรณ์ช่วยเหลือคนงานต้องอยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน 10. ก่อนเริ่มทำงานในถัง เมื่อถังเคยบรรจุตัวทำละลายอินทรีย์ต้องกำจัดตัวทำละลายอินทรีย์ออกจากถังและป้องกันการไหลของตัวทำละลายอินทรีย์เข้าไปในถังจากท่อต่างๆที่ติดกับถัง ล้างผนังถังด้านในด้วยน้ำหรือไอน้ำแล้วกำจัดน้ำหรือไอน้ำออกจากถัง แล้วใส่น้ำให้เต็มถังแล้วปล่อยน้ำออกทำอย่างนี้ 3 ครั้ง		

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
6.1.18	การบริหารจัดการในงานที่ใช้ตัวทำละลายอินทรีย์ (ต่อ)			11. เมื่อเกิดอุบัติเหตุกับคนงานที่ทำงานในถัง นายจ้างต้องให้คนงานหยุดทำงานและทำการกำจัดการปนเปื้อนของตัวทำละลายอินทรีย์ที่จุดทำงาน		
6.1.19	การตรวจสภาพแวดล้อมการทำงานกับตัวทำละลายอินทรีย์			1. นายจ้างต้องทำการตรวจวัดความเข้มข้นของตัวทำละลายอินทรีย์ อย่างน้อย 1 ครั้งใน 6 เดือน และทำการบันทึกผลการตรวจวัดตามรายการที่กำหนด และเก็บไว้เป็นเวลา 3 ปี 2.เมื่อมีผลการตรวจวัดนายจ้างต้องแบ่งสถานที่ทำงานที่ตรวจวัดออกเป็น 3 ระดับคือ ระดับที่ 1, 2 และ 3 ตามมาตรฐานการประเมินสิ่งแวดล้อมในการทำงานตามที่กระทรวงแรงงานกำหนด และทำบันทึกผลการประเมินตามที่กำหนดเก็บไว้อย่างน้อย 3 ปี 3.เมื่อบางส่วนของสถานที่ทำงานได้ประเมินผลเป็นระดับ 3 นายจ้างต้องดำเนินการสำรวจสถานที่ทำงาน เครื่องมือและกระบวนการทำงาน มาตรการในการปรับปรุงสิ่งแวดล้อมในการทำงาน กระบวนการทำงาน และอื่นๆ เพื่อที่จะปรับจากระดับ 3 ไปสู่ระดับที่ 2 หรือ1		

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
6.1.19	การตรวจสภาพแวดล้อมการทำงานกับตัวทำละลายอินทรีย์ (ต่อ)			4.เมื่อได้ดำเนินมาตรการต่างๆ แล้ว นายจ้างควรจะตรวจวัดความเข้มข้นของตัวทำละลายอินทรีย์แล้วประเมินผลอีกครั้ง ขณะเดียวกันนายจ้างควรจัดให้คนงานใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายให้เหมาะสม และให้มีการตรวจสุขภาพให้กับคนงาน 5.เมื่อบางส่วนของสถานที่ทำงานได้ประเมินผลเป็นระดับ 2 นายจ้างต้องดำเนินการสำรวจสถานที่ทำงาน เครื่องมือและกระบวนการทำงาน มาตรการในการปรับปรุงสิ่งแวดล้อมในการทำงาน กระบวนการทำงานและอื่นๆ		

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
6.1.20	ความรับผิดชอบของนายจ้างเพื่อป้องกันอันตรายของสารเคมี			เพื่อป้องกันการเกิดมะเร็งผิวหนังอักเสบ การผิดปกติของประสาท และการได้รับอันตรายต่อสุขภาพ ซึ่งเป็นผลจากสารเคมี นายจ้างต้องยืนยันความเป็นพิษ ใช้สารอื่นทดแทน จัดทำวิธีการผลิต ปรับปรุงสถานที่ทำงาน ปรังปรุงสิ่งแวดล้อมในการทำงาน ควบคุมอันตรายต่อสุขภาพของลูกจ้างและใช้มาตรการที่จำเป็น ต้องทราบจำนวนคนงานที่สัมผัสสารเคมี ช่วงเวลาที่สัมผัส และต้องให้คนงานสัมผัสสารเคมีที่ระดับต่ำที่สุด		
6.1.21	มาตรการเกี่ยวกับการผลิตสารเคมีที่เฉพาะ			1. นายจ้างต้องติดตั้งระบบควบคุมฝุ่นหรือไอระเหยหรือระบบระบายอากาศเฉพาะที่เป็นระบบปิดในสถานที่ทำงานซึ่งใช้สารเคมีกลุ่มที่ 1ใส่ในภาชนะหรือใส่สารลงในภาชนะสำหรับทำปฏิกริยา 2. นายจ้างต้องติดตั้งระบบสำหรับควบคุมแหล่งกำเนิดของฝุ่นเบอริลเลี่ยมหรือติดตั้งระบบระบายอากาศเฉพาะที่ในสถานที่ทำงานซึ่งมีการทำงานกับสารเคมีตามที่กำหนด		

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
				3. นายจ้างต้องเตรียมสถานที่ทำงานสำหรับผลิตสารกลุ่มที่ 2 ที่มีการปิดคลุมหรือใช้ระบบที่ทำให้คนงานใช้ระบบการควบคุมทางไกลในห้องแยก แต่ต้องไม่ใช่กับสารกลุ่มที่ 2 ที่เป็นผงภายใต้สภาวะที่มีความชื้น 4. เมื่อพบว่าเป็นการยากที่จะปฏิบัติตามข้อกำหนดในการชั่งสาร นำไปใส่ภาชนะ หรือบรรจุผลิตภัณฑ์ของสารกลุ่ม 2 ให้นายจ้างกำหนดวิธีการทำงานเพื่อป้องกันการสัมผัสของคนงานกับสารกลุ่มที่ 2 และติดตั้งระบบระบายอากาศเฉพาะที่ ที่มีระบบปิดในสถานที่ทำงาน		
6.1.21	มาตรการเกี่ยวกับการผลิตสารเคมีที่เฉพาะ (ต่อ)			5. เมื่อนายจ้างเกี่ยวข้องกับงานที่มีการฟุ้งกระจายของก๊าซ ไอระเหยหรือฝุ่นของสารกลุ่ม 2 นายจ้างต้องจัดทำสถานที่ทำงานที่เป็นระบบปิดแหล่งกำเนิดของก๊าซ ฝุ่น ไอระเหยของสารกลุ่ม 2หรือมีระบบระบายอากาศเฉพาะที่ ถ้านายจ้างจัดทำระบบต่างๆไม่ได้ให้จัดทำระบบระบายอากาศแบบทั่วไป หรือทำให้สารกลุ่ม 2 มีความชื้น เพื่อป้องกันอันตรายต่อคนงานจากการผลิตหรือใช้สารกลุ่ม 2		

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
				6. นายจ้างต้องส่งรายงานต่อหัวหน้าสำนักงานตรวจสอบมาตรฐานแรงงานโดยใช้แบบฟอร์ม 1 ในเรื่องการป้องกันอันตรายเนื่องจากสารเคมีที่เฉพาะ และแนบแผนผังโรงงานด้วย 7. หัวหน้าสำนักงานตรวจสอบมาตรฐานแรงงานจะแจ้งผลยอมรับมาตรการที่ทำหรือไม่โดยเร็ว		
6.1.21	มาตรการเกี่ยวกับการผลิตสารเคมีที่เฉพาะ (ต่อ)			8. เมื่อมีการติดตั้งระบบระบายอากาศเฉพาะที่สำหรับสารกลุ่มที่ 1 และ 2 ต้องเป็นไปตามที่กำหนด และนายจ้างต้องเปิดระบบในช่วงที่คนงานทำงานและต้องใช้ระบบให้มีประสิทธิภาพ		

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
				9. เมื่อติดตั้งระบบดักจับฝุ่น หรือระบบระบายอากาศเฉพาะที่ นายจ้างต้องติดตั้งระบบกำจัดฝุ่นให้เหมาะสม ขึ้นกับขนาดของฝุ่นตามที่กำหนด และให้ใช้ระบบอย่างมีประสิทธิภาพ 10. เมื่อติดตั้งระบบดักจับก๊าซหรือระบบระบายอากาศเฉพาะที่ นายจ้างต้องติดตั้งระบบกำจัดก๊าซให้เหมาะสมตามชนิดของก๊าซเช่น ระบบดูดซับ ระบบเผาไหม้เป็นต้นและใช้ระบบอย่างมีประสิทธิภาพ 11. เมื่อติดตั้งระบบดักจับของเหลว นายจ้างต้องติดตั้งระบบกำจัดของเหลวให้เหมาะสมตามชนิดของเหลวเช่น ระบบอ๊อกซิเดชั่นและรีดักชั่น ระบบทำให้เป็นกลาง เป็นต้น และใช้ระบบอย่างมีประสิทธิภาพ 12. สารบางชนิดเช่นปรอท นายจ้างต้องกำจัดให้ถูกวิธีก่อนทิ้ง		
6.1.21	มาตรการเกี่ยวกับการผลิตสารเคมีที่เฉพาะ (ต่อ)			13. ในกรณีเศษผ้า กระดาษซับที่ปนเปื้อนสารเคมี นายจ้างต้องนำเศษผ้าหรือกระดาษซับเก็บในภาชนะที่สารเคมีผ่านไม่ได้แล้วปิดฝาแล้วเก็บไว้ในที่เหมาะสม		

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
6.1.22	การแจ้งและการรายงานเกี่ยวกับสารเคมีที่เฉพาะ			1. เมื่อนายจ้างต้องการติดตั้งเครื่องจักร หรือต้องการเปลี่ยนแปลงสถานที่ทำงาน ต้องมีการแจ้งการเปลี่ยนแปลงแนบแผนผังไปที่หัวหน้าสำนักงานตรวจสอบมาตรฐานแรงงาน 2. เมื่อนายจ้างที่ผลิตสารเคมีที่เฉพาะต้องการเลิกผลิต ต้องส่งรายงานและบันทึกไปที่หัวหน้าสำนักงานตรวจสอบมาตรฐานแรงงานตามที่กำหนด		
6.1.23	มาตรการป้องกันการรั่วไหลของสารเคมีที่เฉพาะ(การตอบโต้ภาวะฉุกเฉินเมื่อเกิดการรั่วไหลของสารอันตราย)	1. ต้องจัดทำแผนตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน และนำไปปฏิบัติ		1. สำหรับงานบางส่วนที่มีการสัมผัสสารเคมีในกลุ่ม 2 และ 3 นายจ้างต้องใช้วัสดุที่ทนการกัดกร่อน ซึ่งขึ้นกับชนิด อุณหภูมิ และความเข้มข้นของสารเคมี		

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
6.1.23	มาตรการป้องกันการรั่วไหลของสารเคมีที่เฉพาะ(การตอบโต้ภาวะฉุกเฉินเมื่อเกิดการรั่วไหลของสารอันตราย) (ต่อ)	2. แผนตอบโต้ภาวะฉุกเฉินอย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวางแผนก่อนเกิดภาวะฉุกเฉิน และความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก บทบาทหน้าที่ของแต่ละบุคคล สายการบังคับบัญชา การฝึกอบรมและการสื่อสาร การตระหนักถึงภาวะฉุกเฉินและการป้องกัน ระยะห่างที่ปลอดภัยและสถานที่รวมพลผู้อพยพ การรักษาความปลอดภัยในสถานที่และการควบคุมดูแล เส้นทางอพยพและขั้นตอนอพยพ การกำจัดสิ่งปนเปื้อน 3. แผนตอบโต้ภาวะฉุกเฉินต้องรวมถึง การปฐมพยาบาลเมื่อเกิดภาวะฉุกเฉินและการปฐมพยาบาล การเตือนภัยเมื่อเกิดภาวะฉุกเฉิน และขั้นตอนการตอบโต้ ขั้นตอนการตอบโต้ภาวะฉุกเฉินและการติดตาม อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล		2.ในเรื่องข้อต่อ จุดเชื่อมต่อวาวล์ที่ใช้ในสถานที่ทำงาน นายจ้างต้องใช้ประเก็นหรือวงแหวนเพื่อป้องกันสารเคมีกลุ่ม 3 และสารเคมีอื่นรั่ว และทิศทางการหมุนวาวล์เพื่อเปิดปิด ต้องมีการบ่งชี้ให้ชัดเจน วัสดุที่ใช้ทำวาวล์ต้องทนสารเคมีทนการใช้งานตามที่กำหนด 3. นายจ้างต้องบ่งชี้ตำแหน่งที่วางสารเคมีกลุ่ม 2 และสารเคมีอื่นที่ใช้เป็นวัตถุดิบให้ง่ายต่อลูกจ้างในการนำมาใช้ 4. ห้องปฏิบัติการเคมีที่เฉพาะต้องมีประตูทางเข้าออก 2 ทาง หรือมากกว่าเพื่อให้คนงานหลบหนีไปที่ปลอดภัยถ้าสารเคมีรั่ว		

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
6.1.23	มาตรการป้องกันการรั่วไหลของสารเคมีที่เฉพาะ(การตอบโต้ภาวะฉุกเฉินเมื่อเกิดการรั่วไหลของสารอันตราย) (ต่อ)	4. ขั้นตอนในการตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน โดยสรุปได้แก่ เจ้าหน้าที่ตอบโต้ภาวะฉุกเฉินอาวุโสเป็นผู้สั่งการบังคับบัญชาเกี่ยวกับเหตุการณ์เฉพาะในพื้นที่งาน จะมีสายการบังคับบัญชาตามที่ระบุไว้ ต้องมีการบ่งชี้อันตรายทั้งหมดที่มีอยู่ หรือสภาพการณ์ที่ปรากฏขณะนั้น และมีการวิเคราะห์พื้นที่งานที่เหมาะสม การใช้ระบบควบคุมทางวิศวกรรม ขั้นตอนในการจัดการเกี่ยวกับสารอันตราย การใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ มีการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายที่เหมาะสมมาใช้ 5. ต้องมีการจำกัดจำนวนคนที่เข้าไปตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน ผู้ที่คอยสนับสนุนต้องเตรียมอุปกรณ์พร้อมที่จะช่วยเหลือหรือช่วยชีวิต ช่วยปฐมพยาบาล 6. บุคคลากรสนับสนุนที่มีความชำนาญ ผู้ที่มีความชำนาญในการใช้อุปกรณ์บางอย่าง เช่น เครื่องจักรกล เครื่องขุดเจาะ เครน กว้าน บุคคลเหล่านี้เมื่อมาช่วยในการทำงานต้องได้รับการชี้แจงโดยย่อเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล สารเคมีมีอันตรายอย่างไรต่อสุขภาพ ข้อควรระวังต่างๆ		5. ห้องปฏิบัติการที่เฉพาะต้องมีการติดตั้งอุปกรณ์เพื่อการตรวจวัด เช่นอุณหภูมิ อัตราการไหล ความดัน เพื่อว่าเมื่อเกิดการผิดปกติของปฏิกิริยาจะได้ตรวจพบได้อย่างรวดเร็ว 6. นายจ้างควรมีการติดตั้งอุปกรณ์สำหรับการเตือนอันตรายแบบอัตโนมัติเมื่อมีการรั่วไหลของสารเคมีกลุ่ม 3 ซึ่งมีการใช้ในปริมาณมากในห้องทดลอง ถ้าไม่สามารถติดตั้งอุปกรณ์สำหรับการเตือนอันตรายแบบอัตโนมัติให้จัดคนเฝ้าและเมื่อเกิดเหตุรั่วไหลต้องมีอุปกรณ์ในการเคลื่อนย้ายสารกลุ่ม 3 และอุปกรณ์ในการแก้ไขสถานการณ์ เช่นปล่อยน้ำทำให้ระบบเย็น เป็นต้น 7. นายจ้างต้องมีการเก็บพลังงานไฟฟ้าไว้ใช้โดยมีผู้ดูแล นายจ้างต้องมีกฎการทำงานในห้องทดลองเคมีซึ่งคนงานต้องปฏิบัติตามที่กำหนด 8. นายจ้างต้องจัดให้พื้นห้องปฏิบัติการเคมี ใช้วัสดุที่สารเคมีกลุ่ม 1 และ 2 ที่ทำอยู่ซึมผ่านไม่ได้		

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
6.1.23	มาตรการป้องกันการรั่วไหลของสารเคมีที่เฉพาะ(การตอบโต้ภาวะฉุกเฉินเมื่อเกิดการรั่วไหลของสารอันตราย) (ต่อ)	7. ลูกจ้างที่มีความชำนาญพิเศษ ผู้ที่เคยฝึกอบรมกับการทำงานกับสารเคมีอันตรายอาจถูกเรียกให้มาช่วยให้คำแนะนำด้านเทคนิค หรือช่วยเหลือเมื่อมีการรั่วไหลของสารเคมีอันตราย		9. ในการปรับปรุงห้องปฏิบัติการเคมี ซ่อม แซม ทำความสะอาด นายจ้างต้องจัดทำมาตรการตามที่กำหนดโดยกำหนดวิธีการทำงาน เลือกหัวหน้างานรับผิดชอบ กำจัดสารเคมีออกจากอุปกรณ์ เครื่องมือ คนงานต้องใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลเป็นต้น 10.ในการปรับปรุงห้องปฏิบัติการเคมี ซ่อม แซม ทำความสะอาด ต้องแจ้งให้คนงานทราบล่วงหน้าและปฏิบัติตาม 11. เมื่อเกิดสารกลุ่ม 3 รั่วไหล คนงานต้องหลบหนีไปสู่ที่ปลอดภัยและมีการแจ้งเตือนผู้ไม่เกี่ยวข้องห้ามเข้าจนกว่าจะได้แก้ไขสถานการให้กลับสู่สภาวะปกติ		

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
6.1.24	การจัดการเกี่ยวกับอุบัติเหตุ อุบัติการณ์และเหตุฉุกเฉิน		1. เพื่อปกป้องสุขภาพของลูกจ้าง นายจ้างต้องมั่นใจว่าวิธีการต่างๆ ได้แก่อุปกรณ์สำหรับปฐมพยาบาลเบื้องต้น การฝึกซ้อมที่เกี่ยวกับความปลอดภัยมีการทดสอบเป็นระยะเพื่อเตรียมการสำหรับป้องกันอุบัติเหตุ มีข้อมูลการจัดการเหตุฉุกเฉิน มีระบบการเตือนและการสื่อสารเพื่อให้มีการตอบโต้ที่เหมาะสม รวมทั้งวิธีการจัดการและการช่วยเหลือซึ่งต้องทำทันทีถ้าเกิดเหตุการณ์ขึ้น 2. ในกรณีเกิดอุบัติเหตุ อุบัติการณ์หรือเหตุฉุกเฉิน เมื่อมีสารอันตรายต่อสุขภาพในสถานที่ทำงาน นายจ้างต้องมั่นใจว่ามีขั้นตอนที่จะลดอันตรายโดยทันที ทำให้สถานการณ์กลับสู่สภาวะปกติและแจ้งลูกจ้างที่ได้รับผลกระทบ เฉพาะคนที่ทำหน้าที่ซ่อมแซมและทำงานที่จำเป็นจะได้รับอนุญาตให้อยู่ในบริเวณที่ได้รับผลกระทบ ซึ่งต้องสวมใส่อุปกรณ์ป้องกันอันตรายที่เหมาะสม ใช้อุปกรณ์ความปลอดภัยเพื่อทำให้กลับสู่สถานะปกติโดยเร็ว			

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
6.1.24	การจัดการเกี่ยวกับอุบัติเหตุ อุบัติการณ์และเหตุฉุกเฉิน(ต่อ)		3. นายจ้างต้องมั่นใจว่ามีวิธีการข้อมูลและระบบที่เกี่ยวข้องกับอุบัติเหตุ เหตุฉุกเฉิน ทั้งในและนอกสถานที่ทำงานเพื่อเตรียมวิธีการตอบโต้และต้องมีมาตรการจัดเตรียมไว้ในที่ทำงาน 4. ในกรณีเกิดอุบัติเหตุ อุบัติการณ์ซึ่งทำให้มีการปล่อยสารชีวภาพที่อาจทำให้เกิดโรค ต้องมีการแจ้งลูกจ้างถึงสาเหตุของอุบัติเหตุหรือ อุบัติการณ์และมาตรการที่จะทำให้สถานการณ์กลับสู่สภาวะปกติ 5. ลูกจ้างต้องรายงานต่อนายจ้างและลูกจ้างคนอื่นด้วยความรับผิดชอบต่อสุขภาพและความปลอดภัยของเพื่อนคนงาน กรณีเกิดอุบัติเหตุหรืออุบัติการณ์ที่มีการปล่อยสารชีวภาพที่สามารถทำให้เกิดโรคอย่างรุนแรงในคน			
6.2	สถานที่ทำงานและการทำงานกับวัตถุอันตราย			1. ห้ามผลิต นำเข้า ขนย้าย จำหน่ายหรือใช้ไม้ขีดที่ทำด้วยฟอสฟอรัสเหลือง เบนซิดีน หรือการเตรียมสารที่มีเบนซิดีนและวัตถุอื่นๆซึ่งมีผลกระทบต่อสุขภาพของคนงาน	1. โรงงานที่มีการผลิต การเก็บ การใช้วัตถุอันตรายต้องจัดทำข้อมูลความปลอดภัยของวัตถุอันตราย	กฎกระทรวง ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 ข้อ 6 ให้ไว้ ณ วันที่ 24 ก.ย. 2535

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
6.2	สถานที่ทำงานและการทำงานกับวัตถุอันตราย (ต่อ)			2. บุคคลใดซึ่งทำการผลิต เตรียมสาร ไดคลอเบนซิดีน หรือสารอื่นที่มีผลกระทบอย่างรุนแรงต่อสุขภาพต้องขออนุญาตล่วงหน้าจากกระทรวงแรงงาน	2. ต้องดูแลไม่ให้มีการรั่วไหลของวัตถุอันตรายจากเครื่องจักรหรืออุปกรณ์ในการทำงาน	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 24 (พ.ศ. 2530) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่อง หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ข้อ 54 และ ข้อ 66-67 ประกาศ ณ วันที่ 1 มิ.ย. 2530
				3. การได้รับอนุญาต อุปกรณ์การผลิต วิธีการทำงานต้องเป็นไปตามมาตรฐาน ถ้าพบว่ามีการขัดแย้งกับบทบัญญัติอาจมีการยกเลิกการอนุญาตได้	3. ห้ามผู้ไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้องทำงานกับวัตถุอันตรายตามลำพัง	
				4.นายจ้างเมื่อผลิตและใช้วัตถุอันตรายเพื่อป้องกันอันตรายจากการระเบิดและเพลิงไหม้ต้องดำเนินมาตรการดังนี้ต้องไม่นำวัตถุระเบิดสารที่ติดไฟได้เข้าใกล้ไฟหรือสารเร่งอ๊อกซิเดชั่น หรือน้ำ หรือความร้อน	4. จัดให้มีที่อาบน้ำและ ที่ล้างตาฉุกเฉินสำหรับทำความสะอาดร่างกายเมื่อสัมผัสกับวัตถุอันตราย	
				5. สารอ๊อกซิไดซิ่ง ต้องไม่เข้าใกล้กับ ความร้อน การขัดถู หรือสารเร่งการสลายตัวของสาร	5. ผู้ผลิต นำเข้า ส่งออก หรือครอบครองวัตถุอันตราย ต้องจัดให้มี เครื่องมือ และอุปกรณ์ต่างๆตามที่กำหนด	กฎกระทรวง พ.ศ. 2537 ออกตามความในพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 หมวด 4 ข้อ 18 ให้ไว้ ณ วันที่ 27 ต.ค. 2537

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
6.2	สถานที่ทำงานและการทำงานกับวัตถุอันตราย(ต่อ)			6. สารที่ติดไฟได้ต้องไม่ไว้ใกล้กับไฟ แหล่งกำเนิดไฟ หรือต้องไม่ทำให้เกิดการระเหย หรือทำให้ร้อน 7. สถานที่ผลิตหรือใช้วัตถุอันตรายต้องดูแลรักษาความสะอาดอยู่เสมอ จะต้องไม่นำสารที่ติดไฟได้ หรือสารอ๊อกซิไดซิ่งมาไว้ในที่นั้น 8. นายจ้างต้องแต่งตั้งผู้ดูแลหน่วยปฏิบัติการที่ผลิตและใช้วัตถุอันตรายโดยมีหน้าที่ตามที่กำหนด 9. การขนถ่ายสารไวไฟหรือสารที่ติดไฟได้ในรูปของเหลวไปใส่ที่รถบรรทุกสารเคมี โดยใช้สาย (Host) จะต้องมีการตรวจสอบการเชื่อมต่อสายให้เรียบร้อย 10. การขนถ่ายน้ำมันก๊าด หรือน้ำมันเบา ลงในถัง รถที่มีแก๊สโซลีนเหลืออยู่ จะทำได้ต้องแทนที่ไอของแก๊สโซลีนด้วยก๊าซเฉื่อยหรือใช้วิธีอื่น 11. การขนถ่ายเอทิลีนอ๊อกไซด์ อะเซตาลดีไฮด์ หรือโปรปีลีนอ๊อกไซด์ ลงในถัง หรือถังในรถ หรือลงไว้ในที่ทำงานจะทำได้ต้องแทนที่ไอของก๊าซอื่นๆในสถานที่ทำงานด้วยก๊าซเฉื่อย	6. จัดที่อาบน้ำและที่ล้างตาฉุกเฉิน 7. จัดห้องเปลี่ยนเสื้อผ้าและชำระล้างร่างกาย 8. จัดเครื่องมือและอุปกรณ์เพื่อป้องกันและระงับอุบัติเหตุ	กฎกระทรวง พ.ศ. 2537 ออกตามความในพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 หมวด 4 ข้อ 18 ให้ไว้ ณ วันที่ 27 ต.ค. 2537
					9. คนงานต้องทำความสะอาดร่างกายหลังปฏิบัติงาน กับวัตถุอันตราย	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 24 (พ.ศ. 2530) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่องหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ข้อ 68 ประกาศ ณ วันที่ 1 มิ.ย. 2530

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
6.2	สถานที่ทำงานและการทำงานกับวัตถุอันตราย(ต่อ)			12.นายจ้างต้องใช้มาตรการเช่น การระบายอากาศ การนำฝุ่นออกไป สำหรับสถานที่ซึ่งมีไอของสารไวไฟหรือก๊าซที่ติดไฟได้ หรือฝุ่นที่ระเบิดได้ เพื่อป้องกันการระเบิดของไอระเหย ก๊าซ หรือฝุ่น 13. นายจ้างเมื่อทำการเชื่อม การตัด หรือให้ความร้อนโลหะโดยใช้ก๊าซที่ติดไฟได้หรืออ๊อกซิเจนในที่ซึ่งมีการระบายอากาศไม่เพียงพอต้องป้องกันการระเบิดหรือไฟจากไอระเหย ก๊าซ หรือ ฝุ่นหรือการรั่วของก๊าซ โดยใช้มาตรการตามที่กำหนด 14. การใช้ถังแก๊สสำหรับงานเชื่อมต้องปฏิบัติตามข้อกำหนด 15.การป้องกันการติดไฟหรือการระเบิดที่เกิดจากสารต่างชนิดกันสัมผัสกันให้เก็บแยกกัน ขนส่งแยกกันเพื่อป้องกันการสัมผัสกัน 16.นายจ้างต้องจัดตำแหน่งหรือสร้างสถานที่ทำงานให้เหมาะสมสำหรับการทำงานที่ทำให้เกิดเศษผ้า คอทตอน เศษกระดาษ หรือสารที่ติดไฟได้ เพื่อป้องกันการเกิดเพลิงไหม้เนื่องจากสารเหล่านี้		

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
6.2	สถานที่ทำงานและการทำงานกับวัตถุอันตราย(ต่อ)			17. นายจ้างเมื่อเก็บสารไว้ด้วยกันอาจทำให้เกิดการติดไฟขึ้นตามธรรมชาติ ต้องใช้มาตรการเพื่อป้องกันอุณหภูมิเพิ่มสูงขึ้นจนเกิดอันตราย 18. นายจ้างต้องมีมาตรการสำหรับทิ้งเศษผ้า กระดาษที่ชุ่มด้วยน้ำมัน หมึก โดยเก็บในภาชนะที่ไม่ติดไฟและปิดฝาไว้		
6.2.1	ห้องปฏิบัติการทางเคมี			1.นายจ้างต้องสร้างห้องปฏิบัติการเคมีที่มี ผนัง พื้น หลังคา บันได ด้วยวัสดุที่ไม่ติดไฟ 2. นายจ้างต้องดูแลส่วนของห้องปฏิบัติการเคมี ท่อ ที่สัมผัสสารอันตรายที่มีจุดวาบไฟตั้งแต่ 65 องศาเซลเซียสหรือสูงกว่า มีมาตรการป้องกันการระเบิดหรือติดไฟเนื่องจากการกัดกร่อนของวัตถุอันตราย ดังนั้นต้องสร้างด้วยวัสดุทนการกัดกร่อน		

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
6.2.1	ห้องปฏิบัติการทางเคมี (ต่อ)			3. นายจ้างต้องดูแลป้องกันการรั่วไหลตามจุดเชื่อมต่อ ทิศทางการเปิดปิดของวาวล์ วัสดุที่ใช้ทำวาวล์ ระบุชนิดของวัตถุดิบที่ใส่ในกระบวนการผลิต มีอุปกรณ์ตรวจวัดอุณหภูมิ ความดันหรืออื่นๆเพื่อจะได้พบความผิดปกติในระยะเริ่มต้น มีการติดตั้งระบบสัญญานเตือนอัตโนมัติด้วย ถ้าไม่สามารถติดตั้งระบบอัตโนมัติก็ให้มีคนงานคอยเฝ้าสังเกตก็ได้ 4. ถ้าพบความผิดปกติก็สามารถจะใช้การหยุดฉุกเฉินได้ตามที่กำหนด ให้ควบคุมการใช้ไฟฟ้าสำหรับสิ่งที่จำเป็น 5. การทำงานในห้องปฏิบัติการเคมีต้องปฏิบัติตามกฎการทำงานตามที่กำหนดเพื่อป้องกันการระเบิดและเพลิงไหม้ 6. ในกรณีมีการรั่วไหลของสารเคมีอันตราย ด้วยเกรงว่าจะเกิดอุบัติเหตุเกิดระเบิดหรือเพลิงไหม้ ให้หยุดการทำงานและอพยพคนงานไปสู่ที่ปลอดภัย ห้ามคนเข้าไปในที่เกิดเหตุ โดยติดป้ายห้ามเข้าจนกว่าสถานการณ์จะกลับสู่สภาวะปกติ		

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
6.2.1	ห้องปฏิบัติการทางเคมี (ต่อ)			7. ในการซ่อมแซม ทำความสะอาดห้องปฏิบัติงานเคมีต้องทำตามขั้นตอนที่กำหนด 8. นายจ้างต้องให้มีการตรวจวัดความเข้มข้นของสารไวไฟหรือก๊าซที่ติดไฟได้ในสถานที่ทำงานและบริเวณใกล้เคียงเป็นระยะ 9. นายจ้างต้องจัดให้มีการสำรวจห้องปฏิบัติการเคมีเป็นระยะโดยตรวจ 1 ครั้งใน 2 ปีหรือน้อยกว่าและบริเวณที่ติดกันโดยตรวจตามที่กำหนด ถ้าพบความผิดปกติ นายจ้างต้องจัดการแก้ไขโดยทันทีก่อนจะใช้ห้องปฏิบัติการเคมี และต้องบันทึกการตรวจสอบตามที่กำหนดเก็บไว้ 3 ปี 10. เมื่อมีการหยุดใช้ห้องปฏิบัติการเคมีเพื่อซ่อมก่อสร้าง หรือใช้เป็นครั้งแรกเมื่อเริ่มใช้ห้องต้องทำการตรวจสอบตามรายการที่กำหนดหรือมีการเปลี่ยนแปลงวัตถุดิบหรือเปลี่ยนสารเคมี ต้องมีการตรวจสอบเช่นเดียวกัน		

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
6.3	สถานที่ทำงานและการทำงานกับวัตถุมีพิษ				1. สถานที่ใช้วัตถุมีพิษต้องตั้งอยู่ในทำเลที่เหมาะสม อาคารมั่นคงแข็งแรง 2. ต้องติดป้ายคำเตือนอันตรายของวัตถุมีพิษ อาการเกิดพิษ วิธีแก้พิษ ที่จุดปฏิบัติงาน 3. ผู้ใช้วัตถุมีพิษในการอุตสาหกรรม ต้องจัดให้มีมาตรการเพื่อความปลอดภัยสำหรับผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบการ	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2525 เรื่อง กำหนดวิธีการผลิต การใช้วัตถุมีพิษ ตามพระราชบัญญัติวัตถุมีพิษ พ.ศ. 2510 ข้อ 4 (1), ข้อ 5 (1) - 5 (2) และข้อ 8 ประกาศ ณ วันที่ 8 ก.ค. 2525
6.4	สถานที่ทำงานและการทำงานกับสารกัมมันตรังสี	1.บริเวณที่มีสารรังสีต้องติดสัญลักษณ์ของสารรังสีที่กำหนดและมีอักษรว่า "ระวัง บริเวณที่มีรังสี" 2. บริเวณที่มีสารรังสีปริมาณสูงให้ติดสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายเตือนให้ระวังรังสีและมีคำว่า "ระวัง รังสีปริมาณสูง"	1. นายจ้างที่มีงานเกี่ยวกับสารรังสีต้องได้รับอนุญาตจาก Executive ที่จะทำงานโดยใช้อุปกรณ์ที่มีการปล่อยรังสีเอ็กซเรย์ ในการฉายแสง การผลิต งานวิจัย การรักษาทางการแพทย์เป็นต้น อาจได้รับการรับรองตามช่วงเวลาและตามลักษณะงาน อาจมีกำหนดเวลาของการรับรอง	1.นายจ้างต้องลดการสัมผัสสารกัมมันตภาพรังสีของลูกจ้างลงให้ต่ำที่สุดเท่าที่เป็นไปได้	1. ให้นายจ้างจัดเครื่องมือหรืออุปกรณ์ช่วยลดปริมาณรังสีที่ต้นกำเนิดหรือทางผ่านของรังสี เพื่อป้องกันไม่ให้ลูกจ้างได้รับรังสีสะสมเกินกว่าที่กำหนด 2. ให้นายจ้างจัดทำพื้นที่ควบคุมโดยจัดทำรั้ว หรือคอกกั้น และจัดให้มีป้าย "ระวังอันตรายจากรังสี ห้ามเข้า" ติดไว้	กฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับรังสีชนิดก่อไอออน พ.ศ. 2547 หมวด 2 ข้อ 3 - 5 ให้ไว้ ณ วันที่ 24 มิ.ย. 2547

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
		3. ในบริเวณที่มีสารรังสีปริมาณสูงต้องมีอุปกรณ์ควบคุมทำให้รังสีลดลงทำให้คนได้รับรังสีต่ำกว่า 100 มิลลิเร็มในเวลา 1 ชั่วโมงเมื่อเข้ามาในบริเวณนั้น หรือต้องมองเห็นหรือได้ยินสัญญานเตือนคนที่เข้ามา และนายจ้างหรือผู้ควบคุมต้องทราบว่ามีคนเข้ามา	2.ก่อนที่นายจ้างที่ทำงานเกี่ยวกับรังสีจะเริ่มงาน จะต้องมีการประเมินความเสี่ยงที่เพียงพอและเหมาะสมต่อลูกจ้างหรือบุคคลอื่นเพื่อบ่งชี้มาตรการที่จำเป็นเพื่อจำกัดการสัมผัสของลูกจ้างหรือคนอื่นๆต่อสารรังสี	2.นายจ้างที่ทำงานเกี่ยวกับสารกัมมันตภาพรังสีจะต้องติดป้ายที่เหมาะสมในบริเวณที่มีขนาดของสารกัมมันตภาพรังสีจากภายนอกและขนาดของสารกัมมันตภาพรังสีในอากาศสูงกว่า 0.3 มิลลิซีเวิท (จัดเป็นบริเวณควบคุม)	3. ห้ามลูกจ้างซึ่งไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้องเข้าไปในพื้นที่ควบคุม	
6.4	สถานที่ทำงานและการทำงานกับสารกัมมันตรังสี (ต่อ)	4. บริเวณที่มีสารรังสีในอากาศมากกว่า 25% ที่มาตรฐานกำหนด ต้องติดป้ายและสัญลักษณ์และป้ายเขียนว่า "ระวังสารรังสีในอากาศ" 5. ห้ามนายจ้างทิ้งสารกัมมันตภาพรังสี ต้องจัดทิ้งสารรังสีโดยหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบ หรือโดยวิธีที่ได้รับการรับรองโดย Nuclear Regulatory Commission	3. การประเมินจะต้องทราบอันตรายที่จะเกิดเมื่อเกิดอุบัติเหตุเกี่ยวกับสารรังสี ธรรมชาติ และขนาดของความเสี่ยงอันตรายต่อลูกจ้างและคนอื่นๆ 4. ถ้าการประเมินความเสี่ยงแสดงว่ามีความเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุจากรังสี นายจ้างต้องทำการป้องกันอุบัติเหตุ จำกัดขอบเขตของอุบัติเหตุที่เกิดขึ้น และให้ข้อมูล คำแนะนำ และการฝึกอบรม เครื่องมือที่จำเป็นเพื่อจำกัดการสัมผัสต่อสารรังสี	3.นายจ้างไม่อนุญาตให้คนภายนอกเข้ามาในบริเวณควบคุม 4. นายจ้างจะต้องติดป้ายเตือนเกี่ยวกับการสวมใส่ เครื่องตรวจวัดการได้รับรังสี และมาตรการป้องกันอันตรายของคนงานจากการได้รับสารรังสี และมาตรการฉุกเฉินเวลาเกิดอุบัติเหตุติดไว้ที่บริเวณควบคุมเพื่อให้คนงานเห็นได้ชัดเจน	4. ห้ามคนงานอายุต่ำกว่า 18 ปีทำงานในบริเวณรังสี	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 27 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่องหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานที่มีการใช้สารกัมมันตรังสี ข้อ 3 (3.2) ประกาศ ณ วันที่ 24 ม.ค. 2535

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
		6. นายจ้างทุกคนต้องเก็บบันทึกการสัมผัสสารรังสีของลูกจ้างทุกคนจากการตรวจวัดที่ตัวบุคคล และแนะนำลูกจ้างของเขาเกี่ยวกับการสัมผัสรังสีอย่างน้อยปีละครั้ง		5.คนงานที่ทำงานเกี่ยวกับสารรังสี คนงานทำงานฉุกเฉิน และคนงานที่เข้าไปในบริเวณควบคุมเป็นครั้งคราวต้องติด Dosimeter ตามที่กำหนด 6. เมื่อนายจ้างใช้อุปกรณ์ที่ให้รังสีเอ็กซเรย์ นายจ้างต้องใช้ Cylinder for radiation หรือ Filtering boards 7. นายจ้างให้ลูกจ้างใช้ Indirect X-ray photography และ Direct X-ray photography ต้องทำตามที่กำหนด	5. ห้ามมิให้นายจ้างยินยอมให้ลูกจ้างเข้าพักอาศัย พักผ่อน นำอาหาร เครื่องดื่มหรือบุหรี่เข้าไปในพื้นที่ควบคุม 6. ให้นายจ้างจัดให้มีที่ล้างมือ ที่ล้างหน้า และที่อาบน้ำ เพื่อให้ลูกจ้างได้ใช้หลังปฏิบัติงาน และให้เก็บชุดทำงานไว้ในที่เหมาะสม 7. ให้นายจ้างจัดให้มีการทำความสะอาดชุดทำงาน สิ่งของ อุปกรณ์ เครื่องใช้ รวมทั้งสถานที่ทำงานที่ปนเปื้อนในระยะเวลาที่เหมาะสมโดยวิธีที่ปลอดภัย	กฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับรังสีชนิดก่อไอออน พ.ศ. 2547 หมวด 2 ข้อ 10 - 12 และ หมวด 3 ข้อ 16 ให้ไว้ ณ วันที่ 24 มิ.ย. 2547
6.4	สถานที่ทำงานและการทำงานกับสารกัมมันตรังสี(ต่อ)			8. นายจ้างต้องติดประกาศสำหรับเครื่องมือเครื่องจักรที่ใช้สารรังสีและ ชนิดของสารรังสีให้เห็นชัดเจน	8. ให้นายจ้างจัดให้มีเครื่องหมายเตือนภัยติดไว้ให้เห็นโดยชัดเจนในบริเวณรังสี บริเวณรังสีสูง บริเวณที่มีการฟุ้งกระจายของสารกัมมันตภาพรังสี หรือบริเวณที่มีการเก็บรักษาสารกัมมันตภาพรังสี ตามที่กำหนด	กฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับรังสีชนิดก่อไอออน พ.ศ. 2547 หมวด 2 ข้อ 10 - 12 และ หมวด 3 ข้อ 16 ให้ไว้ ณ วันที่ 24 มิ.ย. 2547
				9. อุปกรณ์และเครื่องจักรที่ใช้สารรังสี ต้องจัดเก็บในห้องที่เหมาะสม หรืออาจติดตั้งโดยมีแผ่นกั้นรังสีโดยต้องลดปริมาณรังสีลงเป็น 20 ไมโครไซเวิทหรือน้อยกว่าเพื่อให้สะดวกในการใช้งาน	9. บริเวณที่ใช้และเก็บสารรังสีให้ติดเครื่องหมายสัญลักษณ์ที่สากลยอมรับ ควบคุมการเข้าออก ห้ามรับประทานอาหารหรือเครื่องดื่มในบริเวณนั้น	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 27 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่องหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานที่มีการใช้สารกัมมันตรังสี ข้อ 2 (2.4, 2.5, 2.11) ประกาศ ณ วันที่ 24 ม.ค. 2534

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
				10. สำหรับห้องเครื่องมือรังสี ห้องทำงาน ห้องเก็บของเสีย นายจ้างต้องทำผนังกั้น ฉากปกป้องรังสี เพื่อให้มีรังสีอยู่ในรูปของ 1 cm dose equivalent ในบริเวณที่มีคนงานเดินไปมาเป็น 1 มิลลิซีเวิทต่อสัปดาห์หรือน้อยกว่า 11. ในกรณีที่มีการทำงานเกี่ยวกับสารรังสีปริมาณสูง นายจ้างต้องมีการแจ้งเตือนโดยใช้ระบบสัญญานเตือนอัตโนมัติ	10. ให้ติดตั้งสัญญาณไฟกระพริบสีแดงเตือนภัยในบริเวณรังสีสูง 11. ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างที่ปฏิบัติงานกับรังสี ใช้อุปกรณ์บันทึกปริมาณรังสีประจำตัวบุคคลตลอดเวลาที่ปฏิบัติงาน	กฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับรังสีชนิดก่อไอออน พ.ศ. 2547 หมวด 3 ข้อ 19 และ หมวด 2 ข้อ 6 ให้ไว้ ณ วันที่ 24 มิ.ย. 2547
7	การจัดการสารกัมมันตภาพรังสีในสถานประกอบการ	1.ลักษณะของสัญญานเตือนอันตรายของรังสี สัญญานเตือนการอพยพโดยทันที สัญญานเป็นคลื่นเสียงที่มีความถี่ระหว่าง 450 และ 500 เฮิร์ท modulated ที่ระหว่าง 4-5 เฮิร์ท เสียงต้องดังไม่น้อยกว่า 75 เดซิเบลในทุกพื้นที่ และต้องมีจุดที่ให้เสียงสัญญานเตือน ติดตั้งในทุกพื้นที่ซึ่งมีคนอยู่ในกรณีต้องมีการอพยพทันที อย่างรวดเร็วหรืออพยพอย่างสมบูรณ์	1. นายจ้างทุกคนที่ทำงานเกี่ยวกับสารรังสีต้องทำทุกขั้นตอนที่จำเป็นเพื่อจำกัดการสัมผัสสารรังสีของลูกจ้างและคนอื่นๆโดยจัดทำ การควบคุมทางวิศวกรรม การออกแบบ ใช้รูปแบบความปลอดภัยและอุปกรณ์เตือนอันตราย ระบบการทำงาน และการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายที่เหมาะสมอย่างเพียงพอและเหมาะสม นอกจากนี้ต้องมีการจำกัดขนาดการสัมผัสสารรังสี	1. นายจ้างต้องทำการล็อคทางเข้าห้องอุปกรณ์ที่มีรังสีมากกว่า III Terabecquerel และมีคนผ่านไปมาที่หน้าห้องรังสี	1. สถานประกอบการต้องมีการจัดการเกี่ยวกับสารกัมมันตภาพรังสีตามที่กำหนด	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 27 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่องหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานที่มีการใช้สารกัมมันตรังสี ข้อ 2-3 ประกาศ ณ วันที่ 24 ม.ค. 2535

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
		2. สัญญานเสียงที่ติดตั้งต้องมีลักษณะเฉพาะที่ใช้ในโรงงาน ระยะเวลาของสัญญานต้องมีระยะเวลาอย่างน้อยต้องเพียงพอที่จะให้มั่นใจว่าคนที่อาจได้รับผลกระทบได้ยินสัญญานเสียงนั้นๆ	2. นายจ้างที่ใช้ระบบการทำงานหรืออุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล ต้องมั่นใจว่ามีการประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสม	2.เมื่อ X ray equipment ต้องมีการใช้ที่อื่นที่ไม่ใช่ห้องรังสี นายจ้างห้ามคนงานเข้าใกล้ภายใน 5 เมตรจากแหล่งกำเนิดของรังสี X ray โดยมีป้ายห้ามคนงานเข้ามา	2. การบริหารจัดการเกี่ยวกับสารกัมมันตภาพรังสีในสถานประกอบการ 3. ควบคุมไม่ให้คนงานได้รับรังสีเกินกว่าที่กำหนดในระยะเวลา 3 เดือนติดต่อกันถ้าคนงานได้รับรังสีเกินกว่ากำหนดให้รายงานกรมโรงงานฯภายใน 7 วัน	
		3. ระบบที่ทำให้เกิดสัญญานเสียงต้องตอบสนองโดยอัตโนมัติต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยไม่ต้องมีคนไปทำให้เกิดสัญญาน	3. ลูกจ้างที่ตั้งครรภ์ต้องแจ้งนายจ้างและขนาดของรังสีที่หญิงมีครรภ์และ ตัวอ่อนต้องได้รับไม่เกิน 1 มิลลิไซเวิท	3.เมื่อ X ray equipment และ Gamma ray equipment ต้องมีการใช้ที่อื่นที่ไม่ใช่ห้องรังสี ต้องมีการปิดกั้นรังสีตามความเหมาะสม	4. ให้นายจ้างเก็บรักษา เคลื่อนย้าย ขนส่ง ต้นกำเนิดรังสี และจัดการกากกัมมันตรังสีตามวิธีการที่กำหนด	กฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับรังสีชนิดก่อไอออน พ.ศ. 2547 หมวด 2 ข้อ 15 และหมวด 6 ข้อ 27-28 ให้ไว้ ณ วันที่ 24 มิ.ย. 2547
		4. ระบบที่ทำให้เกิดเสียงจะต้องออกแบบที่มีองค์ประกอบซึ่งทำให้ระบบเกิดเสียงที่ต้องการ ในแต่ละครั้งเมื่อถูกกระตุ้นภายใน 1.5 วินาที	4. สำหรับหญิงที่กำลังให้นมบุตร ต้องมีจำกัดการสัมผัสเพื่อป้องกันการสะสมในร่างกายของลูกจ้าง	4. เมื่อต้องการจะนำ gamma ray radiation equipment และต้องการจะนำ Source ของรังสีออกมา ต้องทำตามมาตรการที่กำหนดหรือทำโดยใช้ Remote controller หรือต้องทำตามขั้นตอนที่กำหนด	5. ให้นายจ้างจัดทำแนวปฏิบัติ ข้อบังคับ กฎหรือระเบียบว่าด้วยความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับรังสีเพื่อให้ลูกจ้างใช้เป็นคู่มือปฏิบัติงานและปิดประกาศ ณ สถานที่ทำงาน	
7	การจัดการสารกัมมันตภาพรังสีในสถานประกอบการ (ต่อ)	5. ระบบที่ทำให้เกิดสัญญานจะทำให้มีการกระตุ้นอัตโนมัติกับแหล่งกำเนิดกำลังไฟฟ้าซึ่งเพียงพอที่จะให้กำลังไฟฟ้ากับอุปกรณ์ฉุกเฉินที่ต่ออยู่โดยทันที ถ้าเกิดขึ้นขณะกำลังไฟฟ้าล้มเหลวระบบนั้นจะต้องใช้แบตเตอรี่เป็นแหล่งกำเนิดไฟฟ้าหลัก	5. นายจ้างทุกคนต้องตรวจวัดการได้รับรังสีของลูกจ้าง เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนด	5. นายจ้างต้องทำการสำรวจ gamma ray radiation equipment เป็นระยะ ตามรายการที่กำหนด อย่างน้อยเดือนละครั้ง หรือก่อนที่จะนำเครื่องมือกลับมาใช้เมื่อไม่ได้ใช้เครื่องมือมานาน	6. จัดให้มีเครื่องวัดปริมาณรังสีที่เหมาะสมพอเพียง อุปกรณ์หรือเครื่องมือป้องกันอันตรายจากรังสีที่สภาพดี	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 27 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่องหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานที่มีการใช้สารกัมมันตรังสี ข้อ 3 (3.8-3.9) ประกาศ ณ วันที่ 24 ม.ค. 2534

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
		6.ทุกองค์ประกอบของระบบที่ทำให้เกิดสัญญานเตือนอัตโนมัติจะอยู่ในบริเวณซึ่งมีการปกป้องสูงสุดเท่าที่เป็นไปได้ต่อความเสียหายที่เกิดจากไฟ การระเบิด บรรยากาศที่กัดกร่อน หรือสภาวะสิ่งแวดล้อมที่ผิดปกติอื่นๆ โดยมีประสิทธิภาพของระบบที่เพียงพอ	6. เมื่อผลการประเมินความเสี่ยงแสดงว่าอาจเกิดอุบัติเหตุจากสารรังสี นายจ้างต้องเตรียมแผนรองรับเพื่อจำกัดการสัมผัสและเพื่อความปลอดภัยของคนที่อาจได้รับผลกระทบ นายจ้างต้องจัดทำแผนรวมทั้งกฎของท้องถิ่น ลูกจ้างที่อาจได้รับผลกระทบต้องได้รับการแนะนำที่เหมาะสมเพียงพอ มีการจัดอุปกรณ์ตรวจวัดการได้รับรังสีที่เหมาะสมให้ลูกจ้าง	6. นายจ้างต้องทำการสำรวจ gamma ray radiation equipment สำหรับ Transmissive photography เป็นระยะอย่างน้อยทุก 6 เดือน เพื่อดูความผิดปกติในการทำงาน การป้องกันแหล่งกำเนิดรังสี หรือมีการตรวจสอบหลังจากนำอุปกรณ์กลับมาใช้งาน และต้องทำการบันทึกการตรวจสอบ ตามรายการที่กำหนด เก็บไว้เป็นเวลา 3 ปี	7. โรงงานที่มีการใช้สารกัมมันตภาพรังสีต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนด	กฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 หมวด 3 ข้อ 11 ให้ไว้ ณ วันที่ 24 ก.ย. 2535
		7. ระบบที่ทำให้เกิดสัญญาณเตือนอัตโนมัติ จะออกแบบโดยมีองค์ประกอบน้อยที่สุดที่จำเป็นเพื่อจะสามารถทำงานตามที่กำหนดและควรใช้องค์ประกอบซึ่งไม่ต้องมีการบริการเช่นการทำความสะอาด การหล่อลื่นบ่อยนัก	7.นายจ้างต้องจัดให้มีการซ้อมแผนป้องกันการเกิดอุบัติเหตุจากสารรังสี ตามช่วงเวลาที่เหมาะสม	7.เมื่อมีการซ่อมแซม เปลี่ยนแปลงเครื่อง gamma ray radiation equipment สำหรับ Transmissive photography ต้องทำการตรวจสอบความผิดปกติก่อนนำมาใช้งาน	8. ให้นายจ้างจัดให้มีลูกจ้างเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการทางด้านเทคนิคในเรื่องรังสี อย่างน้อย 1 คนประจำสถานประกอบกิจการมีหน้าที่ตามที่กำหนด	กฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับรังสีชนิดก่อไอออน พ.ศ. 2547 หมวด 2 ข้อ 8 ให้ไว้ ณ วันที่ 24 มิ.ย. 2547
7	การจัดการสารกัมมันตภาพรังสีในสถานประกอบการ (ต่อ)	8. ในที่ซึ่งมีอุปกรณ์หลายอันกระตุ้นการส่งข้อมูลไปที่ระบบที่ทำให้เกิดสัญญานเตือนอัตโนมัติส่วนกลาง การล้มเหลวของอุปกรณ์กระตุ้นอันใดก็ตามจะไม่ทำให้ระบบที่ทำให้เกิดสัญญานทำงานไม่ได้ที่จะกระตุ้นข้อมูลจากอุปกรณ์ที่เหลืออยู่	8. นายจ้างต้องปรึกษาที่ปรึกษาเรื่องการปกป้องรังสีที่เหมาะสมตามข้อกำหนดใน Schedule 5 9. นายจ้างต้องแต่งตั้ง ที่ปรึกษาด้านรังสี กำหนดหน้าที่ของที่ปรึกษาตามที่กำหนดและให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ทำงานให้กับที่ปรึกษาด้านรังสี	8. เมื่อทำการตรวจสอบเครื่องมือแล้วพบความผิดปกติ ต้องทำการซ่อมแซมโดยเร็ว 9. เมื่อเกิดอุบัติเหตุแล้วต้องการนำแหล่งกำเนิดสารรังสีใส่ในภาชนะ ต้องมีมาตรการโดยใช้ฟอร์เซปหรือสิ่งอื่นเพื่อให้คนงานห่างจากแหล่งของสารรังสี	9. จัดเจ้าหน้าที่รับผิดชอบเรื่องสารรังสีโดยเฉพาะ	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 27 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่องหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานที่มีการใช้สารกัมมันตรังสี ข้อ 3 (3.1) ประกาศ ณ วันที่ 24 ม.ค. 2535

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
		9. ระบบที่ทำให้เกิดสัญญานเตือนอัตโนมัติจะออกแบบเพื่อเพิ่มโอกาสที่จะเกิดสัญญานเตือนขึ้นเมื่อต้องทำการอพยพโดยทันที จำนวนของสัญญานเตือนที่ดังขึ้นแบบผิดๆต้องไม่มีมากจนคนไม่สนใจสัญญาน แต่จะต้องมีเกิดขึ้นน้อยเพียงพอที่จะลดการบาดเจ็บของคนหรือลดทรัพย์สินเสียหายที่เป็นผลจากการอพยพนั้นๆ	10.การทำงานกับสารรังสีของนายจ้างคนหนึ่งอาจมีผลต่อลูกจ้างของนายจ้างอีกคนหนึ่ง ต้องมีความร่วมมือกันโดยการแลกเปลี่ยนข้อมูล เพื่อให้นายจ้างสามารถทำตามข้อกำหนดได้	10.หลังจากวางแหล่งกำเนิดสารรังสีแล้วต้องทำการตรวจสอบโดยใช้เครื่องวัดรังสีเพื่อวัดรังสีที่สูญหายไป การรั่วของสารรังสีและแหล่งกำเนิดรังสีได้จัดวางอย่างดีในภาชนะ ถ้ายังไม่เรียบร้อย นายจ้างต้องทำการแก้ไข โดยใช้มาตรการที่จำเป็นเพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของคนงานที่เกี่ยวข้อง	10. ผู้รับผิดชอบดำเนินการทางด้านเทคนิคในเรื่องรังสี ต้องมีคุณสมบัติตามที่กำหนด	กฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับรังสีชนิดก่อไอออน พ.ศ. 2547 หมวด 2 ข้อ 9 ให้ไว้ ณ วันที่ 24 มิ.ย. 2547
		10. เมื่อติดตั้งระบบที่ทำให้เกิดสัญญานอัตโนมัติต้องมีการตรวจสอบเพื่อให้ใช้ได้ตามที่วางแผนไว้ และมีการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับการทำงานของระบบและองค์ประกอบทั้งหมดเมื่อเริ่มใช้ระบบ มีการทดสอบเป็นระยะ เพื่อลดความผิดปกติที่อาจจะเกิดขึ้น	11. นายจ้างทุกคนต้องกำหนดพื้นที่ควบคุม ซึ่งจะมีการกำหนดขั้นตอนการทำงานที่พิเศษเพื่อจำกัดการสัมผัสสารรังสีหรือป้องกันโอกาสที่จะเกิดอุบัติเหตุ คนที่ทำงานในบริเวณควบคุม จะได้รับสารรังสีมากกว่า 6 มิลลิไซเวิทต่อปี	11. นายจ้างห้ามลูกจ้างสูบบุหรี่ หรือดื่มเครื่องดื่มหรือรับประทานอาหารในห้องทำงานกับสารรังสี และติดป้ายห้ามให้เห็นได้ชัดเจน และลูกจ้างต้องปฏิบัติตาม	11. คุณสมบัติเจ้าหน้าที่เป็นผู้ควบคุมดูแลประจำโรงงานที่มีการใช้สารกัมมันตภาพรังสี ต้องจบปริญญาตรีทางด้านวิทยาศาสตร์มีการศึกษาเกี่ยวกับการป้องกันอันตรายจากรังสีตามที่กำหนด	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2542) เรื่องคุณสมบัติของเจ้าหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับโรงงานที่มีการใช้สารกัมมันตรังสี ประกาศ ณ วันที่ 2 มิ.ย. 2542
7	การจัดการสารกัมมันตภาพรังสีในสถานประกอบการ (ต่อ)	11. ถ้ามีการเปลี่ยนแปลงระบบไปอย่างมาก ต้องมีการทดสอบเหมือนตอนเริ่มติดตั้ง การทดสอบจะออกแบบเพื่อให้สามารถลดอันตรายในขณะที่ทดสอบ	12. นายจ้างกำหนดพื้นที่เป็นพื้นที่ที่ต้องดูแล (Supervised area) เพื่อว่าพื้นที่นั้นต้องได้รับการทบทวนว่าเป็นพื้นที่ควบคุมหรือไม่ และคนงานที่ทำงานจะได้รับปริมาณรังสีมากกว่า 1 มิลลิไซเวิทต่อปี			

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
		12. ก่อนการใช้งานระบบที่ทำให้เกิดสัญญาณอัตโนมัติต้องมีการตรวจสอบลักษณะภายนอกและการทำงานเพื่อให้ระบบมีความถูกต้องซึ่งรวมถึงการทดสอบอุปกรณ์อื่นๆตามที่กำหนด รวมทั้งต้องวัดระดับเสียงให้เพียงพอด้วย การทดสอบระบบทั้งหมดต้องทำอย่างน้อย 3 เดือนต่อครั้ง 13.ก่อนที่จะใช้ระบบสัญญานเตือนอัตโนมัติในการทำงานปกติ ลูกจ้างทุกคนที่อยู่ในบริเวณทำงานที่ต้องได้ยินสัญญานเตือนในบริเวณทำงาน ต้องคุ้นเคยกับสัญญานโดยการทดลองใช้สัญญานในบริเวณทำงานเพื่อให้เกิดความคุ้นเคย 14. ข้อยกเว้นที่ไม่ต้องติดเครื่องหมายให้ระวังสารรังสีที่ห้องหรือบริเวณที่มีสารรังสีต้องเป็นไปตามที่กำหนด	13. สำหรับพื้นที่ควบคุมและพื้นที่ต้องดูแล นายจ้างต้องจัดทำกฎการปฏิบัติงานตามความเหมาะสมกับความเสี่ยงต่อรังสีและธรรมชาติของกระบวนการในพื้นที่นั้นๆ โดยกฎการทำงานต้องแจ้งให้ลูกจ้างและผู้เกี่ยวข้องทราบ 14. นายจ้างต้องแต่งตั้งซุเปอร์ไวเซอร์ทางด้านการป้องกันรังสีเพื่อให้งานที่ทำในบริเวณต่างๆ ตามที่กำหนดต้องเป็นไปตามกฎหมาย โดยกำหนดบริเวณควบคุมมีลักษณะทางฟิสิกส์ตามที่กำหนด มีการติดป้ายเตือนอย่างเหมาะสมและเพียงพอ บ่งชี้แหล่งกำเนิดของสารรังสี และความเสี่ยงที่เกิดขึ้น 15. นายจ้างกำหนดให้พื้นที่ควบคุมสามารถเข้าได้เฉพาะกลุ่มลูกจ้าง (Classified employees) ที่กำหนดตามกฎหมาย ซึ่งได้รับการฝึกอบรมที่เหมาะสมในการทำงานกับสารรังสี			
7	การจัดการสารกัมมันตภาพรังสีในสถานประกอบการ (ต่อ)	15. นายจ้างต้องปฏิบัติตาม The Nuclear Regulatory Commission	16. ในกรณีที่มีความเสี่ยงต่อการปนเปื้อนของสารรังสีในพื้นที่ควบคุม จะต้องมีการจัดการเพื่อลดการปนเปื้อนนั้นตามวิธีการที่กำหนด			

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
		16. นายจ้างที่ทำงานบางส่วนในบริเวณที่มีสารรังสีจะได้รับคำแนะนำเรื่องปัญหาความปลอดภัยที่เกี่ยวกับการสัมผัสสารหรือรังสี ข้อควรระวังเกี่ยวกับสารรังสีหรืออุปกรณ์ เพื่อลดการสัมผัสแนะนำการปกป้องการสัมผัสกับสารรังสีหรือวัตถุที่มีรังสี จะได้รับการแนะนำเรื่องการรายงานการสัมผัสซึ่งคนงานต้องปฏิบัติตามกฎหมาย 17. นายจ้างต้องตั้งป้ายวิธีการทำงานในบริเวณนั้นให้เห็นอย่างชัดเจนให้ลูกจ้างที่ทำงานหรือเข้ามาในบริเวณที่มีรังสีบ่อยจะได้สังเกตุเอกสารเหล่านั้นตามทางเดิน หรือออกจากที่ทำงานหรือเก็บเอกสารนั้นไว้เพื่อให้ลูกจ้างได้ตรวจสอบตามที่ลูกจ้างร้องขอ	17. นายจ้างต้องแยกกลุ่มคนงาน (Classified employees) ซึ่งคนงานกลุ่มนี้จะได้รับสารรังสีมากกว่า 6 มิลลิไวเวิทต่อปี และต้องแจ้งให้คนงานทราบ โดยที่คนงานกลุ่มนี้ต้องมีอายุมากกว่า 18 ปี ได้รับการรับรองจากแพทย์ว่าเหมาะสมในการทำงานกับรังสี มีการประเมินการได้รับรังสีของคนกลุ่มนั้นด้วยอุปกรณ์ตรวจวัดที่เหมาะสม แล้วมีการบันทึกผลไว้มากกว่า 50 ปี และมีการแจ้งผลให้คนงาน มีตรวจติดตามตามข้อกำหนด 18. ถ้าพบว่ามีความผิดพลาดจากผลการตรวจวัดการได้รับรังสีของกลุ่มคนงานที่กำหนดให้มีการประมาณค่าการได้รับรังสีตามที่กำหนด โดยได้รับความเห็นชอบจาก The Executive			

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
7	การจัดการสารกัมมันตภาพรังสีในสถานประกอบการ (ต่อ)		19. ลูกจ้างซึ่งทำงานกับสารรังสีจะไม่ต้องไม่ให้ตนเองและคนอื่นๆสัมผัสสารรังสีมากกว่าที่จำเป็นจากการทำงาน และมีการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลตามที่กำหนด ลูกจ้างที่ถูกกำหนดให้ต้องทำการเฝ้าระวังสุขภาพ ต้องเข้ารับการตรวจทางการแพทย์ตามที่กำหนด 20. กรณีลูกจ้างเชื่อว่า มีการได้รับสัมผัสสารรังสีปริมาณสูง ต้องแจ้งนายจ้าง 21. เครื่องมือตรวจวัดสารรังสี (Dosimetry) ต้องได้รับการรับรองเป็นลายลักษณ์อักษรจาก The Executive และการรับรองต้องมีการตรวจรับรองเป็นระยะ			
7.1	การป้องกันการปนเปื้อนสารกัมมันตภาพรังสี		1.นายจ้างทำงานเกี่ยวกับสารรังสีที่จัดให้มีการควบคุมทางวิศวกรรม การออกแบบ ปัจจัยทางด้านความปลอดภัยหรืออุปกรณ์เตือน ต้องเป็นไปตามที่กำหนด อุปกรณ์ต้องได้รับการดูแลอย่างเหมาะสม มีการทดสอบอุปกรณ์ตามช่วงเวลาที่เหมาะสม	1. เมื่อนายจ้างทำงานกับสารกัมมันตภาพรังสีซึ่งไม่ได้ปิดอย่างดี นายจ้างต้องทำงานกับสารรังสีในห้องที่จัดไว้ ซึ่งต้องมีการปรับปรุงสิ่งจำเป็นต่างๆ สำหรับทำงานกับสารรังสี		

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
7.1	การป้องกันการปนเปื้อนสารกัมมันตภาพรังสี (ต่อ)		2. แหล่งกำเนิดของสารรังสี นายจ้างต้องมั่นใจว่าสารรังสีอยู่ในรูปของแหล่งกำเนิดที่มีการปิดคลุมอย่างดี (Sealed source) โดยภาชนะบรรจุต้องได้รับการออกแบบ ก่อสร้าง ดูแลรักษาให้มีความมั่นคงไม่มีการรั่วไหลของสารรังสีได้ง่าย มีการตรวจสอบการรั่วไหลตามระยะเวลาอย่างสม่ำเสมอ เก็บบันทึกผลการตรวจไว้อย่างน้อย 2 ปี 3. การควบคุมสารรังสี นายจ้างต้องมั่นใจว่ามีการเก็บบันทึกปริมาณ ตำแหน่งที่จัดเก็บสารรังสี เก็บไว้อย่างน้อย 2 ปี 4. ถ้ามีการใช้ เคลื่อนย้าย ขนส่ง หรือกำจัดสารรังสี สารรังสีต้องเก็บไว้ในที่รองรับที่เหมาะสม และมีการติดฉลากอย่างเหมาะสม	2. ห้องทำงานกับสารรังสีซึ่งอาจมีการปนเปื้อนสารรังสี นายจ้างจะต้องจัดทำ ผนัง พื้น โครงสร้างอื่นๆ ตามที่กำหนด 3. นายจ้างที่มีลูกจ้างทำงานกับสารรังสีซึ่งอาจเป็นก๊าซ ฝุ่น ไอระเหย จะต้องติดตั้งระบบระบายอากาศเฉพาะที่หรือระบบปิดเพื่อควบคุมความเข้มข้นของสารรังสีตลอดเวลา 8 ชั่วโมงการทำงานต่อวันให้เป็นไปตามที่กำหนด 4. นายจ้างที่มีลูกจ้างทำงานเหมืองนิวเคลียร์จะควบคุมความเข้มข้นเฉลี่ยต่อวันของสารรังสีในช่วง 3 เดือนให้ต่ำกว่าที่กำหนดโดยรัฐมนตรีแรงงาน 5. ในกรณีมีการฟุ้งกระจายของสารรังสี นายจ้างต้องจัดทำม่านบอร์ดเพื่อป้องกันสารรังสีปนเปื้อนที่คนงาน เสื้อผ้า รองเท้า และให้คนงานใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล		

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
7.1	การป้องกันการปนเปื้อนสารกัมมันตภาพรังสี (ต่อ)		5. นายจ้างที่ทำงานกับรังสีทุกคนต้องแจ้ง The Executive ในกรณีเกิดการปล่อยสารรังสีในรูปก๊าซ แอโรซอล หรือฝุ่นออกสู่บรรยากาศหรือทำให้เกิดการปนเปื้อนเกินกว่าปริมาณที่กำหนด ต้องมีการตรวจสอบ ถ้าไม่ได้มีการปล่อยมลพิษเกินกว่าที่กำหนด ต้องทำรายงานผลการตรวจสอบ และเก็บรายงานนั้นไว้อย่างน้อย 50 ปี 6. สิ่งของหรือสารที่ใช้กับงานที่เกี่ยวกับสารรังสีในที่ทำงานต้องมีการออกแบบและก่อสร้างเพื่อไม่ให้คนงานสัมผัสกับสารรังสี ต้องมีความปลอดภัย มีอุปกรณ์เตือนการทำงานที่ถูกต้อง มีการป้องกันการสัมผัสสารรังสีที่เพียงพอ ตามข้อกำหนด 7. นายจ้างทุกคนต้องควบคุมเครื่องมือและอุปกรณ์ให้มีการออกแบบ หรือก่อสร้าง ติดตั้ง ดูแลรักษาเพื่อลดการสัมผัสต่อสารรังสี เครื่องมือที่ใช้รังสีในการวินิจฉัยโรค ต้องมีโปรแกรมการควบคุมคุณภาพของเครื่องมือ มีการทดสอบประสิทธิภาพของเครื่องมือ เป็นระยะตามที่กำหนด	6.เมื่อสถานที่ทำงานมีการปนเปื้อนด้วยสารรังสีในรูปของเหลวหรือเป็นผง ซึ่งอาจเกิดจากอุบัติเหตุการกระเด็น นายจ้างต้องดำเนินมาตรการเพื่อป้องกันการแพร่กระจายของสารรังสี ติดป้ายบริเวณที่สงสัยว่ามีการปนเปื้อน และทำการลดการปนเปื้อนลงให้มากที่สุดจนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด หรือลดให้ได้เป็น 1/10 ของเกณฑ์ที่กำหนด 7. นายจ้างต้องทำการสำรวจเพดาน พื้น ผนังห้องและเครื่องมือในห้องที่ใช้สารรังสีอย่างน้อยเดือนละครั้ง ถ้าพบว่ามีการปนเปื้อน ก็ทำการลดการปนเปื้อนลงให้ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด การลดการปนเปื้อนที่ใช้ต้องไม่ทำให้เกิดการฟุ้งกระจายของสารรังสี 8. เมื่อมีการกำจัดการปนเปื้อนของสารรังสี อุปกรณ์ที่ใช้ในการนำสารรังสีออกหรือลดการปนเปื้อนอาจมีสารรังสีติดที่อุปกรณ์เกินกว่าระดับที่กำหนด นายจ้างต้องห้ามลูกจ้างใช้อุปกรณ์นั้นจนกว่าการปนเปื้อนที่อุปกรณ์นั้นจะลดลงจนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และต้องแจ้งการปนเปื้อนของอุปกรณ์นั้นและทำการเก็บรักษาอุปกรณ์ไว้		

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
7.1	การป้องกันการปนเปื้อนสารกัมมันตภาพรังสี (ต่อ)		8. นายจ้างทุกคนต้องควบคุมอุปกรณ์ทางรังสีเพื่อป้องกันการบกพร่องของเครื่องมือซึ่งจะทำให้ได้รับสารรังสีปริมาณสูง ถ้ามีการบกพร่องของเครื่องมือที่อาจนำไปสู่การสัมผัสสารรังสีปริมาณสูง ต้องทำการสำรวจ วิเคราะห์ปัญหาอย่างละเอียดโดยทันทีแล้วแจ้ง The Executive 9. เมื่อทำการสำรวจแล้ว ต้องจัดทำรายงานการสำรวจโดยทันที เก็บรายงานนี้ไว้อย่างน้อย 2 ปี และสำหรับรายงานการสำรวจอย่างละเอียด เก็บไว้อย่างน้อย 50 ปี	9. นายจ้างต้องจัดห้องตรวจการได้รับรังสีของคนงานและสิ่งของอยู่ใกล้ห้องทำงานกับรังสี หากพบว่ามีระดับรังสีในร่างกายคนงานหรือสิ่งของสูงเกิน 1/10 ของค่าที่กำหนด ต้องจัดทำมาตรการลดการปนเปื้อนตามที่กำหนด 10. เมื่อนายจ้างนำอากาศที่ถูกดูดออกมาหรือของเหลวจากห้องรังสี นายจ้างต้องทำให้อากาศหรือของเหลวไม่มีรังสี 11. เมื่อนายจ้างเผาสารรังสีหรือสิ่งที่ปนเปื้อนสารรังสี ต้องเผาในอาคาร ต้องมั่นใจว่าไม่มีการรั่วไหล การฟุ้งกระจายของเถ้ารังสี		
7.2	หัวหน้าหน่วยปฏิบัติการของงาน X-ray			1. นายจ้างต้องจัดให้มีหัวหน้าหน่วยปฏิบัติการของงาน X-ray ในกลุ่มคนที่ผ่านการอบรมมีคุณสมบัติตามที่กำหนด และมีใบอนุญาตเป็นหัวหน้าหน่วยปฏิบัติการของงาน X-ray ซึ่งมีหน้าที่ตามที่กำหนด		

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
7.2	หัวหน้าหน่วยปฏิบัติการของงาน X-ray (ต่อ)			2. นายจ้างต้องจัดให้มีหัวหน้าหน่วยปฏิบัติการของงาน Transmissive Photography with Gamma Raysในกลุ่มคนที่ผ่านการอบรมมีคุณสมบัติตามที่กำหนด และมีใบอนุญาตเป็นหัวหน้าหน่วยปฏิบัติการของงาน Transmissive Photography with Gamma Rays ซึ่งมีหน้าที่ตามที่กำหนด		
8	การปฏิบัติเมื่อเกิดเหตุเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย สารกัมมันตภาพรังสี					
8.1	การปฏิบัติเมื่อเกิดเหตุเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย				1. ต้องมีการปรับปรุงมิให้ปริมาณสารเคมีอันตรายในสถานที่ทำงานเกินกว่าที่กำหนด 2. กรณีเกิดสารเคมีรั่วไหล อัคคีภัย ให้หยุดทำงาน และแจ้งการเกิดเหตุ ทำรายงานสาเหตุและทำการแก้ไขและป้องกัน	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย หมวด 1 ข้อ 7 และข้อ 18 ประกาศ ณ วันที่ 22 ส.ค. 2534
					3. กรณีเกิดอุบัติเหตุเกี่ยวกับวัตถุอันตราย ให้หยุดปฏิบัติงานในส่วนนั้นและซ่อมแซมระงับเหตุโดยเร็ว โดยผู้เกี่ยวข้อสวมใส่อุปกรณ์ป้องกันที่เหมาะสม	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 24 (พ.ศ. 2530) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่องหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ข้อ 72 ประกาศ ณ วันที่ 1 มิ.ย. 2530

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
8.1	การปฏิบัติเมื่อเกิดเหตุเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย (ต่อ)				4. ในกรณีที่มีการปล่อยของเสีย มลพิษ หรือสิ่งใดๆจากสถานที่ผลิตหรือเก็บรักษาวัตถุอันตรายที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ต้องดำเนินการตามที่กำหนด 5. เพื่อป้องกันอันตรายที่อาจเกิดขึ้นต่อบุคคล พืช ทรัพย์ หรือสิ่งแวดล้อม ผู้รับอนุญาตผลิตหรือนำเข้าวัตถุอันตรายมีหน้าที่จัดให้มีการศึกษา ทดสอบ หรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับอันตรายที่อาจเกิดจากวัตถุอันตราย	กฎกระทรวง พ.ศ. 2537 ออกตามความในพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 หมวด 4 ข้อ 20 - 21 ให้ไว้ ณ วันที่ 27 ต.ค. 2537
					6. เมื่อเกิดอุบัติเหตุในสถานที่เก็บหรือในการผลิตวัตถุมีพิษหรือมีการรั่วไหลของวัตถุมีพิษ ต้องหยุดปฏิบัติงานทันที รีบตรวจสอบแก้ไข	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2525 เรื่อง กำหนดวิธีการผลิต การใช้วัตถุมีพิษ ตามพระราชบัญญัติวัตถุมีพิษ พ.ศ. 2510 ข้อ 1 (16) ประกาศ ณ วันที่ 8 ก.ค. 2525
8.2	การปฏิบัติเมื่อเกิดเหตุเกี่ยวกับสารกัมมันตภาพรังสี	1.นายจ้างต้องแจ้งเลขานุการแรงงาน สำหรับลูกจ้างที่ไม่ได้รับการคุ้มครองโดย Nuclear Regulatory Commission โดยโทรศัพท์หรือโทรเลขแจ้งเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสารรังสีซึ่งเป็นสาเหตุให้มีการได้รับรังสีทั่วร่างกาย 25 เร็มหรือมากกว่า การสัมผัสที่ผิวหนังของร่างกายที่ 150 เร็มหรือมากกว่า หรือการสัมผัสที่เท้า ข้อเท้า มือ แขน เป็นต้น ที่ 375 เร็มหรือมากกว่า หรือการปล่อยสารรังสีเฉลี่ยตลอด 8 ชั่วโมงมากกว่า 5000 เท่าของสารนั้น	1. เมื่อเกิดอุบัติเหตุที่มีผลทำให้มีการได้รับรังสีมากกว่า 6 มิลลิไซเวิท ต้องมีการตรวจวัดการได้รับรังสีให้ชัดเจนโดยใช้อุปกรณ์ตรวจวัดที่เหมาะสม และเก็บผลไว้ 75 ปี 2. ให้จัดทำการเฝ้าระวังสำหรับกลุ่มคนงานที่ทำงานกับสารรังสี คนงานทั่วไปที่ได้รับรังสีเกินมาตรฐาน คนงานที่แพทย์แนะนำให้ทำการเฝ้าระวังทางการแพทย์ มีการบันทึกผลการได้รับรังสีลงในแบบรายงานผลสุขภาพ เก็บไว้ 75 ปี	1. เมื่อเกิดอุบัติเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งตามรายการที่กำหนด นายจ้างต้องอพยพลูกจ้างออกจากที่เกิดเหตุ เพราะปริมาณรังสีอาจสูงเกิน 15 มิลลิซิเวิท	1. ในกรณีที่มีสารกัมมันตรังสีรั่วไหล หก หล่น หรือฟุ้งกระจาย เกิดอุบัติเหตุ ทำให้ลูกจ้างได้รับอันตรายให้นายจ้างสั่งให้ลูกจ้างทุกคนหยุดทำงานและออกไปสู่ที่ปลอดภัย 2. กรณีที่ต้นกำเนิดรังสี อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องจักรที่เกี่ยวเนื่องกับการใช้รังสีเกิดความเสียหาย ชำรุด แตกร้าวหรือสูญหาย ซึ่งอาจทำให้เกิดอุบัติเหตุร้ายแรง หรือเป็นเหตุให้ลูกจ้างประสบอันตราย ให้นายจ้างแจ้งเหตุต่ออธิบดีทันที	กฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับรังสีชนิดก่อไอออน พ.ศ. 2547 หมวด 2 ข้อ 14, 21 ให้ไว้ ณ วันที่ 24 มิ.ย. 2547

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
8.2	การปฏิบัติเมื่อเกิดเหตุเกี่ยวกับสารกัมมันตภาพรังสี (ต่อ)	2. นายจ้างแต่ละคนต้องแจ้งเลขานุการแรงงานภายใน 24 ชั่วโมงสำหรับลูกจ้างที่ไม่ได้รับการคุ้มครองโดย Nuclear Regulatory Commission โดยโทรศัพท์หรือโทรเลขของเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสารรังสีซึ่งเป็นสาเหตุให้มีการได้รับรังสีทั่วร่างกาย 5 เร็มหรือมากกว่า การสัมผัสที่ผิวหนังของร่างกายที่ 30 เร็มหรือมากกว่า หรือการสัมผัสที่เท้า ข้อเท้า มือ แขน เป็นต้นที่ 75 เร็มหรือมากกว่า	3.แพทย์สามารถจะเข้าไปสำรวจสถานประกอบการได้ 4. เมื่อมีข้อสงสัยว่ามีการได้รับรังสีมากเกินไป นายจ้างต้องสำรวจทันทีเพื่อตรวจสอบและรายงานผลไปที่ The Executive นายจ้างที่เกี่ยวข้องและ ที่ปรึกษาทางการแพทย์ แจ้งคนงานที่อาจได้รับรังสีสูงกว่าปกติ ดำเนินการสำรวจการได้รับรังสี จัดทำมาตรการป้องกันไม่ให้เกิดขึ้นอีก และแจ้งผลการตรวจสอบให้กับผู้เกี่ยวข้องและบันทึกผลเก็บไว้	2. นายจ้างต้องห้ามลูกจ้างเข้าไปในที่เกิดเหตุ ยกเว้นคนที่เข้าไปทำในกรณีฉุกเฉิน นายจ้างต้องรายงานต่อหัวหน้าสำนักงานตรวจสอบมาตรฐานแรงงาน 3. นายจ้างต้องให้ลูกจ้างได้พบแพทย์เพื่อทำการตรวจและรักษาตามแต่กรณีตามที่กำหนด 4.ถ้าพบว่ามีคนงานบางคนมีการได้รับอันตรายต่อสุขภาพ นายจ้างจะต้องรายงานต่อหัวหน้าสำนักงานตรวจสอบมาตรฐานแรงงาน โดยไม่ชักช้า	3. ให้นายจ้างจัดทำรายงานเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นรายงานต่ออธิบดีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เกิดเหตุ	กฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับรังสีชนิดก่อไอออน พ.ศ. 2547 หมวด 2 ข้อ 22 ให้ไว้ ณ วันที่ 24 มิ.ย. 2547
		3. นายจ้างต้องทำรายงานเป็นเอกสารภายใน 30 วันต่อเลขานุการแรงงานหรือตัวแทนสำหรับลูกจ้างที่ไม่ได้รับการคุ้มครองโดย Nuclear Regulatory Commission การสัมผัสสารรังสีของแต่ละคนหรือความเข้มข้นของสารรังสีที่เกินกว่ามาตรฐาน		5. นายจ้างต้องให้มีการตรวจวัดปริมาณรังสีในบริเวณที่เกิดอุบัติเหตุ และทำรายงานตามรายการที่กำหนดเก็บไว้ 5 ปี	4. เกิดเหตุฉุกเฉินเกี่ยวกับสารรังสีแจ้งกรมโรงงานฯทันที ปิดกั้นที่เกิดเหตุ ติดป้ายสารรังสี จัดเจ้าหน้าที่ดูแล	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 27 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่องหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานที่มีการใช้สารกัมมันตรังสี ข้อ 3 (3.11 - 3.12) ประกาศ ณ วันที่ 24 ม.ค. 2534

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
		4. รายงานแต่ละฉบับต้องประกอบด้วย ขอบเขตการสัมผัสรังสี ระดับของรังสีและความเข้มข้นของวัสดุที่มีรังสีที่เกี่ยวข้อง สาเหตุของการสัมผัสรังสี ระดับความเข้มข้น วิธีการแก้ไขที่ถูกต้อง และแผนการป้องกันไม่ให้เหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นอีก			5. เกิดอัคคีภัยใกล้บริเวณที่มีสารรังสี ย้ายสารรังสีไว้ในที่ปลอดภัย ติดป้ายรังสีและจัดเจ้าหน้าที่เฝ้า กรณีเกิดอัคคีภัยในบริเวณที่มีสารรังสี แจ้งเจ้าหน้าที่ดับเพลิงให้ทราบชนิดรังสีและวิธีดับเพลิงที่เหมาะสม	
8.2	การปฏิบัติเมื่อเกิดเหตุเกี่ยวกับสารกัมมันตภาพรังสี (ต่อ)			6. นายจ้างต้องจัดให้มีการตรวจวัดปริมาณรังสี โดยวัด 1 cm dose equivalent เป็นรังสีจากแหล่งภายนอก	6. กรณีที่มีการตาย เจ็บป่วย การประสบอันตรายหรือเกิดโรคเนื่องจากการทำงานเกี่ยวกับรังสี ให้นายจ้างรายงานต่อออธิบดีภายในสิบห้าวัน	กฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับรังสีชนิดก่อไอออน พ.ศ. 2547 หมวด 4 ข้อ 23 ให้ไว้ ณ วันที่ 24 มิ.ย. 2547
9	อาคารเก็บสารเคมีอันตราย วัตถุอันตราย วัตถุมีพิษ					
9.1	อาคารเก็บสารเคมีอันตราย				1. ห้ามลูกจ้างเข้าพักในสถานที่ทำงาน ที่เก็บรักษาหรือยานพาหนะขนส่งสารเคมีอันตราย 2. จัดให้มีป้าย "สถานที่เก็บสารเคมีอันตราย ห้ามเข้าโดยไม่ได้รับอนุญาต" ปิดไว้ที่ทางเข้า	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย หมวด 1 ข้อ 9 - 11 ประกาศ ณ วันที่ 22 ส.ค. 2534

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
					3. จัดให้มีป้าย "ห้ามลูกจ้างสูบบุหรี่ ดื่มเครื่องดื่ม รับประทานอาหารหรือเก็บอาหาร" ติดไว้ที่บริเวณเก็บรักษา ผลิตหรือขนย้ายสารเคมีอันตราย	
9.1	อาคารเก็บสารเคมีอันตราย (ต่อ)				4. การจัดสถานที่เก็บรักษาสารเคมีอันตรายตามที่กำหนด ห่างจากบริเวณทำงาน 8 ม. สร้างด้วยวัตถุทนไฟ สภาพดี ถ้าเป็นสารไวไฟหรือระเบิดได้ต้องทนไฟได้ไม่น้อยกว่า 3 ชม. พื้นต้องเรียบไม่เปียก ลื่น สะอาด จัดทำเขื่อน กำแพงป้องกันสารรั่วไหลออกมาภายนอก มีรางระบายไปยังที่ปลอดภัยแยกจากรางระบายน้ำ มีการระบายอากาศ ระบายความร้อน มีทางเข้าออกไม่น้อยกว่า 2 ทาง ปิดประตูตลอดเวลา มีทางเดินภายในกว้างพอสำหรับการขนย้ายอุปกรณ์ จัดอุปกรณ์ดับเพลิงที่เหมาะสม และป้องกันแหล่งความร้อน เช่นประกายไฟ ถ้าอยู่นอกอาคารต้องทำรั้ว 1.8 ม.	ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการขนส่ง เก็บรักษา เคลื่อนย้าย และกำจัดหีบห่อ ภาชนะบรรจุ หรือวัสดุห่อหุ้มสารเคมีอันตราย ข้อ 3 ประกาศ ณ วันที่ 17 มิ.ย. 2535
9.2	อาคารเก็บวัตถุอันตราย				1. ต้องมีระบบป้องกันกำจัดอากาศเสียในห้องเก็บและห้องปฏิบัติงานเกี่ยวกับวัตถุอันตราย 2. ห้ามพักอาศัยในอาคารที่มีการเก็บ ผลิต หรือใช้วัตถุอันตราย	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 24 (พ.ศ. 2530) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่อง หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ข้อ 51 และ ข้อ 70 ประกาศ ณ วันที่ 1 มิ.ย. 2530

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
					3. สถานที่เก็บรักษาวัตถุอันตราย ต้องอยู่ในทำเลที่เหมาะสมและปลอดภัยแก่การขนส่งวัตถุอันตราย ไม่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญ มลพิษต่อแหล่งน้ำสาธารณะและสิ่งแวดล้อม 4. อาคารเก็บรักษาวัตถุอันตรายมีลักษณะเช่นเดียวกับอาคารผลิต ถ้าอาคารที่มีความกว้างหรือยาวกว่า 30 ม. ต้องมีผนังทนไฟและมีการป้องกันการหกรั่วไหล	กฎกระทรวง พ.ศ. 2537 ออกตามความในพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 หมวด 2 ข้อ 9 - 10 ให้ไว้ ณ วันที่ 27 ต.ค. 2537
9.3	อาคารเก็บวัตถุมีพิษ				1. อาคารเก็บวัตถุมีพิษต้องมีลักษณะที่เหมาะสม สะดวกในการขนย้าย ติดป้าย" ห้องเก็บวัตถุมีพิษ ห้ามผู้ไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้องเข้า" แยกการเก็บวัตถุมีพิษแต่ละชนิดให้เป็นสัดส่วน 2. วัตถุมีพิษร้ายแรงต้องแยกเก็บไว้โดยเฉพาะ ไม่เป็นทางผ่านของสาธารณะชน ปิดล็อคกุญแจตลอดเวลาที่ไม่มีการปฏิบัติงาน 3. วัตถุมีพิษที่ติดไฟได้ต้องเก็บในห้องกันไฟ อุปกรณ์ไฟฟ้าต้องเป็นชนิดพิเศษ หรือติดตั้งอุปกรณ์ป้องกันการติดไฟ 4. ห้องเก็บวัตถุมีพิษไม่ควรอยู่ใกล้กับที่พักอาศัย จัดทำป้าย "ห้ามสูบบุหรี่"ไว้ในห้องเก็บวัตถุมีพิษ จัดทำป้าย"วัตถุมีพิษ"สีแดงบนพื้นขาวติดไว้ที่ทางเข้าอาคาร	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2525 เรื่อง กำหนดวิธีการผลิต การใช้วัตถุมีพิษ ตามพระราชบัญญัติวัตถุมีพิษ พ.ศ. 2510 ข้อ 1 (7) , ข้อ 1 (10) - 1 (11) และข้อ 1(13) (14) (15) (17) และ ข้อ 5 (5) - 5 (7) และ 5 (9) - 5 (11) ประกาศ ณ วันที่ 8 ก.ค. 2525

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
					5. อาคารเก็บวัตถุมีพิษที่เหมาะสม สะดวกในการขนย้าย ติดป้าย"ห้องเก็บวัตถุมีพิษ ห้ามผู้ไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้องเข้า" แยกการเก็บวัตถุมีพิษแต่ละชนิดให้เป็นสัดส่วน 6. วัตถุมีพิษที่ติดไฟได้ต้องเก็บในห้องกันไฟ อุปกรณ์ไฟฟ้าต้องเป็นชนิดพิเศษ หรือติดตั้งอุปกรณ์ป้องกันการติดไฟ 7. ห้องเก็บวัตถุมีพิษไม่ควรอยู่ใกล้กับที่พักอาศัย จัดทำป้าย "ห้ามสูบบุหรี่"ไว้ในห้องเก็บวัตถุมีพิษ ต้องมีการระบายอากาศและมีแสงสว่างเพียงพอ	
10	การจัดเก็บสารเคมีอันตราย วัตถุไวไฟ วัตถุระเบิด วัตถุมีพิษ วัตถุอันตราย สารกัมมันตภาพรังสี					
10.1	การจัดเก็บสารเคมีอันตราย			1.การจัดเก็บตัวทำละลายอินทรีย์ ต้องจัดเก็บในภาชนะที่แข็งแรง มีการปิดมิดชิด ป้องกันการหกรั่วไหล ฟุ้งกระจาย 2. ต้องมีอุปกรณ์ป้องกันผู้ไม่เกี่ยวข้องเข้ามาในบริเวณที่เก็บ และมีอุปกรณ์ดูดไอระเหยตัวทำละลายอินทรีย์ออกจากที่เก็บ	1. สารเคมีที่เกิดปฏิกิริยาต่อกันต้องเก็บแยกกัน 2. การจัดเก็บสารเคมีอันตรายต้องไม่ให้ภาชนะบรรจุชำรุดและถูกกระแทก สำหรับสารเคมีอันตรายที่เป็นสารไวไฟหรือระเบิดให้เก็บไว้ชั้นล่าง 3. ห้ามเปิดภาชนะบรรจุสารเคมีอันตรายทิ้งไว้ในสถานที่ทำงาน ต้องนำไปเก็บเมื่อใช้เสร็จ	ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการขนส่ง เก็บรักษา เคลื่อนย้าย และกำจัดหีบห่อ ภาชนะบรรจุ หรือวัสดุห่อหุ้มสารเคมีอันตราย ข้อ 4 และข้อ 9-11 ประกาศ ณ วันที่ 17 มิ.ย. 2535

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
10.2	การจัดเก็บวัตถุไวไฟและวัตถุระเบิด				1. การเก็บรักษาวัตถุไวไฟและวัตถุระเบิดไว้ในสถานประกอบการให้ปฏิบัติตามที่กำหนด 2. การเก็บรักษาวัตถุไวไฟและวัตถุระเบิดที่เป็นของเหลวไว้ในสถานประกอบการให้ปฏิบัติตามที่กำหนด 3. การเก็บรักษาถังก๊าซชนิดเคลื่อนย้ายได้ชนิดของเหลวไว้ในสถานประกอบการให้ปฏิบัติตามที่กำหนด 4. การป้องกันอันตรายจากถ่านหินเซลลูลอยด์ หรือของแข็งที่ติดไฟง่าย	กระทรวงมหาดไทย เรื่อง การป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานสำหรับลูกจ้าง หมวด 5 ข้อ 23 - 26 ประกาศ ณ วันที่ 21 พ.ย. 2534
10.2	การจัดเก็บวัตถุไวไฟและวัตถุระเบิด (ต่อ)				5. ต้องแยกเก็บวัตถุมีพิษ วัตถุเคมี วัตถุไวไฟ วัตถุระเบิดหรือวัตถุอื่นที่อาจเป็นอันตรายให้แยกจากกันเป็นสัดส่วน ปิดกุญแจเมื่อไม่ใช้งาน	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 24 (พ.ศ. 2530) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่อง หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ข้อ 50 ประกาศ ณ วันที่ 1 มิ.ย. 2530
10.3	การจัดเก็บวัตถุมีพิษ				วัตถุมีพิษร้ายแรงต้องแยกเก็บไว้โดยเฉพาะไม่เป็นทางผ่านของสาธารณชน ปิดล็อคกุญแจตลอดเวลาที่ไม่มีการปฏิบัติงาน	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2525 เรื่อง กำหนดวิธีการผลิต การใช้วัตถุมีพิษ ตามพระราชบัญญัติวัตถุมีพิษ พ.ศ. 2510 ข้อ 5 (3) - 5 (4) ประกาศ ณ วันที่ 8 ก.ค. 2525
10.4	การจัดเก็บวัตถุอันตราย				1. ต้องไม่ให้วัตถุอันตรายอยู่ใกล้กับแหล่งความร้อน เตาไฟ หม้อน้ำ สายไฟฟ้าแรงสูง บริเวณที่มีอุณหภูมิสูง	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 24 (พ.ศ. 2530) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่อง หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการ

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
					2. ต้องจัดทำป้ายสัญลักษณ์ เครื่องหมาย และคำเตือนในบริเวณที่มีวัตถุอันตราย 3. ต้องจัดทำมาตรการความปลอดภัย การระงับเหตุและ อัคคีภัย ทำป้ายเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ตามมาตรฐานสากล แสดงระดับความไว ระดับอันตรายต่อสุขภาพ การใช้น้ำดับไฟได้หรือไม่ ติดไว้ที่บริเวณที่มีการเก็บหรือใช้วัตถุอันตราย	โรงงาน ข้อ 52 - 53 ข้อ 74 ประกาศ ณ วันที่ 1 มิ.ย. 2530
10.4	การจัดเก็บวัตถุอันตราย (ต่อ)				4. การเก็บรักษาวัตถุอันตรายที่เป็นของเหลวในที่โล่งต้องมีระบบการป้องกันการหกรั่วไหล และสามารถควบคุมวัตถุอันตรายไม่ให้รั่วไหลสู่ภายนอกเมื่อเกิดอุบัติเหตุขึ้น	กฎกระทรวง พ.ศ. 2537 ออกตามความในพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 หมวด 2 ข้อ 11-12 ให้ไว้ ณ วันที่ 27 ต.ค. 2537
10.5	การจัดเก็บสารกัมมันตภาพรังสี	1. พื้นที่หรือห้องที่มีการใช้จัดเก็บสารรังสีนอกจากยูเรเนี่ยมและทอเรี่ยมในธรรมชาติในปริมาณที่มากกว่า 10 เท่าของปริมาณที่กำหนดต้องติดป้ายเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ของรังสีและป้ายเขียนว่า "ระวัง สารรังสี"		1. นายจ้างจะเก็บสิ่งของที่ปนเปื้อนสารรังสี ควรเก็บในห้องเก็บของและล๊อคประตู ติดป้ายให้เห็นชัดเจน	1. สารที่ให้รังสีเบตาและแกมมา ต้องเก็บในภาชนะที่ยอมให้มีรังสีปล่อยออกมา < 2.5 มิลลิเรินท์เก้นต่อชั่วโมง ห่างจากแหล่งกำเนิดรังสี 1 ม.	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 27 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่อง หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานที่มีการใช้สารกัมมันตรังสี ข้อ 2 (2.1), (2.3) ประกาศ ณ วันที่ 24 ม.ค. 2535

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
		2. พื้นที่แต่ละแห่งหรือห้องที่มียูเรเนี่ยมและทอเรี่ยมในธรรมชาติที่ใช้หรือจัดเก็บในปริมาณที่มากกว่า 100 เท่าของปริมาณที่กำหนดต้องติดป้ายเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ของรังสีและป้ายเขียนว่า "ระวัง สารรังสี" 3. สารกัมมันตภาพรังสีที่จัดเก็บในบริเวณที่ไม่มีสารรังสีจะต้องป้องกันไม่ให้มีผู้นำออกไปจากสถานที่เก็บ		2.ในกรณีใช้ภาชนะเก็บสารรังสีสิ่งที่ปนเปื้อนสารรังสีต้องใช้ภาชนะที่มีคุณสมบัติตามชนิดของสารรังสี ตามที่กำหนด และติดฉลากตามที่กำหนด	2. การเก็บสารรังสีในภาชนะบรรจุ ให้เก็บในสภาพไม่ไหม้ไฟ เก็บให้พ้นอันตรายจากอัคคีภัย	
10.6	การดำเนินการเกี่ยวกับกากของเสียอันตรายและการตอบโต้เหตุฉุกเฉิน	1. การศึกษาลักษณะและการวิเคราะห์พื้นที่งานของงานเกี่ยวกับกากของเสียอันตรายและการตอบโต้เหตุฉุกเฉิน จะประกอบด้วยการประเมินเบื้องต้นเกี่ยวกับพื้นที่งาน การระบุอันตราย สภาพการณ์อื่นที่อาจเป็นสาเหตุให้เกิดอันตราย ข้อมูลที่ต้องการก่อนให้คนงานเข้าไปในพื้นที่ต้องทำการรวบรวมตามรายการที่กำหนด				

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
10.7	การติดตามตรวจวัด	1. ต้องตรวจติดตามต่อไปนี้ในพื้นที่งาน การตรวจวัดระดับอันตรายของรังสีแตกตัว การตรวจวัดคุณภาพอากาศโดยใช้เครื่องมืออ่านค่าโดยตรง เพื่อประเมิน บรรยากาศที่ติดไฟได้หรือระเบิดได้ สภาพการขาดอ๊อกซิเจน และมีสารพิษ การสังเกตุด้วยตาเพื่อหาสัญญานเตือนที่เป็นอันตราย 2. มีการตรวจวัดคุณภาพอากาศในการเข้าไปในพื้นที่งานครั้งแรก การติดตามตรวจวัดเป็นระยะ การติดตามตรวจวัดที่ลูกจ้างที่มีความเสี่ยงสูง ต้องปฏิบัติตามรายละเอียดที่กำหนด ต้องมีการแจ้งข้อมูลให้กับลูกจ้าง ผู้รับเหมาและผู้รับเหมาช่วงที่เกี่ยวข้องกับกากของเสียอันตรายในเรื่องลักษณะและความรุนแรงของการสัมผัสเกี่ยวกับกากของเสียอันตราย				
10.8	การระบุความเสี่ยง	1. เมื่อทราบว่ามีสารอันตรายและทราบปริมาณสารอันตราย ต้องทำการระบุความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับสารเหล่านั้น ลูกจ้างที่จะเข้าทำงานต้องทราบความเสี่ยงต่างๆที่ได้มีการระบุไว้				

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
		2. ความเสี่ยงที่พิจารณาได้แก่ การสัมผัสสารเคมีเกินกว่าขีดจำกัด ความเข้มข้นที่เป็นอันตรายต่อชีวิตและสุขภาพในทันที แหล่งที่อาจเกิดการดูดซึมทางผิวหนัง การระคายเคืองตา ความไวต่อการระเบิดและติดไฟ การขาดอ๊อกซิเจน				
10.9	การแจ้งให้ลูกจ้างทราบ	นายจ้างจะแจ้งข้อมูลที่นายจ้างมีอยู่เกี่ยวกับคุณสมบัติทางเคมี กายภาพ และความเป็นพิษของสารแต่ละสารให้ลูกจ้างทราบก่อนที่ลูกจ้างจะเริ่มต้นปฏิบัติงาน				
10.10	การควบคุมพื้นที่งาน	1. ต้องนำการควบคุมพื้นที่งานที่เหมาะสมมาปฏิบัติ เพื่อควบคุมการสัมผัสของลูกจ้าง 2. ต้องจัดทำโปรแกรมการควบคุมพื้นที่งานสำหรับการปกป้องลูกจ้างและมีการประยุกต์ไปตามความจำเป็น				

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
10.10	การควบคุมพื้นที่งาน (ต่อ)	3. โปรแกรมการควบคุมพื้นที่งานต้องประกอบด้วย แผนที่ตั้งของพื้นที่งาน การแบ่งเขตของพื้นที่งาน การใช้ระบบดูแลกัน การติดต่อสื่อสารในพื้นที่รวมทั้งการเตือนภัยเมื่อมีเหตุฉุกเฉิน ขั้นตอนการปฏิบัติตามมาตรฐาน การระบุหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือทางการแพทย์ที่ใกล้ที่สุด				
10.11	การควบคุมทางวิศวกรรม	1. ต้องดำเนินการควบคุมทางวิศวกรรม ข้อปฏิบัติในการทำงาน และอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลเพื่อป้องกันไม่ให้ลูกจ้างได้รับอันตราย 2. จะต้องควบคุมทางวิศวกรรมและข้อปฏิบัติในการทำงานเพื่อลดการสัมผัสลงให้ต่ำกว่าขีดจำกัดการสัมผัส				
11	มาตรการเพื่อความปลอดภัยเกี่ยวกับหีบห่อภาชนะบรรจุสารเคมีอันตราย วัตถุอันตราย วัตถุมีพิษ สารกัมมันตภาพรังสี					

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
11.1	มาตรการเพื่อความปลอดภัยเกี่ยวกับหีบห่อภาชนะบรรจุสารเคมีและสารเคมีอันตราย	1. ถังและภาชนะบรรจุที่ใช้บรรจุกากของเสียอันตราย ต้องเป็นไปตามข้อกำหนด ภาชนะต้องมีความมั่นคงแข็งแรง ต้องมีการตรวจสอบก่อนที่จะจัดการ ถ้าไม่มีฉลากให้จัดเป็นสารอันตราย การปฏิบัติงานให้เคลื่อนย้ายถังหรือภาชนะบรรจุให้น้อยที่สุด 2. ก่อนเคลื่อนย้ายถังหรือภาชนะบรรจุ ลูกจ้างต้องทราบอันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากสารที่บรรจุอยู่ ให้จัดหาถังหรือภาชนะบรรจุสำหรับขนถ่ายและสารดูดซับที่เหมาะสมในปริมาณที่เหมาะสมเก็บไว้ในบริเวณทำงานซึ่งอาจมีการรั่วไหลหรือถังแตกร้าว 3. ในบริเวณที่อาจเกิดการรั่วไหลของสารอันตรายปริมาณมาก ต้องนำโปรแกรมการควบคุมการจำกัดขอบเขตสารที่รั่วไหลมาใช้		1. เมื่อมีการจัดเก็บสารเคมี นายจ้างต้องใช้หีบห่อภาชนะบรรจุที่แข็งแรงและมั่นใจว่าจะไม่มีการรั่วหรือสารเคมีล้น มีการติดฉลากที่ภาชนะบรรจุ โดยบอกชื่อสารเคมี ข้อควรระวัง 2. จัดเก็บสารเคมีในจุดที่มีการดูแล	1. จัดให้มีมาตรการเพื่อความปลอดภัยเกี่ยวกับหีบห่อภาชนะบรรจุสารเคมีอันตราย ตามที่กำหนดได้แก่ วัสดุแข็งแรง เคลื่อนย้ายได้ปลอดภัย บรรจุไม่เกินพิกัด ถ้ามีรอยบุบ บวมต้องตรวจสอบความปลอดภัย ถ้ามีความดันภายในต้องมีอุปกรณ์นิรภัย ตรวจสอบ ซ่อมบำรุงปีละ 1 ครั้ง ภาชนะบรรจุสารไวไฟหรือระเบิดได้ ต้องเก็บห่างจากแหล่งความร้อน และให้เก็บไว้ชั้นแรก ถ้าภาชนะมีความร้อนต้องมีฉนวนหุ้ม หากพบการรั่วไหลให้แยกเก็บ และทำความสะอาดสิ่งรั่วไหล ป้องกันภาชนะบรรจุ ชำรุด ถูกกระแทก ห้ามเปิดภาชนะทิ้งไว้ในสถานที่ทำงาน ต้องนำไปเก็บเมื่อใช้เสร็จ กรณีเก็บไว้ใต้ดิน ต้องมีเครื่องหมายแสดงตำแหน่ง 2. ภาชนะสารเคมีอันตรายที่รั่วไหลให้แยกเก็บในที่ปลอดภัย และทำความสะอาดสิ่งรั่วไหล	ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการขนส่ง เก็บรักษา เคลื่อนย้าย และกำจัดหีบห่อ ภาชนะบรรจุ หรือวัสดุห่อหุ้มสารเคมีอันตราย ข้อ 7-8 ประกาศ ณ วันที่ 17 มิ.ย. 2535
11.2	มาตรการเพื่อความปลอดภัยเกี่ยวกับหีบห่อภาชนะบรรจุวัตถุอันตราย	1. ถังและภาชนะบรรจุที่เคลื่อนย้ายไม่ได้ ให้ทำการขนถ่ายสารอันตรายออก ให้ใช้ระบบตรวจจับถังหรือภาชนะบรรจุที่อยู่ใต้ดินและขุดดินอย่างระมัดระวัง เมื่อมิให้ถังหรือภาชนะบรรจุเสียหาย ต้องจัดอุปกรณ์ดับเพลิงเตรียมไว้ด้วย			1. ภาชนะบรรจุวัตถุอันตรายตั้งแต่ 25,000 ลิตร ต้องมีความมั่นคง แข็งแรง ตามมาตรฐาน ต้องสร้างเขื่อนกักเก็บ และจัดเคมีภัณฑ์เพื่อระงับเหตุอันตราย	กฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 หมวด 2 ข้อ 6 (7) ให้ไว้ ณ วันที่ 24 ก.ย. 2535

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
11.2	มาตรการเพื่อความปลอดภัยเกี่ยวกับหีบห่อภาชนะบรรจุวัตถุอันตราย (ต่อ)	2. การเปิดถังหรือภาชนะบรรจุต้องทำตามกฎเกณฑ์ที่กำหนด ลูกจ้างที่ไม่เกี่ยวข้องต้องอยู่ห่างจากบริเวณที่จะทำการเปิดถัง ต้องจัดให้มีฉากกำบังระหว่างภาชนะที่จะเปิดและลูกจ้าง อุปกรณ์ติดตามตรวจวัดต้องเหมาะสมและอุปกรณ์ดับเพลิงต้องจัดอยู่ในที่เหมาะสม 3. อุปกรณ์ที่ใช้ในการยึดจับเคลื่อนย้ายถังหรือภาชนะบรรจุต้องเลือกให้เหมาะสม ติดตั้งและใช้งานเพื่อลดแหล่งที่ก่อให้เกิดประกายไฟ 4. ถังหรือภาชนะบรรจุกากของเสียที่เป็นสารกัมมันตภาพรังสีต้องไม่มีการเคลื่อนย้ายจนกว่าจะได้จะได้มีการประเมินอันตรายที่จะเกิดกับลูกจ้าง			2. ภาชนะบรรจุวัตถุอันตรายที่เป็นก๊าซต้องเป็นไปตามมาตรฐาน มีอุปกรณ์ความปลอดภัยและรับรองโดยวิศวกร	กฎกระทรวง พ.ศ. 2537 ออกตามความในพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 หมวด 2 ข้อ 13 ให้ไว้ ณ วันที่ 27 ต.ค. 2537

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
11.2	มาตรการเพื่อความปลอดภัยเกี่ยวกับหีบห่อภาชนะบรรจุวัตถุอันตราย (ต่อ)	5. เมื่อมีถังหรือภาชนะบรรจุที่สงสัยว่าจะมีกากของเสียที่อาจเกิดปฏิกิริยาอย่างรุนแรงเมื่อถูกกระทบกระแทก ต้องดำเนินการด้วยความระมัดระวังเป็นพิเศษตามที่กำหนด ได้แก่ อพยพลูกจ้างที่ไม่เกี่ยวข้องออกจากพื้นที่ อุปกรณ์ที่ใช้ในการเคลื่อนย้ายถัง ต้องมีอุปกรณ์จำกัดขอบเขตของการระเบิด ต้องมีระบบสัญญาณเตือนภัยที่รับรู้ได้เมื่อให้สัญญาณการเริ่มต้นและสิ้นสุดกิจกรรม มีการติดต่อสื่อสารระหว่างลูกจ้างที่ปฏิบัติงาน หัวหน้างานความปลอดภัยและสุขภาพในพื้นที่และสถานีสั่งการ 6. ถังและภาชนะบรรจุที่มีความดันห้ามทำการเคลื่อนย้ายจนกว่าจะมีวิธีการปฏิบัติงานที่เหมาะสม ถังที่บรรจุกากของเสียจากห้องปฏิบัติการทดลองจัดให้เป็นสารที่ไวต่อการสั่นสะเทือนจนกว่าจะระบุคุณสมบัติของสารนั้นได้				

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
11.2	มาตรการเพื่อความปลอดภัยเกี่ยวกับหีบห่อภาชนะบรรจุวัตถุอันตราย (ต่อ)	7.หีบห่อที่บรรจุกากของเสียจากห้องปฏิบัติการทดลอง ต้องปฏิบัติตามที่กำหนดได้แก่ การเปิดภาชนะบรรจุต้องเปิดเมื่อจำเป็นโดยผู้ที่มีความรู้ การจำแนกจัดแยกภาชนะตามอันตรายของกากของเสียนั้น ถ้ามีฉลากว่าเป็นสารตกผลึกให้จัดเป็นกากของเสียที่ไวต่อการสั่นสะเทือน 8. การสุ่มตัวอย่างภายในถังและภาชนะบรรจุต้องดำเนินการให้สอดคล้องตามขั้นตอนในการปฏิบัติในการสุ่มตัวอย่าง 9. การเตรียมเพื่อการจัดส่งภาชนะบรรจุต้องระบุและจำแนกถังและภาชนะบรรจุก่อนที่จะจัดส่ง มีการจำแนกถังและภาชนะบรรจุ จัดให้มีทางเข้าออกในบริเวณจัดวางถัง กากของเสียจะได้รับอนุญาตให้เคลื่อนย้ายต้องมีการระบุลักษณะของสารนั้นอย่างครบถ้วน 10. การปฏิบัติกับแทงค์และแทงค์ทรงกลมขนาดใหญ่ต้องปฏิบัติตามขั้นตอนที่เหมาะสมตามโปรแกรมความปลอดภัยและสุขภาพ				

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
11.3	การกำจัดสิ่งปนเปื้อน	1. ต้องจัดทำขั้นตอนการกำจัดสิ่งปนเปื้อนและสื่อสารให้ลูกจ้างทราบ และนำไปปฏิบัติ จัดทำขั้นตอนการปฏิบัติตามมาตรฐานเพื่อลดการสัมผัสของลูกจ้างหรือเครื่องมืออุปกรณ์ต่างๆ เมื่อลูกจ้างทุกคนออกจากพื้นที่ที่มีการปนเปื้อนจะต้องกำจัดสิ่งปนเปื้อนออกจากเสื้อผ้าและอุปกรณ์อย่างเหมาะสม ต้องมีการตรวจสอบขั้นตอนการกำจัดสิ่งปนเปื้อนโดยหัวหน้างานความปลอดภัยและสุขภาพ 2. ต้องเลือกพื้นที่ที่จะกำจัดสิ่งปนเปื้อนเพื่อลดการสัมผัสของคนงาน เครื่องมืออุปกรณ์และตัวทำละลายทั้งหมดต้องนำไปกำจัดสิ่งปนเปื้อนหรือจัดทิ้งให้เหมาะสม 3. ชุดของลูกจ้างและอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลต้องกำจัดสิ่งปนเปื้อนตามวิธีที่กำหนด 4. ต้องจัดให้มีห้องอาบน้ำและห้องเปลี่ยนเสื้อผ้าอยู่นอกบริเวณพื้นที่ที่มีการปนเปื้อน จะต้องจัดสร้างตามที่กำหนด				

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
11.4	การตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน	1. นายจ้างต้องจัดให้มีแผนตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน และนำไปปฏิบัติ แผนต้องมีเป็นลายลักษณ์อักษร ตรวจสอบได้ ลูกจ้าง ตัวแทนลูกจ้างและเจ้าหน้าที่ของ OSHA สามารถถ่ายสำเนาได้ 2. โดยปกตินายจ้างต้องอพยพลูกจ้างออกจากพื้นที่ที่เป็นอันตราย และไม่อนุญาตให้ลูกจ้างอยู่ช่วยในการจัดการกับภาวะฉุกเฉิน เมื่อเกิดภาวะฉุกเฉิน จะได้รับการยกเว้น ถ้าได้มีการปฏิบัติการฉุกเฉิน 3. แผนตอบโต้ภาวะฉุกเฉินต้องประกอบด้วย การวางแผนก่อนเกิดภาวะฉุกเฉิน บทบาทหน้าที่ของบุคคลากร สายการบังคับบัญชา และการติดต่อสื่อสาร การตระหนักเกี่ยวกับภาวะฉุกเฉินและการป้องกัน สถานที่ที่จะอพยพและระยะที่ปลอดภัย การรักษาความปลอดภัยและการควบคุมที่พื้นที่งาน เส้นทางและขั้นตอนในการอพยพ ขั้นตอนในการกำจัดสิ่งปนเปื้อน การให้การรักษาพยาบาลและการปฐมพยาบาล ขั้นตอนการเตือนภัยและการตอบโต้เมื่อเกิดภาวะฉุกเฉิน การทบทวนวิเคราะห์และการติดตาม อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลและอุปกรณ์ฉุกเฉิน				

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
11.5	ขั้นตอนในการปฏิบัติในการจัดการกับภาวะฉุกเฉิน	1. องค์ประกอบที่ต้องรวมไว้ในแผนฉุกเฉินได้แก่ ลักษณะภูมิประเทศ แผนผังและสภาพภูมิอากาศ ขั้นตอนในการรายงานอุบัติเหตุ การรายงานอุบัติเหตุต่อหน่วยงานของรัฐในท้องถิ่น แผนตอบโต้ภาวะฉุกเฉินต้องแยกจากแผนด้านความปลอดภัยและสุขภาพ และต้องผสมผสานกับแผนระงับอุบัติภัย ไฟไหม้หรือแผนฉุกเฉินของหน่วยงาน 2. ต้องมีการซ้อมแผนตอบโต้ภาวะฉุกเฉินอย่างสม่ำเสมอโดยเป็นส่วนหนึ่งของการฝึกอบรมสำหรับการปฏิบัติงานในพื้นที่และมีการทบทวนแผนเป็นระยะและมีการ ปรับแก้ไขแผนให้ตรงกับสภาพความเป็นจริง 3. จะต้องติดตั้งระบบเตือนภัยให้แก่ลูกจ้างเพื่อแจ้งให้ลูกจ้างทราบถึงสถานการณ์ฉุกเฉิน เพื่อหยุดการทำงานหากจำเป็น และนายจ้างต้องทำการประเมินสถานการณ์ โดยอาศัยข้อมูลที่มีอยู่ขณะเกิดเหตุฉุกเฉินนั้น ความสามารถในการระงับเหตุและดำเนินตามขั้นตอนที่เหมาะสม				

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
11.6	โปรแกรมเกี่ยวกับเทคโนโลยีใหม่ๆ	นายจ้างต้องพัฒนาและนำเทคโนโลยีใหม่ๆ และอุปกรณ์ใหม่ๆที่ได้รับการพัฒนามาใช้เพื่อปรับปรุงปกป้องลูกจ้างที่ทำงานเกี่ยวกับกากของเสียอันตราย ต้องมีการประเมินเทคโนโลยีใหม่ๆอุปกรณ์หรือมาตรการควบคุมใหม่ๆ ที่มีใช้ในอุตสาหกรรม เพื่อลดระดับการปนเปื้อนของสารอันตรายในขณะทำงานในพื้นที่				
11.7	การปฏิบัติงานภายใต้ The Resource Conservation and Recovery Act	การปฏิบัติงานภายใต้ The Resource Conservation and Recovery Act ประกอบด้วย 1. โปรแกรมด้านความปลอดภัยและสุขภาพเป็นลายลักษณ์อักษร นำไปปฏิบัติ มีการตรวจสอบได้โดยลูกจ้าง ตัวแทนลูกจ้างและเจ้าหน้าที่ OSHA .ในโปรแกรมต้องระบุการประเมินและการควบคุมสิ่งที่เป็นอันตราย การตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน การวิเคราะห์พื้นที่ การควบคุมทางวิศวกรรม ขีดจำกัดการสัมผัสสูงสุด ขั้นตอนในการกำจัดกากสารอันตราย และการใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ 2. โปรแกรมการสื่อสารข้อมูลอันตราย 3. โปรแกรมการเฝ้าระวังทางการแพทย์				

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
11.7	การปฏิบัติงานภายใต้ The Resource Conservation and Recovery Act(ต่อ)	4. โปรแกรมการกำจัดสิ่งปนเปื้อน 5. โปรแกรมเกี่ยวกับเทคโนโลยีใหม่ๆ 6. โปรแกรมการจัดการเกี่ยวกับวัสดุต่างๆ 7. โปรแกรมการฝึกอบรม ลูกจ้างใหม่ ลูกจ้างที่ปฏิบัติงานอยู่ ผู้ฝึกอบรม 8. โปรแกรมการตอบโต้ภาวะฉุกเฉินประกอบด้วย แผนตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน องค์ประกอบของแผนตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน การฝึกอบรม ขั้นตอนในการจัดการกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน				
11.8	การดำเนินการหลังภาวะฉุกเฉิน	การดำเนินการหลังภาวะฉุกเฉิน ถ้าเห็นว่าจำเป็นต้องกำจัดสารอันตราย และวัสดุที่ปนเปื้อนสารอันตรายออกจากบริเวณที่เกิดเหตุให้ปฏิบัติตามข้อกำหนด				
12	มาตรการเพื่อความปลอดภัยเกี่ยวกับหีบห่อภาชนะบรรจุวัตถุมีพิษ				ภาชนะบรรจุวัตถุมีพิษที่ระเหยได้ ที่เป็นของเหลว และภาชะบรรจุที่อยู่ใต้ความดัน ต้องเป็นไปตามที่กำหนด	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 24 (พ.ศ. 2530) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่อง หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ข้อ 60-62 ประกาศ ณ วันที่ 1 มิ.ย. 2530

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
12.1	มาตรการเพื่อความปลอดภัยเกี่ยวกับหีบห่อภาชนะบรรจุสารกัมมันตภาพรังสี	1. ภาชนะสำหรับขนส่ง จัดเก็บหรือใช้สารรังสีนอกจากยูเรเนี่ยมและทอเรี่ยมในธรรมชาติมากกว่าปริมาณที่กำหนดจะต้องทนทาน มีฉลากสัญลักษณ์สารรังสีและป้ายเขียนว่า "ระวัง สารรังสี" 2. ภาชนะสำหรับขนส่ง จัดเก็บหรือใช้สารรังสียูเรเนี่ยมและทอเรี่ยมในธรรมชาติมากกว่า 10 เท่าของปริมาณที่กำหนดจะต้องทนทาน มีฉลากสัญลักษณ์สารรังสีที่เห็นได้ชัดเจนและป้ายเขียนว่า "ระวัง สารรังสี" 3. ถ้าความเข้มข้นของสารรังสีไม่เกินกว่าที่กำหนดไม่ต้องติดฉลาก กรณีภาชนะในห้องปฏิบัติการ เช่น บีคเกอร์ หลอดทดลอง ใช้ขั่วคราวในห้องทดลองเมื่อผู้ใช้อยู่ด้วยไม่ต้องติดฉลาก 4. ภาชนะที่ใช้สำหรับจัดเก็บสารรังสี ฉลากต้องมีปริมาณและชนิดของสารรังสีในภาชนะและวันที่ที่วัดปริมาณด้วย			1. ให้นายจ้างจัดทำฉลากที่มีเครื่องหมายและข้อความเตือนภัยติดไว้ที่ภาชนะตามที่กำหนด 2. ให้นายจ้างจัดให้มีป้ายห้ามนำภาชนะหรือวัสดุที่ปนเปื้อนสารกัมมันตรังสีออกไปนอกบริเวณที่ปฏิบัติการ	กฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน เกี่ยวกับรังสีชนิดก่อไอออน พ.ศ. 2547 หมวด 3 ข้อ 17-18 ให้ไว้ ณ วันที่ 24 มิ.ย. 2547

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
13	การขนส่งสารเคมีอันตราย วัตถุอันตราย				1. การขนส่งสารเคมีอันตรายต้องปฏิบัติตามที่กำหนด ได้แก่ป้องกันฝุ่นฟุ้งและอันตรายให้ลูกจ้าง ต้องตรวจสอบยานพาหนะให้ปลอดภัย ติดตั้งเครื่องดับเพลิงมือถือที่ใช้กับสารเคมีอันตราย หน้ากากป้องกันสารเคมี เครื่องช่วยหายใจ และคู่มือการแก้ไขปัญหาฉุกเฉินเป็นภาษาไทยไว้ในยานพาหนะ ภาชนะบรรจุต้องยึดแน่นบนยานพาหนะ น้ำหนักบรรทุกไม่เกิน ห้ามบรรทุกสารที่อาจเกิดปฏิกิริยาไว้ด้วยกัน 2. ข้อปฏิบัติเกี่ยวกับท่อขนส่งสารเคมีอันตราย ขนส่งด้วยท่อหรือรางต้องมีโครงสร้างป้องกันการหก รั่วไหล ป้องกันการชน กระแทก ท่อและ ข้อต่อสภาพดี ท่อส่งสารเคมีอันตรายต่างชนิดกันใช้สีต่างกัน ถ้าผิวท่อมีความร้อนต้องใช้ฉนวนหุ้ม ถ้าเป็นสารไวไฟหรือระเบิดได้ ให้วางท่อห่างจากแหล่งความร้อนและให้ต่อสายดิน หากวางท่อใต้พื้นดินให้ทำเครื่องหมาย	ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการขนส่ง เก็บรักษา เคลื่อนย้าย และกำจัดหีบห่อ ภาชนะบรรจุ หรือวัสดุห่อหุ้มสารเคมีอันตราย ข้อ 1-2 ประกาศ ณ วันที่ 17 มิ.ย. 2535
					3. ต้องดูแลท่อส่งวัตถุอันตรายและส่วนประกอบตามที่กำหนด 4. ภาชนะบรรจุวัตถุอันตราย ต้องติดป้าย สัญลักษณ์และเครื่องหมายที่ภาชนะตามชนิดของสารที่บรรจุและขนถ่ายตามรายละเอียดแนบท้ายประกาศรายการที่ 5 และ 6 ตามลำดับ	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 24 (พ.ศ. 2530) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่อง หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ข้อ 56-59 ประกาศ ณ วันที่ 1 มิ.ย. 2530

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
13	การขนส่งสารเคมีอันตราย วัตถุอันตราย(ต่อ)				5. ภาชนะบรรจุและขนถ่ายวัตถุอันตรายต้องมั่นคง แข็งแรง หลังใช้งานให้ทำลาย ห้ามนำไปใช้บรรจุสิ่งอื่นๆ	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 24 (พ.ศ. 2530) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่อง หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ข้อ 56-59 ประกาศ ณ วันที่ 1 มิ.ย. 2530
					6. การขนส่งวัตถุอันตราย 7. ยานพาหนะที่เหมาะสมและปลอดภัยโดยผ่านการตรวจสอบจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 8. สัญลักษณ์หรือเครื่องหมายแสดงวัตถุอันตราย และอักษรว่า "วัตถุอันตราย" ติดไว้ที่ภาชนะทั้ง 2 ด้าน 9. ต้องมีเอกสารข้อมูลความปลอดภัยของวัตถุอันตราย กรณีขนส่งมากกว่า 1000 กก. หรือ 1000 ล. 10. บริเวณจอดยานพาหนะ ขนถ่าย ต้องมีบริเวณกว้างขวาง ต้องมีระบบป้องกันอันตรายและระบบป้องกันอัคคีภัยที่เหมาะสม	กฎกระทรวง พ.ศ. 2537 ออกตามความในพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 หมวด 4 ข้อ 19 (1),(2), (4), (6) ให้ไว้ ณ วันที่ 27 ต.ค. 2537

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
13	การขนส่งสารเคมีอันตราย วัตถุอันตราย(ต่อ)				11. รถบรรทุกวัตถุอันตรายต้องมีตัวอักษรภาพตามที่กำหนด ได้แก่ ประเภท ประเภทย่อย ความเสี่ยงหลัก ความเสี่ยงรอง หมายเลขสหประชาชาติ เป็นต้น 12. ตัวอักษรและภาพแสดงความเสี่ยงของวัตถุอันตรายต้องมีลักษณะและขนาดตามที่กำหนด 13. การติดแผ่นป้ายแสดงความเสี่ยงของวัตถุอันตรายต้องปฏิบัติตามที่กำหนด 14. เครื่องหมายแสดงเลขของสหประชาชาติต้องมีลักษณะ ขนาด และวิธีการติดตั้งต้องปฏิบัติตามที่กำหนด 15. เครื่องหมายแสดงการบรรทุกสารอุณหภูมิสูงต้องมีขนาดและวิธีการติดตั้งที่ด้านข้างของรถตามที่กำหนด	ประกาศกรมการขนส่งทางบก เรื่องการติดป้ายอักษรภาพและเครื่องหมายของรถบรรทุกวัตถุอันตราย ข้อ 3-9 ประกาศ ณ วันที่ 14 พ.ย. 2543
14	การนำเข้าของเสียเคมีวัตถุ				1. ของเสียเคมีวัตถุที่เป็นวัตถุอันตรายจะอนุญาตให้นำเข้าเมื่อใช้เป็นวัตถุดิบในโรงงานผลิตเท่านั้น 2. ต้องจัดทำแผนการนำเข้าของเสียเคมีวัตถุที่ใช้ในแต่ละปี แจ้งต่อกรมโรงงานอุตสาหกรรม 3. กรมโรงงานอุตสาหกรรมจะอนุญาตให้นำเข้าของเสียเคมีวัตถุในปริมาณเท่าที่จำเป็นในการผลิตของโรงงาน	ประกาศกรมโรงงานอุตสาหกรรม เรื่อง เงื่อนไขในการอนุญาตให้นำของเสียเคมีวัตถุ (Chemical Waste) ที่เป็นวัตถุอันตรายเข้ามาในราชอาณาจักร ข้อ 1, 3 และ ข้อ 6 ประกาศ ณ วันที่ 14 พ.ค. 2539

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
15	การกำจัดภาชนะบรรจุ สารเคมีอันตราย วัตถุอันตราย และ การกำจัดของเสียเคมีวัตถุ			1.หีบห่อภาชนะบรรจุตัวทำละลายอินทรีย์เมื่อใช้แล้วต้องจัดเก็บหีบห่อภาชนะบรรจุ ในภาชนะที่ปิดป้องกันการระเหยของสารและจัดเก็บในที่กำหนดด้านนอก	1. การกำจัดภาชนะบรรจุสารเคมีอันตราย	ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการขนส่ง เก็บรักษา เคลื่อนย้าย และกำจัดหีบห่อ ภาชนะบรรจุ หรือวัสดุห่อหุ้มสารเคมีอันตราย ข้อ 12 ประกาศ ณ วันที่ 17 มิ.ย. 2535
					2. การทำลายภาชนะบรรจุวัตถุอันตรายต้องเหมาะสมกับวัตถุอันตรายชนิดนั้นๆ	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 24 (พ.ศ. 2530) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่องหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ข้อ 63 ประกาศ ณ วันที่ 1 มิ.ย. 2530
					3. ต้องจัดทำระบบกำจัดของเสียที่เกิดจากการนำของเสียเคมีวัตถุมาใช้ในการผลิตสินค้า	ประกาศกรมโรงงานอุตสาหกรรม เรื่อง เงื่อนไขในการอนุญาตให้นำของเสียเคมีวัตถุ (Chemical Waste) ที่เป็นวัตถุอันตรายเข้ามาในราชอาณาจักร ข้อ 4 ประกาศ ณ วันที่ 14 พ.ค. 2539
16	กฎความปลอดภัยสำหรับกระบวนการและสารเคมีที่เฉพาะ	1.มาตรฐานทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยสำหรับก๊าซอัดความดัน มีรายละเอียดเกี่ยวกับการสำรวจถังก๊าซอัดความดัน การใช้และการจัดเก็บถังก๊าซอัดความดัน สำหรับถังอัดก๊าซ ถังที่เคลื่อนที่ได้ และถังสำหรับจัดเก็บ(Cargo Tank) ควรมี อุปกรณ์นิรภัยเพื่อปล่อยก๊าซออกสำหรับถังอัดความดัน	1.สารเคมีที่ใช้อบหรือ รมควัน ได้แก่ ไฮโดรเจนไซยาไนด์ ฟอสฟีนหรือเมททิลโบรไมด์ และสารอื่นๆตามที่กำหนด ต้องปฏิบัติตามขั้นตอนที่กำหนด 2. นายจ้างที่ใช้สารเคมีที่ใช้อบหรือ รมควัน ต้องมีการแจ้งเตือนการใช้สารอบรมควันก่อนที่จะใช้สาร	1. การป้องกันพิษจากสารตะกั่ว จะมีรายละเอียดตั้งแต่ สถานที่ทำงาน ระบบระบายอากาศ การบริหารจัดการ การตรวจวัด การตรวจทางการแพทย์ อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล หลักสูตรการฝึกอบรมสำหรับหัวหน้าหน่วยปฏิบัติการในการทำงานกับสารตะกั่ว และการแจ้งแผนการเปลี่ยนแปลงสถานที่ทำงานและอุปกรณ์		

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
16	กฎความปลอดภัยสำหรับกระบวนการและสารเคมีที่เฉพาะ (ต่อ)	2. มาตรฐานทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยสำหรับอะเซททิลีน มีรายละเอียดเรื่องการเคลื่อนย้ายถังในโรงงาน การใช้ การจัดเก็บอะเซททิลีน ต้องปฏิบัติตามที่กำหนด ระบบท่อสำหรับส่งอะเซททิลีนในโรงงาน การส่ง การออกแบบ การติดตั้ง และการดูแลรักษาระบบท่อส่งต้องเป็นไปตามที่กำหนด การผลิต การบรรจุ จะต้องมีการออกแบบ การสร้าง การทดสอบตามมาตรฐานที่กำหนด 3. มาตรฐานทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยสำหรับไฮโดรเจน มีรายละเอียดเกี่ยวกับ ก๊าซไฮโดรเจนอัดในถัง อุปกรณ์นิรภัยเพื่อปล่อยก๊าซออก การติดตั้งระบบของไฮโดรเจน ระบบไฮโดรเจนเหลว ระบบความปลอดภัยที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น 4. มาตรฐานทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยสำหรับอ๊อกซิเจน 5. มาตรฐานทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยสำหรับไนตรัสออกไซด์	3. กฎความปลอดภัยเรื่องสารอันตรายและบรรยากาศที่เกิดการระเบิด (The Dangerous Substances and Explosive Atmospheres) 4. กฎความปลอดภัยเรื่องสารรังสี (การเตรียมการเรื่องเหตุฉุกเฉินและเอกสารเผยแพร่สำหรับคนทั่วไป)	2. การป้องกันอันตรายจากฝุ่นจะมีรายละเอียดตั้งแต่ มาตรฐานของสถานที่ทำงานในเรื่องเกี่ยวกับฝุ่น ระบบระบายอากาศ การบริหารจัดการ การตรวจวัดสภาพแวดล้อมในการทำงาน อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล และการแจ้งแผนการเปลี่ยนแปลงสถานที่ทำงานและอุปกรณ์ 3. การป้องกันการระเบิด ไฟไหม้เนื่องจากสารที่หลอมเหลวที่อุณหภูมิสูง มีรายละเอียดเกี่ยวกับสถานที่ทำงาน งานที่ทำที่อุณหภูมิ และการป้องกันคนงานจากการเผาไหม้ การใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล 4. กระบวนการทำวัตถุระเบิด (Blasting Operation) 5. กระบวนการทำ Concrete Blasting Operation		

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
16	กฎความปลอดภัยสำรับกระบวนการและสารเคมีที่เฉพาะ (ต่อ)	6. มาตรฐานทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยสำหรับการพ่นสาเร็จโดยใช้วัสดุไวไฟและวัสดุที่ติดไฟได้ 7. มาตรฐานทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยสำหรับอ่างที่บรรจุของเหลวไวไฟและติดไฟได้ 8. มาตรฐานทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยสำหรับของเหลวไวไฟและติดไฟได้ 9. มาตรฐานทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยสำหรับวัตถุระเบิด 10. มาตรฐานทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยสำหรับการจัดเก็บและใช้ก๊าซแอลพีจี 11. มาตรฐานทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยสำหรับการจัดเก็บและใช้ก๊าซแอมโมเนียในสภาวะแห้ง 12. มาตรฐานทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยสำหรับกระบวนการเคลือบและการชุบ				

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
16	กฎความปลอดภัยสำรับกระบวนการและสารเคมีที่เฉพาะ (ต่อ)	13. มาตรฐานทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยสำหรับกระบวนการเคลือบและการชุบแบบพิเศษ 14. มาตรฐานทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยสำหรับกระบวนการเคลือบและการชุบที่ใช้ของเหลวไวไฟและติดไฟ 15. มาตรฐานทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยสำหรับการเชื่อมและการตัดโดยใช้เชื้อเพลิงที่มีอ๊อกซิเจน 16. มาตรฐานทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยสำหรับการเชื่อมและการตัดโดยใช้ไฟฟ้า 17. มาตรฐานทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยสำหรับการเชื่อมโดยใช้ Resistance welding 18. มาตรฐานทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยสำหรับการทำเยื่อ กระดาษและกระดาษแข็ง 19. มาตรฐานทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยสำหรับการผลิตเสื้อผ้า				

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
16	กฎความปลอดภัยสำรับกระบวนการและสารเคมีที่เฉพาะ (ต่อ)	20. มาตรฐานทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยสำหรับการซักแห้ง 21. มาตรฐานทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยสำหรับกระบวนการผลิตไม้ 22. มาตรฐานทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยสำหรับโรงเลื่อย 23 มาตรฐานทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยสำหรับงานเกี่ยวกับเมล็ดพืช 24. มาตรฐานทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยสำหรับการสื่อสารโทรคมนาคม 25. มาตรฐานทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยเกี่ยวกับแอสเบสตอส 26. มาตรฐานทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยเกี่ยวกับโคลทาพิชที่ระเหยได้ 27. มาตรฐานทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยเกี่ยวกับสารก่อมะเร็งทั้ง 13 ชนิด				

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
16	กฎความปลอดภัยสำรับกระบวนการและสารเคมีที่เฉพาะ (ต่อ)	28. มาตรฐานทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยเกี่ยวกับแอลฟาแนพทิลเอมีน 29.มาตรฐานทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยเกี่ยวกับเมททิลคลอโรเมททิลอีเทอร์ 30. มาตรฐานทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยเกี่ยวกับ 3,3′ ไดคลอโรเบนซิดีนและเกลือของสาร 31.มาตรฐานทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยเกี่ยวกับบิสคลอโรเมทิลอีเทอร์ 32.มาตรฐานทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยเกี่ยวกับเบต้าแนพทิลเอมีน 33. มาตรฐานทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยเกี่ยวกับเบนซิดีน 34.มาตรฐานทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยเกี่ยวกับ 4-อะมิโนไดเฟนนิล 35. มาตรฐานทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยเกี่ยวกับเอททิลีนอิมมีน				

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
16	กฎความปลอดภัยสำรับกระบวนการและสารเคมีที่เฉพาะ (ต่อ)	36.มาตรฐานทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยเกี่ยวกับเบต้าโปรปีโอแลคโตน 37. มาตรฐานทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยเกี่ยวกับ 2-อะเซติลอะมิโนฟลูโอรีน 38. มาตรฐานทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยเกี่ยวกับ 4-ไดเมททิลอะมิโนเอโซเบนซีน 39.มาตรฐานทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยเกี่ยวกับเอ็นไนโตรโซไดเมททิลเอมีน 40.มาตรฐานทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยเกี่ยวกับไวนิลคลอไรด์ 41.มาตรฐานทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยเกี่ยวกับอาร์เซนนิคอนินทรีย์ 42. มาตรฐานทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยเกี่ยวกับตะกั่ว 43. มาตรฐานทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยเกี่ยวกับแคดเมี่ยม 44. มาตรฐานทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยเกี่ยวกับเบนซีน				

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
16	กฎความปลอดภัยสำรับกระบวนการและสารเคมีที่เฉพาะ (ต่อ)	45. มาตรฐานทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยเกี่ยวกับมลพิษจากเตาเผาถ่านโค๊ก 46. มาตรฐานทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยเกี่ยวกับฝุ่นคอทตอน 47. มาตรฐานทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยเกี่ยวกับ 1,2 ไดโบรโม 3-คลอโปรเปน 48. มาตรฐานทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยเกี่ยวกับอะไครโลไนไตรล์ 49. มาตรฐานทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยเกี่ยวกับเอททิลีนออกไซด์ 50. มาตรฐานทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยเกี่ยวกับฟอร์มาลดีไฮด์ 51. มาตรฐานทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยเกี่ยวกับเมททิลีนไดอะนิลีน 52. มาตรฐานทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยเกี่ยวกับ 1,3 บิวตะไดอีน				

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
16	กฎความปลอดภัยสำรับกระบวนการและสารเคมีที่เฉพาะ (ต่อ)	53. มาตรฐานทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยเกี่ยวกับเมททิลีนคลอไรด์ 54. มาตรฐานทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยเกี่ยวกับ Explosives และ Blasting agents 55. มาตรฐานทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยเกี่ยวกับ Flammable และ Blasing agents.				
17	อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล	1. ในสถานที่ที่มีสารกัดกร่อนอาจสัมผัสตาหรือร่างกายของผู้หนึ่งผู้ใด ต้องจัดหาอุปกรณ์ที่เหมาะสมสำหรับการชะล้างตาและร่างกายไว้ภายในบริเวณนั้นเพื่อให้ใช้ได้ทันทีในกรณีฉุกเฉิน	1.นายจ้างต้องจัดอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล ให้พนักงานตามข้อกำหนดในการทำงาน 2. นายจ้างทุกคนต้องจัดอุปกรณ์ป้องกันอันตรายที่เหมาะสม รวมทั้งชุดป้องกันอันตราย โดยต้องมีสถานที่จัดเก็บที่เหมาะสม ตรวจสอบที่ระยะเวลาที่เหมาะสม และเมื่อค้นพบความผิดปกติต้องทำการตรวจซ่อมแซมก่อนนำไปใช้งาน	1. สถานที่ทำงานที่ร้อนหรือเย็นเกินไป หรือมีการทำงานที่อุณหภูมิสูงหรือต่ำเกินไป มีสารที่อันตราย มีแสงที่อันตราย มีการปล่อยก๊าซ ไอระเหย หรือฝุ่นงานที่มีความเสี่ยงต่อเชื้อโรค นายจ้างต้องจัดให้คนงานสวมใส่อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล เช่นเสื้อผ้าป้องกันอันตราย แว่นและอุปกรณ์ป้องกันระบบหายใจ	1. กรณีในสถานประกอบการมีระดับสารเคมีในบรรยากาศการทำงานเกินกว่าที่กำหนดในตารางที่ 1,2 ,3, 4 หากนายจ้างแก้ไขปรับปรุงไม่ได้ จะต้องจัดให้ลูกจ้างสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลตามที่กำหนด 2. มาตรฐานเกี่ยวกับอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลสำหรับสารเคมี	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง ความปลอดภัยใน การทำงานเกี่ยวกับสภาวะแวดล้อม (สารเคมี) หมวด 1 ข้อ 7 และหมวด 2 ประกาศ ณ วันที่ 30 พ.ค. 2520

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
17	อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล (ต่อ)		3.อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่ปนเปื้อนสารอันตรายต่อสุขภาพ จะต้องนำออกจากสถานที่ทำงาน และจัดเก็บแยกออกจากเสื้อผ้าและอุปกรณ์ที่ไม่ปนเปื้อน โดยที่อุปกรณ์ที่ปนเปื้อนต้องได้รับการทำความสะอาดที่เหมาะสมหรือจัดทิ้งตามความจำเป็น	2. การทำงานที่ต้องเกี่ยวข้องกับสารเคมีอันตราย สารเคมีอาจซึมเข้าร่างกายโดยผ่านทางผิวหนัง ทำให้เกิดเป็นพิษ นายจ้างต้องให้คนงานสวมใส่เสื้อผ้า ถุงมือ รองเท้าหรืออุปกรณ์ป้องกันอันตรายอื่นที่เหมาะสม 3. มาตรฐานของอุปกรณ์ป้องกันฝุ่นมีรายละเอียดเกี่ยวกับ วัสดุที่ใช้ทำ การทำอุปกรณ์ป้องกันฝุ่น และการทดสอบประสิทธิภาพของอุปกรณ์ป้องกันฝุ่น	3. การคุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย หมวด 2 ประกาศ ณ วันที่ 22 ส.ค. 2534
					4. อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลสำหรับงานเกี่ยวกับวัตถุไวไฟหรือวัตถุระเบิด	กระทรวงมหาดไทย เรื่อง การป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานสำหรับลูกจ้าง หมวด 5 ข้อ 28 ประกาศ ณ วันที่ 21 พ.ย. 2534
					5. จัดอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลตามความจำเป็นและเหมาะสมสำหรับงานเกี่ยวกับวัตถุอันตราย	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 24 (พ.ศ. 2530) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่อง หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ข้อ 64 ประกาศ ณ วันที่ 1 มิ.ย. 2530
					6. จัดเครื่องป้องกันอันตรายส่วนบุคคลตามจำเป็นและเหมาะสมกับการปฏิบัติงานและมีมาตรการรักษาอุปกรณ์ที่ดี 7. อุปกรณ์ป้องกันอันตรายสำหรับคนขับและอุปกรณ์ป้องกันอุบัติเหตุจากการรั่วไหล	กฎกระทรวง พ.ศ. 2537 ออกตามความในพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 หมวด 4 ข้อ 18 (2) และข้อ 19 (3) ให้ไว้ ณ วันที่ 27 ต.ค. 2537

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
17.1	อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลสำหรับคนงานทำงานกับตัวทำละลายอินทรีย์			1.คนงานทำงานกับตัวทำละลายอินทรีย์ หรือทำงานในถังที่ไม่มีระบบดักจับมลพิษที่แหล่งกำเนิด นายจ้างต้องให้คนงานสวมใส่อุปกรณ์ป้องกันระบบหายใจที่มีการส่งอากาศให้ 2. เมื่อคนงานสวมใส่อุปกรณ์ป้องกันระบบหายใจที่มีการส่งอากาศให้ นายจ้างต้องมีมาตรการเพิ่มเติมเพื่อไม่ให้คนงานหายใจเอาไอระเหยของตัวทำละลายอินทรีย์เข้าร่างกาย 3. ลักษณะงานตามที่กำหนด 7 รายการลูกจ้างต้องสวมใส่อุปกรณ์ป้องกันระบบหายใจที่มีการส่งอากาศให้ หรืออุปกรณ์ป้องกันระบบหายใจชนิดทำให้อากาศบริสุทธิ์โดยใช้ตลับกรองสารเคมี 4. อุปกรณ์ป้องกันระบบหายใจที่มีการส่งอากาศให้ ต้องมีจัดให้เพียงพอกับจำนวนคนงานหรือมากกว่า และอยู่ในสภาพที่ถูกสุขลักษณะ และคนงานต้องใช้อุปกรณ์ที่นายจ้างจัดไว้ให้ในช่วงเวลาทำงาน		

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
17.2	อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลสำหรับคนงานทำงานกับสารเคมีที่เฉพาะ	1. ต้องเลือกอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลบนพื้นฐานของการประเมินพื้นที่งานในเบื้องต้น(งานกำจัดกากของเสียอันตราย) อาจเป็นอุปกรณ์ปกป้องทางเดินหายใจแบบพกพาชนิดความดันเป็นบวก หรืออาจใช้อุปกรณ์ช่วยหายใจสำหรับเวลาหนีที่มีถังอากาศในตัวใช้งานได้อย่างน้อย 5 นาที ถ้าไม่ทราบอันตรายในพื้นที่งานจะต้องจัดหาชุดอุปกรณ์ปกป้องที่เทียบเท่ากับอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลระดับ B และใช้เครื่องมือที่สามารถอ่านค่าได้โดยตรง จากนั้นจะได้เลือกใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายที่เหมาะสม 2. ชุดป้องกันสารเคมีชนิดปิดคลุมทั่วร่างกาย ต้องจัดให้ลูกจ้างตามความเหมาะสม 3. ต้องจัดทำโปรแกรมเกี่ยวกับอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลรวมอยู่ในโปรแกรมด้านความปลอดภัยและสุขภาพ โดยในโปรแกรมต้องระบุขั้นตอนการปฏิบัติเกี่ยวกับอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลตามที่กำหนด		1. นายจ้างต้องจัดอุปกรณ์ป้องกันระบบหายใจให้ลูกจ้างที่ทำงานผลิตสารเคมีที่เฉพาะ เพื่อป้องกันอันตรายต่อคนงาน 2. นายจ้างต้องจัดเสื้อผ้าป้องกันสารเคมี ถุงมือ รองเท้า เพื่อป้องกันอันตายของสารเคมีต่อผิวหนัง 3. นายจ้างต้องจัดอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลให้มีจำนวนเท่ากับหรือมากกว่าจำนวนคนงานที่ต้องทำงานพร้อมกัน และจัดเก็บดูแลให้อยู่ในสภาพที่ดี สะอาดและมีประสิทธิภาพ	1. ต้องจัดอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยของผู้ปฏิบัติงานได้แก่ เสื้อผ้าชุดทำงาน ถุงมือ รองเท้า หน้ากากตามชนิดวัตถุมีพิษ	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2525 เรื่อง กำหนดวิธีการผลิต การใช้วัตถุมีพิษ ตามพระราชบัญญัติวัตถุมีพิษ พ.ศ. 2510 ข้อ 4 (2) ประกาศ ณ วันที่ 8 ก.ค. 2525
					2. ให้นายจ้างจัดอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล ให้ลูกจ้างใช้ขณะปฏิบัติงานเกี่ยวกับรังสีโดยให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด	กฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับรังสีชนิดก่อไอออน พ.ศ. 2547 หมวด 5 ข้อ 25 ให้ไว้ ณ วันที่ 24 มิ.ย. 2547

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
17.2	อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลสำหรับคนงานทำงานกับสารเคมีที่เฉพาะ (ต่อ)	4. ชุดป้องกันสารเคมีที่ใช้สำหรับผู้ได้รับมอบหมายให้อยู่ในทีมจัดการสารอันตราย หรือผู้เชี่ยวชาญพิเศษด้านวัตถุอันตรายใช้ ต้องเป็นไปตามข้อกำหนด				
17.3	อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลสำหรับคนงานทำงานกับสารรังสี		1. อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่จัดให้พนักงานที่ทำงานกับสารรังสี ต้องเป็นไปตามข้อกำหนด และเมื่อไม่ได้ใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลต้องมีการจัดเก็บอย่างเหมาะสม 2. นายจ้างเกี่ยวกับสารรังสีทุกคนต้องมั่นใจว่าอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล ต้องได้รับการตรวจสอบอย่างเหมาะสมตามช่วงเวลาที่กำหนด และได้รับการดูแลรักษาอย่างดี สำหรับอุปกรณ์ป้องกันระบบหายใจ ต้องมีการตรวจสอบและบันทึกอย่างเหมาะสมเก็บไว้อย่างน้อย 2 ปี	1. เมื่อลูกจ้างทำงานในบริเวณที่มีสารรังสีหรือในกรณีฉุกเฉิน นายจ้างต้องจัดอุปกรณ์ป้องกันระบบหายใจที่มีประสิทธิภาพเช่น อุปกรณ์ป้องกันฝุ่น Gas Mask, Hose mask, Oxygen respirator เป็นต้น และลูกจ้างต้องใช้อุปกรณ์นั้น 2. เมื่อคนงานทำงานกับสารรังสี นายจ้างต้องจัดชุดสำหรับทำงานกับรังสีและลูกจ้างต้องใส่ชุดนั้นๆ 3. เมื่อชุดสำหรับทำงานกับรังสีมีการปนเปื้อนรังสีสูงเกินที่กำหนด นายจ้างต้องไม่ให้ลูกจ้างสวมใส่ชุดนั้นจนกว่าจะได้ทำความสะอาดชุดนั้นแล้ว ให้มีรังสีในระดับที่ปลอดภัย		

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
18	การฝึกอบรม	1.ลูกจ้างที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการผลิต และลูกจ้างทุกคนก่อนที่จะเข้าไปปฏิบัติงานในกระบวนการผลิตใหม่ๆนั้น ต้องผ่านการอบรมในภาพรวมของกระบวนการผลิตและขั้นตอนในการปฏิบัติงาน การฝึกอบรมต้องรวมถึงความสำคัญของความปลอดภัยเฉพาะด้านและอันตรายต่อสุขภาพ การดำเนินการเมื่อมีเหตุฉุกเฉิน ข้อปฏิบัติในการทำงานที่ปลอดภัย	1. นายจ้างทุกคนที่ทำงานกับสารอันตรายต่อสุขภาพจะต้องมีการให้ข้อมูล คำแนะนำและการฝึกอบรมที่เพียงพอ รายละเอียดการฝึกอบรมได้แก่ ชื่อของสารอันตราย และความเสี่ยงต่อสุขภาพ มาตรฐานการสัมผัสจากการทำงาน ขีดจำกัดการสัมผัส ข้อมูลความปลอดภัยของสารเคมี คุณสมบัติของสารเคมี ผลของการประเมินความเสี่ยง ข้อควรระวังและมาตรการที่เหมาะสมเพื่อปกป้องตัวคนงานและคนงานอื่นในสถานที่ทำงาน	1. หลักสูตรการฝึกอบรมหัวหน้าหน่วยปฏิบัติการเกี่ยวกับตัวทำละลายอินทรีย์ ประกอบด้วย ความรู้เกี่ยวกับอันตรายของตัวทำละลายอินทรีย์ และมาตรการป้องกัน การปรับปรุงสภาพแวดล้อมในการทำงาน ความรู้เกี่ยวกับอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	1. จัดฝึกอบรมลูกจ้างที่ทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตรายตามหัวข้อที่กำหนด ได้แก่ กระบวนการผลิต การเก็บรักษา การขนส่ง อันตรายที่เกิดจากสารเคมี วิธีการควบคุมและป้องกัน วิธีกำจัดมลภาวะ วิธีอพยพเคลื่อนย้ายลูกจ้างออกจากบริเวณที่เกิดอันตราย และวิธีปฐมพยาบาลผู้ได้รับอันตราย	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย หมวด 1 ข้อ 17 ประกาศ ณ วันที่ 22 ส.ค. 2534
		2. การอบรมเพื่อฟื้นฟูความรู้ให้กับลูกจ้างเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในกระบวนการผลิตจะต้องดำเนินการอย่างน้อยทุกๆ 3 ปี เพื่อให้คนงานมีความเข้าใจและปฏิบัติตามขั้นตอนที่ปฏิบัติอยู่ในกระบวนการผลิต	2.ข้อมูล คำแนะนำ และการฝึกอบรม จะต้องปรับปรุงตามการเปลี่ยนแปลงชนิดของงานที่ทำหรือตามวิธีการทำงานของนายจ้าง และเหมาะสมตามระดับชนิด และระยะเวลาการสัมผัสตามการประเมินความเสี่ยง	2.รัฐมนตรีแรงงานต้องกำหนดรายการที่จำเป็นสำหรับหลักสูตรอบรมหัวหน้าหน่วยปฏิบัติการสำหรับทำงานกับตัวทำละลายอินทรีย์	2. จัดฝึกอบรมแนะนำเหตุอันตรายต่างๆ วิธีป้องกันอันตราย และการแก้ไขอุบัติเหตุเกี่ยวกับงานวัตถุอันตราย	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 24 (พ.ศ. 2530) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่องหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ข้อ 65 ประกาศ ณ วันที่ 1 มิ.ย. 2530
		3. เอกสารการฝึกอบรม ลูกจ้างที่ปฏิบัติงานในกระบวนการผลิตได้ผ่านการอบรม มีบันทึกรายละเอียด การฝึกอบรม วันที่อบรม วิธีการทดสอบว่าลูกจ้างเข้าใจในเรื่องที่ฝึกอบรม	3. นายจ้างต้องมั่นใจว่าคนงานซึ่งทำงานเกี่ยวกับหน้าที่ของนายจ้างจะต้องได้รับข้อมูลข่าวสารที่เหมาะสม คำแนะนำและการฝึกอบรมที่เหมาะสม	3.ในงานที่เกี่ยวกับห้องปฏิบัติการเคมี นายจ้างต้องจัดให้คนงานที่เกี่ยวข้องได้รับการฝึกอบรมเพื่อการเตรียมการในกรณีสารกลุ่ม 3 และสารเคมีอื่นรั่วไหล	3. ฝึกอบรมความรู้เรื่องรังสี วิธีป้องกันอันตรายและแก้ไขอุบัติเหตุ วิธีใช้อุปกรณ์หรือเครื่องป้องกันอันตรายจากรังสีให้คนงานที่ทำงานเกี่ยวกับรังสี	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 27 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่องหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานที่มีการใช้สารกัมมันตรังสี ข้อ 3 (3.6) ประกาศ ณ วันที่ 24 ม.ค. 2534

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
18	การฝึกอบรม (ต่อ)	4. การฝึกอบรมเกี่ยวกับการบำรุงรักษาในกระบวนการผลิต นายจ้างต้องฝึกอบรมคนงาน คนงานที่เกี่ยวข้องกับการดูแลรักษาอุปกรณ์ต่างๆ อบรมเกี่ยวกับอันตรายที่จะเกิดขึ้น อบรมขั้นตอนในการทำงาน เพื่อให้คนงานปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องปลอดภัย		4. หลักสูตรการฝึกอบรมหัวหน้าหน่วยปฏิบัติการสารเคมีที่เฉพาะประกอบด้วย ความรู้เกี่ยวกับอันตรายของสารเคมีที่เฉพาะและมาตรการป้องกัน การปรับปรุงสภาพแวดล้อมในการทำงาน ความรู้เกี่ยวกับอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	4. ให้นายจ้างจัดให้มีคู่มือวิธีการใช้ วิธีบำรุงรักษา และสาธิตวิธีการใช้ วิธีการบำรุงรักษาอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลให้แก่ลูกจ้างที่เกี่ยวข้องทราบ 5. ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับรังสีได้รับการอบรมถึงอันตรายและวิธีการป้องกันอันตรายจากรังสีก่อนเข้ารับหน้าที่ตามที่กำหนด	กฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน เกี่ยวกับรังสีชนิดก่อไอออน พ.ศ. 2547 หมวด 5 ข้อ 26 และ หมวด 6 ข้อ 27 - 28 ให้ไว้ ณ วันที่ 24 มิ.ย. 2547
				5. รัฐมนตรีแรงงานต้องกำหนดรายการที่จำเป็นสำหรับหลักสูตรอบรมหัวหน้าหน่วยปฏิบัติการสำหรับทำงานกับสารเคมีที่เฉพาะ	6. ผู้ขับขี่ต้องผ่านการอบรมเรื่องวัตถุอันตรายการป้องกันและระงับอันตราย	กฎกระทรวง พ.ศ. 2537 ออกตามความในพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 หมวด 4 ข้อ 19 (5) ให้ไว้ ณ วันที่ 27 ต.ค. 2537
				6. นายจ้างจัดฝึกอบรมเพิ่มเติมให้กับคนงานที่มาทำงานเกี่ยวกับ Transmissive Photography with Gamma Rays และ X-Rays ในด้านความรู้ในวิชาชีพตามรายการที่กำหนด	7. ฝึกอบรมให้คนงานเข้าใจอันตราย วิธีระมัดระวังป้องกันและแก้ไขอันตรายของวัตถุมีพิษ	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2525 เรื่อง กำหนดวิธีการผลิต การใช้วัตถุมีพิษ ตามพระราชบัญญัติวัตถุมีพิษ พ.ศ. 2510 ข้อ 4 (7) ประกาศ ณ วันที่ 8 ก.ค. 2525

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
18.1	การฝึกอบรม (การจัดการกากของเสีย)	1. ลูกจ้างที่ต้องปฏิบัติงานทั้งหมด หัวหน้างานและฝ่ายจัดการที่รับผิดชอบในพื้นที่งานจะต้องได้รับการฝึกอบรม ก่อนที่จะเข้าไปในพื้นที่งานเกี่ยวกับกากของเสียอันตราย ห้ามลูกจ้างเข้ามามีส่วนร่วมหรือปฏิบัติงานในพื้นที่ จนกว่าจะได้รับการฝึกอบรมถึงระดับที่กำหนดไว้ตามลักษณะหน้าที่และความรับผิดชอบ				
18.1	การฝึกอบรม (การจัดการกากของเสีย) (ต่อ)	2. การฝึกอบรมต้องครอบคลุมในเรื่องบุคคลากรและความรับผิดชอบที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยและสุขภาพในพื้นที่งาน อันตรายที่มีอยู่ในพื้นที่งาน การใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล วิธีการปฏิบัติงานที่จะลดความเสี่ยงอันตรายได้ การใช้การควบคุมทางวิศวกรรม และข้อกำหนดเกี่ยวกับการเฝ้าระวังทางการแพทย์				

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
		3. การฝึกอบรมเบื้องต้นต้องจัดให้กับ คนงานทั่วไปในพื้นที่งาน อบรมอย่างน้อย 40 ชม. และฝึกปฏิบัติในพื้นที่อย่างน้อย 3 วัน คนงานที่เข้ามาปฏิบัติงานเป็นครั้งคราว อบรมอย่างน้อย 24 ชม. และฝึกปฏิบัติในพื้นที่อย่างน้อย 1 วัน คนงานทำงานในพื้นที่ทำหน้าที่ตรวจวัด อบรมอย่างน้อย 24 ชม. และฝึกปฏิบัติในพื้นที่อย่างน้อย 1 วัน นอกจากนี้ยังต้องอบรมเพิ่มเติมอีก 24 ชม. และฝึกเพิ่มเติมอีกตามที่กำหนด 4. การฝึกอบรมฝ่ายบริหารและหัวหน้างานที่รับผิดชอบโดยตรงหรือผู้ที่ควบคุมดูแลลูกจ้างทำงานเกี่ยวกับกากสารเคมีอันตรายต้องได้รับการอบรมเบื้องต้น 40 ชม. และเรียนรู้ในพื้นที่ อีก 3 วัน และต้องได้รับการอบรมตามลักษณะงานที่ได้รับมอบหมาย				
18.1	การฝึกอบรม (การจัดการกากของเสีย)	5. คุณสมบัติของผู้ฝึกอบรม ต้องมีความรู้ในเรื่องต่างๆที่จะอบรม หรือมีใบรับรองจากสถาบันการศึกษาและมีประสบการณ์ในการสอนในเรื่องนั้นๆ				

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
		6. ลูกจ้างและหัวหน้างานที่เข้ารับการอบรม จะได้รับการรับรองจากหัวหน้าผู้ฝึกสอนละผู้ฝึกสอน โดยได้รับประกาศณียบัตรจากการฝึกอบรม ผู้ที่ไม่ผ่านการรับรองจะถูกห้ามเข้ามาปฏิบัติงานเกี่ยวกับกากของสารอันตราย 7. ลูกจ้างที่เกี่ยวข้องกับการตอบโต้ภาวะฉุกเฉินในพื้นที่การกำจัดกากของเสียอันตรายต้องได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการเข้าไปตอบโต้เหตุฉุกเฉิน 8. ลูกจ้างและผู้บริหาร หัวหน้างาน จะต้องได้รับการฝึกอบรมเพื่อฟื้นฟูความรู้เป็นเวลา 8 ชม. 9. ลูกจ้างที่ผ่านการฝึกอบรมที่เทียบเท่าการฝึกอบรมที่กำหนดอาจมีการฝึกอบรมเฉพาะประสบการณ์ในพื้นที่งานใหม่				

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
18.2	การฝึกอบรม (การตอบโต้ภาวะฉุกเฉินเมื่อสารเคมีรั่วไหล)	1. ต้องมีการกำหนดระดับความรู้และความชำนาญสำหรับผู้ที่จะมาตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน 2. ผู้ระงับเหตุเบื้องต้นระดับเฝ้าระวังคือผู้ที่พบว่ามีสารเคมีรั่วไหล จะผ่านการอบรมโดยเริ่มจากการแจ้งผู้มีอำนาจในการจัดการ ซึ่งต้องฝึกอบรมที่เหมาะสมต้องมีความเข้าใจเกี่ยวกับสารอันตราย ความสามารถในการรับรู้เกี่ยวกับสารอันตรายในภาวะฉุกเฉิน ความสามารถในการชี้บ่งอันตรายในภาวะฉุกเฉิน ความเข้าใจในบทบาทของตนความสามารถในการรู้ถึงความจำเป็นในการจัดหาทรัพยากรเพิ่มเติม และการแจ้งเหตุอย่างเหมาะสมไปยังศูนย์กลางการสื่อสาร				

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
18.2	การฝึกอบรม (การตอบโต้ภาวะฉุกเฉินเมื่อสารเคมีรั่วไหล) (ต่อ)	3. ผู้ระงับเหตุเบื้องต้นระดับปฏิบัติการ คือผู้เข้าไประงับเหตุจากการรั่วไหลของสารอันตราย ต้องทำหน้าที่จำกัดการรั่วไหลได้ ดูแลไม่ให้ขยายวงกว้าง ต้องได้รับการอบรมอย่างน้อย 8 ชม. และมีความรู้ในเรื่องต่อไปนี้ ความรู้เกี่ยวกับอันตรายพื้นฐานและเทคนิคการประเมินความเสี่ยง วิธีการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล การควบคุมพื้นฐาน การเก็บรวบรวม การทำงานในที่อับอากาศ วิธีการกำจัดสิ่งปนเปื้อนขั้นพื้นฐาน เข้าใจมาตรฐานการปฏิบัติงานและขั้นตอนการสิ้นสุดการปฏิบัติงาน				

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
18.2	การฝึกอบรม (การตอบโต้ภาวะฉุกเฉินเมื่อสารเคมีรั่วไหล) (ต่อ)	4. ผู้ชำนาญทางเทคนิคเกี่ยวกับวัตถุอันตราย คือผู้ที่ตอบโต้การรั่วไหลของสารเคมี เพื่อหยุดการรั่วไหลของสารอันตรายโดยทำการอุด ปะ หรือวิธีการอื่นที่เหมาะสม ต้องฝึกอบรมอย่างน้อย 24 ชม. และต้องมีความสามารถในเรื่องต่อไปนี้ วิธีการปฏิบัติตามแผนตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน การจำแนกชนิดสารอันตราย การชี้บ่งและการพิสูจน์ โดยใช้อุปกรณ์และเครื่องมือในภาคสนาม ปฏิบัติหน้าที่ตามสายงาน วิธีการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล เข้าใจอันตรายและการประเมินความเสี่ยง สามารถปฏิบัติงานในขอบเขตของทรัพยากรที่มี เข้าใจและปฏิบัติตามขั้นตอนในการกำจัดการปนเปื้อน การสิ้นสุดการปฏิบัติงาน เข้าใจในพื้นฐาน ทางเคมีพิษวิทยา				

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
18.2	การฝึกอบรม (การตอบโต้ภาวะฉุกเฉินเมื่อสารเคมีรั่วไหล) (ต่อ)	5. ผู้เชี่ยวชาญพิเศษเกี่ยวกับวัตถุอันตราย เป็นผู้รับผิดชอบและให้การสนับสนุนต่อผู้ชำนาญทางเทคนิคเกี่ยวกับวัตถุอันตราย เป็นผู้ประสานงานกับเจ้าหน้าที่หน่วยงานของรัฐบาลกลางของรัฐ หน่วยงานท้องถิ่น ต้องได้รับการฝึกอบรมอย่างน้อย 24 ชม. และต้องมีความสามารถต่างๆได้แก่ ทราบวิธีการปฏิบัติตามแผนตอบโต้ภาวะฉุกเฉินระดับท้องถิ่น การจำแนกชนิดสารอันตราย การชี้บ่งและการพิสูจน์ โดยใช้อุปกรณ์และเครื่องมือในภาคสนาม ทราบแผนตอบโต้ภาวะฉุกเฉินของรัฐ เลือกใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล เข้าใจอันตรายและการประเมินความเสี่ยง สามารถปฏิบัติงานในขอบเขตของทรัพยากรที่มี เข้าใจและปฏิบัติตามขั้นตอนในการกำจัดการปนเปื้อน เข้าใจเรื่องความปลอดภัยในพื้นที่งานและการควบคุม เข้าใจในพื้นฐาน ทางเคมี พิษวิทยา ก้มมันตภาพรังสี				

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
18.2	การฝึกอบรม (การตอบโต้ภาวะฉุกเฉินเมื่อสารเคมีรั่วไหล) (ต่อ)	6. ผู้บัญชาการในเหตุการณ์ ต้องเป็นผู้ควบคุมสถานการณ์ถัดจากผู้ระงับเหตุเบื้องต้นระดับเฝ้าระวัง ต้องได้รับการฝึกอบรมอย่างน้อย 24 ชม. และต้องมีความสามารถต่างๆได้แก่ ทราบและปฏิบัติตามระบบการบังคับบัญชาของนายจ้าง ทราบวิธีการปฏิบัติตามแผนฉุกเฉินของนายจ้าง เข้าใจอันตรายและความเสี่ยงโดยสวมใส่ชุดป้องกันอันตรายจากสารเคมี ทราบวิธีการปฏิบัติตามแผนตอบโต้เหตุฉุกเฉินของท้องถิ่น ทราบแผนตอบโต้ภาวะฉุกเฉินของรัฐและของทีมตอบโต้ภาวะฉุกเฉินระดับภูมิภาค ทราบและเข้าใจการปฏิบัติตามขั้นตอนการกำจัดสิ่งปนเปื้อน 7. ผู้ให้การอบรม ต้องผ่านการฝึกอบรมหรือผ่านการศึกษาจากสถาบันการศึกษามีประสบการณ์ในการสอนเป็นอย่างดี 8. ลูกจ้างต้องผ่านการฝึกอบรมเพื่อฟื้นฟูความรู้ประจำปี จัดทำเอกสารเกี่ยวกับการฝึกอบรม				

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
18.3	การฝึกอบรมเกี่ยวกับสารรังสี		1. นายจ้างต้องมั่นใจว่าลูกจ้างที่ทำงานกับสารรังสี ต้องได้รับการฝึกอบรมเรื่องการป้องกันรังสี และได้รับข้อมูลและคำแนะนำเพื่อให้ทราบเกี่ยวกับ การประเมินความเสี่ยงการสัมผัสสารรังสี ข้อควรระวัง ความสำคัญของการปฏิบัติตามข้อกำหนดทางด้านการแพทย์ และเทคนิคตามกฎหมาย 2. ลูกจ้างได้รับข้อมูลที่เพียงพอเกี่ยวกับสารรังสีที่ทำโดยนายจ้าง ลูกจ้างที่เป็นหญิงมีครรภ์ต้องได้รับการแจ้งถึงความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากสารรังสีที่แตกตัวได้ต่อตัวอ่อนในครรภ์ และการเลี้ยงดูทารก ลูกจ้างต้องแจ้งนายจ้างเป็นลายลักษณ์อักษรโดยเร็วที่สุดเมื่อตั้งครรภ์ หรือกำลังเลี้ยงลูกด้วยน้ำนมตนเอง			
19	สัญลักษณ์และเครื่องหมายเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย				1. สัญลักษณ์และเครื่องหมายแสดงสิ่งต้องห้าม สำหรับอาณาบริเวณเฉพาะส่วน 2. สัญลักษณ์และเครื่องหมายสำหรับอาณาบริเวณที่ต้องใช้เครื่องป้องกันอันตรายส่วนบุคคล	รายละเอียดแนบท้ายประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 24 (พ.ศ. 2530) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ. ศ. 2512 ลงวันที่ 1 มิ.ย. 2530

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
19	สัญลักษณ์และเครื่องหมายเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย(ต่อ)				3. สัญลักษณ์และเครื่องหมายเตือนภัยของอาณาบริเวณเฉพาะส่วน 4. สัญลักษณ์และเครื่องหมายฉุกเฉิน 5. สัญลักษณ์และเครื่องหมายสำหรับฉลากที่ต้องปิดหรือพิมพ์ไว้บนภาชนะบรรจุเคมีภัณฑ์ 6. สัญลักษณ์และเครื่องหมายปิดหรือพิมพ์ไว้ที่ภาชนะบรรจุที่ใช้ขนถ่ายวัตถุอันตราย	รายละเอียดแนบท้ายประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 24 (พ.ศ. 2530) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ. ศ. 2512 ลงวันที่ 1 มิ.ย. 2530
20	แบบฟอร์มเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย สารกัมมันตภาพรังสี สารมลพิษ วัตถุอันตราย					
20.1	แบบฟอร์มเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย				1. แจ้งรายละเอียดของสารเคมีอันตรายในสถานประกอบการใช้แบบ สอ. 1 2. รายงานความปลอดภัยและประเมินการก่ออันตรายของสารเคมีใช้แบบสอ. 2	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย หมวด 1 ข้อ 5-6 ประกาศ ณ วันที่ 22 ส.ค. 2534

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
20.1	แบบฟอร์มเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย (ต่อ)				3. รายงานผลการตรวจวัดปริมาณความเข้มข้นของสารเคมีอันตราย ใช้แบบ สอ. 3 4. รายงานผลการตรวจสุขภาพลูกจ้างที่ทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตรายใช้แบบ สอ. 4	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย หมวด 1 ข้อ 16, 19 ประกาศ ณ วันที่ 22 ส.ค. 2534
					5. แจ้งรายละเอียดของสารเคมีอันตรายในสถานประกอบการใช้แบบ สอ. 1 6. รายงานความปลอดภัยและประเมินการก่ออันตรายของสารเคมีใช้แบบ สอ. 2 7. รายงานผลการตรวจวัดปริมาณความเข้มข้นของสารเคมีอันตราย ใช้แบบ สอ. 3	ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่องกำหนดแบบแจ้งรายละเอียด แบบรายงานความปลอดภัยและประเมินการก่ออันตราย และแบบรายงานผลการตรวจวัดปริมาณความเข้มข้นของสารเคมีอันตราย ประกาศ ณ วันที่ 17 มิ.ย. 2535
20.2	แบบฟอร์มเกี่ยวกับสารกัมมันตรังสี				รายงานข้อมูลเกี่ยวกับชนิด จำนวน แหล่งที่มา วิธีการใช้และการเก็บรักษาสารกัมมันตรังสี ตามแบบ รง. 7แจ้งต่อกรมโรงงานฯภายใน 180 วันและแจ้งต่อไปทุกปี	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2542) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 เรื่องการรายงานข้อมูลเกี่ยวกับชนิด จำนวน แหล่งที่มา วิธีการใช้และการเก็บรักษาสารกัมมันตรังสี ประกาศ ณ วันที่ 2 มิ.ย. 2542

หน่วยที่ 3.4.5 การจัดการเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
20.3	แบบฟอร์มเกี่ยวกับสารมลพิษ				ใช้แบบ รง. 1ในการรายงานผลการวิเคราะห์และแบบ รง. 2 ตารางผลการวิเคราะห์ปริมาณสารมลพิษ ในกรณีที่ผลไม่ได้ตามเกณฑ์ ต้องระบุปัญหาและวิธีแก้ไข มีผู้ควบคุมดูแลระบบและผู้รับอนุญาตประกอบกิจการโรงงานเซ็นต์รับรอง	ระเบียบกรมโรงงานอุตสาหกรรมว่าด้วยการจัดทำรายการผลการวิเคราะห์ปริมาณสารมลพิษ พ.ศ. 2528 ข้อ 5 ประกาศ ณ วันที่ 16 ธ.ค. 2528
20.4	แบบฟอร์มเกี่ยวกับวัตถุอันตราย				1. คำขออนุญาตผลิตวัตถุอันตรายใช้แบบ วอ. 1 2. คำขออนุญาตนำเข้าวัตถุอันตรายใช้แบบ วอ. 3 3. คำขออนุญาตส่งออกวัตถุอันตรายใช้แบบ วอ. 5 4. คำขออนุญาตครอบครองวัตถุอันตรายใช้แบบ วอ. 7 5. คำขอต่อใบอนุญาตใช้แบบ วอ. 9 6. ใบอนุญาตผลิตวัตถุอันตรายใช้แบบ วอ. 2 7. ใบอนุญาตนำเข้าวัตถุอันตรายใช้แบบ วอ. 4 8. ใบอนุญาตส่งออกวัตถุอันตรายใช้แบบ วอ. 6 9. ใบอนุญาตครอบครองวัตถุอันตรายใช้แบบ วอ. 8	กฎกระทรวง พ.ศ. 2537 ออกตามความในพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 หมวด 1 ให้ไว้ ณ วันที่ 27 ต.ค. 2537

หน่วยที่ 3.4.6 การจัดการเกี่ยวกับพื้นที่การทำงานและสถานที่ทำงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
1	สถานที่ตั้งโรงงาน				1. ห้ามตั้งโรงงานจำพวกที่ 1 และ 2 ในบริเวณที่พักอาศัย และในระยะ 50 ม. จากสาธารณะสถาน 2. ห้ามตั้งโรงงานจำพวกที่ 3 ในบริเวณ ที่พักอาศัย หรือ ภายในระยะ 100 ม.จากสาธารณะสถานและไม่ก่อให้เกิดอันตรายเหตุรำคาญ เป็นต้น	กฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 หมวด 1 ข้อ 1 - 2, 4 ให้ไว้ ณ วันที่ 24 ก.ย. 2535
2	อาคารโรงงาน		1.นายจ้างทุกคนต้องมั่นใจว่าสถานที่ทำงาน การต่อเติม การขยายหรือการเปลี่ยนแปลงต้องอยู่ภายใต้การควบคุมของนายจ้างและต้องเป็นไปตามข้อกำหนดของกฎหมาย 2. คนงานทุกคนที่ทำงานในสถานประกอบกิจการที่เรียกว่าโรงงานต้องเป็นไปตามข้อกำหนดของกฎหมาย 3. สถานที่ทำงานและเฟอร์นิเจอร์ อุปกรณ์ตกแต่งจะต้องอยู่ในสภาพที่สะอาดเพียงพอ	1. นายจ้างต้องดูแลทางเดิน พื้น บันได การระบายอากาศ ความสว่าง ความร้อน ความชื้น การพักผ่อน การอพยพ ความสะอาด มาตรการรักษาสุขภาพ ขวัญกำลังใจและชีวิตคนงานในโรงงาน 2. เมื่อนายจ้างจะก่อสร้าง หรือติดตั้ง หรือเคลื่อนย้ายอาคาร หรือเครื่องจักรหรืออื่นๆที่เกี่ยวข้องกับสถานประกอบกิจการนั้นต้องแจ้งแผนดังกล่าวต่อหัวหน้าสำนักงานตรวจสอบมาตรฐานแรงงานไม่น้อยกว่า 30 วันก่อนเริ่มดำเนินการ เว้นแต่ว่าทำเพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ	1. อาคารโรงงานต้องมั่นคงแข็งแรงและเหมาะสมสำหรับอุตสาหกรรมนั้นๆ มีการรับรองจากวิศวกร 2. อาคารโรงงานต้องมีประตูไม่น้อยกว่า 2 แห่งกว้างไม่น้อยกว่า 110 ซม. ถ้ามีคนใช้ประตูนี้ออกมากกว่า 50 คนต้องเพิ่มความกว้างไม่น้อยกว่า 2 ซม. ต่อหนึ่งคน 3. บันไดของอาคารโรงงานต้องมั่นคงแข็งแรงเหมาะสมกับอาคาร ขั้นบันไดไม่ลื่น มีช่วงระยะเท่ากันตลอด 4. พื้นในอาคารโรงงานมั่นคงแข็งแรง ไม่มีน้ำขัง 5. บริเวณหรือห้องทำงานในอาคารโรงงานต้องมีพื้นที่ปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า 3 ตารางเมตรต่อคนงานหนึ่งคน	กฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 หมวด 1 ข้อ 5 (1, 3 - 4, 6 - 7) ให้ไว้ ณ วันที่ 24 ก.ย. 2535

หน่วยที่ 3.4.6 การจัดการเกี่ยวกับพื้นที่การทำงานและสถานที่ทำงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
2	อาคารโรงงาน(ต่อ)		4. พื้นผิว ผนังห้อง เพดานของสถานที่ทำงานภายในอาคารทุกแห่งต้องมีการดูแลให้สะอาดอยู่เสมอ และต้องไม่มีขยะหรือของเสียในที่ทำงานยกเว้นอยู่ในที่รองรับที่เหมาะสม 5. ทุกห้องที่มีคนงานทำงานต้องมีพื้นที่เพียงพอความสูงของห้อง และพื้นที่ว่างเพียงพอในเรื่องของสุขภาพ ความปลอดภัยและสวัสดิการ 6. สถานที่ทำงานต้องเป็นไปตามข้อกำหนดของพระราชบัญญัติโรงงานปี ค.ศ. 1961	3. หัวหน้าสำนักงานตรวจสอบมาตรฐานแรงงานจะให้ข้อเสนอแนะที่จำเป็นหรือเสนอมาตรการในการป้องกันอุบัติเหตุไปที่ผู้ว่าจ้างทำงานนั้นในกรณีที่จำเป็น รัฐมนตรีแรงงานจะมีการทบทวนแผนที่ยื่นมา รับฟังความคิดเห็นจากผู้มีประสบการณ์ แล้วให้ข้อเสนอแนะต่อนายจ้างเพื่อป้องกันอุบัติเหตุ 4. มีขั้นตอนการสำรวจตรวจสอบมากมายจากผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้ตรวจสอบมาตรฐานแรงงาน ผู้เชี่ยวชาญทางด้านความปลอดภัยและผู้เชี่ยวชาญทางด้านสุขภาพ ที่ปรึกษาทางด้านการแพทย์ 5.ระหว่างการปรับเปลี่ยน เคลื่อนย้าย ก่อสร้าง ต้องรายงานการเกิดอุบัติเหตุ การบาดเจ็บเสียชีวิต	6. วัสดุก่อสร้างต้องเหมาะสมกับขนาดประเภท หรือชนิดของโรงงาน 7. อาคารโรงงานควรจัดให้มีสายล่อฟ้าตามความจำเป็นและเหมาะสม 8. อาคารโรงงานต้องจัดให้มีที่เก็บรักษาสิ่งของที่อาจก่อให้เกิดการติดไฟได้ง่ายไว้ในที่ปลอดภัย 9. อาคารโรงงานที่มีลิฟท์ ลิฟท์ต้องมีลักษณะตามที่กำหนด	กฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 หมวด 1 ข้อ 5 (8 - 11) ให้ไว้ ณ วันที่ 24 ก.ย. 2535
					10. ต้องดูแลรักษาทางออกและบันไดฉุกเฉินให้ใช้ได้ตลอดเวลา	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2513) ออกออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512เรื่องหน้าที่ของผู้รับอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน หมวด 1 ข้อ 5 ประกาศ ณ วันที่ 24 ก.ค. 2513

หน่วยที่ 3.4.6 การจัดการเกี่ยวกับพื้นที่การทำงานและสถานที่ทำงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
2	อาคารโรงงาน(ต่อ)			6. นายจ้างต้องมั่นใจว่าพื้นและผนังต้องเคลือบด้วยสารที่ไม่สามารถให้สารซึมผ่านได้ พื้นและผนังถูกสร้างในลักษณะที่สามารถจะล้างได้ 7. นายจ้างต้องมั่นใจว่าสิ่งสกปรกได้มีการจัดทิ้งตามที่จัดไว้ 8. นายจ้างต้องมั่นใจว่าพื้น ผนัง เครื่องมือที่มีการปนเปื้อนจากสารติดเชื้อจะได้รับการฆ่าเชื้อตามที่ต้องการ		
3.	สภาวะของสถานที่ทำงานที่เป็นสำนักงาน			1. นายจ้างต้องให้มีปริมาณอากาศให้คนที่ทำงานในสำนักงาน 10 ลูกบาศก์เมตรต่อคนงาน 1 คน 2. นายจ้างต้องให้มีพื้นที่หน้าต่างและรูเปิดมีพื้นที่ เป็นหนึ่งใน สิบสองของพื้นที่ของพื้นอาคารเพื่อให้มีการระบายอากาศเพียงพอ 3. มีความเข้มข้นของคาร์บอนมอนน็อกไซด์และคาร์บอนไดออกไซด์ ไม่มากกว่า 50 และ 5,000 ppm ตามลำดับ		

หน่วยที่ 3.4.6 การจัดการเกี่ยวกับพื้นที่การทำงานและสถานที่ทำงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
3.	สภาวะของสถานที่ทำงานที่เป็นสำนักงาน (ต่อ)			4. เมื่ออุณหภูมิในที่ทำงานเป็น 10 องศาเซลเซียส หรือต่ำกว่า ต้องจัดให้มีอุปกรณ์ให้ความร้อนเพื่อปรับอุณหภูมิ 5.นายจ้างเมื่อใช้อุปกรณ์ปรับอุณหภูมิที่เป็นส่วนกลาง ที่กรองอากาศ ปรับอุณหภูมิ ความชื้น อัตราการไหลของอากาศ ต้องเป็นไปตามที่กำหนด 6. ความเร็วของอากาศในสำนักงานเป็น 0.5 เมตรต่อวินาที หรือน้อยกว่า อุณหภูมิในสำนักงานอยู่ระหว่าง 17 - 28 องศาเซลเซียส ความชื้นอยู่ระหว่าง 40 - 70% 7.นายจ้างต้องตรวจวัดคุณภาพอากาศในสำนักงานโดยใช้เครื่องมือตรวจวัดตามรายการที่กำหนดและบันทึกผลตามรายการที่กำหนด เก็บไว้ 3 ปี 8. นายจ้างต้องให้มีการสำรวจอุปกรณ์ระบายอากาศเพื่อหาสิ่งผิดปกติโดยตรวจเป็นประจำทุกๆ 2 เดือน รางานผลการตรวจสอบและเก็บไว้เป็นเวลา 3 ปี		

หน่วยที่ 3.4.6 การจัดการเกี่ยวกับพื้นที่การทำงานและสถานที่ทำงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
3.	สภาวะของสถานที่ทำงานที่เป็นสำนักงาน (ต่อ)			9. ความเข้มของแสงสว่างต้องเป็นไปตามที่กำหนด สำหรับแต่ละลักษณะงาน และต้องไม่ทำให้เกิดแสงพร่าตา นายจ้างต้องตรวจวัดแสงในสำนักงานทุกๆ 6 เดือน 10. นายจ้างต้องทำการป้องกันเสียงดังและความสั่นสะเทือน ในสำนักงาน 11. นายจ้างต้องจัดน้ำดื่มที่สะอาดไว้บริการให้เพียงพอ น้ำมีคุณภาพดี สถานที่ทำงานสะอาด มีห้องน้ำห้องส้วมสะอาด มีจำนวนห้องน้ำห้องส้วมเพียงพอ 12. นายจ้างต้องจัดสถานที่พักให้คนงาน จัดที่นอนพักระหว่างทำงาน และห้องน้ำ และมีการจัดเก้าอี้ให้คนงานที่ยืนทำงาน		
4	สภาวะของสถานที่ทำงานที่เป็นอุตสาหกรรม		1. ทุกๆสถานีงานต้องมีการจัดให้เหมาะสมสำหรับคนทำงานและสำหรับงานที่ต้องมีการทำในสถานที่ทำงาน	1.นายจ้างต้องดำเนินมาตรการที่จำเป็นในการป้องกันอันตรายที่เกิดขึ้นต่อสุขภาพของคนงานเนื่องจากการแผ่รังสี อุณหภูมิสูง อุณหภูมิต่ำ อุลตร้าโซนิค เสียง การสั่นสะเทือน ความดันอากาศที่ผิดปกติ ฯลฯ		

หน่วยที่ 3.4.6 การจัดการเกี่ยวกับพื้นที่การทำงานและสถานที่ทำงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
4	สภาวะของสถานที่ทำงานที่เป็นอุตสาหกรรม (ต่อ)		2. ทุกๆสถานที่ทำงานที่อยู่ภายนอกอาคาร ต้องมีการจัดการเพื่อป้องกันสภาพอากาศที่เป็นอันตราย คนงานต้องสามารถออกจากสถานีงานได้อย่างรวดเร็วหรือเหมาะสม มีการช่วยเหลือในกรณีฉุกเฉิน และมั่นใจว่าสถานีงานต้องไม่มีคนงานลื่นหรือหกล้ม	2. นายจ้างต้องพยายามดูแลรักษา สภาพแวดล้อมในการทำงานให้อยู่ในสภาพที่สะดวกสบายโดยดำเนินการควบคุมเพื่อให้มีการยกระดับของสุขภาพอนามัยของคนที่ทำงานในอุตสาหกรรม		
4.1	การจัดที่นั่ง		1. ต้องจัดที่นั่งที่เหมาะสมสำหรับการทำงานในสถานที่ทำงานซึ่งในลักษณะการทำงานอาจมีการนั่งในบางช่วงหรือเป็นงานที่ต้องนั่งทำงาน 2. ที่นั่งต้องเหมาะสมสำหรับคนและสำหรับลักษณะงานนั้นๆ และมีการจัดที่พักเท้าที่เหมาะสมให้คนงานตามความจำเป็น			

หน่วยที่ 3.4.6 การจัดการเกี่ยวกับพื้นที่การทำงานและสถานที่ทำงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
4.2	สภาพของพื้นและเส้นทางจราจร		1. พื้นทุกแห่งในสถานที่ทำงานและพื้นผิวการจราจรในสถานที่ทำงานต้องก่อสร้างในลักษณะซึ่งพื้นหรือผิวการจราจรเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ในการใช้งานโดยต้องไม่มีรู (ถ้ามีรูต้องมีมาตรการปิดเพื่อป้องกันคนตกลงไป) ไม่ลาดเอียง(ถ้าพื้นลาดเอียงต้องมีที่จับ) พื้นเรียบ ไม่ลื่นเพื่อไม่ให้เกิดความเสี่ยงต่อสุขภาพและความปลอดภัย พื้นทุกแห่งต้องมีการระบายน้ำทิ้งที่มีประสิทธิภาพ 2. พื้นทุกแห่งในสถานที่ทำงานและพื้นของเส้นทางการจราจรทุกแห่งในสถานที่ทำงานจะต้องปราศจากสิ่งกีดขวางและสิ่งของหรือสารซึ่งเป็นสาเหตุให้คนเกิดการลื่น พลาด หรือหกล้ม 3. ต้องมีราวจับที่เพียงพอและเหมาะสม มีการติดตั้งการ์ดบนเส้นทางการจราจรทุกแห่งซึ่งเป็นบันไดยกเว้นในบางกรณีซึ่งไม่มีที่จับเพราะขัดขวางเส้นทางจราจร			

หน่วยที่ 3.4.6 การจัดการเกี่ยวกับพื้นที่การทำงานและสถานที่ทำงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
4.3	การหกล้มหรือวัตถุตกลงมา		1. ต้องมีมาตรการที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการป้องกันการตก หรือหกล้มซึ่งจะทำให้เกิดการบาดเจ็บ หรือสิ่งของตกใส่ทำให้เกิดการบาดเจ็บ ซึ่งมาตรการเหล่านั้นต้องมากกว่าการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล การให้ข้อมูลข่าวสาร การให้คำแนะนำ การฝึกอบรม หรือการเฝ้าดูแล 2. ต้องมีการบ่งชี้สถานที่มีความเสี่ยงจากการหกล้ม หรือสิ่งของตกใส่ทำให้เกิดการบาดเจ็บ ให้ชัดเจนตามความเหมาะสม 3. ถัง บ่อ หรือโครงสร้างที่มีความเสี่ยงสำหรับคนตกลงไปในสารอันตรายซึ่งอยู่ในถัง หลุม หรือโครงสร้าง จะต้องมีการปิดหรือทำรั้วโดยรอบ 4. เส้นทางจราจรด้านบน ทางข้ามหรือ เข้าไปในถังที่ไม่ได้ปิด บ่อ หรือโครงสร้างที่มีความเสี่ยงสำหรับคนตกลงไปในสารอันตรายซึ่งอยู่ในถัง หลุมหรือโครงสร้าง จะต้องมีรั้วโดยรอบอย่างมั่นคง			

หน่วยที่ 3.4.6 การจัดการเกี่ยวกับพื้นที่การทำงานและสถานที่ทำงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
4.4	หน้าต่าง และประตูใสและทึบ ประตูและผนัง		หน้าต่างหรือ พื้นผิวทึบแสงหรือใสที่ผนังหรือส่วนกั้นแบ่งห้องและพื้นผิวประตูที่ใสหรือทึบแสงทุกแห่งต้องป้องกันการแตกของวัตถุทึบแสงหรือวัตถุใสต้องมีเครื่องหมายหรือทำรูปแบบให้ปรากฏเห็นชัดเพื่อเหตุผลทางด้านสุขภาพหรือความปลอดภัย			
4.5	หน้าต่าง ช่องสำหรับแสงผ่านและการระบายอากาศ		มีหน้าต่าง ช่องสำหรับแสงผ่านและการระบายอากาศ ซึ่งสามารถเปิดได้ และการเปิด ปิดหรือการปรับจะไม่ทำให้คนที่ทำการเปิดปิดหรือปรับมีความเสี่ยงต่อสุขภาพและความปลอดภัย			
4.6	ความสามารถในการทำความสะอาดหน้าต่าง		หน้าต่างและช่องสำหรับแสงผ่านในสถานที่ทำงานต้องออกแบบให้สามารถทำความสะอาดได้อย่างปลอดภัย			
4.7	เส้นทางจราจรในองค์กร		1. สถานที่ทำงานทุกแห่งต้องมีการจัดการให้คนเดินเท้าและยานพาหนะมีการเดินทางที่ปลอดภัย			

หน่วยที่ 3.4.6 การจัดการเกี่ยวกับพื้นที่การทำงานและสถานที่ทำงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
4.7	เส้นทางจราจรในองค์กร(ต่อ)		2. เส้นทางการจราจรในสถานที่ทำงานต้องเหมาะสมสำหรับคนหรือยานพาหนะ มีจำนวนเพียงพอ อยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมและมีขนาดเพียงพอ			
4.8	ประตู		ประตูต้องได้รับการก่อสร้างที่เหมาะสมซึ่งจะใช้ได้กับอุปกรณ์ความปลอดภัยที่จำเป็นอย่างเหมาะสม ได้แก่ประตูเลื่อนต้องมีอุปกรณ์ป้องกันประตูเลื่อนตกจากร่องประตู ประตูที่เปิดขึ้นต้องมีอุปกรณ์ป้องกันประตูตกลงมาเป็นต้น			
4.9	ลิฟท์และทางเดินเคลื่อนที่		ลิฟท์และทางเดินเคลื่อนที่ ต้องทำงานได้อย่างปลอดภัย ต้องมีการติดตั้งอุปกรณ์ความปลอดภัยตามความจำเป็น ต้องเหมาะสมกับการติดตั้งปุ่มหยุดฉุกเฉินหนึ่งอันหรือมากกว่าหนึ่งอันซึ่งบ่งชี้ตำแหน่งที่เห็นได้ง่ายและเข้าถึงได้ง่าย			

หน่วยที่ 3.4.6 การจัดการเกี่ยวกับพื้นที่การทำงานและสถานที่ทำงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
5	การตรวจสภาพอาคารโรงงานและเครื่องจักร		1. สถานที่ทำงาน เครื่องมือ อุปกรณ์ และระบบต้องได้รับการดูแลให้สะอาด มีประสิทธิภาพในการทำงาน มีระเบียบ และมีการตรวจซ่อมแซมอย่างดี		1. ต้องจัดให้มีการตรวจสภาพอาคารโรงงานและเครื่องจักร และดูแลรักษาให้อยู่ในสภาพที่มั่นคง แข็งแรงและปลอดภัยอยู่เสมอ	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2513) ออกออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่อง หน้าที่ของผู้รับอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน หมวด 1 ข้อ 1 ประกาศ ณ วันที่ 24 ก.ค. 2513
			2. อุปกรณ์ เครื่องมือ ระบบ ต้องเป็นไปตามกฎหมาย ต้องมีระบบที่เหมาะสมในการดูแลรักษาอุปกรณ์และ เครื่องมือ		2. ต้องรักษาทางเดินและพื้นปฏิบัติงานของโรงงานให้สะอาด เรียบ แห้งและไม่ลื่นอยู่เสมอ 3. ต้องรักษาราวกั้นบันได พื้นหรือทางเดินที่อยู่สูงกว่า 1.50 ม. ให้อยู่ในสภาพมั่นคงแข็งแรงอยู่เสมอ 4. ภายในโรงงานต้องจัดวางวัตถุหรือสิ่งต่างๆให้เป็นระเบียบ 5. ต้องรักษาโรงงานให้สะอาดปราศจากสิ่งปฏิกูลอยู่เสมอ	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2513) ออกออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่อง หน้าที่ของผู้รับอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน หมวด 1 ข้อ 2 - 4, 19 ประกาศ ณ วันที่ 24 ก.ค. 2513
					6. ต้องรักษาโรงงานให้สะอาดจัดให้มีที่รองรับหรือที่กำจัดขยะและสิ่งปฏิกูลตามความจำเป็นและเหมาะสม	กฎกระทรวงฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 หมวด 4 ข้อ 13(1) ให้ไว้ ณ วันที่ 24 ก.ย. 2535

หน่วยที่ 3.4.6 การจัดการเกี่ยวกับพื้นที่การทำงานและสถานที่ทำงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
5	การตรวจสภาพอาคารโรงงานและเครื่องจักร (ต่อ)				7. ต้องจัดโรงงานให้สะอาดและถูกสุขลักษณะตามสภาพของโรงงานแต่ละประเภท	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2514) ออกออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ.2512 เรื่อง หน้าที่ของผู้รับอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน หมวด 11 ข้อ 1 ประกาศ ณ วันที่ 11 ส.ค. 2514
					8. ทางเดินเข้าออกสำหรับทำงานกับเครื่องจักรกว้างไม่น้อยกว่า 80 ซม. 9. จัดทำรั้ว คอกกั้น หรือเส้นแสดงเขตอันตราย ณ ที่ตั้งของเครื่องจักร	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร หมวด 1 ข้อ 9-10 ประกาศ ณ วันที่ 23 ก.ค. 2519
6	การตรวจวัดและวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมในการทำงาน		1.ผลของการประเมินความเสี่ยงว่าต้องมีการดูแลระบบควบคุมการสัมผัสของคนงานต่อสารที่มีอันตรายต่อสุขภาพ หรือเพื่อปกป้องสุขภาพของคนงาน นายจ้างต้องมั่นใจว่าการสัมผัสของคนงานต่อสารที่มีอันตรายต่อสุขภาพต้องมีการตรวจวัดตามวิธีการที่เหมาะสม 2. การตรวจวัดการสัมผัสในที่ทำงานจะต้องจัดทำตามระยะเวลาที่เหมาะสมตามข้อกำหนด หรือเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการสัมผัส	1. รัฐบาลจะวางมาตรการสำหรับการฝึกอบรมวิทยากรและปรับปรุงคุณภาพของวิทยากรเพื่อปรับปรุงสายงานสำหรับการตรวจวัดสิ่งแวดล้อมในการทำงาน เพื่อให้มั่นใจว่าการให้ความรู้เรื่องความปลอดภัยและสุขภาพที่จัดโดยนายจ้างนั้นมีประสิทธิภาพ 2. ในกรณีที่มีการปฏิบัติงานที่เป็นอันตราย นายจ้างจะต้องตรวจวัดสภาพแวดล้อมการทำงานที่จำเป็นในสถานที่ทำงานในอาคาร และในโรงปฏิบัติการอื่นๆ และเก็บบันทึกผลการตรวจไว้ตามที่กำหนด	ผู้ประกอบกิจการโรงงานต้องจัดให้มีการตรวจวัด วิเคราะห์ และจัดทำรายงานสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับระดับความร้อน แสงสว่างและเสียงอย่างน้อยปีละ 1 ครั้งโดยเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยระดับวิชาชีพ ตามที่กำหนด	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง มาตรการคุ้มครองความปลอดภัยในการประกอบกิจการโรงงานเกี่ยวกับสภาวะแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2546 หมวด 4 ข้อ 11 ประกาศ ณ วันที่ 6 พ.ย. 2546

หน่วยที่ 3.4.6 การจัดการเกี่ยวกับพื้นที่การทำงานและสถานที่ทำงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
6	การตรวจวัดและวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมในการทำงาน(ต่อ)		3.นายจ้างต้องมั่นใจว่าการตรวจวัดต้องมีการบันทึกที่เหมาะสมและทำสรุปไว้ ซึ่งจะเป็นตัวแทนการสัมผัสมลพิษของคนงาน เก็บไว้อย่างน้อย 40 ปี หรือกรณีอื่นเก็บไว้อย่างน้อย 5 ปี 4. กรณีที่ลูกจ้างถูกกำหนดให้ทำการเฝ้าระวังสุขภาพ จะมีการทำบันทึกการสัมผัสของแต่ละคนตามข้อกำหนด นายจ้างต้องให้ลูกจ้างตรวจดูผลการตรวจวัดการสัมผัสของตนเอง และส่งสำเนาการสัมผัสให้กับผู้บริหาร ถ้าหยุดการทำงานต้องแจ้งผู้บริหารและให้ผู้บริหารตรวจผลบันทึกการสัมผัสที่เก็บไว้	3. การตรวจวัดสภาพแวดล้อมในการทำงานจะต้องเป็นไปตามมาตรฐานสำหรับการตรวจวัดสภาพแวดล้อมในการทำงานซึ่งกำหนดโดยรัฐมนตรีกระทรวงแรงงาน 4. เมื่อผลของการประเมินสภาพแวดล้อมในการทำงานว่ามีความจำเป็นต้องใช้ มาตรการดูแลรักษาสุขภาพอนามัยของคนงาน นายจ้างต้องใช้มาตรการที่จำเป็นเช่น จัดหาอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ หรือให้มีการตรวจทางการแพทย์เพื่อการดูแลสุขภาพอนามัยของคนงาน 5. การประเมินสภาพแวดล้อมในการทำงาน นายจ้างต้องให้เป็นไปตามมาตรฐานการประเมินที่กำหนดโดยรัฐมนตรีแรงงานและกฎกระทรวงแรงงาน และมีการบันทึกเก็บผลการประเมินไว้ตามที่กำหนด		

หน่วยที่ 3.4.6 การจัดการเกี่ยวกับพื้นที่การทำงานและสถานที่ทำงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
6	การตรวจวัดและวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมในการทำงาน(ต่อ)			6. โรงปฏิบัติงานที่มีความร้อน ความเย็น ความชื้น และกำหนดให้ต้องตรวจวัดสภาพแวดล้อมในการทำงานมีกำหนดไว้ 16 รายการ		
6.1	การตรวจวัดความร้อน				1. การตรวจวัดความร้อน ต้องตรวจวัดบริเวณที่มีการปฏิบัติงาน และต้องเป็นบริเวณที่มีระดับความร้อนสูง และวัดในเดือนที่มีอากาศร้อนของปี	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง มาตรการคุ้มครองความปลอดภัยในการประกอบกิจการโรงงานเกี่ยวกับสภาวะแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2546 หมวด 4 ข้อ 12 ประกาศ ณ วันที่ 6 พ.ย. 2546
					2. ประเภทหรือชนิดของโรงงานที่ต้องดำเนินการตรวจวัดความร้อนกำหนดไว้ในบัญชีที่ 1 3. การตรวจวัดแสงสว่างต้องตรวจวัดบริเวณที่มีการปฏิบัติงาน และต้องเป็นบริเวณที่มีระดับความเข้มของการส่องสว่างต่ำ 4. โรงงานจำพวกที่ 3 ทุกประเภทต้องทำการตรวจวัดแสงสว่าง	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง มาตรการคุ้มครองความปลอดภัยในการประกอบกิจการโรงงานเกี่ยวกับสภาวะแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2546 หมวด 4 ข้อ 12 - 13 ประกาศ ณ วันที่ 6 พ.ย. 2546

หน่วยที่ 3.4.6 การจัดการเกี่ยวกับพื้นที่การทำงานและสถานที่ทำงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
6.2	การตรวจวัดเสียง	1. การตรวจวัดเสียงใช้เครื่องวัดเสียงมาตรฐาน วัดด้วยเวทติ้งเนทเวอร์ก A และการตอบสนองแบบช้า ถ้าการเปลี่ยนแปลงระดับเสียงมีการเปลี่ยนแปลงไม่เกิน 1 วินาทีให้จัดเสียงนั้นเป็นเสียงแบบต่อเนื่อง		1. สถานที่ทำงานที่มีเสียงดังที่กำหนดไว้มี 9 รายการ นายจ้างต้องดำเนินการวัดเสียงเป็นประจำโดยวัด 1 ครั้งในช่วงเวลาน้อยกว่า 1 เดือนและบันทึกผลทั้งหมด 7 รายการเช่น วันที่วัด สถานที่วัด วิธีการวัด เป็นต้นและเก็บผลการตรวจวัดไว้ 3 ปี	1. การตรวจวัดระดับเสียงต้องตรวจวัดบริเวณที่มีการปฏิบัติงานปกติและต้องเป็นบริเวณที่มีระดับความเสียงสูง 2. ประเภทหรือชนิดของโรงงานที่ต้องดำเนินการตรวจวัดเสียง กำหนดไว้ในบัญชีที่ 2 3. วิธีการตรวจวัดและวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมในการทำงานให้เป็นไปตามหลักมาตรฐานสากล 4. โรงงานจำพวกที่ 3 ทุกประเภท ต้องตรวจวัดแสงสว่าง	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง มาตรการคุ้มครองความปลอดภัยในการประกอบกิจการโรงงานเกี่ยวกับสภาวะแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2546 หมวด 4 ข้อ 14 - 15 ประกาศ ณ วันที่ 6 พ.ย. 2546
6.3	การป้องกันเสียงดัง			โรงปฏิบัติการที่มีเสียงดังมาก นายจ้างต้องดำเนินมาตรการที่จำเป็น เช่น มาตการเพื่อลดเสียงดัง และมาตรการเพื่อป้องกันไม่ให้เสียงกระจายไป		

หน่วยที่ 3.4.6 การจัดการเกี่ยวกับพื้นที่การทำงานและสถานที่ทำงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
7	ความร้อนในสถานประกอบกิจการ				1. สถานประกอบกิจการจะมีสภาพความร้อนที่ทำให้อุณหภูมิร่างกายของลูกจ้างสูงเกินกว่า 38 องศาเซลเซียสมิได้ 2. กรณีมีความร้อนทำให้อุณหภูมิร่างกายของลูกจ้างสูงเกินกว่า 38 องศาเซลเซียส ให้นายจ้างปรับปรุงเพื่อลดความร้อนหรือจัดเครื่องป้องกันความร้อนให้ลูกจ้าง 3. กรณีอุณหภูมิร่างกายของลูกจ้างสูงเกินกว่า 38 องศาเซลเซียส ให้ลูกจ้างหยุดพักชั่วคราว 4. ให้ติดป้ายเตือนบริเวณที่มีความร้อนสูง	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับภาวะแวดล้อม หมวด 1 ข้อ 2 - 5 ประกาศ ณ วันที่ 12 พ.ย. 2519
					5. การปฏิบัติงานต้องมีระดับความร้อนไม่เกินกว่ามาตรฐานที่กำหนด 6. บริเวณปฏิบัติงานที่มีความร้อนเกินกว่ามาตรฐานให้ติดป้ายเตือน	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง มาตรการคุ้มครองความปลอดภัยในการประกอบกิจการโรงงานเกี่ยวกับสภาวะแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2546 หมวด 1 ข้อ 2 - 3 ประกาศ ณ วันที่ 6 พ.ย. 2546

หน่วยที่ 3.4.6 การจัดการเกี่ยวกับพื้นที่การทำงานและสถานที่ทำงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
8	แสงสว่างในสถานประกอบกิจการ	1. บริเวณที่ลูกจ้างเข้าไปปฏิบัติงานต้องมีแสงสว่างไม่น้อยกว่ากำลังส่องสว่างต่ำสุดที่กำหนดในตารางในขณะปฏิบัติงาน	1. ทุกสถานที่ทำงานต้องมีแสงสว่างเพียงพอและเหมาะสม แสงสว่างที่เป็นไปได้อย่างเหมาะสมจากแสงธรรมชาติ	1. นายจ้างต้องจัดแสงสว่างในการทำงานที่หน้างานของโรงปฏิบัติการต้องเป็นไปตามที่กำหนดตลอดเวลา โดยที่งานละเอียด 300 ลักซ์หรือมากกว่า งานปกติ 150 ลักซ์หรือมากกว่า และงานหยาบ 70 ลักซ์หรือมากกว่า	1. จัดแสงสว่างในการทำงานให้มีความเข้มของการส่องสว่างตามที่กำหนด 2. งานในถ้ำหรืออุโมงค์ที่มีแสงสว่างไม่เพียงพอ สวมอุปกรณ์ที่มีอุปกรณ์ส่องแสงสว่างตามที่กำหนด	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับภาวะแวดล้อม หมวด 2 ข้อ 7-10, 12 ประกาศ ณ วันที่ 12 พ.ย. 2519
			2. ในกรณีที่ไม่มีแสงสว่างจากไฟฟ้า ต้องมีแสงสว่างฉุกเฉินอย่างเพียงพอในห้องต่างๆในที่ทำงานซึ่งคนงานจะไม่ได้รับอันตรายในกรณีระบบไฟฟ้าล้มเหลว	2. นายจ้างต้องมั่นใจว่าแสงสว่างที่จัดให้ต้องไม่ทำให้ดวงตาพร่ามัวจากแสงจ้า	3. จัดให้มีแสงสว่างเพียงพอแก่การทำงานอย่างทั่วถึง ตามที่กำหนด ทำให้สามารถมองเห็นสิ่งกีดขวางและส่วนที่อาจก่อให้เกิดอันตราย	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง มาตรการคุ้มครองความปลอดภัยในการประกอบกิจการโรงงานเกี่ยวกับสภาวะแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2546 หมวด 2 ข้อ 6 ประกาศ ณ วันที่ 6 พ.ย. 2546
				3. นายจ้างต้องจัดให้มีการตรวจวัดแสงในสถานที่ซึ่งคนงานต้องทำงานตลอดเวลาเป็นเวลา 1 ครั้งในช่วงเวลาน้อยกว่า 6 เดือน	4. ให้ป้องกันแสงตรงหรือแสงสะท้อน หรือแสงจ้าเข้าตาลูกจ้างในขณะทำงาน	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับภาวะแวดล้อม หมวด 2 ข้อ 11 ประกาศ ณ วันที่ 12 พ.ย. 2519 ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง มาตรการคุ้มครองความปลอดภัยในการประกอบกิจการโรงงานเกี่ยวกับสภาวะแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2546 หมวด 2 ข้อ 5 ประกาศ ณ วันที่ 6 พ.ย. 2546

หน่วยที่ 3.4.6 การจัดการเกี่ยวกับพื้นที่การทำงานและสถานที่ทำงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
8.1	แสงสว่างสำหรับที่พักคนงานชั่วคราว	สำหรับที่พักคนงานชั่วคราว ทุกห้องต้องมีไฟติดที่เพดาน ปลั๊กไฟอย่างน้อย 1อัน ห้องน้ำ ห้องซักผ้าที่มีคนใช้ร่วมกัน ต้องมีไฟอย่างน้อย 1 ดวง ห้องน้ำ ห้องเก็บของมีไฟสว่างอย่างน้อย 20 ฟุตแคลเดิลที่จุดห่างจากพื้น 30 นิ้ว ห้องครัว ห้องนั่งเล่น จะต้องสว่างอย่างน้อย 30 ฟุตแคลเดิลที่จุดห่างจากพื้น 30 นิ้ว				
9.	อุณหภูมิและความชื้น		1. ในช่วงเวลาทำงาน อุณหภูมิในสถานประกอบกิจการทุกแห่งภายในอาคารจะต้องเหมาะสมตามเหตุผล 2. จะต้องไม่ใช้วิธีการให้ความร้อนและความเย็นซึ่งอาจทำให้ฟูม ก๊าซ หรือไอระเหยออกไปสู่สถานที่ทำงานในปริมาณซึ่งอาจเป็นอันตรายหรือทำให้รำคาญต่อคนงาน 3. จะต้องมีการติดตั้งเทอร์โมมิเตอร์ให้มีจำนวนเพียงพอที่จะทำให้คนงานสามารถทราบอุณหภูมิในสถานที่ทำงานภายในอาคารได้	1.ในโรงปฏิบัติงานที่มีความร้อน ความเย็น ความชื้น ซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ นายจ้างจะต้องมาตรการที่จำเป็นเพื่อปรับอุณหภูมิ และความชื้น เช่น มีการใช้อากาศเย็น การให้ความร้อน หรือการระบายอากาศ 2. ในโรงปฏิบัติการที่มีความร้อน ความเย็น หรือความชื้น นายจ้างต้องมั่นใจว่า อุณหภูมิของอากาศ ความชื้น และรังสีความร้อนของสถานที่ทำงานต้องมีการตรวจวัดอย่างสม่ำเสมอโดยตรวจวัด 1 ครั้งในช่วง น้อยกว่า 15 วัน		

หน่วยที่ 3.4.6 การจัดการเกี่ยวกับพื้นที่การทำงานและสถานที่ทำงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
9.	อุณหภูมิและความชื้น(ต่อ)			3. ในกรณีที่สถานที่ทำงานมีเตาเผาซึ่งให้อากาศร้อนออกมา จะต้องใช้มาตรการที่จำเป็นเพื่อปกป้องคนงานจากรังสีความร้อนที่เกิดขึ้น 4. ในการซ่อมแซมเตาเผา นายจ้างจะไม่อนุญาตให้คนงานเข้าไปในเตาเผาจนกว่าเตาเผาจะเย็นเพียงพอ 5. นายจ้างต้องมั่นใจว่าความชื้นเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับธรรมชาติของงานแต่จะต้องมีความชื้นในระดับที่ไม่เกิดอันตรายต่อคนงาน และต้องใช้น้ำสะอาดที่ใช้ทำให้เกิดไอน้ำ 6.นายจ้างต้องรักษาอุณหภูมิในหลุมหรือบ่อให้เป็น 37 องศาเซลเซียสหรือน้อยกว่า ยกเว้นว่าคนงานมีอุปกรณ์ช่วยชีวิตหรือมีการป้องกันอันตรายจากงานด้วยมาตรการที่จำเป็นเพื่อป้องกันอันตรายจากอุณหภูมิสูงนายจ้างต้องให้มีการตรวจวัดอุณหภูมิในบ่อเป็นประจำโดยวัด 1 ครั้งในช่วงน้อยกว่า 15 วัน		

หน่วยที่ 3.4.6 การจัดการเกี่ยวกับพื้นที่การทำงานและสถานที่ทำงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
9.	อุณหภูมิและความชื้น(ต่อ)			7. สถานที่ทำงานที่คนงานต้องเสียเหงื่อเป็นจำนวนมากนายจ้างต้องจัดน้ำดื่มและเกลือให้ลูกจ้าง		
10	เสียงในสถานประกอบกิจการ	1. มาตรฐานเสียงดังในสถานประกอบการกำหนดไว้ที่ 90 เดซิเบลเอ เมื่อระยะเวลาที่สัมผัสเสียงเป็น 8 ชั่วโมงและมีรายละเอียดตามที่กำหนด 2. การคำนวณระดับเสียงเฉลี่ยทั้งวันโดยใช้สูตรที่กำหนด เพื่อประเมินการสัมผัสเสียงดังว่าเกินค่าที่กำหนดหรือไม่ การสัมผัสเสียงดังหรือเสียงกระแทกต้องไม่เกิน 140 เดซิเบลเอ	1. นายจ้างทุกคน เมื่อลูกจ้างสัมผัสเสียงที่ระดับ Action level หรือสูงกว่า หรือระดับเสียงที่เป็น Peak level หรือสูงกว่า นายจ้างต้องจัดให้มีการตรวจวัดเสียงเพื่อบ่งชี้ลูกจ้างที่สัมผัสเสียงดัง ให้ข้อมูลระดับเสียงที่ลูกจ้างสัมผัส เพื่อให้เป็นไปตามกฎหมาย		1. ให้ลูกจ้างสัมผัสเสียงได้ตามที่กำหนด 2. ไม่ให้ลูกจ้างทำงานในที่มีระดับเสียงเกินกว่า 140 เดซิเบล(เอ) 3. ถ้าลูกจ้างได้รับเสียงเกินกว่าที่กำหนด ให้นายจ้างปรับปรุงแหล่งกำเนิดเสียง หรือทางผ่านของเสียง	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับภาวะแวดล้อม หมวด 3 ข้อ 13 - 15 ประกาศ ณ วันที่ 12 พ.ย. 2519

หน่วยที่ 3.4.6 การจัดการเกี่ยวกับพื้นที่การทำงานและสถานที่ทำงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
10	เสียงในสถานประกอบกิจการ (ต่อ)	3.นายจ้างต้องบริหารโปรแกรมการอนุรักษ์การได้ยินเมื่อการสัมผัสเสียงเฉลี่ยของคนงานตลอด 8 ชั่วโมงเท่ากับหรือสูงกว่า 85 เดซิเบลเอ ระดับการสัมผัสเสียงที่ 85 เดซิเบลเอ เป็นระดับที่ต้องดำเนินการ และต้องทำการติดตามตรวจวัด 4. การวัดเสียงต้องวัดรวมทั้งเสียงแบบต่อเนื่อง เสียงกระแทกช่วง 80-130 เดซิเบลมารวมกัน และเครื่องมือวัดเสียงต้องปรับเทียบความถูกต้อง 5. การตรวจติดตามวัดควรทำซ้ำเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงการผลิต เครื่องจักร และต้องแจ้งคนงานที่ได้รับเสียงเฉลี่ย 8 ชั่วโมงเท่ากับหรือสูงกว่า 85 เดซิเบลเอทราบ	2. การประเมินระดับเสียงจะต้องมีการทบทวนเมื่อพบว่าระดับเสียงที่ประเมินไม่ถูกต้องแล้ว และมีการเปลี่ยนแปลงในการทำงานทำให้ผลการประเมินเปลี่ยนแปลงไป ผลการประเมินต้องมีการบันทึกไว้ 3.นายจ้างทุกคนจะต้องลดความเสี่ยงของอันตรายจากการสูญเสียการได้ยินของลูกจ้างจากการสัมผัสเสียง ให้ลดลงเหลือต่ำที่สุด 4. นายจ้างทุกคน เมื่อลูกจ้างสัมผัสเสียงที่ระดับ The second action level หรือสูงกว่า หรือ Peak level นายจ้างต้องลดระดับเสียงที่ลูกจ้างสัมผัสลงเท่าที่เป็นไปได้		4. ต้องควบคุมมิให้บริเวณปฏิบัติงานในโรงงานมีระดับเสียงเกินกว่ามาตรฐานที่กำหนด 5. ห้ามมิให้บุคคลเข้าไปในบริเวณที่มีเสียงดังเกินกว่า 140 เดซิเบลเอ 6. บริเวณปฏิบัติงานที่มีระดับเสียงเกินกว่ามาตรฐานที่กำหนดให้ปิดประกาศเตือน	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง มาตรการคุ้มครองความปลอดภัยในการประกอบกิจการโรงงานเกี่ยวกับสภาวะแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2546 หมวด 3 ข้อ 8 - 10 ประกาศ ณ วันที่ 6 พ.ย. 2546

หน่วยที่ 3.4.6 การจัดการเกี่ยวกับพื้นที่การทำงานและสถานที่ทำงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
10	เสียงในสถานประกอบกิจการ (ต่อ)	6. ต้องตรวจสมรรถภาพการได้ยินครั้งแรกของคนงานเหล่านั้นภายใน 6 โดยให้นักโสตสัมผัสวิทยา แพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านโสตศอนาสิก หรือแพทย์สาขาอื่นที่มีใบอนุญาต เป็นผู้ตรวจวัดตามวิธีการตรวจวัดที่กำหนด โดยใช้เครื่องตรวจวัดที่มีมาตรฐาน มีการปรับเทียบความถูกต้องและมีห้องทดสอบการได้ยินตามมาตรฐานที่กำหนด 7. นายจ้างต้องจัดให้ลูกจ้างมีการตรวจวัดการได้ยินของคนงานที่ได้รับเสียงเฉลี่ย 8 ชั่วโมงเท่ากับหรือสูงกว่า 85 เดซิเบลเอ เป็นประจำทุกปี มีการตรวจติดตาม เปรียบเทียบผลการตรวจว่ามีการเปลี่ยนระดับความสามารถในการได้ยินหรือไม่ 8. นายจ้างต้องเก็บบันทึก การตรวจวัดเสียง ไว้ 2 ปี การตรวจสมรรถภาพการได้ยิน ตามหัวข้อที่กำหนดไว้ตลอดเวลาที่ลูกจ้างทำงานอยู่	5. นายจ้างทุกคนเมื่อลูกจ้างสัมผัสเสียงที่ระดับ The first action level หรือมากกว่า เมื่อการสัมผัสเสียงของลูกจ้างน้อยกว่า 90 เดซิเบลเอ นายจ้างต้องจัดอุปกรณ์ป้องกันหูให้กับลูกจ้าง 6.นายจ้างทุกคน เมื่อลูกจ้างสัมผัสเสียงที่ The Secon action level หรือสูงกว่า นายจ้างต้องจัดเตรียมอุปกรณ์ป้องกันหูให้ลูกจ้าง เพื่อลดความเสี่ยงอันตรายของลูกจ้างจากการสูญเสียการได้ยิน 7. นายจ้างทุกคนในบริเวณพื้นที่โรงงานมีการกำหนดพื้นที่ควบคุมเสียงมีการติดเครื่องหมายบ่งชี้ว่าเป็นพื้นที่ควบคุมเสียง ซึ่งต้องใช้อุปกรณ์ป้องกันหู ตามที่กำหนด			

หน่วยที่ 3.4.6 การจัดการเกี่ยวกับพื้นที่การทำงานและสถานที่ทำงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
10	เสียงในสถานประกอบกิจการ (ต่อ)	9. การคำนวณปริมาณการสัมผัสเสียง (Noise dose) และระดับเสียงเฉลี่ย 8 ชั่วโมง อาจใช้การคำนวณหรือใช้ตารางก็ได้ 10. นายจ้างต้องประเมินว่าอุปกรณ์ลดเสียงสามารถลดแเสียงได้ตามมาตรฐานหรือไม่โดยใช้สูตรใดสูตรหนึ่งตามที่กำหนด				
11.	รังสีไม่แตกตัว	1. สำหรับรังสีแม่เหล็กไฟฟ้าระหว่าง 10 เมกกะเฮิร์ซ - 100 กิกกะเฮิร์ซ มีเกณฑ์เพื่อป้องกันรังสีเป็น 10 มิลลิวัตต์ต่อตารางเซนติเมตร ต่อช่วงเวลา 0.1 ชั่วโมง ข้อกำหนดนี้ใช้กับทั้งการได้รับรังสีทั้งร่างกายและการได้รับรังสีบางส่วนของร่างกาย 2. สัญลักษณ์การเตือนอันตรายจากรังสีคลื่นวิทยุมีตามรูปที่กำหนด จะต้องใช้สีตามมาตรฐาน อาจมีข้อมูลการเตือนหรือไม่ก็ได้				

หน่วยที่ 3.4.6 การจัดการเกี่ยวกับพื้นที่การทำงานและสถานที่ทำงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
12	การระบายอากาศ		1. สถานที่ทำงานที่มีลักษณะปิดทุกแห่งต้องมีการระบายอากาศโดยมีปริมาณของอากาศบริสุทธิ์ที่เพียงพอ เหมาะสม และมีประสิทธิภาพ	1. โรงปฏิบัติการที่ลูกจ้างต้องทำงานตลอดเวลา นายจ้างต้องให้มีการระบายอากาศ 10 ลูกบาศก์เมตรหรือมากกว่าต่อคนงาน 1 คน	1. อาคารโรงงานต้องมีการระบายอากาศไม่น้อยกว่า 0.5 ลบ.ม.ต่อนาที	กฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 หมวด 1 ข้อ 5 (2) ให้ไว้ ณ วันที่ 24 ก.ย. 2535
			2. โรงงานที่ต้องเป็นไปตามกฎหมายจะต้องมีระบบที่มีประสิทธิผลที่จะให้สัญญานเตือนที่เป็นเสียงหรือแสงที่มองเห็นได้ว่ามีความล้มเหลวของโรงงานในที่ซึ่งมีความจำเป็นด้วยเหตุผลในเรื่องของสุขภาพและความปลอดภัย	2. โรงปฏิบัติการที่ลูกจ้างต้องทำงานตลอดเวลา นายจ้างต้องให้มีพื้นที่หน้าต่างหรือพื้นที่เปิดที่สามารถสัมผัสอากาศภายนอกมีปริมาตรมากกว่าหนึ่งในสิบสองของพื้นห้องตลอดเวลา เว้นเสียแต่ว่ามีการระบายอากาศอย่างสมบูรณ์	2. ต้องมีการระบายอากาศในอาคารโรงงานทางประตู หน้าต่างและช่องลมรวมกันไม่น้อยกว่า 1 ใน 10 ส่วนของพื้นที่ห้องหรือไม่น้อยกว่า 0.5 ลบ.ม. ต่อนาทีต่อคนงาน 1 คน 3. การปฏิบัติงานในที่อับอากาศ ต้องใช้เครื่องช่วยหายใจหรือเครื่องระบายอากาศและต้องมีคนประจำอยู่ปากทางเพื่อช่วยเหลือ	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2513) ออกออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ.2512 เรื่อง หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน หมวด 5 ข้อ 24 - 25 ประกาศ ณ วันที่ 24 ก.ค. 2513
				3. โรงปฏิบัติการที่ลูกจ้างต้องทำงานมีอุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียสหรือต่ำกว่า นายจ้างต้องมั่นใจว่าลูกจ้างต้องไม่สัมผัสอากาศที่ความเร็วลม 1 เมตรต่อวินาทีหรือมากกว่า		

หน่วยที่ 3.4.6 การจัดการเกี่ยวกับพื้นที่การทำงานและสถานที่ทำงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
12	การระบายอากาศ (ต่อ)			4. การทำงานในหลุมหรือบ่อ นายจ้างต้องจัดให้มีระบบระบายอากาศ เว้นเสียแต่ว่าในหลุมนั้นมีการระบายอากาศตามธรรมชาติที่เพียงพอ แต่ต้องมีการตรวจวัดการระบายอากาศเป็นประจำประมาณ 1 ครั้งต่อ ช่วงเวลาน้อยกว่า 15 วัน		
13	สภาพแวดล้อมการทำงานในสถานประกอบการ			1.มีการประกาศต่อสาธารณะเกี่ยวกับแนวทางด้านเทคนิคสำหรับป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของคนงานและมาตรฐานสิ่งแวดล้อมในการทำงานที่เหมาะสม 2. นายจ้างต้องติดป้ายห้ามผู้ไม่เกี่ยวข้องเข้ามาในบริเวณทำงานในสถานที่ดังต่อไปนี้ สถานที่มีการใช้อุณหภูมิสูง หรืออุณหภูมิต่ามากๆ สถานที่ใช้แสงที่มีอันตราย มีความเข้มข้นของก๊าซคาร์บอนิคสูงกว่า 1.5% สถานที่มีการปล่อยก๊าซ ไอระเหย หรือฝุ่น ใช้สารเคมีอันตราย หรือมีสารติดเชื้อปนเปื้อนอยู่ และคนงานจะไม่เดินผ่านเข้าไปโดยไม่ได้รับอนุญาต	1. พนักงานตรวจแรงงานสามารถเข้าไปตรวจสอบสภาพการทำงานของลูกจ้าง	พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 หมวด 14 มาตรา 139 ให้ไว้ ณ วันที่ 12 ก.พ. 2541
					2. ให้นายจ้างจัดให้มีการตรวจวัด บันทึกผลการตรวจวัดและประเมินสภาพอากาศว่ามีบรรยากาศอันตรายหรือไม่ ก่อนให้ลูกจ้างเข้าไปทำงานและระหว่างลูกจ้างทำงาน ถ้าตรวจพบบรรยากาศอันตรายให้นายจ้างดำเนินการตามที่กำหนด	กฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานในที่อับอากาศ พ.ศ. 2547 หมวด 2 ข้อ 6 ให้ไว้ ณ วันที่ 27 เมษายน 2547

หน่วยที่ 3.4.6 การจัดการเกี่ยวกับพื้นที่การทำงานและสถานที่ทำงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
13	สภาพแวดล้อมการทำงานในสถานประกอบการ(ต่อ)			3. นายจ้างจะต้องมั่นใจว่าสารอันตราย สารติดเชื้อโรค จะถูกจัดอยู่ในสถานที่ซึ่งมีการบ่งชี้ถึงผลที่เกิดขึ้นจากสารนั้น	3. งานที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพและความปลอดภัยของลูกจ้าง มี 7 ประเภท เป็นสภาพที่มีความเสี่ยงอันตราย และสภาพแวดล้อมการทำงานเกินกว่ามาตรฐาน	กฎกระทรวงฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2541) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 ข้อ 2 ให้ไว้ ณ วันที่ 19 ส.ค. 2541
					4. งานที่ห้ามลูกจ้างอายุต่ำกว่า 18 ปีทำงาน ได้แก่ งานเกี่ยวกับความร้อน เย็น สารเคมีอันตราย จุลชีพเป็นพิษ บังคับรถยกหรือปั้นจั่นและกัมมันตภาพรังสี	กฎกระทรวง ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2541) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 ให้ไว้ ณ วันที่ 19 ส.ค. 2541
					5. ให้นายจ้างดูแลมิให้ลูกจ้างทำงานในบริเวณที่มีการการซ่อมแซมเรือ 6. ให้นายจ้างดำเนินการเพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง เมื่อพื้นที่ปฏิบัติงานมีคราบน้ำมัน 7. ให้นายจ้างดูแลให้เกิดความปลอดภัยในการทำงานบรรทุกหรือขนถ่ายสินค้าตามที่กำหนด	ประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่องมาตรฐานและหลักเกณฑ์เพื่อความปลอดภัยในการทำงานในงานบรรทุกหรือขนถ่ายสินค้าเรือเดินทะเล หมวด 1 ข้อ 10, 12 และหมวด 2 ให้ไว้ ณ วันที่ 14 ก.ย. 2541
					8. กรณีเจ้าพนักงานตรวจพบว่า สภาพความร้อน แสงสว่างหรือ เสียงไม่เป็นไปตามที่กำหนด ให้เจ้าหน้าที่ตักเตือนให้นายจ้างปรับปรุง	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับภาวะแวดล้อม หมวด 5 ประกาศ ณ วันที่ 12 พ.ย. 2519

หน่วยที่ 3.4.6 การจัดการเกี่ยวกับพื้นที่การทำงานและสถานที่ทำงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
14	สถานที่อับอากาศ	1. นายจ้างต้องประเมินก่อนว่าสถานที่ใดบ้างจัดเป็นสถานที่อับอากาศซึ่งต้องขออนุญาตในการเข้าทำงาน ซึ่งเมื่อจัดเป็นสถานที่อับอากาศ นายจ้างต้องแจ้งให้ลูกจ้างทราบ โดยการติดป้ายสัญลักษณ์อันตรายว่า "อันตราย-สถานที่อับอากาศต้องขออนุญาต ห้ามเข้า" 2. ถ้านายจ้างตัดสินใจไม่ให้ลูกจ้างเข้าไปในสถานที่อับอากาศ นายจ้างต้องมีมาตรการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันไม่ให้ลูกจ้างเข้าไปในบริเวณนั้น	1. นายจ้างทุกคนและคนที่เป็นนายจ้างของตนเองจะต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดเกี่ยวกับการทำงานของลูกจ้าง และคนอื่นๆ ภายใต้การควบคุมของเขา 2. ต้องไม่มีคนเข้าไปทำงานในที่อับอากาศ เว้นเสียแต่ว่าไม่มีทางอื่นที่เป็นไปได้จึงต้องเข้าไปในที่อับอากาศ ซึ่งอาจเป็นเหตุการณ์ฉุกเฉินจะต้องมีระบบการทำงานที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงที่เฉพาะต้องทำให้การทำงานมีความปลอดภัยและไม่มีความเสี่ยงต่อสุขภาพ	1.นายจ้างต้องจัดอุปกรณ์ Air respirator หรือ Oxygen respirator เครื่องมือวัดก๊าซ CH_4, H_2S, CO_2, O_2 ไฟฉายและเครื่องมือที่จำเป็น 2. นายจ้างต้องจัดให้มีมาตรการความปลอดภัยในการทำงานในที่อับอากาศ มีการสำรวจดูแลรักษาเครื่องมือ มีการฝึกอบรม เป็นต้น 3.นายจ้างต้องมีการยืนยันจำนวนและชื่อของผู้ที่เข้าไปทำงานในที่อับอากาศ	1. ให้นายจ้างทำป้าย "ที่อับอากาศ อันตราย ห้ามเข้า" ติดบริเวณทางเข้าออกของสถานที่อับอากาศ 2. ห้ามนายจ้างให้ลูกจ้างหรือบุคคลใดเข้าไปในที่อับอากาศ เว้นแต่นายจ้างได้ดำเนินการตามที่กำหนด และลูกจ้างได้รับอนุญาตและผ่านการฝึกอบรมตามที่กำหนด 3. ห้ามนายจ้างอนุญาตให้ลูกจ้างหรือบุคคลใดที่เป็นโรคตามที่กำหนดเข้าไปในที่อับอากาศ 4. ให้นายจ้างจัดให้ทีสิ่งปิดกั้นมิให้มีบุคคลใดเข้าหรือตกลงไปในที่อับอากาศ	กฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานในที่อับอากาศ พ.ศ. 2547 หมวด 1 ข้อ 3 - 5 และหมวด 2 ข้อ 10 ให้ไว้ ณ วันที่ 27 เมษายน 2547
		3. ถ้านายจ้างให้ลูกจ้างเข้าไปในบริเวณอับอากาศ นายจ้างต้องจัดให้มีโปรแกรมการขออนุญาตเข้าไปในที่อับอากาศเป็นลายลักษณ์อักษร โปรแกรมนี้สามารถตรวจสอบได้ตลอดเวลา โดยลูกจ้างและตัวแทนของลูกจ้าง	3. ไม่มีการเข้าไปทำงานในที่อับอากาศนอกจากได้มีการเตรียมการจัดการช่วยเหลือคนในกรณีฉุกเฉินให้เพียงพอและเหมาะสมสำหรับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น	4. นายจ้างต้องมีการเลือกคนที่รับผิดชอบทางด้านเทคนิคของการทำงานในที่อับอากาศ คัดเลือกมาจากคนที่ทำงานและต้องแจ้งชื่อไป โดยที่ผู้รับผิดชอบด้านเทคนิคของการทำงานในที่อับอากาศต้องมีคุณสมบัติตามที่กำหนด	5. ให้นายจ้างปิด กั้น หรือกระทำโดยวิธีการอื่นใดที่มีผลในการป้องกันมิให้พลังงาน สาร หรือสิ่งที่เป็นอันตรายเข้าสู่บริเวณที่อับอากาศในระหว่างที่ลูกจ้างกำลังทำงาน 6. จัดให้บริเวณทางเดินหรือทางเข้าออกที่อับอากาศให้มีความสะดวกหรือปลอดภัย	กฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานในที่อับอากาศ พ.ศ. 2547 หมวด 2 ให้ไว้ ณ วันที่ 27 เมษายน 2547

หน่วยที่ 3.4.6 การจัดการเกี่ยวกับพื้นที่การทำงานและสถานที่ทำงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
14	สถานที่อับอากาศ (ต่อ)	4.การเข้าไปในที่อับอากาศโดยไม่ต้องทำตามเกณฑ์ที่กำหนด เมื่อนายจ้างสามารถแสดงให้เห็นว่ามีอันตรายจากบรรยากาศที่อันตรายเพียงอย่างเดียว และการระบายอากาศอย่างต่อเนื่องสามารถทำให้ปลอดภัย และนายจ้างมีการติดตามตรวจสอบบรรยากาศและมีข้อมูลสนับสนุนเป็นเอกสาร	4. การลดความเสี่ยงต่อสุขภาพและความปลอดภัยของคนงานทำโดยให้การจัดการช่วยเหลือฉุกเฉินที่พร้อมทำงานได้ทันที และในที่ต้องมีการช่วยชีวิตซึ่งเกิดจากความเสี่ยงที่เกี่ยวข้อง มีการเตรียมการดูแลอุปกรณ์ที่จำเป็นในการช่วยชีวิตให้สามารถทำงานได้ทันที	5.ผู้รับผิดชอบทางด้านเทคนิคของการทำงานในที่อับอากาศสามารถดำเนินมาตรการที่จำเป็นเพื่อช่วยให้เกิดความปลอดภัยของการทำงานในที่อับอากาศ	7. ให้นายจ้างประกาศห้ามลูกจ้างสูบบุหรี่ หรือพกพาอุปกรณ์สำหรับจุดไฟหรือติดไฟที่ไม่เกี่ยวข้องกับการทำงานเข้าไปในที่อับอากาศ ปิดไว้บริเวณทางเข้าออกที่อับอากาศ	กฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานในที่อับอากาศ พ.ศ. 2547 หมวด 2 ให้ไว้ ณ วันที่ 27 เมษายน 2547
		5. การเข้าไปในที่อับอากาศต้องเป็นไปตามที่กำหนดโดยกำจัดความไม่ปลอดภัยตั้งแต่การเปิดฝาทางเข้า ช่องที่เปิดมีราวกันตก ทำฝาปิดชั่วคราวเพื่อป้องกันการตกลงไปในช่องเปิดนั้น ก่อนคนงานเข้าไปในที่อับอากาศต้องตรวจสอบ ออกซิเจน ก๊าซและไอระเหยที่ติดไฟ สารพิษปนเปื้อนในอากาศ บรรยากาศต้องไม่เป็นอันตรายต่อผู้เข้าไปปฏิบัติงาน และมีการระบายอากาศอย่างต่อเนื่องโดยใช้อากาศที่สะอาดป้อนเข้าไป มีการตรวจสอบคุณภาพของอากาศในนั้นเป็นระยะ		6. นายจ้างต้องห้ามการใช้เครื่องจักรที่มีการเผาไหม้ภายในในบ่อ สถานที่อับอากาศที่มีการระบายอากาศไม่เพียงพอ ยกเว้นนายจ้างได้จัดให้มีการระบายอากาศในสถานที่นั้นเพื่อป้องกันอันตรายที่จะเกิดจากก๊าซที่ปล่อยออกมา	8. ให้นายจ้างจัดให้มีอุปกรณ์ไฟฟ้าที่เหมาะสมในการใช้งานในที่อับอากาศ 9. ให้นายจ้างจัดเครื่องดับเพลิงที่มีประสิทธิภาพและจำนวนเพียงพอที่จะใช้ได้ทันทีเมื่อมีการทำงานที่อาจก่อให้เกิดการลุกไหม้ในสถานที่อับอากาศ 10. ห้ามนายจ้างอนุญาตให้ลูกจ้างทำงานที่ก่อให้เกิดความร้อนหรือประกายไฟในที่อับอากาศ เว้นแต่จะได้จัดให้มีมาตรการความปลอดภัยที่เหมาะสม	กฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานในที่อับอากาศ พ.ศ. 2547 หมวด 2 ให้ไว้ ณ วันที่ 27 เมษายน 2547

หน่วยที่ 3.4.6 การจัดการเกี่ยวกับพื้นที่การทำงานและสถานที่ทำงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
14	สถานที่อับอากาศ (ต่อ)	6.ถ้าตรวจพบว่ามีสิ่งที่เป็นอันตรายอยู่ในบริเวณที่อับอากาศ ลูกจ้างทุกคนต้องออกจากบริเวณนั้นทันที ต้องหาว่าบรรยากาศอันตรายนั้นเกิดได้อย่างไร ต้องดำเนินมาตรการในการป้องกันอันตรายให้กับลูกจ้างก่อนที่จะให้ลูกจ้างเข้าไปใหม่ นายจ้างต้องพิสูจน์ว่าบริเวณนั้นปลอดภัยที่จะเข้าไปได้ และทำหนังสือรับรองระบุ วันที่ ตำแหน่งของบริเวณนั้นและมีการเซ็นต์รับรองและต้องจัดทำขึ้นก่อนการเข้าไปและต้องทำทุกครั้งก่อนให้ลูกจ้างเข้าไปทำงานในบริเวณที่อับอากาศนั้น 7.บริเวณอับอากาศที่ต้องขออนุญาตก่อนเข้าอาจได้รับการจัดกลุ่มใหม่เป็นบริเวณอับอากาศที่ไม่ต้องขออนุญาตได้ เมื่อบริเวณอับอากาศนั้นไม่มีอันตรายอยู่แล้ว หรือถ้ามีอันตรายก็สามารถกำจัดอันตรายได้อาจมีการจัดกลุ่มใหม่เป็นบริเวณที่ไม่ต้องขออนุญาตเท่าที่ไม่มีบรรยากาศที่เป็นอันตรายอยู่			11. ห้ามนายจ้างอนุญาตให้ลูกจ้างทำงานที่ใช้สารระเหยง่าย สารพิษ สารไวไฟในที่อับอากาศ เว้นแต่จะได้จัดให้มีมาตรการความปลอดภัยที่เหมาะสม 12. ให้นายจ้างเป็นผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในการอนุญาตให้ลูกจ้างทำงานในที่อับอากาศ หรือจะมอบหมายให้ผู้มีคุณสมบัติตามที่กำหนดเป็นผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในการอนุญาตแทนก็ได้ และให้เก็บหนังสือมอบหมายไว้ที่สถานประกอบกิจการ 13. ให้นายจ้างมีหนังสืออนุญาตให้ลูกจ้างทำงานในที่อับอากาศทุกครั้งและหนังสืออนุญาตนั้นอย่างน้อยต้องมีรายละเอียดตามที่กำหนด 14. ให้นายจ้างเก็บหนังสืออนุญาตให้ลูกจ้างทำงานในที่อับอากาศไว้ในสถานประกอบกิจการและให้ปิดสำเนาหนังสือดังกล่าวไว้ที่บริเวณทางเข้าที่อับอากาศตลอดเวลาที่ลูกจ้างทำงาน	กฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานในที่อับอากาศ พ.ศ. 2547 หมวด 2 ข้อ 17 และ หมวด 3 ข้อ 18 - 20 ให้ไว้ ณ วันที่ 27 เมษายน 2548

หน่วยที่ 3.4.6 การจัดการเกี่ยวกับพื้นที่การทำงานและสถานที่ทำงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
14	สถานที่อับอากาศ (ต่อ)	8. ถ้ามีความจำเป็นต้องเข้าไปในที่อับอากาศเพื่อกำจัดอันตราย การเข้าไปต้องทำตามเกณฑ์ที่กำหนด ถ้าการตรวจสอบในขณะเข้าไปแสดงว่าสิ่งที่เป็นอันตรายได้ถูกกำจัดไปหมดแล้ว บริเวณนั้นจะจัดกลุ่มใหม่เป็นบริเวณที่ไม่ต้องขออนุญาตตราบเท่าที่สิ่งที่มีอันตรายนั้นถูกกำจัดออกไปหมดแล้ว 9. เมื่อนายจ้างหลักจัดให้นายจ้างของผู้รับเหมาทำงานในที่อับอากาศ นายจ้างหลักต้องแจ้งผู้รับเหมาทราบว่ามีการทำงานในที่อับอากาศและต้องปฏิบัติตามโปรแกรมขออนุญาตเข้าในที่อับอากาศ อันตรายที่พบในที่อับอากาศ ข้อควรระวังต่างๆ ที่จัดให้เพื่อปกป้องลูกจ้าง ถ้าลูกจ้างของผู้รับเหมาและของนายจ้างหลักต้องทำงานร่วมกันให้มีการประสานงานกันตามที่กำหนด และเมื่อทำงานเสร็จให้สอบถามผู้รับเหมาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามโปรแกรมขออนุญาตเข้าในที่อับอากาศและอันตรายที่พบ			15. ให้นายจ้างแต่งตั้งลูกจ้างที่มีความรู้ความสามารถและได้รับการฝึกอบรมความปลอดภัยในการทำงานในที่อับอากาศ ให้เป็นผู้ควบคุมงานคนหนึ่งหรือหลายคนตามความจำเป็น และผู้ควบคุมงานมีหน้าที่ตามที่กำหนด 16. ให้นายจ้างแต่งตั้งลูกจ้างที่ได้รับการฝึกอบรมความปลอดภัยในการทำงานในที่อับอากาศ หนึ่งคนหรือหลายคนตามความจำเป็น เป็นผู้ช่วยเหลือ พร้อมด้วยอุปกรณ์ช่วยเหลือและช่วยชีวิตที่เหมาะสม คอยเฝ้าที่บริเวณเข้าออกมีหน้าที่ช่วยเหลือลูกจ้าง	กฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานในที่อับอากาศ พ.ศ. 2547 หมวด 2 ข้อ 7 - 8 ให้ไว้ ณ วันที่ 27 เมษายน 2547

หน่วยที่ 3.4.6 การจัดการเกี่ยวกับพื้นที่การทำงานและสถานที่ทำงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
14	สถานที่อับอากาศ (ต่อ)	10. การอนุญาตเข้าทำงานซึ่งใช้กับนายจ้างทุกคน ผู้รับหมา ที่ต้องดำเนินการขออนุญาตเข้าทำงาน ต้องรับทราบข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่เป็นอันตรายในที่อับอากาศและการเข้าไปทำงานจากนายจ้าง 11. โปรแกรมการขออนุญาตเข้าทำงานในที่อับอากาศ นายจ้างต้องดำเนินการตามที่กำหนดโดยสรุปได้แก่ จัดทำมาตรการป้องกันการเข้าไปโดยไม่ได้รับอนุญาต ระบุสิ่งที่เป็นอันตราย จัดทำขั้นตอนการทำงาน นำไปปฏิบัติ จัดหาอุปกรณ์ต่างๆที่จำเป็นเพื่อตรวจวัด เพื่อระบายอากาศ อุปกรณ์สื่อสาร อุปกรณ์ปกป้องส่วนบุคคล และอุปกรณ์ช่วยชีวิต อุปกรณ์ฉุกเฉิน เป็นต้น				

หน่วยที่ 3.4.6 การจัดการเกี่ยวกับพื้นที่การทำงานและสถานที่ทำงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
14	สถานที่อับอากาศ (ต่อ)	12. ประเมินสภาวะบริเวณอับอากาศเมื่อเข้าไปทำงานติดตามตรวจวัด ออกซิเจน ก๊าซที่ติดไฟได้ ก๊าซพิษ จัดให้มีผู้ดูแลภายนอกอย่างน้อย 1 คนขณะทำงานโดยมีการแต่งตั้ง ผู้ได้รับอนุญาตให้เข้าไป ผู้ดูแล ผู้ควบคุมการเข้าไป ผู้ทดสอบตรวจติดตามคุณภาพบรรยากาศในบริเวณที่ขออนุญาต โดยที่ทุกคนต้องผ่านการอบรม 13. จัดทำและนำขั้นตอนการปฏิบัติในการช่วยชีวิต การบริการฉุกเฉินมาใช้เพื่อการช่วยเหลือฉุกเฉินที่จำเป็น จัดทำระบบการเตรียมการ ออกคำสั่ง การใช้และการยกเลิกการอนุญาตมาใช้จัดประสานงานในการเข้าปฏิบัติงานมาใช้กรณีมีลูกจ้างของนายจ้างมากกว่า 1 ราย ทำงานร่วมกันจัดทำขั้นตอนการปฏิบัติงานที่จำเป็นมาใช้เพื่อสรุปเมื่อทำงานในที่อับอากาศเสร็จสิ้นลง				

หน่วยที่ 3.4.6 การจัดการเกี่ยวกับพื้นที่การทำงานและสถานที่ทำงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
14	สถานที่อับอากาศ (ต่อ)	14. มีการทบทวนการปฏิบัติงานในที่อับอากาศและทำการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง ก่อนขออนุญาตครั้งต่อไป มีการทบทวนโปรแกรมการขออนุญาตและแก้ไขโปรแกรมตามความจำเป็นเพื่อให้มั่นใจว่าลูกจ้างที่ทำงานในที่อับอากาศได้รับการคุ้มครองโดยทบทวนปีละ 1 ครั้ง 15. ระบบการขออนุญาต ก่อนอนุญาต นายจ้างต้องเตรียมเอกสารให้ครบ ผู้ควบคุมการเข้าต้องเซ็นต์ชื่ออนุญาตและปิดไว้ที่ทางเข้า ระยะเวลาเข้าทำงานตามที่ระบุ ผู้ควบคุมจะยกเลิกใบอนุญาตเมื่องานเสร็จสิ้นหรือเกิดสภาวะอันตราย นายจ้างต้องเก็บหลักฐานการยกเลิกไว้ 1 ปี เพื่อเก็บไว้ทบทวน ปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะทำงานในที่อับอากาศ ต้องบันทึกไว้ในใบอนุญาต เพื่อใช้ทบทวนโปรแกรมการขออนุญาต				

หน่วยที่ 3.4.6 การจัดการเกี่ยวกับพื้นที่การทำงานและสถานที่ทำงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
14	สถานที่อับอากาศ (ต่อ)	16. การขออนุญาตเข้าในภาคผนวก D มีตัวอย่างการขออนุญาตเข้าตามข้อกำหนดนี้ต้องทำเป็นเอกสารระบุ บริเวณที่จะขออนุญาต วัตถุประสงค์ วันที่และระยะเวลาที่ขออนุญาต ชื่อผู้ได้รับอนุญาต ชื่อผู้ดูแล ชื่อผู้ควบคุม อันตรายในบริเวณที่จะขออนุญาตเข้า มาตรการในการควบคุมอันตรายก่อนเข้าไปได้แก่ การล็อคกุญแจแขวนป้ายสภาพที่ยอมให้เข้าไป ผลการทดสอบ ผลการตรวจติดตามเป็นระยะ บริการช่วยชีวิต และบริการฉุกเฉิน ขั้นตอนการสื่อสาร การจัดหาอุปกรณ์ที่จำเป็นต่างๆ				

หน่วยที่ 3.4.6 การจัดการเกี่ยวกับพื้นที่การทำงานและสถานที่ทำงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
14	สถานที่อับอากาศ (ต่อ)	17. นายจ้างต้องมั่นใจว่าผู้ได้รับอนุญาตเข้าไปต้องทราบอันตรายที่อาจพบในการเข้าไป ทราบลักษณะหรืออาการผิดปกติที่อาจเกิดขึ้น ใช้อุปกรณ์ถูกต้องเหมาะสม สื่อสารกับผู้ดูแล ให้สัญญานเตือนภัยกับผู้ดูแล และให้ออกจากบริเวณทำงานให้เร็วที่สุดเมื่อได้รับคำสั่งให้อพยพจากผู้ดูแลหรือผู้ควบคุมการเข้า มีสัญญานเตือนหรือได้รับอันตรายหรือ เข้าไปพบสภาวะที่ต้องหยุดการทำงาน 18. นายจ้างต้องมั่นใจว่าผู้ดูแลทุกคนต้องทราบอันตรายที่อาจพบในการเข้าไป ทราบลักษณะหรืออาการผิดปกติที่อาจเกิดขึ้น ตรวจนับผู้เข้าไปทำงานอย่างถูกต้องและต่อเนื่อง เฝ้าดูแลอยู่ตลอดเวลา สื่อสารกับผู้ที่เข้าไป เฝ้าติดตามกิจกรรมทั้งภายในและภายนอกบริเวณและสั่งอพยพทันทีเมื่อ ผู้ดูแลพบสภาวะต้องห้าม ผู้เข้าไปได้รับอันตรายพบสภาวะภายนอกที่อาจเป็นอันตราย ผู้ดูแลต้องสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถ้าผู้เข้าไปต้องการความช่วยเหลือ ให้ผู้ดูแลขอให้มีการช่วยชีวิตหรือบริการฉุกเฉินทันที ห้ามไม่ให้ผู้เกี่ยวข้องเข้าไป เป็นต้น				

หน่วยที่ 3.4.6 การจัดการเกี่ยวกับพื้นที่การทำงานและสถานที่ทำงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
14	สถานที่อับอากาศ (ต่อ)	19. หน้าที่ของผู้ควบคุมการเข้าต้องรู้อันตรายที่อาจพบในการเข้าไป ทราบลักษณะหรืออาการผิดปกติที่อาจเกิดขึ้น ตรวจสอบว่าการเข้าไปนั้นถูกต้องตามใบอนุญาต สามารถยุติการเข้าไปได้ แสดงให้เห็นว่ามีความพร้อมในการช่วยชีวิต เป็นต้น 20.นายจ้างต้องจัดให้ทีมช่วยชีวิตทุกคนได้รับอุปกรณ์ปกป้องอันตรายส่วนบุคคลและผ่านการอบรมการใช้เครื่องมือในการช่วยชีวิต				

หน่วยที่ 3.4.6 การจัดการเกี่ยวกับพื้นที่การทำงานและสถานที่ทำงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
14	สถานที่อับอากาศ (ต่อ)	21. เมื่อนายจ้างหลักให้บุคคลอื่นเข้าช่วยปฏิบัติการช่วยชีวิต นายจ้างต้องให้ข้อมูลเรื่องอันตรายที่พบ จัดให้ทีมช่วยชีวิตเข้าถึงบริเวณที่ต้องขออนุญาตในการทำงานทุกแห่ง ที่อาจต้องมีการช่วยชีวิตเพื่อให้สามารถจัดทำแผนการฝึกปฏิบัติการช่วยชีวิตได้อย่างเหมาะสม 22. ผู้ได้รับอนุญาตทุกคนต้องใช้สายช่วยชีวิตรัดอกหรือแบบรัดทั้งตัวพร้อมด้วยสายกู้ภัยหรือใช้สายรัดข้อมือแทน ปลายของสายกู้ภัยอีกข้างหนึ่งต้องติดไว้กับเครื่องกลหรือติดไว้กับที่ซึ่งอยู่นอกที่อับอากาศที่สามารถช่วยชีวิตได้ทันทีเมื่อจำเป็น 23. ถ้าคนที่เข้าไปได้รับบาดเจ็บจากสารเคมีที่มีอยู่ในเคมีภัณฑ์ เอกสารดังกล่าวต้องมีเก็บไว้ที่หน่วยบริการทางการแพทย์ซึ่งทำหน้าที่บำบัดรักษาคนที่ได้รับสารเคมีด้วย				

หน่วยที่ 3.4.6 การจัดการเกี่ยวกับพื้นที่การทำงานและสถานที่ทำงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
15	สถานที่ทำงานชั่วคราว	1. มีการจัดน้ำดื่มให้เพียงพอ ภาชนะบรรจุน้ำดื่มแบบพกพา ต้องมีเครื่องหมายว่าใช้บรรจุน้ำดื่มเท่านั้น ถ้ามีการจัดถ้วยน้ำดื่มชนิดใช้แล้วทิ้งให้ ต้องหาภาชนะสำหรับบรรจุถ้วยน้ำที่ยังไม่ได้ใช้ และที่รองรับถ้วยน้ำที่ใช้แล้วให้ถูกสุขลักษณะ 2. บริเวณที่จ่ายน้ำที่ไม่ได้ใช้ดื่ม ให้ระบุให้ชัดเจน ต้องไม่มีระบบท่อที่ต่อถึงกันระหว่างน้ำดื่มและน้ำที่ไม่ใช้ดื่ม 3. ต้องจัดห้องสุขาตามที่กำหนดให้ลูกจ้างในจำนวนที่กำหนด 4. การจัดการเรื่องอาหาร อุปกรณ์ดำเนินการให้บริการอาหารให้ลูกจ้างต้องเป็นไปตามที่กำหนด 5. ถ้ามีการจัดที่นอนชั่วคราว ต้องจัดให้มีเครื่องทำความร้อน ระบบระบายอากาศ และแสงสว่างให้ด้วย				

หน่วยที่ 3.4.6 การจัดการเกี่ยวกับพื้นที่การทำงานและสถานที่ทำงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
15	สถานที่ทำงานชั่วคราว(ต่อ)	6. นายจ้างต้องจัดอุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการชำระล้างร่างกายให้ลูกจ้างที่ปฏิบัติงานในที่มีสารอันตรายอย่างเพียงพอ และใกล้กับบริเวณที่ปฏิบัติงาน 7. ถ้าการทำงานในพื้นที่ปฏิบัติงานมากกว่า 6 เดือน นายจ้างต้องจัดห้องอาบน้ำ ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้าเป็นไปตามที่กำหนด				
16	อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล	1.นายจ้างต้องจัดอุปกรณ์ปกป้องการได้ยินให้ลูกจ้างที่สัมผัสเสียงดังเฉลี่ย 85 เดซิเบลหรือมากกว่าโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย และแนะนำวิธีใช้อุปกรณ์ให้ลูกจ้าง	1. ลูกจ้างทุกคนต้องใช้อุปกรณ์ป้องกันหูที่นายจ้างจัดให้ อย่างเหมาะสม ถ้าพบความผิดปกติของอุปกรณ์ต้องแจ้งนายจ้าง	1. งานที่มีเสียงดัง นายจ้างต้องจัดที่อุดหูหรืออุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลแบบอื่นที่เหมาะสมให้ลูกจ้าง 2. การจัดอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลให้ลูกจ้างต้องจัดให้เพียงพอหรือมากกว่าจำนวนพนักงาน และดูแลรักษาให้อยู่ในสภาพที่จะใช้งานได้ตลอดเวลา 3. ลูกจ้างจะต้องสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองอันตรายส่วนบุคคลตามที่นายจ้างจัดให้ และสวมใส่ให้ถูกต้องตามที่ได้รับการแนะนำ	1. มาตรฐานเกี่ยวกับอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับภาวะแวดล้อม หมวด 4 ประกาศ ณ วันที่ 12 พ.ย. 2519
					2. ถ้าบริเวณที่ทำงานมีอุณหภูมิสูงกว่า 45 องศาเซลเซียส จัดให้ลูกจ้างสวมใส่อุปกรณ์ป้องกันอันตรายที่เหมาะสม	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับภาวะแวดล้อม หมวด 1 ข้อ 6 ประกาศ ณ วันที่ 12 พ.ย. 2519

หน่วยที่ 3.4.6 การจัดการเกี่ยวกับพื้นที่การทำงานและสถานที่ทำงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
16	อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล(ต่อ)			4. ในกรณีที่คนงานเกรงว่าการสวมใส่อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลอาจทำให้เกิดการติดเชื้อ นายจ้างจะต้องจัดอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลให้คนงานใช้เป็นส่วนตัว หรือมีมาตรการอื่นที่เหมาะสม	3. บริเวณปฏิบัติงานที่มีความร้อนเกินกว่ามาตรฐานให้ผู้ประกอบกิจการโรงงานต้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไข หรือให้พนักงานสวมใส่อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลตามที่กำหนด	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง มาตรการคุ้มครองความปลอดภัยในการประกอบกิจการโรงงานเกี่ยวกับสภาวะแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2546 หมวด 1 ข้อ 4 ประกาศ ณ วันที่ 6 พ.ย. 2546
					4. ถ้าลูกจ้างได้รับเสียงเกินกว่าที่กำหนดให้ลูกจ้างสวมใส่ ปลั๊กลดเสียงหรือที่ครอบหูลดเสียง	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับภาวะแวดล้อม หมวด 3 ข้อ 16 ประกาศ ณ วันที่ 12 พ.ย. 2519
					5. จัดให้มีอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล อุปกรณ์ช่วยเหลือและช่วยชีวิตที่เหมาะสมกับลักษณะงานและดูแลให้ลูกจ้างและผู้ช่วยเหลือสวมใส่และใช้อุปกรณ์นั้นๆ	กฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานในที่อับอากาศ พ.ศ. 2547 หมวด 2 ข้อ 9 ให้ไว้ ณ วันที่ 27 เมษายน 2547
17	การฝึกอบรม	1. นายจ้างต้องจัดอบรมเรื่องวิธีการใช้ การดูแลอุปกรณ์ปกป้องการได้ยิน ผลดีผลเสียของอุปกรณ์ ผลกระทบของเสียงต่อการได้ยิน	1. นายจ้างทุกคนเมื่อลูกจ้างต้องสัมผัสเสียงดังที่ระดับ The First action level หรือระดับที่สูงกว่าหรือระดับ Peak action level หรือระดับที่สูงกว่า นายจ้างต้องให้ข้อมูลข่าวสาร คำแนะนำ และการฝึกอบรม	1.นายจ้างต้องจัดฝึกอบรมให้คนงานเกี่ยวกับ การใช้เครื่องจักร อุปกรณ์ช่วยชีวิต และการช่วยชีวิตเบื้องต้นและมีรายงานการฝึกอบรม พร้อมรายละเอียดการอบรม ผู้เข้ารับการอบรม	1. ให้นายจ้างจัดให้มีการฝึกอบรมความปลอดภัยในการทำงานในที่อับอากาศ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด 2. ให้นายจ้างเก็บหลักฐานการฝึกอบรมความปลอดภัยในการทำงานในที่อับอากาศไว้เพื่อให้ตรวจสอบได้	กฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานในที่อับอากาศ พ.ศ. 2547 หมวด 4 ข้อ 21 - 22 ให้ไว้ ณ วันที่ 27 เมษายน 2547

หน่วยที่ 3.4.6 การจัดการเกี่ยวกับพื้นที่การทำงานและสถานที่ทำงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
18	การฝึกอบรม(ต่อ)	2. นายจ้างต้องมีการฝึกอบรมลูกจ้างที่จะเข้าไปทำงานในที่อับอากาศให้มีความรู้ ความเข้าใจ และทักษะที่จำเป็นในการทำงานในที่อับอากาศ 3. นายจ้างต้องจัดฝึกอบรมให้กับลูกจ้างทุกคนที่ได้รับมอบหมายให้ทำงานในที่อับอากาศ ลูกจ้างก่อนจะเปลี่ยนหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ถ้าลูกจ้างมีความรู้ไม่เพียงพอ เนื่องจากขั้นตอนการทำงานมีการเปลี่ยนแปลงไป ต้องอบรม 4. การฝึกอบรมลูกจ้างต้องมีความชำนาญในการทำหน้าที่ในสถานที่อับอากาศ ต้องมีการแนะนำขั้นตอนที่มีการปรับปรุงใหม่ หรือขั้นตอนการปฏิบัติใหม่ 5. นายจ้างต้องรับรองว่าได้ทำการฝึกอบรมลูกจ้างโดยมีชื่อลูกจ้าง และชื่อผู้ฝึกอบรม วันที่อบรม การรับรองนี้ต้องตรวจสอบได้	2. การให้ข้อมูลข่าวสาร คำแนะนำ และการฝึกอบรม ในเรื่องต่างๆได้แก่ ความเสี่ยงของการสูญเสียการได้ยิน ขั้นตอนที่ลูกจ้างสามารถลดความเสี่ยง และสิ่งที่ลูกจ้างต้องปฏิบัติตามกฎหมาย			

หน่วยที่ 3.4.6 การจัดการเกี่ยวกับพื้นที่การทำงานและสถานที่ทำงาน

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
18	การฝึกอบรม(ต่อ)	6. สมาชิกของทีมช่วยชีวิตทุกคน ต้องฝึกปฏิบัติในการช่วยชีวิต อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง				

หน่วยที่ 3.4.7 การบริการทางการแพทย์และการปฐมพยาบาล

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
1	การบริหารจัดการทางการแพทย์	1. นายจ้างที่ทำงานเกี่ยวกับการกำจัดกากของเสียอันตรายต้องจัดให้มีโปรแกรมเฝ้าระวังทางการแพทย์ 2. โปรแกรมเฝ้าระวังทางการแพทย์ต้องจัดให้ลูกจ้างที่สัมผัสสารอันตรายเท่ากับหรือสูงกว่าขีดจำกัดการสัมผัสโดยไม่ใช้เครื่องป้องกันระบบหายใจ นาน 30 วันหรือมากกว่า 1 ปีหรือลูกจ้างที่ใช้เครื่องป้องกันระบบหายใจเป็นเวลา 30 วัน - มากกว่า 1 ปี หรือลูกจ้างที่ได้รับสารอันตรายเข้าไปจากการตอบโต้เหตุฉุกเฉินหรือปฏิบัติงานเกี่ยวกับกากสารอันตรายและลูกจ้างในทีม HAZMAT 3. นายจ้างต้องมั่นใจว่ามีบุคคลากรทางการแพทย์อยู่เพื่อให้คำแนะนำและคำปรึกษาเกี่ยวกับเรื่องสุขภาพในโรงงาน 4. ในกรณีที่ไม่มีสถานพยาบาลคลินิก หรือโรงพยาบาลที่ให้การรักษาลูกจ้างที่ได้รับการบาดเจ็บอยู่ใกล้สถานที่ทำงาน จะต้องอบรมบุคคลากรอย่างน้อย 1 คนให้สามารถปฐมพยาบาลได้และต้องมีเวชภัณฑ์สำหรับการปฐมพยาบาลตามที่แพทย์ที่ปรึกษารับรอง	1. การปกป้องสุขภาพของคนงานที่ทำงานเกี่ยวกับสารเคมีที่มีอันตรายต่อสุขภาพ นายจ้างต้องมั่นใจว่าลูกจ้างได้รับการเฝ้าระวังทางสุขภาพที่เหมาะสมตามที่กำหนด 2. นายจ้างต้องมั่นใจว่าการบันทึกผลทางสุขภาพได้รับการรับรองจาก Executive และมีการเก็บบันทึกไว้เป็นเวลา 40 ปี นายจ้างต้องให้คนงานสามารถเข้าถึงรายงานผลสุขภาพของตนเอง 3.ถ้าลูกจ้างสัมผัสกับสารอันตรายตามที่กำหนด การเฝ้าระวังทางสุขภาพต้องรวมถึงการเฝ้าระวังทางการแพทย์ ภายใต้การดูแลของแพทย์เป็นระยะตามที่กำหนด ถ้าแพทย์พบว่าเขาไม่ควรจะทำงานกับสารอันตราย นายจ้างต้องไม่อนุญาตให้ลูกจ้างทำงานกับสารอันตราย	1.นายจ้างจะต้องแต่งตั้งหัวหน้างานด้านสุขภาพที่มีคุณสมบัติเหมาะสมกับสถานที่ทำงานสำหรับแต่ละขนาดของสถานที่ทำงาน มีหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องเทคนิคเกี่ยวกับสุขภาพ เช่น จัดมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของคนงานเมื่อมีความเสี่ยงอันตรายเนื่องจากการออกแบบโรงงาน วิธีการทำงาน หรือสภาวะทางด้านสุขอนามัย 2.ผู้รับเหมาจะต้องแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ส่งเสริมความปลอดภัยและสุขภาพสำหรับแต่ละประเภทและขนาดของสถานประกอบการ มีหน้าที่เช่นเดียวกับหัวหน้างานทั่วไปด้านความปลอดภัยและสุขภาพในกรณีที่ไม่มีการแต่งตั้งหัวหน้างานด้านสุขภาพ ถ้ามีหัวหน้างานด้านสุขภาพไม่จำเป็นต้องมีเจ้าหน้าที่ส่งเสริมความปลอดภัยและสุขภาพ		

หน่วยที่ 3.4.7 การบริการทางการแพทย์และการปฐมพยาบาล

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
1	การบริหารจัดการทางการแพทย์ (ต่อ)		4. ผลของการเฝ้าระวังทางสุขภาพเมื่อแพทย์พบว่าลูกจ้างป่วยเป็นโรคหรือได้รับอันตรายจากการสัมผัสสารอันตรายต่อสุขภาพ นายจ้างต้องจัดให้มีการแจ้งให้ลูกจ้างทราบข้อมูลและมีการแนะนำการเฝ้าระวังทางสุขภาพต่อไป มีการทบทวนการประเมินความเสี่ยง ทบทวนมาตรการต่างๆเกี่ยวกับการป้องกันและควบคุมการสัมผัสสารอันตรายต่อสุขภาพ พิจารณาเปลี่ยนงานที่ไม่สัมผัสสารอันตรายให้กับลูกจ้างตามคำแนะนำของแพทย์ มีการตรวจสุขภาพของคนงานที่มีการสัมผัสคล้ายกัน รวมทั้งการตรวจทางการแพทย์ตามที่แพทย์หรือนักอาชีวอนามัยวิชาชีพ หรือ The Executive แนะนำ แพทย์ที่เกี่ยวข้องสามารถเข้าสำรวจโรงงานได้ 5. เมื่อนายจ้างหรือลูกจ้างถูกแพทย์สั่งว่าไม่ให้ทำงาน กับสารอันตรายต่อสุขภาพ เขาต้องเขียนแจ้ง Executive ภายใน 28 วัน และมีการทบทวนโดย Health and Safety Commission และแจ้งผลกับนายจ้างหรือลูกจ้างและบันทึกลงในแบบบันทึกสุขภาพ	3. นายจ้างจะต้องแต่งตั้งแพทย์ประจำโรงงานอุตสาหกรรมสำหรับแต่ละสถานประกอบการขึ้นกับขนาดของสถานประกอบการมีหน้าที่ดูแลเรื่องสุขภาพของคนงาน การตรวจทางการแพทย์ การดูแลรักษาและควบคุมสิ่งแวดล้อมในการทำงาน สำรวจสถานที่ทำงานอย่างน้อยปีละ 1 ครั้งเพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพคนงาน		

หน่วยที่ 3.4.7 การบริการทางการแพทย์และการปฐมพยาบาล

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
2	โรคจากการทำงาน		ชนิดของโรคจากการทำงานที่ต้องรายงานมี 72 ชนิด		ชนิดของโรคที่เกิดขึ้นตามลักษณะหรือสภาพของงาน หรือเนื่องจากการทำงานไว้ 32 โรค	ประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่องกำหนดชนิดของโรคซึ่งเกิดขึ้นตามลักษณะหรือสภาพของงาน หรือเนื่องจากการทำงาน ประกาศ ณ วันที่ 2 ก.พ. 2538
3	อุปกรณ์และเวชภัณฑ์ในการปฐมพยาบาล	1. สถานที่พักคนงานชั่วคราวต้องมีอุปกรณ์ปฐมพยาบาลเพียงพอ โดยได้รับการรับรองจากหน่วยงานทางด้านสาธารณสุข และในที่พักต้องมีที่สำหรับรักษาผู้บาดเจ็บในกรณีฉุกเฉิน		1. นายจ้างต้องแน่ใจว่าอุปกรณ์ปฐมพยาบาลเบื้องต้นและสิ่งจำเป็นอื่นๆได้มีการเตรียมไว้เพื่อรักษาคนที่บาดเจ็บและคนงานทุกคนจะต้องทราบสถานที่ไว้อุปกรณ์ปฐมพยาบาลเบื้องต้นและสิ่งจำเป็นอื่นๆ	1. เครื่องมือในการปฐมพยาบาลและอุปกรณ์ อย่างน้อย 20 รายการ ต้องสะอาดและพร้อมใช้งานได้ทันที	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2513) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่องหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน หมวด 8 ประกาศ ณ วันที่ 24 ก.ค. 2513
		2. ต้องมีผู้รับผิดชอบอุปกรณ์ปฐมพยาบาลซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับการฝึกอบรมในการให้การปฐมพยาบาลเบื้องต้นและต้องสามารถเข้ามาใช้อุปกรณ์ปฐมพยาบาลได้ตลอดเวลา		2. นายจ้างจะต้องทำให้สถานที่จัดเก็บอุปกรณ์ปฐมพยาบาลเบื้องต้นและสิ่งจำเป็นอื่นๆ สะอาดอยู่ตลอดเวลา	2. สถานประกอบการที่มีลูกจ้าง ≥ 10 คน ต้องจัดให้มีปัจจัยในการปฐมพยาบาล 23 รายการตามที่กำหนด	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องกำหนดสวัสดิการเกี่ยวกับลูกจ้าง ประกาศ ณ วันที่ 16 เม.ย. 2515

หน่วยที่ 3.4.7 การบริการทางการแพทย์และการปฐมพยาบาล

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
3	อุปกรณ์และเวชภัณฑ์ในการปฐมพยาบาล (ต่อ)			3. อุปกรณ์ปฐมพยาบาลเบื้องต้นและสิ่งจำเป็นอื่นๆที่จัดเตรียมไว้จะต้องมีครบชั้นต่ำตามรายการที่กำหนด	3. สถานประกอบการที่มีลูกจ้าง ≥ 200 คน ต้องมีห้องรักษาพยาบาล เตียงพักคนไข้ 1 เตียง เวชภัณฑ์ พยาบาลประจำอย่างน้อย 1 คน แพทย์แผนปัจจุบันอย่างน้อย 1 คน เพื่อตรวจรักษาเป็นครั้งคราว 4. สถานประกอบการที่มีลูกจ้าง ≥ 1000 คน ต้องมีห้องรักษาพยาบาล เตียงพักคนไข้ 2 เตียง เวชภัณฑ์ พยาบาลประจำอย่างน้อย 2 คน แพทย์แผนปัจจุบันอย่างน้อย 1 คน เพื่อตรวจรักษาครั้งละไม่น้อยกว่า 2 ชม. และมียานพาหนะพร้อมที่จะนำส่งลูกจ้างไปสถานพยาบาล โรงพยาบาลหรือ สถานีอนามัย ตามที่ตกลงไว้	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องกำหนดสวัสดิการเกี่ยวกับลูกจ้าง ประกาศ ณ วันที่ 16 เม.ย. 2515
					5. ให้นายจ้างจัดอุปกรณ์และเวชภัณฑ์ที่จำเป็นแก่การปฐมพยาบาลลูกจ้างที่ได้รับอันตรายจากสารเคมีตามที่กำหนด	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย หมวด 2 ข้อ 22 ประกาศ ณ วันที่ 22 ส.ค. 2534
					6. กำหนดอุปกรณ์และเวชภัณฑ์ที่จำเป็นแก่การปฐมพยาบาลลูกจ้างที่ได้รับอันตรายจากสารเคมีอันตราย จำนวน 22 รายการ	ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่องกำหนดอุปกรณ์และเวชภัณฑ์ที่จำเป็นแก่การปฐมพยาบาลลูกจ้างที่ได้รับอันตรายจากสารเคมีอันตราย ประกาศ ณ วันที่ 17 มิ.ย. 2535

หน่วยที่ 3.4.7 การบริการทางการแพทย์และการปฐมพยาบาล

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
3	อุปกรณ์และเวชภัณฑ์ในการปฐมพยาบาล (ต่อ)				7. จัดเครื่องปฐมพยาบาลพร้อมทั้งคำแนะนำวิธีปฐมพยาบาลที่เหมาะสมกับประเภทของวัตถุอันตราย	กฎกระทรวง พ.ศ. 2537 ออกตามความในพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 หมวด 4 ข้อ 18 (3) ให้ไว้ ณ วันที่ 27 ต.ค. 2537
					8. การผลิตวัตถุมีพิษทางการค้า ควรจัดเครื่องมือปฐมพยาบาลและยาแก้พิษเบื้องต้นให้เพียงพอ	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2525 เรื่อง กำหนดวิธีการผลิต การใช้วัตถุมีพิษ ตามพระราชบัญญัติวัตถุมีพิษ พ.ศ. 2510 ข้อ 4 (11) - 4 (12) ประกาศ ณ วันที่ 8 ก.ค. 2525
4	การตรวจสุขภาพให้ลูกจ้าง	1.นายจ้างต้องจัดให้มีการตรวจร่างกายให้ลูกจ้าง ที่มีโอกาสสัมผัสสารที่เป็นอันตราย(จากงานกากของเสียอันตรายและการตอบโต้เหตุฉุกเฉิน) ก่อนการมอบหมายงาน ตรวจเป็นประจำทุกปี ตรวจเมื่อสิ้นสุดการว่าจ้าง ตรวจเมื่อได้รับสิ่งที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตรวจตามที่แพทย์แนะนำ		1. นายจ้างจะต้องจัดให้แพทย์ตรวจสุขภาพของคนงานโดยให้เป็นไปตามกฎกระทรวงแรงงาน	1. ให้นายจ้างจัดให้มีการตรวจสุขภาพให้ลูกจ้าง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด	พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 หมวด 8 มาตรา 107 ให้ไว้ ณ วันที่ 12 ก.พ. 2541
		2. สำหรับลูกจ้างที่ได้รับบาดเจ็บหรืออันตรายให้ตรวจร่างกายทันทีหลังจากเกิดภาวะฉุกเฉิน หรือมีอันตรายปรากฏขึ้นมา ต้องไปพบแพทย์ตามความจำเป็นทางการแพทย์		2. นายจ้างต้องจัดให้มีการตรวจทางการแพทย์พิเศษเฉพาะเรื่องโดยแพทย์สำหรับคนที่ปฏิบัติงานที่เป็นอันตราย	2. จัดให้ลูกจ้างได้รับการตรวจร่างกายจากแพทย์แผนปัจจุบันอย่างน้อยปีละ 1 ครั้งและตรวจการเกิดโรคจากสภาพของงานบรรทุกหรือขนถ่ายสินค้าเรือเดินทะเล	กฎกระทรวง ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2541) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 ข้อ 13 ให้ไว้ ณ วันที่ 14 ก.ย. 2541

หน่วยที่ 3.4.7 การบริการทางการแพทย์และการปฐมพยาบาล

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
4	การตรวจสุขภาพให้ลูกจ้าง (ต่อ)	3. การตรวจร่างกายรวมถึง ทำประวัติทางการแพทย์ประวัติการทำงาน ลักษณะอาการที่เกี่ยวข้องกับสารอันตราย ความเหมาะสมในหน้าที่รวมถึงความสามารถในการสวมใส่อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลต่างๆในสภาวะต่างๆในสถานที่ทำงาน		3.นายจ้างต้องจัดให้มีทันตแพทย์ตรวจสุขภาพฟันของคนงานที่ปฏิบัติงานที่เป็นอันตรายตามที่กำหนดโดยคำสั่งคณะรัฐมนตรี	3. ให้ลูกจ้างที่ทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตรายตรวจสุขภาพตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดหากพบความผิดปกติให้ได้รับการรักษาพยาบาลทันที	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย หมวด 1 ข้อ 19-20 ประกาศ ณ วันที่ 22 ส.ค. 2534
		4. การตรวจร่างกายต้องอยู่ภายใต้การดูแลของแพทย์หรือผู้ที่มีความรู้ทางอาชีวเวชศาสตร์และไม่คิดค่าใช้จ่ายกับลูกจ้าง		4. ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อการดูแลรักษาสุขภาพอนามัยของคนงาน หัวหน้าสำนักงานมาตรฐานแรงงานในเขตปกครองกำชับให้นายจ้างจัดให้มีการตรวจทางการแพทย์เป็นกรณีพิเศษ รวมถึงดำเนินการอื่นๆตามความเห็นของที่ปรึกษาทางการแพทย์ด้านสุขอนามัยอุตสาหกรรม	4. วิธีการตรวจสุขภาพลูกจ้างที่ทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตรายตามที่กำหนด ได้แก่ ตรวจสอบประวัติทางการแพทย์ ตรวจร่างกายทั่วไป ตรวจเฝ้าระวังผลกระทบทางชีวภาพ กรณีพบความผิดปกติให้ตรวจวิเคราะห์ทางการแพทย์ทั้งด้านร่างกายและจิตใจ ตรวจร่างกายก่อนทำงานกับสารเคมีอันตรายและตรวจร่างกายเป็นประจำปีละ 1 ครั้ง	ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่องกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสุขภาพลูกจ้างที่ทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย ข้อ 1-2 ประกาศ ณ วันที่ 17 มิ.ย. 2535
		5. นายจ้างต้องจัดเตรียมข้อมูลต่างๆให้แพทย์เกี่ยวกับหน้าที่งานของลูกจ้างว่าได้สัมผัสสารอันตรายหรือไม่ ระดับการสัมผัส อุปกรณ์ป้องกันอันตรายที่ใช้ ข้อมูลการตรวจทางการแพทย์ครั้งก่อน		5. คนงานต้องยอมตรวจรักษาจากแพทย์หรือทันตแพทย์ตามที่นายจ้างจัดให้หรือถ้าไม่อยากตรวจกับแพทย์ที่จัดให้ คนงานต้องตรวจกับแพทย์หรือทันตแพทย์ที่เทียบเท่าและต้องส่งเอกสารแสดงข้อเท็จจริงด้วย	5. แบบรายงานผลการตรวจสุขภาพลูกจ้างที่ทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตรายใช้แบบ สอ. 4	ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่องกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสุขภาพลูกจ้างที่ทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย ข้อ 1-2 ประกาศ ณ วันที่ 17 มิ.ย. 2535

หน่วยที่ 3.4.7 การบริการทางการแพทย์และการปฐมพยาบาล

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
4	การตรวจสุขภาพให้ลูกจ้าง (ต่อ)	6. นายจ้างต้องทำสำเนาความเห็นของแพทย์ให้ลูกจ้าง รวมทั้งข้อเสนอแนะของแพทย์เกี่ยวกับข้อจำกัดของงาน ผลการตรวจร่างกาย นายจ้างต้องไม่ได้รับข้อมูลสิ่งที่ตรวจพบที่ไม่เกี่ยวข้องกับการสัมผัสเนื่องจากการประกอบอาชีพ		6.นายจ้างต้องเก็บรักษาทะเบียนประวัติและผลการตรวจทางการแพทย์ไว้ตามที่กำหนด	6. การผลิตวัตถุมีพิษทางการค้า มีการตรวจสุขภาพคนงาน และบันทึกผลการตรวจสุขภาพ ปีละ 1 ครั้ง สำหรับวัตถุมีพิษที่มีฟอสฟอรัส ต้องตรวจระดับซีรั่มโคลีนเอสเตอเรส	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2525 เรื่อง กำหนดวิธีการผลิต การใช้วัตถุมีพิษ ตามพระราชบัญญัติวัตถุมีพิษ พ.ศ. 2510 ข้อ 4 (8) ประกาศ ณ วันที่ 8 ก.ค. 2525
		7. ต้องมีการบันทึกข้อมูลการเฝ้าระวังทางการแพทย์โดยมีรายการตามที่กำหนดจัดเก็บไว้		7. จากผลการตรวจทางการแพทย์ ถ้ามีความจำเป็นในการดูแลรักษาสุขภาพของคนงาน นายจ้างต้องเปลี่ยนแปลงสถานที่ทำงาน เปลี่ยนงาน หรือลดชั่วโมงการทำงานของคนงาน และต้องมีการตรวจวัดสภาพแวดล้อมในการทำงานด้วย	7. ลูกจ้างซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับรังสีได้รับการตรวจสุขภาพอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง	กฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับรังสีชนิดก่อไอออน พ.ศ. 2547 หมวด 6 ข้อ 29 - 30 ให้ไว้ ณ วันที่ 24 มิ.ย. 2547
		8. ทีมจัดการสารอันตรายและผู้เชี่ยวชาญด้านวัตถุอันตรายต้องได้รับการตรวจร่างกายขั้นพื้นฐาน และจัดให้มีการตรวจสุขภาพตามที่กำหนด และผู้ตอบโต้ภาวะฉุกเฉินที่มีอาการและอาการแสดงจากการได้รับสารอันตรายต้องได้รับการปรึกษาจากแพทย์ตามที่กำหนด		8. หัวหน้าสำนักงานมาตรฐานแรงงานในเขตปกครองจะต้องออกทะเบียนประวัติสุขภาพส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการทำงานซึ่งแตกต่างจากคนทำงานที่ต้องทำงานกับสารอันตรายที่อาจทำให้เกิดมะเร็ง ซึ่งทะเบียนประวัติสุขภาพจะออกให้หลังจากที่คนงานพ้นจากหน้าที่นั้นแล้ว	8. กรณีที่พบความผิดปกติหรือเจ็บป่วยเนื่องจากทำงานเกี่ยวกับรังสี หรือ มีใบรับรองแพทย์แสดงว่าลูกจ้างไม่สามารถทำงานในหน้าที่เดิมต่อไปได้ นายจ้างต้องจัดให้ลูกจ้างได้รับการรักษาพยาบาลและเปลี่ยนงานที่เหมาะสมเป็นการชั่วคราว	

หน่วยที่ 3.4.7 การบริการทางการแพทย์และการปฐมพยาบาล

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
4	การตรวจสุขภาพให้ลูกจ้าง (ต่อ)			9. ทะเบียนประวัติสุขภาพส่วนบุคคลต้องไม่สามารถโอนหรือให้ยืมทะเบียนประวัติสุขภาพส่วนบุคคลแก่ผู้อื่น แบบฟอร์มของทะเบียนประวัติสุขภาพส่วนบุคคลให้เป็นไปตามที่กำหนด 10. ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องกับการตรวจทางการแพทย์ จะต้องไม่เปิดเผยความลับ เช่นเรื่องที่เกี่ยวกับสภาพไม่ปกติทางกายและใจของคนงานซึ่งได้รู้มาจากการปฏิบัติหน้าที่นั้น 11.นายจ้างต้องมีการให้ลูกจ้างตรวจสุขภาพก่อนเริ่มทำงาน โดยรายการตรวจสุขภาพจะเป็นไปตามที่กำหนด 12.นายจ้างต้องจัดให้มีการตรวจสุขภาพเป็นระยะให้กับคนงานตามรายการที่กำหนดหรือให้มีการตรวจร่างกายอย่างน้อยปีละครั้งโดยมีการจัดแบ่งวิธีการตรวจร่างกายตามช่วงอายุของลูกจ้างด้วย 13.มีรายการตรวจร่างกายสำหรับคนที่ทำงานเฉพาะอย่างซึ่งตรวจทุก 6 เดือน และมีการตรวจร่างกายสำหรับคนที่ทำงานในต่างประเทศด้วย	9. ให้นายจ้างเก็บหลักฐานข้อมูลปริมาณรังสีสะสมที่ลูกจ้างได้รับและหลักฐานการตรวจสุขภาพไว้ไม่น้อยกว่าสองปีนับตั้งแต่วันสิ้นสุดการจ้างงานของลูกจ้างแต่ละราย	กฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน เกี่ยวกับรังสีชนิดก่อไอออน พ.ศ. 2547 หมวด 6 ข้อ 31 ให้ไว้ ณ วันที่ 24 มิ.ย. 2547

หน่วยที่ 3.4.7 การบริการทางการแพทย์และการปฐมพยาบาล

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
4	การตรวจสุขภาพให้ลูกจ้าง (ต่อ)			14.มีการตรวจร่างกายสำหรับคนที่มีความเสี่ยงต่อการเป็นวัณโรค 15. มีการตรวจอุจจาระสำหรับคนที่ทำงานประกอบอาหารในสถานที่ทำงานต้องทำการตรวจก่อนเริ่มเข้ามาทำงาน และตอนที่ลาออกไป 16. นายจ้างต้องจัดทำบัตรการตรวจทางการแพทย์สำหรับคนงานแต่ละคน และเก็บไว้อย่างน้อย 5 ปี และนายจ้างต้องส่งรายงานผลการตรวจให้กับหัวหน้าสำนักงานการตรวจสอบมาตรฐานแรงงาน 17. หัวหน้าสำนักงานการตรวจสอบมาตรฐานแรงงานจะจัดทำบันทึกสุขภาพส่วนบุคคลให้กับคนงานหลังจากเกษียนอายุการทำงาน พร้อมคำแนะนำเรื่องการตรวจสุขภาพ		

หน่วยที่ 3.4.7 การบริการทางการแพทย์และการปฐมพยาบาล

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
4.1	การตรวจร่างกายสำหรับคนงานที่ทำงานกับตัวทำละลายอินทรีย์			1.นายจ้างต้องให้คนงานตรวจสุขภาพก่อนเริ่มทำงานกับแพทย์ และมีการตรวจร่างกายทุกๆ 6 เดือนตามรายการที่กำหนด ได้แก่ ประวัติการทำงาน การเจ็บป่วยเนื่องจากตัวทำละลายอินทรีย์ (ระดับของสารในปัสสาวะกำหนดสำหรับสารเคมีแต่ละชนิด)และโปรตีนในปัสสาวะ 2. ถ้ามีความจำเป็นนายจ้างอาจให้คนงานตรวจร่างกาย เช่น สภาวะการทำงาน โรคโลหิตจาง การทำงานของตับ ไต การตรวจระบบประสาท เป็นต้น 3. นายจ้างต้องจัดทำใบรายงานผลทางการแพทย์ตามการวินิจฉัยของแพทย์ลงในแบบฟอร์มที่กำหนด เก็บไว้อย่างน้อย 3 ปี ต้องมีการส่งใบรายงานผลไปที่หัวหน้าสำนักงานตรวจสอบมาตรฐานแรงงานท้องถิ่น 4. กรณีลูกจ้างได้รับอันตรายอย่างรุนแรงจากการได้รับตัวทำละลายอินทรีย์ นายจ้างต้องจัดการให้ลูกจ้างได้รับการรักษาจากแพทย์โดยทันที		

หน่วยที่ 3.4.7 การบริการทางการแพทย์และการปฐมพยาบาล

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
4.1	การตรวจร่างกายสำหรับคนงานที่ทำงานกับตัวทำละลายอินทรีย์ (ต่อ)			5.นายจ้างอาจได้รับการยกเว้นจากการตรวจทางการแพทย์ เมื่อได้รับการรับรองจากหัวหน้าสำนักงานตรวจสอบมาตรฐานแรงงานท้องถิ่นโดยได้รับการยกเว้นเป็นเวลา 3 ปีต่อเนื่องกัน ซึ่งระหว่างนั้นไม่มีคนงานได้รับอันตรายจากตัวทำละลายอินทรีย์ ซึ่งนายจ้างต้องขอการรับรองตามแบบฟอร์มที่กำหนดพร้อมเอกสาร แผนผังของสถานที่ทำงาน แผนผังของอุปกรณ์หรือระบบระบายอากาศและประสิทธิภาพ และผลการตรวจทางการแพทย์ของคนงานที่ทำงานกับตัวทำละลายอินทรีย์ย้อนหลัง 3 ปี 6. นายจ้างจะได้รับผลการรับรองโดยเร็ว ถ้าได้รับการรับรองต้องรายงาน และการรับรองจะถูกยกเลิกเมื่อคนงานมีการผิดปกติเนื่องจากตัวทำละลายอินทรีย์		
4.2	การตรวจร่างกายคนงานที่ทำงานกับสารเคมีที่เฉพาะ			1. นายจ้างต้องให้คนงานตรวจสุขภาพกับแพทย์ก่อนเริ่มทำงาน หรือมีการย้ายงานมา และมีการตรวจร่างกายตามช่วงเวลาที่กำหนดตามรายการที่กำหนด ได้แก่ ประวัติการทำงาน การเจ็บป่วย เป็นต้น		

หน่วยที่ 3.4.7 การบริการทางการแพทย์และการปฐมพยาบาล

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
4.2	การตรวจร่างกายคนงานที่ทำงานกับสารเคมีที่เฉพาะ (ต่อ)			2. ผลของการตรวจร่างกายต้องทำตามที่กำหนด นายจ้างต้องให้คนงานตรวจร่างกายกรณีมีอาการผิดปกติ มีอาการสงสัยว่าผิดปกติ ตามชนิดของงาน และทำการบันทึกผลการตรวจเก็บไว้อย่างน้อย 5 ปี 3. บัตรการตรวจสุขภาพของคนงานที่ทำงานกับสารเคมีที่เฉพาะ ต้องเก็บไว้ 30 ปี นับจากวันที่ทำงานผลิตหรือใช้สารเคมีที่เฉพาะ 4. นายจ้างต้องส่งผลการตรวจสุขภาพของคนงานที่ทำงานกับสารเคมีที่เฉพาะให้กับหัวหน้าสำนักงานตรวจสอบมาตรฐานแรงงาน 5. กรณีมีการรั่วไหลของสารเคมีที่เฉพาะ แล้วมีคนงานได้รับสารเคมี คนงานเหล่านั้นต้องได้รับการตรวจรักษาโดยแพทย์ทันที		

หน่วยที่ 3.4.7 การบริการทางการแพทย์และการปฐมพยาบาล

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
4.3	การตรวจร่างกายทางการแพทย์จากการใช้สารกัมมันตภาพรังสี			1. นายจ้างต้องจัดให้คนงานตรวจสุขภาพทางการแพทย์ให้คนงานที่ทำงานกับสารกัมมันตภาพรังสี และเข้าไปในบริเวณควบคุม อย่างน้อยทุก 6 เดือน ตั้งแต่เริ่มเข้าทำงาน หรือย้ายมาจากงานอื่น โดยทำการตรวจตามรายการที่กำหนด 2. ในช่วงเวลาที่ตรวจร่างกาย นายจ้างต้องส่งรายงานผลการตรวจวัดปริมาณรังสีให้แพทย์เพื่อใช้ประกอบการตรวจร่างกาย 3. นายจ้างต้องจัดทำรายงานผลการตรวจร่างกายทางอุตสาหกรรมเกี่ยวกับรังสีแตกตัว และเก็บไว้ 5 ปี 4. นายจ้างต้องส่งรายงานทางการแพทย์เกี่ยวกับรังสีแตกตัวให้กับหัวหน้าสำนักงานตรวจสอบมาตรฐานแรงงาน ถ้ามีคนงานสงสัยว่าจะได้รับอันตรายจากรังสีแตกตัว ให้มีการเปลี่ยนงานให้คนงานไปทำงานอื่นหรือลดเวลาการทำงานกับรังสีให้น้อยลง		

หน่วยที่ 3.4.7 การบริการทางการแพทย์และการปฐมพยาบาล

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
5	การรายงานโรคที่ติดต่อได้	1. ผู้ดูแลที่พักที่จะรายงานทันทีต่อเจ้าหน้าที่ทางสุขภาพของท้องถิ่นโดยรายงานชื่อ และที่อยู่ของคนในค่ายพักที่รู้หรือสงสัยว่าจะเป็นโรคที่ติดต่อ 2. เมื่อไรก็ตามที่มีผู้ป่วยที่สงสัยว่าป่วยเนื่องจากอาหารเป็นพิษในที่พักหรือมีการแพร่ของโรคที่ไม่ปกติ เช่น มีอาการเป็นไข้ ท้องเสีย เจ็บคอ อาเจียน หรือดีซ่าน เป็นหน้าที่ของผู้ที่ดูแลที่พักต้องรายงานต่อหน่วยงานทางด้านสุขภาพถึงการระบาดที่เกิดขึ้นโดยทางโทรเลขหรือโทรศัพท์				
6	การให้การรักษาโรคจากการทำงาน				1. เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ให้ลูกจ้างได้รับการรักษาพยาบาลโดยทันทีตามความเหมาะสม โดยนายจ้างจ่ายค่ารักษาพยาบาลตามที่เป็นจริง 2. กรณีลูกจ้างจำเป็นต้องได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพหลังจากการประสบอันตราย ให้นายจ้างจ่ายค่าฟื้นฟูสมรรถภาพตามความจำเป็นตามที่กำหนด	พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. 2537 หมวด 2 มาตรา 13, 15 ให้ไว้ ณ วันที่ 15 มิ.ย. 2537

หน่วยที่ 3.4.7 การบริการทางการแพทย์และการปฐมพยาบาล

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
6	การให้การรักษาโรคจากการทำงาน(ต่อ)				3. เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยให้นายจ้างจ่ายค่ารักษาพยาบาลเท่าที่เป็นจริงแต่ไม่เกิน 30,000 บาท แต่การเจ็บป่วยด้วยโรคบางชนิดให้จ่ายเพิ่มได้ และต้องจ่ายตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด	กฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2539) ออกตามความในพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. 2537 ข้อ 1-3 ให้ไว้ ณ วันที่ 2 พ.ค. 2539
					4. การจ่ายค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานให้จ่ายได้เฉพาะเป็นหลักสูตรที่สำนักงานประกันสังคมเป็นผู้ดำเนินการ	กฎกระทรวง ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2539) ออกตามความในพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. 2537 ข้อ 1-5 ให้ไว้ ณ วันที่ 2 พ.ค. 2539
					5. เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายมีการกำหนดระยะเวลาการจ่ายเงินค่าทดแทนและหลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณค่าจ้างรายเดือน ซึ่งขึ้นกับอวัยวะที่ประสบอันตรายและความรุนแรงของอันตราย จนถึงกรณีที่พิจารณาว่าลูกจ้างทุพพลภาพ	ประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่องกำหนดระยะเวลาการจ่ายเงินค่าทดแทนและหลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณค่าจ้างรายเดือน ประกาศ ณ วันที่ 2 ก.ย. 2537
7	การวินิจฉัยโรคจากการทำงาน				1. การวินิจฉัยโรคจากการทำงานโดยใช้หลักฐานทางการแพทย์ได้แก่ เวชระเบียน ผลและรายงานการชันสูตรโรค ใบรับรองแพทย์ และความเห็นของแพทย์ผู้เชี่ยวชาญ และให้ใช้หลักเกณฑ์ ตามที่กำหนด และหลักเกณฑ์ของ WHO และ ILO	ประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่องหลักเกณฑ์การวินิจฉัยและการประเมินการสูญเสียสมรรถภาพของผู้ป่วยหรือบาดเจ็บด้วยโรคจากการทำงาน ข้อ 1-3 ให้ไว้ ณ วันที่ 22 พ.ค. 2540

หน่วยที่ 3.4.7 การบริการทางการแพทย์และการปฐมพยาบาล

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
7	การวินิจฉัยโรคจากการทำงาน (ต่อ)				2. การประเมินการสูญเสียสมรรถภาพให้ใช้หลักเกณฑ์ตาม คู่มือกำหนดแนวทางการประเมินการสูญเสียสมรรถภาพทางการและจิต	ประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่องหลักเกณฑ์การวินิจฉัยและการประเมินการสูญเสียสมรรถภาพของผู้ป่วยหรือบาดเจ็บด้วยโรคจากการทำงาน ข้อ 4 ให้ไว้ ณ วันที่ 22 พ.ค. 2540
8	การฝึกอบรมวิธีปฐมพยาบาล	1. สมาชิกในทีมช่วยชีวิตต้องได้รับการฝึกอบรมการปฐมพยาบาลเบื้องต้น การผายปอด อย่างน้อยต้องมีสมาชิก 1คนต้องมีใบรับรองด้านการปฐมพยาบาลเบื้องต้น การผายปอด			1. จัดฝึกอบรมลูกจ้างที่ทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตรายตามหัวข้อที่กำหนด	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย หมวด 1 ข้อ 17 ประกาศ ณ วันที่ 22 ส.ค. 2534
					2. นายจ้างต้องจัดให้มีการฝึกอบรมลูกจ้างที่ทำงานเกี่ยวข้องกับไฟฟ้าให้มีความรู้วิธีปฏิบัติเมื่อลูกจ้างประสบอันตรายจากไฟฟ้า การปฐมพยาบาลและช่วยชีวิตโดยใช้ปากเป่าอากาศและวิธีการนวดหัวใจจากภายนอก	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยเกี่ยวกับไฟฟ้า หมวด 8 ข้อ 83 ประกาศ ณ วันที่ 8 มี.ค. 2522
					3. การฝึกซ้อมดับเพลิง ฝึกอบรมพนักงานเกี่ยวกับการป้องกันและระงับอัคคีภัย การใช้อุปกรณ์ดับเพลิง การปฐมพยาบาล การช่วยเหลือในกรณีฉุกเฉิน	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 8 ข้อ 34 ประกาศ ณ วันที่ 21 พ.ย. 2534
					4. การผลิตวัตถุมีพิษทางการค้า อบรมให้คนงานเข้าใจอันตราย วิธีระมัดระวังป้องกันและแก้ไขอันตรายของวัตถุมีพิษ	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2525 เรื่อง กำหนดวิธีการผลิต การใช้วัตถุมีพิษ ตามพระราชบัญญัติวัตถุมีพิษ พ.ศ. 2510 ข้อ 4 (7) ประกาศ ณ วันที่ 8 ก.ค. 2525

หน่วยที่ 3.4.8 การสุขาภิบาลและสวัสดิการ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
1	สถานประกอบกิจการต้องสะอาด	1. สถานที่ที่มีการจ้างงาน ต้องมีการจัดเก็บให้สะอาดตามลักษณะงาน พื้นในที่ทำงานต้องมีสภาพแห้งเท่าที่เป็นไปได้ ในพื้นที่ทำงานที่เปียก ต้องจัดให้มีการระบายน้ำที่ดี และจัดให้มีพื้นที่ยกสูงขึ้น หรือสถานที่ยืนที่แห้ง 2. เพื่อช่วยให้ทำความสะอาดได้ง่าย สถานที่ทำงานและทางเดินควรปราศจากตะปู เศษสิ่งของเป็นต้น 3. สถานที่กำจัดของเสีย ซึ่งเป็นที่รองรับสำหรับของแข็ง ของเหลวหรือเศษของที่ไม่ใช้แล้ว ต้องก่อสร้างในลักษณะที่ไม่รั่ว ทำความสะอาดได้ทั่วถูกหลักสุขาภิบาล มีฝาปิด มีการกำจัดของเสียตามความเหมาะสมโดยไม่ให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพ 4. สถานที่ทำงานต้องมีการดูแลรักษาเพื่อไม่ให้มี หนู แมลง สัตว์ทำลายพืชชนิดอื่นๆ จะต้องจัดทำโครงการกำจัดสัตว์ที่มีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง		1.นายจ้างต้องมีการทำความสะอาดประจำวัน และมีการทำความสะอาดทั่วไปและมีการกำจัดหนู แมลงเป็นประจำโดยทำความสะอาด 1 ครั้งในช่วงที่น้อยกว่า 6 เดือน 2.คนงานต้องรักษาความสะอาดของโรงปฏิบัติการและไม่ทิ้งขยะหรือของเสียในสถานที่ทำงาน จะต้องทิ้งในที่จัดให้ 3. นายจ้างต้องมั่นใจว่าพื้นและผนังของห้องปฏิบัติการที่อาจปนเปื้อนสารอันตรายต้องได้รับการทำความสะอาด	ต้องรักษาโรงงานให้สะอาดปราศจากสิ่งปฏิกูลอยู่เสมอ	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2513) ออกออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่อง หน้าที่ของผู้รับอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน หมวด 5 ข้อ 19 ประกาศ ณ วันที่ 24 ก.ค. 2513

หน่วยที่ 3.4.8 การสุขาภิบาลและสวัสดิการ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
1.1	ที่ทิ้งขยะ	สำหรับที่พักคนงานเป็นการชั่วคราว จัดให้มีที่สำหรับใส่ขยะ ต้องสะอาดปราศจากหนู แมลง ที่ใส่ขยะควรอยู่บนขาตั้งห่างจากที่พักไม่เกิน 100 ฟุต ต้องมีการดูแลให้สะอาด นำไปทิ้งเมื่อเต็ม แต่ต้องไม่น้อยกว่า 2 ครั้งต่อสัปดาห์				
1.2	การควบคุมแมลงและหนู	ต้องมีมาตรการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันแมลงหรือสัตว์ที่เข้ามาหลบซ่อน หรือแมลงที่จะเป็นพาหะของโรคหรือ แมลงที่สร้างความรำคาญ				
2	ห้องส้วม, ห้องปัสสาวะ, สถานที่ชำระล้างร่างกาย	1. ต้องจัดห้องส้วมแยกระหว่างชายและหญิงไว้ในทุกสถานที่ทำงานที่มีการจ้างงาน ในกรณีที่ห้องส้วมใช้ได้ครั้งละ 1 คน สามารถปิดล็อกจากด้านใน มีชักโครกอย่างน้อย 1 ที่	1. ต้องจัดเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยให้เพียงพอและเหมาะสม เป็นสถานที่สามารถเข้าถึงได้ง่าย โดยห้องที่จัดต้องมีการระบายอากาศ มีแสงสว่างเพียงพอ สะอาดและเป็นระเบียบ แยกห้องสำหรับผู้ชายและผู้หญิง มีประตูเปิดจากข้างในห้อง	1. คนงานที่ทำงานแล้วมีการเปื้อนที่ร่างกายหรือเสื้อผ้า นายจ้างต้องเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการล้างตาและร่างกาย สถานที่เปลี่ยนและซักล้างเสื้อผ้า ให้มีจำนวนเพียงพอกับจำนวนคนงาน	1. ต้องจัดให้มีส้วมอย่างน้อยในอัตรา 15 คน ต่อ 1 ที่นั่ง, 40 คนต่อ 2 ที่นั่ง, 80 คนต่อ 3 ที่นั่ง และเพิ่มขึ้นจากนี้ 1 ที่นั่งต่อคนไม่เกิน 50 คน สำหรับโรงงานที่มีคนงานชายและหญิง ให้จัดห้องส้วมแยกสำหรับคนงานชายและหญิง	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2513) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงานพ.ศ. 2512 เรื่องหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน หมวด 9 ข้อ 32 ประกาศ ณ วันที่ 24 ก.ค. 2513

หน่วยที่ 3.4.8 การสุขาภิบาลและสวัสดิการ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
2	ห้องส้วม, ห้องปัสสาวะ, สถานที่ชำระล้างร่างกาย (ต่อ)	2. ควรมีจำนวนห้องส้วมให้เหมาะสมกับจำนวนคนงานตามที่กำหนด วิธีการกำจัดของเสียต้องไม่ทำให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพ	2. สถานที่ชำระล้างร่างกายต้องเหมาะสมและเพียงพอ รวมทั้งมีที่อาบน้ำ ถ้าจำเป็นเนื่องจากลักษณะของงานเพื่อเหตุผลทางด้านสุขภาพต้องจัดให้สถานที่ชำระล้างร่างกายให้สามารถเข้าถึงได้ง่าย	2. สถานที่ทำงานที่มีความชื้นสูง นายจ้างต้องเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับทำให้เสื้อผ้าแห้ง	2. อาคารโรงงานต้องมีห้องส้วมอย่างน้อยในอัตราไม่เกิน 15 คนต่อ 1 ที่นั่ง, 40 คนต่อ 2 ที่นั่ง, 80 คนต่อ 3 ที่นั่ง และเพิ่มจากนี้ในอัตราส่วน 1 ที่นั่งต่อคนงานไม่เกิน 50 คน ถ้ามีคนงานชายและหญิงรวมกัน > 15 คน ให้จัดส้วมแยกระหว่างชายและหญิง	กฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 หมวด 1 ข้อ 5 (12) (ก) ให้ไว้ ณ วันที่ 24 ก.ย. 2535
		3. สุขภัณฑ์สำหรับล้างต้องมีการดูแลให้ถูกสุขลักษณะ 4. ต้องจัดห้องน้ำไว้ให้ใช้ในทุกที่มีการจ้างงาน ห้องน้ำแต่ละห้องต้องจัดให้มีก๊อกน้ำร้อน และน้ำเย็น หรือมีน้ำอุ่น 5. ต้องจัดให้มีสบู่ล้างมือหรือสารที่ใช้ทำความสะอาดที่คล้ายกันไว้ในห้องน้ำ ต้องจัดให้มีผ้าเช็ดมือ กระดาษสำหรับแต่ละคน ที่เป่าอากาศอุ่น ผ้าสำหรับทำความสะอาดแบบม้วนต่อเนื่องกันในห้องน้ำ 6. เมื่อไรก็ตามที่มาตรฐานกำหนดให้มีฝักบัวต้องจัดให้มีฝักบัวตามข้อกำหนด ฝักบัว 1 อันสำหรับคนงาน 10 คน ต้องจัดให้มีสบู่ถูตัว หรือสารใช้ทำความสะอาดที่เหมาะสมอย่างอื่นที่ใช้ได้สะดวกกับฝักบัวอาบน้ำ	3. สถานที่ชำระล้างร่างกายจะจัดให้ในบริเวณเดียวกับห้องน้ำห้องส้วม ใกล้กับห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า มีการจัดน้ำประปาซึ่งเป็นน้ำอุ่น น้ำร้อนและน้ำเย็นที่สะอาด มีการจัดเตรียมสบู่ ผ้าเช็ดมือหรือเครื่องที่ทำให้แห้ง ห้องมีการระบายอากาศ มีแสงสว่าง ห้องที่จัดไว้สะอาด เป็นระเบียบ มีการแยกห้องสำหรับผู้ชายและผู้หญิง	3. นายจ้างต้องจัดห้องน้ำห้องส้วมให้เป็นไปตามมาตรฐานห้องน้ำต้องแยกระหว่างผู้ชายและผู้หญิง 4. ต้องจัดให้มีห้องส้วม 1 ห้องหรือมากกว่า เมื่อมีผู้ชายทำงานอยู่พร้อมกันจำนวนทุกๆ 60 คน หรือน้อยกว่า 5. ต้องจัดให้มีห้องปัสสาวะ 1 ห้องหรือมากกว่า เมื่อมีผู้ชายทำงานอยู่พร้อมกันจำนวนทุกๆ 30 คนหรือน้อยกว่า 4. ต้องจัดให้มีห้องส้วม 1 ห้องหรือมากกว่า เมื่อมีผู้หญิงทำงานอยู่พร้อมกันจำนวนทุกๆ 20 คน หรือน้อยกว่า	3. อาคารโรงงานที่มีคนงานอยู่หลายชั้นให้จัดห้องส้วมและที่ปัสสาวะในชั้นต่างๆ ตามความจำเป็นและเหมาะสม 4. ห้องส้วมต้องมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า 0.9 ตารางเมตรต่อหนึ่งที่นั่ง	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2513) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่อง หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน หมวด 9 ข้อ 33 ประกาศ ณ วันที่ 24 ก.ค. 2513 กฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 หมวด 1 ข้อ 5 (12) (ข) ให้ไว้ ณ วันที่ 24 ก.ย. 2535 กฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 หมวด 1 ข้อ 5 (12) (ค) ให้ไว้ ณ วันที่ 24 ก.ย. 2535

หน่วยที่ 3.4.8 การสุขาภิบาลและสวัสดิการ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
2	ห้องส้วม, ห้องปัสสาวะ, สถานที่ชำระล้างร่างกาย (ต่อ)	7. ฝักบัวอาบน้ำต้องมีทั้งน้ำร้อนน้ำเย็น		5.ห้องน้ำที่จัดไว้ให้ต้องมีน้ำให้เพียงพอ	5. ห้องส้วมต้องมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า 1.5 ตารางเมตรต่อหนึ่งที่นั่ง	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2513) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่อง หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน หมวด 9 ข้อ 34 ประกาศ ณ วันที่ 24 ก.ค. 2513
		8. ห้องส้วมสำหรับคนงานที่พักชั่วคราว ต้องมีปริมาณให้เพียงพอตามความจุของที่พักอาศัย ห้องส้วมต้องมีหน้าต่างหรือมีการระบายอากาศเพียงพอ ห้องส้วมตอยู่ห่างจากห้องนอนไม่เกิน 200 ฟุต ต้องไม่อยู่ใกล้ห้องอาหาร ห้องครัวเป็นต้น		6. ห้องส้วม ห้องน้ำ ที่จัดไว้ให้ต้องสะอาดและมีการจัดเก็บขยะให้เหมาะสม	6. จัดให้มีกระดาษชำระหรือน้ำให้เพียงพอสำหรับห้องส้วมทุกห้อง	กฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 หมวด 1 ข้อ 5 (12) (จ) ให้ไว้ ณ วันที่ 24 ก.ย. 2535 ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2513) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 หมวด 9 ข้อ 36 ประกาศ ณ วันที่ 24 ก.ค. 2513
		9. ห้องส้วมสำหรับคนงานที่พักชั่วคราว ในกรณีใช้ห้องส้วมร่วมกันห้องส้วมต้องแยกระหว่างผู้ชายและผู้หญิง จำนวนห้องส้วมและที่ถ่ายปัสสาวะต้องเพียงพอกับจำนวนผู้พักอาศัย มีแสงสว่างทั้งกลางวันและกลางคืน มีกระดาษชำระให้ด้วย มีการทำความสะอาดทุกวัน และถูกสุขลักษณะ			7. จัดให้มีสถานที่ทำความสะอาดร่างกายตามความจำเป็นและเหมาะสม	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2513) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่อง หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน หมวด 9 ข้อ 37 ประกาศ ณ วันที่ 24 ก.ค. 2513 กฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 หมวด 1 ข้อ 5 (12) (ฉ) ให้ไว้ ณ วันที่ 24 ก.ย. 2535

หน่วยที่ 3.4.8 การสุขาภิบาลและสวัสดิการ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
2	ห้องส้วม ห้องปัสสาวะ สถานที่ชำระล้างร่างกาย (ต่อ)				8. ห้องส้วม ห้องปัสสาวะ สถานที่ชำระล้างร่างกายต้องมีการระบายอากาศให้เพียงพอ	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2513) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่อง หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน หมวด 9 ข้อ 38 ประกาศ ณ วันที่ 24 ก.ค. 2513 กฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 หมวด 1 ข้อ 5 (12) (ช) ให้ไว้ ณ วันที่ 24 ก.ย. 2535
					9. ห้องส้วม ห้องปัสสาวะ สถานที่ชำระล้างร่างกายต้องสะอาดถูกสุขลักษณะ	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2513) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่อง หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน หมวด 9 ข้อ 39 ประกาศ ณ วันที่ 24 ก.ค. 2513 กฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 หมวด 1 ข้อ 5 (12) (ซ) ให้ไว้ ณ วันที่ 24 ก.ย. 2535

หน่วยที่ 3.4.8 การสุขาภิบาลและสวัสดิการ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
3	ที่ล้างมือ				โรงงานผลิตสิ่งที่ใช้บริโภคต้องมีที่ล้างมือตั้งอยู่ในที่เหมาะสมอย่างน้อยไม่เกิน 15 คน ต่อ 1 ที่	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2513) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่อง หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน หมวด 9 ข้อ 40 ประกาศ ณ วันที่ 24 ก.ค. 2513 กฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 หมวด 1 ข้อ 5 (12) (ฌ) ให้ไว้ ณ วันที่ 24 ก.ย. 2535
4	ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้าและสถานที่เก็บเสื้อผ้า	1. เมื่อคนงานถูกกำหนดให้สวมชุดปกป้องตามมาตรฐาน เนื่องจากเกิดการปนเปื้อนกับสารพิษ จะต้องหาห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า ต้องมีที่สำหรับเก็บชุดใส่กลับบ้าน และที่สำหรับเก็บเสื้อผ้าชุดทำงานที่ใช้สำหรับป้องกันอันตราย โดยจัดไว้แยกกัน 2. เสื้อผ้าสำหรับใส่ทำงานที่นายจ้างจัดให้ ถ้าเปียกหรือมีการซักในระหว่างกะการทำงาน จะต้องทำให้แห้งก่อนนำไปใช้ใหม่	1. ต้องจัดสถานที่เก็บเสื้อผ้าที่เหมาะสมสำหรับคนที่ทำงานซึ่งไม่ได้สวมใส่ขณะทำงาน หรือใช้สำหรับเก็บเสื้อผ้าสำหรับใส่ขณะทำงานที่ไม่ต้องนำกลับไปบ้าน 2. ต้องจัดห้องเปลี่ยนเสื้อผ้าที่เหมาะสม และสถานที่เก็บเสื้อผ้าต้องแยกกันระหว่างเสื้อที่ใช้ในที่ทำงานและเสื้อผ้าอื่น และควรมีสถานที่สำหรับทำให้ผ้าแห้งตามความจำเป็น			

หน่วยที่ 3.4.8 การสุขาภิบาลและสวัสดิการ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
4	ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้าและสถานที่เก็บเสื้อผ้า(ต่อ)		3. ควรมีการจัดสถานที่เปลี่ยนเสื้อผ้าสำหรับคนงานในที่ทำงาน ซึ่งมีการใช้เสื้อผ้าชนิดพิเศษสำหรับการทำงาน ควรจัดห้องเปลี่ยนเสื้อผ้าแยกสำหรับผู้ชายและผู้หญิง			
5	สถานที่พัก		1. สถานประกอบกิจการต้องจัดสถานที่พักที่เพียงพอและเหมาะสมอยู่ในบริเวณที่เข้าถึงได้ง่าย 2. บริเวณที่พักจะต้องมีการจัดการที่เหมาะสมเพื่อปกป้องคนที่ไม่สูบบุหรี่จากควันบุหรี่ 3. ควรมีการจัดที่พักที่เหมาะสมสำหรับคนงานที่ตั้งครรภ์หรือคนงานที่มีลูกอ่อนที่เลี้ยงลูกด้วยน้ำนมตนเอง			
6	การจัดน้ำสำหรับอุปโภคและบริโภค	1. ต้องจัดให้มีน้ำสำหรับอุปโภคและบริโภคไว้ในทุกสถานที่ทำงาน สำหรับดื่ม ล้างตัว ปรุงอาหาร ล้างอาหาร ล้างภาชนะและอุปกรณ์ หรือใช้ในที่อาศัยหรือห้องบริการส่วนบุคคล	1. น้ำดื่มบริสุทธิ์ในปริมาณเพียงพอต้องจัดไว้ให้ทุกคนที่ทำงานในสถานที่ทำงาน สถานที่จัดน้ำดื่มให้ต้องเข้าถึงได้ง่ายและอยู่ในที่เหมาะสม ต้องมีการติดเครื่องหมายให้เห็นได้ชัดเจนซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นด้วยเหตุผลทางด้านสุขภาพและความปลอดภัย	1. นายจ้างต้องจัดน้ำดื่มและเครื่องดื่มอื่นๆให้คนงานอย่างเพียงพอ 2. น้ำที่จัดให้คนงานต้องมีคุณภาพได้ตามมาตรฐานและมีการตรวจคุณภาพน้ำโดยหน่วยงานสาธารณะท้องถิ่น	1. จัดน้ำดื่มตามมาตรฐานน้ำบริโภคให้เพียงพอ	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2513) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่อง หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน หมวด 9 ข้อ 41 ประกาศ ณ วันที่ 24 ก.ค. 2513

หน่วยที่ 3.4.8 การสุขาภิบาลและสวัสดิการ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
6	การจัดน้ำสำหรับอุปโภคและบริโภค (ต่อ)	2. เครื่องจ่ายน้ำดื่มขนาดเล็ก มีไว้บริการอย่างถูกหลักสุขาภิบาล มีก๊อกสำหรับปิดเปิด ห้ามใช้ภาชนะเปิดไม่ว่าจะมีฝาปิดหรือไม่ เช่นถังหรือแทงค์บรรจุน้ำดื่ม หากน้ำนั้นต้องถูกตักหรือเทออกมาใช้ 3. ห้ามใช้แก้วน้ำหรืออุปกรณ์อื่นที่คล้ายกันร่วมกัน	2. สถานที่บริการน้ำดื่มจะต้องมีการจัดถ้วยที่เพียงพอเหมาะสม หรืออุปกรณ์สำหรับดื่มน้ำ หรืออาจเป็นก๊อกที่มีน้ำพุ่งเป็นล่ำซึ่งคนสามารถดื่มได้ง่าย	3. คลอรีนอิสระที่มีอยู่ในน้ำประปาควรมีอยู่ที่ระดับ 0.1 ppm หรือมากกว่า ถ้ามีข้อสงสัยว่าน้ำมีการปนเปื้อนด้วยเชื้อที่ทำให้เกิดโรค ต้องรักษาระดับคลอรีนไว้ที่ 0.2 ppm หรือมากกว่า 4. ต้องมีมาตรการที่เหมาะสมเพื่อป้องกันสารอันตรายหรือของเสียที่เป็นของเหลวปนเปื้อนในน้ำที่คนงานใช้	2. จัดหาและรักษาอุปกรณ์การดื่มหรือภาชนะบรรจุน้ำดื่มให้เพียงพอและสะอาด	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2513) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่อง หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน หมวด 9 ข้อ 42 ประกาศ ณ วันที่ 24 ก.ค. 2513
6.1	การจัดหาน้ำสำหรับที่พักคนงานชั่วคราว	1. ต้องมีน้ำซึ่งได้รับการรับรองว่ามีปริมาณเพียงพอสำหรับ ดื่ม ทำอาหาร อาบน้ำและซักผ้า ต้องมีน้ำให้ 35 แกลลอนต่อวันต่อคน และถ้าสามารถมีน้ำให้ 2 1/2 เท่าถือว่ามีน้ำเพียงพอ				
6.2	การจัดหาน้ำสำหรับที่พักคนงานชั่วคราว (ต่อ)	2. ท่อส่งน้ำสามารถส่งน้ำไปตามจุดต่างๆได้เพียงพอตามที่กำหนด ในบริเวณที่มีการส่งน้ำด้วยความดัน ต้องจัดตู้น้ำพุสำหรับดื่ม 1 ตู้ หรือมากกว่า ต่อผู้อาศัย 100 คน ตู้น้ำพุต้องเป็นไปตามมาตรฐานของ ANSI Z 4.2-1942				

หน่วยที่ 3.4.8 การสุขาภิบาลและสวัสดิการ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
6.3	น้ำที่ไม่ใช้สำหรับอุปโภคและบริโภค	1. น้ำสำหรับใช้ในอุตสาหกรรม หรือใช้ในการดับเพลิงต้องติดป้ายไว้หรือทำเครื่องหมายในลักษณะที่เห็นว่าน้ำนั้นไม่ปลอดภัยและไม่ใช้สำหรับดื่ม อาบ ทำอาหารเป็นต้น 2. การก่อสร้างระบบน้ำที่ไม่ใช้อุปโภคหรือบริโภคต้องป้องกันการไหลย้อนกลับเข้าไปในระบบน้ำที่ใช้ดื่มได้ 3. น้ำที่ไม่สามารถใช้อุปโภคและบริโภคได้ ต้องไม่ใช้ล้างส่วนของร่างกาย ภาชนะสำหรับทำอาหาร				
7	อาหาร	1. ต้องไม่อนุญาตให้คนงานรับประทานอาหารหรือดื่มเครื่องดื่มในห้องส้วมหรือบริเวณใดๆที่มีสารพิษ	ควรมีการจัดสถานที่รับประทานอาหารที่เพียงพอและเหมาะสม	1.นายจ้างต้องจัดสถานที่รับประทานอาหารแยกจากสถานที่ทำงาน	1. การจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหาร หรือสถานที่สะสมอาหารต้องขออนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น	ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร ข้อ 5 พ.ศ. 2545 ประกาศ ณ วันที่ 30 ม.ค. 2545

หน่วยที่ 3.4.8 การสุขาภิบาลและสวัสดิการ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
7	อาหาร (ต่อ)	2. ภาชนะที่ใช้ทิ้งของเสีย ต้องก่อสร้างด้วยวัสดุที่เรียบ ทนการกัดกร่อน ทำความสะอาดง่าย ใช้สำหรับทิ้งของเสียจากอาหาร ที่รองรับของเสียต้องนำไปทิ้งไม่น้อยกว่า 1 ครั้งต่อวัน ต้องดูแลรักษาความสะอาดให้ถูกสุขลักษณะ มีฝาปิดมิดชิด ถ้าไม่มีฝาปิดต้องดูแลให้ถูกหลักสุขาภิบาล		2.นายจ้างต้องแน่ใจว่าห้องอาหารและห้องครัวในสถานที่ทำงานเป็นไปตามมาตรฐาน	2. สถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหาร ตลอดจนสิ่งอื่นที่ใช้ในการประกอบกิจการต้องจัดให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะและเงื่อนไขตามลักษณะของกิจการ	ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร ข้อ 7-10 พ.ศ. 2545 ประกาศ ณ วันที่ 30 ม.ค. 2545
		3. ที่จัดเก็บอาหารต้องถูกหลักสุขาภิบาล ไม่เก็บอาหารหรือเครื่องดื่มในห้องส้วมหรือบริเวณใดๆที่มีสารพิษ		3. ห้องอาหารและห้องครัวต้องจัดไว้ในสถานที่แยกออกมา มีแสงสว่างและการระบายอากาศเพียงพอ และสามารถทำความสะอาดได้ง่าย	3. ต้องดูแลรักษาสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหารให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ รวมทั้งการป้องกันมิให้เกิดเหตุรำคาญและการป่องกันโรคติดต่อ	
		4. อุปกรณ์เครื่องใช้ต่างๆและการดำเนินการต่างๆทั้งหมดเพื่อให้บริการด้านอาหารแก่คนงานต้องถูกสุขลักษณะ อาหารที่แจกจ่ายทั้งหมดในสถานที่มีการจ้างงานจะต้องไม่เน่าเสีย และการเตรียม การทำ การหยิบจับ และการจัดเก็บต้องเป็นไปในลักษณะที่ป้องกันการปนเปื้อน		4. พื้นที่ในห้องอาหารต่อคนงาน 1 คนควรเป็น 1 ลูกบาศก์เมตร หรือมากกว่า และในห้องอาหารต้องมีโต๊ะ เก้าอี้สำหรับนั่งรับประทานอาหาร และมีห้องน้ำห้องส้วมอยู่ไม่ไกล 5. เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และอาหารต้องมีสิ่งที่ใช้ในการฆ่าเชื้อ มีการจัดอุปกรณ์ และอาหารพร้อมเครื่องปรุงไว้ให้ มีการกำจัดแมลง หนู สุนัข แมว เป็นต้น มีการจัดน้ำดื่มปริมาณเพียงพอไว้ให้ในห้องอาหารด้วย	4. ต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะ กรรมวิธีการจำหน่าย ทำ ประกอบ ปรุง เก็บรักษาอาหาร ตลอดจนสุขลักษณะของภาชนะ อุปกรณ์ น้ำใช้ และของใช้อื่นๆ รวมทั้งสุขลักษณะส่วนบุคคลของผู้จำหน่ายอาหาร ผู้ปรุงอาหาร และผู้ให้บริการ 5. ผู้ที่ได้รับใบอนุญาต และผู้จำหน่าย ทำประกอบ ปรุง เก็บหรือสะสมอาหาร ต้องไม่เป็นโรคติดต่อตามกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อ โดยมีแพทย์รับรองอย่างน้อย ปีละ 1 ครั้ง	

หน่วยที่ 3.4.8 การสุขาภิบาลและสวัสดิการ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
7	อาหาร (ต่อ)	5. สำหรับที่พักคนงานชั่วคราว ซึ่งมีหลายครอบครัวที่ใช้อุปกรณ์ในการรับประทานอาหารร่วมกัน อุปกรณ์ในการรับประทานอาหารร่วมกันต้องเป็นไปตามข้อกำหนดของ Food Service Sanitation Ordinance and Code 6. สำหรับที่พักคนงานชั่วคราว ห้องครัวและห้องรับประทานอาหารต้องมีโครงสร้างที่เหมาะสมและมีขนาดเพียงพอ เชื่อมต่อกับส่วนที่เก็บอุปกรณ์ในการรับประทานอาหาร และแยกจากห้องนั่งเล่น หรือห้องนอน 7. ไม่จ้างหรืออนุญาตให้คนงานที่เป็นโรคติดต่อเข้าทำงานในการเตรียมอาหาร ให้บริการหรือหยิบจับอาหารหรือวัสดุที่ใช้ในการทำอาหาร หรือวัตถุที่ใช้ในครัว หรือห้องอาหารที่อยู่ในค่ายพัก		6. พื้นครัวจะต้องทำด้วยวัสดุที่น้ำไม่ซึมและสามารถล้างทำความสะอาดได้ง่าย 7. ห้องพักและห้องสัวมห้องน้ำสำหรับคนงานในครัวต้องมีจัดไว้ให้ คนงานที่ทำงานในครัวถ้าพบว่าเป็นโรคติดต่อต้องไม่ให้ทำงานในห้องครัว 8. คนงานสำหรับทำครัวต้องแต่งตัวด้วยเสื้อผ้าที่สะอาดสำหรับทำครัว คนอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องห้ามเข้าไปในห้องครัวโดยไม่ได้รับอนุญาต 9. เจ้าหน้าห้องครัวต้องมีรองเท้าสำหรับทำครัวห้ามใส่รองเท้าอื่นเข้าไปในครัว 10. นายจ้างต้องดูแลอาหารในครัวมีมาตรการในการปรับปรุงคุณภาพอาหาร 11. ถ้ามีการเตรียมอาหาร 100 ที่หรือมากกว่าในเวลาเดียวกัน หรือเตรียมอาหาร 300 ที่หรือมากกว่า ใน 1 วัน นายจ้างต้องจ้างนักโภชนากร		

หน่วยที่ 3.4.8 การสุขาภิบาลและสวัสดิการ

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
7	อาหาร (ต่อ)			12. นักโภชนากรต้องคัดเลือกอาหาร เตรียมเมนูอาหาร คำนวณคุณค่าของอาหาร และการปรับปรุงคุณภาพอาหาร และประสานงานความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ด้านสุขภาพและคนงานในครัวด้วย		
8	สวัสดิการ				1. สถานประกอบการที่มีคนงานตั้งแต่ 10 คนขึ้นไป นายจ้างจะต้องจัดให้มีคณะกรรมการสวัสดิการ 2. คณะกรรมการสวัสดิการมีหน้าที่ร่วมกับนายจ้าง เสนอแนะความเห็น ดูแลการจัดสวัสดิการให้ลูกจ้าง 3. จัดให้มีกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้าง เพื่อเป็นทุนสงเคราะห์ลูกจ้าง 4. สำหรับกิจการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 10 คนขึ้นไป ให้ลูกจ้างเป็นสมาชิกกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้าง	พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 หมวด 7 มาตรา 96 - 97 และหมวด 13 มาตรา 126, 130 ให้ไว้ ณ วันที่ 12 ก.พ. 2541
					5. การเลือกตั้งกรรมการสวัสดิการในสถานประกอบการ	ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการในการเลือกตั้งคณะกรรมการสวัสดิการในสถานประกอบกิจการ ให้ไว้ ณ วันที่ 19 ส.ค. 2541

หน่วยที่ 3.4.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
1	การบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน	1. เพื่อจะให้มั่นใจว่าการทำงานของลูกจ้างชายและหญิงมีสภาพการทำงานที่ปลอดภัยและถูกสุขลักษณะ เกิดสวัสดิการทางสังคม รวมทั้งรักษาคุณค่าของทรัพยากรมนุษย์ โดยจะดำเนินการดังนี้ สนับสนุนนายจ้างและลูกจ้างให้ลดอันตรายจากสิ่งแวดล้อมในการทำงาน จัดให้มีสภาพการทำงานที่ปลอดภัยและมีสุขภาพอนามัยดี	1. เพื่อให้มีการปกป้องสุขภาพความปลอดภัยและสวัสดิการของคนในการทำงาน ปกป้องคนไม่เฉพาะคนในที่ทำงานต่อความเสี่ยงต่อสุขภาพหรือความปลอดภัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่ทำในการทำงาน ควบคุมการเก็บ การใช้ วัตถุระเบิด สารที่ติดไฟได้ง่าย สารอันตราย และป้องกันการใช้ และครอบครองสารเหล่านั้น และควบคุมการปล่อยสารพิษจากสถานที่ทำงานออกสู่บรรยากาศ	1. เพื่อจะให้มั่นใจในความปลอดภัยและสุขอนามัยของคนงานในสถานที่ทำงาน โดยให้มีการสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดี มีมาตรการในการป้องกันอุบัติเหตุในอุตสาหกรรม มีการกำหนดความรับผิดชอบและกิจกรรมส่งเสริมในการป้องกันอุบัติเหตุให้สอดคล้องกับกฎหมายมาตรฐานแรงงาน	1. ให้นายจ้างดำเนินการในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน 2. พนักงานตรวจแรงงานมีอำนาจออกคำสั่งให้นายจ้างปรับปรุงสภาพแวดล้อมในการทำงาน หรือแก้ไขเครื่องจักรหรืออุปกรณ์	พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 หมวด 8 มาตรา 103 ให้ไว้ ณ วันที่ 12 ก.พ. 2541
		2.ให้รัฐมนตรีกระทรวงแรงงานจัดทำมาตรฐานความปลอดภัยและอาชีวอนามัยขึ้น ดำเนินการวิจัยเกี่ยวกับความปลอดภัยอาชีวอนามัยและปัจจัยทางจิตวิทยาสังคม เพื่อจัดการเกี่ยวกับปัญหาต่างๆ การหาสาเหตุของการเจ็บป่วยจากการทำงานอันเนื่องมาจากสภาพแวดล้อมในการทำงาน	2. นายจ้างต้องให้การดูแลสุขภาพ ความปลอดภัยและสวัสดิการของคนในการทำงานเท่าที่ทำได้	2. นายจ้างจะต้องปฏิบัติตามมาตรฐานขั้นต่ำเพื่อป้องกันอุบัติเหตุในอุตสาหกรรม และดำเนินการด้านความปลอดภัยและสุขภาพของคนงานเพื่อให้มีสิ่งแวดล้อมการทำงานและสภาวะการทำงานที่ดี	3. ให้นายจ้างจัดให้มีเครื่องมือหรืออุปกรณ์เพื่อความปลอดภัยและกำหนดมาตรการเพื่อความปลอดภัยในงานบรรทุกหรือขนถ่ายสินค้าเรือเดินทะเล	กฎกระทรวง ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2541) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 ข้อ 9 ให้ไว้ ณ วันที่ 14 ก.ย. 2541

หน่วยที่ 3.4.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
1	การบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน(ต่อ)	3.จัดทำเกณฑ์มาตรฐานทางการแพทย์เพื่อให้มั่นใจว่าลูกจ้างจะไม่เกิดอันตรายต่อสุขภาพ สูญเสียสมรรถภาพในการทำงาน จัดให้มีการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มความสามารถของบุคลากรทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย	3. นายจ้างต้องดูแลรักษาสถานประกอบการและระบบงานให้ปลอดภัยและปราศจากความเสี่ยงต่อสุขภาพเท่าที่ทำได้ จัดการให้มีความปลอดภัยและไม่มีความเสี่ยงต่อสุขภาพเกี่ยวกับการใช้ เก็บ และขนส่งสิ่งของและสารต่างๆ จัดเตรียมข่าวสาร ข้อแนะนำ การฝึกอบรม การดูแลสุขภาพและความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้างตามความจำเป็น มีการจัดเตรียมและดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมการทำงานของลูกจ้างให้ปราศจากความเสี่ยงต่อสุขภาพและมีการจัดสวัสดิการที่ดี	3. ผู้ผลิต ออกแบบ นำเข้า เครื่องจักร อุปกรณ์และเครื่องมือ ออกแบบอาคาร ต้องให้มีการป้องกันมิให้เกิดอุบัติเหตุในอุตสาหกรรม 4. ในกรณีที่มีนายจ้างมากกว่า 2 รายร่วมกันรับเหมางานในพื้นที่หนึ่งให้แต่งตั้งตัวแทนนายจ้าง 1 คน ทำหน้าที่นายจ้าง	4. กรณีให้ลูกจ้างไปทำงานที่อื่นซึ่งเสี่ยงต่อการเกิดอันตรายให้แจ้งข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับความปลอดภัยของสถานที่ดังกล่าวให้ลูกจ้างทราบก่อนการปฏิบัติงาน	ประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่องความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 5 ข้อ 21 ประกาศ ณ วันที่ 31 มี.ค. 2540
		4. ให้มีการบังคับใช้กฎหมายทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มีการตรวจสอบและมีมาตรการลงโทษ ให้มีการจัดทำรายงานเกี่ยวกับความปลอดภัยและอาชีวอนามัย สนับสนุนให้มีการจัดการทางด้านแรงงานเพื่อลดการบาดเจ็บ เจ็บป่วยจากการทำงาน	4. นายจ้างทุกคนต้องมีการปรับนโยบายทางด้านสุขภาพและความปลอดภัยของลูกจ้าง และองค์กร และแจ้งให้ลูกจ้างทุกคนทราบ	5. คนงานต้องปฏิบัติตามมาตรการที่ออกโดยนายจ้างหรือองค์กรอื่นที่เกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุในอุตสาหกรรม และมีจิตสำนึกที่จะคงไว้ซึ่งความปลอดภัย	5. สถานประกอบการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 1 คนขึ้นไป แต่ไม่ถึง 50 คนต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับพื้นฐาน หัวหน้างานและ บริหาร 6. สถานประกอบการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 50 คนขึ้นไปต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับพื้นฐาน หัวหน้างาน บริหาร และวิชาชีพ	คำชี้แจงประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่องความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง ข้อ 3 (3.1- 3.2) ประกาศ เม. ย. 2540

หน่วยที่ 3.4.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
1	การบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน (ต่อ)	5.กฎหมายนี้ใช้กับสถานที่ทำงานซึ่งไม่ใช่หน่วยงานของรัฐบาลกลางและมีการกำหนดหน้าที่ของนายจ้างและลูกจ้าง ดังนี้ หน้าที่ของนายจ้าง จัดสถานที่ทำงานและดูแลคนงานให้ปลอดภัยจากอันตรายต่างๆที่มีผลทำให้เสียชีวิตหรือได้รับอันตราย และ ดำเนินการตามมาตรฐานความปลอดภัยและอาชีวอนามัยที่ได้ประกาศไว้ หน้าที่ของลูกจ้าง ลูกจ้างจะต้องปฏิบัติตามมาตรฐานความปลอดภัยและอาชีวอนามัย และปฏิบัติตามกฎระเบียบหรือคำสั่งต่างๆตามที่กฎหมายกำหนด	5. ให้มีตัวแทนคนงานทางด้านความปลอดภัยสำหรับปรึกษากับนายจ้างและถือเป็นหน้าที่ของนายจ้างด้วย ในเรื่องส่งเสริมและพัฒนามาตรการเพื่อให้มั่นใจในสุขภาพและความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้างและมีตรวจสอบประสิทธิภาพของมาตรการดังกล่าว 6.หน้าที่ของนายจ้างทุกคน ถ้าได้รับการร้องขอจากตัวแทนคนงานทางด้านความปลอดภัย ให้จัดตั้งคณะกรรมการความปลอดภัยซึ่งมีหน้าที่ในการทบทวนมาตรการเพื่อให้มั่นใจในสุขภาพ และความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้างและตรวจสอบประสิทธิภาพของมาตรการดังกล่าว	6. นายจ้างหลัก(กรณีมีนายจ้างหรือผู้รับเหมาหลายราย) ต้องแต่งตั้งผู้ควบคุมความปลอดภัยและสุขภาพโดยรวม (Overall Safety and Health Controller) เพื่อป้องกันอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นจากการทำงานของคนงานในสถานที่ทำงานเดียวกันและทำหน้าที่ดูแลงานของหัวหน้างานหลักในเรื่องความปลอดภัยและสุขภาพ มีหน้าที่ในการควบคุมและดูแลงานทั้งหมดในสถานที่ทำงานที่เกี่ยวข้อง	7. นายจ้างมีหน้าที่เกี่ยวกับคณะกรรมการความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานตามที่กำหนด	คำชี้แจงประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เกี่ยวกับ ประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมเรื่อง คณะกรรมการความปลอดภัย อาชีว อนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน ข้อ 8 ประกาศ ณ วันที่ 27 มิ.ย. 2538

หน่วยที่ 3.4.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
1	การบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน(ต่อ)	6.รัฐมนตรีจะต้องประกาศมาตรฐานความปลอดภัยและอาชีวอนามัย มาตรฐานซึ่งได้รับการยอมรับในระดับประเทศและมาตรฐานของรัฐบาลกลาง 7. จัดตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาเกี่ยวกับความปลอดภัยและอาชีวอนามัยโดยประกอบด้วยสมาชิก 12 คนที่ได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรี และอีก 4 คนจากรัฐมนตรีกระทรวงสาธารณสุข การศึกษาและสวัสดิการสังคม คณะกรรมการมีหน้าที่ตามที่กำหนด 8. การตรวจสอบ สอบสวนข้อมูลต่างๆได้แก่ เข้าไปสำรวจสถานที่ทำงาน ตรวจสอบสภาพเครื่องจักร โครงสร้าง เครื่องมืออุปกรณ์และวัสดุในเวลาทำงานมีการพูดคุย ซักถามเจ้าหน้าที่นายจ้าง ลูกจ้างด้วย	7. หน้าที่ของนายจ้างและคนที่ทำงานส่วนตัวต่อคนอื่นที่ไม่ใช่ลูกจ้าง คือ ต้องไม่ทำให้คนอื่นที่ไม่ใช่ลูกจ้างสัมผัสกับความเสี่ยงต่อความปลอดภัยและสุขภาพ 8. หน้าที่ทั่วไปของเจ้าของสถานประกอบการต่อคนอื่นที่ไม่ใช่ลูกจ้าง เจ้าของสถานประกอบการต้องดูแลสถานที่ซ่อมแซมสถานที่และคนอื่นที่ไม่ใช่ลูกจ้างที่ใช้สถานที่นั้นจะใช้สถานที่โดยมีความปลอดภัยและไม่มีความเสี่ยงต่อสุขภาพ 9. หน้าที่ทั่วไปของคนที่ดูแลสถานที่เกี่ยวกับการปล่อยสารอันตรายออกสู่บรรยากาศ ต้องทำให้ดีที่สุดโดยป้องกันการปล่อยสารที่มีพิษจากสถานที่นั้นออกสู่บรรยากาศ ต้องดูแลการทำงานไม่ให้มีการปล่อยมลพิษออกสู่บรรยากาศ	7. นายจ้างซึ่งแต่งตั้งผู้ควบคุมความปลอดภัยและสุขภาพโดยรวม สำหรับงานก่อสร้างหรืออุตสาหกรรมนายจ้างต้องแต่งตั้งหัวหน้างานหลักในเรื่องความปลอดภัยและสุขภาพ(Master Safety and Health Supervisor) มีคุณสมบัติตามที่กำหนด มีหน้าที่เกี่ยวกับเทคนิคเพื่อป้องกันอุบัติเหตุในอุตสาหกรรมโดยต้องมีการประสานงานกับผู้ควบคุมความปลอดภัยและสุขภาพโดยรวม 8. ผู้รับเหมาอื่นนอกเหนือจากนายจ้างซึ่งแต่งตั้งผู้ควบคุมความปลอดภัยและสุขภาพโดยรวม ผู้รับเหมาอื่นต้องแต่งตั้ง ผู้ควบคุมความปลอดภัยและสุขภาพเพื่อประสานงานกับผู้ควบคุมความปลอดภัยและสุขภาพโดยรวมและแจ้งให้นายจ้างทราบ	8. นายจ้างต้องจัดให้มีคู่มือเกี่ยวกับมาตรฐานว่าด้วยความปลอดภัยในการทำงานไว้ในสถานประกอบกิจการ	ประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่องคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน หมวด 1 ข้อ 14 ประกาศ ณ วันที่ 27 มิ.ย. 2538

หน่วยที่ 3.4.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
1	การบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน(ต่อ)	9. นายจ้างต้องมีการเก็บบันทึกข้อมูลต่างๆได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับการตาย การเจ็บป่วย การได้รับอันตรายจากการทำงานของลูกจ้าง ข้อมูลการได้รับสารพิษหรือวัตถุอันตรายของลูกจ้างและลูกจ้างสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ด้วยลูกจ้างสามารถร้องขอให้มีการตรวจสอบได้ด้วย	10. หน้าที่ของลูกจ้างในที่ทำงาน ลูกจ้างทุกคนต้องมีความรับผิดชอบต่อสุขภาพและความปลอดภัยของตนเอง และผู้อื่นซึ่งอาจจะได้รับผลจากการกระทำของตนในขณะทำงาน และลูกจ้างมีหน้าที่ต่อนายจ้างหรือผู้อื่นตามกฎหมายจะต้องให้ความร่วมมือกับนายจ้างเท่าที่จำเป็นเพื่อให้สามารถทำหน้าที่ได้และปฏิบัติตามกฎหมาย	9. นายจ้างจะต้องแต่งตั้งคณะกรรมการความปลอดภัยในแต่ละสถานที่ทำงานตามประเภทและขนาดของสถานประกอบการมีหน้าที่ ในเรื่องกฎความปลอดภัย การอบรมทางด้านความปลอดภัย การป้องกันอันตรายจากเครื่องจักร อุปกรณ์และเครื่องมือ		
		10. หัวหน้าหน่วยงานในรัฐบาลกลางแต่ละแห่งจัดให้มี โปรแกรมในเรื่องความปลอดภัยและความรับผิดชอบของหน่วยงานในรัฐบาลกลาง หัวหน้าหน่วยงานมีหน้าที่ จัดให้มีสถานที่ทำงานที่มีความปลอดภัยและถูกสุขลักษณะ จัดหาและดูแลเครื่องมือด้านความปลอดภัยและอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลและอื่นๆ รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับอุบัติเหตุและความเจ็บป่วยในการประกอบอาชีพเพื่อการประเมินประสิทธิภาพและหามาตรการในการแก้ไข	11. หน้าที่ของผู้ผลิตสารที่ใช้ในการทำงาน ผู้ที่ออกแบบ ผลิต นำเข้า หรือส่งให้ สาร เครื่องมือที่ใช้ในที่ทำงานต้องมั่นใจว่าสิ่งที่ออกแบบ สร้างต้องปลอดภัย ไม่มีความเสี่ยงต่อสุขภาพตลอดเวลาเมื่อนำมาใช้ จัดเก็บ ขนส่ง ทำความสะอาด ดูแลรักษาโดยคนที่ทำงาน ต้องมีการทดสอบและ มีข้อมูลที่เพียงพอและทันสมัยเกี่ยวกับการใช้ในสถานที่ทำงานต้องปลอดภัยและไม่มีความเสี่ยงต่อสุขภาพตลอดเวลารวมถึงเมื่อนำสิ่งนั้นไปกำจัดทิ้งด้วย หรือเมื่อนำสิ่งนั้นไปใช้ที่ในที่สาธารณะด้วย	10. นายจ้างต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสุขภาพในแต่ละสถานที่ทำงานตามขนาดของสถานประกอบการ มีหน้าที่ป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ การส่งเสริมสุขภาพ จัดการเกี่ยวกับสุขภาพในอุตสาหกรรม การให้ความรู้เรื่องสุขภาพ การประเมินสภาพแวดล้อมการทำงาน การตรวจร่างกาย การวินิจฉัยโรค การรักษา		

หน่วยที่ 3.4.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
1	การบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน(ต่อ)	11. รัฐมนตรีกระทรวงสาธารณสุข การศึกษาและสวัสดิการสังคม จะจัดการให้มีการวิจัย ทดลอง พิสูจน์เกี่ยวกับความปลอดภัยและอาชีวอนามัยรวมทั้งแนวทางในการจัดการปัญหาที่เกี่ยวกับความปลอดภัยและอาชีวอนามัย	12.การก่อตั้งหน่วยงาน Health and Safety Commission และ Health and Safety Executive เป็นหน่วยงานของรัฐบาล	11. นายจ้างอาจตั้งคณะกรรมการความปลอดภัยและสุขภาพแทนการตั้งคณะกรรมการความปลอดภัยและคณะกรรมการสุขภาพ ซึ่งคณะกรรมการต้องประชุมอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง		
		12.รัฐมนตรีกระทรวงสาธารณสุข การศึกษาและสวัสดิการสังคม จัดทำแผนการให้การศึกษาฝึกอบรม นายจ้างและลูกจ้าง เพื่อให้เกิดจิตสำนึกในการป้องกันสภาพการทำงานที่ไม่ปลอดภัยและเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ปรึกษาและแนะนำนายจ้างและลูกจ้างเพื่อให้ปฏิบัติงานป้องกันการบาดเจ็บเจ็บป่วยจากการประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ	13. Health and Safety Commission มีประธานซึ่งแต่งตั้งโดย Secretary of State มีสมาชิก ไม่น้อยกว่า 6 และไม่มากกว่า 9 คน โดย 3 คนมาจากองค์กรของนายจ้างและ 3 คนมาจากองค์กรของลูกจ้าง สมาชิกที่อาจจะเพิ่มขึ้นมาจากองค์กรในท้องถิ่น องค์กรวิชาชีพ	12. นายจ้างจะต้องแต่งตั้งหัวหน้างานด้านความปลอดภัยและสุขภาพทั่วไป ในแต่ละสถานประกอบการขึ้นกับขนาดของสถานประกอบการ มีหน้าที่ควบคุมการทำงานของหัวหน้างานด้านความปลอดภัยของสถานประกอบการ		

หน่วยที่ 3.4.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
1	การบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน(ต่อ)	13. จัดตั้งสถาบันความปลอดภัยและอาชีวอนามัยแห่งชาติ (National Institute for Occupational Safety and Health) มีหน้าที่หลักๆได้แก่ พัฒนาจัดทำมาตรฐานความปลอดภัยและอาชีวอนามัยที่ได้รับการรับรอง ดำเนินวิจัยและทดลองเพื่อพัฒนาและปรับปรุงมาตรฐานความปลอดภัยและอาชีวอนามัย	14. หน้าที่ของ Health and Safety Commission คือการจัดการเพื่อปกป้องสุขภาพ ความปลอดภัยและสวัสดิการของคนในที่ทำงาน ในที่สาธารณะ โดยเสนอให้มีกฎหมายและมาตรฐานใหม่ในเรื่องต่างๆ ทำวิจัย ฝึกอบรม ให้ข้อมูล ให้บริการแนะนำหน่วยงานของรัฐ นายจ้าง ลูกจ้างและคนทั่วไป และควบคุมสารอันตรายด้วยและมีหน้าที่ดูแลรักษา Employment Medical Advisory Service ซึ่งจะให้คำแนะนำทางด้านอาชีวอนามัย และสนับสนุน ส่งเสริมประชาชนในเรื่องเหล่านี้ด้วย และร่วมสอบสวนอุบัติเหตุในบางกรณีที่จำเป็น	13.หัวหน้างานด้านความปลอดภัยและสุขภาพทั่วไป หรือผู้ได้รับมอบหมายให้บริหารงานทางด้านเทคนิคของสถานประกอบการ และมีอำนาจหน้าที่จัดทำ มาตรการป้องกันอันตรายหรือทำให้สุขภาพคนงานเสื่อมลง การให้ความรู้ในเรื่องความปลอดภัยและสุขภาพของคนงาน การตรวจทางการแพทย์ การป้องกันและส่งเสริมสุขภาพ การสอบสวนอุบัติเหตุและมาตรการป้องกัน ควบคุมดูแลการดำเนินงานและมาตรการต่างๆในอุตสาหกรรม		
		14. จัดให้มีคณะกรรมมาธิการแห่งชาติในเรื่องกฎหมายค่าชดเชยให้แก่คนงานในเรื่องการบาดเจ็บหรือเสียชีวิต (National Commission on State Workman's Compensation Laws) มีคณะกรรมการ 8 คน มีหน้าที่หลักๆ คือประเมินผลกฎหมายค่าชดเชยให้แก่คนงานเพื่อตัดสินว่ากฎหมายมีระบบที่เพียงพอและยุติธรรมในเรื่องค่าชดเชยหรือไม่	15. Health and Safety Executive มีสมาชิก 3 คน มีหน้าที่ แนะนำ และช่วย Commission ให้ทำตามหน้าที่ตามที่กำหนดได้ มีหน้าที่ในการบังคับใช้กฎหมายร่วมกับ องค์กรท้องถิ่น (Local Authority) หน่วยงานที่บังคับใช้กฎหมายจะแต่งตั้งผู้ตรวจสอบ (Inspector) ที่มีคุณสมบัติเหมาะสม มีบุคลากรที่แนะนำนโยบาย นักวิชาการ นักวิทยาศาสตร์และผู้เชี่ยวชาญทางด้านการแพทย์	14. นายจ้างจะต้องแต่งตั้งหัวหน้างานด้านความปลอดภัยที่มีคุณสมบัติเหมาะสมตามที่กำหนด ขึ้นกับขนาดของสถานที่ทำงานและอุตสาหกรรม มีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบในเรื่องเทคนิคที่เกี่ยวกับความปลอดภัย		

หน่วยที่ 3.4.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
1	การบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน(ต่อ)	15. การช่วยเหลือทางเศรษฐกิจต่อธุรกิจขนาดเล็ก โดยการให้กู้ยืมเงินเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพหรือทำการเปลี่ยนแปลงอุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวกหรือวิธีในการปฏิบัติงาน เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยและสุขภาพ	16. ผู้ตรวจสอบสามารถ เข้าไปในสถานประกอบการโดยไม่ต้องแจ้งล่วงหน้า บังคับใช้กฎหมาย ตรวจวัด ถ่ายรูป เก็บตัวอย่าง หลังเก็บข้อมูลสามารถเสนอให้มีการปรับปรุงสถานที่ทำงานภายในระยะเวลาที่กำหนด ส่งฟ้องศาลหรืออาจให้หยุดเมื่อเห็นว่าเสี่ยงต่อการเกิดอันตราย สามารถจัดการถ้ามีเหตุให้เชื่อว่าอาจเกิดอันตรายที่จะทำให้เกิดการบาดเจ็บ	15. นายจ้างจะต้องแต่งตั้งหัวหน้าหน่วยปฏิบัติงานตามประเภทของงาน มีหน้าที่ควบคุมดูแลงานที่เกี่ยวข้องกับคนงานหรืองานที่ระบุไว้ในระเบียบกระทรวงแรงงาน		
		16. จัดตั้ง ห้องปฏิบัติการสำหรับการทดสอบที่ได้รับการรับรองระดับชาติ (National Recognized Testing Laboratory) สำหรับทดสอบอุปกรณ์และวัตถุเพื่อความปลอดภัยของสถานที่ทำงาน ตรวจสอบการผลิตของผลิตภัณฑ์นั้นที่โรงงาน ตรวจสอบผลิตภัณฑ์ในพื้นที่ปฏิบัติงาน การใช้เครื่องหมายและฉลาก ผลการทดสอบเชื่อถือได้มีมาตรฐาน	17. นายจ้างทุกคนต้องมีการจัดการทางด้านสุขภาพและความปลอดภัย ให้เหมาะสมตามลักษณะของกิจกรรม ขนาดของสถานประกอบกิจการ ในเรื่องของการวางแผน การควบคุม การตรวจติดตาม และการทบทวนมาตรการป้องกันและปกป้องอย่างมีประสิทธิผล 18. ในสถานประกอบการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 5 คนขึ้นไปต้องมีการบันทึกการจัดการทางด้านสุขภาพและความปลอดภัยในข้อ 17	16. นายจ้างต้องดำเนินการที่จำเป็นในการป้องกันอุบัติเหตุในอุตสาหกรรมที่เกิดจากนิสัยหรือพฤติกรรมและวิธีปฏิบัติในการทำงานของคนงาน 17. ในสถานที่ซึ่งมีอันตราย ต่อการเกิดอุบัติเหตุในทางอุตสาหกรรม นายจ้างต้องหยุดการทำงานในทันทีและดำเนินมาตรการที่จำเป็นเพื่ออพยพคนงานออกจากโรงงาน		

หน่วยที่ 3.4.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
1	การบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน(ต่อ)	17. มาตรฐานที่กำหนดแล้วได้แก่ American National Standard Institute (ANSI) เป็นมาตรฐานความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ และ American Society for Testing and Materials (ASTM) มาตรฐานการทดสอบสำหรับประเมินผลิตภัณฑ์	19. นายจ้างทุกคนต้องมั่นใจว่าลูกจ้างได้รับการเฝ้าระวังทางสุขภาพเหมาะสมตามความเสี่ยงต่อสุขภาพและความปลอดภัยที่ได้จากการประเมินความเสี่ยงนั้น	18. เพื่อป้องกันการเกิดอุบัติเหตุในอุตสาหกรรมซึ่งเกี่ยวข้องกับการบรรเทาและปกป้องคนงานจากเพลิงไหม้ การระเบิดและอื่นๆ นายจ้างต้องดำเนินการติดตั้งและจัดการเครื่องจักรหรือสิ่งอื่นๆที่จำเป็นเกี่ยวกับการบรรเทาและการปกป้องคนงาน		
		18. มีการกำหนดเกณฑ์ที่ห้องปฏิบัติการต้องปฏิบัติเพื่อได้รับการรับรองจาก OSHA สมัครโดยต้องมีคุณสมบัติตามที่กำหนด ซึ่งจะมีการตรวจพิจารณา การบริหารจัดการ การปฏิบัติทางเทคนิค มีการพิจารณา ทบทวนแล้วตัดสินโดยผู้ช่วยเลขาธิการ	20.สำหรับบริเวณที่อันตรายหรือจะเกิดอันตราย นายจ้างทุกคนต้องกำหนดให้มีวิธีการที่เหมาะสมในกรณีที่มีอันตรายรุนแรงหรือจวนจะเกิดอันตรายต่อคนงานในสถานที่ทำงาน และมีการคัดเลือกคนที่มีความสามารถในจำนวนที่เพียงพอเพื่อจัดให้มีการอพยพคนงานออกจากสถานที่ทำงาน และมั่นใจว่าไม่มีคนเข้าไปในที่ห้ามเข้าเนื่องจากอันตรายต่อสุขภาพและความปลอดภัย ยกเว้นว่าเขาได้รับคำแนะนำทางด้านความปลอดภัยและสุขภาพที่เพียงพอ	19. ผู้ว่าจ้าง (Orderer) จะต้องดำเนินมาตรการที่จำเป็นสำหรับป้องกันอุบัติเหตุในอุตสาหกรรม 20. มาตรการที่ผู้ให้เช่าซื้อเครื่องจักร ต้องดำเนินมาตรการที่จำเป็นเพื่อป้องกันอุบัติเหตุที่เกิดจากเครื่องจักรหรือสิ่งอื่นๆที่เกี่ยวกับสถานที่ทำงานของนายจ้างที่เช่าซื้อเครื่องจักร		

หน่วยที่ 3.4.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
1	การบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน(ต่อ)	19. การรับรองของ OSHA จะระบุขอบเขตของการรับรอง เครื่องมือและวัตถุที่ให้การรับรอง โดยทั่วไปการรับรองมีระยะเวลา 5 ปี และเมื่อหมดระยะก็สามารถขอต่ออายุได้ต่อไป	21. วิธีการที่เหมาะสมในข้อ 10 ได้แก่ต้องมีการแจ้งคนที่ทำงานซึ่งสัมผัสกับอันตรายที่กำลังจะเกิดให้รู้ถึงอันตรายนั้น และขั้นตอนในการป้องกันอันตรายนั้น เพื่อให้คนงานที่สัมผัสกับอันตรายนั้นหยุดทำงานและออกไปอยู่ในที่ปลอดภัยโดยทันที และต้องป้องกันคนงานที่จะกลับเข้ามาทำงานในขณะที่อันตรายที่จะเกิดขึ้นนั้นยังคงอยู่ 22. คนงานที่มีความสามารถในข้อ 20 ต้องมีการฝึกอบรม มีประสบการณ์หรือความรู้และคุณสมบัติอื่นที่เพียงพอเพื่อให้เขาสามารถจัดการอพยพได้ 23. นายจ้างทุกคนต้องมั่นใจว่ามีการติดต่อที่จำเป็นกับหน่วยงานภายนอกในเรื่องต่างได้แก่การช่วยเหลือเบื้องต้น การรักษาพยาบาลฉุกเฉิน และการช่วยเหลือฉุกเฉิน	21. บุคคลซึ่งให้นายจ้างคนอื่นเช่าซื้ออาคารจะต้องดำเนินมาตรการที่จำเป็นเพื่อจะป้องกันอุบัติเหตุในอุตสาหกรรมเนื่องจากอาคารดังกล่าว 22. นายจ้างจะต้องเอาใจใส่ดูแลสุขภาพอนามัยของคนงาน และควบคุมงาน ของคนงานอย่างถูกต้องและเหมาะสม		

หน่วยที่ 3.4.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
1	การบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน(ต่อ)		24 เมื่อนายจ้างสองคนหรือมากกว่าสองคนใช้สถานที่ทำงานร่วมกัน หรือร่วมกับคนที่ทำธุรกิจส่วนตัว นายจ้างแต่ละคนต้องร่วมมือกับนายจ้างคนอื่นในสิ่งที่จำเป็นเพื่อให้มีการปฏิบัติตามข้อกำหนดหรือข้อห้ามตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และแจ้งนายจ้างคนอื่นเกี่ยวกับความเสี่ยงต่อสุขภาพและความปลอดภัยของลูกจ้างของเขา 25.นายจ้างและคนที่ทำธุรกิจต้องมั่นใจว่านายจ้างของลูกจ้างจากภายนอกที่ทำงานในความรับผิดชอบทราบความเสี่ยงต่อสุขภาพและความปลอดภัยของลูกจ้างของเขา และมาตรการที่นายจ้างและคนที่ทำธุรกิจ(เจ้านายตนเอง)ทำขึ้นตามที่กฎหมายกำหนด และตามข้อกำหนดเกี่ยวกับการระวังไฟในสถานที่ทำงาน 26. นายจ้างทุกคนและคนที่ทำธุรกิจ ต้องมั่นใจว่าคนงานที่ทำงาน(ไม่ใช่ลูกจ้าง) ต้องได้รับคำแนะนำและข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยงต่อความปลอดภัยและสุขภาพซึ่งเกิดขึ้นจากการทำงาน			

หน่วยที่ 3.4.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
1	การบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน(ต่อ)		27. นายจ้างทุกคนต้องมั่นใจว่านายจ้างของลูกจ้างจากภายนอกซึ่งเข้ามาทำงานต้องได้รับข้อมูลเพียงพอ และสามารถบ่งชี้คนที่มีหน้าที่ในการอพยพได้			
1.1	มาตรการป้องกัน		1. นายจ้างทุกคนต้องจัดทำมาตรการป้องกันและมาตรการปกป้องตามที่กำหนดโดยหลีกเลี่ยงความเสี่ยง ทำการประเมินความเสี่ยงถ้าหลีกเลี่ยงไม่ได้ และต่อสู้กับความเสี่ยงที่แหล่งกำหนิด 2. ปรับการทำงานให้เหมาะกับคนงานแต่ละคน โดยการออกแบบสถานที่ทำงาน เลือกอุปกรณ์และการทำงานและวิธีการผลิตเพื่อลดการทำงานซ้ำซาก และอัตราการทำงานที่เหมาะสมเพื่อลดผลกระทบต่อสุขภาพ 3. มีการปรับเปลี่ยนเทคโนโลยี มีการแทนที่สิ่งที่เป็นอันตรายด้วยสิ่งที่เป็นไม่เป็นอันตรายหรือสิ่งที่เป็นอันตรายน้อยกว่า			

หน่วยที่ 3.4.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
1.1	มาตรการป้องกัน(ต่อ)		4. พัฒนานโยบายการป้องกันในภาพรวมซึ่งครอบคลุมเทคโนโลยี การทำงานขององค์กร สภาวะการทำงาน ความสัมพันธ์ทางสังคม และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสภาพสิ่งแวดล้อมในการทำงาน 5. จัดทำมาตรการป้องกันโดยส่วนรวมมากกว่าการป้องกันในแต่ละบุคคล และมีการให้ข้อเสนอแนะที่เหมาะสมกับลูกจ้าง			
2	โปรแกรมการปรับปรุงความปลอดภัยและสุขภาพในสถานประกอบการ	1. นายจ้างต้องจัดทำโปรแกรมความปลอดภัยและสุขภาพเป็นลายลักษณ์อักษร และนำไปสู่การปฏิบัติให้กับลูกจ้างที่ทำงานเกี่ยวกับกากสารอันตรายจะต้องออกแบบโปรแกรมเพื่อระบุ ประเมิน และควบคุมอันตรายต่อความปลอดภัยและสุขภาพ และวิธีการตอบโต้เหตุฉุกเฉินสำหรับการจัดการกากของเสียอันตราย		1. นายจ้างต้องจัดทำโปรแกรมความปลอดภัยและสุขภาพเป็นลายลักษณ์อักษร		

หน่วยที่ 3.4.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
2	โปรแกรมการปรับปรุงความปลอดภัยและสุขภาพในสถานประกอบการ(ต่อ)	2. โปรแกรมความปลอดภัยและสุขภาพต้องประกอบด้วย โครงสร้างขององค์กร แผนปฏิบัติงานโดยรวม โปรแกรมความปลอดภัยและสุขภาพเฉพาะของพื้นที่ โปรแกรมการฝึกอบรมด้านความปลอดภัยและสุขภาพ โปรแกรมการเฝ้าระวังทางการแพทย์ ขั้นตอนการปฏิบัติงานมาตรฐานด้านความปลอดภัยและสุขภาพของนายจ้าง		2. นายจ้างและคนงานต้องปฏิบัติตามแผนโครงการปรับปรุงความปลอดภัยและสุขภาพในสถานประกอบการและ นายจ้างอาจเข้ารับคำแนะนำจากที่ปรึกษาด้านความปลอดภัยหรือที่ปรึกษาด้านสุขอนามัยอุตสาหกรรมในการจัดทำโปรแกรมการปรับปรุงความปลอดภัยและสุขภาพในสถานประกอบการ		
		3. นายจ้างต้องแจ้งให้ผู้รับเหมาหรือผู้รับหมาช่วงที่เข้ามาทำงานกำจัดกากของเสีย เกี่ยวกับขั้นตอนปฏิบัติในการตอบโต้เหตุฉุกเฉินในพื้นที่นั้นและสิ่งซึ่งอาจเป็นอันตรายจากไฟไหม้ การระเบิด อันตรายต่อสุขภาพและความปลอดภัยและอันตรายอื่นๆ ในการดำเนินการเกี่ยวกับกากของเสีย		3. การสอบเป็นที่ปรึกษาด้านความปลอดภัยทางอุตสาหกรรมต้องดำเนินการตามที่กระทรวงแรงงานกำหนดและผู้ที่สอบได้และทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาด้านความปลอดภัยในอุตสาหกรรมหรือที่ปรึกษาทางด้านสาธารณสุขในอุตสาหกรรมจะต้องวินิจฉัยแนวทางความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในสถานประกอบการและให้แนวทางบนพื้นฐานที่ได้จากการวินิจฉัยนั้น		

หน่วยที่ 3.4.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
2	โปรแกรมการปรับปรุงความปลอดภัยและสุขภาพในสถานประกอบการ (ต่อ)	4. โปรแกรมความปลอดภัยและสุขภาพจะต้องมีให้ไว้ที่ผู้รับเหมา หรือผู้รับเหมาช่วงหรือตัวแทนที่จะเข้าไปดำเนินการกากของเสียอันตราย ต้องให้ลูกจ้าง ตัวแทนลูกจ้างที่ได้รับมอบหมาย เจ้าหน้าที่ของ OSHA เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานรัฐบาลกลาง มลรัฐ หรือหน่วยงานท้องถิ่น		4. ผู้สอบเป็นที่ปรึกษาด้านความปลอดภัยในอุตสาหกรรมหรือที่ปรึกษาทางด้านสาธารณสุขในอุตสาหกรรมต้องมีคุณสมบัติตามที่กำหนด และผ่านการสอบและได้รับการขึ้นทะเบียน และที่ปรึกษาต้องรักษาความลับที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่ ต้องรักษาเกียรติยศ ชื่อเสียง		
		5. ส่วนโครงสร้างขององค์กรของโปรแกรม ต้องมีการกำหนดสายงานบังคับบัญชา และกำหนดความรับผิดชอบของผู้ควบคุมงานและลูกจ้างรวมถึง หัวหน้างานทั่วไป หัวหน้างานด้านความปลอดภัยและสุขภาพประจำพื้นที่ และบุคคลกรอื่นๆที่จำเป็นเกี่ยวกับกากของเสียอันตรายและการตอบโต้เหตุฉุกเฉิน สายการบังคับบัญชา ความรับผิดชอบ การติดต่อสื่อสาร		5. ที่ปรึกษาด้านความปลอดภัยในอุตสาหกรรมและ/หรือที่ปรึกษาทางด้านสาธารณสุขในอุตสาหกรรมอาจก่อตั้งเป็นสมาคมที่ปรึกษาความปลอดภัยและสุขอนามัยอุตสาหกรรมแห่งประเทศญี่ปุ่นเพื่อวางแนวทางการปฏิบัติงานให้สมาชิกเป็นที่ติดต่อประสานงานในระหว่างสมาชิก และเพื่อพัฒนางานบริการของสมาชิก		

หน่วยที่ 3.4.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
2	โปรแกรมการปรับปรุงความปลอดภัยและสุขภาพในสถานประกอบการ (ต่อ)	6. แผนการทำงานโดยรวมของโปรแกรมในพื้นที่จะระบุกิจกรรม ลักษณะงาน วัตถุประสงค์ของการดำเนินงานในพื้นที่ บุคคลที่จะนำแผนงานนั้นไปปฏิบัติ การจัดการฝึกอบรม การนำข้อมูลข่าวสารไปปฏิบัติ และจะต้องจัดให้มีโปรแกรมเฝ้าระวังทางสุขภาพ 7.แผนด้านความปลอดภัยและสุขภาพเฉพาะพื้นที่ของโปรแกรมมีองค์ประกอบคือการวิเคราะห์ความเสี่ยงด้านความปลอดภัยและสุขภาพ การกำหนดการฝึกอบรมสำหรับลูกจ้าง อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลสำหรับแต่ละงานและพื้นที่ การเฝ้าระวังทางการแพทย์ ความถี่และวิธีในการตรวจวัดคุณภาพอากาศ การบำรุงรักษาการปรับเทียบเครื่องมือ มาตรการในการควบคุมในพื้นที่งาน ขั้นตอนการทำให้ปราศจากการปนเปื้อน โปรแกรมการตอบโต้ภาวะฉุกเฉินที่เป็นไปได้ ขั้นตอนการเข้าไปในพื้นที่อับอากาศ การจำกัดขอบเขตของการหกรั่วไหล การอธิบายสรุปก่อนเข้าไปในพื้นที่งาน		6. ชนิดของสถานประกอบการที่ต้องให้การอบรมหัวหน้างาน มีตามที่กำหนด 7. ชนิดของงานที่มีข้อจำกัดในการบรรจุคนงาน มีอยู่ 13 ลักษณะงาน 8.ลักษณะของโรงปฏิบัติงาน (Workshop)ที่มีข้อกำหนดว่าต้องตรวจวัดสิ่งแวดล้อมในการทำงานมีทั้งหมด 10 ลักษณะ 9.งานอันตรายที่คนงานต้องผ่านการตรวจทางการแพทย์มีทั้งหมด 6 ลักษณะงานหลัก และรวมถึงงานที่ต้องสัมผัสและเกี่ยวข้องกับสารเคมีตามที่กำหนด 9.ลักษณะงานที่ต้องมีการบันทึกผลสุขภาพส่วนบุคคลมีตามที่กำหนด 10. สถานที่ทำงานต้องจัดให้มี ผู้ส่งเสริมทางด้านความปลอดภัยและสุขภาพ และผู้ส่งเสริมทางด้านสุขภาพ ทำหน้าที่เกี่ยวกับทางด้านดูแลสุขภาพคนงานในอุตสหกรรม		

หน่วยที่ 3.4.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
2	โปรแกรมการปรับปรุงความปลอดภัยและสุขภาพในสถานประกอบการ (ต่อ)	8. หัวหน้างานด้านความปลอดภัยและสุขภาพจะทำหน้าที่พิจารณาประสิทธิผลของโปรแกรมความปลอดภัยและสุขภาพ ข้อบกพร่องใดในโปรแกรมนี้นายจ้างต้องทำการแก้ไข				
3	หน้าที่ของนายจ้างหลักเกี่ยวกับผู้รับเหมา			1. มาตรการที่นายจ้างหลักต้องดำเนินการ(Master Employer) ให้แนวทางปฏิบัติต่อผู้รับเหมาที่เกี่ยวข้องและคนงานซึ่งถูกว่าจ้างโดยผู้รับเหมามิให้ปฏิบัติขัดแย้งกับกฎหมายและกฎระเบียบที่วางไว้เกี่ยวกับการทำงาน ถ้ามีการปฏิบัติขัดแย้งกับกฎหมายจะต้องให้คำแนะนำให้ ผู้รับเหมาที่เกี่ยวข้องและคนงานปฏิบัติให้ถูกต้อง		

หน่วยที่ 3.4.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
3	หน้าที่ของนายจ้างหลักเกี่ยวกับผู้รับเหมา(ต่อ)			2. มาตรการที่นายจ้างหลักตามที่ระบุ(Specified Master Employer) ต้องปฏิบัติเพื่อป้องกันอุบัติเหตุในอุตสาหกรรมที่เกิดจากการทำงานของคนงานและผู้รับเหมาในสถานที่ทำงานเดียวกันโดยการก่อตั้งและบริหารงานองค์กรที่ปรึกษาประสานงานกัน เดินสำรวจตรวจสอบสถานที่ทำงาน วางแนวทางจัดให้ความรู้กับผู้รับเหมาในเรื่องความปลอดภัยและสุขภาพของคนงาน ต้องมีการวางแผนเกี่ยวกับการจัดอุปกรณ์ เครื่องจักร ฯลฯ ในสถานที่ทำงาน และเรื่องอื่นๆที่จำเป็นในการป้องกันอุบัติเหตุในอุตสาหกรรม 3.มีข้อกำหนดเกี่ยวกับ นายจ้างหลัก (Specified master employer) ซึ่งมีรายละเอียดตั้งแต่การแต่งตั้งนายจ้างหลัก การคัดเลือก บทบาทหน้าที่ต่อสถานประกอบการ หน้าที่ทางด้านเทคนิคต่างๆ หน้าที่ประสานกับผู้รับเหมา จะต้องเป็นไปตามที่กำหนด		

หน่วยที่ 3.4.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
4	เจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญด้านความปลอดภัยในอุตสาหกรรม และเจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญทางอนามัยอุตสาหกรรม			1. เจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญด้านความปลอดภัยในอุตสาหกรรม และเจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญทางอนามัยอุตสาหกรรมต้องได้รับการแต่งตั้งไว้ประจำกระทรวงแรงงาน สำนักงานคณะกรรมการมาตรฐานแรงงานและสำนักงานตรวจสอบมาตรฐานแรงงาน 2. เจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญด้านความปลอดภัยในอุตสาหกรรมมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับความปลอดภัย โปรแกรมพัฒนาความปลอดภัยและสุขภาพ การสอบสวนสาเหตุของอุบัติเหตุทางอุตสาหกรรม และงานอื่นๆที่ต้องใช้ความรู้พิเศษเพื่อให้การช่วยเหลือแก่นายจ้าง คนงาน และผู้ที่เกี่ยวข้อง		

หน่วยที่ 3.4.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
4	เจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญด้านความปลอดภัยในอุตสาหกรรม และเจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญทางอนามัยอุตสาหกรรม (ต่อ)			3. เจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญทางอนามัยอุตสาหกรรมรับผิดชอบเกี่ยวกับสุขอนามัยของคนงาน การประเมินสิ่งแวดล้อมในการทำงานการเตรียมการและส่งแผนพัฒนาความปลอดภัยและสุขภาพ การสอบสวนสาเหตุของอุบัติเหตุทางอุตสาหกรรม ให้คำแนะนำและให้การช่วยเหลือแก่นายจ้าง คนงานและผู้ที่เกี่ยวข้อง 4. เจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญด้านความปลอดภัยในอุตสาหกรรมและเจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญทางอนามัยอุตสาหกรรม สามารถเข้าไปในสถานประกอบการเพื่อตรวจสอบเอกสาร เพื่อประเมินสภาพแวดล้อมในการทำงาน เก็บตัวอย่าง เป็นต้น 5. ที่ปรึกษาทางการแพทย์ด้านสุขอนามัยอุตสาหกรรม ได้รับการแต่งตั้งจากแพทย์ที่มีความรู้และประสบการณ์ในด้านสุขอนามัยอุตสาหกรรม จะอยู่ประจำในสำนักงานมาตรฐานแรงงานในเขตปกครอง		

หน่วยที่ 3.4.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
4	เจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญด้านความปลอดภัยในอุตสาหกรรม และเจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญทางอนามัยอุตสาหกรรม (ต่อ)			6. รัฐมนตรีกระทรวงแรงงานอาจสั่งให้เจ้าหน้าที่กระทรวงแรงงานไปตรวจสอบสถานประกอบการในเรื่องเครื่องมือ เครื่องจักร หรือตรวจสอบบริการของที่ปรึกษาต่างๆ ตรวจสอบการทำงานของสถาบันฝึกอบรม สถาบันจัดสอบ และหน่วยอื่นๆตามที่กำหนด		
5	การรายงานโดยคนงาน			1. เมื่อปรากฏว่ามีการละเมิดกฎหมายคนงานอาจรายงานต่อหัวหน้าสำนักงานมาตรฐานแรงงานในเขตปกครอง หรือหัวหน้าสำนักงานตรวจสอบมาตรฐานแรงงาน หรือผู้ตรวจสอบมาตรฐานแรงงานและร้องขอให้ดำเนินการแก้ไขที่เหมาะสม 2. นายจ้างต้องไม่ไล่ออก หรือปฏิบัติไม่เสมอภาคต่อคนงานที่รายงานข้อเท็จจริงนั้น		

หน่วยที่ 3.4.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
6	ข้อมูลสำหรับคนงาน		1. นายจ้างต้องให้ข้อมูลกับคนงานในเรื่องต่างๆได้แก่ ความเสี่ยงต่อสุขภาพและความปลอดภัย มาตรการสำหรับป้องกันและปกป้องคนงาน วิธีการในการระงับอัคคีภัยเพื่อป้องกันอันตรายต่อคนงาน เป็นต้น 2. นายจ้างทุกคนก่อนที่จะจ้างเด็กทำงาน ต้องให้ข้อมูลกับผู้ปกครองของเด็กเกี่ยวกับความเสี่ยงต่อสุขภาพและความปลอดภัยจากการประเมินมาตรการป้องกันและปกป้องคนงาน			
7	ใบอนุญาต			1.บุคคลที่ไม่มีคุณสมบัติที่จะได้รับใบอนุญาตได้แก่ มีร่างกายไม่สมประกอบ ถูกเพิกถอนใบอนุญาตน้อยกว่า 1 ปี 2.การขอต่อใบอนุญาตผู้ขอต้องมีคุณสมบัติครบถ้วนตามที่กำหนด 3. การยกเลิกใบอนุญาตเมื่อผู้ถือใบอนุญาตก่อให้เกิดเหตุร้ายแรงที่เกี่ยวเนื่องกับหน้าที่ตามใบอนุญาตโดยเจตนา ประมาท ทำผิดกฎหมาย ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนด		

หน่วยที่ 3.4.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
7	ใบอนุญาต (ต่อ)			4. การสอบใบอนุญาตมีทั้งการสอบข้อเขียนละการสอบภาคปฏิบัติ ให้ดำเนินการตามประเภทและชนิดของใบอนุญาตซึ่งกำหนดโดยกระทรวงแรงงานและให้ดำเนินการโดยหัวหน้าสำนักงานมาตรฐานแรงงานในเขตปกครอง 5. คุณสมบัติของผู้ที่จะสอบใบอนุญาต เนื้อหาที่จะสอบ วิธีการสอบและเรื่องอื่นๆที่เกี่ยวข้องให้เป็นไปตามกฎกระทรวงแรงงาน 6.กระทรวงแรงงานอาจมอบหมายให้สถาบันจัดสอบที่ได้รับการแต่งตั้งดำเนินการจัดสอบให้ 7. สถาบันที่ขอเป็นผู้จัดสอบต้องมีแผนการดำเนินการจัดสอบ บุคลากร อุปกรณ์อำนวยความสะดวก วิธีการบริหารการจัดสอบ และปัจจัยอื่นๆ มีฐานะทางการเงิน เทคโนโลยีเพียงพอที่จะ 8.การแต่งตั้งและถอดถอนเจ้าหน้าที่ของสถาบันจัดสอบที่ได้รับแต่งตั้งอาจทำได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด		

หน่วยที่ 3.4.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
7	ใบอนุญาต (ต่อ)			9. ผู้ควบคุมการสอบใบอนุญาตมีหน้าที่ตัดสินว่าผู้สอบรายใดมีความรู้ความสามารถ สมควรเป็นผู้ถือใบอนุญาต ซึ่งผู้ควบคุมการสอบใบอนุญาต จะได้รับการแต่งตั้งจากสถาบันจัดสอบ โดยต้องมีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนดโดยประกาศกระทรวงแรงงานและอาจมีการถอดถอนได้เมื่อละเมิดกฎหมาย 10.สถาบันจัดสอบจะต้องวางกฎระเบียบในการบริหารการจัดสอบ และต้องได้รับอนุมัติก่อนการจัดสอบ และต้องเตรียมแผนการดำเนินงานและงบประมาณสำหรับแผนในแต่ละปีและต้องส่งรายงานแผนการดำเนินการ บัญชีงบดุลในรอบปีด้วย 11. เจ้าหน้าที่และพนักงานของสถาบันจัดสอบต้องไม่เปิดเผยความลับของบุคคลใดที่ได้มาจากการจัดสอบ และให้ถือว่าเจ้าหน้าที่และพนักงานของสถาบันจัดสอบให้ถือเป็นพนักงานที่เกี่ยวข้องกับการบริการสาธารณะตามกฎหมาย		

หน่วยที่ 3.4.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
7	ใบอนุญาต (ต่อ)			12. สถาบันจัดสอบที่ได้รับแต่งตั้งจะต้องทำการจัดสอบและไม่สามารถหยุดการจัดสอบโดยไม่ได้รับอนุญาต แต่ถ้าปฏิบัติผิดกฎระเบียบอาจมีการยกเลิกให้เป็นสถาบันจัดสอบได้ 13. มีลักษณะงานจำนวน 17 รายการที่ต้องมีการขอใบอนุญาตจึงสามารถทำงานนั้นๆได้การขออนุญาตผู้ขออนุญาตต้องมีคุณสมบัติเหมาะสม และผ่านการสอบเพื่อได้ใบอนุญาต 14. การย้ายที่อยู่ ต้องแจ้ง การหมดคุณสมบัติการเป็นผู้ถือใบอนุญาต ต้องคืนใบอนุญาตมีขั้นตอนตามที่กำหนด		
8	การฝึกอบรมทักษะ			1.หลักสูตรการฝึกอบรมทักษะจะต้องประกอบด้วยการฝึกอบรมภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติตามที่กำหนดโดยกระทรวงแรงงาน เมื่อมีผู้ผ่านการอบรมต้องได้รับใบประกาศนียบัตร คุณสมบัติของผู้เข้าอบรม วิชาที่จะอบรม ขั้นตอนการเข้าอบรม รวมถึงเรื่องอื่นๆที่เกี่ยวข้องให้เป็นไปตามกฎกระทรวงแรงงาน		

หน่วยที่ 3.4.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
8	การฝึกอบรมทักษะ (ต่อ)			2. การแต่งตั้งเป็นสถาบันฝึกอบรมทักษะ ต้องเป็นไปตามกฎกระทรวงแรงงาน 3. หลักสูตรการฝึกอบรมทักษะความชำนาญมีทั้งหมด 23 หลักสูตร ผู้มีคุณสมบัติเหมาะสมสามารถสมัครเข้ารับการอบรมแล้วได้ใบประกาศณียบัตร และเนื้อหาของการอบรมกำหนดโดยรัฐมนตรีแรงงาน		
9	การบังคับใช้กฎหมายทางด้านความปลอดภัยและสุขภาพในอุตสาหกรรม			1. ข้อกำหนดสถานที่ทำงานที่ต้องแต่งตั้งหัวหน้างานด้านความปลอดภัยและสุขภาพทั่วไปได้แก่ ประเภทอุตสาหกรรมได้แก่ ป่าไม้ เหมือง ก่อสร้าง การขนส่งทางบก อุตสาหกรรมซากสัตว์ที่มีคนงาน 100 คนหรือกระบวนการผลิตในอุตสาหกรรม เช่น ผลิตกระแสไฟฟ้าและอื่นๆ ที่มีคนงาน 300 คน หรืออุตสาหกรรมอื่นๆที่มีคนงาน 1000 คน 2.สถานที่ทำงานที่ต้องแต่งตั้งหัวหน้างานด้านความปลอดภัย (Safety Supervisor) มีเกณฑ์ตามที่กำหนด		

หน่วยที่ 3.4.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
9	การบังคับใช้กฎหมายทางด้านความปลอดภัยและสุขภาพในอุตสาหกรรม(ต่อ)			3.สถานที่ทำงานที่ต้องแต่งตั้งหัวหน้างานด้านสุขภาพ (Health Supervisor)มีเกณฑ์ตามที่กำหนด 4. สถานที่ทำงานที่ต้องแต่งตั้งแพทย์อาชีวเวชศาสตร์ (Industrial Physician)มีเกณฑ์ตามที่กำหนด 5. สถานที่ทำงานต้องแต่งตั้งหัวหน้าหน่วยปฏิบัติงาน (Operations Chief)มีข้อกำหนดเกี่ยวกับลักษณะงาน 22 ข้อ 6.อุตสาหกรรมที่ต้องแต่งตั้งผู้ควบคุมความปลอดภัยละสุขภาพโดยรวม (Overall Safety and Health Controller)มีเกณฑ์ตามที่กำหนด 7. สถานที่ทำงานที่ทำงานที่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการความปลอดภัย (Safety Committee) มีเกณฑ์ตามที่กำหนด 8.สถานที่ทำงานที่ทำงานที่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสุขภาพ (Health Committee) มีเกณฑ์ตามที่กำหนด		

หน่วยที่ 3.4.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
10	เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน		1. นายจ้างทุกคนต้องแต่งตั้งผู้ช่วยทางด้านความปลอดภัยและสุขภาพเพื่อช่วยในเรื่องมาตรการที่จำเป็นเพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดและข้อห้ามของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการดูแลรักษาสถานประกอบการและการป้องกันไฟในสถานประกอบการ 2. เมื่อนายจ้างแต่งตั้งผู้ช่วยทางด้านความปลอดภัยและสุขภาพ ต้องมีการร่วมมือกันระหว่างผู้ช่วย และผู้ช่วยต้องมีจำนวนเพียงพอ มีเวลาในการทำงานตามหน้าที่ให้เพียงพอตามขนาดของสถานประกอบกิจการ ตามความเสี่ยงที่ลูกจ้างได้รับ 3. ผู้ช่วยทางด้านสุขภาพและความปลอดภัย ถ้าไม่ใช่ลูกจ้างต้องทราบข้อมูลเกี่ยวกับลูกจ้าง ผู้ช่วยฯต้องผ่านการฝึกอบรมที่เพียงพอ มีความรู้ ประสบการณ์และคุณสมบัติอื่นๆที่เหมาะสม		1. เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับพื้นฐานมีหน้าที่ตามที่กำหนด 2. ให้นายจ้างเก็บหลักฐานการทำงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับพื้นฐานไม่น้อยกว่า 2 ปี 3. เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างานมีหน้าที่ตามที่กำหนด 4. เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับบริหารมีหน้าที่ตามที่กำหนด 5. ให้นายจ้างที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 50 คน ขึ้นไป แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพอย่างน้อย 1 คนเพื่อปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยเต็มเวลา	ประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่องความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 1 ข้อ 8 - 9, หมวด 2 ข้อ 11 หมวด 3 ข้อ 13 และหมวด 4 ข้อ 14 ประกาศ ณ วันที่ 31 มี.ค. 2540
					6. เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยระดับ พื้นฐานต้องมีคุณสมบัติตามที่กำหนด 7. เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยระดับหัวหน้างานต้องมีคุณสมบัติตามที่กำหนด 8. เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยระดับบริหารต้องมีคุณสมบัติตามที่กำหนด	ค่าชี้แจงประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่องความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง ข้อ 5.1-5.4 ประกาศเมื่อ เม.ย. 2540

หน่วยที่ 3.4.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
10	เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน (ต่อ)				9. เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต้องมีคุณสมบัติตามที่กำหนด 10. เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพมีหน้าที่ตามที่กำหนด 11. ให้นายจ้างส่งรายงานผลการดำเนินงานเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่ออธิบดี 12. ให้นายจ้างแจ้งชื่อเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับพื้นฐาน หัวหน้างาน บริหารและวิชาชีพ ต่ออธิบดี 13. เมื่อเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับพื้นฐาน หัวหน้างาน บริหารและวิชาชีพ พ้นจากหน้าที่ให้จัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเดียวกันแทนที่ และแจ้งชื่อต่ออธิบดี	ประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่องความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 4 ข้อ 15-19 ประกาศ ณ วันที่ 31 มี.ค. 2540

หน่วยที่ 3.4.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
10	เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน (ต่อ)				14. แบบแจ้งชื่อเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ใช้ แบบ จป. 1	แบบแจ้งชื่อเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานตามประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่องความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง ลงวันที่ 31 มี.ค. 2540
					15. แบบแจ้งเปลี่ยนชื่อเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ใช้ แบบ จป. 2	แบบแจ้งเปลี่ยนชื่อเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานตามประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่องความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง ลงวันที่ 31 มี.ค. 2540
					16. รายงานผลการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ ใช้แบบ จป. 3	รายงานผลการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพตามประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่องความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง ลงวันที่ 31 มี.ค. 2540
11	คณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน			1.คณะกรรมการความปลอดภัย มีหน้าที่สอบสวนและให้คำปรึกษาดังนี้ มาตรการป้องกันอันตรายที่จะเกิดกับคนงาน ความปลอดภัยและมาตรการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุซ้ำ เรื่องอื่นๆเกี่ยวกับการป้องกันอันตรายที่จะเกิดขึ้นกับคนงาน	1. สถานประกอบการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 50 คนขึ้นไปต้องจัดให้มีคณะกรรมการความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน 2. คณะกรรมการความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานต้องมีองค์ประกอบตามที่กำหนด	ประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่องคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน หมวด 1 ข้อ 6-7 ประกาศ ณ วันที่ 27 มิ.ย. 2538

หน่วยที่ 3.4.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
11	คณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน (ต่อ)			2. คณะกรรมการความปลอดภัยประกอบด้วย หัวหน้างานด้านความปลอดภัยและสุขภาพทั่วไปหรือบุคคลอื่นที่มีหน้าที่ควบคุมดูแลกิจกรรมในสถานที่ทำงาน บุคคลซึ่งนายจ้างเสนอชื่อจากหัวหน้างานด้านความปลอดภัยหรือคนอื่นที่มีประสบการณ์ด้านความปลอดภัย ประธานของคณะกรรมการความปลอดภัย ครึ่งหนึ่งของสมาชิกต้องมาจากคนงานที่ได้รับการรับรองจากสหภาพแรงงานหรือตัวแทนคนงาน 3. คณะกรรมการสุขภาพในสถานที่ทำงานเพื่อให้คำปรึกษาในเรื่อง มาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของคนงาน มาตรการพื้นฐานในการดูแลรักษาและพัฒนาสุขภาพของคนงาน เรื่องเกี่ยวกับสุขภาพ	3. สถานประกอบการที่มีลูกจ้าง 50 คนแต่ไม่ถึง 100 คน กรรมการไม่น้อยกว่า 5 คน นายจ้างหรือผู้แทนเป็นประธาน ผู้แทนระดับบังคับบัญชา 2 คน ผู้แทนลูกจ้างระดับปฏิบัติการ 2 คน เลขานุการ 1 คน 4. สถานประกอบการที่มีลูกจ้าง 100 คนแต่ไม่ถึง 500 คน กรรมการไม่น้อยกว่า 7 คน นายจ้างหรือผู้แทนเป็นประธาน ผู้แทนระดับบังคับบัญชา 2 คน ผู้แทนลูกจ้างระดับปฏิบัติการ 3 คน เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยฯ ระดับวิชาชีพเป็นกรรมการและเลขานุการ 5. สถานประกอบการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 500 คนขึ้นไป กรรมการไม่น้อยกว่า 11 คน นายจ้างหรือผู้แทนเป็นประธาน ผู้แทนระดับบังคับบัญชา 4 คน ผู้แทนลูกจ้างระดับปฏิบัติการ 5 คน เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยฯ 1 คน เป็นกรรมการและเลขานุการ	ประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่องคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน หมวด 1 ข้อ 6-7 ประกาศ ณ วันที่ 27 มิ.ย. 2538

หน่วยที่ 3.4.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
11	คณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน (ต่อ)			4. คณะกรรมการสุขภาพประกอบด้วยหัวหน้างานด้านความปลอดภัยและสุขภาพทั่วไป 1 คน นายจ้างเสนอชื่อจากกลุ่มหัวหน้างานด้านสุขภาพ 1 คน นายจ้างเสนอชื่อแพทย์จากกลุ่มแพทย์ซึ่งเชี่ยวชาญทางด้านเวชศาสตร์อุตสาหกรรม นายจ้างเสนอชื่อคนงาน 1 คนที่มีประสบการณ์ในการควบคุมสุขภาพ นายจ้างอาจเสนอชื่อสมาชิกของคณะกรรมการสุขภาพจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในการตรวจวัดสิ่งแวดล้อมในสถานประกอบการ	6. การคัดเลือกกรรมการ กรรมการผู้แทนระดับบังคับบัญชาให้นายจ้างเป็นผู้เลือก	ประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่องคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน หมวด 1 ข้อ 8 (1) ประกาศ ณ วันที่ 27 มิ.ย. 2538
				5. นายจ้างอาจตั้งคณะกรรมการความปลอดภัยและสุขภาพแทนการตั้งคณะกรรมการความปลอดภัยและคณะกรรมการสุขภาพ	7. การคัดเลือกกรรมการผู้แทนลูกจ้างระดับปฏิบัติการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด	ประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่องคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน หมวด 1 ข้อ 8 (2) ประกาศ ณ วันที่ 27 มิ.ย. 2538 ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกผู้แทนลูกจ้างระดับปฏิบัติการ ประกาศ ณ วันที่ 23 ส.ค. 2538

หน่วยที่ 3.4.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
11	คณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน (ต่อ)			6. คณะกรรมการความปลอดภัยและสุขภาพประกอบด้วย หัวหน้างานด้านความปลอดภัยและสุขภาพทั่วไป 1 คน นายจ้างเสนอชื่อจากหัวหน้างานด้านสุขภาพหรือหัวหน้างานด้านความปลอดภัย นายจ้างเสนอชื่อแพทย์จากกลุ่มแพทย์ซึ่งเชี่ยวชาญทางด้านเวชศาสตร์อุตสาหกรรม นายจ้างเสนอชื่อคนงาน 1 คนที่มีประสบการณ์ในการควบคุมความปลอดภัย นายจ้างเสนอชื่อคนงาน 1 คนที่มีประสบการณ์ในการควบคุมสุขภาพ นายจ้างอาจเสนอชื่อสมาชิกของคณะกรรมการความปลอดภัยและสุขภาพจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในการตรวจวัดสภาพแวดล้อมในการทำงานอยู่ในสถานประกอบการนั้น	8. คณะกรรมการความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานมีวาระการทำงาน 2 ปี 9. ให้ปิดประกาศรายชื่อและหน้าที่ความรับผิดชอบของคณะกรรมการความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานในสถานประกอบการเพื่อให้ลูกจ้างทราบ 10. คณะกรรมการความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานมีหน้าที่ตามที่กำหนด 11. จัดประชุมคณะกรรมการอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง 12. สำรวจด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง 13. รายงานและเสนอแนะมาตรการปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้ถูกต้องตามกฎหมายความปลอดภัยในการทำงานเพื่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง ผู้รับเหมา และบุคคลภายนอกที่เข้ามาในสถานประกอบกิจการ	ประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่องคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน หมวด 1 และหมวด 3 ประกาศ ณ วันที่ 27 มิ.ย. 2538

หน่วยที่ 3.4.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
11	คณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน (ต่อ)				14. ส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรมด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพ แวดล้อมในการทำงาน ของสถานประกอบกิจการ 15. กำหนดกฎระเบียบด้านความปลอดภัย มาตรฐานของความปลอดภัยในการทำงาน ของสถานประกอบกิจการเสนอต่อนายจ้าง 16. จัดทำนโยบาย แผนงานประจำปี โครงการหรือกิจกรรมด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน รวมทั้งความปลอดภัยนอกงาน เพื่อป้องกันและลดอุบัติเหตุ การประสบอันตรายหรือการเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานเสนอต่อนายจ้าง 17. จัดทำแผนการฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน 18. รายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี รวมทั้งระบุปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ 19. ให้นายจ้างจัดประชุมคณะกรรมการความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง	ประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่องคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน หมวด 2 และ 3 ประกาศ ณ วันที่ 27 มิ.ย. 2538

หน่วยที่ 3.4.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
11	คณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน (ต่อ)				20. นายจ้างต้องแจ้งนโยบาย แนวทางการดำเนินงานและหน้าที่ของคณะ กรรมการในการประชุมคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานครั้งแรก 21. การประชุมคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพ แวดล้อมในการทำงานต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งและต้องมีผู้แทนระดับบังคับชาและผู้แทนลูกจ้างระดับปฏิบัติการจึงครบองค์ประชุม 22. เมื่อเกิดอุบัติเหตุทำให้มีการสูญเสียชีวิตหรือทุพพลภาพ อัคคีภัย เป็นต้น ให้เรียกประชุมคณะกรรมการ 23. ให้เก็บสำเนาการดำเนินการของคณะกรรมการไว้ไม่น้อยกว่า 2 ปี 24. ให้ประธานคณะกรรมการเสนอผลการประชุมให้นายจ้างดำเนินการในเรื่องความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน 25. ห้ามมิให้นายจ้างขัดขวางการทำงานของคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน	ประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่องคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน หมวด 3 และหมวด 4 ประกาศ ณ วันที่ 27 มิ.ย. 2538

หน่วยที่ 3.4.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
12	การประเมินความเสี่ยง		1.นายจ้างทุกคนต้องทำการประเมินความเสี่ยงที่เพียงพอและเหมาะสมในเรื่องความเสี่ยงต่อสุขภาพและความปลอดภัยของลูกจ้างเมื่ออยู่ในที่ทำงานและคนที่ไม่ใช่ลูกจ้างซึ่งความเสี่ยงเกิดขึ้นจากการกระทำของนายจ้างหรือคนของนายจ้าง เพื่อบ่งชี้มาตรการที่จำเป็นที่ต้องจัดทำเพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดหรือข้อห้ามของกฎหมายเรื่องข้อควรระวังเกี่ยวกับไฟในที่ทำงานและ 2.คนที่ทำธุรกิจของตนเองต้องประเมินความเสี่ยงที่เหมาะสมและเพียงพอต่ออันตรายทางด้านสุขภาพและความปลอดภัยของเขาขณะทำงาน และคนที่ไม่ใช่ลูกจ้างซึ่งความเสี่ยงเกิดขึ้นจากการกระทำของเขาหรือคนของเขา เพื่อบ่งชี้มาตรการที่จำเป็นที่ต้องจัดทำเพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดหรือข้อห้ามของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง			

หน่วยที่ 3.4.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
12	การประเมินความเสี่ยง(ต่อ)		3. การประเมินความเสี่ยงในข้อ 17 และ 18 ต้องมีการทบทวนโดยนายจ้างและคนที่ทำธุรกิจส่วนตัว ถ้าสงสัยว่าที่ประเมินไว้ไม่ถูกต้องหรือถ้ามีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น จะต้องมีการประเมินความเสี่ยงใหม่ 4.นายจ้างต้องไม่จ้างลูกจ้างที่อายุต่ำกว่า 18 ปี ถ้ามีการจ้างลูกจ้างที่มีอายุน้อยกว่า 18 ปี ต้องทำการประเมินความเสี่ยงตามข้อ 17-19 และต้องทำการเฉพาะที่เกี่ยวกับการขาดความรู้ประสบการณ์ ของเด็ก ต้องทำการประเมินความเสี่ยงเพิ่มเติม การฝึกอบรม ตามที่กำหนด 5. นายจ้างที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 5 คนขึ้นไป ต้องมีการบันทึกการประเมินความเสี่ยงที่สำคัญ และต้องมีการบ่งชี้กลุ่มลูกจ้างที่มีความเสี่ยง			
13	การจัดทำรายงานวิเคราะห์ความเสี่ยงจากอันตรายที่อาจเกิดจากการประกอบกิจการ				1. ผู้ขออนุญาตประกอบกิจการโรงงานหรือใบอนุญาตขยายโรงงานจำพวกที่ 3 ตามประเภทที่ระบุในบัญชีท้ายประกาศ นี้ จำนวน 12 รายการให้จัดทำรายงานวิเคราะห์ความเสี่ยงจากอันตรายที่อาจเกิดจากการประกอบกิจการ	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2542) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 เรื่องมาตรการคุ้มครองความปลอดภัยในการดำเนินงาน ข้อ 1 ประกาศ ณ วันที่ 18 พ.ย. 2542

หน่วยที่ 3.4.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
13	การจัดทำรายงานวิเคราะห์ความเสี่ยงจากอันตรายที่อาจเกิดจากการประกอบกิจการ(ต่อ)				2. การยื่นเอกสารรายงานวิเคราะห์ความเสี่ยงจากอันตรายที่อาจเกิดจากการประกอบกิจการโรงงานในเขตกรุงเทพฯให้ยื่นต่อ กรมโรงงานอุตสาหกรรม โรงงานในจังหวัดอื่นให้ยื่นต่อสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนั้นๆตามรายละเอียดที่กำหนด 3. รายงานการวิเคราะห์ความเสี่ยงอันตรายที่อาจเกิดจากการประกอบกิจการโรงงานประกอบด้วยรายละเอียดตามที่กำหนดเกี่ยวกับ ข้อมูลรายละเอียด สถานประกอบการ การบ่งชี้อันตรายและการประเมินความเสี่ยง รายละเอียดแผนงานบริหารจัดการความเสี่ยง 4. การชี้บ่งอันตรายและการประเมินความเสี่ยงอาจเลือกใช้วิธีใดวิธีหนึ่งตามที่กำหนด 5. แผนงานบริหารจัดการความเสี่ยงเพื่อกำหนดมาตรการความปลอดภัยประกอบด้วย มาตรการป้องกันและควบคุมสาเหตุของการเกิดอันตราย มาตรการระงับและฟื้นฟูเหตุการณ์ และแผนงานปรับปรุงแก้ไข 6. หลักเกณฑ์การชี้บ่งอันตรายและการประเมินความเสี่ยงต้องเป็นไปตามระเบียบที่กรมโรงงานอุตสาหกรรมกำหนด 7. หลักเกณฑ์การจัดทำแผนงานบริหารจัดการความเสี่ยง ต้องเป็นมาตรการที่ลดความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2542) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 เรื่องมาตรการคุ้มครองความปลอดภัยในการดำเนินงาน ข้อ 2 - 6 ประกาศ ณ วันที่ 18 พ.ย. 2542

หน่วยที่ 3.4.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
13	การจัดทำรายงานวิเคราะห์ความเสี่ยงจากอันตรายที่อาจเกิดจากการประกอบกิจการ(ต่อ)				8. บุคคลากรในการดำเนินงานประเมินความเสี่ยงต้องมีคุณสมบัติตามที่กำหนด 9. การจัดทำรายงานการวิเคราะห์ความเสี่ยงจากอันตรายที่อาจเกิดจากการประกอบกิจการโรงงานให้ปฏิบัติตามที่กำหนด 10. รายงานการวิเคราะห์ความเสี่ยงอย่างน้อยต้องประกอบด้วยข้อมูลตามที่กำหนด 11. การชี้บ่งอันตรายอาจเลือกวิธีใดวิธีหนึ่งที่เหมาะสมได้แก่ Checklist , What If Analysis, Hazard and Operability Study(HAZOP), Fault Tree Analysis, Failure Modes and Effects Analysis (FMEA), Event Tree Analysis 12. การประเมินความเสี่ยงให้ใช้หลักเกณฑ์ตามที่กำหนด 13. แผนงานบริหารความเสี่ยงเพื่อกำหนดมาตรการความปลอดภัยที่เหมาะสมให้ใช้หลักเกณฑ์ตามที่กำหนด	ระเบียบกรมโรงงานอุตสาหกรรมว่าด้วยหลักเกณฑ์การชี้บ่งอันตราย การประเมินความเสี่ยง และการจัดทำแผนงานบริหารจัดการความเสี่ยง พ.ศ. 2543 หมวด 1-4 ประกาศ ณ วันที่ 17 พ.ย. 2543

หน่วยที่ 3.4.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
14	วิธีการรายงานและการสอบสวนอุบัติเหตุ	1.นายจ้างต้องมีการสอบสวนอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นแต่ละครั้งที่ทำให้มีการรั่วไหลของสารเคมีที่อันตรายสูงออกมาอย่างรุนแรงในบริเวณทำงาน การสอบสวนต้องทำให้เสร็จเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ แต่ไม่ช้ากว่า 48 ชั่วโมง 2. ทีมสอบสวนอุบัติเหตุประกอบด้วย ผู้มีความรู้เกี่ยวกับกระบวนการผลิตที่เกี่ยวข้อง หากอุบัติเหตุเกี่ยวข้องกับผู้รับเหมาต้องมีลูกจ้างของผู้รับเหมาด้วย 3. รายงานการสอบสวนอย่างน้อยต้องประกอบด้วย วันที่เกิดอุบัติเหตุ วันที่เริ่มสอบสวน รายละเอียดเกี่ยวกับอุบัติเหตุ ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดอุบัติเหตุ ข้อเสนอแนะต่างๆ 4. นายจ้างต้องจัดทำระบบที่ค้นหาและแก้ไขปัญหาที่พบจากอุบัติเหตุและจากข้อเสนอแนะการดำเนินการแก้ไข จะต้องจัดทำเป็นเอกสาร				

หน่วยที่ 3.4.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
14	วิธีการรายงานและการสอบสวนอุบัติเหตุ (ต่อ)	5. รายงานนั้นต้องขอความคิดเห็นจากผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการทำงานด้วย ต้องเก็บรายงานการสอบสวนอุบัติเหตุไว้เป็นเวลา 5 ปี				
15	อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล	1. ในกรณีลูกจ้างจัดหาอุปกรณ์ปกป้องมาใช้เอง นายจ้างต้องรับผิดชอบในการทำให้อุปกรณ์นั้นเพียงพอที่จะปกป้องลูกจ้าง 2. อุปกรณ์ปกป้องอันตรายส่วนบุคคล ต้องออกแบบมาให้ปลอดภัยและผลิตมาสำหรับงานนั้นๆ 3. นายจ้างต้องประเมินอันตรายและมีการตรวจสอบว่ามีการประเมินอันตรายโดยมีชื่อผู้รับรอง วันที่ประเมิน ผลการประเมินแสดงว่ามีความจำเป็นต้องใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล หรือไม่ ถ้ามีอันตรายนายจ้างต้องเลือกชนิดของอุปกรณ์ป้องกันและให้คนงานใช้อุปกรณ์ป้องกันนั้นและเลือกอุปกรณ์ให้เหมาะสมกับลูกจ้างนั้น	1. นายจ้างหรือนายจ้างที่เป็นนายจ้างของตนเองทุกคนจะต้องจัดอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลให้กับลูกจ้างซึ่งอาจสัมผัสกับความเสี่ยงอันตรายต่อสุขภาพและความปลอดภัยขณะทำงาน ยกเว้นว่าถ้าความเสี่ยงที่มีถูกควบคุมด้วยวิธีที่มีประสิทธิภาพเท่ากัน 2. อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่เหมาะสม ต้องมีลักษณะเหมาะสมกับความเสี่ยงที่เกิดขึ้นในสถานที่ทำงานโดยคำนึงถึงข้อกำหนดทางด้านเออร์โกโนมิคส์ และสถานะทางสุขภาพของคนที่สวมใส่ มีการสวมใส่ได้พอดี สามารถป้องกันและควบคุมความเสี่ยงที่เกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ โดยไม่เพิ่มความเสี่ยงโดยรวม และเป็นไปตามข้อกำหนดของกฎหมายในเรื่องการออกแบบหรือผลิต			

หน่วยที่ 3.4.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
15	อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล (ต่อ)	4. ต้องไม่มีการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล ที่ชำรุดเสียหาย	3. นายจ้างหรือนายจ้างที่เป็นนายจ้างของตนเองทุกคน ในที่มีความเสี่ยงต่อสุขภาพและความปลอดภัย จำเป็นที่ลูกจ้างต้องมีการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลมากกว่า หนึ่งชนิดซึ่งอุปกรณ์ต้องสามารถใช้ร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพในการป้องกันความเสี่ยง 4. ก่อนเลือกอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล นายจ้างหรือนายจ้างที่เป็นนายจ้างของตนเอง ต้องมีการประเมินความเหมาะสมของอุปกรณ์ตามที่กำหนด และถ้ามีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากในเรื่องที่เกี่ยวข้องต้องมีการประเมินความเหมาะสมใหม่และทำให้ได้ตามข้อกำหนด 5. นายจ้างหรือนายจ้างที่เป็นนายจ้างของตนเองทุกคน ต้องมั่นใจว่าอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่จัดให้ได้รับการดูแล ตรวจซ่อมแซม และอยู่ในสภาพที่ดีมีประสิทธิภาพ			

หน่วยที่ 3.4.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
15	อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล (ต่อ)		6. นายจ้างหรือนายจ้างที่เป็นนายจ้างของตนเองทุกคน ต้องมั่นใจว่าอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่จัดให้มีการจัดเก็บในที่เหมาะสมเมื่อไม่ได้ใช้งาน 7. นายจ้างหรือนายจ้างที่เป็นนายจ้างของตนเองทุกคน ต้องมั่นใจว่าอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่จัดให้มีการใช้อย่างถูกต้องเหมาะสมและเมื่อใช้แล้วมีการนำมาเก็บในที่จัดไว้ 8. ลูกจ้างทุกคน ที่ใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล จะรายงานข้อบกพร่องของอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่พบ			
15.1	อุปกรณ์ปกป้องตาและใบหน้า	1. เมื่อมีการสัมผัสกับอันตรายที่อาจเกิดกับใบหน้าและดวงตา ลูกจ้างต้องใช้อุปกรณ์ปกป้องตาและใบหน้า ถ้ามีอันตรายจากวัตถุกระเด็น ลูกจ้างต้องใช้อุปกรณ์ปกป้องตาที่มีกระบังด้านข้าง				

หน่วยที่ 3.4.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
15.1	อุปกรณ์ปกป้องตาและใบหน้า(ต่อ)	2. ถ้าลูกจ้างทำงานที่มีอันตรายต่อสายตา ต้องสวมอุปกรณ์ปกป้องตา ถ้าคนงานสวมแว่นหรือเลนส์สายตา อุปกรณ์ปกป้องตาต้องสามารถสวมทับแว่นสายตาได้ 3. อุปกรณ์ปกป้องตาและใบหน้าต้องมีชื่อผู้ผลิตบนอุปกรณ์ 4. ลูกจ้างที่ทำงานสัมผัสกับแสง ต้องใช้อุปกรณ์ปกป้องตาที่มีเลนส์กรองแสงเหมาะสมกับงานนั้นๆตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด 5.อุปกรณ์ปกป้องตาและใบหน้าที่จัดให้คนงานต้องสามารถปกป้องอันตรายจากตาและใบหน้าได้ ลูกจ้างต้องใช้อุปกรณ์นั้นด้วย คนงานที่ไม่ใช้อุปกรณ์ปกป้องดวงตาละใบหน้าจะไม่ให้เข้ามาปฏิบัติงานในบริเวณที่รู้ว่ามีอันตราย				

หน่วยที่ 3.4.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
15.1	อุปกรณ์ปกป้องตาและใบหน้า(ต่อ)	6. อุปกรณ์ปกป้องควรมีคุณสมบัติ สามารถปกป้องอันตรายตามที่ออกแบบมาได้ ต้องให้ความสบาย กระชับพอดี ไม่รบกวนการเคลื่อนไหว ทนทาน สามารถทำความสะอาดโดยการฆ่าเชื้อได้ ทำความสะอาดได้ง่าย อุปกรณ์ปกป้องต้องมีสภาพดีและสะอาด 7. คนงานที่สวมแว่นสายตา ต้องสวมอุปกรณ์ปกป้องตาเป็นชนิด Gogglesที่สามารถสวมทับแว่นสายตาได้ 8. อุปกรณ์ปกป้องทุกชนิดต้องมีเครื่องหมายของผู้ผลิต การออกแบบ การทดสอบ การผลิต และการใช้อุปกรณ์ปกป้องตาและใบหน้าต้องเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด				

หน่วยที่ 3.4.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
15.2	อุปกรณ์ปกป้องทางเดินหายใจ	1.นายจ้างต้องจัดให้มีโปรแกรมการปกป้องทางเดินหายใจ โดยมีขั้นตอนการปฏิบัติงานตามมาตรฐานเป็นลายลักษณ์อักษร ระบุการเลือกและการใช้หน้ากาก ผู้ใช้หน้ากากต้องได้รับการอบรมในเรื่องการใช้และข้อจำกัดของหน้ากาก ต้องทำความสะอาดและฆ่าเชื้อบนหน้ากากเป็นประจำหรือหลังจากใช้งาน จัดเก็บหน้ากากไว้ในที่สะอาดถูกสุขลักษณะ มีการตรวจสอบหน้ากากเป็นประจำ ต้องมีการตรวจติดตามสภาพแวดล้อม และระดับการสัมผัสของลูกจ้างที่เหมาะสม ต้องมีการประเมินประสิทธิภาพของโปรแกรมอย่างสม่ำเสมอ ลูกจ้างที่ต้องใช้หน้ากากในการทำงานต้องมีการตรวจสอบสมรรถภาพของร่างกายว่าสามารถใช้หน้ากากได้และต้องมีการตรวจสอบสถานะทางสุขภาพของผู้ที่ใช้หน้ากากเป็นประจำ				

หน่วยที่ 3.4.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
15.2	อุปกรณ์ปกป้องทางเดินหายใจ (ต่อ)	2. การเลือกหน้ากากต้องใช้เกณฑ์ของ American National Practice for Respiratory Protection และเป็นหน้ากากที่ผ่านการรับรองโดย Mine Safety and Health Administration และ National Institute for Occupational Safety and Health 3. คุณภาพอากาศที่ใช้ในการหายใจต้องมีความบริสุทธิ์สูง ต้องได้มาตรฐานอย่างน้อยเกรด D ซึ่งจะใช้ส่งเข้าไปในหน้ากากจากถังบรรจุอากาศ หรือจากเครื่องอัดอากาศ ซึ่งต้องเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 4. หัวต่อท่ออากาศจากหน้ากากต้องไม่สามารถต่อเข้ากับทางออกของถังก๊าซชนิดอื่นเพื่อป้องกันความผิดพลาดไปต่อสายอากาศของหน้ากากเข้ากับก๊าซที่ใช้หายใจไม่ได้ ถังบรรจุอากาศสำหรับหายใจต้องมีเครื่องหมายตามที่ระบุไว้				

หน่วยที่ 3.4.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
15.2	อุปกรณ์ปกป้องทางเดินหายใจ (ต่อ)	5. ต้องจัดทำขั้นตอนมาตรฐานในการใช้หน้ากาก มีทั้งการเลือก การใช้ และการดูแล การจัดทำแผน ต้องกำหนดชนิดของหน้ากากที่ถูกต้องสำหรับแต่ละงาน และมีการเตรียมขั้นตอนการปฏิบัติงานเป็นลายลักษณ์อักษรให้ครอบคลุมเรื่องความปลอดภัยในการใช้หน้ากากในบรรยากาศที่เป็นอันตราย ซึ่งอาจมีทั้งการปฏิบัติงานปกติและในกรณีฉุกเฉิน บุคคลากรต้องคุ้นเคยกับขั้นตอนต่างๆเช่น คนงานสวมหน้ากากเข้าไปในบริเวณที่มีอันตรายหน้ากากอาจเสีย ต้องมีคนงานอีกคนหนึ่งที่ติดต่อกันมีอุปกรณ์ช่วยชีวิตสามารถเข้าไปช่วยได้ในกรณีฉุกเฉิน 6. เมื่อใช้หน้ากากแบบที่มีถังอัดอากาศชนิดติดตัว (SCBA) ในบรรยากาศที่มีอันตรายต่อสุขภาพและชีวิตแบบเฉียบพลัน จะต้องมีคนสำรองพร้อมอุปกรณ์ช่วยชีวิต				

หน่วยที่ 3.4.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
15.2	อุปกรณ์ป้องกันทางเดินหายใจ (ต่อ)	7. เมื่อใช้หน้ากากชนิดมีสายส่งอากาศ (Air Line) ในบรรยากาศที่มีอันตรายต่อสุขภาพและชีวิตแบบเฉียบพลันต้องมี Safety Harnesses และ Safety lines เพื่อใช้ในการยกเคลื่อนย้ายบุคคลออกจากบรรยากาศที่เป็นอันตรายนั้น ต้องมีคนงานสำรองพร้อมด้วย SCBA อยู่ในบริเวณอากาศสะอาดใกล้ที่สุดเพื่อการช่วยชีวิตในกรณีฉุกเฉิน 8. การใช้หน้ากากให้ปลอดภัยต้องมีการสอนในเรื่องการใช้ การเลือก และการบำรุงรักษา ผู้ที่ใช้หน้ากากต้องทดสอบความพอดีของหน้ากาก ถ้าคนงานสวมแว่นสายตา ต้องมีการปรับให้เหมาะสม ห้ามผู้ที่สวมคอนแทคเลนส์สวมหน้ากากเข้าไปในบริเวณที่มีการปนเปื้อน 9. โปรแกรมการบำรุงรักษาดูแลหน้ากาก ต้องปรับให้เหมาะสมกับชนิดของโรงงาน สภาพการทำงาน และอันตรายที่เกี่ยวข้องและต้องมีบริการพื้นฐานได้แก่ การตรวจสอบการชำรุด การทำความสะอาดและฆ่าเชื้อโรค ซ่อมแซมและการจัดเก็บ				

หน่วยที่ 3.4.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
15.2	อุปกรณ์ป้องกันทางเดินหายใจ (ต่อ)	10. อุปกรณ์ต้องได้รับการดูแลรักษาโดยหน้ากาก และ SCBA ต้องมีการตรวจสอบเป็นประจำทั้งก่อนและหลังการใช้ และมีการตรวจสอบอย่างน้อยเดือนละครั้ง ต้องมีบันทึกการตรวจสอบ ต้องรวบรวมหน้ากากมาทำความสะอาด ฆ่าเชื้อโรค หลังการใช้ ต้องมีการตรวจสอบ ซ่อมแซมส่วนที่ชำรุด และมีการจัดเก็บหน้ากากไม่ให้สัมผัสกับฝุ่น แสงอาทิตย์ ความร้อน ความเย็น ความชื้น สารเคมี ควรเก็บไว้ในตู้ในพื้นที่ทำงาน สามารถหยิบใช้ได้สะดวก การเก็บรักษาให้ศึกษาจากคู่มือการใช้และการดูแล 11. การระบุชนิดของกล่องบรรจุสารกรองอากาศ ต้องมีการติดฉลากและใช้รหัสสีที่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด กล่องที่มีกระดาษกรองประสิทธิภาพสูง เพื่อป้องกันอนุภาคที่มีรังสี และอนุภาคที่มีพิษอื่นๆ ต้องมีฉลากระบุชนิดและระดับการปกป้องของกระดาษกรองนั้น				

หน่วยที่ 3.4.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
15.3	อุปกรณ์ป้องกันศีรษะ	1. ลูกจ้างที่ได้รับผลกระทบเมื่อทำงานในพื้นที่อาจได้รับการบาดเจ็บที่ศีรษะ จากวัตถุตกจากที่สูง หรือทำงานใกล้ที่เหนียวนำไฟฟ้า ต้องสวมหมวกนิรภัย 2. หมวกนิรภัยต้องเป็นไปตามเกณฑ์ของ American National Standard Institue ANSI Z 89.1 - 1986				
15.4	อุปกรณ์ป้องกันเท้า	1.ลูกจ้างที่ทำงานในพื้นที่ซึ่งเท้าอาจได้รับบาดเจ็บจากวัตถุตกและบริเวณที่ลูกจ้างอาจได้รับอันตรายจากไฟฟ้า ต้องสวมใส่อุปกรณ์ป้องกันเท้า 2. อุปกรณ์ป้องกันเท้า ต้องเป็นไปตามเกณฑ์ของ ANSI Z 41.1 - 1989				

หน่วยที่ 3.4.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
15.5	อุปกรณ์ป้องกันมือ	1. นายจ้างต้องเลือกและกำหนดให้ลูกจ้างใช้อุปกรณ์ป้องกันมือที่เหมาะสม เมื่อมือของลูกจ้างอาจได้รับอันตราย 2. นายจ้างต้องเลือกถุงมือที่เหมาะสมจากการประเมินลักษณะการป้องกันมือที่สัมพันธ์กับงานที่ต้องทำ สภาพแวดล้อมที่ปรากฏ ระยะเวลาในการใช้ และอันตรายที่ระบุ				
16	การฝึกอบรม	1. นายจ้างต้องจัดอบรมการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล ให้กับลูกจ้างในเรื่องเมื่อไรต้องใช้อุปกรณ์ อุปกรณ์อะไรที่จำเป็น การสวมใส่อุปกรณ์อย่างไร ข้อจำกัดและการดูแลรักษาอุปกรณ์ อายุการใช้งาน และการกำจัดอุปกรณ์ทิ้งอย่างถูกต้อง 2. ลูกจ้างต้องสามารถใช้อุปกรณ์หลังการอบรมได้อย่างถูกต้อง ก่อนจะอนุญาตให้ทำงานที่ใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล	1.นายจ้างทุกคน ในการมอบหมายงานให้ลูกจ้างต้องต้องคำนึงถึงความสามารถทางด้านความปลอดภัยและสุขภาพของลูกจ้าง ต้องมั่นใจว่าลูกจ้างได้รับการอบรมที่เพียงพอ 2. ลูกจ้างต้องมีการอบรมเมื่อเข้าทำงาน เมื่อทำงานกับเครื่องมือใหม่ หรือเปลี่ยนอุปกรณ์ใหม่ มีเทคโนโลยีใหม่ ระบบการทำงานใหม่	1. นายจ้างต้องให้การศึกษาฝึกอบรม แก่ หัวหน้างานด้านความปลอดภัย หัวหน้างานด้านสุขภาพ เจ้าหน้าที่ส่งเสริมความปลอดภัยและสุขภาพ เจ้าหน้าที่ส่งเสริมสุขภาพ และบุคคลอื่นที่มีส่วนร่วมในการป้องกันอุบัติเหตุในอุตสาหกรรม 2. นายจ้างต้องดำเนินการฝึกอบรมในเรื่องที่จำเป็นเกี่ยวกับการบรรเทาและการปกป้องคนงานเพื่อเตรียมความพร้อมในกรณีเกิดระเบิดหรือเกิดเพลิงไหม้ เป็นต้น	1. นายจ้างที่มีลูกจ้างไม่ถึง 50 คน จัดให้มีลูกจ้างระดับปฏิบัติการซึ่งแต่งตั้งให้เป็นผู้แทนลูกจ้าง เข้ารับการฝึกอบรมและแต่งตั้งเป็น เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับพื้นฐาน 2. จัดให้ลูกจ้างระดับหัวหน้างานเข้ารับการฝึกอบรม แต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างาน 3. ให้ลูกจ้างระดับบริหารเข้ารับการฝึกอบรมและแต่งตั้งให้เป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับบริหาร	ประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่องความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 1 ข้อ 7, 10, 12 ประกาศ ณ วันที่ 31 มี.ค. 2540

หน่วยที่ 3.4.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
16	การฝึกอบรม (ต่อ)	3.ถ้าลูกจ้างไม่มีความเข้าใจ นายจ้างต้องจัดการอบรมใหม่ นายจ้างต้องตรวจสอบว่าลูกจ้างเข้าใจการอบรมที่กำหนดโดยดูจากประกาศณียบัตรหรือใบรับรอง ที่มีชื่อลูกจ้าง วันที่อบรมและเรื่องที่อบรม	3. การฝึกอบรมต้องจัดเป็นระยะตามความเหมาะสม ต้องมีการปรับไปตามความเสี่ยงต่อสุขภาพและความปลอดภัยของลูกจ้างที่เปลี่ยนไป และต้องจัดฝึกอบรมในเวลาทำงาน	3. เมื่อนายจ้างจ้างคนงานใหม่หรือมีคนงานที่มีการเปลี่ยนงาน จะต้องให้การฝึกอบรมที่จำเป็นเกี่ยวกับความปลอดภัยและสุขภาพที่เกี่ยวกับงาน เนื้อหาของการอบรมมีตามที่กำหนด ถ้าลูกจ้างมีความรู้และความชำนาญเพียงพอก็อาจไม่ต้องอบรมในหัวข้อนั้นๆ	4. ก่อนให้พนักงานใหม่หรือลูกจ้างที่เปลี่ยนลักษณะงานใหม่ทำงานจัดให้มีการอบรมความรู้พื้นฐานและข้อปฏิบัติเกี่ยวกับความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน	ประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่องความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หมวด 5 ข้อ 20 ประกาศ ณ วันที่ 31 มี.ค. 2540
			4. นายจ้างต้องมั่นใจว่าลูกจ้างได้รับข้อมูลข่าวสาร คำแนะนำและการฝึกอบรมให้เพียงพอและเหมะสมเกี่ยวกับความเสี่ยง วัตถุประสงค์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล และมั่นใจว่าลูกจ้างดูแลอุปกรณ์ให้อยู่ในสภาพดี	4. เมื่อนายจ้างให้การอบรมพิเศษให้กับคนงานต้องมีการบันทึกหลักสูตรและชื่อผู้เข้าอบรม เก็บไว้เป็นเวลา 3 ปี 5. การให้การฝึกอบรมให้แก่หัวหน้างานเป็นการอบรมเกี่ยวกับการควบคุมการทำงานในสถานประกอบกิจการ มาตรการเวลาเกิดความผิดปกติ และการป้องกันอุบัติเหตุ ถ้าลูกจ้างมีความรู้ความชำนาญอยู่แล้วก็ไม่ต้อง อบรม นายจ้างต้องจัดทำแผนการอบรมทางด้านความปลอดภัยและสุขภาพในสถานประกอบการ และส่งรายงานต่อหัวหน้าสำนักงานตรวจสอบมาตรฐานแรงงาน	5. เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับพื้นฐาน ต้องผ่านการฝึกอบรมความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานตามที่กำหนด 30 ชม. ก่อนการแต่งตั้ง 6. เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างาน ต้องผ่านการฝึกอบรมความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานตามเกณฑ์ที่กำหนด 12 ชม. ก่อนการแต่งตั้ง	คำชี้แจงประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่องความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง ข้อ 4 (4.1-4.2) ประกาศ เม. ย. 2540

หน่วยที่ 3.4.9 การบริหารด้านความปลอดภัย

ประเด็น		ข้อกำหนดของกฎหมายต่างประเทศ			ข้อกำหนดของกฎหมายไทย	กฎหมายอ้างอิง
		สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ญี่ปุ่น		
16	การฝึกอบรม (ต่อ)			6. นายจ้างต้องให้ความรู้เรื่องความปลอดภัยและสุขภาพในเรื่องวิธีการทำงาน การมอบหมายงาน การแนะนำการควบคุมคนงาน การป้องกันอุบัติเหตุให้แก่ หัวหน้าคนงาน และผู้ควบคุมหรือผู้บังคับบัญชาโดยตรงของคนงาน 7. นายจ้างต้องให้ความรู้เรื่องความปลอดภัยและสุขภาพในสถานประกอบการแก่คนงานที่ต้องปฏิบัติงานที่เป็นอันตราย 8. นายจ้างจะไม่มอบหมายให้บุคคลใดควบคุมการทำงานของเครนและงานอื่นที่กำหนดโดยมติคณะรัฐมนตรี เว้นแต่เขาจะได้รับการฝึกอบรมทางวิชาชีพและได้รับใบอนุญาตจากหัวหน้าสำนักงานมาตรฐานแรงงานในเขตปกครอง	7. เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับบริหาร ต้องผ่านการฝึกอบรมความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานตามเกณฑ์ที่กำหนด 12 ชม. ก่อนการแต่งตั้ง	คำชี้แจงประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่องความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง ข้อ 4 (4.3) ประกาศ เม.ย. 2540